

အင်္ဂါကျိရအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဉ္စမတွဲ

နမော၊ တဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 နမော၊ တဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ၊
 နမော၊ တဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဗိုလန္ဿ၊ ဥဇုပ္ပဗိုလန္ဿ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-သေခဗလဝဂ်၊

၁ ပဉ္စကနိပါတဿ၊ ပဉ္စကနိပါတ်ဇာ၊ ပဌမေ၊ ဧတိ၊ ဝိသေသသုတ်၌၊
 သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သေခါနံ၊ သေခဝဂ္ဂိလ်တို့ဇာ၊ ဗလဝနိ၊ အား
 အစွမ်းတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေခဗလဝနိ၊ သေခဗလတို့
 မည်ကုန်ဇာ၊ သဒ္ဓါဗလဝနီသု၊ သဒ္ဓါဗလအစရှိသည်တို့၌၊ အဿဒ္ဓိယေ၊
 မယုံကြည်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကုသိုလ်ကြောင့်၊ နကမ္မတိ၊
 မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗလမည်ဇာ၊
 အဟိရိကေ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို မရှက်တတ်သော သူ၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟိရိကဗလံ၊ အဟိရိကဗလမည်ဇာ၊ အနောတ္တ
 ဝေ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကြောင့် မထိတ်လန့်သောသူ၏အဖြစ်
 တည်းဟူသော အကုသိုလ်ကြောင့်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ဩတ္တပ္ပဗလမည်ဇာ၊ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်း
 သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကုသိုလ်ကြောင့်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်
 တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝီရိယဗလံ၊ ဝီရိယဗလမည်ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာယ၊
 အဝိဇ္ဇာကြောင့်၊ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာ

၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာသုနိ-ပစ္ဆမတွဲ၊

ဗလံ။ ပညာဗလမည်၏။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဣမာနိ၊ ဤငါးပါးသောဗိုလ်တို့သည်၊ သတ္တန္တံ၊ သုနစ်ပါးကုန်သော၊
သေခါနံ၊ သေခံတို့၏၊ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာယဒုက္ခရိတေနာတိအာဒိ
သု၊ ကာယဒုက္ခရိတေန ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပယောဂက္ခေပဒုတိယာဝိ
ဘတ်၏အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ
ရိယိတဗ္ဗာနိ၊ ရှက်အပ်ကုန်သော၊ ကာယဒုက္ခရိတေနာဒိနိ၊ ကာယဒုက္ခရိတ်အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်စာတ်၏။ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခေသ၊ အနက်တည်း၊ ဩတ္တပ္ပနိဒ္ဒေသေ၊ ဩတ္တပ္ပ
နိဒ္ဒေသ၌၊ ဟေတွက္ခေပ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩတ္တပ္ပသေ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏၊ ဟေတု၊ ဘူတဟိ၊
အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဒုက္ခရိတာဒိဟိ၊ ကာယဒုက္ခရိတ်အစ
ရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်
တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခေသ၊ အနက်တည်း၊ အာရုဇ္ဈင်္ဂိရိ
ယောတိ၊ အာရုဇ္ဈင်္ဂိရိယောဟူသည်ကား၊ ပဂ္ဂဟိတဝိရိယော၊ ပြီးမြောက်
အပ်သောဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနောသက္ကိတမာနသော၊ မဆုတ်နစ်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟာနာယာတိ၊ ပဟာနာယဟူသည်ကား၊ ပဟာနက္ခာ
ယ၊ ယယ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဥပသမ္ပဒါယာတိ၊ ဥပသမ္ပဒါယ ဟူသည်ကား၊
ပဋိလာဘက္ခာယ၊ ရခြင်းအကျိုး၌၊ ထာမဝါတိ၊ ထာမဝါဟူသည်ကား၊
ဝိရိယထာမေန၊ ဝိရိယတည်းဟူသောအားအစွမ်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံ၏၊ ဧဠပရက္ကမောတိ၊ ဧဠပရက္ကမောဟူသည်ကား၊ ထိရပရက္ကမော၊
မြမြသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိက္ခိတ္တရုရောကုသလေသု ဓမ္မေသုတိ၊
အနိက္ခိတ္တရုရောကုသလေသုဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်
မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အနောရောပိတရုရော၊ မချအပ်သော
ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနောသက္ကိတမာနသော၊ မဆုတ်နစ်သောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာတိ၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆန္တံ၊ ငါး
ပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဝယဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
ကိုသိသော၊ ဥဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝယဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဇတုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌၊ သမတ္ထာယ၊ စွမ်းနိုင်သော
အရိယာယာတိ၊ အရိယာယာဟူသည်ကား၊ ဝိက္ခမ္ဘနုဝသေနစ၊ ဝိက္ခမ္ဘနု၏

အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒဇ္ဇိအစွမ်း
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရောဂီတာ
ယ၊ ဝေးသည်အစရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော၊
ပညာယသမန္နာဂတောတိ၊ ပညာယသမန္နာဂတောဟူသည်ကား၊ ဝိပဿ
နာပညာယစေတိ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပညာယစ၊ မဂ္ဂ
ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂိဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗေဓိကာ
ယာတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကာယဟူသည်ကား၊ သာယေဝ၊ ထိုဝိပဿနာ ပညာမဂ္ဂ
ပညာနှစ်ပါးကိုပင်လျှင်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိနိရိက္ခနတော၊
ဖောက်ထွင်းတတ်သောကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကာတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆို
အပ်၏၊ တာယ၊ ထိုကိလေသာတို့ကိုဖောက်ထွင်းတတ်သော ဝိပဿနာ
ပညာမဂ္ဂပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအလံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာပညာမဂ္ဂပညာနှစ်ပါးတို့တွင်၊
မဂ္ဂပညာ၊ မဂ္ဂပညာသည်၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒဇ္ဇိအစွမ်းအား
ဖြင့်၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ထွင်းဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ခွဲဘူး
သော၊ လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘအရကို၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသအရကို၊ မော
ဟက္ခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်ထွင်း၏၊ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကော၊ နိဗ္ဗေဓိကမည်၏၊ ဝိပဿနာပညာ၊
ဝိပဿနာပညာသည်၊ တဒင်္ဂဝသေန၊ တဒင်္ဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓ
ပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ထွင်းဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ခွဲဘူးသော၊ လော
ဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘအရကို၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ဒေါသအရကို၊ မောဟက္ခန္ဓံ၊ မော
ဟအရကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်ထွင်း၏၊ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကာ၊ နိဗ္ဗေဓိကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဂ္ဂပညာယ၊
မဂ္ဂပညာကို၊ ပနိလောဘ သံဝတ္ထနတော၊ ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
ကြောင့်၊ ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာပညာသည်၊ နိဗ္ဗေဓိကာ၊ နိဗ္ဗေဓိကမည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ
တိ၊ ဣဝေဝိ၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာဟူသောဤပုဒ်လည်း၊ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ္ဂ
ပညာသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော၊ ဥာယေန၊ သင့်သော၊ ဟေတုနာ၊
အကြောင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဉ္စ၊ ဝဋ္ဋ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေ
သဒုက္ခဉ္စ၊ ကိလေသာကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝယ
မာနာ၊ ကုန်စေလျက်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာ
ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာမ၊ သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိမည်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပဿ

နားဝိပဿနာသည်၊ တဒဂ်ဝဿနးတဒဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝရုက္ခန္ဓ၊ ဝရုန္တုဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသုက္ခန္ဓ၊ ကိလေသ၊ ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခေပယမာနာ၊ ကုန်စေ့လျက်၊ ဂစ္ဆတိးရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိမည်၏၊ ဝါးတနည်းကား၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယော၊ ဝရုက္ခကိလေသဒုက္ခနှစ်ပါးကို ကုန်စေ့ချက်သွေးတတ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ ဖော်ပညာကို၊ ပရိလောဘာယ၊ ရေခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သေသာ၊ ကြွင်းသောဝိပဿနာပညာသည်၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ပစ္စမလာနိ၊ ငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကို၊ မိဿကာနေဝ၊ မိဿကတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤကားအပြီးတည်း။ ၊

၅ ပစ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဗ္ဗ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလောနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ မိဿကာနေဝ၊ မိဿကတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အကုသလဿသမာပတ္တိတိ၊ အကုသလဿ သမာပတ္တိဟူသည်ကား၊ အကုသလဓမ္မဿ၊ အကုသိုလ်တရားသို့၊ သမာပဇ္ဇနာ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ တေန၊ ထိုအကုသိုလ်တရား၌၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ သမာပိဘာဝေါ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း၊ ပရိယုဋ္ဌာယတိဋ္ဌတိတိ၊ ပရိယုဋ္ဌာယတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ပရိယောနန္ဒိတွားမှူးရှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ကာမေသုလဗ္ဗိတာ၊ ကာမေသုလဗ္ဗိတာ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ ကိလေသ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသကာတို့၌၊ လဗ္ဗိတာ၊ ပြူးတူးကုန်၏၊ အဘိရုတာ၊ အလွန်ငွေ့လျော်ကုန်၏၊ အသိတဗျာဘဂီန္တိ၊ အသိတဗျာဘဂီ' ဟူသည်ကား၊ တိဇာလာယနအသိတဓမ္မေ၊ မြက်ရိတ်တစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိဇာလာယနကာမဋ္ဌ၊ မြက်ကိုချက်ဆောင်သောဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ကုသယုဋ္ဌာသိ၊ ကုသယုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အာစာသုက္ခယပုဏ္ဏားအကျင့်ဖြင့်အမျိုးကောင်းသားဖြစ်သောသူသည်၊ ဩဟာယောဘိ၊ ဩဟာယဟူသည်ကား၊ ပဟာယ၊ လမ်း၌၊ အလံဝေနာယာဘိ၊ အလံဝေနာယဟူ

သည်ကား၊ ပစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ လက္ခာတိ၊ လက္ခာဟူသည်
ကား၊ သုလဘာ၊ ရေလွယ်၏၊ လဘိတုံ၊ ရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊
ဟိနာကာမာတိ၊ ဟိနာကာမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဗ
တုလသနံ၊ ယုတ်နိမ့်သောအမျိုးတို့၏၊ ကာမာ၊ ကာမတို့သည်၊ မဇ္ဈိမာကာ
မာတိ၊ မဇ္ဈိမာကာမာဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈိမသတ္တာနံ၊ အလတ်ဖြစ်သောသတ္တ
ဝါတို့၏၊ ကာမာ၊ ကာမတို့သည်၊ ပဏိတာကာမာတိ၊ ပဏိတာကာမာဟူ
သည်ကား၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ မင်းမင်းအမတ်ကြီးတို့၏၊ ကာမာ၊ ကာ
မတို့သည်၊ ကာမာတွေဝသင်္ခံ၊ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ ကာမာတွေဝသင်္ခံ၊ ဂစ္ဆန္တိ ဟူ
သည်ကား၊ ကာမနဝသေနစ၊ လိုချင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကာမေတဗ္ဗဝသေနစ၊ လိုအပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာ
မာဇ္ဈုစ္ဆေဝ၊ ကာမဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏၊ ဝုဒ္ဓေါဟောတိတိ၊ ဝုဒ္ဓေါဟောတိဟူသည်ကား၊ မဟာလ္လကော၊ ကြီး
ရင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အလံပညောတိ၊ အလံပညောဟူသည်ကား၊
ယုတ္တပညော၊ သင့်သောပညာရှိသည်၊ အတ္တဂုတ္တောတိ၊ အတ္တဂုတ္တာဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံသည်၊ ရက္ခိတော၊
စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ ဝါ၊ တံနည်းကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေ
တုံ၊ လုံခြုံစေခြင်းငှါ၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်
သည်၊ နာလံပမာဒါယာတိ၊ နာလံပမာဒါယဟူသည်ကား၊ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ
လျော့ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တော၊ မသင့်၊ သဒ္ဓါယကတံဟောတိတိ၊ သဒ္ဓါယကတံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိ
ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ တံ၊ ထိုအမှုသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သေ
သပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝုန်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း
ရှိ၏၊ အနပေက္ခောဒါနာဟံဘိက္ခဝေတသ္မိံ၊ ဘိက္ခုသ္မိံဟောမိတိ၊ အန
ပေက္ခောဒါနာဟံဘိက္ခဝေ တသ္မိံဘိက္ခုသ္မိံဟောမိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါဒိဟိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊
ကတွာဝ၊ ပြု၍သာလျှင်၊ သောတာပတ္တိပလေ၊ သောတာပတ္တိမိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိ
တေ၊ တည်သော၊ တသ္မိံ၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်၌၊ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း
မရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊
ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊
ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၆ အင်္ဂုတ္တို၊ ၎်အဋ္ဌကထာနိသျှ - ပဋိမဝံတွံ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌။ သဒ္ဓဗ္ဗေတိ၊ သဒ္ဓဗ္ဗေဟူသည် ကား၊ သာသနဓမ္မေ၊ သာသနာတည်းဟူသော ဆူတော်ကောင်းတရား၌။ အသဒ္ဓဗ္ဗေတိ၊ အသဒ္ဓဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌သက်ဝင်သောသဒ္ဓါတရားမှလည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓနသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်သို့ ပြေးဝင်ကြောင်း ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားမှ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခ္ဗိတိပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဟိ၊ သဒ္ဓါတရားတို့မှ၊ ပိရုဟိတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ စဝတိနပတိဋ္ဌာတိတိ၊ စဝတိနပတိဋ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဂုဏေတိ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မှ၊ စဝတိ၊ ရှေ့လျှော၏၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အပ္ပတိဋ္ဌာနဉ္စ၊ သာသနာတော်၌ မတည်နိုင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာနဉ္စ၊ သာသနာတော်၌ တည်နိုင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဂါရဝေါ၊ အဂါရဝမည်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပတိသေသ၊ ဆရာစကားကိုနားထောင်ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပတိသေသ၊ အပ္ပတိသမည်၏၊ အဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအကဲမရှိ၊ အနိဝရတ္တိ၊ နှိပ်ချသော ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊ ဝုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးသုတ်တို့နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဘဗ္ဗေတိ၊ အဘဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အဘာဇနံ၊ တည်ရာမဟုတ်၊ ဝုဒ္ဓိန္နိ၊ ဝုဒ္ဓိံ ဟူသည်ကား၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ပိရုဋ္ဌိန္နိ၊ ပိရုဋ္ဌိံ ဟူသည်ကား၊ ပိရုဋ္ဌမူလတာယ၊ စည်ပင်ပေါက်ရောက်သောအဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ နိစ္စလဘာဝံ၊ ဝန်လုပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝေပုလ္လန္တိ၊ ဝေပုလ္လံ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေန၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ မဟန္တတာဝံ၊ ကြီးမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောသေခဗလဝဂ္ဂေါ၊ သေခဗလဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သေခဗလဝဂ်၊ ၇

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သေခဗလဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏။ ပဌမေးရှေးဦးစွာသောသုတ်
၌။ ပုဗ္ဗာဟံ ဘိက္ခဝေ အနန္တသု တေသုခဗ္ဗေသုတိ၊ ပုဗ္ဗာဟံဘိက္ခဝေ အန
န္တသုတေသုခဗ္ဗေသုဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနန္တသုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
သော၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ သဗ္ဗတရားတို့၌၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တောပဋိ
ဇာနာမိတိဣမိနာ၊ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပတ္တောပဋိဇာနာမိဟူသောဤ
ပါဌ်ဖြင့်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ သဗ္ဗတို့၌၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ သောဠသဝိဓဿ၊ တဆဲ့မြောက်ပါးအပြား
ရှိသော၊ ကိစ္စဿ၊ ကိစ္စကို၊ ကရေဏေန၊ ပြုခြင်းဖြင့်၊ အဘိဇာနိတွာ၊ ထူး
သော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝေါသာနပါရမိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
ကမ်းတဘက်သို့၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိစ္စာနံ၊ ကိစ္စတို့၏၊ နိဗ္ဗိ
တတ္တာ၊ ပြီးပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတကိစ္စတာဝံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စ
ရှိသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ မဟာ
ဗောဓိပလ္လင်၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အာဂမနိယဂုဏံ၊ ရောက်အပ်
သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ တထာဂတဿာတိ၊ တထာဂ
တဿဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရေဏဟိ၊ အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ တထာဂတဿ၊ တထာဂတအမည်ရှိသော၊ တထာဂတဗလောနိ
တိ၊ တထာဂတ ဗလောနိဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသောရှေး
ဘုရားတို့သည်၊ ဂန္တဗ္ဗံယထာ၊ ရောက်အပ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူ
သာလျှင်၊ ဂတာနိ၊ ရောက်အပ်ကုန်သော၊ ပဝတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာဏ
ဗလောနိ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအားတော်တို့သည်၊ အာသတံဌာနန္တိ၊ အာ
သတံဌာနံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဖြတ်သောအရာကို၊ သိဟနာဒန္တိ၊
သိဟနာဒံဟူသည်ကား၊ အဘိတနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့သော အသံတော်
ကို၊ ဖြဟူစက္ကန္တိ၊ ဖြဟူစက္ကံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌစက္ကံ၊ ဖြတ်သောစက်ကို၊
ဝတ္တေဝိတိ၊ ဝတ္တေဝိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တေဝိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏၊ ကထေ
ဝိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဂ္ဂန္တိ၊ အဂ္ဂံဟူသည်ကား၊
ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ ကုရုံ၊ အလွန်သည်၊ ဝေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့ကိုးသံ

၈ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဂဏ္ဍာကိရိယံ။ ပေါင်း၍ယူအပ်သကဲ့သို့၊ သေသဗလာနိ၊ ကြွင်းသောအား
တို့ကိုသံဂဏ္ဍာတိ၊ ပေါင်း၍ယူဟုတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဂါ
ဟိကံသံဂါဟိကမည်၏။ တာနေဝဗလာနိ၊ ထိုကြွင်းသောအားတို့ကိုပင်
လျှင်၊ သံဟတာနိ၊ ပေါင်း၍ ယူအပ်သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဗောတနိယံ၊ သံဗောတနိယမည်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သေခဗလာနိတိ၊ သေခဗ
လာနိဟူသည်ကား၊ သေခါနံ၊ သေခတို့၏။ ဥာဏဗလာနိ၊ ဥာဏ်တည်းဟူ
သောအားတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသေခဗလာနိအစရှိသောပုဒ်၌၊ မဋ္ဌဿစွေ၊
လွတ်သောသတိရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအကုသိုလ်ကြောင့်၊
နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတိဗလံ၊ သတိဗလ
မည်၏။ ဥဒ္ဓစွေ၊ ပျံ့လွင့်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကုသိုလ်ကြောင့်
နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဓိဗလံ၊ သမာဓိ
ဗလမည်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သတိနေပက္ကေနာတိတ္ထေ၊
သတိနေပက္ကေနဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ နေပက္ကံ၊ နေပက္ကဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုပညာကို၊ သတိယာ၊ သတိအား၊ ဥပကာရေ၊
ဘာဝေန၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သမိသယသ္မိယေဝ၊ မိမိမိမိတို့
၏အရာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ လောကီယလောကုတ္တရေမ္ပေ၊ လောကီလော
ကုတ္တရာတရား၌၊ ပဝတ္တိဝိသေသေန၊ ဖြစ်ခြင်းအထူးအားဖြင့်၊ ကထေထုံး၊
ဟောခြင်းငှါ၊ ကတ္တစဘိက္ခဝေသဒ္ဓါဗလံဒဗ္ဗဗ္ဗန္တိ အာဒိ၊ ကတ္တစဘိက္ခဝေ
သဒ္ဓါဗလံဒဗ္ဗဗ္ဗန္တိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိဝံ
ပါကဇ္ဇံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သူဌေးသားတို့လည်းကောင်း၊ ရာဇာ၊ မင်းလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇပဉ္စမေသု၊ မင်းလျှင်ငါးယောက်မြောက်ဖြစ်ကုန်
သော၊ သဟာယေသု၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်သဘင်ကို၊
ကိဋ္ဌိဿာမ၊ ကစားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဝိတိ၊ ခရီးမသို့၊ ဩ
တိဇ္ဈေသု၊ သက်တုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော်၊ သေဋ္ဌိ
ပုတ္တဿ၊ သူဌေးသား၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက- ၂-သေခဗလဝဂ်

၉

၁၂၂၂။ ဣတရောဤဗုဒ္ဓတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရောလေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘုရား၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိဿိဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဂေဟသမိကောဝ၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သောသူဌေးသားသည်သာလျှင်၊ ဣမေသံဃာဤသူတို့အား၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဂန္ဓမာလာလင်္ကာရာဒိနိ၊ ပန်းနံ၊ သာတန်ဆာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဝိစာရေတိ၊ စီရင်၏၊ ဗုတိယသ၊ နှစ်ယောက်မြှောက်သောသူဌေးသား၏၊ တတိယသ၊ သုံးယောက်မြှောက်သော သူဌေးသား၏၊ စတုတ္ထသ၊ လေးယောက်မြှောက်သောသူဌေးသား၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတကာလေ၊ သွားသောကာလ၌၊ ဣတရောဤဗုဒ္ဓတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရောလေးယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘုရား၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိဿိဒန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဂေဟသမိကောဝ၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော သူဌေးသားသည် သာလျှင်၊ ဣမေသံဃာဤသူတို့အား၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဂန္ဓမာလာလင်္ကာရာဒိနိ၊ ပန်းနံ၊ သာတန်ဆာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဝိစာရေတိ၊ စီရင်၏၊ သဗ္ဗပစ္စာ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏နောက်၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတကာလေ၊ သွားသောကာလ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာဌာနတို့၌၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣမသို့ကာလေ၊ ဤနက္ခတ်သတင်ကစားသောအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟေယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်၊ ဣမေသံဃာဤသူတို့အား၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဂန္ဓမာလာလင်္ကာရာဒိနိ၊ ပန်းနံ၊ သာတန်ဆာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစာရေတိယထာ၊ စီရင်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေသုသဟာယေသု၊ ထိုသူငယ်ချင်းတို့သည်၊ ကေတော၊ တကွက်၊ ဝီထိ၊ ခရီးမသို့၊ ဩတနုန္တေသုဝိယ၊ သက်ကုန်သကဲ့သို့၊ သန္ဓိပဉ္စမေသု၊ သန္ဓိလျှင်ငါးခုမြှောက်ရှိကုန်သော၊ ဗလေသု၊ မိုလ်တို့သည်၊ ကောဓေဗ္ဗတော၊ တခုသောအာရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နမာနေသုဝိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ပဌမသ၊ ရှေးဦးစွာသောသူဌေးသား၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ဣတရောဤဗုဒ္ဓတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရောလေးယောက်ကုန်သောသူငယ်ချင်းတို့သည်၊ ဘုရား၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိဿိဒန္တိယထာ၊ နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဂေဟသမိကောဝ၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော သူဌေးသားသည်သာလျှင်၊ ဝိစာရေတိယထာ၊ စီရင်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထို

အတူ၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂါနိ၊ သောတာပတ္တိမင်္ဂါ အကြောင်း တို့သို့၊
ပတွာ၊ရောက်၍၊ အဓိမောက္ခလက္ခဏံ၊ ယုံကြည်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊
သဒ္ဓါဗလမေဝ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအကဲသည်၊
ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ရှေ့သွားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သေသာနိ၊ကြွင်းကုန်သောဝိရိယ
သတိအစရှိသောတရားတို့သည်၊တဒန္တယာနိ၊ထိုသဒ္ဓါဗိုလ်သို့အစဉ်လိုက်
ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ နုတိယဿ၊နှစ်ယောက်မြှောက်သောသူဌေး
သား၏၊ ဂေဟော၊အိမ်၌၊ ဣတရေ၊ဤမှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊လေး
ယောက်သောသူတို့သည်၊ တုဏှိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသီဒန္တိယထာ၊ နေကုန်
သကဲ့သို့၊ ဂေဟသမိကောဝ၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်သော သူဌေးသားသည်သာ
လျှင်၊ဝိစာရေတိယထာ၊စီရင်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထိုအတူ၊ သမ္ပပ္ပဓာနာနိ၊
သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ခြီးမြှောက်ခြင်းလက္ခဏာ
ရှိသော၊ ဝိရိယ ဗလမေဝ၊ ဝိရိယ ဗိုလ်သည် သာလျှင်၊ ဇေဋ္ဌကံ၊
အကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သေသာနိ၊
ကြွင်းကုန်သော သဒ္ဓါသတိအစရှိသောတရားတို့သည်၊ တဒန္တယာနိ၊ထို
ဝိရိယဗိုလ်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တတိယဿ၊
သုံးယောက်မြှောက်သော သူဌေးသား၏၊ ဂေဟော၊အိမ်၌၊ ဣတရေ၊ဤမှ
တပါးကုန်သော၊စတ္တာရော၊လေးယောက်သောသူတို့သည်၊ တုဏှိ၊ဆိတ်
ဆိတ်၊နိသီဒန္တိယထာ၊နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဂေဟသမိကောဝ၊အိမ်ရှင်ဖြစ်
သောသူဌေးသားသည်သာလျှင်၊ ဝိစာရေတိယထာ၊ စီရင်သကဲ့သို့၊ ဇေတ
ထာ၊ထိုအတူ၊သတိပဋ္ဌာနာနိ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့သို့၊ ပတွာ၊ရောက်၍၊ဥပ
ဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ အာရုံသို့ကပ်၍တည်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သတိဗလမေ
ဝ၊သတိဗိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဇေဋ္ဌကံ၊အကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့
သွားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သေသာနိ၊ကြွင်းကုန်သောသဒ္ဓါဝိရိယအစရှိ
သော တရားတို့သည်၊ တဒန္တယာနိ၊ ထိုသတိဗိုလ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်
သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။စတုတ္ထဿ၊လေးယောက်မြှောက်သောသူဌေး
သား၏၊ ဂေဟော၊အိမ်၌၊ဣတရေ၊ဤမှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေး
ယောက်သောသူတို့သည်၊ တုဏှိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသီဒန္တိယထာ၊ နေကုန်
သကဲ့သို့၊ ဂေဟသမိကောဝ၊အိမ်ရှင်သည်သာလျှင်၊ဝိစာရေတိယထာ၊
စီရင်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထိုအတူ၊ ဈာနဝိမောက္ခေ၊ဈာန်ဟုဆိုအပ်သော
ဝိမောက္ခတရားတို့သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်း
လက္ခဏာရှိသော၊သမာဓိဗလမေဝ၊သမာဓိဗိုလ်သည်သာလျှင်၊ဇေဋ္ဌကံ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတသက-၂-သေခဗလဝဂ် ၁၁

အကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသာနိ၊
 ကြွင်းကုန်သော သဒ္ဓါဝီရိယအစရှိသောတရားတို့သည်၊ တဒန္တယာနိ၊ ထို
 သဒ္ဓါဝီရိယသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗပစ္ဆာ၊
 အလုံးစုံသောသူတို့၏နောက်၌၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတကာ
 လေ၊ သွားသောကာလ၌၊ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေး
 ယောက်ကုန်သော သူဌေးသားတို့သည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နိသီဒန္တိ
 ယထာ၊ နေကုန်သကဲ့သို့၊ ရာဇာဝ၊ မင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိစာရေတိယထာ၊
 စီရင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယ
 သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဇာနနလက္ခဏံ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပညာဗလမေဝ၊ ပညာဗိုလ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဧဋ္ဌကံ၊ အကြီးအကဲသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော သဒ္ဓါဝီရိယအစရှိသောတရားတို့သည်၊ တဒန္တ
 ယာနိ၊ ထိုပညာဗိုလ်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဣမ၊ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ မိဿ
 ကာနိ၊ ရောနှောသည်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥက္ကာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုရိမဝပွေဝ၊ ရှေးဖြစ်သော
 သေခဗလဝဂ်၌လည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤဗလဝဂ်၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ
 သု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ သေခဗလာနေဝ၊ သေခဗိုလ်တို့
 ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ကရဉ္စကောလဝါသိ၊ ကရဉ္စ
 ကောလအရပ်၌ဝင်တင်းသုံးနေသော၊ မဟာဒတ္တထေရောပန၊ မဟာဒတ္တ
 မထေရ်သည်ကား၊ ဧဟဉ္စာ၊ အောက်၌၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုတ္တေ
 သု၊ သုတ်တို့၌၊ သေခဗလာနိ၊ သေခဗုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊
 ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊
 သုတ်တို့၌၊ အသေခဗလာနိ၊ အသေခဗုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊
 ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သီလာဒယော၊ သီလ
 အစရှိသည်တို့ကို၊ မိဿကာဝ၊ ရောနှောသည်တို့ကို သာလျှင်၊ ကထိ
 တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလ
 ဝိမုတ္တိ ယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တိ သာလျှင်တည်း။

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်သည်၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခ
နာဉာဏ်တည်း။ တံ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်၊ လောကီယမေဝ၊ လော
ကီသာလျှင်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒုဿီလဗဟုဿုတော၊ ဒုဿီ
လဖြစ်သောဗဟုဿုတရဟန်းကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အပ္ပဿုတရုတိ၊ လော၊ အပ္ပဿု
တဖြစ်သောဒုဿီလရဟန်းကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗဟုဿုတဒိဏာသဝေါ၊
ဗဟုဿုတဖြစ်သောဟောန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အပြီးတည်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
ဗလဝတ္ထေါ၊ ဗလဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ပဉ္စဝိကဝဂ်။

၁ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ အသဘာဝဝုတ္တိကောတိ၊ အသဘာဝဝုတ္တိကောဟူသည်ကား၊
အသဘာဝါယ၊ သဘောမတူသော၊ ဝိသဒိသာယ၊ မတူသော၊ ဇီဝိတဝုတ္တိ
ယာ၊ အသက်မွေးခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ အာဘိ
သမာစာရိကံဓမ္မန္တိ၊ အာဘိသမာစာရိကံဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမသမာစာ
ရတူတံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝတ္တဝသေန၊ ကျင့်ဝတ်တရား
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပညတ္တသီလံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သောသီလကို၊ သေခ
ဓမ္မန္တိ၊ သေခဓမ္မဟူသည်ကား၊ သေခပဏ္ဏတ္တိသီလံ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
ပညတ်တော်မူအပ်သောသီလကို၊ သီလာနိတိ၊ သီလာနိဟူသည်ကား၊
စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာသီလာနိ၊ မြတ်သောသီလတို့ကို၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိန္တိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်
သောသမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ သမ္မာသမာဓိန္တိ၊ သမ္မာသမာဓိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂ
သမာဓိဉ္စေတ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ဗလသမာဓိဉ္စေ၊
မိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
သီလာဒီနံ၊ သီလအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဿကာနိ၊ ရောနှောသည်တို့ကို၊
ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၂ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သီလက္ခန္ဓန္တိ၊ သီလက္ခန္ဓံ ဟု
သည်ကား၊ သီလရာသိ၊ သီလအရကို၊ သေသန္တယေပိ၊ ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်
ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ ဆက်၌ဆို
ဦးအံ့၊ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေခန္ဓာ၊ ဤခန္ဓာတို့ကို၊
မိဿကာဝ၊ ချော့သည့်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကဝိတားဟောအပ်ကုန်၏။

၃ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နဝပဘဿန္တိ၊ နဝပဘဿ
ရံဟူသည်ကား၊ နဝပဘာဝန္တိ၊ အရောင်အဝါမရှိ၊ ပဘဂ်စာတိ၊ ပဘဂ်
စဟူသည်ကား၊ ပဘိဇ္ဇနသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ အယေဇတိ၊
အယောဟူသည်ကား၊ ကာဠုလောဟံ၊ မည်းနက်သောသံတည်း၊ လော
ဟန္တိ၊ လောဟံဟူသည်ကား၊ ဣမ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်
ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သောဝတ္ထုတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝ
သေသလောဟံ၊ ကြွင်းသောကြေးတည်း၊ သဏ္ဌန္တိ၊ သဏ္ဌံဟူသည်ကား၊
ရဇတံ၊ ငွေတည်း၊ ဗိတ္တဿာတိ၊ ဗိတ္တဿဟူသည်ကား၊ စတုဘူမကကု
သလဗိတ္တဿ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောကုသိုလ်စိတ်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
တေဘူမကဿ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောစိတ်၏၊ ဥပက္ကိလေဿ၊ ညစ်ညူး
ကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၊ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာ
တရား၏၊ ဥပက္ကိလေဿ၊ ညစ်ညူး ကြောင်းတို့သည်၊ ကထံ ဟောန္တိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အပ္ပဒါနေ၊ မပေးသဖြင့်၊ ဥပက္ကိလေဿ၊ ညစ်
ညူးကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဒဂ္ဂေန၊
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ တဒဂ္ဂေ
နေဝ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုကာမန္တိန္န အစရှိသောတရား
တို့သည်၊ လောကီယဿာပိ၊ လောကီ၏လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဿာ
ပိ၊ လောကုတ္တရာ၏လည်းကောင်း၊ ဥပက္ကိလေဿနာမ၊ ညစ်ညူးကြောင်း
မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဘဂ်စာတိ၊ ပဘဂ်စဟူသည်ကား၊
အာရုဗ္ဗဏေ၊ အာရုံ၌၊ ဝုတ္တာပိဝုတ္တာ ဘာဝုပဂမနေနံ၊ မှန်မှန် ညက်ညက်
အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇနသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသော၊ သဗ္ဗာ
သမာဓိယတိ အာသဝါနံ၊ သဗ္ဗာသမာဓိယတိ အာသဝါနံ
ခယာယဟူသည်ကား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏၊ ခယသင်္ခါတဿ၊
ကုန်ရာဟု ဆိုအပ်သော၊ အရုပာတ္တဿ၊ အရုပာတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္တာယ၊

အကျိုးငှါ၊ ဟေတုနာကာရဏေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ သမာဓိယတိ၊
 ၈ တည်ကြည်၏၊ ဧတ္တာဝတ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ဝိသော၊
 စေတော၊ သုတ်သင်၍၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပလိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော၊
 ဝိဇာသင်္ဂ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊
 ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိညာပဗ္ဗဝေ၊ အဘိညာဉ်ကိုယိုးလွင်းခြင်း
 ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဿစာတိအာဒိ၊ ယဿ
 စအစရှိသောဤစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုယဿစအစရှိ
 သောဝုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဟတူပနိသောတိ၊ ဟတူ
 ပနိသောဟူသည်ကား၊ ဟတဥပနိဿယော၊ ယျက်စီးသောအားကြီးစွာ
 သောအကြောင်းရှိသည်၊ မတကာရဏော၊ ယျက်စီးသောအားဖြင့်သောသော
 အကြောင်းရှိသည်၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနန္တိ၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿ
 နံဟူသည်ကား၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏံ၊ နာမ်ရုပ်ကို ဝိုင်းခြားတတ်သော
 ဉာဏ်ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ တရုဏဝိပဿနာ၊ နုသောဝိပဿနာ
 တည်း၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါတိ၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြိမ်းငွေ့
 ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗိဒါဝိရာဂနှစ်ပါးတို့တွင်၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ နိဗ္ဗိဒါဟူသည်ကား၊
 ဗလဝိပဿနာ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာတည်း၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂဟူ
 သည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ
 ဒဿနံဟူသည်ကား၊ ဗလဝိမုတ္တိစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောဝိမုတ္တိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်လည်း
 ကောင်း။ ၊

၅ ဇေတေ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သဗ္ဗာနိဗ္ဗိတိ၊ သဗ္ဗာနိဗ္ဗိဟူ
 သည်ကား၊ ဝိပဿနာ သဗ္ဗာနိဗ္ဗိ၊ ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗာနိဗ္ဗိ
 သည်းစေတောဝိမုတ္တိဗလာတိအာဒိသု၊ စေတောဝိမုတ္တိဗလာဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ စေတောဝိမုတ္တိတိ၊ စေတောဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗလ
 သမာဓိ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိသည်၊ ပညာဝိမုတ္တိတိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ဗလဉာဏံ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ သီလနုဂ္ဂဟိတာတိ၊ သီလနုဂ္ဂဟိ
 တာဟူသည်ကား၊ သီလနု၊ သီလဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ မြီးမြှောက်အပ်သော

အနုရုက္ခိတာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ သုတာနုဂ္ဂဟိတာတိ၊ သုတာ
 နုဂ္ဂဟိတာဟူသည်ကား။ ဗဟုဿစ္စေန၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော
 သူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော၊ သာကန္တာနုဂ္ဂဟိတာ
 တိ၊ သာကန္တာ နုဂ္ဂဟိတာဟူသည်ကား။ ဓမ္မသာကန္တာယ၊ တရားကို
 တကွဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက် အပ်သော၊
 သမထာနုဂ္ဂဟိတာတိ၊ သမထာနုဂ္ဂဟိတာဟူသည်ကား။ ဝိတ္တေကဂ္ဂတာ
 ယ၊ ဝိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်သော၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသီလစသောအနက်ကို၊ အာဝိတာ
 ဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ မရုဓမ္မဗိဇ္ဇာ၊ ချိုမြိန်သောသရက်မျိုးစေ့ကို၊ ရော
 ပေတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ မရိယာဒံ၊ ကန်သင်းအပိုင်း
 အခြားကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာလာနုကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာ
 သိတ္ထိတွာ၊ သွန်းလောင်း၍၊ ကာလာနုကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ မူလာနံ၊ အမြစ်တို့ကို၊
 သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ကာလာနုကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ပတိတပါဏကေ၊
 ကျသောပိုးတို့ကို၊ ဘာဓေတွာ၊ ပယ်၍၊ ကာလာနုကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ မက္ကဋ
 ဇာလံ၊ ပင့်ကူမြှင်ကို၊ လုတ္တိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အမ္မံ၊ သရက်ပင်ကို၊ ပဋိဇ္ဇေ
 န္တော၊ သုတ်သင်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားကို၊ ဒဿတဗ္ဗော၊ ပြအပ်
 ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ တဿဝုရိသဿ၊ ထိုသရက်ပင်ကိုသုတ်သင်
 သောယောကျ်ား၏၊ မရုဓမ္မဗိဇ္ဇာရောပနံဝိယ၊ ချိုမြိန်သောသရက်မျိုးစေ့ကို
 စိုက်ပျိုးခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ မရိယာဒေဗန္ဓနံဝိယ၊ ကန်သင်းအပိုင်းအခြားကိုဖွဲ့ခြင်းကဲ့သို့၊ သိ
 လေနံ၊ သီလဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဏှနံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥဒကသေ
 စနံဝိယ၊ ရေသွန်းခြင်းကဲ့သို့၊ သုတေန၊ တရားစကားကိုကြားနာရခြင်းဖြင့်၊
 အနုဂ္ဂဏှနံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ မူလာနံ၊ အမြစ်တို့ကို၊ သော
 ဓနံဝိယ၊ သုတ်သင်သကဲ့သို့၊ သာကန္တာယ၊ တကွ ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်၊
 အနုဂ္ဂဏှနံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပါဏကဟရဏံဝိယ၊
 ပိုးတို့ကိုပယ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝျာနဝိပဿနာနံ၊ ဝျာနဝိပဿနာတို့၏၊ ပါရိပန္နိ
 ကသောဓနဝသေနံ၊ ကာမန္တနွအစရှိသောနိဝရဏတည်းဟူသော ဘေး
 ရန်ကိုသုတ်သင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမထာနုဂ္ဂဏှနံ၊ သမထဖြင့်
 ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ မက္ကဋဇာလလုဉ္စနံဝိယ၊ ပင့်ကူမြှင်
 ကိုဖျက်ဆီးခြင်းကဲ့သို့၊ ဗလဝဝိပဿနာနုဂ္ဂဏှနံ၊ အားကြီးသောဝိပဿ
 နာဖြင့်ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုဂ္ဂဟိတာဿ၊

ပြီးမြောက်အပ်သော၊ ရုက္ခဿ၊ သရက်ပင်၏၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဝန်တွာ၊ ကြီးပွား၏။ ဗလုပ္ပါဒနံ၊ အသီးကိုဖြစ်စေခြင်းကဲ့သို့။ ဣမေဟိ သီလာဒိဟိ။ ဤသီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတာယ၊ ပြီးမြောက်အပ်သော၊ မူလသမ္ဘာဒိဋ္ဌိယံ။ အမြစ်နှင့်တူသောသမ္ဘာဒိဋ္ဌိ၏၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ မဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝနိတွာ၊ ကြီးပွား၍၊ စေတော၊ ဝိမုတ္တိ ပညာဝိမုတ္တိ ဗလုပ္ပါဒနံ။ စေတောဝိမုတ္တိ ပညာဝိမုတ္တိဟု ဆိုအပ်သောအသီးကိုဖြစ်စေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ချမြောက်သောသုတ်၌။ ဝိမုတ္တာ ယတနာနိတိ။ ဝိမုတ္တာယတနာနိဟူသည်ကား။ ဝိမုတ္တနုကာရဏာနိ။ ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား၊ ယေသုဝိမုတ္တာယတနေသု၊ အကြင်ဝိမုတ္တာယတနတို့၌၊ သတ္တာဓမ္မံဒေသေတိတိ။ သတ္တာဓမ္မံဒေသေတိဟူသည်ကား။ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတ္ထပဋိသံဝေဒနောတိ၊ အတ္ထပဋိသံဝေဒနောဟူသည်ကား။ ပါဠိအတ္ထံ၊ ပါဠိတော်၏အနက်ဟုဆိုအပ်သောဝိသသမာဝိပညာအစရှိသည်ကို၊ ယာထာဝတော၊ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဇာနန္တဿ၊ သိသော၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒနောတိ၊ ဓမ္မပဋိသံဝေဒနောဟူသည်ကား။ ပါဠိ၊ အနက်ကိုပြတတ်သောပါဠိကို၊ ယာထာဝတော၊ မဖောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဇာနန္တဿ၊ သိသော၊ ပါမုဇ္ဇန္တိ၊ ပါမုဇ္ဇံဟူသည်ကား။ တရုဏပီတိ၊ နှုသောပီတိသည်။ ပီတိတိ၊ ပီတိဟူသည်ကား။ တုဋ္ဌကာရဘူတာ၊ နှစ်သက်သောအခြင်းအရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗလဝပီတိ၊ အားကြီးသောပီတိသည်၊ ကာယောတိ၊ ကာယောဟူသည်ကား။ နာမကာယော၊ နာမကာယသည်။ ပဿန္တတိတိ၊ ပဿန္တတိ ဟူသည်ကား။ ပဋိပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ သုခံပဋိသံဝေဒေတိတိ၊ သုခံပဋိသံဝေဒေတိဟူသည်ကား။ သုခံ၊ ကိုယ်ပိတ်၏ချင်းသာခြင်းကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရေ၏။ ဗိတ္တံသမာပိယတိတိ၊ ဗိတ္တံသမာပိယတိဟူသည်ကား။ အရဟတ္တဖလသမာပိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပိဖြင့်၊ သမာပိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဌာန၏။ တံဓမ္မံ၊ ထိုပါဠိဓမ္မကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသော၊ အသံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာဂတာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော အရာ၌၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂဖလံ၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနတော၊ သိသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပီတိ၊ ပီတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း

သည်၊ တသင်္ဂဟိယ၊ လိုဝိတိအာ၊ အန္တရာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်
 မိအကြား၌၊ ဩသက္ကိတံ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းငှါ၊ နဒေန္တော၊ မလေးသည်ဖြစ်၍၊
 ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ ဥပစာရကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ဝဇိတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ
 ရောက်၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ စိတ္တံသမာဓိယတိတိ၊ စိတ္တံ
 သမာဓိယတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေသေသုပ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌
 လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အယံပန၊ ဤသည်ကား၊
 ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ သမာဓိနိမိတ္တန္တိ၊ သမာဓိနိမိတ္တဟူသည်ကား၊
 အဋ္ဌတိ၊ သာယ၊ သုံးဆယ်ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌
 ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊ သမာဓိယေဝ၊ သမာ
 ဓိသည်ပင်လျှင်၊ သမာဓိနိမိတ္တံ၊ သမာဓိနိမိတ်မည်၏၊ သုဂ္ဂဟိတံဟောတိ
 တိအာဒိသု၊ သုဂ္ဂဟိတံဟောတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာစရိယသ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းသရေ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥက္ကဋ္ဌန္တေန၊
 သင်ယူသဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ မနထိကတံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပစာရိတံ၊ မှတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓံ
 ပညာယာတိ၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓံ ပညာယဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ ပစ္စက္ခကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၊ တသ္မိံ၊ ဓမ္မေတိ၊ တသ္မိံ
 ဓမ္မေဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနပါဠိဓမ္မေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပြတတ်သောပါဠိဓမ္မ
 ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သုက္ကေ၊ ဤသုတ်၌၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝိမုတ္တာယတနာနိ၊ ဝိမုတ္တာယတနတို့ကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကတိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ခာဠသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၇ သက္ကဋ္ဌာပ၊ ခုနုရုပ်မြှောက်သောသုတ်၌၊ အပ္ပမာဏန္တိ၊ အပ္ပမာဏံ
 ဟူသည်ကား၊ ပမာဏကရဓမ္မရဟိတံ၊ နှိုင်းရှည်ခြင်းကိုပြုတတ်သောကိ
 လေသာတည်းဟူသောတရား၌ကင်းသော၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ
 တရားကို၊ နိပကာပဋိဿတာတိ၊ နိပကာပဋိဿတာဟူသည်ကား၊ နေ
 ပက္ကေနစ၊ ကိလေသာတို့ကိုခြေခံစေတတ်သောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော
 ပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သတိယာဝ၊ သတိနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဉာဏာနိတိ၊ ပဉ္စဉာဏာနိဟူသည်

ကား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏာနိ၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်တို့
သည်းပစ္စတ္တညေဝဉ္စပုဇ္ဈန္တိတိ၊ ပစ္စတ္တညေဝဉ္စပုဇ္ဈန္တိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ
ယေဝ၊ မိမိ၌ပင်လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံသမာဓိပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေဝါ
တိအာဒိသု၊ အယံသမာဓိပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေဝဤသို့အစရှိသော စကားတို့
၌၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကို၊ အဓိပ္ပ
ေကာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ မဂ္ဂသမာဓိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကို၊ အဓိပ္ပ
ေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုအဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ
သည်၊ အပ္ပိတပ္ပိတက္ခဏေ၊ ဝင်စားတိုင်း ဝင်စားတိုင်းသောဓဏ၌၊ သု
ခတ္တာ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စုပ္ပန်သုခေါ၊ ပစ္စုပ္ပန်သုခမည်၏၊
ပုရိမောပုရိမော၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သောသမာဓိသုခသည်၊ ပစ္ဆိမဿ ပစ္ဆိ
မဿ၊ နောင်နောင်၌ဖြစ်သော၊ သမာဓိသုခဿ၊ သမာဓိသုခ၏၊ ပစ္စယတ္တာ၊ အ
ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ သုခဝိပါကော၊ ချမ်းသာ
သောအကျိုးရှိ၏၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ ကာမာမိသဝဋ္ဋာမိသလော
ကာမိသာနံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောအာမိသဝဋ္ဋိတရားတည်းဟူ
သောအာမိသ လောကတည်းဟူသောအာမိသတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ နိရာမိသော၊ နိရာမိသမည်၏၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊
မဟာပုရိသေဟိ၊ သောကျားမြတ်တို့သည်၊ သေဝိတက္ခာ၊ မှီဝဲအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာပုရိသသေဝိတော၊ မဟာပုရိသသေဝိတမည်၏၊
အင်္ဂသန္တတာယစေဝ၊ အင်္ဂါ၏ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အာ
ရမ္မဏသန္တတာယစ၊ အာရုံ၏ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သဗ္ဗ
ကိလေသဒရဏသန္တတာယစ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တော၊ သန္တမည်
၏၊ အတပ္ပနိယဋ္ဌေန၊ မရောင်ရဲစေတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပဏီ
တော၊ ပဏီတမည်၏၊ ကိလေသပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်း
ဖြင့်၊ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓေါ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ
လဒ္ဓမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဘာဝံ၊ ကိလေသာတို့
၏ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သို့၊ လဒ္ဓတ္တာပတ္တတ္တာ၊ ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓေါ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုရိပ္ပဿန္တံ
ပုရိပ္ပဿဒ္ဓိတိဣဒံ၊ ပုရိပ္ပဿန္တံပုရိပ္ပဿဒ္ဓိဟူသောဝုန်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊

အတ္တတောသတောအားဖြင့်၊ ကံ၊ တူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိပဿဒ္ဓိကိ
လေသေန၊ ငြိမ်းပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ အရဟတ္တ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ လက္ခတ္တ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ပဋိပဿဒ္ဓိလက္ခေ၊
ပဋိပဿဒ္ဓိလက္ခမည်၏၊ ဧကောဒိဘာဝေ၊ အတုမရှိမြတ်သည်ဖြစ်၍သမာဓိ
ကိုပွားစေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိဂတတ္တ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဧကောဒိဘာဝါဓိဂတော၊ ဧကောဒိဘာဝါဓိ ဂတမည်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဧကောဒိဘာဝမေဝ၊ အတုမရှိမြတ်သည်ဖြစ်၍သမာဓိကို
ပွားစေတတ်သော ဈာန်ကိုပင်လျှင်၊ အဓိဂတတ္တ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဧကောဒိဘာဝါဓိဂတော၊ ဧကောဒိ ဘာဝါဓိဂတမည်၏၊ အပ္ပ
ဂုဏာသာသဝသမာဓိဝိယ၊ မလေ့လာအပ်သောအာသဝါတရားတို့၏
အာရုံဖြစ်သော သမာဓိကဲ့သို့၊ သသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းနှင့် တကွ၊
သပ္ပယောဂေန၊ လုံ့လနှင့်တကွ၊ ပစ္စတ္ထိကဓမ္မေ၊ ဆန်းကျင်ဘက်ဖြစ်သော
နိဝရဏတရားတို့ကို၊ နိပ္ပယှာနိဝရ်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတရားတို့ကို၊
ဝါရေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ အနဓိဂတတ္တ၊ မရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ န
သသင်္ခါရနိပ္ပယှာဝါရိဝါဝဇ္ဇော၊ နသသင်္ခါရနိပ္ပယှာဝါရိဝါဝဇ္ဇမည်၏၊ တဗ္ဗ
သမာဓိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုလည်း၊ သမာပဇ္ဇန္တောစ၊ ဝင်စားသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ကတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိမှ၊ ဝုဠ
ဟန္တောစ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သတိဝေပုလ္လပတ္တတ္တ၊
သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတောပ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ သတောဝ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဝုဠဟတိ၊ ထ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာ
ပရိစ္ဆန္တံ ကာလဝသေန၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော ကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
သတောဝ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊
သတောဝ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝုဠဟတိ၊ ထ၏၊ တသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိ၌၊ အယံသမာဓိ၊ ဤသမာဓိ
သည်၊ ပစ္စုပ္ပန်သုခေါစေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းချမ်းသာ၏၊ အာယတိစ္ဆ၊ နောင်
အခါ၌လည်း၊ သုခဝါပကောစ၊ ချမ်းသာသောအကျိုးလည်းရှိ၏၊ ဣတိဇံ၊
ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခမာနဿ၊ ဆင်ခြင်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပစ္စတ္တိယေ
ဝ၊ မိမိ၌ပင်လျှင်၊ အပရပ္ပတ္တယံ၊ သူတပါးတို့သည်မယုံကြည်စေအပ်သော၊
ပံညာဏံ၊ အကြင်ဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံညာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်၊
ဧကံ၊ တခုသော၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏၊ သေသော၊ ကြွင်းသောဉာဏ်တို့၌

သေဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဘေးဤသို့။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော။
ဣမာနိဉာဏာနိ။ ဤဉာဏ်တို့သည်။ ပစ္စတ္တညေဝ။ မိမိ၌ပင်လျှင်။ ဥပ္ပန္နန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေးရှ်ရုဓြောကံသောသုတ်၌။ အရိယသမာဝတိ။ အရိယသမာ
ဟူသည်ကား။ ဝိက္ခန္ဓနဝသေန။ ဝိက္ခန္ဓန၏အတွင်းအားဖြင့်။ ပဗ္ဗိနကိလေ
သေဟိ။ ပဗ္ဗိနအင်သောကိလေသသတို့မှ။ အာရုကာ။ ဝေးသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်
၍။ ဌိတဿ။ တည်သော။ ဘာဝနံဒသေသသာမီတိ။ ဘာဝနံဒသေသသာမိ
ဟူသည်ကား။ ဗြူဟနံဝဗ္ဗနံ။ ပွားစေခြင်းကိုး။ ပကာသယိဿာမိ။ ပြပေအံ့။
ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣမမေဝကာယန္တိ။ ဣမ
မေဝကာယံဟူသည်ကား။ ဣမံကရဇကာယံ။ ဤကရဇကိုယ်ကိုး။ အဘိ
သန္ဓေတိတိ။ အဘိသန္ဓေတိ ဟူသည်ကား။ တေမေတိ။ စွတ်စေ၏။ သေ
ဟေတိ။ ပီတိသုခတည်းဟူသောအစေးဖြင့်ဖွဲ့၏။ သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသော
ကိုယ်အရပ်၌။ ပဝတ္ထဝီတိသုခံ။ ဖြစ်သောပီတိသုခကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။ ပရိ
သန္ဓေတိတိ။ ပရိသန္ဓေတိဟူသည်ကား။ သမန္တတော။ ထက်ဝန်းကျင်မှ။
သန္ဓေတိ။ စွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိတိ။ ပရိပူရေတိဟူသည်ကား။ ဝါယုနာ။
လေကြောင့်။ တတ္ထ။ သားရေအိပ်သည်။ ပူရေတိဝိယ။ ပြည့်သကဲ့သို့။ ပူရေ
တိ။ ပြည့်၏။ ပရိပူရေတိတိ။ ပရိပူရေတိဟူသည်ကား။ သမန္တတော။ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ။ ဗုသတိ။ နှံ့၏။ သဗ္ဗာဝတောကာယဿာတိ။ သဗ္ဗာဝတောကာ
ယဿဟူသည်ကား။ အဿာတိက္ခုနော။ ထိုရဟန်း၏။ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသဝ
တော။ အလုံးစုံသောအစိတ်ရှိသော။ ကာယဿ။ ကိုယ်၏။ ကိဉ္စိ။ တစ်ခုတစ်ခု
သော။ ဥပါဒိန္နကသန္တတိပဝတ္ထိဋ္ဌာနေ။ ဥပါဒိန္နကအစဉ်၏ဖြစ်ရာအရပ်၌။
ဆဝိမံသလောဟိတာနံဂတံ။ အရေအသားအသွေးတို့သည်အစဉ်လိုက်
အပ်သော။ အနုမတ္တမ္ပိ။ အနုမြူမျှလည်းဖြစ်သော။ ဌာနံ။ အရာသည်။ ပဌမဇ္ဈာ
နာသုခေန။ ပဌမချာန်ချမ်းသာဖြင့်။ အယုဋ္ဌံနာမ။ မထိသည်မည်သည်။ နဟော
တိ။ မဖြစ်။ ဒက္ခောတိ။ ဒက္ခောဟူသည်ကား။ ဆေးကားလိမ္မာသော။ နှာနိယ
ရဏ္ဏာနံ။ ရေချိုးကသယံမှုန့်တို့ကို။ ကာဝုစေဝ။ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။
ပယောဇေတုစ။ ယှဉ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သန္ဓေတုစ။ စွတ်စေခြင်း
ငှါလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗိနလော။ ခွင်းနှိုင်းသော။ ကံသဿာလေတိ။ ကံသဿာ
လေဟူသည်ကား။ ယေနကေနာနိ။ အမှတ်မရှိသော။ လောဟေန။ ကြေးဖြင့်။
ကတာဘာဇနေ။ ပြုအပ်သောခွက်၌။ မတ္တိကတာဇနံပန။ မြေခွက်သည်ကား။

ထိရံ၊ ခြံမြို့သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္ဓေန္တဿ၊ ပိုဝှတ်စေသောသူအား၊
သိဇ္ဇတိ၊ ခွဲတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမြေဥက်ကို၊ နဒေသေ
တိ၊ ပြတော်မူ၊ ပရိပ္ပေသကံ၊ ပရိပ္ပေသကန္တိ၊ ပရိပ္ပေသကံ၊ ပရိပ္ပေသကံ
ဟူသည်ကား၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ သွန်းပျန်း၍၊ သွန်းပျန်း၍၊ သန္ဓေယျာတိ၊
သန္ဓေယျဟူသည်ကား၊ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ကံသထာလကံ၊
ဩဇာတိ၊ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဝါမဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဝါမဟ
ဏယုတ္တံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ သွန်းပျန်း
၍၊ သွန်းပျန်း၍၊ မဇ္ဇန္တော၊ ဆုတ်နယ်လျက်၊ ပိဏ္ဍု၊ အလုံးအခဲကို၊ ကရေယျ၊
ပြုရာ၏၊ သေဟာနုဂတာတိ၊ သေဟာနုဂတာဟူသည်ကား၊ ဥဒကသေ
ဟေန၊ ရေ၏အစေးသည်၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ သေဟ
ပရတာတိ၊ သေဟပရတာဟူသည်ကား၊ ဥဒကသေဟေန၊ ရေ၏အစေး
သည်၊ ပရိဂတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလိုက်အပ်သော၊ သမန္တရဗာဟိရာတိ၊
သမန္တရ ဗာဟိရာဟူသည်ကား၊ အန္တောပဒေသေနစေ၊ အတွင်းအရပ်
အစိတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိပဒေသေနစေ၊ အပအရပ်အစိတ်နှင့်လည်း
ကောင်း၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသောအရပ်သည်သာလျှင်၊
ဥဒကသေဟေန၊ ရေအစေးဖြင့်၊ ဗုဠာ၊ နံ့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နုပပ္ပရိနိတိ၊ နုပပ္ပရိနိဟူသည်ကား၊ ဗိဒ္ဓံ၊ ဗိဒ္ဓံ၊
အပေါက်အပေါက်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နုပပ္ပရတိ၊ မယိုမီး၊ ဟတ္ထေန၊ လက်
ဝါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဟိ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော၊ အင်္ဂုလေဟိပိ၊ လက်
ချောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဟိ၊ သုံးချောင်းကုန်သော၊ အင်္ဂုလေဟိပိ၊ လက်
ချောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩဝဠိကာယပိ၊ အောက်ပိုးကျိုက်သဖြင့်လည်း၊
ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုတိယဇ္ဈာနသုခဥပမာယံ၊ ဒုတိယဈာန်
ချမ်းသာဥပမာ၌၊ ဥတ္တိဒေါဒကောတိ၊ ဥတ္တိဒေါဒကော ဟူသည်ကား၊
ဥတ္တိဒဥဒကော၊ ပေါက်သောရေရှိ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်၍၊ ဥတ္တိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊
ဥပ္ပဇ္ဈနဥဒကော၊ ထွက်သောရေရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အန္တောယေဝ၊ အိုင်
၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဈနဥဒကော၊ ဖြစ်သောရေရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာယ မုခန္တိ၊ အာယ မုခံဟူ
သည်ကား၊ အာဂုမနမဇ္ဈေ၊ လာရာဖြစ်သောခရီးသည်၊ ဒေဝေါတိ၊ ဒေ
ဝေါဟူသည်ကား၊ မေဃော၊ မိနင်းသည်၊ ကာလေနကာလန္တိ၊ ကာလေ

၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

နကာလံ ဟူသည်ကား၊ ကာလေ ကာလေ၊ အခါအခါ၌၊ အစွဲစွဲမာသည့်၊
လခွဲတံကြိမ်း၌ လည်းကောင်း၊ အနုဒဿဟဉ္စ၊ ဆယ်ရက် တကြိမ်၌
လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဓာရန္တိ
ဓာရ်ဟူသည်ကား၊ ဝုဋ္ဌိံ၊ မိန့်စားရေအယဉ်ကို၊ နာနုပဝဇ္ဇေယျာကိ၊ နာနု
ပဝဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ နပဝေသယျ၊ မဝင်စေရာ၊ နဝသေယျ၊ မရွာ
ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိတာဝါရိဓာရာ
ဥဒ္ဓိန္ဒိတွာတိ၊ သိတာဝါရိဓာရာဥဒ္ဓိန္ဒိတွာဟူသည်ကား၊ သိတာ၊ ချင်း
အေးသော၊ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်၊ တံရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကို၊ ပူရယ
မာနာ၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍၊ ဟိသန္တံ၊ ဖြန့်၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ဥဂ္ဂန္တနုဥဒကံ၊ ပေါက်သောရေသည်၊ ဥဂ္ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဘိဇ္ဇန္တံ၊
ဖောက်ခွဲလျက်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ခေါဘေတိ၊ ချောက်ချားစေ၍၊ စတုဟိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ ဒိဿာဟိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့မှ၊ ပရိသနုဥဒကံ၊ ဝင်သောရေ
သည်၊ ပုရာဏပဏ္ဏတိဏကဋ္ဌဒဏ္ဍကာဒိဟိ၊ သစ်ဟောင်း၊ မြက်ဟောင်း
သစ်သားဟောင်း၊ ဟံ၊ တံဟောင်း၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ခေါ
ဘေတိ၊ ချောက်ချားစေ၍၊ ဝုဋ္ဌိဥဒကံ၊ မိန့်စားရှာသောရေသည်၊ ဓာရာနိပါ
တပုပ္ဖုဋ္ဌကေဟိ၊ အယဉ်ကျခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောရေဥဇာတိတို့ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ ခေါဘေတိ၊ ချောက်ချားစေ၍၊ သန္ဓိသိန္နမေဝ၊ ကောင်းစွာစုဝေး
သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိနိဓ္မိတမိဝ၊ တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်အပ်
သကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓိန္ဒမာနံ၊ ဖောက်ခွဲသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤ
အရပ်ကို၊ ဗရတိ၊ နှံ့၍၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤအရပ်ကို၊ နုဗရတိ၊ မနှံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တဗ္ဗာစနံ၊ ဆိုတွယ်စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုထက်ဝန်းကျင်မှ
ထွက်သောရေဖြင့်၊ အဗုဠောကာသောနာမ၊ မဝင်သောနေရာမည်သည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ဥပမာ၌၊ ရဟဒေါဝိယ၊ ရေအိုင်ကဲ့
သို့၊ ကဇကောယော၊ ကရုဇကောယာသိ၊ အနုဇ္ဈော၊ ပြတ်အပ်၍၊ ဥဒကံ၊ ဝိယ၊
ရေကဲ့သို့၊ ဒုတိယဇ္ဈာနသုခံ၊ ဒုတိယဈာန်ချမ်းသာသောသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၍၊
သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၍၊ တတိယဇ္ဈာနသုခဥပမာယံ၊ တတိယဈာန်
ချမ်းသာဥပမာ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤတော၌၊ ဥပ္ပလာနံ၊ ကြာမြဲ ကြာနီ ကြာညိုရုံတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၍၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပလိနိ၊ ဥပ္ပလိနိမည်ကုန်
၍၊ သေသပဒေသပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ သေသပဒေသ
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၍၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပ္ပလိနိယံအစရှိသော

ပါဌိန္ဒ၊ သေတ ခုတ္တ နိလေသု၊ ကြာဠု ကြာနိ ကြာညိတို့တွင်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊
 အာဟုတ်မရှိ တခုခုသောကြာသည်၊ ဥပ္ပလမေဝ၊ ဥပ္ပလမည်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဦးနကသတပတ္တံ၊ ယုတ်သော ပွင့်ချပ်တရာရှိသော ကြာသည်၊
 ဝုဏ္ဏရိကံ၊ ဝုဏ္ဏရိကံမည်၏၊ သတပတ္တံ၊ ပွင့်ချပ်တရာရှိသောကြာသည်၊
 ပဒုမာ၊ ပဒုမ္မာမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပတ္တနိယမံ၊ ပွင့်ချပ်ဖြင့်မှတ်ခြင်းကို
 ဝိနာဝိ၊ ကြည့်၍လည်း၊ သေတံ၊ ခြူသောကြာသည်၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာမည်
 ၏၊ ရတ္တံ၊ နိသောကြာသည်၊ ဝုဏ္ဏရိကံ၊ ဝုဏ္ဏရိကံမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပ္ပလိနိယံ အစရှိသောပါဌိန္ဒ၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်တည်း၊ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိတိ၊ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ ဟူသည်ကား၊ ဥဒ
 ကတော၊ ရေမှ၊ နုဂ္ဂတာနိ၊ မတတ်ကုန်၊ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါထိနိတိ၊ အန္တော
 နိမုဂ္ဂပေါထိနိ ဟူသည်ကား၊ ဥဒကံ တလသ၊ ရေအပြင်၏၊ အန္တော၊
 အတွင်း၌၊ နိမုဂ္ဂါနိယေဝ၊ နတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေါသန္တိ
 ဝဗုန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသုခဥပမာယံ၊ စတုတ္ထဈာန်
 ချမ်းသာ ဥပမာ၌၊ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စေတသာပရိယောဒါတေနာတိတ္ထေ၊ ပရိ
 သုဒ္ဓေနစေတသာပရိယောဒါတေနဟူသောဤပုန်၌၊ နိရူပဏ္ဏိလေသဋ္ဌေန
 ညစ်ညူးခြင်းကိလေသာမရှိသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ပရိ
 သုဒ္ဓမည်၏၊ ပာသသရဋ္ဌေန၊ ပြီးပြီးပြတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ပရိ
 ယောဒါတံ၊ ပရိယောဒါတမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဩဒါ
 တေနဝတ္ထေနာတိဣဒံ၊ ဩဒါတေနဝတ္ထေနဟူသော ဤစကားကို၊ ဥတုဗရ
 ဏတ္ထံ၊ ဥတုနံ၊ ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိလိဋ္ဌ
 ဝတ္ထေန၊ ညစ်နွမ်းသော အဝတ်ဖြင့်၊ ဥတု ဗရဏံ၊ ဥတု နံ၊ ခြင်းသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌၊ ဓောတပရိသုဒ္ဓေန၊ ဖွင့်ပြီးသည်ဖြစ်၍
 စင်ကြယ်သောအဝတ်ဖြင့်၊ ဥတုဗရဏံ၊ ဥတုနံ၊ ခြင်းသည်၊ ဗလဝံ၊ အား
 ကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိသာဥပမာယံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာ
 ဥပမာ၌၊ ဝတ္ထဝိယံ၊ အဝတ်ကဲ့သို့၊ ကရုဇကာယော၊ ကရုဇကာယကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥတုဗရဏံဝိယံ၊ ဥတုနံ၊ ခြင်းကဲ့သို့၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသုခံ၊
 စတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုန္နာ
 ကဿ၊ ကောင်းစွာရေးချိုးပြီးသော၊ ပရိသုဒ္ဓဝတ္ထံ၊ စင်ကြယ်သောအဝတ်

ကို၊ သလိသံ၊ ပြီးခေါင်းရှင်တကွ၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ နိသိန္နဿ၊ နေသော၊ ပုရိ

၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

သဿံယောကျာ်း၏၊ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ၊ ဥတု၊ ဥတုသည်၊ သဗ္ဗမေဝ၊
 အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ဖရဝိ၊ နှံ့၏၊ ကောစိ၊ တစ်
 တစ်ခုသော၊ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်၏၊ အဗုဠောကာသော၊ မနှံ့သောအရပ်
 မည်သည်၊ နဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 စတုတ္ထဇ္ဈာနသုခေန၊ စတုတ္ထဈာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ကရ
 ကောယဿ၊ ကရုဇကာယ၏၊ ကောစိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ ဩကာသော၊
 အရပ်သည်၊ အဗုဠော၊ မထိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊
 ဤစတုတ္ထဈာန် ချမ်းသာ ဥပမာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
 ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တမေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်စိတ်ကိုပင်လျှင်၊
 ဝတ္ထံဝိယ၊ အဝတ်ကဲ့သို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တံသမုဋ္ဌာနရူပံ၊ ထိုစတုတ္ထ
 ဈာန်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်ကို၊ ဥတုဖရဏံဝိယ၊ ဥတုနှံ့သကဲ့သို့၊
 ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွင်းအုံးကတ္တဝိကတ္တဝိ၊ တစ်တစ်ခုတစ်
 တစ်ခုသော၊ ဩဒါတဝတ္ထေ၊ ပြုစင်သောအဝတ်သည်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊
 အဗုဠန္တေဝိ၊ မထိသော်လည်း၊ တံသမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုဖြူစင်သောအဝတ်မှ
 ဖြစ်သော၊ ဥတုနာ၊ ဥတုဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသောအရပ်၌သာ
 လျှင်၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဗုဠော၊ ထိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမုဋ္ဌာပိတေန၊ စတုတ္ထဈာန်သည်ဖြစ်
 စေအပ်သော၊ သုခမသုခေန၊ သိမ်မွေ့သော သုခဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊
 အလုံးစုံသာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဗုဠော
 ထိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် ဥပမာ၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခနနိမိတ္တန္တိ၊ ပစ္စဝေက္ခန
 နိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏမေဝ၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်သည်သာ
 လျှင်၊ သုဂ္ဂဟိတံဟောတိတိ၊ သုဂ္ဂဟိတံဟောတိဟူသည်ကား၊ တေန၊ ထို
 လောကီဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂါ၊ ဈာနဝိပဿနာမဂ်တို့
 ယိုးသုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဟိတံ၊ သူအပ်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏနိမိတ္တံ၊ ပစ္စဝေက္ခန
 ဉာဏ်တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ အပရာအပရေန၊ အဆင့်ဆင့်သော၊
 ပစ္စဝေက္ခနနိမိတ္တေနော၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်တည်းဟူသော အကြောင်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဟိတံ၊ သူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အညောဝါအညန္တိ၊ အညောဝါအညံဟူသည်ကား၊ အညော၊ တပါးသော
 ဧကော၊ တယောခံသောသူသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဧကံ၊ တယောခံသော

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-ဂစ္ဆကဝဂ်၊ ၂၅

သုက္ခိယံသိသန္တံ၊ မနုဿိ၊ အဋ္ဌကောလဝေ၊ မိမိအာသောလျှင်၊ အတ္တံ၊ မိမိသည်၊
 ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဌိတောဝါနိသိန္နန္တိ၊ ဌိတောဝါနိ
 သိန္နဟူသည်ကား၊ ဌိတကဿာပိ၊ ရပ်သောသူအားလည်း၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်
 သောသူသည်၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ သေသေသုပိသေဝနယောတိ၊ သေသေသုပိသေဝနယောဟူ
 ချီးဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဥဒကမဏိကောတိ၊ ဥဒကမဏိကောဟူသည်ကား၊
 သမေဓဿ၊ ခါးကြိုးရှိသော၊ ဥဒကစာတိ၊ ရေအိုးသည်၊ သမတိတ္ထိကော
 တိ၊ သမတိတ္ထိကောဟူသည်ကား၊ သမာရိတော၊ အနားရေးနှင့်အမျှပြည့်
 သော၊ ကာကပေယျာတိ၊ ကာကပေယျာဟူသည်ကား၊ ရေဝဠိယံ၊ မျက်နှာ
 ရေး၌၊ နိသိဒ္ဓိတွားနေ၍၊ ကာကေန၊ ကျိုးသည်၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ အနာမေတွာဝ၊
 မညွတ်စေမူ၍သာလျှင်၊ ပါတဗ္ဗာ၊ သောက်အပ်သော၊ သုဘူမိယန္တိ၊ သုဘူ
 မိယံဟူသည်ကား၊ သမဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သောမြေ၌၊ သုဘူမေသုခေတ္တ
 ဝိဟတခါဏုကေဗိဇာနိပတိဋ္ဌာပေယျာတိ၊ သုဘူမေသုခေတ္တဝိဟ
 တခါဏုကေဗိဇာနိပတိဋ္ဌာပေယျာဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ မဏ္ဍာဘူမိ၊ ရေနှင့်
 တူသောမြေသည်၊ သုဘူမိတိ၊ သုဘူမိဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ စတုမဟာ
 ပထတိ၊ စတုမဟာပထဟူသည်ကား၊ ဧန္တိ၊ နှစ်ပါးတုန်သော၊ မဟာမဂ္ဂါ၊
 ခရီးတို့ကို၊ ဝိနိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌၊ အာ
 ဧညရေထောတိ၊ အာဧညရေထောဟူသည်ကား၊ ဝိနိတအဿရေထော၊ ဆုံးမ
 အပ်ပြီးသောမြင်းကသောရေထားသည်၊ ဩဓတ္ထပတောဒေါတိ၊ ဩဓတ္ထ
 ပတောဒေါဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရထံ၊ ရေထား
 ကို၊ အဘိရုဟိတွာ၊ ပီး၍၊ ဌိတေန၊ တည်သောရေထားထိန်းသည်၊ ဂဏ္ဍိတုံ၊
 ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာလမ္ပနံ၊ တကဲ့ယျဉ်ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ တိရိ
 ယတော၊ ဖီလာ၊ ဌဝိတပတောဒေါ၊ ထားအပ်သောနှင်တံသည်၊ ယောဂ္ဂါ
 စရိယောတိ၊ ယောဂ္ဂါစရိယောဟူသည်ကား၊ အဿာစရိယော၊ မြင်ဆရာ
 သည်၊ သေဝ၊ ထိုမြင်ဆရာသည်ပင်လျှင်၊ အဿဒမ္ပေ၊ ဆုံးမအပ်သောမြင်း
 တို့ကို၊ သာရေတိ၊ ဆုံးမတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿဒမ္ပသာ
 ရတိ၊ အဿဒမ္ပသာရတိမည်၏၊ ယေနိန္တကန္တိ၊ ယေနိန္တကံဟူသည်ကား၊
 ယေနယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဣန္တတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ယဒိန္တ
 ကန္တိ၊ ယဒိန္တကံဟူသည်ကား၊ ယံယံဂတိ၊ အကြင်အကြင်သွားခြင်းကို၊
 ဣန္တတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဟရေယျာတိ၊ ဟရေယျာဟူသည်ကား၊ ဥဇုကံ၊ မြောင့်

၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာသုနိ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဖြောင့်၊ ဗုရုတော၊ ရှေ့သို့၊ ပေသေယျ၊ နှင်ရာ၏။ ငရွာဟရေယျာတိ၊ ပရွာဟ
ရေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ နစ်စေရာ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အေခံ
၌၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သမာပတ္တိပရိကမ္ပံ၊
သမာပတ်၏ပရိကံကို၊ ကထေတွာ၊ ဆို၍၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိ
ဥပမာဟိ၊ ဤဥပမာတို့ဖြင့်၊ ပရုဏသမာပတ္တိယာ၊ လေ့လာအပ်သောသမာ
ပတ်၏၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခိဏာ
သဝအဘိညာပဗ္ဗိပါနိံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏အဘိညာဉ်အစဉ်ကို၊ ဒေသေ
တုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သောသစေအာကင်္ဂတိတိအာဒိံ၊ သောသစေအာကင်္ဂတိတိ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုသောသစေအာ
ကင်္ဂတိအစရှိသောစကားသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

☞ ၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဋ္ဌါနက္ခမောဟောတိတိ၊ အဋ္ဌါ
နက္ခမောဟောတိဟူသည်ကား၊ ခုရုံးဝေးသော၊ အဋ္ဌါနမဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌန့်ရှည်သော
ခရီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ခမတိ၊ သည်းခံ၏။ အမိဝါသေတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ ပဓာနက္ခမောတိ၊ ပဓာနက္ခမော
ဟူသည်ကား၊ ဝိရိယက္ခမော၊ လုံ့လံဝိရိယအားခံသည်၊ စက်မာမိဂတော
သမာမိတိ၊ စက်မာမိဂတောသမာမိဟူသည်ကား၊ စက်မံ၊ စကြိုကို၊ အမိ
ဋ္ဌဟန္တေန၊ ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်၊ အမိဂတော၊ ရအပ်သော၊
အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိနံ၊ သမာပတ်တို့တွင်၊ အညတရသမာ
ပတ္တိ၊ တပါးပါးသောသမာပတ်သည်၊ မိရေဋ္ဌတိကောဟောတိတိ၊ မိရေဋ္ဌတိ
ကောဟောတိဟူသည်ကား၊ မိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်
၏၊ ဌိတကေန၊ ရပ်သောရဟန်းသည်၊ ဂဟိတနိမိတ္တံ၊ ယူအပ်သောနိမိတ်
သည်၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်သောရဟန်းအား၊ နဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ နိသိန္နော၊
ထိုင်သောရဟန်းသည်၊ ဂဟိတနိမိတ္တံ၊ ယူအပ်သောနိမိတ်သည်၊ နိသိန္နဿ၊
လျောင်းသောရဟန်းအား၊ နဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ စက်မံ၊ စကြိုကို၊ အမိဋ္ဌ
ဟန္တေန၊ ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်၊ ကောရမ္မဏေ၊ တခုတည်း
သောအာရုံ၌၊ ဂဟိတနိမိတ္တံပန၊ ယူအပ်သောနိမိတ်သည်ကား၊ ဌိတဿ
ပိ၊ ရပ်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ နိသိန္နဿပိ၊ ထိုင်သောရဟန်း
အားလည်းကောင်း၊ နိပ္ပန္နဿပိ၊ လျောင်းသောရဟန်းအားလည်းကောင်း၊
နနဿတိ၊ မပျက်တတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဍိတသက-၃-ပဉ္စဂီကဝဂ်၊

၂၇

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တေသံ၊ ထိုအနွှာနက်လ
ရွာ၌နေကုန်သောပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့အား၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ဥဂ္ဂတတ္ထာ၊
တက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥစ္စောစ၊ မြင့်သောအသံလည်းကောင်း၊ ရာ
သိတာဝေန၊ အပေါင်းအရ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသဒ္ဓေါစ၊ များသော
အသံလည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဂ္ဂာသဒ္ဓမဟာ
သဒ္ဓါ၊ ဥဂ္ဂာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုအနွှာနက်
လရွာ၌နေကုန်သောပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့တွင်၊ မဟာသက္ကာရံ၊ များသော
ပူဇော်သကာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတေ၊ လာကုန်သော၊ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတေ
ကျော်စောကျော်စောကုန်သော၊ ခတ္တိယမဟာသာလဗြာဟ္မဏမဟာသာ
လာဒယော၊ မင်းမျိုးဖြစ်သောသူကြွယ်ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သောသူကြွယ်အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ အသုကဿ၊ ဤမည်သောသူအား၊ ဩကာသံ၊ ပေးလှူခြင်း
အခွင့်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ အသုကဿ၊ ဤမည်သောသူအား၊ ဩကာ
သံ၊ ပေးလှူခြင်းအခွင့်ကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဂတာ၊ လာ
ရောက်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဂတာ၊ လာ
ရောက်ကုန်၏၊ ဩကာသော၊ ပေးလှူခြင်းအခွင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ကထေန္တာနံ၊ ပြောဆိုကုန်သောသူကြွယ်
တို့၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ဥစ္စောစေ၊ မြင့်သောအသံသည်လည်းကောင်း၊
မဟာစ၊ များသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေဝဇ္ဇာမညေမန္တ
ဝိလောပေတိ၊ ကောဇ္ဇာမညေမန္တဝိလောပေဟူသည်ကား၊ မန္တဝိလော
ပေ၊ ငါးကိုလှယူရာအရပ်၌၊ ကေဝဇ္ဇာဝိယ၊ တငါတို့ကဲ့သို့၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊
ချွဲဦးအုံး၊ မန္တပန္နိ၊ ငါးတောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်
သော၊ တေသံ၊ ထိုတငါတို့၏၊ ဝိက္ကိဏနုဋ္ဌာနေ၊ ငါးရောင်းရာအရပ်၌၊ မယံ၊
ငါ့အား၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒေတာ၊ တောင်းသော၊ မဟာဇနုဿ၊ လူများ၏၊ ဧရေပေါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိဋ္ဌသုခန္တိ၊ မိဋ္ဌ
သုခံဟူသည်ကား၊ အသုပိသုခံ၊ မဝင်ကြွယ်သောကိုယ် မဝင်ကြွယ်သော
ကိလေသာကို၌၍ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ မိဋ္ဌသုခန္တိ၊ မိဋ္ဌသုခံဟူသည်ကား၊
နိဒ္ဓါသုခံ၊ အိပ်ပွေ့ခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ လာဘသက္ကာရသိလောက
သုခန္တိ၊ လာဘသက္ကာရသိလောကသုခံ ဟူသည်ကား၊ လာဘသက္ကာရံ
ဝေဝ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာကိုလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏတဏှဉ္စ၊ ဂုဏ်တရားစူး

ကိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယယ၊ ဖြို၍၊ ဥပ္ပန္နသုခံ၊ ဖြစ်ယောချင်းသာ
 ကို၊ တံနိန္ဒာဝဂဂမိဿန္တိတံ၊ တံနိန္ဒာဝဂဂမိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံယဒေဝဂတဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အကြင်ကြွသွား
 တော်မူရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂမိဿန္တိ၊ ကြွကုန်လတ္တံ့၊ အနုဗန္ဓိဿန္တိ
 ယေဝ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်လတ္တံ့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာဟိဘန္တေဘဂဝတောသီလ
 ပညာဏန္တိ၊ တဿာဟိဘန္တေဘဂဝတောသီလပညာဏံဟူသည်ကား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သီလဉ္စ၊ သီလသည်
 လည်းကောင်း၊ ပညာဏဉ္စ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ တဿာပိဝံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မာစယေယသောတိ၊ မာစယာ
 ယသောဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယသောပိ၊ အခြံအရံ
 သည်လည်း၊ မာသမာဂစ္ဆတု၊ ကောင်းစွာမရောက်စေသတည်း၊ ပိယာ
 နန္တိ၊ ပိယာနံဟူသည်ကား၊ ပိယဇနာနံ၊ ချစ်သောသူတို့၏၊ ဧသောတဿ
 နိဿန္ဓောတိ၊ ဧသောတဿ နိဿန္ဓောဟူသည်ကား၊ ဧသောပိ၊ ဤသို့
 ဟောက်ပြန်ခြင်း သည်လည်း၊ ပိယဘာဝဿ၊ ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ အသုဘ နိမိတ္တာနုယောဂန္တိ၊ အသုဘ
 နိမိတ္တာနုယောဂံ ဟူသည်ကား၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာ နုယောဂံ၊ အသုဘ
 ကမ္မဋ္ဌာနံကိုအားထုတ်ခြင်းကို၊ အသုဘနိမိတ္တေတိ၊ အသုဘနိမိတ္တေဟူ
 သည်ကား၊ ရာဂဋ္ဌာနိယေ၊ ရာဂ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဋ္ဌာရေမ္ပဏေ၊
 ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ ဧသောတဿနိဿန္ဓောတိ၊ ဧသောတဿနိဿန္ဓော ဟူသည်
 ကား၊ ဧသော၊ ဤသို့သုဘနိမိတ်၌စက်ဆုပ်သည်အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းစွာ
 တည်ခြင်းသည်၊ တဿာ အသုဘနိမိတ္တာ နုယောဂဿ၊ ထိုအသုဘ
 နိမိတ်ကို အားထုတ်ခြင်း၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ
 သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤအရာ
 တို့၌၊ ဝိပဿနာဝ၊ ဝိပဿနာကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် ဒဿမသုတ် အပြီးတည်း၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်
 သော၊ ပဉ္စဂီကဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စဂီကဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-သုမနဝဂ်၊

၂၆

၅-ပဉ္စကနိဂါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-သုမနဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ငှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ သုမနာရာဇကုမာရီတိ၊ သုမနာရာဇကုမာရီဟူသည်ကား၊ မဟာ သက္ကာရံ၊ များသောပူဇော်သကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋ္ဌနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း ကို၊ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဇေလန္တနာမာ၊ ဤသို့ရအပ်သောသုမနဟူသော အမည်ရှိသော၊ ရာဇကညာ၊ မင်းသမီးသည်၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံးဝိပဿိ သမ္ဘဝသမ္ပုဒ္ဓကံသတ္တိံ၊ ဝိပဿိသုရား လက်ထက်တော်၌၊ နာဂရေဟိ၊ မြို့၌နေသော သူတို့သည်၊ ယဒ္ဓံ၊ ယဉ်ထိုးခြင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မသံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂဏ္ဍိသာမ၊ ယူကုန်အုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေနာပတိံ၊ စစ်သူကြီးကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ် အတိုင်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ် အပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗပဌမဒိဝသော၊ အလုံးစုံသောနေ့တို့၏ငှေးဦးစွာ ဖြစ်သောနေ့သည်၊ သေနာပတိဿ၊ စစ်သူကြီးအား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ သောအလှူကို၊ သန္တေတွာ၊ စီရင်၍၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ ရက္ခံတေ၊ စောင့်ရှောက်သည်ရှိသော်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တစုံတယခုသောသူသည်၊ ဧကတိက္ခန္တိ၊ တယောက်သောရဟန်းကိုမျှ လည်း၊ နုဒေတိ၊ မပေးလှူရ၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ရက္ခ ထ၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ ဌပေတိ၊ ထား၏၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ သေဗ္ဗိတရိ ယာ၊ သူဌေးကတော်သည်၊ ရောဒမာနာ၊ ပိုလျက်၊ ပဉ္စဟိကုမာရီကသတေ ဟိ၊ ငါးရာသော သတို့သမီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကိဗ္ဗေတွာ၊ ကစားလို၍၊ အာ ဂတံ၊ လာသော၊ ဗိတရံ၊ သမီးကို၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ တဝ၊ သင်ချစ်သွီး၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ သစေဇိဝေယျ၊ အကပ်၍အသက်ရှင်ငြားအုံး၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘောဇေယျံ၊ ဆွမ်းကျွေးရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုသူဌေး သွီးသည်၊ တံ၊ ထိုအမိကို၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊ မာဝိန္တယိတ္ထ၊ မကြံအောက်မေ့ ကုန်လင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခေါ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃော၊

သံဃာသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငါတို့၏၊ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုရားသံ
တိ၊ တုဉ်းပေးလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိဿာမိ၊
ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဆိုပြီးသည်နောက်မှ၊ သ
တသဟဿန္တနိကာယ၊ အတိုးတသိန်းထိုက်သော၊ သုဝဏ္ဏပါဝိယာ၊
ရွှေခွက်၌၊ နိရုဒ္ဓကပါယာသံ၊ ရေမရှိသောနို့၊ ဂဏာကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍
သပ္ပိမရသက္ခရာဟိ၊ ထောပတ် ပျား သကာတို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊
စီရင်၍၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ပါတိယာ၊ အဖုံးခွက်ဖြင့်၊ ပရိကုဇ္ဈိတွာ၊ မှော်
၍၊ တံ၊ ထိုရွှေခွက်ကို၊ သုမနမာလာဂုဠေဟိ၊ မုလေးပန်းကုံးတို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိ
ပိတွာ၊ ပတ်၍၊ မာလာဂုဠသဒိသံ၊ ပန်းကုံးနှင့်တူစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသနဝေလာယ၊ ဝင်လာရာအခါ၌၊
သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍၊ ဓာတိဂဏပရိဂုတာ၊
အထိန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ စာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊
ခရီးအကြား၌၊ သေနာပတိ ဥပဋ္ဌာကာ၊ စစ်သူကြီး၏၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်
သောသူတို့သည်၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ ဣတော၊ ဤအရပ်သို့၊ မာအဂမာသိ၊
မသွားလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ မဟာပုညာနာမ၊ ကြီးသောဘုန်း
ကံရှိသော သူတို့မည်သည်ကား၊ မနာပကထာ၊ နှစ်သက် ဘွယ်သော
စကားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဘဏန္တော
နံ၊ ဆိုကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုကြီးသော ဘုန်းကံရှိသောသူတို့၏၊ ကထာ၊
စကားသည်၊ ပရိက္ခိပိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ နစဟောတိ၊
မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ စူဠဝိတာ၊ ဘဝထွေး
တို့၊ မဟာဝိတာ၊ ဘကြီးတို့၊ မာတုလာဦးမိုးတို့၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
တုမ္၊ သင်တို့သည်၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နဒေထ၊ မပေးကုန်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သွီး၊ သေနာပတိနာ၊ စစ်သူကြီးသည်၊
အညဿ၊ တပါးသော၊ ကဿပိ၊ တစ်တလောက်သောသူအား၊ ခါဒနိယံ၊
ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ မာဒေထ၊ မပေး
ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သည်၊ အဓာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ မဗ္ဗ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ခါဒနိယံ၊
ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ပဿထကိ၊ ပန်၊ မြင်ကုန်သလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာလာဂုဠံ၊ ပန်းကုံးကို၊ ပဿာမ၊
မြင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တုမ္၊ ကံ၊ သင်တို့၏၊ သေနာ
ပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ မာလာပူဇံပိ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကိုလည်း၊ ကာကု၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-သုမနဝဂ်။ ၃၁

ပြုခြင်းငှါ၊ နေဒတိကံ၊ ပေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ အဗ္ဗ၊ ချစ်သို့၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
သောအရှင်ဘုရား၊ မာလာဂုဠံ၊ ပန်းကုံးကို၊ ဂဏ္ဍထ၊ ခံကုန်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊
သေနာပတိဿ၊ စစ်သူကြီး၏၊ ဥပဋ္ဌာကံ၊ အလုပ်အကျွေးကို၊ ဩလော
ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ မာလာဂုဠံ၊ ပန်းကုံးကို၊ ဂဏ္ဍာပေသိ၊ ခံယူစေ၍၊ သာ၊
ထိုသူဌေးသို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘဂဝါ
ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား၊ ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယံ၊ ဘဝတပါး၌ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ သတိရှိသော်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပရိတဿနဇီဝိတံနာမ၊ တောင့်တ
မက်မောချက်၊ အသက်ရှည်ခြင်းမည်သည်၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေသ
တည်း၊ အယံသုမနမာလာဝိယ၊ ဤမုလေးပန်းကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊
မြစ်တိုင်း မြစ်တိုင်းသော အရပ်၌၊ ဝိယာစ၊ နှစ်သက်အပ်သည်လည်း၊
ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏၊ နာမေနစ၊ အမည်အားဖြင့်လည်း၊ သုမနာယောဝ၊ သုမန
ဟူသောအမည်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊
ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သုခိနိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဧဟံဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊
မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ရှာရစ်လှည့်
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
သေနာပတိဿ၊ စစ်သူကြီး၏၊ ဂေဟံ၊ အိပ်သို့၊ ငတ္တာ၊ သွား၍၊ ပညတ္တာ
သနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ နေ၏၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး
သည်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပဂဋ္ဌိ၊ ကပ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပါပြီ
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ လဒ္ဓေါ၊
ရအပ်သော၊ ဧကော၊ တခုသော၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ အပနေတွာ
ပယ်၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပါ၏၊ ဝုဠုပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်
အကျွေးငယ်သည်၊ သာမိ၊ အရှင်မာလာတိ၊ ပန်းဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို
၍၊ မါတုဂါမေါ၊ မါတုဂါမတယောသည်၊ ဝဇ္ဇေသိ၊ လှည့်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့

၃၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္စမတွဲ

အာဟာရသိုဏ်၊ ပါယာသော၊ နို့၊ ဂဏာသည်၊ 'ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဆဗ္ဗသဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘိက္ခု
သံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ပဟောတိ၊ ဟောပြော၏၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူ
ကြီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူငွယ်ဝတ္ထုကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ
၏၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ဝတွာ၊ ဟော၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲ၏၊ သေနာ
ပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ယာဇ္ဇုတ္တိ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
အဒါသိ၊ လှူ၏၊ သာဇ္ဇုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ကာနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသော
မိန်းမနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ သေဋ္ဌိဓိတာ၊ သူဌေး
သွီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရသိုဏ်၊ ဣတ္တိ၊ မိန်းမသည်၊ သပ္ပညာ၊ ပညာ
ရှိ၏၊ ဝေဇ္ဇုပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသောမိန်းမသည်၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဝသန္တိ
ယာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝရိယဿ၊ ယောက်ျားအား၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိနာမ၊
နတ်ပြည်၌စည်းစိမ်မည်သည်ကို၊ နုလ္လဘော၊ ရဲမည်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ တံ၊ ထိုသူဌေးသွီးကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ၊
မယားကြီးအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ ပိတုဂေဟေစ
အာအိမ်၌လည်းကောင်း၊ သေနာပတိဂေဟေစ၊ စစ်သူကြီးအိမ်၌လည်း
ကောင်း၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယာဝတာယကံ၊ အသက်ရှည်
သမျှကာလပတ်လုံး၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုလှူ
ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေသည်ရှိသော်၊ ကာမံဝစရဒေဝလောကေ၊ ကာမာ
ဝစရနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗုတ္တက္ခဏေယေဝ၊ ဖြစ်သောဓဏ၌ပင်
လျှင်၊ ဇာဏုပ္ပမာဏေန၊ ဝုဆစ်နှုံးဝန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဩဓိနာ၊
အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်ကို၊
ပရိပူရိယမာနံ၊ ပြည့်စေလျက်၊ သုမနဝဿံ၊ မလေးပန်းမိစပ်သည်၊ ဝဿိ၊
ရှာ၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အယံ၊ ဤနတ်သွီးသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိ
သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာဂ
တာ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အဿ၊ ထိုနတ်သွီးအား၊ သုမနဒေဝ
ဓိတာတွေဝနာမံ၊ သုမနနတ်သွီးဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊
မှည့်ကုန်၏၊ သာ၊ ထိုသုမနအမည်ရှိသောနတ်သွီးသည်၊ ဧကနဝုတိကပ္ပေ၊
ကိုးဆဲ၊ တကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊
မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိ

သော်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနေ၊ ဖြစ်လေရာဖြစ်လေရာသောအပေါ်၌၊ အဝိဇ္ဇေဟိ
တသုမနဝဿာ၊ မေတ္တနဲ့အပ်သောမုလေးပန်း၊ မိဗ္ဗာဒိယသည်ဖြစ်၍၊ သုမနာတွေ
ဝ၊ သုမနပူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန်းဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ ကာလေး၌ ငါတို့မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ကော
သလရုညော၊ ကောသလမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မြတ်သောမိဖုရား၏၊
ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယု၏၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ
ကုန်သော၊ တာဝိကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သမီးတို့သည်လည်း၊ တံဒိဝသညေ
ဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဘုရားထိုထိုအမျိုး၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေ
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကဒိဝသပေဝ၊ တနေ့တည်း၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗာ၊
ခပ်သိမ်းသောသတို့သမီးတို့သည်၊ မာတုကုန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမိံ သု
ဗ္ဗာ၊ ကုန်၏၊ တံခဏေယဝ၊ ထိုသတို့သမီးဗ္ဗာသောခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဇာတုပ္ပ
မာဏေန၊ ပုဆစ်နူးအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဩဓိနာ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊
သုမနဝဿံ၊ မုလေးပန်း မိဗ္ဗာဒိယသည်၊ ဝံသိ၊ ရှာ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ရှာသော
မုလေးပန်းမိဗ္ဗာဒိယကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ ဧသော၊ ဤ
သတို့သမီးသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတာတိနိဟာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋ္ဌမာန
သော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတာ၊ သမီးသည်၊ အတ္တ
နာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အဗ္ဘနေ၊ မိမိ၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ အဿာ၊ ထိုသတို့သမီး
အား၊ သုမနာတွေဝနာမံ၊ သုမန မင်းသမီးဟူသော အမည်ကို သာလျှင်၊
ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ မိတာ၊ သမီးသည်၊ ဧကိကာဝံ၊ တယောက်ထည်း
ထည်းသာလျှင်၊ နနိဗ္ဗတ္တိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊
နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဝိဝိနာပေ၊ နွားရူးစင်းစေသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဒါရိကသတာနိ၊
ငါးရာသော သတို့သမီးတို့သည်၊ ဧတာနိ၊ ဗ္ဗာ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသောသတို့သမီးတို့ကို၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာ
လျှင်၊ ပေါသာပေတိ၊ ဓမ္မေဓမ္မာ၊ မေ၏၊ မာသေမာသေ၊ တလတလသည်၊
သဗ္ဗတ္ထေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ မိတု၊
သမီးအား၊ ဒဿထ၊ ပြုပြင်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဧသော၊ ဤသုမနအမည်ရှိသောမင်းသမီးသည်၊ မဟာသက္ကာရံ၊ ကြီးသော
ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ
၍၊ ဧဝံလဇ္ဇနာမာ၊ ဤသို့အပ်သော အမည်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံတဗ္ဗာ၊

၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာသုနိ-ပဉ္စမတွဲ

ဂမိအပ်၏။ တဿာ။ ထိုသုမနအမည်ရှိသောမင်းသွီး၏။ သတ္တဝသယိကကာ
 ဃလ။ သုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော အခါ၌။ အနာထဝိဇ္ဈိကေန။ အနာထဝိဇ္ဈိက
 သူဌေးသည်။ ဝိဟာရံ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ။ ပြီးဆုံးစေ
 ၍။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒုတေတမနံကို။ ပေသိတေးစေ
 အပ်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝါရော။
 ရဟန်းအပေါင်းသည်ခြံရံသည်ဖြစ်၍။ သာဝဇ္ဈိ။ သာဝဇ္ဈိပြည်သို့။ အဂမ
 သိ။ ကြွတော်မူ၏။ အနာထဝိဇ္ဈိကေန။ အနာထဝိဇ္ဈိသူဌေးသည်။ ဂစ္ဆာ
 သွား၍။ ရာဇာနံ။ ကောသလမင်းကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ ကိံ။ အာဟာ။
 အဘဟံဆိုသနည်း။ မဟာရာဇ။ မင်းမြတ်။ သတ္ထု။ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဣတိ။ ဤအကျဉ်းတို့၌သို့။ အာဂမနံ။ ကြွတော်မူလာခြင်းသည်။ အဗ္ဗာကမ္ဘိ
 ငါတို့၏လည်း။ မင်္ဂလံ။ မင်္ဂလာတည်း။ တုဗ္ဗာကမ္ဘိ။ အရှင်မင်းကြီးတို့၏လည်း။
 မင်္ဂလမေဝ။ မင်္ဂလာသာလျှင်တည်း။ သုမနရာဇ။ ကုမာရိ။ သုမနမင်းသွီး
 သည်။ ပဉ္စဒါရိကသတေဟိ။ ငါးရာသောသတို့သွီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။
 ဝုဏ္ဏဃာဒေဝစ။ ရေပြည့်အိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဂန္ဓမာလာဒိနိဝ။ နံ။ သာ
 ပန်း။ အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂါဟာပေတွာ။ သူစေ၍။ ဒသ
 ဗလဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်။ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ပေသေထ။
 စေတော်မူကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ ရာဇာ။ ကောသလမင်း
 ကြီးသည်။ မဟာသေဗ္ဗိ။ သူဌေးကြီး။ သာဓု။ ကောင်းပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။
 တထာ။ ထိုအနာထဝိဇ္ဈိသူဌေးဆိုတိုင်း။ အကာသိ။ ပြု၏။ သာပိ။ ထိုသုမန
 အမည်ရှိသော မင်းသွီးသည်လည်း။ ရညာ။ ခမည်းတော်ကောသလမင်း
 ကြီးသည်။ ဝုတ္တနပေနေဝ။ မှာတိုင်းသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။
 သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝဉ္စိတွာ။ ရှိရိုး၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ။ နံ။ သာ ပန်း
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ။ ပူဇော်၍။ ကေမန္တံ။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ။ ရပ်၏။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿာ။ ထို
 သုမနအမည်ရှိသောမင်းသွီးအား။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေတိ။ ဟောတော်
 မူ၏။ သာ။ ထိုသုမနအမည်ရှိသော မင်းသွီးသည်။ ပဉ္စဟိ ကုမာရိကသ
 တေဟိ။ ငါးရာသောသတို့သွီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ သောတာပတ္တိပလေ။
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဗ္ဗာသိ။ တည်၏။ အညာနိပိ။ တပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ ပဉ္စဒါရိက သတာနိ။ ငါးရာသော သတို့သွီးတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ပဉ္စမာတုဂါမ သတာနိ။ ငါးရာသောမာတုဂါမတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ပဉ္စဥပါသကသတာနိ။ ငါးရာသောဥပါသကာတို့သည်လည်း

ကောင်း၊ တသ္မိံ ယေဝေဏေ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ သု၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကသ္မိံ ဒိဝသေ၊ တခုသောနေ၌၊ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊ ခရီးအကြား၌ပင်လျှင်၊ နေသောတာပန္နသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော သောတာပန်တို့သည်၊ ဇေတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေနာဂဂါတေနုပသင်္ကမိတိ၊ ဧတ္ထ၊ ယေနာဂဂါတေနုပသင်္ကမိဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်သနည်း၊ ဣတိ အသိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ တုကာမတာယ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ဣတိ အသိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ ချဲ့ပြီးအုံးကဿပသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ နေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ သာရဏီယဓမ္မံ၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားကို၊ ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တံ၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ်ကို၊ ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ သာရဏီယဓမ္မပူရေကော၊ သာရဏီယ ကျင့်ဝတ် တရားကို ဖြည့်သော ရဟန်းသည်၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော ဘတ္တဂ္ဂဝတ်ကို ဖြည့်သော ရဟန်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဗိန္နဿ၊ မပေးလှူသောသူအား၊ ဖလံနာမ၊ အကျိုးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ လဇ္ဇံ၊ ရအပ်သော ပစ္စည်းကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဗတော၊ ပေး၍၊ ဘုဉ္စိတုံ၊ သုံးစုံဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတေရာပန၊ ဤမှတပါးသော ဘတ္တဂ္ဂဝတ်ကို ဖြည့်သော ရဟန်းသည်ကား၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နဇာနာသိ၊ မသိ၊ ဧယျဓမ္မနာမာလ္လဘူယံဝတ္ထုမည်သည်ကို၊ ဝိနိပါတေတုံ၊ ပျက်စေခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ယာပနမတ္တမေတေဗျလောကံ၊ ချုပ်ကိုင်သလျှင်၊ ဝဏ္ဏန္တေန၊ ခံယူသဖြင့်၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တံ၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ်ကို၊ ပူရေတံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကောပိ၊ တယောက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဧကံ၊ တယောက်သော ရဟန်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩဝါဒေ၊ ဩဝါဒ၌၊ ဩတာရေတုံ၊ သက်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ နေပိ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်

ကိးပုဇရတွာ၊ ဖြည့်၍းတတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မှ၊ စုတာ၊ စုတကုန်သည်။
 ရှိသော်၊ ကာမာဝစရေဒေဝသောကေ၊ ကာမာဝစရေနက်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောနတ်သားတို့တွင်၊ သာဓုဏီယဓမ္မ
 ပူရကော၊ သာဓုဏီယဓမ္မကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့်ဘူးသော နတ်သားသည်။ ဣတ
 ရံ၊ ဤမှတပါးသော တတ္ထဂ္ဂဝတ်ကို ဖြည့်ဘူးသော နတ်သားကို၊ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ အကြောင်းတရားတို့ဖြင့်၊ အမိဂ္ဂဗျိ၊ လွှမ်းမိုး၍
 ယူနိုင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောနတ်တို့သည်၊ ဒေဝေသုစ၊
 နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊
 သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောတရား
 တို့၏တခုသော အကြားကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ဤ
 ဇာခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာဓုဏီယ
 ပူရကော၊ သာဓုဏီယဓမ္မကျင့်ဝတ်ကို ဖြည့်ဘူးသော နတ်သားသည်၊
 ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသီယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊
 ကုတ္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဗျိ၊ ယူ၏၊ ဣတရော၊ ဤမှတပါး
 သော တတ္ထဂ္ဂဝတ်ကို ဖြည့်ဘူးသော နတ်သားသည်၊ တဿာယေဝ၊ ထို
 မိဖုရားကြီး၏သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌာကဣတ္ထိယာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောမိန်းမ
 ၏၊ ကုတ္တိသ္မိံ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဗျိ၊ ယူ၏၊ ဧဒဝိ၊ နှစ်ယောက်
 ကုန်သော၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကေဒိဝသေယေဝ၊ တနေတည်း၌
 သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ သု၊ ဖွားကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သတို့သားတို့
 ကို၊ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ၌၊ နှာပေတွာ၊ ရှေး၍၊ သိရိ
 ဂတ္တေ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ခိန္နုမ္ပိ၊ နှစ်
 ယောက်သောသူငယ်တို့၏လည်း၊ မာတရော၊ အမိတို့သည်၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊
 သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ဝံဝိဒဟိံ သု၊ စီရင်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်
 သောသတို့သားတို့တွင်၊ သာဓုဏီယဓမ္မပူရကော၊ သာဓုဏီယကျင့်ဝတ်
 ကိုဖြည့်ဘူးသောသတို့သားသည်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဇ္ဈိလိတွာ၊ ဖွင့်၍
 မဟန္တံ၊ မြတ်သော၊ သေတန္တတ္ထန္တံ၊ သီးဖြူကိုလည်းကောင်း၊ သုပညတ္တံ၊
 ကောင်းစွာခင်းထားအပ်သော၊ သိရိသယနဉ္စ၊ အသရေရှိသော အိပ်ရာကို
 လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတပဒိုယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ နိဝေ
 နန္တု၊ နန်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကေသ္မိံ၊ တခုသော၊ ရာဇ
 ကုလေ၊ မင်းအိမ်၌၊ နိဗ္ဗုဇ္ဈာ၊ ဖြစ်သည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာ
 သိ၊ သိ၏၊ သော၊ ထိုသာဓုဏီယဝတ်ကို ဖြည့်ဘူးသော သတို့သားသည်။

ကိံ ကမ္မံ အဘယံ မည်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမ၊ ဤမင်းအိမ်
 ဌ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်၊ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ သာရဏီယဓ္မနိဿန္နေန၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်
 ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယံ
 အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောနုခေါ၊ ဖြစ်သေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်
 ခြင်သည်ရှိသော်၊ နိဂ္ဂဿယနေ၊ ယုတ်နိမ့်သောအိပ်ရာ၌၊ နိပ္ပန္နံ၊ လျောင်း
 သည်ကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသတို့သားသည်၊ ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တံ၊ ဘတ္တဂ္ဂ
 ဝတ်ကို၊ ပူဇေမိ၊ ဖြည့်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကိုးန
 ဝဏ္ဏိ၊ မနာယူ၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ တံ၊ ထိုသတို့
 သားကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိတံ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
 သဗ္ဗ၊ အဆွေ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နာကာသိ၊ မလိုက်နာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကိံ၊ အဘယံသို့သောအခြင်းအရာသည်၊
 ဇာတံ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်
 ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ သေတန္တတ္တဿ၊ ထီးဖြူ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ နိပ္ပန္နော၊ လျောင်းရ
 သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နိစမဇ္ဈေ၊ နိမ့်သော ညောင်စောင်း၌၊
 ထဒ္ဒ၊ အတ္တရုဏမတ္တေ၊ ကြမ်းတနိုး ခက်ထန်သော အခင်းမျှ၌၊ နိပ္ပန္နော၊
 လျောင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တွံ၊
 သင်သည်၊ ဇေတံ၊ ထိုထီးဖြူအိပ်ရာကိုးနိဿာယ၊ ငြိ၍၊ မာနံ၊ မာန်မူခြင်းကို၊
 ကိံ ပန၊ အဘယံကြောင့်၊ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း၊ ဇေတံ၊ ထိုထီးဖြူအိပ်ရာ
 သည်၊ ဝေဠုသဿာကာဟိ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိလောတ်ကာ
 ယ၊ ပုဆိုးနှင်းဖြင့်၊ ပလိဝေဠိတံနုနု၊ ရပ်ပတ်အပ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဇေတံ
 သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံထီးဖြူအိပ်ရာသည်၊ ပထဝီဓာတုမတ္တမေဝ၊ ပထဝီဓာတ်
 မျှသာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သုမနာ၊ သုမနမင်းသွီး
 သည်၊ ဇေတံ၊ ထိုသုလှေချင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဘာတိကာနံ၊ မောင်တော်တို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ကော
 စိ၊ တရံတယောကံသောသုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဇေ
 တံ၊ ထိုမောင်တော်တို့၏၊ သမိဝံ၊ အနီးသို့၊ ဝန္တုန္တိ၊ သွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခွါ
 ရံ၊ တံခါးကိုးနိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဌိတာ၊ တည်လျက်၊ ဓာတူကိဝစနံ၊ ဓာတ်ဟူ
 သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣဒံဓာတူကိဝစနံ၊ ဤဓာတ်ဟူသော

စကားသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သာသနာတော်မှအပ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဘာတိ
 ကာ၊ မောင်တော်တို့သည်၊ သမဏဇေဝပုတ္တာ၊ ရဟန်းဖြစ်သောနတ်သား
 တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဓေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဣမေ၊ ဤသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ သဝေကထေဿာ
 မိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊ ဧတေ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ အမနုဿာ၊ ဘီလူးတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နိဟရာပေဿန္တိ၊ နှင်ထုတ်စေကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံကာ
 ရဟံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ အညဿ၊ တပါးသောလူအား၊ အကထေတွာ၊ မဆို
 မူ၍၊ ကင်္ခန္တေဒကံ၊ ယုံမှားခြင်းကိုဖြစ်တတ်သော၊ ပုရိသဟေရညိကံ၊ ရွှေ
 ပန်းထိပ်ယောကျာ်းသဘွယ်ဖြစ်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပိတရံ၊ အဘသဖွယ်ဖြစ်
 သော၊ ဂေါတမဒသဗလံယေဝ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို သာယျင်၊
 ပုန္တိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဓေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဘုတ္တပါတရာသာ၊
 ထမင်းနံနက်စာစားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ ခမည်းတော် ကောသလမင်း
 ကြီးသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စား
 အံ့သောဌ၊ ပုန္တိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ ခမည်း
 တော်ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပဉ္စရထသတာနိ၊ ငါးရာသောရထားတို့
 ကိုးယောဇာပေသိ၊ ကစေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မုဒိပတလသိဉ္စိ၊ ဓမ္မုဒိပါ
 အပြင်၌၊ ပိမ္ဗိသာရေရေညာ၊ ပိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ဖိတာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ ဂုန္တိ၊ ဂုန္တိ
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇကညာ၊ မင်းသွီးလည်းကောင်း၊ ဓနုပ္ပယဿ၊ ဓနုပ္ပယ
 ဖြစ်သော၊ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေး၏၊ ဖိတာ၊ သွီးဖြစ်သော၊ ပိသာခါ၊ ပိသာခါ
 လည်းကောင်း၊ အဟံသုမနရာဇကညာ၊ ဤသုမနအမည်ရှိသော မင်းသွီး
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိဿေဝ၊ သုံးယောက်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကုမာရိယော၊ သတို့သွီးတို့သည်၊ ပိတုနံ၊ ခမည်းတော်တို့၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အတံ၌၊ တာနိပဉ္စရထသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောရထားတို့ကို၊ လဘိ
 သု၊ ရကုန်၏၊ သားထိုသုမနအမည်ရှိသောမင်းသွီးသည်။ ဂန္ဓမာလံ၊ နို့သာ
 ပန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ရေထံ၊ ရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်လျက်၊ ပဉ္စရထသတ
 ပရိဝါရ၊ ငါးရာသောရထားအဖြ်အရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာ
 ကိုးပုန္တိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ ဣဝသုတိ၊ ဣဝသုဟူသည်ကား၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဧကောဒါယကောတိ၊ ဧကောဒါယကော

ဟူသည်ကား၊ ကော၊တယောက်သောရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊
 လာဒ္ဒလာဘတော၊ရအပ်သောလာဘ်မှ၊ပရဿ၊သုတပါးအား၊ဒတ္တာ၊ပေး
 ချီးပရိဘုရန်ကော၊သုံးဆောင်၏၊ သာရဏီယ ဓမ္မပူရကော၊ သာရဏီယ
 အကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ကောအဒါယကောတိ၊ ကောအဒါယကော
 ဟူသည်ကား၊ကော၊တယောက်သောသုသည်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊လဒ္ဓံ၊
 ရအပ်သောလာဘ်ကို၊ပရဿ၊သုတပါးအား၊ ဒဒတ္တာ၊မပေးမူချီးပရိဘု
 ကော၊သုံးဆောင်၏၊ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တပူရကော၊ဘတ္တဂ္ဂဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ဒေဝ
 ဘူတာနံပနနေသန္တိ၊ဒေဝဘူတာနံပနနေသံဟူသည်ကား၊ဒေဝဘူတာနံ၊
 နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေတသံ၊ထိုသတို့သားတို့၏၊ အဓိဂ္ဂဗျာတိတိ၊
 အဓိဂ္ဂဗျာတိဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဂဗျာတိ၊ ယူ၏၊
 အဇ္ဈောတ္တရတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊အတိသေတိ၊လွန်၍ဖြစ်၏၊အာဓိပတေယျနာ
 တိ၊အာဓိပတေယျနဟူသည်ကား၊ ဇေဋ္ဌကကာရဏေန၊အကြီးအကဲဖြစ်
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိဋ္ဌာနေဟိတိ၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိဋ္ဌာနေဟိ
 ဟူသည်ကား၊ သေသဒေဝေ၊ကြွင်းသောနတ်တို့ကို၊ဒေဝရာဇာ၊နတ်တို့
 ကိုအစိုးရသော၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊အဓိဂ္ဂဗျာတိဝိယ၊လွန်၍ယူ
 သကဲ့သို့၊ ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊လွန်၍ယူ၏၊မာနုသကေနာတိအာဒိ၊မာနုသကေန
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာယုနာ၊အသက်ဖြင့်၊ မဟာကဿပတ္ထေရောဝိ
 ယစ၊ မဟာကဿပမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗာကုလတ္ထေရောဝိယ
 စ၊ဗာကုလမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယစ၊ အာနန္ဒာ
 မထေရ်ကဲ့သို့၎င်း၊ အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊ လွန်၍ဖြစ်၏၊ ဝဇ္ဈေန၊ အဆင်းအား
 ဖြင့်၊မဟာဂတိဗ္ဗနအဘယတ္ထေရောဝိယ၊ မဟာဂတိဗ္ဗနအဘယမထေရ်ကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍဂါရုအမစ္စောဝိယစ၊ ဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သောအမတ်
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊ လွန်၍ဖြစ်၏၊ သုခေန၊ချမ်းသာဖြင့်၊
 ရဋ္ဌပါလကုလ ပုတ္တောဝိယစ၊ ရဋ္ဌပါလ အမျိုးသားကဲ့သို့၎င်း၊ သောဏ
 သေဋ္ဌိပုတ္တောဝိယစ၊သောဏသုဋ္ဌေးသားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယသဒါရ
 ကောဝိယစ၊ယသသတို့သားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊လွန်၍
 ဖြစ်၏၊ယသေန၊အခြံအရံဖြင့်၊ဓမ္မာသောကောဝိယစ၊ ဓမ္မာသောကကဲ့သို့
 လည်း၊အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊လွန်၍ဖြစ်၏၊တထာ၊ထို အထူး၊အာဓိပစ္စေန၊အကြီး
 အမှူး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဓမ္မာသောကောဝိယ၊ဓမ္မာသောကကဲ့သို့၊အဓိဂ္ဂဗျာတိ၊
 လွန်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊

ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် အတိရေကော၊ လွန်သည်၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအကဲ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာမိတောဝဗဟုလန္တိ၊ ယာမိတောဝဗဟုလံဟု
 သည်ကား၊ ဗာကုလဏ္ဏေရသီဝလိဏ္ဏေရအာနန္ဒတ္ထေရာဒယောဝိယ၊ ဗာကု
 လမထေရ် သီဝလိမထေရ် အာနန္ဒာ မထေရ် တို့ကဲ့သို့၊ ယာမိတောဝ၊
 တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ် များစွာ၊ စိဝရာ
 ဒိနိ၊ သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ဣမေဟိ
 ကာရဟေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် အတိရေကော၊ လွန်သည်၊ ဇေဋ္ဌ
 ကော၊ အကြီးအကဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒိဒံဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိန္တိ၊
 ယဒိဒံ ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော
 ရဟန်း၏၊ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဣတရဿ၊ ဤမှ
 တပါးသော ရဟန်း၏၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရေတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊
 ယံနာနာကရဏံ၊ အကြင်အထူးသည်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူသင့်သည်၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံနာနာကရဏံ၊ ထိုအထူးကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ
 အံ၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သတ္တ
 ဝသယိက ဒါရကောဝါ၊ ခုနစ်နှစ်အရှယ်ရှိသော သတို့သားသည်လည်း၊
 ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်မူလည်းဖြစ်
 စေ၊ ဝဿသယိကတ္ထေရာဝါ၊ အနှစ်တရာ ရှိပြီးသော မထေရ်သည်မူ
 လည်း၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်မူလည်း
 ဖြစ်စေ၊ ဥပါသကောဝါ၊ ဥပါသကာသည်မူလည်း၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါ
 သိကာမသည်မူလည်း၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း
 ၍ သိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်မူလည်း၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မောရောဝါ၊
 မာရ်မင်းသည်မူလည်း၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း၍
 သိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်မူလည်း၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတု၊ ထိုးထွင်း၍ သိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ပဋိဝိဇ္ဇသော
 ကုတ္တရမဂ္ဂေ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော လောကုတ္တရာမဂ်၌၊ နာနတ္တိနာမ၊
 ထူးသည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အလမေဝါတိ၊ အလမေဝဟူသည်ကား၊
 ယုတ္တမေဝ၊ သင့်မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိ
 နာမဟူသည်ကား၊ ယာနိနာမ၊ အကြင်ကုသိုလ်တို့မည်သည်ကား၊ ဂစ္ဆိံ
 အာကာသဓာတုယာတိ၊ ဂစ္ဆိံ အာကာသဓာတုယာဟူသည်ကား၊ အာ

ကာသေန၊ ကောဝ်းကံင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူ
သံညကား၊ ရေတနတ္ထယဂုဏ်၊ ရေတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ သဒ္ဓါတာ
ယံ၊ ကြည်ခြင်းရှိသော၊ ထနယန္တိ၊ ထနယံဟူသည့်ကား၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ထစ်
ကြိုးလျက်၊ ဝိဇ္ဇုမာလီတိ၊ ဝိဇ္ဇုမာလီဟူသည့်ကား၊ မာလာသဒိသာယ၊
ပန်းနှင့်တူသော၊ မေဓမုခေ၊ မိဗ်းတိမ်ဝဉ်း၊ စရန္တိယာ၊ သွားသော၊ ဝိဇ္ဇုလ
တာယ၊ လျှပ်စစ်နွယ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သတက္ကကူတိ၊
သတက္ကကူ ဟူသည့်ကား၊ သကူဇော၊ အရာသော အထွဋ် ရှိသော၊
ဣတောဗိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဥဋ္ဌိတေန၊ တက်သော၊ ဝလာဟက
ကုဋ္ဌ သတေန၊ တိမ်တိုက် အထွဋ်အရာနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒဿနသမ္ပန္နော
တိ၊ ဒဿနသမ္ပန္နောဟူသည့်ကား၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊
ဘောဂပရိဖြူငွေ့တိ၊ ဘောဂပရိဖြူငွေ့ဟူသည့်ကား၊ ဥဒကောစောန၊
ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ပရိဖြူငွေ့ဝိယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပွားသကဲ့သို့၊ ဒါနဝသေန
ဒါန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိယမာနေဟိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊
စည်းမိတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဖြူငွေ့၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပွားသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလော
ကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ သမ္ဘာပိတော၊ ရောက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပေစ္စတိ၊ ပေစ္စဟူသည့်ကား၊
ပရေလောကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ သဂ္ဂေပမောဒတိတိ၊ သဂ္ဂေပမောဒတိ
ဟူသည့်ကား၊ ယသ္မိ သဂ္ဂေ၊ အကြင်နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထေဝံ၊
ထိုနတ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ ပမောဒတိ၊ ပွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမ
သုတ်အပြီးတည်း။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုစိသုဗြောက်သောသုတ်၌၊ ပဉ္စဟိရထသတေဟိတိ၊ ပဉ္စ
ဟိ ရထ သတေဟိ ဟူသည့်ကား၊ သုတ္တပါတရာသာ၊ နံနက်စာ စားပြီး
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတု၊ ခဏ်းတော်မိမ့်သာရမင်းကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊
ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ ပဉ္စရထသတာနိ၊ ငါးရာသောရထားတို့ကို၊ ယောဇာ
ပေတွာ၊ ကစေ၍၊ တေဟိ၊ ထိုငါးရာသော ရထားတို့ဖြင့်၊ ပရိဂတော၊ ခြံရံ၍၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပ
သင်္ကမိဟူသည့်ကား၊ ဘာတရာ၊ မောင်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေ
အပ်သော၊ သာကန္တိ၊ တကွဆွေးနွေးမေးမြန်းအပ်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို
ပုစ္ဆိ သာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဂန္ဓမာလာရဏ္ဏာနိ၊ ပန်းနံ့သာ

၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာသုနိ-ပစ္ဆမတွဲ။

ကသပယ်မှုန့်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ယဒေဝသောဟော
 တိတိ၊ ယဒေဝသောဟောတိဟူသည်ကား၊ ယဒါဇေ၊ အကြင်အခါ၌သာ
 လျှင်၊ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော မိန်းမယောကျ်ားသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 သူရားကို၊ သရဏဂတော၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယောဇေသော၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော
 မိန်းမယောကျ်ားသည်ပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာသူရားသို့၊ သရဏဂတော၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တာနိဝီ
 လာနိဝီ၊ အရိယကန္တာနိဝီလာနိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပလသမ္ပယုတ္တနိ၊
 မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သီလာနိ၊ သီလတို့သည်၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊
 ထိုမဂ်ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သောသီလတို့သည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့သည်၊
 ကန္တာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝ
 တပါး၌လည်း၊ အပရိစ္ဆန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊
 စတုတ္ထနိပါတေ၊ စတုတ္ထနိပါတ်၌၊ အဂ္ဂပဿာဒသုတ္တေ၊ အဂ္ဂပဿာဒသုတ်၌၊
 ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဘဒ္ဒိကေတိ၊ ဘဒ္ဒိကေဟူ
 သည်ကား၊ ဘဒ္ဒိကနဂရေ၊ ဘဒ္ဒိကအမည်ရှိသောမြို့၌၊ ဇာတိယာဝနေတိ၊ ဇာ
 တိယာဝနေဟူသည်ကား၊ သယံဇာတေ၊ အလိုလိုဖြစ်သော၊ အရောပိ
 တေ၊ မပိုက်ပျိုးအပ်သော၊ ဟိမဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာတောနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က
 ကောဗဒ္ဓေ၊ တစပ်တည်းစပ်သော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌၊ တံနဂရံ၊ ထို
 ဘဒ္ဒိကအမည်ရှိသောမြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအမြို့ပြု၍၊ တသ္မိံ၊ ဝနေ၊
 ထိုအလိုလိုဖြစ်သောတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တစတုတ္ထောတိ၊ အတ္တစတုတ္ထောဟူသည်
 ကား၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက် မြောက်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ သေသော၊ ဤဥဂ္ဂဟအမည်
 ရှိသောမေဏ္ဍကသူဌေး၏မြေးသည်၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာသူရားကို၊ အတ္တ
 စတုတ္ထံယေဝ၊ ကိုယ်တော်လျှင်လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ကိုသာလျှင်၊
 နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်သနည်း၊ အသေ၊ ထိုဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသောမေဏ္ဍကသူဌေး
 ၏မြေး၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ မဂ်လံ၊ မဂ်လာသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုအိမ်၌၊ မဟန္တေန၊ ကြီးကျယ်သော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊
 ဗဟူ၊ များကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သန္နိပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေး

ကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုများဝှာသောလူတို့သည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာ
ကို၊ ပရိဝိသန္ဓေန၊ လုပ်ကျွေးရသဖြင့်၊ ဒုဿင်္ဂဟာ၊ သင်္ကြံပတ် ခြီးဖြင့်
ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တစတုတ္ထယေဝ၊ ကိုယ်တော်လျှင်လေးယောက်
မြောက်ရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါး
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအုံးအသား၊ ထိုဥဂ္ဂဟ
အမည်ရှိသော မေဏှကသူဌေး၏မြေးအား၊ ဇေဓိ၊ ဤသို့သောဝိတ်အကြံ
သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဟရကုမာရိကာယော၊ ပျိုနုသောသတို့
သမီးတို့သည်၊ မဟာဘိက္ခုသံဃမဇ္ဈေ၊ များသောရဟန်းသံဃာအလပင်၌၊
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝဒန္တေ၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်၊ ဩလော
ကယမာနာ၊ ကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဟေတု၊ နာ
ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကုဏေယျ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတိဇေဓိ၊ ဤသို့သောဝိတ်
အကြံသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ အတ္တစတုတ္ထယေဝ၊ ကိုယ်တော်လျှင်လေးယောက်
မြောက်ရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏၊ ဩဝဒတုတာသံဘန္တေ
တိ၊ ဩဝဒတုတာသံဘန္တေ ဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတသံ၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို၊ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော၊
မူပါလော၊ တေ၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို၊ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤ
ဇေတသံဟူသောဝုန်သည်၊ ဥပယောဂတ္ထသ္မိံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်၏အနက်၌၊
သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ရှိသောဝုန်တည်း၊ ယံတာသန္တိ၊ ယံတာသံဟူ
သည်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုသတို့သမီးတို့ကို၊ ယံဩဝါဒါနုသာသနံ၊ အကြင်
ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဇေပန၊ ဤသို့သောစကားကို သာလျှင်၊ ဝက္ခာ၊ ဝို
၏၊ သေဗ္ဗိ၊ ဥဂ္ဂဟအမည်ရှိသောသူဌေးသည်၊ ဣမာ၊ ဤသတို့သမီးတို့သည်၊
မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဟေမာနာ၊ ယူကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဟရေယေပဿျ၊ ရှက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဘဂ
ဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲ၏၊ ဘတ္တု၊ တိ၊ ဘတ္တု
ဟူသည်ကား၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ အနုကမ္ပံ၊ ဥပါဒါယာတိ၊ အနုကမ္ပံ၊ ဥပါ
ဒါယဟူသည်ကား၊ အနုဒ္ဓယံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုဗ္ဗု၊ ဌာယိနိ
ယောတိ၊ ဝုဗ္ဗု၊ ဌာယိနိယောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
၏ရှေးဦးစွာ၊ ဥဋ္ဌာနုသိသားထခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နိပါတိနိယော

၄၄. အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

တိ၊ ပစ္ဆိမနိပါတိနိယောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗပစ္ဆိမာ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏
 နောက်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇနသီလော၊ အိပ်ခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟိဝိတ္ထာဇေမိ၊ ခွဲပြီး
 အံ၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ သယ
 နံ၊ အိပ်ရာသို့၊ အာရုဌာ၊ တက်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇန္တိ၊ မသင့်ကုန်၊
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂေဟပရိဇနေ၊ အိမ်နေ
 သူသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ စားစေ၍၊ ဥပကာရဏာဘဏ္ဍာ၊ အလောက်
 အညီဖြစ်သောဘာဏ္ဍာကို၊ သံဝိဓာယ၊ စီရင်၍၊ ဂေါဗ္ဗပါဒိနိ၊ နွားအပေါင်းအစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ အာဂတာနာဂတာနိ၊ လာသည်မလာသည်တို့ကို၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၊ ကတ္တဗ္ဗကမ္ပံ၊ ပြုတွယ်အမှုကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍၊
 ကုပ္ပိကာမုဒ္ဓိကံ၊ သံကောက်မင်းတုပ်ကို၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊
 ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ နောဓေ၊ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အညံ၊
 တပါးသောဘောဇဉ်ကို၊ ဝိစာရိတွာ၊ စီရင်၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အိမ်နေသူသူအပေါင်းတို့အား၊ တပေတွာ၊ ရောင်ရဲစေ၍၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်မှ၊
 နိပ္ပဇ္ဇတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ နိပ္ပန္နာယာပိ၊ အိပ်သောမိန်းမအား
 လည်း၊ ယာဝသူရိယုဂ္ဂမာနာ၊ နေထွက်သည်တိုင်အောင်၊ နိဒ္ဒါယိတုံ၊ အိပ်
 ခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဒါသကမ္မကရေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို၊
 ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗကမ္ပံ၊ ဤမည်သောအမှု ဤမည်သော
 အမှုကိုလည်း၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုဟူသမျှ
 ကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စီရင်၍၊ ခေနုယော၊ နွားမတို့ကို၊ ဒုဟာပေတွာ၊ နို့ညှစ်စေ
 ၍၊ သဗ္ဗဂေဟ၊ အလုံးစုံသောအိမ်၌၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စကို၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စက္ခံယေဝ၊ မျက်မှောက်ကိုသာလျှင်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇ
 တိ၊ သင့်၏၊ ဧတံ၊ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနိယော
 ပစ္ဆိမနိပါတိနိယောတိ၊ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိနိယောပစ္ဆိမနိပါတိနိယောဟူ၍၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ ကာရုဗ္ဗိဿာ၊ ဝိနိယောတိ၊ ကိံ၊ ကာရုဗ္ဗိဿာ၊ ဝိနိ
 ယောဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယံ၊ အမှုကို၊ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ကိံ၊
 အဘယံ၊ အမှုကို၊ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောက
 တွာ၊ ကြည့်၍၊ ဝိစရဏသီလော၊ စီရင်ခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်၊ မနာပစာရိ
 နိယောတိ၊ မနာပစာရိနိယောဟူသည်ကား၊ မနာပယေဝ၊ လင်နှစ်သက်
 ဖွယ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို၊ ကရဏသီလော၊ ပြုခြင်း

၈၀

၅-ပစ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-သုမနဝဂ်၊ ၄၅

အလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဝိယဝါဒိနိယောတိ၊ ဝိယဝါဒိနိယော ဟူသည်ကား၊
 ဝိယမေဝ၊ လင်၏ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ကထာနာသိလော၊ ပြော
 ဆိုခြင်းအလေ့ရှိကုန်သည်၊ ပူဇိဿာမာတိ၊ ပူဇိဿာမဟူသည်ကား၊ စတု
 ပစ္စယပူဇာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇယိဿာမ၊ ပူဇော်
 ကုန်အံ့၊ အတ္တဂတေတိ၊ အတ္တဂတေဟူသည်ကား၊ အတ္တံနောမိမိန္တိ၊
 သန္တိကံ၊ အတံသိ၊ အာဂတေးလောရောက်ကုန်သော၊ အာသနေသဒကေန
 ပဋိပူဇိဿာမာတိ၊ အာသနေသဒကေနပဋိပူဇိဿာမဟူသည်ကား၊ အာ
 သနေနစ၊ နေချာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒဓောဝနဥဒကေနစ၊ ခြေဆေးနေ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇေဿာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤ
 အမိအဘရဟန်း၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍားတို့တွင်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ဒေဝ
 သိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ သက္ကာရော၊ အရိုအသေပြုခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 အတ္တဂတာနံ၊ ရှေးရှုလာရောက်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ယခု၊ ရဟန်း
 ဗုဒ္ဓဏ္ဍားတို့အားကား၊ အာသနံ၊ နေချာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပါဒဓောဝနဥဒ၊ ခြေ
 ဆေးနေ့လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏၊ သက္ကာရောစ၊ အရိုအသေ
 ကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဥဏ္ဍာတိ၊ ဥဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ ဇဇ္ဇက
 လောမံ၊ သိုးမွေးတည်း၊ တတ္ထဒက္ခာဘုရိဿာမာတိ၊ တတ္ထဒက္ခာဘုရိဿာ
 မဟူသည်ကား၊ ဇဇ္ဇကလောမာနံ၊ သိုးမွေးတို့ကို၊ ဝိဇဇနဓောဝနရဇနဝေဏိ
 ကရဏာဒိသု၊ သုတ်သင်ခြင်းဖွပ်ခြင်းဆိုးခြင်း ထူးခြင်းကိုပြုခြင်း အစရှိ
 သည်တို့၌၊ ကပ္ပါသသစ၊ ဝါကိုလည်း၊ ဝဇ္ဇနပိသနဗောဓုနကန္တနာဒိသု၊
 ဖန်ခြင်းကြိတ်ခြင်း ဖတ်ခြင်းပိုင်းဝင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဆေကာ၊ လိမ်
 မာကုန်သည်၊ တဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တတြ၊ ပါယာယာတိ၊ တတြ၊ ပါယာ
 ယဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ ဥဏ္ဍကပ္ပါသသံဝိဓာနေ၊ ထိုသိုးမွေးဝါတို့ကိုစီရင်
 ခြင်း၌၊ ဥပါယတူတာယ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ ဤအခါ၌၊ ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောအမှုကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇ
 တိ၊ သင့်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိမံသာယ၊ စုံစမ်းဆင်
 ခြင်တတ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အလံကာတံ၊
 အလံသံဝိဓာတုန္တိ၊ အလံကာတံအလံသံဝိဓာတံဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊
 မိမိသည်၊ ကာတံပိ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သောသူ
 တို့ကို၊ ကာရာပေတံပိ၊ ပြုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုသိုးမွေးဝါကို၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ယုတ္တာစေဝ၊ သင့်မြတ်ကုန်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သမတ္တာစ၊ စွမ်းနိုင် ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ တဝိဿာမ၊

၄၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ။

ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကတဉ္စ က
တတော ဇာနိဿာမအကတဉ္စအကတတောတိ၊ ကတဉ္စကတတော၊ ဇာ
နိဿာမအကတဉ္စအကတတောဟူသည်ကား။ သကလဒိဝသံ၊ အလုံးစုံ
သောနေ့ပတ်လုံး၊ ဣဒံနာမကမ္ဘံ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂတာ
နံ၊ လာကုန်သောသူတို့အား၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သော ပေးကမ်းဘွယ်ပြုဘွယ်
ကို၊ ဒါတုဉ္စ၊ ပေးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကာတုဉ္စ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဥပဗုဒ္ဓိဝသံ၊ ထက်ဝက်သောနေ့ပတ်လုံး၊ ဣဒံနာမကမ္ဘံ၊ ဤ
မည်သောအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့အား၊
ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို၊ ဒါတုဉ္စ၊ ပေးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကာ
တုဉ္စ၊ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ နိကမ္ဘာနံ၊ အမှုမရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ နိသိန္နာနံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်
သောအမှုကို၊ ဒါတုဉ္စ၊ ပေးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကာတုဉ္စ၊ ပြုခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့၊ ဂိလ္လာနကာနဉ္စ
ဗုလ္လာဗလန္တိ ဧတ္ထ၊ ဂိလ္လာနကာနဉ္စဗလ္လာ ဗလံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္ထာ
ရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဂိလ္လာနကာလေ၊ ပျား
နာသောအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုကျွန်အစေအပါးအမှုလုပ်တို့အား၊ တေသဉ္စ
သောဇနာဒိနိ၊ ဆေးဘောဇဉ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ရောဝံ၊ ရော
ဂါကို၊ ဗောသံ၊ ချမ်းသာအောင်၊ သစေနကရောန္တိ၊ အကယ်၍မပြုကုန်အံ့၊
ဣမေ၊ ဤအိမ်ရှင်တို့သည်၊ အရောဂကာလေ၊ အနာမရှိသော ကာလ၌၊
အဓမ္မ၊ ငါတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ဣန္ဒြိန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအမှု
ကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ ဂိလ္လာနကာလေ၊ နာပျားသောကာလ၌၊ နော၊
ငါတို့အား၊ အတ္ထိဘာဝံပိ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ နုဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရုတ္တရူပါ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသောသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ပဉ္စာ၊ နောက်၌၊ ကိပ္ပာနိ၊ ပြုဘွယ်တို့ကို၊ နုကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဒုက္ကုဋ္ဌာနိဝါ၊
ပကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သည်တို့ကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုကျွန်အစေအပါးအမှုလုပ်တို့အား၊ ဗလ္လာဗလံ၊ အားရှိ
သည် မရှိသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဒါတဗ္ဗဉ္စ၊ ပေးကမ်းဘွယ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ကာတဗ္ဗဉ္စ၊ ပြုဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တုဓမ္မဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ခါဒနိယံဘောဇနိယဉ္စသေတိ၊ ခါဒနိ
ယံဘောဇနိယဉ္စသေဟူသည်ကား၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊

ဘောဇနိယဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသံအန္တောစနသ၊ ထိုအိမ်
 တွင်း၌နေသောလူအပေါင်းအား၊ ပစ္စတ္တံသေနာတိ၊ ပစ္စတ္တံသေနဟူသည်
 ကား၊ ပဋိလဘိတဗ္ဗေန၊ ရအပ်သောအံသေန၊ အဗ္ဗိဖြင့်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊
 မိမိမိမိ၏၊ လဒ္ဓဗ္ဗကောဋ္ဌာသာနုရူပေန၊ ရအပ်သောအဗ္ဗိအားလျော်သဖြင့်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သံဝိဘဇိဿာမာတိ၊
 သံဝိဘဇိဿာမ ဟူသည်ကား၊ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့၊ သမ္ဘာဒေဿာမာ
 တိ၊ သမ္ဘာဒေဿာမဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာဒယိဿာမ၊ ပြည့်စုံစေကုန်အံ့၊
 အရတ္တိတိ၊ အရတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝုရိသရတ္တ သုရာရတ္တတာ ဝသေန၊
 ယောက္ခိနး၌လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်သေ၌လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ အရတ္တိယော၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ အတ္တေနိတိ၊ အတ္တေနိ
 ဟူသည်ကား၊ အစောရိယော၊ ခိုးခြင်း မရှိကုန်သည်၊ အသောဏ္ဍိတိ၊
 အသောဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ သုရာသောဏ္ဍတာဒိဝသေန၊ သေသောကံ
 ကြူးသည်၏အဖြစ်၏အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသောဏ္ဍိယော၊
 သေသောကံမကြူးကုန်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို၊ နိဠပေတွာ၊
 ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ကုရုံ၊ အထွဋ်ကို၊
 ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ ယောနံဘရတိသဗ္ဗဒါတိအာဒိ၊ ယောနံဘရတိ
 သဗ္ဗဒါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ ဘရတိတိ၊ ဘရတိဟူသည်ကား၊ ပေါသတိ၊ ပွေး၏၊ ပဋိဇေတိ၊ သုတ်
 သင်၏၊ သဗ္ဗကာမဟရန္တိ၊ သဗ္ဗကာမဟရံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာမဒန္တံ၊
 အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်ကိုပေးတတ်သော၊ သောတ္တိတိ၊ သောတ္တိဟူသည်
 ကား၊ သုတ္တိ၊ ကောင်းသောမိန်းမသည်၊ ဧဝံဝတ္တတိတိ၊ ဧဝံဝတ္တတိဟူသည်
 ကား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤသို့အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူဇေတွာ၊
 ပြည့်စေ၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ မနာပါနာမတေဒေဝါတိ၊ မနာပါနာမတေဒေဝါ
 ဟူသည်ကား၊ နိမ္မာနရတိဒေဝါ၊ နိမ္မာနရတိနတ်တို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တေ၊ ထိုနိမ္မာနရတိ နတ်တို့သည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိ
 တိုင်းသော၊ ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ မာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အတိရမနတော၊ ပွေ
 လျော်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမ္မာနရတိတိ၊ နိမ္မာနရတိဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ မနာပါစ၊ မနာပဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤကားအနက်တည်း။

၄ စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကန္တိ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကံ
 ဟူသည်ကား၊ သာမံ၊ ကိုယ့်တိုင်၊ ပဿိတဗ္ဗကံ၊ မြင်အပ်သော၊ ဒါယကော

၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္စမတွဲ၊

တိ၊ဒါယကောယှံသညကား၊ဒါနသူရားပေးလှူခြင်း၌ရဲရင့်သော၊ ဒါနံ၊ပေး
 လှူခြင်းသည်၊ သာဟုသာရ၊ကောင်း၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သဒ္ဓါမတ္တကေနော၊
 ယုံကြည်ခြင်းမျှဖြင့်သာလျှင်၊ နတိဋ္ဌတိ၊မတည်၊ ပရိစ္စဇိတံပိ၊ စွန့်ခြင်းငှါ
 လည်း၊သက္ကောတိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
 တည်း၊ဒါနပတိတိ၊ဒါနပတိဟူသည်ကား၊ယံဒါနံ၊အကြင်ပေးကမ်းဘွယ်
 ကို၊ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တဿဒါနဿ၊ ထိုပေးကမ်းဘွယ်၏၊ ပတိ၊အရှင်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ ဒါသော၊ကျွန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
 နဒေတိ၊မပေးလှူ၊သဟာယော၊သုဇယံချင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နဒေတိ၊
 မပေးလှူ၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အတ္တနာ၊မိမိ
 သည်၊မရရံ၊မျှမြှင့်သောအရသာရှိသောဝတ္ထုကို၊ဘုဉ္ဇတိ၊စား၏၊ပရေသံ
 သူတပါးတို့အား၊အမရရံ၊မမျှမြှင့်သောအရသာရှိသောဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊
 ပေး၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ဒါနသင်္ခါတဿ၊ဒါနဟုဆိုအပ်သော၊ ဒေယျ
 ဓမ္မဿ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထု၏၊ဒါသော၊ကျွန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊
 ယော၊အကြင်သူသည်၊ယံ၊အကြင်ဝတ္ထုကို၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ဘုဉ္ဇတိ၊
 စား၏၊ တဒေဝ၊ ထိုမိမိသုံးဆောင်သော ဝတ္ထုကိုသာလျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး
 ၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ဒေယျဓမ္မဿ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထု၏၊သဟာယော၊သုဇယံ
 ချင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊
 အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ယေနကေနစိ၊အမှတ်မရှိသောဝတ္ထုဖြင့်၊ ယာပေတိ၊
 မျှတ၏၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊မရရံသံ၊မျှမြှင့်သော အရသာရှိသော
 ဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထု
 ၏၊ပတိဇေဋ္ဌကော၊အရှင်မြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ တာဒိ
 သံ၊ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဒါနပတိတိ၊ ဒါနပတိ
 ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ အမဂ်ဘူတောတိ၊ အမဂ်ဘူတော ဟူသည်ကား၊
 အနိတ္တေဘူတော၊ တန်ခိုးရှိစွ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာရေဒေါတိ၊ဝိသာ
 ရေဒေါဟူသည်ကား၊ဥာဏသောမံနဿပက္ကော၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောဝင်း
 မြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဟဗျတာတိ၊သဟဗျတာဟူသည်
 ကား၊သဟဘာဝံ၊တကွဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဇေတိဘာဝံ၊တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်း
 သို့၊ဂတော၊ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတာဝကာသောတိ၊ ကတာဝကာ
 သောဟူသည်ကား၊ ယေနကဓမ္မန၊အကြင်ကံဖြင့်၊ တတ္ထ၊ထိုနတ်ပြည်၌၊
 အဝကာသော၊အခွင့်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုကံ၏၊ကတတ္ထာ၊
 ပြုအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတာ ဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော

အခွင့်ရှိ၏။ဟံပန၊ထိုကံသည်ကား၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကုသလမေ
ဇ၊ကုသိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကတ
ကုသလာတိ၊ကတကုသလာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ရမန္တိတိ၊ရမန္တိဟူ
သည်ကား၊ပမောဒန္တိ၊အပြားအားဖြင့်ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ အသိတဿာ
တိ၊အသိတဿ ဟူသည်ကား၊ အနိသိတဿ၊ တဏှာကို မရှိသော၊
တဿာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ တာဒိနောတိ၊တာဒိနောဟူသည်ကား၊
တာဒိလက္ခဏံ၊ထိုသို့သဘောရှိသောလက္ခဏာသို့၊ပတ္တဿ၊ရောက်တော်
မူသော။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဂိဟိဓမ္မမနုပဂတောဟောတိ
တိ၊ဂိဟိဓမ္မမနုပဂတောဟောတိဟူသည်ကား၊အစဏ္ဍာပဉ္စသီလော၊မကျိုး
သောငါးပါးသီလရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သတံဓမ္မံအနုက္ကမန္တိ၊သတံဓမ္မံ
အနုက္ကမံဟူသည်ကား၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊
မဟာဝုရိသာနံ၊ ယောက်ျားမြတ်တို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားသို့၊ အနုက္ကမန္တော၊
အစဉ်လျှောက်သည်။ သန္တောနံဘဇန္တိတိ၊ သန္တောနံ ဘဇန္တိဟူသည်
ကား၊သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓတဿ
ဂတဿာဂကော၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတပည့်သားတော်တို့သည်၊နံ၊
ထိုအလှူရှင်သို့၊ဘဇန္တိ၊ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာလဒါနာနိတိ၊ကာလဒါ
နာနိဟူသည်ကား၊ယုတ္တဒါနာနိ၊သင့်မြတ်သောအလှူတို့သည်၊ အနုန္တဝိ
ကဒါနာနိ၊ လျောက်ပတ်သောအလှူတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊အနက်တည်း၊နဝသဿာနိတိ၊နဝသဿာနိဟူသည်ကား၊အဂ္ဂ
သဿာနိ၊ကောက်ဦးတို့သည်၊ နဝဖလ္လာနိတိ၊ နဝဖလ္လာနိဟူသည်ကား၊
အာရာမတော၊အရံမှ၊ ပဌမုပ္ပန္နာနံ၊ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော၊ အဂ္ဂဖလ္လာနိ၊
အဦးဖြစ်သောသင်္ခါသီးတို့သည်၊ပဌမံသီလဝန္တေသုပတိဋ္ဌပတိတိ၊ပဌမံ
သီလဝန္တေသုပတိဋ္ဌပတိဟူသည်ကား၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ သီလဝန္တောနံ၊
သီလရှိကုန်သောသူတို့အား၊ဧတွာ၊ပေး၍၊ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ အတ္တနာ၊မိမိ
သည်၊ပရိဘုရတိ၊သုံးဆောင်၏၊ ဝဇညတိ၊ဝဇညဟူသည်ကား၊ ဘာသိ
တညူ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကိုသိသည်၊ ကာလေနုဒိန္နန္တိ၊ ကာလေနု
ဒိန္နိဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေနု၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာ
လ၌၊ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သောအလှူကို၊ အနုမောဒေန္တိတိ၊ အနုမောဒေန္တိဟူ
သည်ကား၊ ကေမန္တေ၊တခုသောအစွန်း၌၊ ဗြဟ္မာ၊တည်ကုန်လျက်၊အနု

မောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ ဝေယျာဝံစ္စန္တိ၊ ဝေယျာဝံစ္စဟူသည်ကား၊
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝေယျာဝံဋိကာကမ္ပံ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော သူ၏
အမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အပ္ပဒိုဝါနမိတ္တောတိ၊ အပ္ပဒိုဝါန မိတ္တောဟူ
သည်ကား၊ အနုတ္တဏ္ဏိတမိတ္တော၊ မဆန့်ကျင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ယတ္ထမိန္ဒံ မဟာပ္ပလန္တိ၊ ယတ္ထ မိန္ဒံမဟာပ္ပလံ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံဌာနေ၊
အကြင်အရပ်၌၊ မိန္ဒံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟာပ္ပလံ၊ များသော
အကျိုးရှိသည်၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒေဝေယျ၊ ပေးရာ၏၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော သုတ်၌၊ အာယံဒေဝီတိ၊ အာ
ယံဒေဝီဟူသည်ကား၊ အာယုဒါနံ၊ အသက်ဟူသောအလှူကို၊ ဒေဝီ၊ လှူ
၏၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ သံရိရဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်အဆင်းဟူသောအ
လှူကို၊ သုခန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိကသုခံ၊ ကိုယ်စိတ်၌
ဖြစ်သော ချမ်းသာဟူသော အလှူကို၊ ဗလန္တိ၊ ဗလံဟူသည်ကား၊ သရီ
ရတ္ထာမံ၊ ကိုယ်အစွမ်းဟူသောအလှူကို၊ ပဋိဘာနန္တိ၊ ပဋိဘာနံဟူသည်
ကား၊ ယုတ္တမုတ္တပဋိဘာနံ၊ အသင့်လွတ်လွတ်သော အားဖြင့်ဖြစ်သော
ပညာဟူသောအလှူကို၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနုကမ္ပန္တိတိ၊ အနုကမ္ပန္တိ
ဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဏ္ဌန္တိ၊ ခြီးမြောက်ကုန်၏၊ ခန္တိမာဝမဟာဒုမောတိ၊
ခန္တိမာဝမဟာဒုမောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓသမ္ပန္နော၊ ပင်စည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
မဟာရုက္ခာဝိယ၊ ကြီးသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ မနောရမေအာယတနေတိ၊
မနောရမေအာယတနေဟူသည်ကား၊ ရမဏီယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ
သော၊ သမေသရဏဌာနေ၊ ရဝေးရာအရပ်၌၊ ဆာယံဆာယတ္ထိကာယန္တိ
တိ၊ ဆာယံဆာယတ္ထိကာယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်ဖြင့်၊ အတ္ထိ
ကာယ၊ အလိုရှိသောဌာနအပေါင်းတို့သည်၊ ဆာယံ၊ အရိပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊
ကပ်ကုန်၏၊ နိဝါတရတ္ထိန္တိ၊ နိဝါတရတ္ထိဟူသည်ကား၊ နိဝရတ္ထိ၊ နှိပ်ချ
သောဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အထန္တန္တိ၊ အထန္တံဟူသည်ကား၊ ကောဓမာနထန္တ
တာယ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းမာန်မူခြင်းဖြင့် ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်မှ၊ ရဟိ
တံ၊ ကင်းသော၊ သောရတန္တိ၊ သောရတံဟူသည်ကား၊ သောရဓ္မေန၊
တင့်တယ်သော ကိုယ်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သုခိသီလေန၊ စင်ကြယ်
သောသီလနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ သဒ္ဓိလန္တိ၊ သဒ္ဓိလံဟူသည်
ကား၊ သမ္မောဒကံ၊ ကောင်းစွာဝမ်းမြောက်စေတတ်သော၊ ။

ဇ နဝမေကရိုးသုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဘတောဝါနောဘရိဿတိတိ၊
ဘတောဝါနောဘရိဿတိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ထညပါ
ယနဟတ္ထပါဒဝစနာဒိဟိ။ နို့တိုက်ခြင်းလက်ခြေတို့ကို ပွားစေခြင်းအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဘတော၊ မွေးမြူအပ်သောသားသည်၊ ပဋိဇဉ်တော၊ သုတ်
သင်အပ်သောသားသည်၊ အဋ္ဌေ၊ ငါတို့ကို၊ မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သော
ကာလ၌၊ ဟတ္ထပါဒ ခေဝန နှာပန ယာဂုဘတ္တ ဒါနာဒိဟိ၊ လက်ခြေတို့ကို
ဆေးခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ ယာဂုထမင်းပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘရိဿတိ၊
မွေးမြူလတ္တံ့၊ ကိစ္စံဝါနောဘရိဿတိတိ၊ ကိစ္စံဝါနောဘရိဿတိဟူသည်
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊
ရာဇကုလာဒိသုမင်းအိမ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊
ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ကုလဝံသော၊ မိရံဌဿတိတိ၊ ကုလဝံသော၊ မိရံဌဿ
တိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊
ဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိ၊ ထယ်ယာရွှေငွေ အစရှိသည်ကို၊ အဝိနာ သေတွာ၊
မပျက်စီးစေမူ၍၊ ပုတ္တေ၊ သားသည်၊ ရက္ခန္တေ၊ စောင့်ရှောက်သည်ရှိသော်၊
ကုလဝံသော၊ အမျိုးအနွယ်သည်၊ မိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ပဝတ္တိတာနိ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်
သော၊ သလာကတတ္တာဒိနိ၊ စာရေးတံဆွင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အပန္နိန္ဒ
တွာ၊ မပြတ်စေမူ၍၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့၊ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ဖြစ်စေသော်
လည်း၊ နေဒ၊ ငါတို့၏၊ ကုလဝံသော၊ အမျိုးအနွယ်သည်၊ မိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊
ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဒါယန္တံ၊ ပဋိပဋိဌဿတိတိ၊ ဒါယန္တံ ပဋိပဋိဌဿတိ
ဟူသည်ကား၊ ကုလဝံသောနုရူပါယ၊ အမျိုး၏အနွယ်အားလျော်စွာသော၊
ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒါယန္တာရဟံ၊ အပွေခံ
ထိုက်သည်ကို၊ ကောရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
ဖြစ်သော၊ ဒါယန္တံ၊ အလွှာကို၊ ပဋိပဋိဌဿတိ၊ ပဋိပဋိဌဿတိ၊ ကိစ္စံ၊ အနုပ္ပဒဿ
တိတိ၊ အကိစ္စံအနုပ္ပဒဿတိဟူသည်ကား၊ ပတ္တိဒါနံ၊ ကုသိုလ်အဖို့ကိုပေး
စေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတိယဒိဝသတော၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့မှ၊
ပဌာယ၊ စ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အနုပ္ပဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့၊ သန္တောပုရိဿတိ၊
သန္တောပုရိဿဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ မာတာပိတုသု၊
အမိအဘတို့၌၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ သန္တော၊
ကိလေသာကို၊ ငြင်းစေတတ်ကုန်သော၊ သပ္ပုရိဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့
သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအင်၏၊ ပုဗ္ဗေကတမနုဿရန္တိ၊ ပုဗ္ဗေ

၅၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ကတမနုဿရံဟူသည်ကား၊ မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပဌမ
တရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကတဂုဏံ၊ ပြုပေဘူးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အနုဿရ
န္တော၊ အောက်မေ့လှော်၊ ဩဝါဒကာရီတိ၊ ဩဝါဒကာရီဟူသည်ကား၊
မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဒိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဩဝါဒဿ၊
ဩဝါဒကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်သော၊ သတပေါသီတိ၊ သတပေါသီဟူသည်
ကား၊ ပေဟိ၊ အခြင်အမိအဘတို့သည်၊ ဘဂ္ဂဏာ၊ ခြွေ၍ ခေါ်နှိုးစေသ်
ထိုအမိအဘတို့ဘုံပေါ်သကော၊ မွေးမြူတတ်သော၊ ပသံသိယောတိ၊ ပသံ
သိယောဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌေဝခဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
သာလျှင်၊ မဟာဇနေန၊ ချားခွာသောလူသည်၊ ပသံသိတဗ္ဗော၊ ခြီးပွမ်းအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မဟာသာလာတိ၊ မဟာသာ
လာဟူသည်ကား၊ မဟာရုက္ခာ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့သည်၊ သာခါပတ္တပလာသေ
နဝဗုဒ္ဓိတိ၊ သာခါပတ္တပလာသေနဝဗုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကသာခါဟိ
စ၊ ငယ်သောသစ်ခက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပတ္တသင်္ခါတေန၊ အရွက်ဟု
ဆိုအပ်သော၊ ပလာသေနစ၊ အရွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဗုဒ္ဓိ၊ ပွားကုန်၏၊
အရညသ္မိန္နိ၊ အရညသ္မိဟူသည်ကား၊ အဂါမကေ၊ ရွာမရှိသော၊ ပဒေ
သေ၊ အရပ်၌၊ ဗြဟ္မာဝနေတိ၊ ဗြဟ္မာဝနေဟူသည်ကား၊ အဓူဝိယံ၊ တော
အုပ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့
၌၊ ဥက္ကာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။
စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုမနဝဂ္ဂေါ၊ သုမနဝဂ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-မုဏ္ဍရာဇဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊
ဘောဂါနံ အာဒိယာတိ၊ ဘောဂါနံ အာဒိယ ဟူသည်ကား၊ ဘောဂါနံ၊
စည်းစိမ်တို့ကို၊ အာဒါတဗ္ဗကာရဏာနိ၊ ယူခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊
ဥဠာနဗီရိယာမိဂတေဟိတိ၊ ဥဠာနဗီရိယာမိဂတေဟိဟူသည်ကား၊ ဥဠာ
နသင်္ခါတေန၊ ထကြွခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗီရိယေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊
အမိဂကေ၊ ရှေးရအပ်ကုန်သော၊ ဗာဟာဗလပရိပိတေဟိတိ၊ ဗာဟာဗလ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-မုဏ္ဍရာဇဝဂ်၊ ၅၃

ပရိမိတေဟိဟူသည်ကား၊ဗာဟုဗလေန၊လက်ရုံးအားဖြင့်၊ သမ္ဘိတေဟိ၊
 ဆည်းပူး အပ်ကုန်သော၊ သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိတိ၊ သေဒါဝက္ခိတ္တေဟိဟူ
 သည်ကား၊သေဒံ၊ချွေးကို၊အဝက္ခိပေတွာ၊အောက်သို့ကျစေ၍၊ဥပ္ပါဒိတေ
 ဟိ၊ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မိကေဟိတိ၊ ဓမ္မိကေဟိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မ
 ယုတ္တေဟိ၊တရားနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ဓမ္မလဒ္ဓေဟိတိ၊ ဓမ္မလဒ္ဓေဟိဟူသည်
 ကား၊ဒေသကုသသကတ္တံ၊ ဆည်းပါးသော ကုသသ ကမ္မ ပထ တရားကို၊
 အကောပေတွာ၊ မပျက်စေမူ၍၊ဓမ္မေန၊တရားသဖြင့်၊လဒ္ဓေဟိ၊ရအပ်ကုန်
 သော၊ ဝိဇ္ဇာတိတိ၊ ဝိဇ္ဇာတိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇိတံ၊ပြည့်မြိုးသည်ကို၊
 တုလံ၊ဆူသည်ကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားပင်သည်၊
 ဣတ္ထ၊ဤသုတ်၌၊စတုတ္ထနိပါတေ၊စတုတ္ထနိပါတ်၌၊ဝုတ္တနယေနော၊ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ။ *

၂ ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ပေါ်လွင်
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အာယုသံဝတ္တနိကာပဒို
 ပဒါတိ၊အာယုသံဝတ္တနိကာပဒိုပဒါဟူသည်ကား၊ ဒါနသီလာဒိကာ၊ဒါန
 သီလအစရှိသော၊ ပုညပဒိုပဒါ၊ ကောင်းမှုဟုဆိုအပ်သော အကျင့်ကို၊
 သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏၊ အတ္ထာဘိ သမယာတိ၊ အတ္ထာဘိ သမယာ ဟူသည်ကား၊
 အတ္တဿ၊အကျိုးစီးပွား၏၊အဘိသမာဂမေန၊ရှေးရှုပေါင်းမိခြင်းကြောင့်၊
 အတ္ထပဒိုလာဘေန၊ အကျိုးစီးပွားကိုရေခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဂ္ဂေါတိ၊ဥဂ္ဂေါဟူသည်
 ကား၊ ဂုဏ်ဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဥဂ္ဂတတ္ထာ၊ ကျော်စောသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇံလဒ္ဓနာမေ၊ ဤသို့ဥဂ္ဂဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
 သာလပုပ္ဖကံခါဒနိယန္တိ၊သာလပုပ္ဖကံခါဒနိယံဟူသည်ကား၊ စတုမရ၊
 ယောဇိတေန၊စတုမရနှင့်ယှဉ်အပ်သော၊သာလိပိဋ္ဌေန၊သလေးမု၊ညက်
 ဖြင့်၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊ သာလပုပ္ဖသဒိသံ၊ အင်ကြင်းပွင့်နှင့် တူသော၊
 ခါဒနိယံ၊ခဲတွယ်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ တံ၊ထိုအင်ကြင်းပွင့်နှင့်တူသော
 ခဲတွယ်ကို၊ ပညာယမာန မဏိ ဝဏ္ဏပတ္တကေသရံ၊ ထင်သော ပတ္တမြား
 အဆင်းရှိသောရုက်ချပ် ဝတ်ဆံရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ဇိရကာဒိသန္တာ

ရယုတ္တေ၊ ဇိယာအစရှိသော အဆောက်အဦနှင့် ဟူ၍သော။ သပ္ပိမ္ပိ၊ ထော
 ပတ်၌၊ ပမိတွာ၊ ချက်၍။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ ဝိနိဝဇ္ဇတ္တတွာ၊ ပြန်စေ၍။
 ကောလုဓမ္မ၊ ဗျဉ်း၌၊ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဂန္ဓဝါသံ၊ ကောင်းသောအနံ့ဖြင့်
 ထုခြင်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ပိဒဟ်တွာ၊ ပိတ်၍။ လဉ္စိတွာ၊ တံဆိပ်
 ခတ်၍၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဥဂ္ဂအမည်ရှိသော
 သူဌေးသည်၊ တံ၊ ထိုအင်ကြင်းပွင့်နှင့်တူသော ခဲဘွယ်ကို၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊
 ပိပိတွာ၊ သောက်၍။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ အန္တရဘာတ္တေ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးရာကာလ၏ အကြားဖြစ်
 သောအခါ၌၊ ဒါတုကာမော၊ ယူခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သမ္ပု
 ခါမေတန္တေ၊ ဘဂဝတောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ပဋိပု
 ဟေသိဘဂဝါတိဇီတံ၊ ပဋိပုဟေသိဘဂဝါဟူသော ဤစကားသည်၊ ဒေသ
 နာမတ္ထံ၊ ဒေသနာမျှတည်း။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာသည်။ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ ပဉ္စန္ဒ
 ဘိက္ခုသတာနုဉ္စ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ အဒါသိ၊ ယူ၏
 သာလပုပ္ဖကံ၊ အင်ကြင်းပွင့်နှင့်တူသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ကတံ
 ယထာ၊ ပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သူကရမံသာဒိနိဝိ၊ ဝက်
 သားအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝက်
 သား အစရှိသည်တို့၌။ သမ္ပန္နကောလကန္တိ၊ သမ္ပန္နကောလကံဟူသည်
 ကား၊ သမ္ပန္နဗဒရံ၊ ပြည့်စုံသောသီးသီးရှိ၏။ သူကရမံသန္တိ၊ သူကရမံသံ
 ဟူသည်ကား၊ မရရသေဟိ၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိကုန်သော၊ ဗဒရေဟိ၊
 သီးသီးတို့နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ ဇိရကာဒိသမ္ဘာရေဟိ၊ ဇိယာအစရှိကုန်သော
 အဆောက်အဦတို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ဟူ၍။ ပက္ကံ၊ ချက်အပ်သော။ ဧက
 သံဝတ္ထုရိကသူကရေမံသံ၊ တနှစ်ရှိပြီးသောဝက်သားတည်း။ နိဗ္ဗတ္တကောလ
 ကန္တိ၊ နိဗ္ဗတ္တကောလကံ ဟူသည်ကား၊ ဝိနိဝဇ္ဇိတကောလံ၊ ပြန်သောခါရှိ
 သော၊ နာလိယသာကန္တိ။ နာလိယသာကံဟူသည်ကား၊ သာလိပိဋ္ဌေန၊
 သလေးမု၊ ညက်နှင့်။ သဗ္ဗိ၊ တကွ။ မဇ္ဈိတွာ၊ နယ်၍။ ဇိရကာဒိသံပုဓတ္ထံ၊
 ဇိယာအစရှိသော အဆောက်အဦနှင့် ဟူ၍သော။ သပ္ပိမ္ပိ၊ ထောပတ်၌၊
 ပမိတွာ၊ ချက်၍၊ စတုမရေရန၊ စတုမရနှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ဟူ၍။ ဝါသံ၊
 ကောင်းသောအနံ့ဖြင့်ထုခြင်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဌပိတံ၊ ထား
 အပ်သော၊ နာလိယသာကံ၊ ကံစွန်းရှက်တည်း။ နေတံဘဂဝတောကပ္ပ
 ကိတိဇ္ဈေ၊ နေတံဘဂဝတောကပ္ပတိဟူသော ဤပါဌ၌၊ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက- ၅-မုဏ္ဍရာဇဝဂ်၊ ၁၅

သောအခြေ၌ သားရဲရင်ရှိသော ပလ္လင်အစရှိသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစ
ပြု၍၊ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း၊ နကပ္ပတိတိ၊ မအပ်ဟူ၍၊
ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေဋ္ဌိပန၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သူဌေးသည်ကား၊ သဗ္ဗမ္ပိ၊
အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုမအပ်သော ဝတ္ထု အစ ရှိသည်ကို၊
အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ရာသိကတွာ၊ အရပြု၍၊ ယံယံ၊ အကြင်
အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်၊ တံတံ၊ ထိုထိုမအပ်သော ဝတ္ထု
ကို၊ အန္တရာပဏံ၊ အိမ်ဈေးသိုး၊ ပဟိဏိတွာ၊ စေ၍၊ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော၊
ဥပဘောဂ ပရိဘောဂ ဘဏ္ဍံ၊ သုံးဆောင် ခံစားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊
အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ စန္ဒနဗလကံ၊ စန္ဒကူးပျဉ်သည်၊ နာတိမဟန္တံ၊ မကြီး
လွန်း၊ ဗိဃာတော၊ အလျားမှ၊ အဘုတေယျရတနံ၊ အခွဲနှင့်တကွသုံးတောင်
ရှိ၏၊ တိရိယံ၊ အနံမှ၊ ဗိဃာရတနံ၊ အခွဲနှင့်တကွနှစ်တောင်ရှိ၏၊ သာရဝရ
ဘဏ္ဍတ္တာပန၊ အနှစ်ဖြစ်သော မြတ်သောဘဏ္ဍာ၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊
မဟန္တံ၊ အတိုးများထိုက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုစန္ဒကူးပျဉ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊
အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆေဒါပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဉ္စန
ပိသနတ္ထာယ၊ မျက်စဉ်းကြိတ်စရာအလို၌၊ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏၊ ဥဇ္ဈုဘူ
တေသုတိ၊ ဥဇ္ဈုဘူတေသုဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာမိတ္တေဟိ၊ ကိုယ်
နှုတ်မိတ်တို့ဖြင့်၊ ဥဇုကေသု၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒသာတိ၊ ဆန္ဒသာ
ဟူသည်ကား၊ ပေမေန၊ ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်၊ စတ္တန္တိ အာဒိသု၊ စတ္တံ၊ သို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ ပရိစ္ဆာဂဝသေန၊ စွန့်ကြဲခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တံ၊ စွန့်အပ်
၏၊ မုတ္တစာဂတာယ၊ လွတ်လွတ် စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မုတ္တံ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲအပ်၏၊ အနပေက္ခမိတ္တတာယ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်း
သောမိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မိတ္တနု၊ မိတ်ဖြင့်၊ နဥဂ္ဂဟိတံ၊ မစွဲယူ
အပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတံ၊ အနုဂ္ဂဟိတမည်၏၊ ခေတ္တူ
ပမေတိ၊ ခေတ္တူပမေ ဟူသည်ကား၊ ဝိရူဟနဋ္ဌေန၊ ပေါက်ရောက်ရာဖြစ်
သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ခေတ္တသုဒ္ဓိသေ၊ လယ်နှင့်တူသော၊ အညတ
ရံမနောမယန္တိ၊ အညတရံမနောမယံဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါ
ဝါသထုံတို့၌၊ ဇကံ၊ တခုသော၊ ဈာနမနေန၊ ဈာန်မိတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊
ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ယထာဓိပ္ပါယောဟိ၊ ယထာဓိပ္ပါယောဟူသည်
ကား၊ ယထာဏ္ဍာသယော၊ အလိုအားကျော်စွာ၊ ဣဓိနာ၊ ဤယထာဓိပ္ပါယော
ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အနာယံအနက်သဘောကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးသနည်း၊

၅၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

တဿ။ ထိုဥက္ကအမည်ရှိသောနတ်သား၏။ မနုဿကာလေ။ လူ့လက်ထက်၌။ အရဟတ္တတ္ထာယ။ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုး၌။ အဇ္ဈာသယော။ အလိုသည် အဟောသိက်ရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တံ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အလိုကို။ ပုစ္ဆာမိ။ မေးအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ သုံးပိုက်၍။ ပုစ္ဆတိ။ မေး၏။ ဒေဝပုတ္တောပိ။ ဥက္ကအမည်ရှိသော နတ်သားသည်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တတာယ။ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဋ္ဌမောဂဝါယထာဓိပ္ပာယောတိ။ တဋ္ဌမောဂဝါယထာဓိပ္ပာယောဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ယတ္ထယတ္ထ။ ပပဇ္ဇတိတိ။ ယတ္ထယတ္ထ။ ပပဇ္ဇတိဟူသည်ကား။ တိသု။ သုံးပါး ကုန်သော။ ကုလသမ္ပတ္တိသုဝါ။ အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းတို့တွင်လည်းကောင်း။ ဆသု။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ကာမသဂ္ဂေသုဝါ။ ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့တွင်လည်းကောင်း။ ယတ္ထယတ္ထ။ အကြင်အကြင် အမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်း အကြင်အကြင်ကာမာဝစရနတ်ပြည်၌။ ဥပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထေဝ။ ထိုထိုအမျိုး၏ပြည့်စုံခြင်း ထိုထိုကာမာဝစရနတ်ပြည်၌သာလျှင်။ ဧဿယု။ ရှည်သောအသက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ယသဝါ။ အခြံအရံရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။

၅ ပဉ္စမံ။ ငါးခုမြောက်သော သုတ်ကို။ စတုက္ကနိပါတေ။ စတုက္ကနိပါတ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။

၆-၇ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ။ ဆဋ္ဌသတ္တမသုတ်တို့သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ။ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌။ အလဗ္ဘနိယာနိတိ။ အလဗ္ဘနိယာနိဟူသည်ကား။ အလဗ္ဘဗ္ဗာနိ။ မရအပ်ကုန်သော။ လဘိတုံ။ ရှေ့ခြင်း၌။ နုသက္ကာမတတ်ကောင်းကုန်သော။ ဌာနာနိတိ။ ဌာနာနိဟူသည်ကား။ ကာရဏာနိ။ အကြောင်းတို့သည်။ ဇရာဓမ္မမာဖိရိတိ။ ဇရာဓမ္မမာဖိရိဟူသည်ကား။ မယဉ်ငါးအား။ ယံဇရာသဘာဝံ။ အကြင်အိုခြင်းသဘောသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံ။ ထိုအိုခြင်းသဘောသည်။ မာဖိရတု။ မအိုစေသတည်း။ သေသပဒေသုပိ။ ကြွင်းသောဝုန်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ နန္ဒာဒေယျာတိ။ နန္ဒာဒေယျဟူသည်ကား။ နရုစ္စေယျ။ မနှစ်သက်ရာ။ အဗ္ဗဟိတိ။ အဗ္ဗဟိ ဟူသည်ကား။ နိဟရိ။ ထုတ်၏။ ယတောတိ။ ယတောဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ။ ကာလေ။ အကြင်အခါ၌။ အာပဒါသုတိ။ အာပဒါသု

ဟူသည်ကား၊ ဥပဒ္ဒဝေဏု၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊ နဝေဝတိတိ၊ နဝေဝတိဟူ
သည်ကား၊ နကမ္ဘာတိ၊ ပတုန်လှုပ်၊ နာနုသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ အတ္တဝိနိစ္ဆယည
တိ၊ အတ္တဝိနိစ္ဆယည၊ ဟူသည်ကား၊ ကာရဏတ္တဝိနိစ္ဆယေ၊ အကြောင်း
အကျိုးကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌၊ ကုသလံ၊ လိမ္မာသော၊ ပုရာဏန္တိ၊ ပုရာဏံ
ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိကာရေတာယ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ပေါရာဏကမေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇပ္ပေနာတိ၊ ဇပ္ပနဟူသည်
ကား၊ ဝဏ္ဏတာဏနေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းဖြင့်၊ မန္တေနာတိ၊ မန္တေန
ဟူသည်ကား၊ မဟာနုဘာဝမန္တပရိဝတ္တနေန၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ
သောမန္တန် ဘို့ ပြန်သန္တောယံခြင်းဖြင့်၊ သုဘာသိ တေနာတိ၊ သုဘာသိ
တေနဟူသည်ကား၊ သုဘာသိတကထနေန၊ ကေဒင်းသော စကားကိုဆို
ခြင်းဖြင့်၊ အနုပ္ပဒါနေနာတိ၊ အနုပ္ပဒါနေနဟူသည်ကား၊ သတဿဝါ၊ အရာ
သောဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ သဟဿဿဝါ၊ အထောင်သောဥစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပဝေဏိယာဝါတိ၊ ပဝေဏိယာ
ဝါဟူသည်ကား၊ ကုလဝံသေနဝါ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
အကျင့်သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပဝေဏိယာ၊ အမျိုးအစဉ်ဖြင့်၊ အာရိတ္တံ၊
လေ့ကျက်အပ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့
၏၊ ပဝေဏိယာ၊ အမျိုးအစဉ်ဖြင့်၊ အနာရိတ္တံ၊ မလေ့ကျက်အပ်သော
အကျင့်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပဝေဏိယိပနေန၊ အမျိုးအစဉ်ကိုပြခြင်းဖြင့်၊
ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာယထာယတ္ထ
ယတ္ထ လဘောထအတ္ထန္တိ၊ ယထာယထာယတ္ထယတ္ထ လဘောထအတ္ထံဟူ
သည်ကား၊ ဇေတသုဇပဉာဒိသု၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းအစရှိသည်တို့
တွင်းယေနယေန၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ယတ္ထယတ္ထ
ဌာနေ၊ အကြင်အကြင်အနပ်၌၊ ဇရာဓမ္မာဒိနာ၊ ဒို့ခြင်းသဘောအစရှိသည်
ဖြင့်၊ အဇီ၊ ဇာတဝိအဇ္ဈံ၊ မအိုသည်၏အခြင် အစရှိသောအကျိုးကို
လဘောယျ၊ ရှေး၏၊ တထာတထာ တတ္ထတတ္ထပရက္ကမေယျာတိ၊ တထာ
တထာတတ္ထတတ္ထပရက္ကမေယျဟူသည်ကား၊ ဇတနဇတနံ၊ ထိုထိုသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပရက္ကမံ၊ လုံ့လကို၊
ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ ကမ္မံဇဉ္ဇန္တိ၊ ကမ္မံဇဉ္ဇံ ဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋဂါမိကမ္မံ၊
ဝဋ္ဋဆင်းရဲသို့ရောက်စေတတ်သောကံကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ထိရံ၊ ဖြစ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာယူပိတံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်း

၅၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာသုနိ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဖြင့်၊ကရောတိ၊ပြုရအံ့နည်း၊ဣတိဇော၊ဤသို့၊ပစ္စဝေ၊၌တွာ၊ဆင်ခြင်၍၊အဝိ
ဝါသေယျ၊သည်းခံရာ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အပြီးတည်း၊ ။

၉ နဝမေ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥပကဏ္ဍကေတိ၊ဥပကဏ္ဍကေ
ဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍမူလေ၊နားရင်း၌၊ ခုဗ္ဗနောတိ၊ခုဗ္ဗနောဟူသည်ကား၊
ခုဗ္ဗနောမနော၊မကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခနောတိ၊ပတ္တက္ခနော
ဟူသည်ကား၊ ပထမပတ္တက္ခနော၊ ကုသောမည်ကုသိုလ်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ
ယန္တောတိ၊ပစ္ဆာယန္တောဟူသည်ကား၊ ခိန္တယန္တော၊ကြံဖြင့်သုတ်၊အပ္ပ
နိဘာနောတိ၊ အပ္ပနိဘာနောဟူသည်ကား၊နိပ္ပနိဘာနော၊ စကားပြောဆို
ခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊
ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အဇ္ဈော မုန္တိတောတိ၊
အဇ္ဈောမုန္တိတောဟူသည်ကား၊အဝိဩမုန္တိတော၊အလွန်အကဲတွေဝေ
သည်ဖြစ်၍၊ဂိလိတွာ၊မျိုး၍၊ ပရိနိဋ္ဌာပေတွာ၊ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဂဟဏသဘာ
ဝါယ၊ယူခြင်းသဘောရှိသော၊ အတိရေကမုန္တယတဏှာယ၊ အလွန်
အကဲတွေဝေသောတဏှာနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မဟစ္စ
ရာဇာနုဘာဝေနာတိ၊ မဟစ္စရာဇာနုဘာဝေန ဟူသည်ကား၊ မဟတာ၊
ယျားစွာသော၊ရာဇာနုဘာဝေန၊မင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာရသဟိသေ
နိယိ၊တဆဲရှစ်ရပ်သောစစ်ထိုးခြင်းတို့သည်၊ပရိဝါရိတော၊ခြံရံအပ်သည်
ဖြစ်၍၊မဟတိယာ၊ကြီးစွာသော၊ရာဇိဒ္ဓိယာ၊မင်း၏တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါယာသိ၊
လွှား၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဋ္ဌာတိ
သောသဒ္ဓေါ၊တဋ္ဌဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ဧကံသတ္ထေ၊စင်စစ်ဟူသောအ
နက်၌၊ပာတ္တော၊ဖြစ်သော၊နိပါတော၊နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ဧကံသေနဝ၊စင်
စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ သောကသလ္လဟရေဏာ၊မိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသော
ပြောင့်ကိုပယ်တတ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ရာဇာ၊မုဏ္ဍအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ ဣမံဩဝါဒံ၊ဤအဆုံး
အမကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊တသ္မိံ၊ထိုအဆုံးအမ၌၊ ဌိတော၊တည်သည်ဖြစ်
၍၊ဓမ္မန၊တရားနှင့်၊သမေ၊ညီသဖြင့်၊ဓမ္မံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေတွာ၊
ပြု၍၊သန္တရရာယနော၊ နတ်ပြည်သို့လားလှသည်၊ အဟောဝိ၊ဖြစ်၏၊ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-မုဏ္ဍရာဇဝဂ်၊ ၅၆

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မုဏ္ဍရာဇဝဂေါ၊ မုဏ္ဍရာဇဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သောပဏ္ဏာသက၏၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ အာဝရဏကဝသေန၊ ရှေးဦးစွာအစဉ်ပိတ်ပင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဝရဏာ၊ အာဝရဏမည်ကုန်၏၊ နိဝရဏကဝသေန၊ အကြွင်းမရှိဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိဝရဏာ၊ နိဝရဏမည်ကုန်၏၊ စေတော၊ စိတ်သို့၊ အဇ္ဈာရဟန္တိ၊ ယွမ်းရိုး၍တက်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စေတသော၊ အဇ္ဈာရဟာ၊ စေတသော၊ အဇ္ဈာရဟမည်ကုန်၏၊ ဝိပဿနာပညာဉ္စ၊ ဝိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပညာဉ္စ၊ မဂ္ဂပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတ္တိနိဝါရဏဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ဖြစ်တတ်သော အနက်သဘောကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏာ၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏ မည်ကုန်၏၊ ဧတေဟိ၊ ထိုနိဝရဏ တရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝေါကိဏ္ဏာ၊ ပြွမ်းသော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပညာကို၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏာ၊ ပညာယဒုဗ္ဗလီကရဏမည်ကုန်၏၊ အဗလယာဟိ၊ အဗလယဟူသည်ကား၊ ပဉ္စနိဝရဏပရိယောနုဒ္ဓတ္တာ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတရားတို့သည်မြွေရှက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမဂတဗလယာ၊ မင်းသောအားရှိသော၊ ဥတ္တရိဝါမနုဿဓမ္မာ၊ အလေမရှိယဉာဏဒဿနုပိသေသန္တိ၊ ဥတ္တရိဝါမနုဿဓမ္မာအလေမရှိယဉာဏဒဿနု ပိသေသံဟူသည်ကား၊ ဒဿကုသလကမ္မပထသင်္ခါတာ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထဟုဆိုအပ်သော၊ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့သည်ဖြစ်စေအပ်သော တရားထက်၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်သော၊ အရိယာဘာဝံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ဉာဏဒဿနုပိသေသံ၊ ဉာဏ်အမြင်အထူးကို၊ ဟာရုဟာရိနိတိ၊ ဟာရုဟာရိနိဟူသည်ကား၊ ဟာရိတမ္ပံ၊ ဆောင်အပ်သော ကမ်းနား၌ရောက်သောမြက်သစ်ပင်အပေါင်းကို၊ ဟာရိတု၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊

သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ နဂ်လမုခါနိတိ၊ နဂ်လမုခါနိဟုံ သည်ကား၊ မာတိ
 ကာမုခါနိ၊ မြောင်းဝတို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမြောင်းဝတို့ကို၊ နဂ်သ
 သမိက္ခကတ္တာစ၊ ထွန်တုံးနှင့်တူသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နဂ်
 လေဟံ၊ ထွန်တုံးတို့ဖြင့်၊ ကတတ္တာစ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ နဂ်သမုခါနိတိ၊ နဂ်လမုခါနိဟုံ၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝမေ
 ဝခေါတိဧက္က၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဠိ၌၊ သေတံဝိယ၊ ဧဝမေယဉ်ကွဲ
 သို့၊ ဝိပဿနာဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏံ၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥတတော၊
 နှစ်ဘက်မှ၊ နဂ်လမုခါနိ၊ ထွန်တုံးတို့၊ ဝိပဿ ကာလော ဝိယ၊ ဖွင့်
 သောအခါကဲ့သို့၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ခွါရေသု၊ ခွါရေတို့၌၊ သံဝရ
 သာ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဝိဿဠကာလော၊ လွှတ်သောအခါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ရုက္ခပါဒေ၊ သစ်ခြေတို့ကို၊
 ကောဇေတော၊ စိုက်ပျိုး၍၊ ဗဟလတိဏမတ္တိကာဟံ၊ ထူးထဲသောမြက်မြေ
 စိုက်တို့ဖြင့်၊ အာဝရဏေ၊ ပိတ်ခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒ
 ကဿ၊ ရေ၏၊ ဝိက္ခိတ္တဝိသဇ္ဇဝိယာဒိဗ္ဗုကာလောဝိယ၊ အထူးထူးအရပ်သို့
 ပစ်ပယ်သောအခါပျံ့နှံ့သောအခါထက်ဝန်းကျင်မှကုန်သောအခါကဲ့သို့၊
 ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏေဟံ၊ နိဝရဏတရားတို့သည်၊ ပရိယောနန္တ
 ကာလော၊ မြွေရှက်အပ်သောအခါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အာဝရဏေ၊ ပိတ်ဆိုခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဟတဝေ
 ဝဿ၊ ကင်းသောအဟုန်ရှိသော၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ တိဏပလာလာဒိနံ၊
 မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိကမိတော၊ ငင်၍၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာ
 သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထ ကာလောဝိယ၊ မစွမ်းနိုင်
 သောအခါကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာဥာဏေန၊ ဝိပဿနာဥာဏံဖြင့်၊ သဗ္ဗာကုသ
 လော၊ အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဝိဒ္ဓံ၊ သေတွားပျက်ဆီး၍၊ နိဗ္ဗာ
 နဿဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်၊ ဟူသောသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်စေခြင်း
 ငှါ၊ အသမတ္ထကာလော၊ မစွမ်းနိုင်သောအခါကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခံ၊ ဝုတ္တဝိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်၏သန့်
 ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်၏၊
 ဣမသ္မိံ၊ သုက္ကေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇိဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇိတရားဝဇ္ဇိကင်းချဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 တရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၅-ပစ္စကနိပါတ်-ဒုတိယဗျဉ္ဇနသက-၁-ဒီဝရဏဝဂ်၊ ၆၁

၃ တတိယေသံသုံးရပ်မြောက်သောသုတ်၌၊ ပဓာနိယင်္ဂံ ဂိနိတိဇ္ဇေ၊ ပဓာ
 နိယင်္ဂံ ဂိနိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပဓဟုနဘာဝေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ပဓာနံ၊ ပဓာနဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဓာနံ၊
 အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဓာနိယော၊
 ပဓာနိယမည်၏၊ ပဓာနိယံဿ၊ အားထုတ်ခြင်းငီရိယရှိသော၊ တိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏၊ ဧကံ ဂိနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဓာနိ
 ယင်္ဂံ ဂိနိ၊ ပဓာနိယင်္ဂံ ဂိနိမည်ကုန်၏၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါ
 ယ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ၊ သောသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်၊ အာဂမနသဒ္ဓါ၊ အာဂမန သဒ္ဓါလည်း
 ကောင်း၊ အမိဂမနသဒ္ဓါ၊ အမိဂမနသဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ၊
 ဩကပ္ပနသဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ပဿာဒသဒ္ဓါ၊ ပဿာဒသဒ္ဓါလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 လေးပါးတို့တွင်၊ သဗ္ဗညု ဗောဓိသတ္တာနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား လောင်းတို့၏၊
 သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ အဘိနိဟာရတော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းသော
 ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဂမန
 သဒ္ဓါနာမ၊ အာဂမနသဒ္ဓါမည်၏၊ အရိယသာဝကာနံ၊ အရိယသာဝကတို့
 ၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ပဋိဝေဓေန၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း
 ၍သိခြင်းဖြင့်၊ အမိဂတတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမိဂမနသဒ္ဓါ
 နာမ၊ အမိဂမနသဒ္ဓါမည်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၊ ဓမ္မော၊ တရား၊ သဗေသာ၊ သဗ်သ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ္ဏံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အစလဘာဝေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
 မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဩကပ္ပနံ၊ သက်ဝင်ခြင်းသည်၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါနာ
 မ၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါမည်၏၊ ပဿာဒုပ္ပတ္တိယာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊
 ပဿာဒသဒ္ဓါနာမ၊ ပဿာဒသဒ္ဓါမည်၏၊ ဣဝေ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ဩကပ္ပန
 သဒ္ဓါ၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါကို၊ အမိပ္ပေတာ၊ အလုံရှိအပ်၏၊ ဗောဓိန္ဒြိယံ၊ ဗောဓိ
 ဟူသည်ကား၊ စတုမဂ္ဂဉာဏ်၊ လေးပါးသောမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဉာဏ်ကို၊
 တံ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်ကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သုပ္ပဗ္ဗိဒ္ဓိံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံ
 ကြည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတံ၊ ဤသဒ္ဓဟတိအစရှိသောစကားရပ်သည်
 ဒေသနာသီသမေဝ၊ ဒေသနာ၌ပဓာနဖြစ်သောစကားသည်သာလျှင်တည်း၊
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမိနာအင်္ဂေန၊ ဤအင်္ဂံ ဂိဖြင့်၊ တိသုပ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတနေသု၊ ရတနာတို့၌၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ အမိပ္ပေ

၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

တာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊
 ဘုရားအစရှိသည်တို့၌၊ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဗလဝါ၊ အားကြီး
 ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဓာနဝိရိယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောဝိရိယသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အပ္ပါမာဒောတိ၊ အပ္ပါမာဒောဟူ
 သည်ကား၊ အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်၊ အပ္ပတကောတိ၊ အပ္ပတကော
 ဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၊ သမဝေပါကိနိယာတိ၊ သမဝေ
 ပါကိနိယာဟူသည်ကား၊ သမဝိပါစနိယာ၊ အညီအညွတ်အစာကိုကြွေ
 စေတတ်သော၊ ဂဟဏိယာတိ၊ ဂဟဏိယာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဇတေဇော
 ဓာတုယား၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်၌၊ နာတိသိတာယနာစ္စ၊ ဩာယာတိ၊ ဧတ္ထ
 နာတိသိတာယနာစ္စ၊ ဩာယဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊
 မယား၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ အတိသိတလဂဟဏိကော၊ အလွန်အေး
 သောကမ္မဇတေဇောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိတတိ၊ အချင်းကိုကြော
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပုဏ္ဍဂဟဏိကော၊ အလွန်ပူသောကမ္မဇ
 တေဇောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဏ္ဍတိ၊ အပူကိုကြောက်တတ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်
 ခြင်းသည်၊ နုဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ မဇ္ဈိမဂဟဏိကဿ၊ အလတ်ဖြစ်သောကမ္မ
 ဇတေဇောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းသည်၊
 ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဈိမာယပဓာနက္ခမာယာတိ၊ မဇ္ဈိမာ
 ယပဓာနက္ခမာယဟူ၍၊ အာဟာ၊ ကာတော်မူ၏၊ ယထာဘူတံအတ္တာနံအာ
 ပိကတ္တာတိ၊ ယထာဘူတံအတ္တာနံအာပိကတ္တာဟူသည်ကား၊ ယထာဘူ
 တံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ပကာ
 သတ္တာ၊ ပြတတ်၏၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာတိ၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ ဟူသည်
 ကား၊ ဥဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တိမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဧတေန၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာဟူသောဤပါဌ၌၊ ပညာသလက္ခဏာ
 ပရိဂ္ဂါဟကံ၊ ငါးဆယ်သောလက္ခဏာကိုသိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ဥဒယဝ
 ယဉ္စ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉ္စ၊ ဥဒယဉ္စကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရိယာယာတိ၊ အရိယာယ
 ဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော၊ နိဗ္ဗေဓိကာယာတိ၊ နိဗ္ဗေဓိကာ
 ယဟူသည်ကား၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊ မဖောက်ထွင်းဘူးသေးကုန်သော၊ လော
 ဘက္ခန္ဓာဒယော၊ လောဘအရအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနိရိစ္ဆိတံ၊ ဖောက်ထွင်း
 ခြင်း၌၊ သမတ္ထာယ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ သမ္မာနုက္ခက္ခယဂါမိနိယာတိ၊ သမ္မာ

၅-ပစ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၆၃

ဒုက္ခက္ခယ ငါမိနိယာ ဟူသည်ကား၊ တဒင်္ဂဝသေန၊ တဒင်္ဂ ပဟာနိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိနတ္တံ၊ ပယ်တတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ ခိယတိ၊ ကုန်တတ် ၏၊ တဿဒုက္ခဿ၊ ထိုဆင်းရဲ၏၊ ခယဂါမိနိယာ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေ တတ်သော၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဟိပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာဝ၊ ဝိပဿနာပညာကိုသာလျှင်၊ ကလိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဤသို့၊ ဒုပ္ပညဿ၊ ဝိပဿနာပညာမရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဓာနံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ နုဣဏ္ဍတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဓာနာယာတိ၊ ပဓာနာယ ဟူသည်ကား၊ ဝိရိယကရဏတ္ထာယ၊ လုံ့လကိုပြုခြင်းငှါ၊ နသုကရံဥဇ္ဈေန ပဂ္ဂဟေနယာပေတုန္တိ၊ နသုကရံဥဇ္ဈေနပဂ္ဂဟေနယာပေတုဟူသည်ကား၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ဥဇ္ဈာစရိယာယ၊ ဆွမ်းကိုရှာပြီး ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ ယာပေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ် ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဝိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ ဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကိုသာလျှင်၊ ကလိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ၊

၅ ပစ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပရိယာဒါယတိဠတိတိ၊ ပရိ ယာဒါယတိဠတိဟူသည်ကား၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ တိဠတိ၊ တည်၏၊ ဥဠာတိတာတိ၊ ဥဠာတိ တာဟူသည်ကား၊ ဥဠာမာတကာ၊ သေသည်မှအထက်ဖြစ်သောနောက် ကာလ၌လေဖြင့်ပြည့်သောသားဇေအိတ်ကဲ့သို့ဖူးဖူးရောင်သောအကောင် မသည်၊ အသိဟတ္ထေနာတိ၊ အသိဟတ္ထေန ဟူသည်ကား၊ သိသန္တေဒ နတ္ထာယ၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသိ၊ သန်လျက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂတေနာပိ၊ လာသော ရန်သူနှင့်လည်း၊ ဝိသာစေနာတိ၊ ဝိသာစေန ဟူသည်ကား၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ အာဂတ ယက္ခေနာပိ၊ လာသော တိလူးနှင့်လည်း၊ အာသိဒေတိ၊ အာသိဒေဟူသည်ကား၊ စာနေယျ၊ ထိုး ခုတ်ရာ၏၊ မဇ္ဈေနာတိ၊ မဇ္ဈေနာဟူသည်ကား၊ မုရုကေန၊ နူးညံ့သော၊ ကာမော စာဝုဠာနန္တိ၊ ကာမောစာဝုဠာနံဟူသည်ကား၊ ကာမောစောန၊ ကာမောစာ သည်၊ ဝုဠာနံ၊ မြွှာအပ်ကုန်သော၊ ကဗိတာနံ၊ ငင်အပ်ကုန်သော၊ ကာ လံဂတိဘဝါဘဝန္တိ၊ ကာလံဂတိဘဝါဘဝံဟူသည်ကား၊ ဝနကာလဉ္စ၊ ပွားသောကာလသည်လည်းကောင်း၊ ဂတိစေဝ၊ ဂတိသည်လည်းကောင်း၊

☰

ပုနုတ္တဝေါဝေါ၊ တပနိဖြစ်ခြင်းသည် လည်းကောင်းတည်း။ ပုရက္ခတာတိ၊ ပုရက္ခတာဟူသည်ကား၊ ပုရေစာရိကာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်သော၊ ပုရေလော ရှေ့မှ၊ ဂတာယေဝ၊ သွားသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစကာမေ ပရိညာယာတိ၊ ယေစကာမေပရိညာယဟူသည်ကား၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ ဒုရိခေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ တိပိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာတို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍သိသည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ အကုတောဘယာတိ၊ စရန္တိ အကုတောဘယာဟူသည်ကား၊ ခီကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကုတောဝိ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ တယံနာမ၊ တေးမည်သည် နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အကု တောဘယာ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့် တေး မရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ ပါရင်တာတိတ္ထေ၊ ပါရင်တာဟူ သောဤပါဌ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပါရံ၊ ပါရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထို နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသ ဝက္ခယန္တိ၊ အာသဝက္ခယံ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တည်း၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်ကိုသာလျှင်၊ က ထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မရနုကဇာတောတိ၊ မရ နုကဇာတောဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇာတဂရုဘာဝေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော လေးလံသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဒိသာပိမေနပက္ခာယန္တိတိ၊ ဒိသာပိမေနပက္ခာ ယန္တိဟူသည်ကား၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိသာစ၊ တူရုဖြစ် သောအရပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အနုဒိသာစ၊ အထောင့် ဖြစ်သော အရပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ နဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဓမ္မာစမေနပ္ပဋိဘန္တိတိ၊ ဓမ္မာစမေနပ္ပဋိဘန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မာပိ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည် လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ အနဘိရတော၊ ဖြေဟွေစရိ ယံစရာမိတိ၊ အနဘိရတော၊ ဖြေဟွေစရိယံ စရာမိဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဏ္ဍိ တော၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဖြေဟွေစရိယ ဝါသံ၊ ဖြတ်သော အကျင့်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဝဿဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ ယေနဘဂဝါတေနုပဿကံမိတိ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၆၅

ယေနာဂဝါတေနုပသကံမိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ထိုရဟန်း၏၊ ကထံ၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျပုဂ္ဂံလော၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့သည်ညွှတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့သုံး
 ပြု၍၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အာရောစတု၊ကြားစေခြင်းငှါ၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ အဝိပဿ ကဿ
 ကုသလာနံဓမ္မာနန္တိ၊ အဝိပဿကဿ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟူသည်ကား၊
 ကုသလဓမ္မေ၊ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အဝိပဿန္တဿ၊မရှုသော၊ အနေ
 သန္တဿ၊မရှာဖွ်သော၊ အဂဝေသန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲမရှာဖွ်သော၊
 ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံဓမ္မာ
 နန္တိ၊ဗောဓိပက္ခိယာနံဓမ္မာနံဟူသည်ကား၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိနံ၊ သတိပဋ္ဌာန
 အစရှိကုန်သော၊သတ္တတိံသဓမ္မာနံ၊သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ၊

၇ သတ္တမေ၊ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ဇရာဓမ္မောဒ္ဓိတိ၊ဇရာဓမ္မော
 မှီဟူသည်ကား၊ဇရာသဘာဝေါ၊အိုခြင်းသဘောရှိသည်၊ အဗ္ဗိ၊ဖြစ်တတ်
 ၍၊ဇရံ၊အနုတိ၊တောတိ၊ ဇရံအနုတိတော ဟူသည်ကား၊ ဇရံ၊အိုခြင်းကို၊
 အနုတိက္ကန္တော၊မလွန်မြော်နှိုင်း၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း၏၊ အန္တောဝေ၊အတွင်း
 ၌သာလျှင်၊ စရာမိ၊ကျင်လည်ရ၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌
 လည်း၊ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ကမ္မဿကောတိအာဒိသု၊
 ကမ္မဿကောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကမ္မံ၊ကံသည်၊ မယှံ၊ငါ၏၊ သကံ၊
 မိမိဥစ္စာတည်း၊ အတ္တနာ၊မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊ကမ္မဿကော၊ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၊အဗ္ဗိ၊ဖြစ်၏၊ ကမ္မဿ၊
 ကံ၏၊ဒါယာဒေါ၊အမွေခံသည်၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ကံ၏အမွေခံ၊ကမ္မံ၊ကံသည်
 မယှံ၊ငါ၏၊ဒါယန္တံ၊အမွေဖြစ်သော၊သန္တကံ၊ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ဤ
 သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ကမ္မံ၊ကံသည်၊ မယှံ၊ငါ၏၊ ဇောပိ၊ကော
 ရဏံ၊အကြောင်းတည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကမ္မယောနိ၊ကမ္မယောနိ
 မည်၏၊ကမ္မံ၊ကံသည်၊မယှံ၊ငါ၏၊ ဗန္ဓု၊အဆွေတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို
 ကြောင့်၊ကမ္မဗန္ဓု၊ကမ္မဗန္ဓုမည်၏၊ ကမ္မဉာတကော၊ ကံတည်းဟူသော
 အဆွေရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကမ္မံ၊
 ကံသည်၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ပဋိသဇဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ပတိဋ္ဌာ၊
 တည်ရာတည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကမ္မပ္ပဋိသဇဏော၊ကမ္မပ္ပဋိသဇ
 ဇာမည်၏၊ တဿဒါယာဒေါ၊တဝိဿာဒိတိ၊တဿဒါယာဒေါ၊တဝိဿာမိ

၆၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာဘျုဒ္ဓိ-ပဉ္စမတွဲ၊

၆၆

ဟူသည်ကား၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံတည်း၊ တေန၊
ထိုကံသည်၊ ဗိဒ္ဓဗလပရိဂ္ဂါဟကော၊ ပေးအပ်သော အကျိုးကို ခံယူသည်၊
ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ယောဗ္ဗနမဒေါတိ၊ ယောဗ္ဗနမဒေါဟူသည်ကား၊ ယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်ကို၊ အာ
ရက္ခ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပန္နမဒေါ၊ ဖြစ်သောမာန်ယစ်ခြင်းတည်း၊ သေသေသုပိ၊
ကြွင်းသောသုခ်ဘိဒ္ဓိလည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏၊ မဂ္ဂေါ
သဗ္ဗာယတိဘိ၊ မဂ္ဂေါသဗ္ဗာယတိဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လော
ကုတ္တရောမဂ်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံယောဇနာနိသဗ္ဗသောပဟိယျန္တိ
တိ၊ သံယောဇနာနိသဗ္ဗသောပဟိယျန္တိဟူသည်ကား၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
ပဟိယျန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ အနုသယာဗျန္တိဟောန္တိတိ၊ အနုသယာဗျန္တိ
ဟောန္တိဟူသည်ကား၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အနုသယာ၊ အနုသယ
တို့သည်၊ ဝိဂတန္တံ၊ ကင်းသောအဆုံးရှိကုန်သော၊ ပရိန္တိန္နာပရိဝရုမာ၊
ပိုင်းခြားအပ်သောအဆုံးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊
ဤအပေါင်းတို့တွင်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊
အရာတို့၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေသုဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တ
ရာမဂ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာ
တို့ဖြင့်၊ ကုဋံ၊ အထွန်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူ၍၊ ဗျာမိဓမ္မာတိအာဒိ၊ ဗျာမိဓမ္မာ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗျာမိဓမ္မာ
အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဥတွာဓမ္မနိရူပမိန္တိ၊ ဥတွာဓမ္မနိရူပမိဟူသည်ကား၊ ဥပမိ
ရဟိတံ၊ ကာမုပမိဋ္ဌကင်းသော၊ အရဟတ္တဓမ္မံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို၊
ဥတွာ၊ သိ၍၊ သဗ္ဗေမဒေအဘိဘောသိတိ၊ သဗ္ဗေမဒေအဘိဘောသိဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ဣမေမဒေ၊ ဤမာန်ယစ်ခြင်းတို့ကို၊ အဘိဘဝိ၊ လွှမ်းမိုး၏၊ အတိတ္တမ္ပ၊ လွန်၍၊
ဌာတာ၊ တည်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း၊ နေက္ခမ္ပံ၊ နေမတောတိ၊ နေက္ခမ္ပံ၊ နေမတောဟူသည်ကား၊
ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ နေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဗိဝ္ဇာ၊ မြင်၍၊
တဿ၊ အဟုဉ္ဇဿာဟောနိဗ္ဗာနံ အဘိပဿတောတိ၊ တဿ၊ အဟု
ဉ္ဇဿာဟောနိဗ္ဗာနံ အဘိပဿတောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိ
ပဿန္တဿ၊ မြင်သော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါအား၊ ဝါယမော၊ လုံ့လသည်၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်၊ ၆၇

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိဝတ္တိဘဝိဿာမိတိ၊ အနိဝတ္တိဘဝိဿာမိဟူသည် ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇတော၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ၊ အနိဝတ္တိကော၊ မနစ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသတော၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နေခြင်းမှ၊ အနိဝတ္တိကော၊ မနစ်သည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မှ၊ အနိဝတ္တိကော၊ မနစ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဗြဟ္မစရိယ ပရာယနောတိ၊ ဗြဟ္မစရိယ ပရာယနောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ ပရာယနော၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၈ အဗ္ဗုဒ္ဓမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သန္တာနိဓန္နနိတိ၊ သန္တာနိဓန္နနိဟူသည်ကား၊ သန္တိယာနိ၊ စိရင်အပ်ကုန်သော၊ အာရောပိတဓန္နနိ၊ ညှို့တင်အပ်သောလေးတို့ကို၊ အဒ္ဓသိ သူတို့၊ အဒ္ဓသိ သူဟူသည်ကား၊ အဒ္ဓသိ သူ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဘဝိဿန္တိ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဘဝိဿန္တိ ဝဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇိရာဇာနော၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့သည်၊ ဝမိဿန္တိ၊ ကြီးပွားကုန်လတ္တံ့၊ အပါနုဘာတိ၊ အပါနုဘာဟူသည်ကား၊ အဝမိနိသိတာ၊ ကြီးပွားမရှိသည်ကိုမှီကုန်၏၊ မာနုတ္တဒ္ဓါ၊ မာနုမြင့်ခက်ထန်ကုန်၏၊ ပစ္ဆိမလိယံဝိပန္နိတိ၊ ပစ္ဆိမလိယံဝိပန္နိဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆိမတော၊ နေခံ့မှ၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ပိဋ္ဌိ၊ အင်းပျဉ်ကို၊ ပါဒေနု၊ ခြေဖြင့်၊ ပဟာရန္တိ၊ ခတ်ကုန်၏၊ ဝေဠုကဿာဘိအာဒိသု၊ ဝေဠုကဿာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝေဠုတိုင်းနိုင်ငံကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဠုကော၊ ဝေဠုကမည်၏၊ ပိတရာ၊ အဘသည်၊ ဗုတ္တံ၊ ပေးအပ်သော၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပေတ္တနိကော၊ ပေတ္တနိကမည်၏၊ သေနာယ၊ ခပ်သည်၏၊ ပတိ၊ အရှင်တည်း၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေနာပတိကော၊ သေနာပတိကမည်၏၊ ဂါမဂါမဏိကဿာဘိ၊ ဂါမဂါမဏိကဿဟူသည်ကား၊ ဂါမာနံ၊ ရွာ၌နေသောသူတို့၏၊ ဂါမဏိကဿ၊ ရွာ၌ဖြစ်သောအမှုကိစ္စကိုဆောင်တတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပူဂဏိမဏိကဿာဘိ၊ ပူဂဏိမဏိကဿဟူသည်ကား၊ ဂဏဇေဋ္ဌကဿ၊ ဂိုဏ်းအကြီးဖြစ်သော၊ ကုလေသူတိ၊ ကုလေသူဟူသည်ကား၊ တေသုတေသုကုလေသု၊ ထိုထိုအမျိုးတို့၌၊ ပစ္စေကာမိပစ္စံကာရေန္တိတိ၊ ပစ္စေ

ကာမိပစ္စံကာရေန္တိဟူသည်ကား။ ပစ္စေကံ။ အသိးအသိး။ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနံ။ အကြီးအကဲဖြစ်သောအရာကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေတုန်၏။ ကလျာဏေနမန သာအနုကမ္ပန္တိတိ။ ကလျာဏေနမနသာအနုကမ္ပန္တိ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရေန၊ ကောင်းသော၊ စိတ္တေန၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဗျန္တိ၊ ချီးမြှောက်တုန်၏။ ခေတ္တကမ္ပန္တသမန္တ သဗျောဟာရေတိ။ ခေတ္တကမ္ပန္တ သမန္တသဗျောဟာရေဟူသည်ကား။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ခေတ္တကမ္ပန္တာနံ၊ လယ်၌ဖြစ်သောခေတ္တတို့၏။ သမန္တာ၊ အနီး၌၊ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့၌၊ ခေတ္တသမိနော၊ လယ်ရှင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တုန်၏။ တေစ၊ ထိုလယ်၏အရှင်ဖြစ်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရန္တုဒုဏ္ဍဟိ၊ ကြိုးထွက်တို့ဖြင့်၊ ဘုမ္မိပ္ပမာဏ ဂါဟကော၊ မြေ၏အတိုင်း အရှည်ကိုယူတတ်သော၊ သဗျောဟာရေစ၊ တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလိပ္ပဒိုဂ္ဂါဟိကဒေဝတာတိ၊ ဗလိပ္ပဒိုဂ္ဂါဟိကဒေဝတာဟူသည်ကား။ ကုလပဝေဏိယာ၊ အမျိုး၏အစဉ်အဆက်ဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်တို့ကို၊ သက္ကဇရာတီဟိ၊ သက္ကဇရာတီဟူသည်ကား။ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ အဂ္ဂယာဂုတတ္တာဒီဟိ၊ ယာဂုဦးထမင်းဦးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သက္ကဇရာတိ၊ အရိအသေပြု၏။ ကိစ္စကဇရာတိ၊ ကိစ္စကဇရာဟူသည်ကား။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်တုန်သော။ ကိစ္စာနံ၊ ကိစ္စတို့ကို။ ကာရကော၊ ပြုတတ်၏။ ယေစသဉ္စပဇိဝိနောတိ၊ ယေစသဉ္စပဇိဝိနောဟူသည်ကား။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဇေ၊ ထိုကြီးမြတ်သောအမျိုးကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏။ ဥဘိန္ဒုယေဝ အတ္ထာယာတိ၊ ဥဘိန္ဒုယေဝအတ္ထာယဟူသည်ကား။ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ၊ နှစ်ဦးကုန်သောအဆွေအမျိုး ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အဆွေအမျိုးတို့၏လည်း။ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝုဗ္ဗပေတာနန္တိ၊ ဝုဗ္ဗပေတာနံဟူသည်ကား။ ပရလောကဂတာနံ၊ တမလွန်လောကသို့သွားကုန်သော။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေစဇိဝိတန္တိ၊ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေစဇိဝိတံဟူသည်ကား။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ မျက်မှော၌၊ ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဒန္တယေနာပိ၊ ဝုန်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း။ အတိတပစ္စုပ္ပန္နော၊ အတိတပစ္စုပ္ပန်၌၊ ဥတယော၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အသေတိ၊ ပြု၏။ ဝိတ္တိသဉ္ဇနနောတိ၊ ဝိတ္တိသဉ္ဇနနောဟူသည်ကား။ တုဗ္ဗိဇနနော၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဃာရမာဝသန္တိ၊ ဃာရမာဝသံဟူသည်ကား။ ဃာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-နိဝရဏဝဂ်။ ၆၉

သောလူ၏ဘောင်၌။ ဝလန္တော၊ နေသော၊ ပုဇ္ဇောဟောတိ ပသံသိယော
တိ၊ ပုဇ္ဇောဟောတိ ပသံသိယောဟူသည်ကား၊ ပုဇိတဗ္ဗောစ၊ ပုဇော်အပ်
သည်လည်းကောင်း၊ ပသံသိတဗ္ဗောစ၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်လည်းကောင်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဋ္ဌမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၉ . နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နိပုဏောတိ၊ နိပုဏောဟူသည်
ကား၊ သဏ္ဌာ၊ သိင်္ဃဗ္ဗေ၊ သော၊ သုခုမ ကာရဏာည၊ သိင်္ဃဗ္ဗေ၊ သော၊ အ
ကြောင်းကိုသိနိုင်သော၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နောတိ၊ အာကပ္ပသမ္ပန္နောဟူသည်
ကား၊ သမဏကပ္ပေန၊ ရဟန်း၏အသွင်အပြင်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတိ၊ ပဒက္ခိ
ဏဂ္ဂါဟိဟူသည်ကား၊ ဒိန္နောဝါဒံ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအမကို၊ ပဒက္ခိဏ
တော၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူနိုင်သော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ်အပြီးတည်း။ ။ ပဌ
မော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ နိဝရဏဝဂ္ဂေါ၊ နိဝရဏဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-သညာဝဂ်။

၁ ဒုတိယသံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
၌၊ မဟာပ္ပလာတိ၊ မဟာပ္ပလာဟူသည်ကား၊ ဝိပါကဗလေန၊ မချုဖြစ်သော
အကျိုးဖြင့်၊ မဟာပ္ပလာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဝိပါကာနိသံသေနေ
ဝ၊ အာနိသင်ဖြစ်သော အကျိုးဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာနိသံသော၊ ကြီးသော
အာနိသင်ရှိကုန်သော၊ အမတောဂဓာတိ၊ အမတောဂဓာဟူသည်ကား၊
နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတည်ရာရှိကုန်သည်၊ သဗ္ဗလောကေ
အနဘိရုတိသညာတိ၊ သဗ္ဗလောကေအနဘိရုတိ သညာဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗတ္ထိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ တေဓာတုသန္နိဝေသေ၊ တည်ရာဖြစ်သောဓာတ်
သုံးပါးဟုဆိုအပ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥက္ကဏ္ဍန္တဿ၊ ဆန့်ကျင်
သောရဟန်းအား၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသညာ၊ ဖြစ်သောသညာတည်း။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝရုဒါယိ၊ ဝရုဒါယိ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမဿ၊ မြတ်သောကျေးဇူးကို၊ ဝရဿ၊ မြီးမွမ်းအပ်သောကျေးဇူးကို၊ အာဒါယကော၊ ယူတတ်သည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထစ၊ ဤတတိယသုတ်၌လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထစ၊ စတုတ္ထသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယစတုတ္ထသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အလံသာကန္တောတိ၊ အလံသာကန္တောဟူသည်ကား၊ သာကန္တောယ၊ တက္ကဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊ သင့်၏၊ အာဂတံပဉ္စန္ဒိ၊ အာဂတံပဉ္စ ဟူသည်ကား၊ ပုစ္ဆိတံပဉ္စ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို၊ ဗျာကတတ္တာဟောတိတိ၊ ဝိယာတကတ္တာဟောတိဟူသည်၊ ဝိဿန္တိတာ၊ ဖြေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

☞ ၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အလံသာဇီဝေါတိ၊ အလံသာဇီဝေါဟူသည်ကား၊ အာဇီဝါယ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊ သင့်သည်တည်း၊ သာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါသင့်သည်၊ ပဉ္စာပုစ္ဆနုဉ္စေ၊ ပြဿနာကို မေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စာဝိဿန္တနုဉ္စေ၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိနော၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဥပဇီဝန္တိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေးကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧတံပဉ္စာပုစ္ဆာဝိဿန္တနံ၊ ဤပြဿနာကိုမေးခြင်းပြဿနာကိုဖြေခြင်းကို၊ သမာနာဇီဝိတာယ၊ တူသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဇီဝေါတိ၊ သာဇီဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတံပဉ္စန္ဒိ၊ ကတံပဉ္စဟူသည်ကား၊ အဘိသင်္ဂီတံ၊ ပြုပြင်အပ်သော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဿောဋ္ဌိတိ၊ ဥဿောဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲသော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယတည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဗောဓိမဇ္ဈော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏၊ ဩညလင်ရ၊ ဖြစ်သောဗောဓိပင်၌၊ ပဗ္ဗိဝိဒ္ဓ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သော၊ အာဂမနုဗ္ဗုပါဒေ၊ အကြောင်းဖြစ်သောဗုဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-သညာဝဂ်၊ ၇၁

နောဝ၊မိမိဇ္ဇိယသလျှင်၊ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာ၊အဘိညာဉ်
တို့ကို၊ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အပြီး
တည်း၊ ၊

၉-၁၀ နဝမဒသမေသု၊နဝမသုတ်ဒသမသုတ်တို့၌၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿ
နာကို၊ ကထိတာ၊ဟောအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးရုံသော ဝုန်တို့၌၊ ဥတ္တာနပဝေ၊ ပေါ်လွင်သည် သာလျှင်
တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊ဒုတိယော၊နှစ်ခုမြောက်သော၊
သညာဝဂ္ဂေါ၊သညာဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ် ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောခေဇိဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ နှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ယထာခေါဘိက္ခဝေတိဣဒံ၊ ယထာခေါဘိက္ခဝေဟူသောဤစကား
ကို၊ဟောဌာ၊အောက်၌၊ဝုတ္တနယေင်္ဂနဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝနေတွာ၊ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတ္တဿ၊ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝဏ္ဏ
ဘဏနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းငှါ၊အာရေဋ္ဌံ၊အားထုတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ထို
ယထာခေါဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ယထာခေါတိ၊ယထာခေါဟူ
သည်ကား၊ ယဒါခေါ၊အကြင်အခါ၌လျှင်၊ ဥက္ခိတ္တပလိဗောတိ၊ဥက္ခိတ္တ
ပလိဗောဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာပလိဗံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောတံခါး
ကျည်ကို၊ဥက္ခိပိတွာ၊အောက်သို့ချ၍၊ အပနေတွာ၊ပယ်၍၊ ဌိတော၊တည်
၏၊သံကိဏ္ဏပရိက္ခောတိ၊သံကိဏ္ဏပရိက္ခောဟူသည်ကား၊သံသာပေရိက္ခံ၊
သံသရာတည်းဟူသော ကျုံးကို၊ သံကိရိတွာ၊ ပရိပရေကြိ၍၊ ဝိနာသေ
တွာ၊ပျက်ဆီး၍၊ဌိတော၊တည်၏၊ အဗ္ဗုဋ္ဌေသိကောတိ၊အဗ္ဗုဋ္ဌေသိကော
ဟူသည်ကား၊ တဏှာသင်္ခါတံ၊တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ သေကထမ္ဘံ၊
တံခါးတိုင်ကို၊ အဗ္ဗုဋ္ဌံ လုပ္ပိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ နိဂ္ဂေဋ္ဌော
တိ၊ နိဂ္ဂေဋ္ဌော ဟူသည်ကား၊ နိဝရုဏကဝါရံ၊ နိဝရုဏတည်းဟူသော
တံခါးရှက်ကို၊ ဥဋ္ဌောဓေတွာ၊ဖွင့်လှစ်၍၊ ဌိတော၊တည်၏၊ ပန္နဒ္ဓဇောပန္န
ဘာရောတိ၊ပန္နဒ္ဓဇောပန္နဘာရောဟူသည်ကား၊ မာနုဒ္ဓဇ္ဇ၊မာနုတည်းဟူ
သောတံခွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရံ ကိလေသဘာရေ၊ ခန္ဓာ

၇၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

တည်းဟူသောဝန် အဘိသင်္ခါရတည်းဟူသောဝန်ကို လည်းကောင်း၊
 ပါတေတွာ၊ ချမ်းမြတ်စွာရေတွာ၊ ချမ်းမြတ်စွာတည်း၏။ ဝိသံယုတ္တောဘိ၊
 ဝိသံယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေန၊ ဝဋ်တရားနှင့်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်
 သော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ ပါဠိနယေနေဝ၊ ပါဠိနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောဒေ
 သနာတော်အစဉ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ နိရောဓသယန
 ဝရဂတဿ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မြတ်သော အိပ်ရာသို့ ကပ်သော၊
 နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာဖလသမာပတ္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံသော ဖလသမာပတ်ကို၊
 အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝိဟရေတွာ၊ နေသော၊ ခဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ
 ဝုတ္တုလ်၏။ ကာလေသ၊ အခါကို၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏။ ဟိတံပါကဋ္ဌံ၊ ကရာ
 မိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ စောရနဂရံ၊ ခိုးသူတို့မြို့
 လည်းကောင်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ခေမနဂရံ၊ ဘေးကင်းသော မြို့လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တရံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ နဂရာနိ၊ မြို့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ မဟာယောဓဿ
 သူရဲကြီးအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဘဝ
 တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဝ၊ အကြင်သူလောက်၊ ဣမံစောရနဂရံ၊
 ဤသူခိုးတို့မြို့သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ခေမနဂရံ၊
 ဘေးမရှိသောမြို့သည်၊ ဘယတော၊ ဘေးမှ၊ နမုစ္ဆတိ၊ မလွတ်၊ စောရနဂရံ၊
 သူခိုးတို့မြို့ကို၊ အနဂရံ၊ မြို့မဟုတ်သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊
 ကြံ၍၊ သန္ဓာဟံ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာဖြင့် ဖွဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြ၍၊ ခဂ္ဂံ၊ သန်
 လျက်ကို၊ ဝပေတွာ၊ ကိုင်၍၊ စောရနဂရံ၊ သူခိုးတို့မြို့သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်၍၊ နဂရေ၊ နှစ်မြို့တံခါး၌၊ ဥဿာပိတော၊ စိုက်ထူအပ်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊
 တေဓမ္မာ၊ တံခါးတိုင်တို့ကို၊ ခဂ္ဂေန၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ နှစ်မြို့
 ဟာဘိ၊ တံခါးပေါင်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကဝါဠံ၊ တံခါးရှက်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊
 ဖျက်ဆီး၍၊ ပလိဗံ၊ တံခါးကျည်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ ပါကာရံ၊ တံတိုင်း
 ကို၊ ဘိန္ဒိန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်၊ ပရိက္ခံ၊ အရံကို၊ ဝိကိရိတွာ၊ ဖရိပရဲပြု၍၊
 နဂရေသောဝတ္ထာယ၊ မြို့ကိုတင့်တယ်စိမ့်သောငှါ၊ ဥဿိတော၊ စိုက်ထူ
 အပ်ကုန်သော၊ ခဇေ၊ တံခွန်တို့ကို၊ ပါတေတွာ၊ ချမ်း၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အဂ္ဂိနာ၊
 မီးဖြင့်၊ ဝျာပေတွာ၊ လောင်စေ၍၊ ခေမနဂရံ၊ ဘေးမရှိသောမြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊

၁၁

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောဓာဇီဝဂ်၊ ၇၃

ဝင်၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုဿ၊ တက်၍၊ ဥာတိဂဏပရိရတော၊
ဆွေမျိုးအပေါင်းငြိရံလျက်၊ သုရေသဘောဇနံ၊ ကောင်းသော အရသာရှိ
သောဘောဇဉ်ကို၊ သုဗ္ဗေယျယထာ၊ စားရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
စောရနဂရံပိယ၊ သူရိုးတို့မြို့ကဲ့သို့၊ သက္ကာယေဝ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှား
ရှိသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ခေမနဂရံ
ပိယ၊ တေးမရှိသောမြို့ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ မဟာ
ယောဓောပိယ၊ သူရဲကြီးကဲ့သို့၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂါဝစရကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော
ဖွတ်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်
အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယာဝ
အကြင်မျှလေ၊ သက္ကာယဝဇ္ဇံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသောဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းတည်းဟူသောဝဋ်သည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထို
မျှလေ၊ နတ္ထိံ သကမ္မကဏ္ဍဆန့်ဝှက်ရောဂပဉ္စဝိသတိမဟာဘယေဟိ၊ သုံး
ဆဲ့နှစ်ပါးသောနှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းမျက်စိအနာဦးခေါင်းအနာအစရှိသော
ကိုးဆဲ့ခြောက်ပါးသောအနာမင်းဘေးအစရှိသောနှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောဘေးကြီး
တို့မှ၊ ပရိမုနန္၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာယော
ဓော၊ သူရဲကြီးသည်၊ သန္ဓာဟံ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာဖြင့်၊ ဖွဲ့သည်ကို၊ ကရောတိ
ပိယ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဝီလသန္ဓာဟံ၊ ဝီလတည်းဟူသောချပ်ဝတ်တန်ဆာ
ဖြင့်၊ ဖွဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခက္ကံ၊ သန်လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ခဂ္ဂေန၊
သန်လျက်ဖြင့်၊ ဧသိကတဗ္ဗေ၊ တံခါးတိုင်တို့ကို၊ လုပ္ပိပိယ၊ ခုတ်သကဲ့သို့၊
အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမင်းဖြင့်၊ တဗ္ဗေသိကံ၊ တဗ္ဗေတည်းဟူသော
တံခါးတိုင်ကို၊ လုပ္ပိ၊ ခုတ်၏၊ သောယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ သန္တါရဗာ
ဟကံ၊ တံခါးပေါင်နှင့်တကွသော၊ နဂရေကဝါရံ၊ မြို့တံခါးရွက်ကို၊ ဥဋ္ဌာ
ရေတိပိယ၊ ခွါသကဲ့သို့၊ ပဉ္စေရန္တာဂိယသံယောဇနဂ္ဂဉ္စံ၊ ငါးပါးသော
ဩရန္တာဂိယသံယောဇဉ်တည်းဟူသော တံခါးရွက်ကို၊ ဥဋ္ဌာရေတွာ၊
ခွါ၍၊ သောယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ ပလိစံ၊ တံခါးကျည်ကို၊ ဥက္ခိ
ပတိပိယ၊ ချီသကဲ့သို့၊ အဝိဇ္ဇာပလိစံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောတံခါးကျည်
ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ သောယောဓော၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ ပါကာရံ၊ တံတိုင်း
ကို၊ ဘိန္ဒုန္တော၊ ဖျက်လျက်၊ ပရိက္ခံ၊ အရံကို၊ ဘိန္ဒုတိပိယ၊ ဖျက်သကဲ့သို့၊
ကမ္ဘာဘိသင်္ခါရံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတည်းသောအဘိသင်္ခါရံကို
ဘိန္ဒုန္တော၊ ဖျက်လျက်၊ ဇာတိသံသာရပရိက္ခံ၊ ဖြစ်ခြင်း အဖန်တလဲလဲ

ကျင်လည်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော သံသရာတည်းဟူသောကျူးကို၊ ပိကိ
 ရိတွာ၊ ဖရိဖရဲပြု၍၊ သောယောခေါ၊ ထိုသူရဲကြီးသည်၊ နဂရသောသက္ကာယ
 မြို့တင့်တယ်စိမ့်သောဌ၊ ဥဿာပိတဓဇေ၊ စိုက်ထူသော တံခွန်တို့ကို၊
 ပါတောဓိယ၊ ချသကဲ့သို့၊ မာနဓဇေ၊ မန်တံခွန်တို့ကို၊ ပါတောတွာ၊ ချ၍၊
 သက္ကာယနဂရံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါး
 အပေါင်းတည်းဟူသောမြို့ကို၊ ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်၍၊ သောယောခေါ၊
 ထိုသူရဲကြီးသည်၊ ခေမနဂရံ၊ ဘေးမရှိသောမြို့သို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ ဥပရိ
 ပါသာဓေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌၊ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသော အရသာရှိသော
 ဘောဇဉ်ကို၊ အနုဘဝတိဝိယ၊ အစဉ်သုံးဆောင်သကဲ့သို့၊ ကိလေသပရိ
 နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းချပ်ခြင်းသော နိဗ္ဗာန်ဟူသောမြို့သို့၊ ပဝိ
 သိတွာ၊ ဝင်၍၊ အမတနိရောဓရမ္မဏိ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံ
 ရှိသော၊ ဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဗလသမာပတ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝမာနော၊
 အစဉ်ခံစားလျက်၊ ကာလံ၊ ကာလကို၊ ဝီတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနိစ္စသညာတိ၊ အနိစ္စသညာ
 ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာပါကာရေန၊ မရှိခြင်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနိစ္စံ၊
 အနိစ္စမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သောသညာသည်၊ အနိစ္စ
 ဒုက္ခသညာတိ၊ အနိစ္စဒုက္ခသညာ ဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ဥပါဒါ
 နက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏။ တံ၊ ထိုအနိစ္စဖြစ်သော
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ပဋိပိဇ္ဇနာကာရေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
 တို့ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသညာ၊ ဖြစ်သောသညာသည်၊ ဒုက္ခေအနတ္တသညာတိ၊ ဒုက္ခ
 အနတ္တသညာ ဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
 သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ တံ၊ ထိုဒုက္ခ ဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါး
 အပေါင်းသည်၊ အဝသဝတ္တနာကာရေန၊ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းဟူသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနသညာ၊ ဖြစ်
 သောသညာတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အော်၌
 ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒွိသုဝိ၊ နှစ်
 ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသုပနသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ ဝိပဿနာ
 ဗလံနာမ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောအစွမ်းမည်သည်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောဓောဇီဝဝဂ်၊ ၇၅

၃ တတိယောသုံးခုဖြင့်သောသုတ်၌၊ ဒီဝသံအတိနာမေတိတိ၊ဒီဝသံ
အတိနာမေတိဟူသည်ကား၊ဒီဝသံ၊နေ့ကို၊အတိက္ကာမေတိ၊လွန်စေ၏၊ရိဉ္စ
တိပဋိသလ္လာနန္တိ၊ ရိဉ္စတိပဋိသလ္လာနံဟူသည်ကား၊ ကော်ဘာဝံ၊တယောဝံ
ထည်းအဖြစ်ကို၊နိဿန္တေတိ၊စွန့်စေ၏၊ ဒေသေတိတိ၊ဒေသေတိဟူသည်
ကား၊ကထေတိ၊ဆို၏၊ ပကာသေတိ၊ထင်စွာပြု၏၊ ဓမ္မပညတ္တိယာတိ၊ဓမ္မ
ပညတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မပညာပနာယ၊ သူတပါးတို့အား တရားကို
သိစေခြင်းဖြင့်၊ဓမ္မပရိယာသုဏာတိတိ၊ဓမ္မပရိယာသုဏာတိဟူသည်ကား၊
နဝဂံဝသေန၊နဝဂံ၏အတွင်းအားဖြင့်၊စတုသစ္စဓမ္မံ၊သစ္စာလေးပါးတရား
ကို၊ပရိယာသုဏာတိ၊သင်၏၊ဝဠုဉ္စေတိ၊သုံးဆောင်၏၊ကထေတိ၊ဆို၏၊နရိဉ္စ
တိပဋိသလ္လာနန္တိ၊နရိဉ္စတိပဋိသလ္လာနံဟူသည်ကား၊ ကော်ဘာဝံ၊တယောဝံ
ထည်းအဖြစ်ကို၊ နဝိဿန္တေတိ၊ မစွန့်၊ အနုယုတ္တတိ၊အဇ္ဈတ္တံစေတောသမ
ထန္တိ၊အနုယုတ္တတိ၊အဇ္ဈတ္တံပေတောသမထံဟူသည်ကား၊နိယကဇ္ဈတ္တေ၊
ဝိမိသန္တနံ၊စိတ္တသမာဓိ၊စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အာသေဝတိ၊မှီဝဲ
၏၊ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ သမထကမ္မဋ္ဌာနေ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ယုတ္တပ္ပ
ယုတ္တော၊ လွန်စွာ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိတေသိနာတိ၊
ဟိတေသိနာဟူသည်ကား၊ ဟိတံ၊အစီးအပွားကို၊ သေဇန္တန၊ ရှာတော်
မူသော၊အနုကမ္မကေနာတိ၊အနုကမ္မကေနဟူသည်ကား၊အနုကမ္မမာနေန
အစဉ်သနားတော်မူသော၊ အနုကမ္မံ ဥပါဒါယာတိ၊ အနုကမ္မံ ဥပါဒါယာ
ဟူသည်ကား၊ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂ
ဟေတု၊တက်ဝန်းကျင်မှယူ၍၊ ပဋိစ္စရုံ၍၊ ဣတိဝိ၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်
ကိုလည်း၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကတံဝေါတံမယာတိ
ကတံဝေါတံမယာဟူသည်ကား၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဣဓေဝုပ္ပလော၊ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဧဒေသဇန္တန၊ဟောတော်မူလိုသော၊မယာ၊ငါတရားသည်၊
တုဌာကံ၊သင်တို့အား၊ တံ၊ထိုတရားဟောခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပြုဘွယ်
ကိစ္စကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီး၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၍၊ ယဒိဒံယာအယံအဝိပရိတဓမ္မဒေ
သနာ၊ အကြင် မပောက်မပြန်သော တရားကို ဟောတော်မူခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမပောက်မပြန်သောတရားကို ဟောတော်မူ
ခြင်းသည်သာလျှင်၊အနုကမ္မကဿ၊အစဉ်သနားတော်မူသော၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ် ကိစ္စမည်၏၊ ဣတော၊ ဤတရားဟော
ခြင်းဟုဆိုအပ်သောပြုဘွယ်ကိစ္စမှ၊ပရံ၊တပါးသော၊ပဋိပတ္တိနာမ၊အကျင့်
မည်သည်ကား၊ သာဝကာနံ၊တပည့်တို့၏၊ ကိစ္စံ၊ကိစ္စမည်၏၊ တေန၊ထို

၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ကြောင့်၊ တောနိ ဘိက္ခု ရုက္ခမူလသနိ အမှာကံ အနုဿသနိတိ၊ တောနိ ဘိက္ခု ရုက္ခမူလသနိ အမှာကံ အနုဿသနိဟူ၍၊ အာဟာ ပောတေတိမူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိရပ်၌၊ ရုက္ခမူလသနိတိ ဣမိနာ၊ ရုက္ခမူလသနိဟူသော ဤပါဠိ ဖြင့်၊ ရုက္ခမူလသနာသနံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းကို၊ ဒသေ တိ၊ ပြဇ်၊ သုညာဂါရာနိတိ ဣမိနာ၊ သုညာဂါရာနိဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ ဇနဝိ ဝိတ္တဠာနံ၊ လူတို့မှခံစားသော အရပ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြဇ်၊ စာသက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဥဘယေနာဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောဝုဒ်တို့၏အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ယောဂါနုဇ္ဈပါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနိုးကို အားထုတ်ခြင်း၌လျော်သော၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းကို၊ အာစိက္ခတိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေဥစ္စာကို၊ နိပဿ တေတိ၊ ဆောင်နှင်းတော်မူ၏၊ ဈာယေထာတိ၊ ဈာယေထဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏုပနိစ္ဆာနေန၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံကိုကပ်၍ ရှုခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌတိ သာရမ္မဏာနိစ၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသော အာရုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ လက္ခဏုပနိစ္ဆာနေန၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာကိုကပ်၍ ရှုခြင်းဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်၊ ခန္ဓာယတနာဒိနိစ၊ ခန္ဓာအာယ တနအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိစ္ဆာယထ၊ ကပ်၍ရှုကုန်လော၊ သမထဉ္စ၊ သမထကို လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကို လည်း ကောင်း၊ ဝဇေထ၊ ပွားကုန်လော၊ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာပမာဒတ္ထာတိ၊ မာပမာဒတ္ထဟူသည်ကား၊ မာပမေဇ္ဇိတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကုန်လင့်၊ မာပမာဒတ္ထာဝိပ္ပဗ္ဗိ သာရိနောအဟု ဝတ္ထာထိတ္ထေ၊ မာပမာဒတ္ထာဝိပ္ပဗ္ဗိသာရိနောအဟု ဝတ္ထဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒဟရကာလေစ၊ ငယ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ အာရောဂျ ကာလေစ၊ အနာကင်းသော အခါ၌ လည်း ကောင်း၊ အနုသပ္ပါယာဒိသမ္ပတ္တိကာလေစ၊ လျောက်ပတ်သောဆွမ်းအစ ရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဟုရား၏၊ သမ္ပုဇ္ဈိတာဝ ကာလေစ၊ မျက်မှောက် ဖြစ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ယောနိသော မနုဿိကာရ ဝိရဟိတာ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုတ္တိ၊ မိမိ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ မဂ်လဘတ္တံ၊ ကြမ်းရိုးအ စာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျသုခမိဒ္ဓသုခံ၊ အိပ်ခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်းသာ ဝိုက်မျှမ်းခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပမဇ္ဇန္တိ၊ မေ့လျော့ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဉ္စကသက-၃-ယောစာဇီဝဝဂ်၊ ၇၇

ဧရာကာလေစ၊ အိုဇသာအခါ၌လည်းကောင်း၊ ရောဂကာလေစ၊ အနာရှိသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မရုဏကာလေစ၊ သေခါနီးသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိကာလေစ၊ ဖောက်ပြန်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တံပမာဒဝိဟာရံ၊ ထိုမေ့လျော့သောအားဖြင့် နေခြင်းကိုးအနုဿရန္တရစ၊ အစဉ်လျှောက်၍အောက်မှတုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော၊ သပ္ပဒိသန္တိကာလကိရိယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောနေခြင်းကိုး၊ သမ္ပဿမာနစ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပဒိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဓုဋ္ဌေပန၊ သင်တို့သည်ကား၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ဣတိဇေတံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုးဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာပန္နာဝိပ္ပဒိသာရိနောအဟုဝတ္ထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံခေါအမှာကံအနုဿာယနိတိ၊ အယံခေါအမှာကံအနုဿာယနိဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ဈာယထမာပမာဒတ္ထာတိ၊ ဈာယထမာပမာဒတ္ထဟူသော၊ အယံ၊ ဤဆုံးမခြင်းသည်၊ ဓုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ အနုဿာယနိ၊ ကံဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမတည်း၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထေလေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥတ္တရိစဿပညာယအတ္ထံနပ္ပဇာနာတိတိ၊ ဥတ္တရိစဿပညာယအတ္ထံနပ္ပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ တတောပရိယတ္တိတော၊ ထိုပရိယတ်ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုပရိယတ်တရား၏၊ သဟာရိပဿနာ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဝုတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ နပ္ပဒိဝိဇ္ဇတိ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသဝါရေသုပိ၊ ကြွင်းသောဝါရတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခုသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေသုသုတ္တေသု၊ ထိုသုတ်တို့၌၊ ဗဟုသုတတိက္ခ၊ များသော အကြား အမြင်ရှိသော ရဟန်းလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနကမ္မိကော၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောအမှုရှိသောရဟန်း

၇၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

လည်းကောင်း၊ သောတာပနော၊ သောတာပနိရဟန်း လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမီ၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းလည်းကောင်း၊ အနာဂါမီ၊ အနာဂါမ် ရဟန်းလည်းကောင်း၊ သီလာသင်္ဂေါ၊ ရဟန္တာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဇနာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မဝိဟာရိနော နာမ၊ တရားဖြင့်နေခြင်းရှိသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယောဇေတိဝါတိ၊ ယောဇေတိဝါ ဟူသည်ကား၊ ယုဒ္ဓုပ ဇီဝိနော၊ စစ်ထိုးခြင်းကို အဖို့ပြု၍ အသက်မွေး ခြင်း ရှိကုန်သော သူရဲတို့သည်၊ ရဇဂ္ဂန္တိ၊ ရဇဂ္ဂံ ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိ အဿာဒိနံ၊ ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ပါဒပဟာရုဘိန္နာယ၊ ခွါဖြင့် ခတ်မိခြင်းကြောင့်ပျက်သော၊ သုမိယာ၊ မြေမှ၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အထက်သို့တက် သော၊ ရဇက္ခန္တံ၊ မြို့အရကို၊ နသန္တိ န္တတိတိ၊ နသန္တိ န္တတိဟူသည်ကား၊ သန္တိန္တိတွာ၊ ခိုင်ခန့်စေ၍၊ ဌာတု၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတံ၊ မစွမ်း နိုင်၊ သဟတိရဇဂ္ဂန္တိ၊ သဟတိရဇဂ္ဂံ ဟူသည်ကား၊ ရဇက္ခန္တံ၊ ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့၏ ခွါဖြင့် ခတ်မိ ခြင်းကြောင့် ပျက်သော မြေမှ အ ထက်သို့တက်သော မြေအရကို၊ ဒိသွာပိ၊ မြင်၍လည်း၊ အဝိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏၊ ဇေဂ္ဂန္တိ၊ ဇေဂ္ဂံ ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိအဿာဒိ ပိဋ္ဌေသုဝါ၊ ဆင် မြင်း အစရှိသည်တို့၏ ကျောက်ကုန်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရုဓထ သုဝါ၊ ရုဓထာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥဿာပိတာနံ၊ စိုက်ထူအပ်ကုန်သော၊ ဇဇာနံ၊ တံခွန်တို့၏၊ အဂ္ဂံ၊ အပျားကို၊ ဥဿာရဏန္တိ၊ ဥဿာရဏံဟူသည် ကား၊ ဟတ္ထိအဿာရဏာနုဉ္ဇေဝ၊ ဆင်မြင်းရုဓထာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗလ ကာယဿာစ၊ ခိုင်ခန့်အပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂာသဗ္ဗမဟာသဗ္ဗံ၊ ဖြင့် သောအာဝံများသောအာဝံ၊ သိသမ္ဘဟာရေတိ၊ သမ္ဘဟာရေဟူသည်ကား၊ သမာဂတေ၊ ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊ အဗ္ဗမတ္တကေဝိ၊ အနည်းငယ်မျှ လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဟာရေ၊ ထိုးခုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဟညတိတိ၊ ဟညတိ ဟူသည်ကား၊ ပိဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပိဿာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိသိ၊ ဗျာပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ပိပတ္တိံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ပကတိဘာဝံ၊ ပြကတေ၊ အဖြစ်ကို၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ သဟတိသံပဟာရန္တိ၊ သဟတိသံပဟာရံဟူသည်ကား၊ နွတ်ယောပဟာ ရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်သော ထိုးခုတ်ခြင်းတို့သို့၊ ပတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောဓာဇီဝဝဂ်၊ ၇၆

သဟတိအမိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏၊ တမေဝသံဂါမသိသန္တိ၊ တမေဝ
သံဂါမသိသံဟူသည်ကား၊ တံယေဝဇယက္ခန္ဓာဝါရဋ္ဌာနံ၊ ထိုအောင်တပ်
ချရာအရပ်ကိုသာယောင်၊ အဇ္ဈာဝသိတိ၊ အဇ္ဈာဝသိဟူသည်ကား၊ သတ္တဝာ
ဟမတ္တံ၊ ခုနစ်ရက်အတိုင်းအရှည်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အာဝသတိ၊
နေ၏၊ ကိံကသရုဏာ၊ အာဝလ်အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တဝာဟမတ္တံ၊ ခုနစ်
ရက်အတိုင်းအရှည်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အာဝသတိ၊ နေသနည်း၊
လန္တုပ္ပဟာရေန၊ ခုအပ်သောထိုးချတ်ခြင်းရှိကုန်သောသူရဲတို့၏၊ ပဟာရဇေဂ္ဂ
နတ္ထဋ္ဌေဝ၊ ထိုးချတ်မိသည့်ကိုစောင့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကဗာကမ္မာနံ၊
ပြုအပ်သော စစ်ထိုးခြင်းအမှုရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ပိသေသံ၊ အစွမ်းသတ္တိ
အထူးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဌာနန္တရဒါနတ္ထဋ္ဌ၊ အရာဌာနအထူးကိုပေးခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဣဿရိယသုခါနုဘဝနတ္ထဋ္ဌ၊ အစိုးရခြင်း ချမ်းသာကိုခံ
စားခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ သတ္တဝာဟမတ္တံ၊ ခုနစ်ရက် အတိုင်း
အရှည်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အာဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယောဓာဇီဝေဟိ၊ စစ်
ထိုးခြင်းတည်းဟူသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သောသူရဲတို့ဖြင့်၊ ကိစ္စံ၊
ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသ
နာတော်၌၊ တထာရူပေ၊ ထိုသူရဲကြီးနှင့်တူသောသဘောရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဝုဂ္ဂဇေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒေသထု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒံသြပဓံ၊
ဤဥပမာကို၊ အာဘတံ၊ ဆောင်တော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ
ဝုဂ္ဂဇေ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမေဝ
ခေါတိအာဒိံ၊ ဧဝမေဝခေါ၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ သံသိဒတိတိ၊ သံသိဒတိဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဝိတက္က
သ္မိံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်၌၊ သံသိဒတိ၊ နစ်၏၊ အနုပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ နသက္ကောတိ
ဗြဟ္မစရိယံသန္ဓာရေတုန္တိ၊ နသက္ကောတိဗြဟ္မစရိယံသန္ဓာရေတုံဟူသည်
ကား၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုသုံးခြင်းကို၊ အနုပစ္ဆိန္ဒမာနံ၊
မပြတ်စေမူ၍၊ ဧဝါပေတု၊ စောင့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သိက္ခာ
ဒုဗ္ဗလျံ၊ အာဝိကတွာတိ၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ အာဝိကတွာဟူသည်ကား၊ သိက္ခာ
ယ၊ သိက္ခာ၏၊ ဒုဗ္ဗလဘာဝံ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊
ပြ၍၊ တဿဝုဂ္ဂလဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ရေဂ္ဂံနာမ၊ မြို့အရမည်သည်၊ ကိံ၊
အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အဘိဇ္ဈပါတိ၊ အဘိဇ္ဈပါဟူသည်
ကား၊ အဘိဇ္ဈပဝတိ၊ လွန်ကဲသောအဆင်းရှိ၏၊ ဒဿနိယာတိ၊ ဒဿနိယာ

၈၀ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဟူသည်ကား၊ ဒဿနယောဂ္ဂါ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါချောက်ပဝါ၏၊ ပါသာဒိ
 ကာတိ၊ ပါသာဒိကာဟူသည်ကား၊ ဒဿနေနဝ၊ မြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
 စိတ္တပဿာဒဝဟာ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကိုဆောင်တတ်၏၊ ပရမာယာတိ၊
 ပရမာယဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမာယံ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ၊
 ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယဟူသည်ကား၊ သရိရဝဏ္ဏေနဝ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်
 လည်းကောင်း၊ အင်္ဂသဗ္ဗာနေနဝ၊ အင်္ဂါသဗ္ဗာန်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥဟ
 သတိတိ၊ ဥဟသတိဟူသည်ကား၊ အဝဟသတိ၊ အယုတ်အားဖြင့်ရယ်
 မော၏၊ ဥလ္လပတိတိ၊ ဥလ္လပတိဟူသည်ကား၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ဥဇ္ဈပ္ပတိတိ၊
 ဥဇ္ဈပ္ပတိဟူသည်ကား၊ ပါဏိ၊ လက်ချပ်ကို၊ ဇာရိတွာ၊ ခတ်တီး၍၊ မဟာ
 ဟသိတံ၊ သည်းထန်စွာရယ်မောခြင်းကို၊ ဟသတိ၊ ရယ်၏၊ ဥပ္ပဏ္ဍေတိတိ၊
 ဥပ္ပဏ္ဍေတိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဏ္ဍနကထံ၊ ပြက်ရယ်စကားကို၊ ကထေတိ၊
 ဆို၏၊ အဘိနိဝိဒတိတိ၊ အဘိနိဝိဒတိဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊
 လွှမ်းမိုး၍၊ သန္တိကေဝါ၊ အနီး၌လည်းကောင်း၊ ကောသနေဝါ၊ တနေရာ
 တည်း၌လည်းကောင်း၊ နိဝိဒတိ၊ နေ၏၊ ဒုတိယပဒေဝိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
 ပုဒ်၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အဇ္ဈောတ္တရတိတိ၊
 အဇ္ဈောတ္တရတိဟူသည်ကား၊ အဝတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုး၏၊ ဝိနိဝေဓေတွာဝိနိ
 မောစေတွာတိ၊ ဝိနိဝေဓေတွာဝိနိမောစေတွာဟူသည်ကား၊ ဂဟိတဋ္ဌာ
 နတော၊ ကိုင်ရာအရပ်မှတသ္မာ၊ ထိုခန်းမ၏၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ နိဗ္ဗေဓေတွာ
 စေဝ၊ ဖြေ၍လည်းကောင်း၊ မောစေတွာစ၊ လွတ်စေ၍လည်းကောင်း၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေပ၊ ပေါ်လွင်
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ၊
 ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဧ ခာန္တေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အသိစဉ် ဂဟေတွာတိ၊
 အသိစဉ်ဂဟေတွာဟူသည်ကား၊ အသိဉ္စ၊ သန်လျက်ကိုလည်းကောင်း၊
 စမ္ပန္နသားရေဖြင့် ပြုအပ်သောကာကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဓနု ကလာပံ သန္တယိတွာတိ၊ ဓနု ကလာပံ သန္တယိတွာ ဟူသည်ကား၊
 ဓနုဉ္စ၊ လေးကိုလည်းကောင်း၊ ကလာပဉ္စ၊ တောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တ
 ယိတွာ၊ လွယ်၍၊ ဝိယုဋ္ဌန္တိ၊ ဝိယုဋ္ဌံ ဟူသည်ကား၊ ဝိဗြူဟံ၊ စုဝေးသော၊
 သန္တိဝေသဝသေန၊ ကောင်းစွာ တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဌိတံ၊ တည်
 သော၊ သင်္ဂါမိဩတတိတိ၊ သင်္ဂါမိဩတရတိ ဟူသည်ကား၊ မဟာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောဓာဇီဝဂ်၊ ၈၁

ယုဒ္ဓံ၊ ကြီးစွာသော စစ်ထိုးရာသို့၊ ဩဇာရတိ၊ သက်၏၊ ဥဿဟတိဝါယ
မတိတိ၊ ဥဿဟတိဝါယမတိ ဟူသည်ကား၊ ဥဿဟဉ္စ၊ စစ်ထိုးခြင်း
၏အစွမ်းဖြင့် အားထုတ် ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝါယာမဉ္စ၊ စစ်ထိုး
ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် လုံ့လကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟနန္တိတိ၊
ဟနန္တိဟူသည်ကား၊ စာတေန္တိ၊ သတ်ကုန်၏၊ ပရိယာပါဒေန္တိတိ၊ ပရိ
ယာပါဒေန္တိဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပရိယာဒိယန္တိ၊ ကုန်စေ
ကုန်၏၊ ဥပလိက္ခန္တိတိ၊ ဥပလိက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးပစ်ကုန်
၏၊ အပနေန္တိတိ၊ အပနေန္တိဟူသည်ကား၊ သကသေနံ၊ မိမိစစ်သည်ဘောင်
သို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ အပနေတွာဥာတကာနံနေန္တိ
တိ၊ အပနေတွာ ဥာတကာနံ နေန္တိ ဟူသည်ကား၊ သကသေနံ၊ မိမိ၏
စစ်သည်ဘောင်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ တတော၊ ထိုမိမိ၏ စစ်သည်
ဘောင်မှ၊ ဥာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နေန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏၊ နိယမာနောတိ၊ နိယမာနော ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဂေဟံဝါ၊ အိမ်သို့လည်းကောင်း၊ သေသဥာတိသန္တိကံဝါ၊ ကြွင်း
သော ချေမျိုးတို့၏ အကံသို့ လည်းကောင်း၊ နိယမာနော၊ ဆောင်အပ်
သည်ရှိသော်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ ပရိစရန္တိတိ၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ ပရိစရန္တိဟူသည်
ကား၊ ပယာရသောဓန ဝဏတပုနာဒိနိ၊ ထိုးချတ်ချာကို သုတ်သင်ခြင်း
အနာဂံပူစေခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဇဂ္ဂန္တိ၊
စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဂေါပယန္တိ၊ လုံ့စေကုန်၏၊ အရက္ခိတေန ဝကာယေ
နာတိ၊ အရက္ခိတေန ဝကာယေန ဟူသည်ကား၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်
သော၊ ကာယန္တိ၊ ရေနေ၊ ကာယန္တိ၊ ရေဖြင့်၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်သော၊ ဝဇီ
န္တိ၊ ရေနေ၊ ဝဇီန္တိ၊ ရေဖြင့်၊ အရက္ခိတေန ဝဇီန္တိနာတိ၊ အရက္ခိတေန ဝဇီန္တိနာဟူသည်
ကား၊ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်အပ်သော၊ မနောန္တိ၊ ရေနေ၊ မနောန္တိ၊ ရေဖြင့်၊ အနု
ပဋိတာယသတိယာတိ၊ အနုပဋိတာယ သတိယာဟူသည်ကား၊ သတိ၊
သတိကို၊ သုပဋိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အသံဝု
တေဟိ၊ ဣန္ဒြိယေဟိတိ၊ အသံဝုတေဟိ ဣန္ဒြိယေဟိဟူသည်ကား၊ အပိဟိ
တေဟိ၊ မပိတ်အပ်ကုန်သော၊ အဂေါပိတေဟိ၊ မလုံ့စေအပ်ကုန်သော၊
ဇနိန္ဒြိယေဟိ၊ မနိဇ္ဈေလျှင် ခြောက်ခုခြောက်ခုရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ဣန္ဒြိ
တို့ဖြင့်၊ ရာဂေါပိတ္တံ အနုန္တံ သေတိတိ၊ ရာဂေါပိတ္တံ အနုန္တံ သေတိ ဟူသည်
ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂေါဝ၊ ရာဂသည်ပင်လျှင်၊ သမထဝိပဿ
နာပိတ္တံ၊ သမထဝိပဿနာပိတ်ကို၊ ဝံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဒုရေ၊ သမထ

ဝိပဿနာမှဝေးသောအရာ၌၊ ဝိပတိ၊ ထား၏။ ရာဂပရိယုတ္တိတောမိအာရု
 သောရာဂပရေတောတိ၊ ရာဂပရိယုတ္တိတောမိအာရုသောရာဂပရေတော
 ဟူသည်ကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊
 ပုတ္တော၊ တပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဂေန၊ ရာဂသည်၊ အနုဂတော၊ အစဉ်
 သိုက်အပ်သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏။ အဋ္ဌိကကံလူပမာဒီသု၊ အဋ္ဌိကကံလူပမာ
 အဝရှိသည်တို့၌၊ အပ္ပာသာဒဋ္ဌေန၊ မသာယာအပ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ အဋ္ဌိကကံလူပမာ၊ အသားမကပ်သောအရိုးစုဥပမာရှိကုန်၏။ ဗဟု
 သာဓာဏဋ္ဌေန၊ များစွာသောသူတို့၌နှင့်ဆက်ဆံသော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ ခံသပေလူပမာ၊ သားတစ်ဥပမာရှိကုန်၏။ အနုဒ္ဓာနဋ္ဌေန၊ လောင်
 တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ တိဏုက္က၊ ပမာ၊ မြက်မီးရှူးဥပမာ
 ရှိကုန်၏။ မဟာဘိတာပဋ္ဌေန၊ ပြင်းစွာပူစေတတ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ အင်္ဂါ၊ ခုကောသူပမာ၊ မီးတံချိုးစု ဥပမာရှိကုန်၏။ ဣတ္ထပုစ္ဆ၊ ပဉ္စာ
 နဋ္ဌေန၊ အခိုက်အတန့်ထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သုပိနကူပမာ၊
 အိုင်မက်ဥပမာရှိကုန်၏။ တာဝကဝလိကဋ္ဌေန၊ အခိုက်အတန့်ဖြစ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်၊ ယာဝိတကူပမာ၊ ချေးငှါးအင်သောဝတ္ထုဥပမာ
 ရှိကုန်၏။ ဘုဗ္ဗိလူပမာ၊ ဘုဗ္ဗိလူပမာ၊ အသုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို
 ပျက်ဆီးတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ရုက္ခဗလူပမာ၊ သစ်သီးဥပ
 မာရှိကုန်၏။ အဓိကုဋ္ဌေန၊ သုတ်ဖြတ်ရာဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊
 အသိသုန္နပမာ၊ စဉ်းတီးတုန်းဥပမာရှိကုန်၏။ ဝိနိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ မောက်ထွင်း
 တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သတ္တိသုလူပမာ၊ ထွံသွားဥပမာရှိ
 ကုန်၏။ သာသကံသပ္ပုဋိဘယဋ္ဌေန၊ ရှံရှာဘွယ်နှင့်တကွ ဘေးဘျင်းနှင့်
 တကွဖြစ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သပ္ပသိရူပမာ၊ ခြေဦးခေါင်းဥပမာ
 ရှိကုန်၏။ ဥဿဟိဿာသိတိ၊ ဥဿဟိဿာသိဟူသည်ကား၊ ဥဿဟံ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဝာရိဿာသိတိ၊ ဝာရိဿာသိဟူသည်
 ကား၊ သမဏဘာဝံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဝေရယိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ အဘိ
 ခုဓိဿာသိတိ၊ အဘိရုဓိဿာမိ ဟူသည်ကား၊ အဘိရုတိ၊ အလွန်မွေ့
 သျော်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ နဥက္ကဋ္ဌိဿာမိ၊ မဆန့်ကျင်အံ့၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဧက္က၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
 ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
 ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ဗုဒ္ဓသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၅-ပစ္ဆိမသုတ္တံ-နိပါတ်-ဒုတိယပစ္ဆိမသုတ္တံ-၃-ယောဓာဇီဝဝဂ်၊ ၈၃

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြင်သောသုတ်၌၊ အာရောဂေကနာတိ၊ အာရောဂေ
 ကေနဟူသည်ကား၊ အာရောဂါဝိနာ၊ တော၌နေသော၊ အပ္ပတ္တဿာတိ၊
 အပ္ပတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ အသံပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သော၊ ဈာန
 ဝိပဿနာမဂ္ဂပလ္လဘတေသက၊ ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဒါလ်အပြားရှိသော၊ ဝိသေ
 သဿ၊ တရားအထူးသို့ပတ္တိယားရောက်ခြင်းငှါ၊ သေသပဗ္ဗေသုပိ၊ ကြွင်း
 သောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သောမမဿ
 အန္တရာယောတိ၊ သောမမဿအန္တရာယောဟူသည်ကား၊ သော၊ ထို
 မြွေ ကင်းပြီးကောက် ကင်းခြေများသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတန္တရာယောစ၊
 အသက်၏ အန္တရာယ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယောစ၊
 ဖြတ်သောအကျင့်၏ အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဝုတုဇ္ဇနကာလကိရိယံ၊ ဝုတုဇဉ်ဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏သေခြင်းကို၊ ကရေန္တဿ၊
 ပြုသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဂ္ဂန္တရာယောစ၊ နတ်ပြည်၏ အန္တရာယ်သည်
 လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂန္တရာယောစ၊ မဂ်၏အန္တရာယ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟန္တာသိဇေသဝုသ၊ ခွါ၊ ဟန္တာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊
 ဝေါသဂ္ဂဇ္ဇေ၊ ဝီရိယကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ ခတ် နှုတ်လှုပ်ခြင်းအနက်၌၊
 ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ ဝီရိယံအာရောဂေတိတိ၊
 ဝီရိယံအာရောဂေတိ ဟူသည်ကား၊ ဒုဝိသမ္ဘိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ဝီရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ သတ္ထကဝါတာတိ၊
 သတ္တကဝါတာဟူသည်ကား၊ သတ္တဝိယ၊ လက်နက်ကဲ့သို့၊ သန္တိဗန္ဓနဇ္ဇေ
 ဇကား၊ အရိုးသက်အဖွဲ့ကို ဖြတ်တမ်းယူခဲ့သော၊ ပါတာ၊ လေတို့သည်၊
 ဗာဠေဟိတိ၊ ဗာဠေဟိဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍဇ္ဇဟိ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ မာဏ
 ဇေဟိတိ၊ မာဏဇေဟိဟူသည်ကား၊ ကတကဇ္ဇေဟိဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောခိုးမှု
 ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အကတကဇ္ဇေဟိဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောခိုးမှုမရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘာဝေယျ၊ ခိုးသူခိုးနှင့်၊ ဇ္ဈေးကတကဇ္ဇေဟိ
 ဝါအကတကဇ္ဇေဟိဝါဟူသောသ္မိပါဌိ၌၊ ဝေသိကံ၊ ခိုးမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 နိဟန္တာ၊ ထွက်သောခိုးသူတို့သည်၊ ကတကဗ္ဗာနာမ၊ ပြုအပ်ပြီးသောခိုးမှု
 ရှိသည်မည်ကုန်၏၊ ဝေသိကံ၊ ခိုးမှုကို၊ ကာဝေ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဂန္တန္တာ၊ သွားကုန်
 သောသူခိုးတို့သည်၊ အကတကဗ္ဗာနာမ၊ ပြုအပ်ပြီးသောခိုးမှုမရှိသည်မည်
 ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူခိုးတို့တွင်၊ ကတကဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ခိုးမှုရှိသောခိုးသူတို့သည်၊ ကဗ္ဗဿ၊ မိမိပြုအပ်ပြီးသောခိုးမှု၏၊ နိဗ္ဗန္တော၊
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဂလေယောဟိတံ၊ လည်

ချောင်းသွေးကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အကတကမ္ဘာ၊ ငြိအပ်ပြီးသော ခိုးမှုမရှိသောခိုးသူတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတေး၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ နော၊ ငါတို့၏ ကမ္ဘာ၊ ခိုးမှုသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပြီးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ဗလိံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တေမံဇိဝိတာဝေါရောပေယျန္တိ၊ တေမံဇိဝိတာဝေါရောပေယျံ ဟူသော ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝါဠာအမနုဿာတိ၊ ဝါဠာအနုဿာဟူသည်ကား၊ ကက္ခဠာ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ရုတ္တံ၊ သူတပါးတို့၏မျက်ရေကိုပိုစေတတ်ကုန်သော၊ ယက္ခာဒယော၊ ဘီလူးအစရှိသည်တို့သည်၊ အမနုဿာ၊ အမနုဿမည်ကုန်၏။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပုရာမံသောမဓ္မောနာဂစ္ဆတိတိ၊ ပုရာမံသောမဓ္မောနာဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောမဓ္မော၊ ထိုအိုခြင်းသဘောတရားသည်၊ မံ၊ အက္ခန္တိဝံကို၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မကပ်ရောက်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွကသာလျှင်၊ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ အာရတာမိ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ခိရောဒကိဘူတာတိ၊ ခိရောဒကိဘူတာဟူသည်ကား၊ ခိရောဒကံဝိယ၊ နို့၊ ရေနှင့်ရောသောရေကဲ့သို့၊ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကိဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဝိယစက္ခု၊ ဟိတိ၊ ဝိယစက္ခုဟိဟူသည်ကား၊ မေတ္တာစက္ခုဟိ၊ မေတ္တာနှင့်သွဉ်သောစက္ခုတို့ဖြင့်။ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဓမ္မသန္ဓေသာဝိနယသန္ဓေသောတိ၊ ဓမ္မသန္ဓေသာ ဝိနယသန္ဓေသော ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသန္ဓေသေန၊ သမထ ဝိပဿနာ တရား၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ ဝိနယသန္ဓေသော၊ ငါးပါးအပြားရှိသောဝိနည်း၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဟောတိပန၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဓမ္မတ္ထံ၊ သမထဝိပဿနာ တရားသည်၊ ဒုဿန္တေ၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်၊ ဒုဿတိနာမ၊ ပျက်စီးသည်မည်၏၊ သမထဝိပဿနာမဓ္မေသု၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့၌၊ ဂစ္ဆံ၊ ဝိနည်း၏တရားတိုက်ကို၊ အဂ္ဂဏှန္တေသု၊ မယူကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဝိသော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောခေါဇိဝဂ်၊ ၈၅

နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဓမ္မေ၊သမထဝိပဿနာတရားသည်၊ ဒုဿ
န္တေ၊ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဝိနယော၊ဝိနည်းသည်၊ ဒုဿတိ၊ ပျက်စီး၏၊
ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ဒုဿိဿ၊သိလမရှိသောသူအား၊ သံဝရေ၊ဝိနယော
နာမ၊စောင့်စည်းသောဝိနည်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တသ္မိံ၊ထိုသံ
ဝရေ၊ဝိနည်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ သမထဝိပဿနာ၊သမထ
ဝိပဿနာသည်၊ ဂတ္တံ၊ဝိနည်း၏တရားတို့ကို၊နဂဏ္ဍာတိ၊မယူနိုင်၊ဇေဝံ၊
ဤသို့၊ဝိနယသန္ဓေသေနာပိ၊ ဝိနယသန္ဓေသကြောင့်လည်း၊ ဓမ္မသန္ဓေ
သော၊ဓမ္မသန္ဓေသကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ အဘိဓမ္မကထန္တိ၊အဘိ
ဓမ္မကထံဟူသည်ကား၊ သိလဒိဥတ္တမဓမ္မကထံ၊သိလအစရှိသောမြတ်
သောတရားစကားကို၊ ဝေဒလ္လကထန္တိ၊ဝေဒလ္လကထံဟူသည်ကား၊ဝေ
ဒလာဘဗ္ဗဒို့သံယုတ္တံ၊ ဥာဏ်ကိုရခြင်းနှင့် စပ်သော၊ ဥာဏမိဿကထံ၊
ဥာဏ်နှင့်ရောသောစကားကို၊ ကဏ္ဍဓမ္မဩက္ကမမာနာတိ၊ကဏ္ဍဓမ္မဩက္က
မမာနာဟူသည်ကား၊ ရန္တဂဝေသိတာယ၊အခွင့်ကိုရှာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ဥပါရမ္ဘပရိယေသနဝသေန၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကို ရှာသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ကာလကံ၊မည်းညှပ်သော၊ဓမ္မံ၊တရားသို့၊ ဩက္ကမမာနာ၊သက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ အဝိစအပရော၊တပါးသော၊နယော၊နည်းကို၊ မယော၊ငါသည်၊ဝုစ္စ
တေ၊ဆိုပြီးအံ့၊ ဒုဋ္ဌမိတ္တေန၊ ဖြစ်မှားလျှော့သောစိတ်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဗာနေန္တာပိ၊ချုတ်ချယ်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊တံကဏ္ဍဓမ္မံ၊
ထိုမည်းညှပ်သောအကုသိုလ်တရားကို၊ အတ္တနော၊မိမိအား၊ ဗဟန္တာပိ၊
ထားကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊လာဘသက္ကာရတ္ထံ၊လာဘ်ရ
စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ကထေန္တာပိ၊ ပြောဆိုသော ရဟန်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ကဏ္ဍဓမ္မံ၊မည်းညှပ်သောတရားသို့၊ဩက္ကမန္တိယေဝ၊သက်ကုန်
သည်သာလျှင်တည်း၊ဂန္တိရာတိ၊ဂန္တိရာဟူသည်ကား၊ ပါဠိဂန္တိရာ၊ပါဠိ
၏အစွမ်းဖြင့်နက်နဲကုန်၏၊ ဂန္တိရတ္ထာတိ၊ဂန္တိရတ္ထာဟူသည်ကား၊ အတ္တ
ဂန္တိရာ၊အနက်၏အစွမ်းဖြင့်နက်နဲကုန်၏၊ လောကုတ္တရာတိ၊လောကုတ္တ
ရာဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရဒီပကာ၊ လောကုတ္တရာတရားကို ပြတတ်
ကုန်၏၊သုညတာပဒို့သံယုတ္တာတိ၊ သုညတာပဒို့သံယုတ္တာဟူသည်ကား၊
ခန္ဓဓာတုအာယတနပစ္စယာကာရပဒို့သံယုတ္တာ၊ခန္ဓာခေါ်အာယတနပဒို့စွ
သမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်ကုန်၏၊ နအညာမိတ္တံဥပဋ္ဌပေဿန္တိတိ၊ နအညာမိတ္တံဥပ
ဋ္ဌပေဿန္တိဟူသည်ကား၊စာနနတ္ထာယ၊သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊
နဋ္ဌပေဿန္တိ၊မထားကုန်လတ္တံ့၊ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံပရိယာပုဏိတဗ္ဗန္တိ၊ဥဂ္ဂဟေ

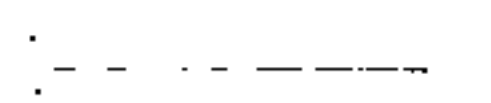
၈၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ။

တဗ္ဗံပရိယာသုဏိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဟေတုဗ္ဗေတ၊ သင်ယူအပ်သည်
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေညတဗ္ဗေတ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်တို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ကဝိကတာတိ၊ ကဝိကတာဟူသည်ကား၊ သိလောကဒိဗန္ဓန
ဝသေန၊ ဂါထာအစရှိသည်ကိုဖွဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကဝိတိ၊ ပညာရှိဘို့
သည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကာဝေယျာတိဇေတံ၊ ကာဝေယျာဟူသော
ဤစကားသည်၊ တသေဝ၊ ထိုကဝိကတာဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစ
နံ၊ ဝေဝစတည်း၊ ဗာဟိရုကာတိ၊ ဗာဟိရုကာဟူသည်ကား၊ သာသနတော၊
သာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ပ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ သာဝကဘာ
သိတာတိ၊ သာဝကဘာသိတာဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရုသာဝကေဟိ၊ သာ
သနာတော်မှအပဖြစ်သောတိတ္ထိတို့၏တပည့်တို့သည်၊ ဘာသိတာ၊ ဟော
အပ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနဝမသုတ်၌၊
ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဝိညေယျတ္တာစ၊ သိလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခု မြောက်သော သုတ်၌၊ ကလျာဏ ကာမာတိ၊
ကလျာဏ ကာမာ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရကာမာ၊ ကောင်းသည်ကိုအလို
ရှိကုန်၏၊ ရသဂ္ဂါနီတိ၊ ရသဂ္ဂါနီဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမရသသနိ၊ မြတ်သော
အရသာတို့ကို၊ သံသဠာဝိဟရိဿန္တိတိ၊ သံသဠာဝိဟရိဿန္တိဟူသည်
ကား၊ ပဉ္စဝိသေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သံသဂ္ဂေန၊ သာသနသံသပ္ပအစရှိ
သည်နှင့်၊ သံသဠာ၊ ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊
သန္တိမိကာရပရိဘောဂန္တိ၊ သန္တိမိကာရပရိဘောဂဟူသည်ကား၊ သန္တိမိ
ကတဿ၊ ပြုအပ်သောသို့မှီးခြင်းရှိသော ဆွမ်းသင်္ကန်း အစရှိသည်ကို၊
ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ ဩဠာရိကနိမိတ္တန္တိဧတ္ထ၊ ဩဠာရိကနိမိတ္တံ
ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝေဝစံ၊ ဖြေဆိုစောင့်ကြွယ်၊ တူးသောရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ခဏာဟိ၊ တူးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေဇ္ဇာပိ၊ စေသော
ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ဩဠာရိကံ၊ ရှန်ရင်းသော၊
နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာ
သံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက်သစ်ရွက်ကို၊ ဆိန္ဒုဇ္ဇာပိ၊ ဖြတ်သောရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေဇ္ဇာပိ၊ စေသော
ရဟန်း သည်လည်းကောင်း၊ ဟရိတဂ္ဂေ၊ စိမ်းရှင်သော သစ်ပင်အဖို့၌၊

၅-ပစ္ဆိမာနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-ယောဆေဇိဝဂ်၊ ၈၇

ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရှုနံရင်းသော၊ နိမိတ္တံ၊ အဋ္ဌတံကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်
၏၊ အာဇိဝတ္ထာယပန၊ အသက်မွေးခြင်းအကျိုးငှါကား၊ ဝါသိအာဒိနိ၊ ပဲ
ခွပ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာ ပေန္တောဝါ၊ ယူစေသော ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊ ပလ္လာပလ္လာနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို၊ ဩပိနန္တောဝါ၊ မိမိ
ဆွတ်သောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဩပိနာပေန္တောဝါ၊ သူတပါးကို
ဆွတ်စေသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဩဇ္ဇာရိကနိမိတ္တကရဏေ၊ ရှုနံ
ရင်းသောအမှတ်ကိုပြုခြင်း၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆုံအပ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ သတ္ထာ
နာ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓိပရိဟာနိ၊ ပွား
ခြင်းယုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အသမသုတ်အပြီးတည်း၊ တတိယော၊ သုံးဆုံမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပစ္ဆိမာနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ယောရဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးဆုံမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ဧေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ ဓမ္မနိယေသုတိ၊ ဓမ္မနိယေသုဟူသည်ကား၊ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏၊ ပစ္စ
ယေသု၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့၌
လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒွစ်ဆုံမြောက်သောသုတ်၌၊ မက္ခိတိ၊ မက္ခိဟူသည်ကား၊
ဂုဏမက္ခကော၊ သူတပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေတတ်၏၊ ပလ္လာသိတိ၊
ပလ္လာသိဟူသည်ကား၊ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏေန၊ အစုံကိုယူခြင်းလက္ခဏာ
ရှိသော၊ ပလ္လာသေန၊ အဖျင်းမူခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးဆုံမြောက်သောသုတ်၌၊ ကုဟကောတိ၊ ကုဟကောဟူ
သည်ကား၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကုဟကဝတ္ထု၊ တိ၊ သာမန္တဗ္ဗနုအစ
ရှိသောအံဩဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောတ္ထုတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံ၏၊ လပကောတိ၊ လပကောဟူသည်ကား၊ လာဘသန္နိသယိတာယ၊ လာဘ်
ကိုငြိသော၊ လပနာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုဒါယကာတို့ ခြီးမြှောက်၍၊ ပြာဆိခြင်း
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ နေမိဗ္ဗကောတိ၊ နေမိတ္တကောဟူသည်

၈၈

ဆန့်ကျင် အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

ကား၊ နိမိတ္တကိရိယကာရကော၊ ပစ္စည်းကိုပေးလှူခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအမှုအရာကို ငြိတတ်၏။ နိဗ္ဗေသိကောတိ၊ နိဗ္ဗေသိကော ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေသနကထာယံ၊ ဒါယကာတို့ကိုကြိတ်နှိပ်တတ်သောစကားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ လာဘောနယာဘံနိဇိကိသိတာတိ၊ လာဘောနယာဘံနိဇိကိသိတာဟူသည်ကား၊ လာဘောန၊ မိမိ၏လာဘ်ဖြင့်၊ လာဘဂဇဝသနကော၊ သူတပါးတို့၏လာဘ်ကိုရှာတတ်၏။ သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဂုတ္တဝိပလ္လာသဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သောအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အက္ခမောဟောတိ ရူပါနန္တိ၊ အက္ခမောဟောတိရူပါနံဟူသည်ကား၊ ရူပါဓမ္မဏာနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အနဝါသနကော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါဓမ္မဏဟိ၊ ထိုရူပါရုံသျှင် အာရုံရှိကုန်သော၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ အဘိသုပ္ပတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါပက္ခောတိ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ ပက္ခောဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အတ္ထသု၊ အမှတ်မရှိသောအကျိုးအစရှိသည်တို့၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ ခွဲခြမ်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါပက္ခောတိ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါပက္ခောဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိဇေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဓမ္မေ၊ အမှတ်မရှိသောအကြောင်းအစရှိသည်၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ ခွဲခြမ်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏။ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါပက္ခောတိ၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါပက္ခောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနိရုတ္တိသု၊ မဖောက်မပြန်သော သဘောဟု ဆိုအပ်သောမာဂတောသာ သဒ္ဓါတို့၌၊ ခွဲခြမ်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏။ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါပက္ခောတိ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ ပက္ခောဟူသည်ကား၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေသုဉာဏေသု၊ ထိုအတ္ထပဋိသန္တိဒါ ဥာဏ်အစရှိသည်တို့၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ ခွဲခြမ်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး သော၊ ထိုပဋိဘာန ပဋိသန္တိဒါ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-ထေရဝဂ်၊ ၈၉

ဉာဏ်သို့ရောက်သောရဟန်းသည်၊ ဝီဏီ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တာနိဉာဏာ
နေဝ၊ ထိုအတ္တပဋိသန္တိဒါဉာဏ်အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဇာနတ်၊ သိ
၏၊ လောသံ၊ ထိုအတ္တပဋိသန္တိဒါဉာဏ် အစရှိသည်တို့၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊
နုကရောဘိ၊ မပြုနိုင်၊ ဥစ္စာနိတိ၊ ဥစ္စာနိဟူသည်ကား၊ မဟန္တ၊ ခုနကကနိ၊ ကြီး
ကုန်ငယ် ကုန်သော၊ ကိံကရဏီယာနိတိ၊ ကိံကရဏီယာနိ ဟူသည်
ကား၊ ဣတိကာတဗ္ဗာနိ၊ ဤသို့အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟုမေး၍ပြုအပ်
ကုန်သော၊ ၊

၇ သတ္တံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်
လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သတ္တမသုတ်၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဝိဏာသဝသီလမေဝ၊ ဝိဏာသဝသီလကို
သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဗာဟုသာဓွံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဏာသဝဗာဟုသစ္စမေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏များ
သောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်
၏၊ ဝါစာဝိ၊ စကားကိုလည်း၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကဿာတာ
ဝါစာဝ၊ ကောင်းသောစကားကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဈာနာ
နိဝိ၊ ဈာန်တို့ကိုလည်း၊ ကိရိယတ္ထာနာနေဝ၊ ပြုသောဈာန်ကိုသာလျှင်၊ ကထိ
တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ထေရောတိ၊ ထေရောဟူသည်
ကား၊ ထိရတာဝပ္ပတ္တော၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ရတ္တညူတိ၊
ရတ္တညူဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
စ၍၊ အတိတ္တန္တနံ၊ လွန်ကုန်ပြီးသော၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ရတ္တိနံ၊
ညဉ့်တို့ကို၊ ဉာတာ၊ သိသော၊ ဉာတောတိ၊ ဉာတောဟူသည်ကား၊ ပညာ
တောပါကဇော၊ ထင်ရှားသော၊ ယသသီတိ၊ ယသသီဟူသည်ကား၊
ယသံ၊ အခြံအရံကို၊ နိသီတော၊ မှီသော၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိကောတိ၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိကော
ဟူသည်ကား၊ အယာတာဝဒိဋ္ဌိကော၊ ဖော်ပြန်သောအယူရှိသော၊ သဒ္ဓမ္မာ
ဝုဋ္ဌာပေတွာတိ၊ သဒ္ဓမ္မာဝုဋ္ဌာပေတွာ ဟူသည်ကား၊ ကုသလကမ္မပထဓမ္မ
တော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ အသဒ္ဓမ္မပတိဋ္ဌာ
ပေတိတိ၊ အသဒ္ဓမ္မပတိဋ္ဌာပေတိဟူသည်ကား၊ အကုသလကမ္မပထေသု၊
အကုသလကမ္မပထတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိဉ္စေသုဗြာဟ္မဏံသေသုတံ၊ သေသဿာတိ၊ သေသဿဟူ
 သည်ကား၊ သိက္ခကဿ၊ ဖြည့်ကျင့်တတ်သော၊ သကရဏိယဿ၊ ပြဿယံ
 ကိစ္စရှိသော၊ ပရိဟာနာယာတိ၊ ပရိဟာနာယဟူသည်ကား၊ ဥပရိဥပရိ၊ အ
 ထက်အထက်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မှ၊ ပရိဟာပနတ္ထာယ၊ ယုတ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ ကမ္မာရာမတာတိ၊ ကမ္မာရာမတာဟူသည်ကား၊ နဝကမ္မေ၊ အမှု
 သစ်၌၊ ရမနဘာဝေါ၊ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဘဿာရာမတာတိ၊
 ဘဿာရာမတာဟူသည်ကား၊ အလ္လှာပသလ္လှာပေ၊ ရှေးဦးစွာပြောဆိုခြင်း
 စကားတို့ပြောဆိုခြင်း၌၊ ရမနဘာဝေါ၊ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်တည်း၊
 နိဒ္ဒါရာမတာတိ၊ နိဒ္ဒါရာမတာဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါယနေ၊ အိပ်မွေ့ခြင်း၌၊ ရမ
 နဘာဝေါ၊ မွေ့လျော်သောအဖြစ်တည်း၊ သံဂဏိကာရာမတာတိ၊ သံဂဏိ
 ကာရာမတာဟူသည်ကား၊ ဂဏသံဂဏိကာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောအပေါင်းအဖော်၊ ခြွေရုံပရိသတ်စုဝေးခြင်း၌၊ ရမနဘာဝေါ၊ မွေ့လျော်
 သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ယထာပိမုတ္တံ၊ ဗိတ္တံနုပစ္စဝေက္ခတိတိ၊ ယထာပိမုတ္တံ
 ဗိတ္တံနုပစ္စဝေက္ခတိဟူသည်ကား၊ ယထာယေဟိဒေါသေဟိ၊ အကြင်အ
 ဖြစ်တို့မှ၊ ယံဗိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ ယေဒေါသာ၊ အကြင်
 ဒေါသတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ယေစရုဏာ၊ အကြင်ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့ကိုလည်း၊ ပဒိုလန္ဒါ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအဖြစ်ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊
 ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဂုဏပဒိုလာဘာယေဝ၊ ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကိုရခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမတ္ထိသုတ္တေ၊ ဤ
 သုတ်၌၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သေခါနံ၊ သေခါတို့၏၊ ဥပရိဥပရိ၊
 အထက်အထက်၌၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့မှ၊ ပရိဟာနိကာရဏန္တံ၊
 ယုတ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓိကာရဏန္တံ၊ ပွားစီးခြင်း၏
 အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
 သေသဿ၊ သေသပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယံပရိဟာနကာရဏံနာမ၊ အကြင်ယုတ်ခြင်း
 ၏အကြောင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသေသပုဂ္ဂိုလ်၏ယုတ်ခြင်း
 ၏အကြောင်းသည်၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်၏၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကပင်
 လျှင်းပရိဟာနကာရဏံ၊ ယုတ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၁၀ အဿမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဗျတ္တောတိ၊ ဗျတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ဝိယတ္တော၊ ထက်မြက်သော၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသော၊ ကိက

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-စေတနဝဂ်၊ ၉၁

ရုဏီယေသုတိ၊ ကိံ ကရုဏီယေသုဟူ သည်ကား၊ ဣတိကတ္တဗ္ဗေသု၊ ဤသို့ အာဇာတ် အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟုမေး၍ ပြုအပ်ကုန်သော၊ စေတောသမထန္တိ၊ စေတောသမထံဟူသည်ကား၊ သမာဓိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမာဓိကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အနန္တ လောမိကေနာတိ၊ အနန္တလောမိကေန ဟူသည်ကား၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်အား၊ အနန္တတ္ထဝိကေန၊ မရောက်ပတ်သော၊ အတိကာလေနာတိ၊ အတိကာလေနဟူသည်ကား၊ အတ္တိပါဏှောဝ၊ အလွန်စောစောက်ပင်လျှင်၊ အတိဒိဝါတိဇ္ဈေ၊ အတိဒိဝါဟူသော၍မိ၌၊ မဇ္ဈိကော၊ ပွန်းတည့်သောကာလကို၊ ဒိဝါ၊ ဒိဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပွန်းတည့်သောကာလကို၊ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွန်၍၊ အတိသလ္လေခိတာတိ၊ အတိသလ္လေခိတာဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ကိလေသသလ္လေခိတာ၊ ကိလေသကိုခေါင်းပါးစေတတ်၏၊ စေတောဝိဝရုဏသပ္ပါယာတိ၊ စေတောဝိဝရုဏသပ္ပါယာဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဝိဝရုဏသင်္ခါတာနံ၊ ဗိတ်၏ပွင့်လင်းခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့အား၊ သပ္ပါယာ၊ ရောက်ပတ်၏၊ အပ္ပိစ္ဆာကထာတိ၊ အပ္ပိစ္ဆာကထာဟူသည်ကား၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသောအလိုမရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထနကထာ၊ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ သန္တုဗ္ဗိကထာတိ၊ သန္တုဗ္ဗိကထာဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ သန္တုဗ္ဗာ၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့်နှစ်သက်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထနကထာ၊ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ပဝိဝေကကထာတိ၊ ပဝိဝေကကထာဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဝေကေဟိ၊ ကာယဝိဝေက ဗိတ္တ ဝိဝေက ဥပဓိ ဝိဝေကတို့မှ၊ ဝိဗိတ္တာ၊ ဆိတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထနကထာ၊ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ အသံသဂ္ဂကထာတိ၊ အသံသဂ္ဂကထာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဝိဓေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သံသဂ္ဂေန၊ သဝနသံသဂ္ဂအစရှိသည်ဖြင့်၊ အသံသဋ္ဌာ၊ မရောနှောကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထနကထာ၊ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဝိရိယာရမ္ဘကထာတိ၊ ဝိရိယာရမ္ဘကထာဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရတထ၊ အားထုတ်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထနကထာ၊ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ သီလကထာဒီသု၊ သီလကထာအစရှိသည်တို့၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အာရမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်

၆၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ

သော၊ကထာ၊စကားသည်၊ သီလကထာ၊သီလစကားမည်၏၊ သမာဓိ၊
သမာဓိကို၊အာရဟန္တအကြောင်းပြု၍၊ ပဝတ္တားဖြစ်သော၊ ကထာ၊စကား
သည်၊ သမာဓိကထာ၊ သမာဓိစကားမည်၏၊ ပညံ၊ပညာကို၊ အာရဟန္တ
အကြောင်းပြု၍၊ ပဝတ္တားဖြစ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊ ပညာကထာ၊
ပညာစကားမည်၏၊ပဉ္စဝိဇ္ဇာ၊ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိမုတ္တိ၊အနုဟတ္ထဖိုလ်
ကို၊အာရဟန္တအကြောင်းပြု၍၊ ပဝတ္တားဖြစ်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊
ဝိမုတ္တိကထာ၊ ဝိမုတ္တိစကားမည်၏၊ ဧကေနဝိသတိပစ္စဝေက္ခနာသင်္ခါတံ၊
တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သောတရားကို ဆင်ခြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိ
ဥာဏဒဿနံ၊ဝိမုတ္တိဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သောဥာဏ်အမြင်ကို၊အာရဟန္တ
အကြောင်းပြု၍၊ ပဝတ္တားဖြစ်သော၊ ကထာ၊စကားသည်၊ ဝိမုတ္တိဥာဏ
ဒဿနကထာ၊ဝိမုတ္တိဥာဏဒဿနစကားမည်၏၊ နနိကာမလာဘီတိအာဒိ
သု၊နနိကာမလာဘီဟူသောစကားအစရှိသည်တို့၌၊ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတလာဘိ၊
အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းရခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အနုက္ခလာဘိ၊
မပြုပြင်သဖြင့် ရခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိပုလလာဘိ၊ ပြန့်ပြော
သဖြင့်ရခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ပေါ်
လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်
အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ထေရ
ဝဂ္ဂေါ၊ထေရဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဉ္စာသက-၅-ကကုဓဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ငါးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ပဋ္ဌမေ၊ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌
ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ သမ္ပဒါ၊သမ္ပဒါတို့ကို၊ မိဿိကာ၊ရောနှောသည်တို့
ကို၊ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊
စတဿော၊လေးပါးသောသမ္ပဒါတို့ကို၊ မိဿိကာ၊ရောနှောသည်တို့ကို၊
ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ပဉ္စမိ၊ငါးခုမြောက်သောသမ္ပဒါကို၊လောကီ
ကာဝ၊လောကီကိုသာလျှင်၊ကထိတာ၊ဟောအပ်၏၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဉ္စကသံက-၅-ကကုဓဝဂ်။ ၉၃

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အညာဗျာကရဏာနိတိ၊ အညာဗျာကရဏာနိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဗျာကရဏာနိ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကိုကြားခြင်းတို့သည်၊ မန္တတ္တာတိ၊ မန္တတ္တာဟူသည်ကား၊ မန္တတာဝေနေ ပညာနဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညာဏေန၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ မောမူ ဟတ္တာတိ၊ မောမူဟတ္တာဟူသည်ကား၊ အတိရုဠာဘာဝေန၊ အလွန်တွေ ဝေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အညံဗျာကရောတိတိ၊ အညံဗျာကရောတိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ဣန္ဒြာပကတော တိ၊ ဣန္ဒြာပကတော ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြာယ၊ ယုတ်သောအလိုသည်၊ အတိဘူတော၊ အလွန်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အမိမာနေနာတိ၊ အမိမာနေ နဟူသည်ကား၊ အမိဂတမာနေန၊ ရ၏ဟုမှတ်ထင်သဖြင့်၊ သမ္မဒေဝတိ၊ သမ္မဒေဝဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်၊ နယေန၊ သင့်သော၊ ကာရဏေနော၊ အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗာသုရိဟာရာတိ၊ ဗာသု ရိဟာရာဟူသည်ကား၊ သုခရိဟာရာ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတို့သည်။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အကုပ္ပန္တိ၊ အကုပ္ပံဟူသည် ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အပ္ပဇ္ဈောတိ၊ အပ္ပဇ္ဈော ဟူသည်ကား၊ အပ္ပသမာရဇ္ဈော၊ နည်းသောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ အပ္ပ ကိစ္စောတိ၊ အပ္ပကိစ္စောဟူသည်ကား၊ အပ္ပကရုဏီယော၊ နည်းသော ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိ၏၊ သုဘာရောတိ၊ သုဘာရောဟူသည်ကား၊ သုခေန၊ ချမ်းသာ သဖြင့်၊ ဘရိတဗ္ဗော၊ မွေးမြူအပ်၏၊ သုပေါသော၊ ကောင်းစွာမွေးမြူအပ်၏ သုသန္တောသောတိ၊ သုသန္တောသောဟူသည်ကား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန် သော၊ သန္တောသေဟိ၊ ယထာသာဘ သန္တောသ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲ၏၊ ဇိဝိတပရိက္ခာရေသုတိ၊ ဇိဝိတ ပရိက္ခာရေသုဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတသန္တာရေသု၊ အသက်၏ အကြောင်း အသောက်အဗြဲတို့၌၊ အပ္ပဟာရောတိ၊ အပ္ပဟာရောဟူသည်ကား၊ မန္ဒာ ဟာရော၊ အားနည်းသောအစာရှိ၏၊ အနောဒရိကတ္တန္တိ၊ အနောဒရိကတ္တံ ဟူသည်ကား၊ နုဩဒရိကဘာဝံ၊ ဝမ်းစာကို မရှာဖွေသည်၏ အဖြစ်ကို၊

၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ဂဗ္ဘမတွဲ။

အမဟတ္တသဘာဝံ၊ အစားမကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ အပ္ပမိဒ္ဓေါတိ၊ အပ္ပမိဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ နဗဟုမိဒ္ဓေါ၊ များစွာမအိပ်မွေ့သည်။

၇-၈ သက္ကမအဋ္ဌမာနိ၊ သက္ကမသုတ် အဋ္ဌမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနိ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိကုန်၏။

၆ နဝမေ၊ ထိုးချ မြောက်သော သုတ်၌၊ သက္ကစ္စညေဝဒေတိ၊ နေ၊ အသက္ကစ္စန္တိ၊ သက္ကစ္စညေဝဒေတိနေ၊ အသက္ကစ္စဟူသည်ကား၊ အနဝညာယ၊ အယုတ်အားဖြင့် မသိမူ၍၊ အဝိရန္တိတွာဝ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍ သာလျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ အဝညာယ၊ အယုတ်အားဖြင့်သိ၍၊ ဝိရန္တိတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ နေ၊ ဒေတိ၊ မပေး၊ မာမေယောဂ္ဂပထောနဿာတိ၊ မာမေယောဂ္ဂပထောနဿဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသိသည်၊ ကတယောဂ္ဂပထော၊ ပြုအပ်သောအားထုတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ မာနဿတု၊ မပျက်စီးစေလင့်၊ ဧကော၊ တကောင်သော၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ သည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဗိလ္လာရံ၊ ကြောင်ကို၊ ပဟာရန္တော၊ ပုတ်ခတ်သည် ရှိသော်၊ ဝိရန္တိတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ ပဟာရိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာရော၊ ဆိုကြကုန်သည်၊ မာဟောန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အန္တဘာရနေသာဒါနန္တိ၊ အန္တဘာရနေ သာဒါနံဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါ၌၌၊ ယဝဘတ္တံ၊ မုယောထမင်းကို၊ အန္တံ၊ အန္တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူဆင်းရဲတို့အား၊ တံ၊ ထိုမုယောထမင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဘာရော၊ ဝန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အန္တဘာရော၊ အန္တဘာရမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤအန္တဘာရဟူသောအမည်သည်၊ ယာဝသိကာနံ၊ မုယောထမင်းလျှင်အစာရှိကုန်သော သူဆင်းရဲတို့၏နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သာကုဏိကာ၊ ငှက်မူဆိုးတို့ကို၊ နေသာဒါ၊ နေသာဒတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပန္နိမာယ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ကောဇိယာ၊ အစွန်းဖြင့်၊ ဧတေသံယာဝသိကာနေသာဒါနဗ္ဗိ၊ ထိုမုယောထမင်းလျှင်အစာရှိသောသူဆင်းရဲငှက်မူဆိုးတို့အားလည်း၊ သက္ကစ္စမေဝ၊ အရိအသေသည်သာလျှင်၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ချမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္တဘာဝပ္ပဋိလာဘောတိ၊ အတ္တဘာဝပ္ပဋိလာဘောဟူသည်ကား၊ သရိရပဋိလာဘော၊ ခန္ဓာကိုယ်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-ကကုဓဝဂ်၊ ၆၅

ဟိုမုခြင်းသည်။ နွေဝါ ငွေဝါ ငွေဝါ မာဂဓကောနိဂါမက္ခေတ္တာနိတိဇ္ဈေး၊ နွေဝါ
 တိဏိဝါမာဂဓကောနိဂါမက္ခေတ္တာနိဟူသောဤပါဌ၌၊ မာဂဓကံ၊ မာဂဓရာဇ်
 တိုင်း၌ဖြစ်သော၊ ဂါမက္ခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သည်၊ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော၊ ဂါမခေတ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မဇ္ဈိမံ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ဂါမခေတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ပဏိတံ၊ မြတ်သော၊ ဂါမခေတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော၊ ဂါမ
 က္ခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သည်။ ဣတော၊ ဤအလယ်အရပ်မှ၊ စတ္တာထိသံဥသ
 ဘာနိ၊ ဥသဘလေးဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတော၊ ဤအ
 လယ်အရပ်မှ၊ စတ္တာထိသံဥသဘာနိ၊ ဥသဘလေးဆယ်တို့သည်။ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါရတံ၊ တဂါရတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 မဇ္ဈိမံ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ ဂါမခေတ်သည်။ ဣတော၊ ဤအလယ်အရပ်မှ၊ ဂါ
 ရတံ၊ တဂါရတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတော၊ ဤအလယ်အရပ်မှ၊ ဂါ
 ရတံ၊ တဂါရတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုယောဇနံ၊ တယူ
 ဇနာခွဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ဂါမခေတ်သည်။ ဣတော၊
 ဤအလယ်အရပ်မှ၊ ဒိယနဂါရတံ၊ တဂါရတ်ခွဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတော၊ ဤအလယ်အရပ်မှ၊ ဒိယနဂါရတံ၊ တဂါရတ်ခွဲသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဂါရတံ၊ သုံးဂါရတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊
 ထိုဂါမခေတ်တို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကေန၊ ငယ်သော၊ ဂါမက္ခေတ္တေန၊ ဂါမခေတ်ဖြင့်၊
 တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဂါမက္ခေတ္တာနိ၊ ဂါမခေတ်တို့သည်။ တဿ၊ ထို
 ကကုဓနတ်သား၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုဒ္ဒ
 ကေန၊ ငယ်သော၊ ဂါမက္ခေတ္တေန၊ ဂါမခေတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမေန၊
 အလတ်ဖြစ်သော၊ ဂါမက္ခေတ္တေန၊ ဂါမခေတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နွေဝါ၊
 ကုန်သော၊ ဂါမက္ခေတ္တာနိ၊ ဂါမခေတ်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုကကုဓနတ်
 သား၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 အဿ၊ ထိုကကုဓနတ်သား၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။ တိဂါရတံ၊ သုံးဂါရတ်
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဟရိဿာမိတိ၊ ပရိဟရိဿာမိဟူသည်ကား၊
 ပဋိစ္စိဿာမိ၊ သုတ်သင်အံ့၊ ဂေါပယိဿာမိ၊ လုံခြုံစေအံ့၊ ရက္ခသေတန္တိ
 ပဒဿ၊ ရက္ခသေတံဟူသောပုဒ်ကို၊ ရက္ခသုတေန္တိ ပဒေန္တေ၊ ရက္ခသု
 တေဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဈော၊ ပြုအပ်၏။ တေ၊ ဤစကားကို၊ ရက္ခ
 သု၊ စောင့်လော၊ မောဃပုရိသောတိ၊ မောဃပုရိသော ဟူသည်ကား၊
 တုစ္ဆပုရိသော၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောက်ျားသည်။
 နဿဿာတိ၊ နဿဿဟူသည်ကား၊ တေသု၊ ထိုဆရာသည်။ မနာဝံ၊

၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ

နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသည်၊ နာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ သမုဒါစရေယျာမာတိ၊ သမုဒါစရေယျာမဟူသည်ကား၊ ကထေယျာမ၊ ပြောဆိုရကုန်အံ့နည်း၊ သမ္ဗန္ဓတိတိ၊ သမ္ဗန္ဓတိဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာနံ၊ ဖြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ယံတုဋ္ဌောကရိဿတိတုဋ္ဌောဝတေနပညာယိဿတိတိ၊ ယံတုဋ္ဌောကရိဿတိတုဋ္ဌောဝတေန ပညာယိဿတိဟူသည်ကား၊ ဧသဧသော၊ ဤဆရာသည်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဧသောဝ၊ ဤဆရာသည်သာလျှင်၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုမိမိပြုသော အမှုဖြင့်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြော်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဖာသုဝိဟာရဝဂ်

၁ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဧဝံသာရဇ္ဇကရဏာတိ၊ ဧဝံသာရဇ္ဇကရဏာဟူသည်ကား၊ ဝိသာရဒဘာဝါဝဟာ၊ ကင်းသော ရွံ့ရှာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သောတရားတို့သည်၊ သာရဇ္ဇံဟောတိတိ၊ သာရဇ္ဇံဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဌမသုတ်အပြီးတည်း။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဿကီတ ပရိသင်္ကီတောတိ၊ ဥဿကီတ ပရိသင်္ကီတော ဟူသည်ကား၊ ဥဿကီတောစ၊ ရွံ့ရှာအပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပရိသင်္ကီတောစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွံ့ရှာအပ်သည်လည်းကောင်း၊ အပိ အကုပ္ပ ဓမ္မောပီတိ၊ အပိ အကုပ္ပ ဓမ္မောပီဟူသည်ကား၊ အပိ၊ စင်စစ်၊ အကုပ္ပဓမ္မော၊ မပျက်စီးတတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောတရားရှိသော၊ ဝိတာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓေနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ပါပာဝိက္ခူတိ၊ ရဟန်းယုတ်ဟူ၍၊ ဥဿကီတပရိသင်္ကီတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရွံ့ရှာ

၅-ပစ္ဆိမာနိပါတ်-တတိယပစ္ဆိမာသက-၁-ဟသုပိဟာရဝဂ်၊ ၆၇

အပ်သည်။ ဟေဒတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ဝေသိယာဂေါစရောတိအာဒိသု၊ ဝေသိယာဂေါစရောဤသို့အစရှိ
 သည်တို့၌၊ ရူပုပဇိဝိနိယော၊ အဆင်းကိုငြိ၍အသက်မွေးသောမိန်းမတို့ကို၊
 ဝေသိယာ၊ ဝေသိယတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။
 ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာကား။ တာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမတို့တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေသိယာဂေါစရော၊ ဝေသိယာဂေါစရမည်၏။ တာ
 သံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမတို့၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဘိဏ္ဍဂမနော၊ မပြတ်သွား
 ခြင်းရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသပဒေ
 သုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိခေါဂေါစရောအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ဝိခေါ
 တိ၊ ဝိခေါဟူသည်ကား။ မတပတိကာ၊ သေပြီးသောလင်ရှိသောမိန်းမတို့
 တည်း။ ထုလ္လကုမာရိကာတိ၊ ထုလ္လကုမာရိကာဟူသည်ကား။ မဟလ္လက
 ကုမာရိကာယော၊ အရွယ်လွန်ပြီး၍ကြီးရင့်သောသမီးတို့တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဣတောဘောဂေနပဋိသန္ဓ
 ရိဿာမိတိ၊ ဣတောဘောဂေနပဋိသန္ဓရိဿာမိဟူသည်ကား။ ဣတောမ
 မသာပတေယျတော၊ ဤငါ၏ဥစ္စာနှစ်မှ၊ ဘောဂံ၊ စည်းဝိပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍ တေန၊ ထိုငါ၏အပြစ်ကိုဆိုသောသူနှင့်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ အစ၊ အစပ်ကို၊
 ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ တဿစ၊ ထိုငါ၏အပြစ်ကိုဆိုသောသူ၏လည်းကောင်း၊
 မမစ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊ အကြားကို၊ ဝိဒဟိဿာမိ၊ ပိတ်ဆိုအံ့၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဂဟဏာနိတိ၊ ဂဟဏာ
 နိဟူသည်ကား။ ပရေသန္တကာနံ၊ သူတပါးဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှာနံ၊
 တဏှာတို့ကို၊ ဂဟဏာနိ၊ ယူခြင်းတို့သည်။ ဂုယျမန္တာတိ၊ ဂုယျမန္တာဟူ
 သည်ကား။ ဂုဟိဘဗ္ဗမန္တာ၊ ဤဝှက်အပ်သော အတိုင်အပင်တို့သည်။
 အန္တဂ္ဂဟိကာယာတိ၊ အန္တဂ္ဂဟိကာယံဟူသည်ကား။ သဿတန္တဝါ၊
 သဿတအယူအပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း၊ ဥန္တဒန္တဝါ၊ ဥန္တဒ
 အယူအပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌိတာယ၊ တည်
 သော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေ
 ဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ ဝုတ္တ
 နယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မေတ္တာကာယကမ္မန္တိ၊ မေတ္တာကာယကမ္မဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဗိက္ခေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ဗိတ်သည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံတည်း၊ အာဝိစေဝရဟောစာတိ၊ အာဝိစေဝရဟောစဟူသည်ကား၊ သံမုခေစေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ပရိမုခေစေဝ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတရေသုပိ၊ ဤတပါးသောသုတ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ယာနိတာနိသီလာနိတိအာဒိ၊ ယာနိတာနိသီလာနိ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလာနံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိတိ၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသမာဓိဖလသမာဓိနိဗ္ဗတ္တကာနိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတို့သည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ သီလသာမညဂတောတိ၊ သီလသာမညဂတောဟူသည်ကား၊ သမာနသီလတံ၊ တူသောသီလရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကသုဒ္ဓိသသီလော၊ ထပ်တူထပ်မျှဖြစ်သောသီလရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တက္ကရဿာတိ၊ တက္ကရဿ ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နံ၊ ထိုအယူပညာကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုအယူပညာကိုပြုသောသူအား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုက္ကံ၊ ဤသုတ်၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိဟူသည်၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗုဒ္ဓမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နောစပရိအဓိသီလေသံပဝတ္တောဟောတိတိ၊ နောစပရိအဓိသီလေသံပဝတ္တောဟောတိဟူသည်ကား၊ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ သီလသာဝဂေန၊ သီလအဖို့ဖြင့်၊ နဂဟောတိ၊ မကဲ့ရဲ့။ နဥပဝဒတိ၊ မစွပ်စွဲ၊ အတ္တာနုပေက္ခိတိ၊ အတ္တာနုပေက္ခိဟူသည်ကား၊ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ကတာကတဇာနနဝသေန၊ ပြုအပ်သောအမှုမပြုအပ်သောအမှုကိုသိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲရှုသည်၊ နောပရာနုပေက္ခိတိ၊ နောပရာနုပေက္ခိ ဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကတာကတေသု၊ ပြုအပ်သောအမှု မပြုအပ်သောအမှုတို့၌၊ အဝါဝဇ္ဇော၊ အားမထုတ်သည်၊ အပညာတောတိ၊ အပညာတောဟူသည်ကား၊ အပါကဇ္ဇော၊ မထင်ရှားသည်၊ အပ္ပပုညော၊ နည်းသောဘုန်းရှိသည်၊ အပညာ တကေနာတိ၊ အပညာတကေန ဟူသည်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၁-ဖာလုရိဟာသရဝဂ်၊ ၆၆

ကား၊ အပ္ပညာတဘာဝေန၊ မထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပါကစု
တံယ၊ မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တပုညတာယ၊ နည်းသော
သုန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နောပရိတဿတိတိ၊ နောပရိတဿတိဟူ
သည်ကား၊ ပရိကာသံ၊ တောင့်တခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မချောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိဏာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊
ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝီလသမာဓိပညာ၊ ဝီလ
သမာဓိပညာတို့ကို၊ မိဿကာ၊ မိဿကတို့ကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်ကုန်
၏၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်သည်၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊ ပစ္စဝေ
က္ခနဉာဏ်တည်း၊ လောကီယမေဝ၊ လောကီသာလျှင်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေဝိ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤ
နည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ ခက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊
ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်ကို၊ အသေခဿ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ မြစ်
ခြင်းကြောင့်၊ အသေခန္တိ၊ အသေခဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စာတုဒ္ဓိသောတိ၊ စာတုဒ္ဓိသော
ဟူသည်ကား၊ စတုသုဒ္ဓိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတစာ
ရော၊ အပိတ်အပင်မရှိသောသွားခြင်းရှိသည်၊ ဣမသ္မိံ ပိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌
လည်း၊ ဝိဏာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟော
အပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်
ကား၊ ယုတ္တော၊ သင့်၏၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဝိဏာသဝေါဝ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမ
သုတ်အပြီးတည်း၊ ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက ၂-အဉ္စကဝိဇ္ဇဝဂ်၊

၁ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ အသဉ္စဝရိယာသိတိ၊ အသဉ္စဝရိယာသိဟူသည်ကား၊ အတ္တ

၁၀၁ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျ-ပဉ္စမတွဲ

နာမိမိန္ဒာ၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သန္တံ၊ အက္ခယံ၊ ဝင်ခြင်းကို၊ အကရောဓန္တသု၊
မပြုတုန်သောဒါယကာတို့၌၊ ဝိဿာသံ၊ အက္ခယံ၊ ဝင်ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇန္တ
သုယေဝ၊ မရောက်သောဒါယကာတို့၌သာလျှင်၊ ဝိဿာသံ၊ အက္ခယံ၊ ဝင်
ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အနိဿရေ၊ တပိတိ၊ အနိဿရေ၊ ကပိဟူသည်ကား
အနိဿရေဝ၊ အစိုးမရသည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဣမံ၊ ဤ
ဝတ္ထုကို၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဿရော၊ ဝိဿ၊ အစိုးရသကဲ့
သို့၊ ဝိကပ္ပေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်၏၊ ဝိဿဠုပသေဝိတိ၊ ဝိဿဠုပသေဝိ
ဟူသည်ကား၊ ဝိဿဠုနိ၊ အသီးစွန့်အပ်ကုန်သော၊ ဘိန္ဒုကုလသနိ၊ ကွဲပြား
ကုန်သောအမျိုးတို့ကို၊ စာဠုနတ္ထပယ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏၊
ဥပကဏ္ဍကဇ္ဇိတိ၊ ဥပကဏ္ဍကဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍမူလ၊ နားရင်း၌၊
မန္တံ၊ တိုင်ပင်ခြင်းကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဝိပရိ
ယာယေန၊ ကဏှပက္ခမှပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပတ္တပရိယာပံနံ၊ ဂဏှတိတိ၊
ပတ္တပရိယာပံနံ၊ ဂဏှတိဟူသည်ကား၊ ဥပဇ္ဈာယေ၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဆရာသည်
နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်နစ်၍၊ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တုန္တ
ပတ္တံ၊ အချည်းနှီးသော သပိတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တဿ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယံ
ဆရာ၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏှတိ၊ မယူဝါ၊ တနည်းကား၊ တတော၊ ထို
ဥပဇ္ဈာယံ၏သပိတ်မှ၊ ဒိယမာနံ၊ ပေးအပ်သောဆွမ်းကို၊ ဂဏှတိ၊ မယူ၊
နနိဝါရေတိတိ၊ နနိဝါရေတိဟူသည်ကား၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားသည်၊ အာ
ပတ္တိဝိတိ၊ ဣမဝစနံနာမ၊ အာပတ်ကို လွန်ကျူးကြောင်းဖြစ်သော စကား
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နအနာတိ၊ မသိတံ၊ ထိုအာပတ်ကိုလွန်ကျူးကြောင်း
ဖြစ်သောစကားကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍မူလည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေဠုပ
နာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသောစကားမည်သည်ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊
မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နနိဝါရေတိ၊ မမြစ်၊ ကထံ၊ ဩပါတေတိတိ၊ ကထံ၊ ဩပါ
တေတိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယံ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊
ပျက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ပဝေသေတိ၊ သွင်း၏၊ ဇေဇ္ဇာတိ
ဇေဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဇေဇ္ဇာ၊ မိုက်သည်၊ လေမူဂေါတိ၊ လေမူဂေါဟူသည်
ကား၊ ပတ္တရိတဇေဇ္ဇမုခေါ၊ ယိုသောတံထွေးရှိသောခံတွင်းရှိသည်။ ။

၃ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်
လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၂-အနန္တကဝိဒ္ဓဝဂ်၊ ၁၀၁

၃ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သီလ ဝါဟောထာတိ၊ သီလဝါဟောထဟူသည်ကား၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သည်၊ ဟောထ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရက္ခသတိနောတိ၊ အာရက္ခသတိနော ဟူသည်ကား၊ ခွါရုက္ခိတာယ၊ ကာယခွါရုအစရှိသည်ကို စောင့်ရှောက် တတ်သော၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ နိပဏ္ဏသတိနောတိ နိပဏ္ဏသတိနောဟူသည်ကား၊ ခွါရုက္ခကောနေဝ၊ ကာယခွါရုအစရှိသည် ကိုစောင့်ရှောက် တတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတသတိနော၊ ပြည့်စုံသော သတိရှိကုန်သည်၊ သတာရက္ခေန စေတသာ သမန္နာဂတာတိ၊ သတာရက္ခေနစေတသာ သမန္နာဂတာဟူ သည်ကား၊ သတာရက္ခေန၊ သတိတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ရှိ သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အပ္ပဘဿာတိ၊ အပ္ပဘဿာဟူသည်ကား၊ အပ္ပကထာ၊ နည်းသော စကားရှိကုန်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနောဟူသည်ကား၊ ကမ္မသုက္ကတဈာနဝိပဿ နာမဂ္ဂဖလဝသေန၊ ကမ္မသုက္ကတသမ္မာဒိဋ္ဌိ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာ ဒိဋ္ဌိ ဖုလသမ္မာဒိဋ္ဌိ တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝိသယ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ အဝိစ၊ စင် စင်သော်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနဥာဏံပိ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏံသည်လည်း၊ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိယေဝ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာဝါသမန္တရိနိတိ၊ အာဝါသ မန္တရိနိဟူသည်ကား၊ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို၊ မန္တရာယတိ၊ ဝန်တို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ အညေသံ၊ တပါးသောရဟန်းတို့၏၊ ဝါသံ၊ နေခြင်း ကို၊ နုသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ကုလမန္တရိနိတိ၊ ကုလမန္တရိနိဟူသည် ကား၊ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော ဒါယကာကို၊ မန္တရာ ယတိ၊ ဝန်တို၏၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအလုပ် အကျွေးဖြစ်သောဒါယကာအိမ်သို့၊ ဥပသင်္ကမနံ၊ ကပ်ခြင်းကို၊ နုသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ လာဘမန္တရိနိတိ၊ လာဘမန္တရိနိ ဟူသည်ကား၊ လာဘံ၊ လာဘကို၊ မန္တရာယတိ၊ ဝန်တို၏၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့ အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုလာဘကို၊ နုသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ဝဏ္ဏ မန္တရိနိတိ၊ ဝဏ္ဏမန္တရိနိဟူသည်ကား၊ ဂုဏံ၊ ကိုယ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ မန္တရာယတိ၊ ဝန်တို၏၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဂုဏ

ကထံ၊ ကိယံ၊ ဣရုဏ်၊ ကျေးဇူးကောင်းကို၊ နသဟတိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ဓမ္မမန္တရိနိတိ၊ ဓမ္မမန္တရိနိဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိတရားကို၊ မန္တရပယတိ၊ ဝန်တို၏၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နန္တရိတိ၊ အလိုမရှိ။ ၊

၉ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခု ခြောက်သော သုတ်၌၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ဝိနိပါတေတိတိ၊ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ ဝိနိပါတေတိ ဟူသည်ကား၊ ပဇေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုပင်ကြည်သဖြင့်၊ ဗိန္နဝိဇ္ဇာပါတတော၊ ပေးလှူအပ်သောဆွမ်းမှ၊ အဂ္ဂံ၊ အဦးကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဣဿုကိနိတိ၊ ဣဿုကိနိဟူသည်ကား၊ ဣဿာယ၊ ငြိစုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အခြီးတည်း။ ၊ နုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဝိလာနဝဂ်၊

၄ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နပဗ္ဗိဗလောတိ၊ နပဗ္ဗိဗလောဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေနစ၊ ကိယံအားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာဏဗလေနစ၊ ဥာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ အသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသည်၊ အာမိသန္တရောတိ၊ အာမိသန္တရောဟူသည်ကား၊ အာမိသဟေတုကော၊ အာမိသလျှင် အကြောင်းရှိသည်၊ စိဝရာဒိနိ၊ သက်နိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စာသိသမာနော၊ တောင့်တသောဝိတ်ရှိသည်။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနာယုဿာတိ၊ အနာယုဿဟူသည်ကား၊ အာယုပစ္ဆေဒါ၊ အသက်၏ပြတ်ကြောင်းတို့သည်၊ နအာယုဝနာ၊ အသက်၏မပွားကြောင်းတို့သည်။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၃-ဂိလာနဝဂ်၊ ၁၀၃

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နာလံသံဃာမှာဝပကာသိတုန္တိ၊ နာလံသံဃာမှာဝပကာသိတုံဟူသည်ကား၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဧကကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နယုတ္တော၊ မသင့်၊ ဧသဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ အသံဃာသောဘဏတာယ၊ သံဃာ၌ မတင့်တယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃာမဇ္ဈေပိ၊ သံဃာ အလယ်၌လည်း၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ကာမဉ္စ အယုတ္တောဝ၊ အကယ်၍ကားမသင့်မလျောက်ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ ထိုသို့မသင့်မလျောက်ပတ်သော်လည်း၊ ဩဝါဒါနုသာသနိ ပဋိဗန္ဓတ္တာ၊ ဆုံးမကံမြစ်ခြင်းနှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိပ္ပရိယာယေနော၊ မုချအားဖြင့်သာလျှင်၊ သံဃာမှာသံဃာအလယ်မှ၊ အဝပကာသိတုံ၊ ကင်း၍နေခြင်းငှါ၊ နယုတ္တော၊ မသင့်၊ အလံသံဃာမှာဝပကာသိတုန္တိ၊ အလံသံဃာမှာဝပကာသိတုံဟူသည်ကား၊ စာတုန္တိသတ္တာ၊ အပိတ်အပင်မရှိသောအရပ်လေးမျက်နှာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃာမှာ၊ သံဃာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဧကကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ယုတ္တော၊ သင့်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်သင့်သော်လည်း၊ သံဃာသောဘဏတာယ၊ သံဃာ၌တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃာမဇ္ဈေပိ၊ သံဃာအလယ်၌လည်း၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ယုတ္တောယေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာပါယိကာတိ၊ အာပါယိကာယူသည်ကား၊ အပါယဂါမိနော၊ အပါယ်သို့သွားလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နေယိကာဟူသည်ကား၊ နိရယဂါမိနော၊ ရေသို့လားလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိကုပ္ပာတိ၊ ပရိကုပ္ပာဟူသည်ကား၊ ပရိကုပ္ပန သဘာဝါ၊ တဖန်မြိုသော အနာနှင့်တူသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုရာဏဝဏသဒိသာ၊ အမာဟောင်းနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတေကိန္ဒာဓိ၊ အတေကိန္ဒာဟူသည်ကား၊ အကတ္တဗ္ဗပဋိကဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်သောကုစားခြင်းအမှုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ။

၁၀ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်

၁၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

အပြီးတည်း။ ။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ရာဇဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ ဓမ္မနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ အကုသလကမ္မေန၊ အကုသိုလ် ကံဖြင့်၊ စက္ကန္တိ၊ စက္ကံဟူသည်ကား၊ အာဏာစက္ကံ၊ အာဏာစက်သည်၊ အတ္တညူတိ၊ အတ္တညူဟူသည်ကား၊ ရုဇ္ဈတ္တံ၊ ပြည်၏ အစီးအပွားကို၊ ဇာနာ တိ၊ သိ၏၊ ဓမ္မညူတိ၊ ဓမ္မညူဟူသည်ကား၊ ပဝေဏိဓမ္မံ၊ မင်းစဉ် မင်းဆက် တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ မတ္တညူတိ၊ မတ္တညူဟူသည်ကား၊ ဒဏ္ဍာမှီဝါ၊ အပြစ်အားလျော်စွာပေးအပ်သောဒဏ်၌လည်းကောင်း၊ ဗလမှီဝါ၊ ဗိုလ်ပါ ၌လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကာလညူတိ ကာလညူဟူသည်ကား၊ ရုဇ္ဈသုခါနုဘဝနကာလဉ္စ၊ မင်း၏အဖြစ်တည်း ဟူသောချမ်းသာကိုခံစားအံ့သောအခါကို လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယကရုဏကာလဉ္စ၊ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုအံ့သောအခါကို လည်းကောင်း၊ ဇနပဒစာရိကကာလဉ္စ၊ ဇနပုဒ်သို့သွားအံ့သောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ဇာ နာတိ၊ သိ၏၊ ပရိသညူတိ၊ ပရိသညူဟူသည်ကား၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိ သတ်သည်၊ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်တည်း၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိ သတ်သည်၊ ပြောဟူကပရိသာ၊ ပုဏ္ဏားပရိသတ်တည်း၊ အယံပရိသာ၊ ဤ ပရိသတ်သည်၊ ဝေသာပရိသာ၊ ကုန်သည်ပရိသတ်တည်း၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ သုဒ္ဓပရိသာ၊ သူဆင်းရဲပရိသတ်တည်း၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ သမဏပရိသာ၊ ရဟန်းပရိသတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တထာဂတဝါရေ၊ တထာဂတဝါရ၌၊ အတ္တညူတိ၊ အတ္တညူ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အတ္တ၊ အစီးအပွားတို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဓမ္မညူတိ၊ ဓမ္မညူဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ သစ္စာတရားတို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ မတ္တညူတိ၊ မတ္တညူဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ ပဋိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂ မတ္တံ၊ ခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်း၌အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကာလညူ တိ၊ ကာလညူဟူသည်ကား၊ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်၊ ပဋိသလ္လိ နဿ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၁၀၅

တည်း၊ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်၊ သမာပတ္တိယသ၊ သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ဘုရားဟောခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်၊ နေပဒစာရိကာယ၊ နေဝုန်ကိုထွဋ်လည်ခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပရိသညူတိ၊ ပရိသညူဟူသည်ကား၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်တည်း၊ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်၊ (ပ)၊ သမဏပရိသာ၊ ရဟန်းပရိသတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံဟူသည်ကား၊ နဝဟိ၊ ဟိုးပါးကုန်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မဟိ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ဖြင့်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မစက္ကန္တိ၊ ဓမ္မစက္ကံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌစက္ကံ၊ မြတ်သောစက်ရတနာကို၊ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဝိတရာပဝတ္တိတံ စက္ကန္တိ၊ ဝိတရာ ပဝတ္တိတံ စက္ကံ ဟူသည်ကား၊ စက္ကဝတ္တိမ္ပိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတေဝါ၊ ရဟန်းပြုသော်လည်းကောင်း၊ ကာလကံတေဝါ၊ သေလွန်သော်လည်းကောင်း၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ သတ္တာဟမတ္တံ၊ ခုနစ်ခုကိုမျှ၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ ဇေဇေသော၊ ဤစကြာဝတေးမင်း၏ သားကြီးသည်၊ ကထံ၊ အဘယ့်သို့လျှင်၊ တံ၊ ထိုအဘစကြာဝတေး မင်းသည် ဖြစ်စေအပ်သော စကြာရတနာကို၊ အနုပတ္တေတိနာမ၊ တဖန်ဖြစ်စေအပ်သည်မည်သနည်း၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ ပဝေဏိယံ၊ အစည်အဆက်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ စက္ကဝတ္တိဝတ္တံ၊ စကြာမင်း၏အဖြစ်ကိုဆောင်တတ်သောဆယ်ပါးသောအကျင့်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရေန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ ဝိတရာ၊ အဘသည်၊ ပဝတ္တိတမေဝ၊ ဖြစ်စေအပ်သောစကြာရတနာကိုသာလျှင်၊ အနုပဝတ္တေတိနာမ၊ တဖန်ဖြစ်စေသည်မည်၏၊ ၊

၃ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ တိကနိပါတေ၊ တိကနိပါတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗော၊ မြှဲအပ်သည်မမြှဲအပ်သည်အဖြစ်သည်၊ ပန္နိမပဒနယမေဝ၊ နော်ဖြစ်သောဝုန်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ တူး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနော်ဖြစ်သောဝုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌၊ သဗ္ဗာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်း

၁၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာသုနိ-ပစ္စမတွဲ-

ကိုးသေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်၏။ မိန္ဒိယအာဇီဝေါ၊ လုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းကိုးနသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်၏။ သပ္ပာယော၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဂါမနိဂမော၊ ရွာနိဂုံးကိုးသေဝိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်အပ်၏။ အသပ္ပာယော၊ မလျောက်ပတ်သော၊ ဂါမနိဂမော၊ ရွာနိဂုံးကိုးနသေဝိတဗ္ဗော၊ မဖြစ်အပ်။ ။

၉ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဘတောတိ၊ ဥဘတောဟူသည်ကား၊ မာတိတောစ၊ အမိအဖို့မှ လည်းကောင်း၊ ပိတိတောစ၊ အဘအဖို့မှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပက္ခေဟိ၊ အဖို့တို့မှ၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်မင်းသား၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းသွီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာတုမာတာ၊ အမိ၏အမိသည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းသွီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာစာပိ၊ ထိုအဘွားမ၏လည်း၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းသွီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာ၊ အဘသည်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတုပိတာ၊ အဘ၏အဘသည်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာပိ၊ ထိုအဘိုး၏လည်း၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုစကြာမင်း၏သားကြီးသည်၊ မာတိတောစ၊ အမိမှလည်းကောင်း၊ ပိတိတောစ၊ အဘမှလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးရုံသောအဖို့မှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ၊ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောဟူသည်ကား၊ သံသုဒ္ဓါယ၊ ယောကျ်ားတပါးနှင့်မဆက်ဆံသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ မာတုကုန္တိယာ၊ အမိဝမ်းတိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သမဝေပါကိနိယာဂဟဏိယာတိတ္ထေပန၊ သမဝေပါကိနိယာဂဟဏိယာဟူသော ဤပါဌ်၌ကား၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတု၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်ကို၊ ဂဟဏိတိ၊ ဂဟဏိဟူ၍ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟယုဂါတိတ္ထေ၊ ယာဝသတ္တမာပိတာမဟယုဂါဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပိတုပိတာ၊ အဘ၏အဘသည်၊ ပိတာမဟော၊ အဘိုးမည်၏။ ပိတာမဟာဿ၊ အဘိုး၏၊ ယုဂံ၊ အစုံသည်၊ ပိတာမဟယုဂံ၊ ပိတာမဟယုဂမည်၏။ ယုဂန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ယုဂံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့် အယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတံ၊ ဤယုဂဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အဘိဿပမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသာတည်း။ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ ပိတာမဟောယေဝ၊ အဘိုးသည်ပင်လျှင်၊ ပိတာမဟယုဂံ၊ ပိတာမဟယုဂမည်၏။ တတော၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ရာဇဝင်၊ ၁၀၇

ထိုအတိုးမှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပိတု
ပက္ခပုရိသာ၊ အဘဏ္ဍိအပင်းအသင်း၌ဖြစ်သောယောကျ်ားတို့ကို၊ ပိတာ
မဟာမဟဏောနဝ၊ ပိတာမဟသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်
၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်
သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သံ
သုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ ယောကျ်ားတပါးနှင့်မဆက်ဆံသဖြင့်စင်ကြယ်သော
အမိဝမ်းတိုက်ရှိ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကား
ကြောင့်၊ အက္ခိတ္တော၊ မပပ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌော၊ မဆဲရေးအပ်၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ အက္ခိတ္တောတိ၊ အက္ခိတ္တောဟူသည်
ကား၊ ဇေံ၊ ဤသူကို၊ အပနေထ၊ ပယ်ကြကုန်လော၊ ဣမိနာ၊ ဤသူဖြင့်၊ ကိံ၊
အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ အက္ခိတ္တော၊ အနဝက္ခိတ္တော၊ မ
ပပ်ပယ်အပ်၊ အနုပကုဋ္ဌောတိ၊ အနုပကုဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ နုပကုဋ္ဌော၊
မဆဲရေးအပ်၊ အက္ခောသံဝါ၊ ဆဲရေးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ နပတ္တပုဗ္ဗော၊
မရောက်စဘူး၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အက္ခော
သံဝါ၊ ဆဲရေးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ နိန္ဒံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊
ပတ္တပုဗ္ဗော၊ ရောက်ဘူးသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားကြောင့်၊ အက္ခောသံ
ဝါ၊ ဆဲရေးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ နိန္ဒံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ န
ပတ္တပုဗ္ဗော၊ မရောက်စဘူး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပိဿန္ဓနာ၊ အဖြေ
တည်း၊ ဇေံ၊ ဤသူသည်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
ဟိနဇာတိကော၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိ၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ဝစနေန၊ စကားကြောင့်၊ အက္ခောသံဝါ၊ ဆဲရေးခြင်းသို့လည်း
ကောင်း၊ နိန္ဒံဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ နပတ္တပုဗ္ဗော၊ မရောက်စဘူး၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်ကည်း၊ အဇောတိအာဒိသု၊
အဇောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော သူသည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကေန၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပိဘဝေန၊ စည်းစိမ်ဖြင့်၊
အဇော၊ ကြွယ်ဝသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ကေဝလံ၊
သက်သက်၊ အဇောယေဝ၊ ကြွယ်ဝရုံသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊
မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ အပရိမာဏသင်္ခေ

၁၀၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

န၊အရေအတွက် အတိုင်းအရှည် မရှိသော၊ ခနေန၊ ဥစ္စာနှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ပြည့်စုံ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အဿ၊
ထိုစကြာဝတေးမင်း၏သားကြီးအား၊ပဉ္စကမဂုဏဝသေန၊ငါးပါးသော
ကာမဂုဏ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟန္တာဥဋ္ဌာရာ၊များကုန်သော၊ ဘောဂါ၊
စည်းစိမ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထို
စကြာမင်း၏သားကြီးသည်၊မဟာဘောဂေါ၊မဟာဘောဂမည်၏၊ပရိပုဏ္ဏ
ကောသကောဋ္ဌာဂါရောတိတ္ထေ၊ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရောဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ဘဏ္ဍာဂါရုံ၊ဘဏ္ဍာတိုက်ကို၊ကောသော၊ကောသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊နိဒဟိတွာ၊ထိုမှီး၍၊ ဌပိတေန၊ထားအပ်သော၊ ခနေန၊ဥစ္စာဖြင့်၊
ပရိပုဏ္ဏကောသော၊ ပြည့်စုံသောဘဏ္ဍာတိုက်ရှိ၏၊ ခညေနစ၊စပါးဖြင့်
လည်း၊ပရိပုဏ္ဏကောဋ္ဌာဂါရော၊ပြည့်စုံသောစပါးကျိုရှိ၏၊ဣတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ကောသော၊
သန်လျက်အိမ်ကဲ့သို့မင်းကို ထက်စေတတ်သောအဆောက်အဦသည်၊
ဟတ္ထိ၊ ဆင်လည်းကောင်း၊အသော၊မြင်းလည်းကောင်း၊ ရထော၊ရထား
လည်းကောင်း၊ ပတ္တိ၊ခြေသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓော၊
လေးပါးအပြားရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကောဋ္ဌာဂါရုံ၊ဘဏ္ဍာတိုက်သည်၊
ဓနကောဋ္ဌာဂါရုံ၊ဥစ္စာတိုက်လည်းကောင်း၊ခညကောဋ္ဌာဂါရုံ၊ စပါးတိုက်
လည်းကောင်း၊ဝတ္ထကောဋ္ဌာဂါရုံ၊အဝတ်ပုဆိုးတိုက်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊
ဤသို့၊တိဝိဓံ၊သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဿ၊ထိုစကြာမင်း
၏သားကြီးအား၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသော သန်လျက်အိမ်ကဲ့သို့ထက်
စေတတ်သော အဆောက်အဦဘဏ္ဍာတိုက်သည်လည်း၊ပရိပုဏ္ဏံ၊ပြည့်
သည်၊ဟေါတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သော၊ထိုစကြာမင်း၏သား
ကြီးသည်၊ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါ
ရမည်၏၊ အဿဝါယာတိ၊ အဿဝါယာဟူသည်ကား၊ ဗဟုဋ္ဌိ၊များစွာ
လည်းဖြစ်သော၊ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊ ဒေန္တဿ၊ပေးသော၊ ကဿပိ၊အချို့သော
မင်း၏၊ယာသေန၊အကြင်စစ်သည်သည်၊နသုဏာတိ၊မနုဿု၊သာ၊ထိုစစ်
သည်သည်၊အနုဿဝါနာမ၊အနုဿဝါမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိဉ္စိ၊
တစ်ခုတစ်ခုသော၊ဓနံ၊ဥစ္စာကို၊အဒေန္တဿာပိ၊မပေးသော်လည်း၊ ကဿပိ၊
အချို့သောမင်း၏၊ ယာသေန၊အကြင်စစ်သည်သည်၊ သုဏာတိယေဝ၊
နာယုသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အယံ၊ဤစစ်သည်သည်၊ အဿဝါ
နာမ၊အဿဝါမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဩဝါဒပဋိကရာယာတိ၊ဩဝါ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၁၀၉

ဒပဋိကရာယဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိန္နဩဝါဒကရာယ၊ ပေးအပ်သော အဆုံးအမကို လိုက်နာတတ်သော၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဗျတ္တောတိ၊ ဗျတ္တောဟူသည်ကား၊ ပညာဝေယျတ္တိယေန၊ ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းနှင့်၊ သမ္မာယုတ္တော၊ ကောင်းစွာယှဉ်၏၊ မေဓာဇိတိ၊ မေဓာဇိဟူသည်ကား၊ ဌာနုပ္ပတ္တိကပညာယ၊ ထိုခဏ၌ဖြစ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပဋိဗလောတိ၊ ပဋိဗလော ဟူသည်ကား၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ အတ္ထေဗိန္ဒေတုန္တိ၊ အတ္ထေဗိန္ဒေတုံဟူသည်ကား၊ ရမှီအတ္ထေ၊ ကြီးပွားသောအကျိုးတို့ကို၊ ဗိန္ဒေတုံ၊ ကြံခြင်းငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုစကြာမင်း၏သားကြီးသည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နအတ္ထဝသေနော၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတိတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ အနာဂတေပိ၊ လာလတ္တံ့သောဘဝ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံနိုင်၏၊ ဝိဇိတာနန္တိ၊ ဝိဇိတာနံဟူသည်ကား၊ ဝိဇိတဝိဇယာနံ၊ အောင်အပ်သော ရန်သူရှိသော မင်းတို့အား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟန္တေန၊ ချားစွာသော၊ ဝိဇိတေန၊ နိုင်ငံနှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံသောမင်းတို့အား၊ ဝိမုတ္တိဝိတ္တာနန္တိ၊ ဝိမုတ္တိဝိတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိမာနသာနံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောမိတ်ရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နေဂမဇာနပဒဿာတိ၊ နေဂမဇာနပဒဿဟူသည်ကား၊ နိဂမဝါသိနောစ၊ နိဂုံး၌နေလေ့ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌဝါသိနောစ၊ တိုင်း၌နေလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဟတ္ထိသ္မိန္တိ အာဒိဟိ၊ ဟတ္ထိသ္မိ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ အဿ ရထ ခနူ လေခါ မုဒ္ဒါ ဂဏနာဒိဟိ၊ ဆင် အတတ် မြင်း အတတ် ရထားအတတ် လေးအတတ် စာရေးအတတ် လက်ဆစ်ချိုး ရေတွက်သော အတတ် ဂဏန်းအတတ် အစရှိကုန်သော၊ သောဠဿ၊ တဆဲ့မြောက်ပါးကုန်သော၊ မဟာသိပ္ပါနိ၊ အတတ်ကြီးတို့ကို၊ ဒုဿိတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ အနဝယောတိ၊ အနဝယောဟူသည်ကား၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပရိပုတ္တော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စမသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော

၁၁၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

စကားရပ်ကို၊ ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေပိ၊ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌လည်း၊ ဥပရဇ္ဇန္တိ၊ဥပရဇ္ဇ
ဟူသည်ကား၊ဥပရာဇာဘဝံ၊အိမ်ရှေ့မင်း၏အဖြစ်ကို။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ပုရိသာမိပ္ပါယာတိ၊ပုရိ
သာမိပ္ပါယာဟူသည်ကား၊ အသန္တဗ္ဗဝသေန၊သူတော်မဟုတ် သူယုတ်
တို့၏အကျင့်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုရိသေ၊ယောက်ျား၌၊ ဥဗ္ဗန္ဓာမိပ္ပါယာ၊ ဖြစ်
သောအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုရိသဇ္ဈာသယာ၊ ယောက်ျား၌ အလိုရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အာဒါနာမိပ္ပါယောတိ၊ အာဒါနာမိပ္ပါယောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ဂဟေတု၊ခိုးယူခြင်းငှါ၊သက္ခိဿာမိ၊စွမ်းအံ့၊ဣတိဇေံ၊ဤသို့၊
ဂဟဏာမိပ္ပါယော၊ ခိုးယူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသညောဂါမိပ္ပါ
ယောတိ၊ဝိသညောဂါမိပ္ပါယောဟူသည်ကား၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏိဿာမိ၊ရောက်အံ့၊ ဣတိဇေံ၊ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနဇ္ဈာသယော၊
နိဗ္ဗာန်၌အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ။

၈ အဋ္ဌမေပိ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌လည်း၊ ဘတ္တဒကောတိ၊
ဘတ္တဒကောဟူသည်ကား၊ ဘတ္တက္ခာဒကော၊အစာကိုစားသည်ဖြစ်၍၊
ဗဟုဘတ္တဘောဂေါ၊ များစွာသောအစာကိုသုံးဆောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္တော၊အနက်တည်း၊ဩကာသဖရဏောတိ၊
ဩကာသဖရဏောဟူသည်ကား၊ဩကာသံ၊အရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊နှံစေ၍၊
အညေသံ၊တပါးသောသူတို့အား၊သမ္ဗာဓံ၊ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကို၊ကတွာ၊
ပြု၍၊ဌာနေနု၊ရပ်ခြင်းဖြင့်၊ဩကာသဖရဏော၊အရပ်ကိုနှံ စေသည်ဖြစ်၍၊
တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ လေဏ္ဍံ၊မစင်ကို၊သာရေတိပါတေတိ၊ကျစေ
၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ လေဏ္ဍာသာရဏော၊လေဏ္ဍာသာရဏမည်၏၊
ပာတ္တိ၊ဆင်သည်၊ ဧတ္တကာ၊ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂဏန
ကာလေ၊ နေ့တွက်သောကာလ၌၊ သလ္လာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂဏှာတိ၊
ယူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟိ၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟိ
မည်၏၊ နိသီဒနသယနဝသေန၊ ထိုင်ခြင်းအိပ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ မဉ္ဇဝီဌံ၊
ညောင်ပောင်းအင်းဖျဉ်ကို၊ မဒ္ဒတိ၊ နင်းနုတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊မဉ္ဇဝီဌမဒ္ဒနော၊မဉ္ဇဝီဌမဒ္ဒနမည်၏၊ ဘိက္ခု၊ဂဏနကာလေ၊ရဟန်း

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၄-ရာဇဝဂ်၊ ၁၁၁

တို့ကိုရေတွက်သောကာလ၌၊ သဿကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဿကဂ္ဂါဟိ၊ သဿကဂ္ဂါဟိမည်၏။ ၊

၆ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဟတ္ထိကာယန္တိ၊ ဟတ္ထိကာယံ
ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိဗ္ဗာနံ၊ ဆင်အပေါင်းကို၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော
ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေ၌၊
အစေရန္တိ၊ ကျင်လည်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ဂါမာဝစ
ရာ၊ သင်္ဂါမာဝစရမည်ကုန်၏၊ ဧကိဿာဝါတိဏောဒကဒတ္တိယာ ဝိမာနိ
တောတိ၊ ဧကိဿာဝါတိဏောဒကဒတ္တိယာဝိမာနိတော ဟူသည်ကား၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဧကေန၊ တကြိမ်သော၊ တိဏောဒကဒါနေန၊ မြက်
ရေကိုပေးခြင်းဖြင့်၊ ဝိမာနိတော၊ မမြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသမတ္တံ၊
တရက်မျှ၊ အလဒ္ဓတိဏောဒကော၊ မရအပ်သော မြက်ရေရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတော၊ ဤဧကိဿာ
ဝါအစရှိသောပါဌ်မှ၊ ပရံပိ၊ တပါး၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ နသက္ကောတိဝိတ္တံသမာဒဟိတုန္တိ၊ နသက္ကောတိဝိတ္တံသမာဒဟိ
တုံဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏေ၊ ကောင်းသောအာရုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ သမ္မာ
ဌပေတုံ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနဝမ
သုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇံ၊
ဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇံကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဒုရုတ္တာနန္တိ၊ ဒုရုတ္တာနံ
ဟူသည်ကား၊ နသုဠုရုတ္တာနံ၊ ကောင်းစွာမဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒေါသ
ဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိတာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ ဗရုသ
ဝစနာနံ၊ ရုန့်ကြမ်းသော စကားတို့ကို၊ ဒုရာဂတာနန္တိ၊ ဒုရာဂတာနံဟူ
သည်ကား၊ ဒုက္ခုပ္ပါဒနာကာရေန၊ ဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ သောတန္တိရံ၊ သောတန္တိရသို့၊ အာဂတာနံ၊ လာရောက်ကုန်သော၊
ဝစနပဿာနန္တိ၊ ဝစနပဿာနံဟူသည်ကား၊ ဝစနာနံ၊ စကားတို့ကို၊ ဒုက္ခာ
နန္တိ၊ ဒုက္ခာနံဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခမာနံ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့ကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနန္တိ၊
တိဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊ ဗဟုသန္တံ၊ ထူထဲကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာ
ပနသဘာဝါနံ၊ ပူပန်စေတတ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ခရာနန္တိ၊ ခရာနံ
ဟူသည်ကား၊ ဗရုသန္တံ၊ ကြမ်းတမ်းတုန်ကုန်သော၊ ကဋုကာနန္တိ၊ ကဋုကာနံ

၁၁၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဟူသည်ကား၊ တိပိဏာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ အသာတာနန္တိ၊ အသာတာ
 နံဟူသည်ကား၊ အမရရာနံ၊ မချိုသာကုန်သော၊ အမနာပါနန္တိ၊ အမနာ
 ပါနံဟူသည်ကား၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ အပ္ပါယိတံ၊ ပွါးစေခြင်းငှါ၊ ဝဇေတံ၊
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာနံ၊ စွင်းနှိုင်းကုန်သော၊ ပါဏဟရာနန္တိ၊ ပါဏ
 ဟရာနံဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတဟရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊
 ယာသာဒိသာတိ၊ ယာသာဒိသာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထာဒိ
 ဝသေန၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းရာ အစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိသာတိအပဒိသာတိ၊ ညွှန်းအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိသာတိ၊ ဒိသာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်
 ၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ သမထံ၊
 ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမ
 ထောတိ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်
 ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
 သီလသမာဓိပညာ၊ သီလသမာဓိပညာတို့ကို၊ မိဿကာ၊ မိဿကတို့ကို၊
 ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဧသမသုတ်အပြီးတည်း၊
 စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-တိကဗျူကိဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြော်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊
 သံဝါသေနာတိ၊ သံဝါသေနဟူသည်ကား၊ ဧကေတော၊ တကွနက်၊ ဝါသေ
 န၊ နေခြင်းဖြင့်၊ အာဒိယမုခေါတိ၊ အာဒိယမုခေါဟူသည်ကား၊ အာဒိယန
 မုခေါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်ယူအပ်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဂဟဏမုခေါ၊ ယုံ
 ကြည်သဖြင့် ယူအပ်သော မျက်နှာရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တမေနံဒတွာအဝဇာနာတိတိ၊ တမေနံဒတွာအဝ
 ဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဒိန္နံဒိန္နံ၊ ပေးတိုင်းပေးတိုင်း
 ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတုမော၊ ခံယူခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 အဝမညတိ၊ အယုတ်အားဖြင့်အောက်မေ့၏၊ တမေနံသံဝါသေနအဝဇာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-ဓိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၁၆၃

နာတိတိ၊ တမေနံသံဝါသေနအဝဇာနာတိ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကေ၊
 အနည်းငယ်မျှသော၊ ကိသ္ဗိမိဒေဝ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်
 သာလျှင်။ ကုန္တိတွာ၊ အမှက်ထွက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တယာ၊ သင်သည်၊
 ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
 သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်သုံး၊ အဟံ၊ ငါသည်ကို၊ အတဟံ၊ အမှုကို၊ ကရော
 နန္ဒာ၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝသိ၊ နေသည်နည်း၊ ဓုပ္ပေဝ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ကတာနု
 ကတံ၊ ပြုအပ်အဖန်တလဲလဲပြုအပ်သော အမှုကို၊ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝသိ၊ နနု၊ နေသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ အာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဝတ္တော၊ ဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဣတရော၊
 တသယာကံသော၊ ခုဟုန်းသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ကောပိ၊ တစုံတခုသော၊
 မပတ္တံ၊ ငါ၏၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောစကားကို၊ ပဋိပ္ပရိတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ န
 သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တံဝိပ္ပညေဝ၊ အဓိမုတ္တိတာဟောတိတိ၊ တံဝိပ္ပညေ
 ဝ၊ အဓိမုတ္တိတာ ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ တံဝဏ္ဏံဝါ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 လည်းကောင်း၊ တံအဝဏ္ဏံဝါ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကိုလည်းကောင်း၊ သီလ
 မေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ သဒ္ဓါသကိ၊ ယုံကြည်၏၊ ကိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဒ္ဓဟနဓဋ္ဌ
 န၊ ယုံကြည်ခြင်းသဘောရှိသော၊ အာဒါနေန၊ ယူခြင်းဖြင့်၊ ယေဓေသော၊ ဤ
 ခုဟုန်းသည်၊ အာဒိယမုခေါ၊ ယုံကြည်အပ်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဓေယျမုခေါတိ၊ ပါဠိယာ
 ပန၊ အာဓေယျမုခေါဟူသောပါဠိ၏ကား၊ ဌပိတမုခေါတိ၊ အတ္ထော၊ ဌပိတ
 မုခေါဟူသော အနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဌပိတမုခေါ၊ အစစာ
 သောစကား၌ ထားအပ်သောမျက်နှာရှိ၏၊ မဂ္ဂ၊ ခရီးအနီး၌၊ ခတအာဝါ
 ဇော၊ တူးအပ်သော တွင်းသည်၊ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်း လာတိုင်း
 သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သမ္ပုနိန္တိတံ၊ ခံယူခြင်းငှါ၊ ဌပိတမုခေါဝိယ၊ ထားအပ်
 သောမျက်နှာရှိသကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏံဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ အဝဏ္ဏံ
 ဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟနဝသေန၊ ယုံကြည်ခြင်း၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပုနိန္တိတံ၊ ခံယူခြင်းငှါ၊ ဌပိတမုခေါ၊ ထားအပ်သောမျက်နှာ
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထရသဒ္ဓေါ
 တိ၊ ဣတ္ထရသဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တသဒ္ဓေါ၊ တိုသောယုံကြည်ခြင်းရှိ
 ၏၊ ကုသလသကုသလဓမ္မေ ဇာနာတိတိ၊ အာဒိသု၊ ကုသလသကုသလဓမ္မေ
 ဇာနာတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊

တရားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ကုသလား၊ ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓဉ္ဇေ၊ တရားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ အကုသလား၊ အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ သာဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိကုန်သော၊ သဒေါသဓမ္မေ၊ အပြစ်နှင့်ကလွဲခြင်းသော တရားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ သာဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ နိဇ္ဈေ၊ သဓမ္မေ၊ အပြစ်မရှိသော တရားတို့ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ အနဝဇ္ဇေ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်သော တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပဏီတေ၊ မြတ်သော တရားတို့ကို၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ပဏီတေ၊ မြတ်သော တရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဋိဘာဝေ၊ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော မည်းညစ်သော အကုသိုလ်တရား ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ကဏ္ဍသုက္က၊ မည်းညစ်သော အကုသိုလ် ဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဋိဗာဟေတွာ၊ တားမြစ်၍၊ ဥတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပဋိဘာဝါတိ၊ တူသော အဖို့ရှိသော တရားတို့ဟူ၍၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ။

၂ ခုတိယေ၊ နှစ်ခုမြော်သော သုတ်၌၊ အာရုဘတိ ဝိပုဋ္ဌိသာရိစဟောတိတိ၊ အာရုဘတိ ဝိပုဋ္ဌိသာရိစဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိငါးတိက္ကမ ဝသေနး အာပတ်ကို လွန်ကျူးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာရုတ္တိတ်စေဝ၊ အားလည်းထုတ်၍၊ တပ္ပဗ္ဗယားထို အာပတ်သင့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရိစ၊ နှလုံးမသာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတောဝိရတ္တိံ ပညာဝိရတ္တိန္တိ၊ စေတောဝိရတ္တိံ ပညာဝိရတ္တိံ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ စေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖလဉာဏဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ နုပဇာနာတိတိ၊ နုပဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ အနုဝိဂတတ္တာ၊ မရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ အာရုဘတိ ဝိပုဋ္ဌိသာရိစဟောတိတိ၊ အာရုဘတိ ဝိပုဋ္ဌိသာရိစဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဋ္ဌိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝုဋ္ဌိတတ္တာပန၊ ထပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံးမသာရှိသည်၊ နုပဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နာရုဘတိ ဝိပုဋ္ဌိသာ

၅-ပစ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၁၁၅

ရိဟောတိတိ၊ နာရောတိ ဝိပ္ပဒိသာရိ ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သင်္ကံ၊
 တကြိမ်၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတုဝ၊ ချေ ကံ၌၊ တတော၊ ထိုအာ
 ပတ်၌၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ပစ္စာ၊ နေ့ကပ်၌၊ ကိညာဝိနာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား
 မရောက်၏ရှင်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့၊ ရောက်သော်လည်း၊ ဝိပ္ပဒိသာရံ၊ နှလုံး
 မသာသည်ကို၊ ဝိနောဒေသံ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ နာ
 ရာတိနဝိပ္ပဒိသာရိဟောတိတိ၊ နာရောတိနဝိပ္ပဒိသာရိဟောတိဟူသည်
 ကား၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ နဝေဝအာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်၊
 ဝိပ္ပဒိသာရိ၊ နှလုံးမသာသည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ တဗ္ဗစေတော
 ဝိမုတ္တိံ (ပ) နိရုဇ္ဈတိတိ၊ တဗ္ဗစေတောဝိမုတ္တိံ (ပ) နိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊
 အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ အပတ္တော၊ မရောက်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စာနယေန၊ ပစ္စာနည်းဖြင့်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ချော့နှာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ အာရောဇာတိ၊ အာရောဇာဟူသည်ကား၊ အာ
 ပတ္တိဝိတိက္ကမသမ္ဘဝါ၊ အာပတ်ကို လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝိပ္ပဒိသာရောတိ၊ ဝိပ္ပဒိသာရောဟူသည်ကား၊ ဝိပ္ပဒိသာရေတော၊ နှလုံးမသာ
 ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သံဝဇ္ဇန္တိတိ၊ သံဝဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊
 ပုနဗ္ဗနံ၊ အဖန်တသဲလဲ၊ ဥပ္ပန္နမာနေန၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊
 အာရုဏဇေ အာသဝေပဟာယာတိ၊ အာရုဏဇေအာသဝေပဟာယဟူ
 သည်ကား၊ ဝိတိက္ကမသမ္ဘဝေ၊ လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ အာ
 သဝေ၊ အာသဝေါသို့ကို၊ အာပတ္တိဒေသနာယ ဝါ၊ အာပတ်ကိုကြားခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝုဠာနေန ဝါ၊ အာပတ်မှထခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပဇေဟိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပဋိဝိနောဒေတွာတိ၊ ပဋိဝိနောဒေတွာ ဟူသည်ကား၊
 သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဆုံး၌၊ ဝိတဏှာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပစ္စဝေက္ခနေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝိတ္တံပညဉ္စဘာဝေတူ
 တိ၊ ဝိတ္တံပညဉ္စဘာဝေတူဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဝိတ္တဉ္စ၊ ဝိပဿနာဝိတ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိသမ္ပယုတ္တဝိညဉ္စ၊ ဝိသမ္ပယုတ္တသောပညာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေတု၊ ပွားစေသော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
 ကို၊ ဣဒိနာဥပါယနေဝ၊ ဤဥပမာနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဘိအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ နုတိယသုတ်အပြီးတည်း။

၂ တတိယေသုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာမာဝိမုတ္တာနန္တိ၊ ကာမာ
 ဝိမုတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမသု၊ ဝတ္ထုကာမကိ

လေသကာမတို့၌၊ အဓိမုတ္တာနံ၊ ညွတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာနု
 ဓမ္မပ္ပဋိပဇ္ဇောတိ၊ ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိပဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ နာလောကုတ္တရဓမ္မတ္ထာ
 ယ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားအကျိုးငှါ၊ သမာဓိဝိပဿနာယ၊
 သမာဓိဝိပဿနာဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊
 ပဋိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သော၊ ပဋိပတ္တိပုရေကော၊ ပဋိပတ်ကိုပြုည့်သော၊ ဝုတ္တံလား၊
 ဝုတ္တုလ်သည်၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ ဒုလ္လဘော၊ ရှစ်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌။ အပ္ပဋိကူလေတိ၊ အပ္ပဋိကူ
 လေဟူသည်ကား၊ အပ္ပဋိကူလသုတ္တဏ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသောအာရုံ၌၊
 ပဋိကူလသညီတိ၊ ပဋိကူလသညီဟူသည်ကား၊ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်
 ရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံသညိ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်
 တို့၌၊ ဧသဇေသေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဠေဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိသောအာရုံ၌
 စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟူသောအမှတ်ရှိ၏အစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိဟရတိ
 ပန၊ နေသနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ဣဉ္ဇ္ဈိယံ၊
 အလိုရှိအပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထု၌၊ အသုဘာယဝါ၊ အသုဘအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗရေတိ၊ နှံ့စေ၏။ အနိစ္စတောဝါ၊ အနိစ္စအားဖြင့်မူလည်း၊
 ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အပ္ပဋိကူလေ၊ စက်
 ဆုပ်ဖွယ်မရှိခြင်း၌၊ ပဋိကူလသညိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်အမှတ်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေ၏။ အနိဉ္ဇ္ဈိယံ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထု၌၊ မေတ္တာယဝါ၊
 မေတ္တာအားဖြင့်လည်း၊ ဗရေတိ၊ နှံ့၏။ ဓာတုတောဝါ၊ ပရမတ္ထသတောအား
 ဖြင့်လည်း၊ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိကူလေ၊ စက်ဆုပ်ခြင်း၌၊
 အပ္ပဋိကူလသညိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်အမှတ်မရှိဟူ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုတ္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဥဘယသ္မိံ၊ ပန၊ စက်ဆုပ်
 ဖွယ်မရှိသောအာရုံစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောအာရုံနှစ်ပါးစုံ၌ကား၊ ဝုရိမဿ၊
 ရှေးဖြစ်သောစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ ဣဟုအမှတ်ရှိသောဝုတ္တုလ်၏ လည်းကောင်း၊
 ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ဖြစ်သော စက်ဆုပ်ဖွယ်မရှိဟုအမှတ်ရှိသောဝုတ္တုလ်၏
 လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တတိယစတုတ္ထဝါရာ၊ တတိယစတုတ္ထ
 ဝါရတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဆဇ္ဇဂုံပေက္ခာဝသေန၊ ခြောက်ပါး
 သောဥပေက္ခာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သောဝါရကို၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧသောဆဇ္ဇဂုံပေက္ခာ၊ ဤခြောက်ပါးသော

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဋ္ဌာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၁၁၇

ဥပေက္ခာသည်၊ ခိဏာလဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥပေက္ခာသဒိဿ၊
ဥပေက္ခာနှင့်တူ၏၊ ပန၊ အဖို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ခိဏာသုပေက္ခာ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏ဥပေက္ခာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပေက္ခာကောဝိဟရေယျ
အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဥပေက္ခကောဝိဟရေယျာတိ၊ ဥပေက္ခကောဝိဟရေယျ
ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈိက္ခဘာဝေ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်၌၊ ဌိတော၊ တည်
၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ကွစနိတိ၊ ကွစနိဟူသည်ကား၊ ကိသ္မိဉ္စ၊ တစုံတခု
သော၊ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌၊ ကတ္ထစိတိ၊ ကတ္ထစိဟူသည်ကား၊ ကိသ္မိဉ္စ၊ တစုံ
တခုသော၊ ပဒေသ၊ အရပ်၌၊ ကိဉ္ဇနောတိ၊ ကိဉ္ဇနောဟူသည်ကား၊ ကောဝိ
တစုံတခုသော၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှသည်ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုက္ကေ၊ ဤသုတ်၌၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာ
တို့၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဝိပဿနာ
ကို၊ အာရမ္ဘဝိပဿကော၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သုက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဉာဏဝါ၊ ဉာဏ်ရှိ
သော၊ ပညတ္တရော၊ လွန်ကဲသောပညာရှိသော၊ ဗဟု သုတသမဏောပိ၊
များသော အကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းသည်လည်း၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
သုက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ သောတာပန္န သကဒါဂါမိအနာဂါမိနော၊ သော
တာပန်သကဒါဂါမိအနာဂါမိတို့သည်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဘုက္ခောန္တိ
ယေဝ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ခိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
၌၊ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုတွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
စတုတ္ထသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်
သာလျှင်တည်း။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ကမ္မန္တံ ကာရေတိတိ၊
ကမ္မန္တံကာရေတိ ဟူသည်ကား၊ ခေတ္တာဒိကမ္မန္တံ၊ လယ်အစရှိသည်၌ပြု
အပ်သောအမှုကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏၊ အဓိကရဏံအာဒိယတိတိ၊ အဓိက
ရဏံအာဒိယတိဟူသည်ကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဓိကရဏာနိ
အဓိကရဏ်းတို့ကို၊ အာဒိယတိ၊ ယူတတ်၏၊ ပါမောက္ခေသုဘိက္ခုသုတိ၊ ပါ
မောက္ခေသုဘိက္ခုသုဟူသည်ကား၊ ဒိဿာပါမောက္ခေသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့
၌အကြီးအကဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ပဋိဝိရုဇ္ဈေဟောတိတိ၊
ပဋိဝိရုဇ္ဈေဟောတိဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကဂ္ဂါဟိကတာယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်

၆၀၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ကိုယူတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိရုဒ္ဓေါ၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဝတ္ထစာရိကန္တံ၊ အနဝတ္ထစာရိကံဟူသည်ကား၊ အနဝတ္ထစာရိကံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောအရပ်၌ဒေသစာရိကံ၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သော သုတ်၌၊ အသက္ကန္တံ ဒေတီတိ၊ အသက္ကန္တံဒေတီဟူသည်ကား၊ နသက္ကရိတွာ၊ ကောင်းစွာမပြုမူ၍၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဘိက္ခု၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အဓိတ္တိကတွာဒေတီတိ၊ အဓိတ္တိကတွာဒေတီဟူသည်ကား၊ အဓိတ္တိကာရေန၊ အရိအသေမပြုသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဂါရဝဝသေန၊ မရှိသေသည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အပဝိဒ္ဓံဒေတီတိ၊ အပဝိဒ္ဓံဒေတီဟူသည်ကား၊ နိန္ဒေန္တရံ၊ မပြတ်၊ နဒေတိ၊ မပေးလှူ၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဆန္ဒေတုကာမောပိယ၊ စွန့်ခြင်းငှါအလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ အနာဂမနုဒိဋ္ဌိကော ဒေတီတိ၊ အနာဂမနု ဒိဋ္ဌိကော ဒေတီ ဟူသည်ကား၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောဒါန ၏၊ ပလံနာမ၊ အကျိုးမည်သည်၊ အာဂမိသတိ၊ လာရောက်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂမနုဒိဋ္ဌိ၊ အကျိုးသည် လာရောက် လတ္တံ့ ဟူသော အယူကို၊ နဥပ္ပာဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ သုက္ကပက္ခန္တံ၊ သုက္ကပက္ခန္တံ၊ ဝိတ္တိကတွာဒေတီတိ၊ ဝိတ္တိကတွာဒေတီ ဟူသည်ကား၊ ဒေယျဓမ္မေ၊ လှူငွယ် ဝတ္ထု၌သည်း ကောင်း၊ ဒက္ခိဏေယျသုတ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိကာရံ၊ အရိအသေမပြုသော အခြင်းအရာကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တတ္ထ၊ ထိုလှူငွယ်ဝတ္ထု အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူငွယ် ဝတ္ထုကို၊ ပဏိတံ၊ မြတ်သည်ကို၊ ဩဇဝန္တံ၊ ဩဇာရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒေယျဓမ္မေ၊ လှူငွယ် ဝတ္ထု၌၊ ဝိတ္တိကာရံ၊ အရိ အသေ ပြုသော အခြင်း အရာကို၊ ဥပဋ္ဌပေတိနာမ၊ ဖြစ်စေသည် မည်၏။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိဝိနိတွာ၊ ရူးစင်း၍၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ ဒက္ခိဏေယျသုတ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် တို့၌၊ ဝိတ္တိကာရံ၊ အရိအသေမပြုသောအခြင်းအရာကို၊ ဥပဋ္ဌပေတိနာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏။ သဟတ္ထာဒေတီတိ၊ သဟတ္ထာဒေတီဟူသည်ကား၊ အာဏတ္တိယော၊ သူတပါးကိုစေခိုင်းသဖြင့်၊ ပရဟတ္ထန၊ သူတပါးလက်ဖြင့်၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သောအစရှိသော၊ သံသာဓရေ၊ သံသာရာ၌၊ ဝိစရန္တေန၊ ကျင်လည်သောငါသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟတ္ထပါဒါနံ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ အလုဒ္ဓကာလံဿ၊ မရအပ်သောကာလ၏၊ ပမာဏံနာမ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-တတိယပဏ္ဏာသက-၅-တိကဏ္ဍကိဝဂ်၊ ၁၁၉

အတိုင်းအရှည်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝဋ်မောက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှလွတ်ခြင်းကို
တသနိဿရဏံ၊ တဝမှထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သဟတ္ထေနော၊ မိမိလက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊
အာဂမနမိဗ္ဗိကောတိ၊ အာဂမနမိဗ္ဗိကောဟူသည်ကား၊ အနာဂတဘဝသာ
အနာဂတ်ဘဝ၏၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပါကဉ္စ၊ တံ၏အကျိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမ
သုတ်အပြီးတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သဒ္ဓါယာတိ၊ သဒ္ဓါယဟူသည်
ကား၊ ဒါနဉ္စ၊ ဒါနစေတနာကို လည်းကောင်း၊ ဒါနဗလဉ္စ၊ ဒါနစေတနာ၏
အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ ကာလေနာတိ၊ ကာလေ
နဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအခါ၌၊ အ
နုဂ္ဂဟိတမိတ္တောတိ၊ အနုဂ္ဂဟိတမိတ္တောဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဟိတမိတ္တော၊
မစွဲလမ်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်းရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုပဟတ္တတိ၊ အနုပဟတ္တဟူသည်ကား၊ အနုပါယာ
ဒေတွာ၊ မဝံပါးစေမူ၍၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ အမက္ခေတွာ၊ မချေမူ၍၊
ကာလဂတာစသေအတ္ထာပရရာဟောန္တိတိ၊ ကာလဂတာစသေအတ္ထာ
ပရရာဟောန္တိဟူသည်ကား၊ အတ္ထာ၊ အကျိုးစီးပွားတို့သည်၊ အာဂစ္ဆမာ
နာ၊ လာရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝယောရုဇုကာလေ၊ အရွယ်၏ကြီးရင့်
သောအခါ၌၊ အနာဂတ္တံ၊ မလာမူ၍၊ ယုတ္တပတ္တကာလေ၊ သင့်မြတ်လျောက်
ပတ်သောအခါ၌၊ ပဌမဝယသ္မိယောဝ၊ ပဌမအရွယ်၌သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တိ
စေတိ၊ လာရောက်လည်း လာရောက်ကုန်၏၊ ဗဟူစ၊ များကုန်သည်လည်း၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၉-နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သမယဝိမုတ္တဿာတိ၊ သမယ
ဝိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ အပ္ပိတက္ခဏေယောဝ၊ ဝင်စားသောခဏ၌သာ
လျှင်၊ ဝိက္ခန္တိတေဟိ၊ ခွါအပ်ကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊
ဝိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမယဝိမုတ္တိသင်္ခါတာယ၊ ဝင်
စားသောအခါ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ လောကီယာ
ဝိမုတ္တိယာ၊ လောကီဖြစ်သောဝိမုတ္တိဖြင့်၊ ဝိမုတ္တဝိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှ
လွတ်သောစိတ်ရှိသော။ ။

၁၂၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

၁၀ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တဝနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကတည်း၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထသ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ အဘဗ္ဗောနိယာမံ၊ ဩက္ကမိတုံ၊ ကုသလေသု၊ ဓမ္မေသု၊ သမ္မတ္တန္တိ၊ အဘဗ္ဗောနိယာမံ၊ ဩက္ကမိတုံ၊ ကုသလေသု၊ ဓမ္မေသု၊ သမ္မတ္တံဟူသည်ကား၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ သမ္မတ္တံဟူသည်၊ မဖောက်မပြန်သောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂနိယာမံ၊ မဂ်တည်းဟူသောနိယာမသို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ အဘာဇနံ၊ တည်ရာမဟုတ်ကထံ၊ ပရိဘောတိတိအာဒိသု၊ ကထံ၊ ပရိဘောတိတိသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဧသော၊ ဤတရားစကားသည်၊ ကိံ၊ ကထာနာမ၊ အဘယ်မည်သောတရားစကားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ ပရိဘောတိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ဧသဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကိံ၊ နာမကထေတိ၊ အဘယ်သို့ဟောနိုင်အံ့နည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကိံ၊ ဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့သိနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်၊ ကထိတံ၊ တရားဟောသောရဟန်းကို၊ ပရိဘောတိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံ၊ ဇာနာမ၊ အဘယ်သို့သိနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့အား၊ ဧတံ၊ ဤတရားစကားကို၊ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ ကုတော၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဘောတိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ဝိပရိယာယေန၊ ကဏ္ဍပက္ခမ္ဘုပြန်သောအားဖြင့်၊ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊

၂ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနညာတေ၊ အညာတမာနိတိ၊ အနညာတေ၊ အညာတမာနိဟူသည်ကား၊ အဝိညာတသ္မိံ၊ ယေဝ၊ မသိအပ်သောတရား၌ပင်လျှင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဝေမာနိ၊ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၁၂၁

၃ တတိယေသံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မက္ခိဓမ္မံသုဏာတိတိ၊ မက္ခိဓမ္မံ သုဏာတိဟူသည်ကား၊ မက္ခိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဂုဏမက္ခနိဓိတ္တေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေတတ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏာတိ၊ နာဇ္ဇိ၊ ဥပါရမ္ဘိတ္တောတိ၊ ဥပါရမ္ဘိတ္တော ဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂဟာရောပနိဓိတ္တော၊ နှိပ်ခြင်းသို့တင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရန္တဂဝေ သီတိ၊ ရန္တဂဝေသီဟူသည်ကား၊ ဂုဏရန္တံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အခွင့်ကို၊ ဂုဏသိဒ္ဓံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၏အပေါက်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ။

၄ စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နသက္ကစ္စံဓမ္မံသုဏန္တိတိ၊ နသက္ကစ္စံဓမ္မံသုဏန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်သည်၊ သုကတကာရိနော၊ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ နသုဏန္တိ၊ မနာကုန်၊ နပရိယာသုဏန္တိတိ၊ နပရိယာသုဏန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယထာသုခံ၊ ကြားနာအပ်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝဇ္ဇန္တောပိ၊ သုံးဆောင်ကုန်သော်လည်း၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ နဝဇ္ဇန္တိ၊ မသုံးဆောင်ကုန်၊ ။

၅ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အပ္ပဋိသရဏောတိ၊ အပ္ပဋိသရဏောဟူသည်ကား၊ အပ္ပတိဋ္ဌော၊ တည်ရာမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အာစရိယဒ၊ ပါဠိကိုဆောင်သော ဆရာတို့သည်၊ သုတ္တန္တဿ၊ ပါဠိတော်၏၊ ပဋိဿရဏံနာမ၊ ကိုးကွယ်ရာမည်၏၊ တေသံ၊ ထိုပါဠိကိုဆောင်သော ဆရာတို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဋိသရဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။

၇-၈ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝုပ္ပလံဥပနိဓာယာတိ၊ ဝုပ္ပလံဥပနိဓာယဟူသည်ကား၊ တံတံဝုပ္ပလံ၊ ထိုထိုဝုပ္ပလံကို၊ ဥပနိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍၊ သက္ခိ၊ သက်သေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကမ္ဘမာနာယာတိ၊ ကမ္ဘမာနာယဟူသည်ကား၊ ကထိယမာနာယ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထစ၊ ဤသုတ်၌လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗမေစ၊ အဗ္ဗမသုတ်၌လည်း

၁၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ကောင်း၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သတ္တမဋ္ဌမသုတ်အပြီးတည်း၊ ၊

၆ နဝမေ၊ ကိုးခုမြော်သောသုတ်၌၊ အနုပုဗ္ဗိကထံကထိဿာမိတိ၊ အနု
ပုဗ္ဗိကထံကထိဿာမိဟူသည်ကား၊ ဒါနာနန္တရံ၊ ဒါန၏အခြားမဲ့၌၊ သီလံ၊
သီလကို၊ သီလာနန္တရံ၊ သီလ၏အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာကို၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့
ဒေသနာနုပုဗ္ဗိကထံ၊ ဒေသနာတော်အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်သောတရားစကား
ကိုလည်းကောင်း၊ ယံယံသုတ္တပဒံဝါ၊ အကြင်အကြင်သို့သောသုတ်ပုဒ်ကို
လည်းကောင်း၊ ယံယံဂါထာပဒံဝါ၊ အကြင်အကြင်သို့သောဂါထာပုဒ်ကို
လည်းကောင်း၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿတဿ၊
ထိုထိုသို့သော သုတ်ပုဒ် ထိုထိုသို့သောဂါထာပုဒ်အား၊ အနုဈပ ကထံ၊
လျောက်ပတ်သောစကားကို၊ ကထေဿာမိ၊ ဟောအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပရေသံ၊ တပါးသော သူတို့အား၊ ဓမ္မော၊
တရားကို၊ ဒေသေ တဗ္ဗော၊ ဟောအပ်၏၊ ပရိယာယ ဒဿာမိတိ၊ ပရိ
ယာယဒဿာမိ ဟူသည်ကား၊ တဿတဿအတ္ထဿ၊ ထိုထိုသို့သော
အနက်၏၊ တံတံကာရဏံ၊ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊
ပြုလျက်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဣဝ၊ ဤအရာ၌၊ ပရိ
ယာယောတိ၊ ပရိယာယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အနုဒ္ဓယတံပဒိစ္စာ
တိ၊ အနုဒ္ဓယတံ ပဒိစ္စ ဟူသည်ကား၊ မဟာ သမ္ဗာဓဗ္ဗတ္ထေ၊ ကြီးစွာသော
ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ရောက်တုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သမ္ဗာဓ
တော၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှ၊ မောမိဿာမိ၊ လွတ်စေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနု
ကမ္ပံ၊ အစဉ်လျှောက်သည်ကို၊ အာဂမ္မာစွဲ၍၊ နအာမိသန္တရောတိ၊ နအာမိ
သန္တရော ဟူသည်ကား၊ နအာမိသဟေတုကော၊ ဆွမ်းသက်န်းအစရှိ
သောအာမိသလျှင်အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စတုပစ္စ
ယလာဘံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကိုရခြင်းကို၊ အနာသိသန္တော၊ မတောင်းတ
သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တာနုဉ္စ
ပရေညအနုပဟာစွာတိ၊ အတ္တာနုဉ္စပရေည အနုပဟာဉ္စဟူသည်ကား၊ အတ္တ၊ ကြံ
သနပရဝတ္ထနာဒိဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်း သူတပါး ကိုရှုတ်ချ
ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊
ပရေည၊ သူတပါးကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဏုပဿာတေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်
သဖြင့်၊ အနုပဟာဉ္စာ၊ မဖျက်မူ၍၊ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-သဒ္ဓမ္မဝဂ်၊ ၁၂၃

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နုပ္ပတိဝိနောဒယာတိ၊ နုပ္ပတိ
 ဝိနောဒယာဟူသည်ကား၊ ယာနိဝါယာနိဝါကိစ္စာနိ၊ အကြင်အကြင်သို့
 သောကိစ္စတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာဒေတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုထိုသို့သောကိစ္စတို့သည်၊ မတ္တ
 ကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ အသမ္ပတ္တသု၊ မရောက်ကုန်ဘိ၊ အန္တရာယေဝ၊ အကြား
 ၌သာလျှင်၊ ဒုန္တိဘာရာ၊ ပယ်နှင်ခဲ့ကုန်သည်၊ ဒုဗ္ဗိက္ခန္တယာ၊ ခွါနှင်ခဲ့ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထေတုကာမတာ၊ ပြောခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဘာနန္တိ၊ ပဋိဘာနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမာနိ
 ပဉ္စနုပ္ပတိဝိနောဒယာနိနသုပ္ပတိဝိနောဒယာတိ၊ ဣမာနိပဉ္စနုပ္ပတိဝိနောဒယာနိ
 နသုပ္ပတိဝိနောဒယာ ဟူသည်ကား၊ ဥပါယေန၊ သင့်သော၊ ကာရုဏေန၊
 အကြောင်းဖြင့်၊ အနုရူပါဟိ၊ လျော်ကန်သော၊ ပစ္စဝေက္ခနအနုသာသနာ
 ဒိဟိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ဆုံးမကံမြစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဝိနောဒေတုံ၊
 ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 ဒသမသုတ်အပြီးတည်း၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာဇာတဝဂ်၊

၁ နုပ္ပတိယာသ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
 ၌၊ အာဇာတံ၊ ရန်ငြိုးကို၊ ပဋိဝိနောန္တိ၊ ဖျော်တတ်ကုန်၏၊ ဝူပသမေန္တိ၊ ပြင်း
 စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဇာတပုပ္ပတိနယာ၊ အာဇာ
 တပုပ္ပတိနယမည်ကုန်၏၊ ယတ္ထဘိက္ခုနောဥပ္ပန္နောအာဇာတောသမ္ပဿော
 ပဋိဝိနောဒေတဗ္ဗောတိ၊ ယတ္ထဘိက္ခုနောဥပ္ပန္နောအာဇာတော သမ္ပဿော
 ပဋိဝိနောဒေတဗ္ဗော ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထအာရမ္မဏေ၊ အကြင် အာရုံ၌၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သော၊ ထိုရန်
 ငြိုးကို၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိဝိနော
 ဒေတဗ္ဗော၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ မေတ္တာတသ္မိံ၊ ဝုဂ္ဂလေဘာဝေတဗ္ဗာတိ၊ မေတ္တာတသ္မိံ၊ ဝုဂ္ဂလေဘာ
 ဝေတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနဝသေန၊ တိကမျာန်စတုက္ကဏ္ဍမျာန်

၏အစွမ်းဖြင့်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ကရုဏာ၊
ယထိ၊ ကရုဏာ၌လည်း၊ ဧဝေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥပေက္ခာပန၊
ဥပေက္ခာကိုကား၊ စတုတ္ထပဉ္စမဏ္ဍာန ဝသေန၊ စတုတ္ထချာန် ပဉ္စမချာန်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားအပ်၏၊ ပန၊ မုဒိတာကို မဟောခြင်း
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံ၊ ခုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဿ
တော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စိတ္တံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်သည်၊ နနိဗ္ဗာ
တိ၊ မငြိမ်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မုဒိတာ၊ မုဒိတာသည်၊ နသဏ္ဌဟတိ၊
မတည်နိုင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထိုမုဒိတာကို၊ နဝတ္ထာ၊ ဟောတော်
မမူအပ်၊ အသတိအမနသိကာရောတိ၊ အသတိအမနသိကာရောဟူသည်
ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့အပ်
သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အသတိယာ၊ မအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ အမနသိကာရေ၊
နှလုံးမသွင်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်၊ ကုဋ္ဌာဒိဟိ၊ နံရံအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အန္တရိတေဝရိယ၊
ခြားသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
တသ္မိံ၊ ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အသတိ၊ မအောက်မေ့ခြင်းသို့၊
အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏၊ သေ
သံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝတ္ထာနယတ္ထာ၊ ဆို
အပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်
သာလျှင်တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဧတေသု၊ ထိုရန်ငြိုးဖွဲ့အပ်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးကို၊ ပဋိဝိနာဒေတဗ္ဗော၊ ပယ်
ပျောက်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အာစာတပဋိဝိနယာ၊
အာစာတပဋိဝိနယမည်ကုန်၏၊ ဧတေဟိ၊ ထိုကောင်းမြတ်သောအကျင့်တို့
ဖြင့်၊ အာစာတော၊ ရန်ငြိုးကို၊ ပဋိဝိနာဒေတဗ္ဗော၊ ပယ်ပျောက်အပ်၏၊
ဣတိတသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အာစာတပဋိဝိနယာ၊ အာစာတပဋိဝိန
ယမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဋိဝိနယောတိတေ၊ ပဋိဝိနယောဟူသောဤ
စကားသည်၊ ပဋိဝိနယဝတ္ထု၊ နံပိ၊ ရန်ငြိုးကိုပျောက်ရာ ရန်သူဖြစ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဋိဝိနယကာရဏာနံပိ၊ ရန်ငြိုးကိုပျောက်ခြင်း၏
အကြောင်းကောင်းမြတ်သော အကျင့်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အဓိပတနံ၊
အမည်တည်း၊ တဒုဘယစွဲ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ဝဇ္ဇ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဗလုတ္တပစ္ဆာသက-၂-အာသဝတဝဂ်၊ ၁၂၅

တိ၊သံဃိန္ဒြိယံ၊သန္တံ၊မှန်၏။ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ဗုဒ္ဓိလ်တို့ကို၊
ပဋိပနယဝတ္ထု။ ရန်ငြိုးကို ဖျောက်ရာ ရန်သူဖြစ်သော ဗုဒ္ဓိလ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဥပမာဟိ၊ဥပမာ
တို့ဖြင့်၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊ပဋိပတ္တိယော၊ကောင်းမြတ်သောအကျင့်တို့
သည်၊ပဋိပနယကာရဏာနိ၊ရန်ငြိုးကိုဖျောက်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ လဘတိစကာလေနကာလံစေတသောပိဝရံစေတ
သောပဿဒန္တိ၊လဘတိစကာလေနကာလံစေတသောပိဝရံစေတသော
ပဿဒံဟူသည်ကား၊ကာလေနကာလံ၊ရံခါရံခါ၊သမထပိပဿနာပိတ္တဿ
သမထပိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်၏၊ဥပ္ပန္နောကာသ သင်္ခါတံ၊ ဖြစ်
ရာအခွင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ပိဝရဉ္စေဝ၊အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊သဒ္ဓါသမ္ပန္န
ဘာဝသင်္ခါတံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊
ပဿဒန္တိ၊ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊လဘတိ၊ရ၏။ ရထိယာယာတိ၊
ရထိယာယဟူသည်ကား၊ အန္တရိယံ၊ခရီးမ၌၊နန္တကန္တိ၊ နန္တကံဟူ
သည်ကား၊ပိလောတိကက္ခဏံ၊ပုဆိုးခွမ်းပိုင်းကို၊နိဂ္ဂဟေတွာတိ၊နိဂ္ဂဟေ
တွာဟူသည်ကား၊အတ္တမိတွာ၊နင်း၍၊ယောတတ္ထဿာရောတိ၊ယောတတ္ထ
ဿာရောဟူသည်ကား၊တတ္ထ၊ထိုပုဆိုးခွမ်းပိုင်း၌၊ ယံထိရဋ္ဌာနံ၊အကြင်မြိ
မြိခိုင်ခံ့ရာအရပ်သည်၊အတ္တိ၊ရှိ၏။တံပရိပါတေတွာတိ၊တံပရိပါတေတွာ
ဟူသည်ကား၊တံ၊ထိုမြိမြိခိုင်ခံ့ရာအရပ်ကို၊လုပ္ပိတွာ၊နှုတ်၍၊ဧဝမေဝခေါ
တိဇ္ဈေ၊ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ပံသုကုလိကောပိယ၊ပံသုကုဆောင်
သောရဟန်းကဲ့သို့၊ မေတ္တာပိဟာရီ၊မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသောဗုဒ္ဓိလ်ကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ရထိယာနန္တကံပိယ၊ ခရီးမ၌ပုဆိုး ခွမ်းပိုင်းကဲ့သို့၊
ဝေရိဗုဒ္ဓလော၊ရန်သူဗုဒ္ဓိလ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနံပိယ၊အား
နည်းရာအရပ်ကဲ့သို့၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာ၊ မစင်ကြယ်သော
ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ထိရဋ္ဌာနံပိယ၊မြိမြိ
ခိုင်ခံ့ရာအရပ်ကဲ့သို့၊ ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရတာ၊ စင်ကြယ်သော နှုတ်
အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ဒုဗ္ဗလဋ္ဌာနံ၊ အားနည်း
သောအရပ်ကို၊ဆဒ္ဓေတွာ၊စွန့်၍၊ထိရဋ္ဌာနံ၊မြိမြိသောအရပ်ကို၊ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊သိဗ္ဗိတွာ၊ချုပ်၍၊ပါရုပိတွာ၊ရုံ၍၊ ပိစရဏကာလောပိ
ယ၊ထုဉ်ှ လည်သောကာလကဲ့သို့၊အပရိသုဒ္ဓ ကာယသမာစာရတံ၊မစင်
ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အမနသိကတွာ၊ နှလုံးမ
သွင်းမူ၍၊ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရတံ၊စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏

၁၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

အဖြစ်ကို၊ မနုဿိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝေရိဋ္ဌိရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဗာသုဝိ
 ဟာရုကာလော၊ ချမ်းသာစွာနေသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။
 သေဝါလပဏကပရိယောနန္ဒါတိ၊ သေဝါလပဏကပရိယောနန္ဒါဟူသည်
 ကား၊ သေဝါလေနစ၊ မှော်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဒကပပ္ပဋကေနစ၊ ရေညှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္နာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ စာမ္မပရေတောတိ၊ စာမ္မ
 ပရေတောဟူသည်ကား၊ စာမ္မေန၊ အပူသည်၊ အနုဂ္ဂတော၊ အစဉ်လိုက်အပ်
 သော၊ ကိလန္တောတိ၊ ကိလန္တောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂကိလန္တော၊ ခရီးပင်
 ပန်းသော၊ တသိတောတိ၊ တသိတောဟူသည်ကား၊ တဏှာတိဟူတော၊
 ရေ၌တောင့်တခြင်းအာသာသည် နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဝိပါသိတောတိ၊ ဝိ
 ပါသိတောဟူသည်ကား၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ပါတုကာမော၊ သောက်ခြင်းငှါ
 အလိုရှိသော၊ အပဝိယူဟိတွာတိ၊ အပဝိယူဟိတွာဟူသည်ကား၊ အပ
 နေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဝိဝိတွာတိ၊ ဝိဝိတွာဟူသည်ကား၊ ပဿန္တံ၊ ကြည်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဝေမေဝခေါတိဇ္ဈေ၊ ဝေမေဝခေါဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ စာမ္မာဘိတက္ကော၊ အပူသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပုရိသော
 ဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်နေခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
 ဖွတ်အပ်၏၊ သေဝါလပဏကံဝိယ၊ မှော်ရေညှိကဲ့သို့၊ အပရိသုဒ္ဓဝစိသမာ
 စာရုတာ၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်
 အပ်၏၊ ပဿန္တဥဒကံဝိယ၊ ကြည်သောရေကဲ့သို့၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ
 တာ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်
 ၏၊ သေဝါလပဏကံ၊ မှော်ရေညှိကို၊ အပဗျူဟိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပဿန္တဥဒကံ၊
 ကြည်သောရေကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဂမနံဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ အပရိ
 သုဒ္ဓဝစိသမာစာရုတံ၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 အမနုဿိကတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရုတံ၊ စင်ကြယ်
 သောကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ မနုဿိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝေရိဋ္ဌိ၊
 ရန်သူ၌၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊
 ဗာသုဝိဟာရုကာလော၊ ချမ်းသာစွာနေသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်
 ၏၊ ခေါဘိဿာမိတိ၊ ခေါဘိဿာမိဟူသည်ကား၊ စာလေဿာမိ၊ လှုပ်စေ
 အံ့၊ လောဂိဿာမိတိ၊ လောဂိဿာမိဟူသည်ကား၊ အာကုလံ၊ ရှောင်ရှက်
 သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ အပေယျမ္ပိနံ ကရိဿာမိတိ၊ အပေယျမ္ပိနံ
 ကရိဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတု၊ သောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျံ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာသံဘတဝဂ်၊ ၁၂၇

မတတ်ကောင်းသည်ကိုကုသိသောမိပြုအံ့၊ စတုခဏ္ဍိကောတိ၊ စတုခဏ္ဍိ
ကောဟူသည်ကား၊ ဇာဏူဟိစ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေဟိ
စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာနေန၊ တည်ခြင်းဖြင့်၊
စတုခဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်ထောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဂေါပိ
တကံပိဝိတွာတိ၊ ဂေါပိတကံပိဝိတွာဟူသည်ကား၊ ဂေါပိယောဝိယ၊ နွားမ
တို့ကဲ့သို့၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ အာကဇေန္တော၊ ငင်လျက်၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်
၍၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ စာမ္မာဘိတဇ္ဈော၊
အပူသည်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပုရိသောဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့၊ မေတ္တာဝိ
ဟာရီ၊ မေတ္တာနှင့်နေခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဂေါပဒံဝိယ၊ နွားခြေရာ
ခွက်ကဲ့သို့၊ ဧဝရိပုဂ္ဂလော၊ ရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊
ဂေါပဒကော၊ နွားခြေရာခွက်၌၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဥဒကံဝိယ၊ ရေ
ကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊
ပရိတ္တဂုဏော၊ အနည်းငယ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊
စတုခဏ္ဍိကဿ၊ လေးဘက်ထောက်ခြင်းရှိသော ယောက်ျား၏၊ ဂေါပိ
တကံဝိယ၊ နွား၏သောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ပက္ကမနံဝိယ၊
ဖဲသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အပရိသုဒ္ဓကာယဝစိ
သမာစာရတံ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ်အကျင့်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
အမနသိကတွာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍၊ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်
စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဝိဝရပ္ပသာဒသင်္ခါတံ၊ အခွင့်ကြည်ညိုခြင်းဟုဆို
အပ်သော၊ ယံပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ မနသိကတွာ၊
နှလုံးသွင်း၍၊ စိတ္တုပ္ပါဒနိဗ္ဗာပနံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို ငြိမ်းစေခြင်း
ကို၊ ဧဝမိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အာဗာမိကောတိ၊ အာဗာမိကောဟူသည်ကား၊
ဣရိယာပထဘူတကေန၊ ဣရိယာပုထ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝိသဘာဂါ
ဗာဓေန၊ သဘောမဝူသောအနာဖြင့်၊ အာဗာမိကော၊ ကျင်နာခြင်းရှိသော
ပုရတောဝိဿာတိ၊ ပုရတောဝိဿာဟူသည်ကား၊ ပုရတောဝိ၊ ရှေ့မှလည်း
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အနုယဗျသနန္တိ၊ အနုယဗျသနံဟူသည်ကား၊ အဝနိ
ဝိနာသံ၊ မပွားစီးခြင်း ဖျက်စီးခြင်းသို့၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဧဝမေဝခေါ
ဟူသောဤပါဌ၌၊ သောအနာထဂိဏ္ဏာနောဝိယ၊ ထိုကိုးကွယ်ရာမရှိသော
သုနာကဲ့သို့၊ သဗ္ဗကဏ္ဍဓမ္မသမန္နာဂတော၊ အလုံးစုံမည်းညစ်သောအကု

၁၂၈ ဆန့်ကျင်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သိလ်တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အန္ဓါနမဂ္ဂေါဝိယ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးကဲ့သို့၊ အနမတဝ္ဂသံသရာ၊ မသိအပ်သောအစရှိသောသံသရာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပုရတောစ၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဂါမာနံ၊ ရွာတို့၏၊ ဒုရဘာဝေါဝိယ၊ ဝေးသောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ ဒုရဘာဝေါ၊ ဝေးသောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သပ္ပါယဘောဇနာနံ၊ လျောက်ပတ်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ အလာဘောဝိယ၊ မရသောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ သာမညဗလဘောဇနာနံ၊ အရိယသိလ်တည်းဟူသောဘောဇဉ်တို့ကို၊ အလာဘော၊ မရခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သပ္ပါယဘောသန္တာနံ၊ လျောက်ပတ်သောဆေးတို့ကို၊ အလာဘောဝိယ၊ မရသကဲ့သို့၊ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပတိရူပဥပဋ္ဌာကာနံ၊ လျော်ပတ်သော အလုပ် အကျွေးတို့ကို၊ အလာဘောဝိယ၊ မရသကဲ့သို့၊ ဩဝါဒါနုသာသနိတိ၊ ဆုံးမခြင်း ကံဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ကိလေသတိကိစ္ဆကာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနာတုစားတတ်သောဆရာတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဂါမန္တနာယကဿ၊ ရွာသို့ဆောင်တတ်သောခရီးညွှန်ကို၊ အလာဘောဝိယ၊ မရသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပာပကဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ တထာဂတဿဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ သာဝကဿဝါ၊ သာဝကကိုလည်းကောင်း၊ အလန္နဘာဝေါ၊ မရအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကာရုညပဋ္ဌာနံဝိယ၊ သနားခြင်းကာရုဏာ၏ထင်ခြင်းကဲ့သို့၊ တတ္ထိ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မေတ္တာဝိဟာရိကဿ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာရုညံ၊ သနားသောသူ၏အဖြစ်တည်းဟူသောကာရုဏာကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗိတ္တနိဗ္ဗာပနံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကိုငြိမ်းစေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အန္တောဒကောတိ၊ အန္တောဒကာဟူသည်ကား၊ ပဿန္နောဒကာ၊ ကြည်သောရေရှိသော၊ သာတောဒကောတိ၊ သာတောဒကာဟူသည်ကား၊ မရရောဒကာ၊ မျှိုမြိန်သောရေရှိသော၊ သီတောဒကောတိ၊ သီတောဒကာဟူသည်ကား၊ တနုသီတသလိလာ၊ ကြည်သည်ဖြစ်၍ချမ်းအေးသောရေရှိသော၊ သေတကောတိ၊ သေတကာဟူသည်ကား၊ ဦးမိဘိန္ဒနဋ္ဌာနေသု၊ ထိုင်းတံဝိုးကြောင့်ကွဲယွက်ရာအရပ်တို့၌၊ သေတဝဏ္ဏာ၊ ပြသောအဆင်းရှိသော၊ သုပ္ပတိတ္တာတိ၊ သုပ္ပတိတ္တာ

၅-ပစ္ဆိမသုတ္တံ-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၁၂၆

ဟူသည်ကား။ သမတိတ္တာ၊ ညီညွတ်သောဆိပ်ရှိသော၊ ဇေယျဝေတိ
ဇေယျ၊ ဇေယျဝေတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ စာမ္မာဘိတက္ကော၊ အပူသည်နှိပ်စက်
အပ်သော၊ ပုရိသောဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်
နေခြင်းကို၊ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သာပေါက္ခရဏီရိယ၊ ထိုရေကန်ကဲ့သို့၊
ပရိသုဒ္ဓ သဗ္ဗန္ဒါရော၊ စင်ကြယ်သော အလုံးစုံသော ကာယန္ဒါရ ဝစိန္ဒါရ
မနောန္ဒါရရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားကို၊ ဒဠ္ဋဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ နှုတွာ၊
ရေချိုး၍၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ တက်၍၊ ရုက္ခန္တယာယ၊ သစ်
ပင်ရိပ်၌၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဂမနံဝိယ၊ သွား
သကဲ့သို့၊ တေသုန္ဒါရေသု၊ ထိုကာယန္ဒါရ ဝစိန္ဒါရ မနောန္ဒါရတို့၌၊ ယံ၊
အကြင်အာရုံကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊
အာရုံပြု၍၊ ဝိတ္တနိဗ္ဗာပနံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကိုငြိမ်းစေခြင်းကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၃-၄ တတိယစတုတ္ထာနိ၊ တတိယသုတ်စတုတ္ထသုတ်တို့သည်၊ ဟေဠာ၊
အောက်၌၊ ဝုတ္တာနုယာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိကုန်သည် သာလျှင်
တည်း။ ။

၅ ပစ္ဆမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အညာတုကာမောတိ၊ အညာတု
ကာမောဟူသည်ကား၊ ဇာနိတုကာမော၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပရိဘဝန္တိ၊ ပရိဘဝံဟူသည်ကား၊ ပရိဘဝန္တော၊ နှိပ်စက်လိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိဘဝိသာမိ၊ နှိပ်စက်အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိဘဝနတ္ထာ
ယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တတိ၊ မေး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတ္ထေတံဌာနန္တိ၊ အတ္ထေ
တံဌာနံဟူသည်ကား၊ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နော
စေဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေအညံအာရာဇေယျာတိ၊ နောစေဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေအညံအာရာဇေ
ယျဟူသည်ကား၊ ဣမသို့ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤမျက်မှောက်သောကိုယ်
၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နောစေပါပုဏယျ၊
အကယ်၍မရောက်ငြားအံ့၊ ကဗဠိကာရာဟာရဘက္ခာနံဒေဝါနန္တိ၊ ကဗဠိ
ကာရာဟာရဘက္ခာနံဒေဝါနံဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရဒေဝါနံ၊ ကာမာ
ဝစရနတ်တို့၏၊ အညတရံမနောမယံကာယန္တိ၊ အညတရံမနောမယံကာ
ယံဟူသည်ကား၊ ဈာနမနေန၊ ဈာနစိတ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ အည

၁၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ၊

တရံ၊ အမှတ်မရှိတရံတရံသံသံသုဒ္ဓါဝါသဖြဟူကာယံ၊ သုဒ္ဓါဝါသဖြဟူ
 အပေါင်း၌၊ ဥဒါယိတိ၊ ဥဒါယိဟူသည်ကား၊ ဇ္ဇာလုဒါယိ၊ ဇ္ဇာလုယိသည်၊
 ဟိသံစွံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဇ္ဇာလုဒါယိသည်၊ မနောမယန္တိ ဝစနံ၊ မနောမယံ
 ဟူသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာရုပ္ပေန၊ အာရုပတုံသည်၊ ဘဝိ
 တဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပဋိဗာဟိ၊ တားမြစ်၏၊ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အယံ၊ ဤဇ္ဇာလုဒါယိသည်၊ ကိံ၊ အနာတိ
 အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခါဝေ၊
 မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နပ္ပဒိုက္ခောသန္တိ၊
 မတားမြစ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာလာနံ၊ မိက်သောသူတို့၏၊ လန္တုဥပ္ပတ္တိ
 ပုဋိဗာဟနတ္ထံ၊ အယူ၏ဖြစ်ခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်းငှါ၊ တံဝစနံ၊ ထိုဇ္ဇာလုဒါယိ
 တားမြစ်သော စကားကို၊ အနဓိဝါသေတွာ၊ သည်းမခံနိုင်မူ၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထို
 ဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ အတ္ထိနာမာတိဇေသော
 သဇ္ဇော၊ အတ္ထိနာမဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အမရိသနတ္ထေ၊ သည်းမခံနိုင်
 ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
 စ၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဇ္ဈု
 ပေက္ခိယသထာတိ၊ အဇ္ဈုပေက္ခိယသထဟူသည်ကား၊ အနာဂတဝစနံ၊ အနာ
 ဂတိသဒ္ဓါကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသံစွံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ထေ
 ရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဝိဟေသိယမာနံ၊ ညှဉ်းဆဲသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခထ၊ လျစ်လျူရှုကုန်တိ၏၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 လျစ်လျူရှုခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပရိသာမိနသဟာမိ၊ မဝံ၊ နာမိဝါသေ
 တိ၊ သည်းမခံနိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံယေ
 ဝ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကိုသာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အတ္ထိနာမအာနန္ဒ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟပန၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊
 အမေးတည်း၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကတ္တာ၊ တရားဘဏ္ဍာပိုးဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံယေဝ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကိုသာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုတ္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဟိ
 သံစွံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကသမ၊ တရားဘဏ္ဍာပိုး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တ၊
 ဆိုသောရဟန်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာစာတဝဂ်၊ ၁၃၁

အဝိစ၊ တနည်းကား၊ သေသေသော၊ ဤအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထ
ရသေ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဝိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော အဆွေခင်
ပွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သေသေသော၊ ဤသို့
တားမြစ်ခြင်းသည်၊ အသေ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊
တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊
အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ ဂရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
အတ္ထိနာမအာနန္ဒအစရှိသောစကားကို၊ ကိဉ္ဇာဝိအာဟ၊ အကယ်၍မိန့်တော်
မူ၏ရှင်၊ ပနတဏှာပိ၊ ထိုသို့ပင်မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သေသော၊ ဤအတ္ထိနာ
မအာနန္ဒအစရှိသည်ဖြင့်ကဲ့ရဲ့တော်မူခြင်းသည်၊ တသေဝ၊ ထိုအရှင်အာ
နန္ဒာကိုသာလျှင်၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ သမ္ပုဗ္ဗိ
ဘူတာနံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော
ရဟန်းတို့ကိုပင်လျှင်၊ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိအပ်၏၊ ဝိဘာရန္တိ၊ ဝိဘာရံဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋီ
သို့၊ အနန္တရိယန္တိ၊ အနန္တရိယံဟူသည်ကား၊ နအန္တရိယံ၊ မအံ့အပ်၊ ယထာ
တိဇေတံဝစနံ၊ ယထာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကို
ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ အာယသ္မန္တယေဝေတ္ထဥပဝါတံပဋိဘာသေယျာ
တိဇေတ္ထ၊ အာယသ္မန္တယေဝေတ္ထဥပဝါတံပဋိဘာသေယျဟူသော ဤပါဌ
၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတဒေဝကာရဏံ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကိုညှဉ်းဆဲသော အကြောင်းကိုသာလျှင်၊
အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥဒါဟဇေ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သည် ရှိသော်၊
အာယသ္မတောယေဝ ဥပဝါဏဿ၊ အရှင်ဥပဝါဏအားသာလျှင်၊ ပဋိ
ဝစနံ၊ စကားတုံ့သည်၊ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော၊ ဥပဋ္ဌာတု၊ ထင်စေလော၊
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ သာရန္တံဩက္ကန္တန္တိ၊ သာရန္တံ
ဩက္ကန္တံဟူသည်ကား၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်၊ အနုပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်
၏၊ သီလဝါတိအာဒိဟိ၊ သီလဝါဤသို့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒိဏာသဝသိ
လာဒိနိယေဝ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သီလအစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိ
တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ခဏ္ဍိဓ္ဓေနာတိအာဒိနိ၊ ခဏ္ဍိဓ္ဓေနဤသို့အစရှိသည်
တို့ကို၊ သက္ကာရာဒိနံ၊ အရိအံသေပြုခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ကာရဏဝုစ္ဆာဝ
သေန၊ အကြောင်းကိုမေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ခဏ္ဍိဓ္ဓာဒိဟိ၊ သွားကျိုးသည်၏အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ကာရ
ဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုကြီးရင့်သော သူကို၊ သဗြဟ္မစာရိ၊

၁၃၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ကိသတ္တရေယျံ၊ အဘယ်သို့အရိအသေပြု
ကုန်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤခဏ်တို့၌အစရှိသော
ပါဌ၌၊ အဓိပ္ပါယ်၊ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်တည်း၊ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စောဒကေနာလိ၊ စောဒက
နဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုသန္ဓဿနာ၊ ဝတ္ထုကိုပြခြင်းလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိ
သန္ဓဿနာ၊ အာပတ်ကို ပြခြင်း လည်းကောင်း၊ သံဝါသ ပုပ္ဖိက္ခေပေါ၊
အပေါင်းအဘော်ကို ပယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သာမိဗိပ္ပုပ္ဖိက္ခေပေါ၊ အရိ
အသေပြုခြင်းကိုပယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ စောဒနာဝတ္ထုဟိ၊ စောဒနာခြင်း၏အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ စောဒိယ
မာနေန၊ စောဒနာသော၊ ကာလေနဝက္ခာမိနေ၊ အကာလေနာတိဧတ္ထ၊ ကာ
လေနဝက္ခာမိနေ၊ အကာလေနဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝုဒ္ဓိတကံဿ၊ စောဒနာ
အပ်သောဝုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာလော၊ စောဒနာသင့်သော ကာလကို၊
ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ စောဒကဿ၊ စောဒနာတတ်သော စောဒက
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကာလော၊ အခါကို၊ နကထိတော၊ မဟောအပ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
ပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ စောဒေန္တေန၊ စောဒနာသောစောဒက
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိဿမဇ္ဈေဝါ၊ ပရိသတ်အလယ်၌လည်းကောင်း၊ ဥပေါ
သထပဝါရဏဂ္ဂေဝါ၊ ဥပုသ်အိမ်ပဝါရဏာအိမ်၌လည်းကောင်း၊ အာသန
သာလာဘောဇနာသာလာဒိသုဝါ၊ တည်နေရာစရပ်ဆွမ်းစားစရပ်အစရှိ
သည်တို့၌လည်းကောင်း၊ နစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာအပ်၊ ဒိဝါဠာနေ၊ နေသန့်
ရာအရပ်၌၊ နိသိန္ဒကာလေ၊ နေသောကာလ၌၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ ဩ
ကာသံ၊ စောဒနာခွင့်ကို၊ ကရောတု၊ ပြုလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊
အရှင်ကို၊ ဝတ္ထုကာမော၊ မေးခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာဝ၊ ပြုစေ၍သာလျှင်၊ စောဒေ
တဗ္ဗံ၊ စောဒနာအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့စောဒနာခွင့်ကိုပြုစေ၍စောဒနာသင့်သော်
လည်း၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ဝုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိက္ခာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ယော
ဇ္ဇောလ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်လျှပ်ပေါ် လေပ်လည်သော ဝုဒ္ဓိတက ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ မဟာနိုး
တို့အား၊ အယသံ၊ အကျော်အစောမဲ့သို့၊ အာရောပေတိ၊ တင်၏၊ သော၊ ထို
လျှပ်ပေါ် လေပ်လည်သော ဝုဒ္ဓိတက ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဩကာသကဗ္ဗံ၊ အခွင့်
တောင်းခြင်းအမှုကို၊ ဝိနာပိ၊ ကြဉ်၍လည်း၊ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာအပ်၏၊

၅-ပဉ္စကနီပါတီ-စတုတ္ထပဏ္ဏာသံက-၂-အာဇာတဝဂ်၊ ၁၃၃

ဘုတေနာတိ၊ ဘုတေနဟူသည်ကား၊ တစ္ဆေန၊ ဖုဏိသော၊ သဘာဝေန၊
 ဇာတောဖြင့်၊ သဏ္ဌေနာတိ၊ သဏ္ဌေနဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈေန၊ ပြေပြစ်သဖြင့်
 မုဒုကေန။ နူးညံ့သဖြင့်၊ အတ္ထသဗ္ဗိတေနာတိ၊ အတ္ထသဗ္ဗိတေနဟူသည်
 ကား၊ အတ္ထကာမတာယ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ပိတကာမ
 တာယ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ဥပေတေန၊ ငြိည့်စုံသဖြင့်၊
 အဝိပ္ပဒိသာရောဥပဒ၊ ဘာတဗ္ဗောတိ၊ အဝိပ္ပဒိသာရောဥပဒဟာတဗ္ဗောဟူ
 သည်ကား၊ အမင်္ဂလာဘဝေါ၊ မျက်နှာသာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေ
 တဗ္ဗော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ အလန္တေအဝိပ္ပဒိသာရာယာတိ၊ အလန္တေအဝိပ္ပဒိ
 သာရာယဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်အား၊ အမင်္ဂလာဝါယ၊ မျက်နှာသာ
 သည်၏အဖြစ်ငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊
 ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 သတ္တမသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တန
 ယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကုမေဝ၊ ထင်
 ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ နိသာမယတိ၊ စိတ်
 နှလုံး၌သိမှီးတတ်၏၊ ဥပဓာရေတိ၊ ဖွတ်တတ်၏၊ ဣတိတဿာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ခိပ္ပနိသန္တိ၊ ခိပ္ပနိသံ မည်၏၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ၊ ယူအပ်သည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ ဣတိတဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂ္ဂဟိတဂ္ဂါတိ၊
 သုဂ္ဂဟိတဂ္ဂါတိမည်၏၊ အတ္ထကုသလောတိ၊ အတ္ထကုသလော ဟူသည်
 ကား၊ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မကုသလောတိ၊
 ဓမ္မကုသလောဟူသည်ကား၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ နိရုတ္တိ
 ကုသလောတိ၊ နိရုတ္တိကုသလောဟူသည်ကား၊ နိရုတ္တိဝစနေသု၊ ထုတ်၍
 ဆိုအပ်သောမာဂတာသာသဒ္ဓါတို့၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ဗျဉ္ဇနကုသ
 လောတိ၊ ဗျဉ္ဇနကုသလောဟူသည်ကား၊ အက္ခရပဘေဒေ၊ အက္ခရာအပြား
 ၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊ ပုပ္ဖာပရကုသလောတိ၊ ပုပ္ဖာပရကုသလောဟူသည်
 ကား၊ အတ္ထပုပ္ဖာပရံ၊ အနက်၏ရှေ့နောက်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပုပ္ဖာပရံ၊ ပါဠိ
 ၏ရှေ့နောက်လည်းကောင်း၊ အက္ခရပုပ္ဖာပရံ၊ အက္ခရာ၏ရှေ့နောက်လည်း
 ကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနပုပ္ဖာပရံ၊ သဒ္ဓါ၏ရှေ့နောက်လည်းကောင်း၊ အနုသန္တိပုပ္ဖာ
 ပရံ၊ အနုသန္တေ၏ရှေ့နောက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမိမေ၊ ငါးပါး

၁၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

အပြားရှိသော၊ ဣမေတ္ထိပုဗ္ဗာပရေ၊ ဤရှေ့နောက်၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထပုဗ္ဗာပရကုသလောအစရှိသည်တို့တွင်၊ အတ္ထပုဗ္ဗာပရကု
သလောတိ၊ အတ္ထပုဗ္ဗာပရကုသလောဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္တေန၊ အနက်ဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောအပ်သော၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဇာ
နာတိ၊ သိသနည်း၊ ဟိပိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တေ၊
အနက်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အတ္တေ၊
အနက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အတ္တေ၊ အနက်ကို၊
ဝုတ္တေပိ၊ ဟောအပ်သော်လည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တေ၊ အနက်သည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဥဘတော၊ အောက်အထက်
နှစ်ပါးစုံမှ၊ အတ္တေ၊ အနက်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အတ္တေ၊
အနက်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဘတော၊ အောက်အထက်
နှစ်ပါးစုံမှ၊ အတ္တေ၊ အနက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊
မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥဘတော၊ ထာဝရသို့၊
အောက်အထက်နှစ်ပါးစုံသောအဖို့တို့၌၊ အတ္တေ၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော
အပ်သည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အတ္တေ၊ အနက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဓမ္မပုဗ္ဗာပရာဒိသုပိ၊ ပါဠိ၏ရှေ့နောက်အစရှိ
သည်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆို
ပြီးအံ့၊ အနုသန္ဓိပုဗ္ဗာပရေ၊ အနုသန္ဓေ၏ရှေ့နောက်၌၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အာ
ဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သုတ္တန္တေ၊ ပါဠိကို၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိ
သော်၊ မတ္ထကေ၊ အဆုံး၌၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာသု၊
အဘိညာဉ်တို့သည်၊ အာဂတာသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်၊ ယထာနုသန္ဓိ၊
အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ၊ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားအားလျော်စွာ၊
သုတ္တန္တေ၊ ပါဠိသည်၊ ဂတော၊ လာသည်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ
၏၊ ဗိဗ္ဗိဝသေန၊ ဗိဇ္ဇာဗိဗ္ဗိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုတ္တန္တေ၊ ပါဠိကို၊ အာရဇ္ဈေ၊ အား
ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သစ္စေသု၊ သစ္စာတို့သည်၊ အာ
ဂတာသုပိ၊ လာကုန်သော်လည်း၊ ယထာနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ၊
နာဂတော၊ လာသည်မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကလဟာဘဏ္ဍနဝ
သေန၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ငြင်းခုံခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုတ္တန္တေ၊ ပါဠိကို၊ အာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-အာဇာတဝဂ်၊ ၁၃၅

ရဇ္ဇေ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သာရဏီယဓမ္မေသု၊
သာရဏီယဖြစ်သော အကျင့်ဝတ်တရားတို့သည်၊ အာဂတေသုပိ၊ လာ
ကုန်သော်လည်း၊ ယံထာနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ၊ နာဂတော၊ လာ
သည်မဖြစ်၊ န္တုတ္တိံသ တိရုစ္ဆာန ကထာဝသေန၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော မဂ်
ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သော စကား၏အစွမ်းဖြင့်၊ သုတ္တန္တေ၊ ပါဠိကို၊ အာရဇ္ဇေ၊
အားထုတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဒသကထာဝတ္ထု၊ သု၊ ဆယ်
ပါးသောကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ အာဂတေသုပိ၊ လာကုန်သော်လည်း၊ ယ
ထာနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ၊ နာဂတော၊ လာသည်မဖြစ်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၁၁ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဘိဘူတိ၊ အဘိဘူဟူ
သည်ကား၊ သဗ္ဗသတ္တေ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊
လွှင်းမိုး၍၊ ဗြူတော၊ တည်၏၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအကဲဖြစ်၏၊ အနဘိဘူ
တောတိ၊ အနဘိဘူတောဟူသည်ကား၊ အညေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊
အနဘိဘူတော၊ မနှိုင်းစက်အပ်၊ အညဒတ္ထုတိ ဧသော သန္ဓေ၊ အည
ဒတ္ထုဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ကေသဝစနေ၊ စင်စစ်ဟူသောအနက်ကို
ဟောသောသဒ္ဒါ၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
ဒသနဝသေန၊ မြင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒသော၊ ဒသမည်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
ကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း၊
ဝသဝတ္တိတိ၊ ဝသဝတ္တိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇနံ၊ လူကို၊
ဝသေ၊ မိမိအလိုသို့၊ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်စေတတ်၏၊ ယထာပဿတောတိ၊
ယထာပဿတောဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏံဝါ၊ ဣဋ္ဌာရုံသည်မူလည်း၊
ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အနိဋ္ဌာရမ္မဏံဝါ၊ အနိဋ္ဌာရုံသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊
ဖြစ်စေ၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအာရုံ
ကို၊ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနန္တရာအာသဝါနံယောဟော
တိတိ၊ အနန္တရာအာသဝါနံယောဟောတိဟူသည်ကား၊ အနန္တရာယေ
ဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယထာသုတာတောတိဇ္ဇောပိ၊ ယထာသုတာတောဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊
ဧသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အံထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ စက္ခု၊
နာ၊ စက္ခုပဿာဒဖြင့်၊ သံဃူဝံ၊ အကြင်ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိရုန္တရမေဝ၊
အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရ

ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 တံအရဟတ္တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏာနန္တရံနာမ၊ စက္ခု
 ဝိညာဉ်၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဒံဓဿနာနံအဂ္ဂန္တိ၊ ဣဒံဓဿနာနံအဂ္ဂံဟူသော
 စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုတိယပဗ္ဗေဝိ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
 ဝါကျ၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ယထာသုခိတဿာ
 တိ၊ ယထာသုခိတဿဟူသည်ကား၊ ယေနမဂ္ဂသုခေန၊ အကြင်မဂ်ချမ်းသာ
 ဖြင့်၊ သုခိတဿ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ အနန္တရာအာသဝါနံဓယောဟော
 တိတိ၊ အနန္တရာအာသဝါနံဓယောဟောတိဟူသည်ကား၊ သမနန္တရမေဝ
 အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ
 သုခါနံအဂ္ဂန္တိ၊ ဣဒံသုခါနံအဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ ဣဒံမဂ္ဂသုခံ၊ ဤမဂ်ချမ်းသာ
 သည်၊ သုခါနံ၊ ချမ်းသာတကာတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ ယထာသညိဿာ
 တိဣဝပိ၊ ယထာသညိဿဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊ မဂ္ဂသညာဝ၊ မဂ်နှင့်
 ယှဉ်သော သညာကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယထာဘူ
 တဿာတိ၊ ယထာဘူတဿဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံဘဝေ၊ အကြင်ဘဝ၌၊
 ယသ္မိံအတ္တဘာဝေ၊ အကြင်အတ္တဘော၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အနန္တရာယေန၊ အနန္တရာယံမရှိသဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံဘဝါနံအဂ္ဂန္တိ၊ ဣဒံဘဝါနံအဂ္ဂံဟူသည်ကား၊
 ပစ္ဆိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောသည်၊ ဘဝါ
 နံဘောတို့ထက်၊ အဂ္ဂံနာမ၊ မြတ်သည်မည်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
 ယထာဘူတဿာတိ၊ ယထာဘူတဿ ဟူသည်ကား၊ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊
 အကြင်တရားတို့ဖြင့်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဓဏ၌၊ ဘူတဿဝိဇ္ဇမာနဿ၊ ထင်
 ရှားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနန္တရာအာသဝါနံဓယောဟောတိတိ၊ အနန္တရာ
 အာသဝါနံဓယောဟောတိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂါနန္တရမေဝ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့
 ၌သာလျှင်၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံဘဝါနံအဂ္ဂန္တိ၊ ဣဒံဘဝါနံ
 အဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ဓဏ၌၊ ဣဒံဓန္ဓပဉ္စကံ၊ ဤဓန္ဓငါးပါး
 အပေါင်းသည်၊ ဘဝါနံဘဝတို့ထက်၊ အဂ္ဂံနာမ၊ မြတ်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်ဓဿမသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
 ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၁၃၇

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊

၁-၂-၃ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမ ဒုတိယ တတိယေသု၊ ပဌမ ဒုတိယ တတိယသုတ်တို့၌၊ အဂါရိယပဋိပတ္တိ၊ လူတို့၏ အကျင့်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ သောတာပန္န သကဒါဂါမိနောပိ၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဝနန္တိ ယေဝ၊ သင့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဘယာနိတိ၊ ဘယာနိ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တုတြာသဘယာနိ၊ စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဘေးတို့ကို၊ ဝေရာနိတိ၊ ဝေရာနိဟူသည်ကား၊ အကုသလဝေရာနိပိ၊ အကုသိုလ်ဟု၊ ဆိုအပ်သော ရန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဝေရာနိပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောရန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စေတသိကန္တိ၊ စေတသိကံဟူသည်ကား၊ စိတ္တနိသိတံ၊ စိတ်ကိုမှီသော၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ ကာယပသာဒဝတ္ထုကံ၊ ကာယပသာဒရုပ်လျှင်မြှီရာရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခကို၊ ဒေါမနဿန္တိ၊ ဒေါမနဿံဟုံသည်ကား၊ ဒေါမနဿဝေဒနံ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာကို၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိရေတိပ္ပဟာနံ၊ ကြဉ်သောအားဖြင့်ပယ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥပါသကပ္ပဋိကုဋ္ဌေတိ၊ ဥပါသကပ္ပဋိကုဋ္ဌေ ဟူသည်ကား၊ ဥပါသကပဋ္ဌိမကော၊ အယုတ်ဆုံးဖြစ်သောဒါယကာသည်၊ ကောတုဟလမင်္ဂလိကောတိ၊ ကောတုဟလမင်္ဂလိကောဟူသည်ကား၊ ဣမိနာ၊ ဤမြင်အပ်သောရူပါရုံအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤမည်သောမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တတ္တာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကောတုဟလသင်္ခါတေန၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတမင်္ဂလေန၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတမင်္ဂလာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ မင်္ဂလံပစ္စေတိနောကမ္မန္တိ၊ မင်္ဂလံပစ္စေတိနောကမ္မံဟူသည်ကား၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဣတောစဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဣတောစဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဣမမ္မာသာသနာ၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပုဗ္ဗကာရံကရောတိတိ၊ ပုဗ္ဗကာရံကရောတိဟူသည်ကား၊ ဒါနမာနာဒိကံ၊ ပေးလှူခြင်းဖြတ်ရိုးခြင်းအစရှိသော၊ ကုသလကိစ္စံ၊ ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောကိစ္စကို၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ။

၆ ဆင်ဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကိန္တိမယန္တိ၊ ကိန္တိမယံ ဟူသည်ကား၊ ကေနနာမဥပါယေန၊ အဘယ်မည်သောဥပါယ်ဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပဝိဝေကံပီတိန္တိ၊ ပဝိဝေကံပီတိဟူသည်ကား၊ ပဌမဒုတိယဣာနာဒိနိ၊ ပဌမချာန် ဒုတိယချာန် အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်သော၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ ကာမူပသံပဿိတန္တိ၊ ကာမူပသံပဿိတံ ဟူသည်ကား၊ ကာမနိဿိတံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို ဖြစ်သော၊ ဒုဝိဝေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ အာရေဏ္ဏ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်သော၊ အကုသလုပသဗ္ဗိတန္တိ၊ အကုသလုပသဗ္ဗိတံဟူသည်ကား၊ မိဂသူကဇေဒယော၊ သမင် ဝက် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိဿာမိ၊ ပစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရံ၊ ခြားကို၊ နိပေတွာ၊ ပစ်၍၊ တသ္မိံ၊ ထိုခြားသည်၊ ဝိရုဇ္ဈေ၊ ချွတ်ယွင်းသည်ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိရုဇ္ဈေ၊ ချွတ်ယွင်းအပ်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်သော၊ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တာဒိသေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ သမင်ဝက်အစရှိသည်တို့ကို ပစ်သောအရာတို့၌၊ အဝိရုဏ္ဏန္တဿ၊ မချွတ်ယွင်းသောသူအား၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ပစ်အပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ပဟရံ၊ ထိုးချတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကံ၊ ဖြစ်သောသုခသောမနဿသည်၊ အကုသလုပသဗ္ဗိတံ၊ အကုသိုလ်ကိုဖြစ်သော၊ သုခသောမနဿံနာမ၊ သုခသောမနဿ မည်၏၊ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒါနာဒိဥပကရဏာနံ၊ ဒါနအစရှိသည်တို့၏ အဆောက်အဦတို့၏၊ အသမ္ပတ္တိယာ၊ မပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သောဒုက္ခဒေါမနဿသည်၊ ကုသလုပနိဿိတံ၊ ကုသိုလ်ကိုဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဒေါမနဿံ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝါဏိဇ္ဇာနိတိ၊ ဝါဏိဇ္ဇာနိဟူသည်ကား၊ ဝါဏိဇ္ဇကမ္မာနိ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို၊ ဥပါသကေနာတိ၊ ဥပါသကေနဟူသည်ကား၊ တိသရဏဂတေန၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်တတ်သောဒါယကသည်၊ သတ္ထဝါဏိဇ္ဇာတိ၊ သတ္ထဝါဏိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ အာရဇာဏ္ဍာ၊ လက်နက်ဘဏ္ဍာကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တဿ၊ ထိုလက်နက်ဘဏ္ဍာကို၊ ဝိက္ကယော၊ ရောင်းခြင်းတည်း၊ သတ္တဝါဏိဇ္ဇာတိ၊ သတ္တဝါဏိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ မနုဿဝိက္ကယော၊ လူကိုရောင်းခြင်းတည်း၊ ဓံသဝါဏိဇ္ဇာတိ၊ ဓံသဝါဏိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ သူကရမိဂါ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၁၃၉

ဒယော၊ဝက်သမင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပေါသေတွာ၊ကျေးမွေး၍၊တေသံ၊
ထိုဝက်သမင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိက္ကယော၊ရောင်းခြင်းတည်း၊ မဇ္ဇဝါ
ဏိဇ္ဇာတိ၊မဇ္ဇဝါဏိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ယံကိဗ္ဗိ၊တစုံတခုသော၊ မဇ္ဇံ၊သေ
မျိုးကို၊ကာရေတွာ၊ပြု၍၊ တဿ၊ထိုသေမျိုးကို၊ ဝိက္ကယော၊ ရောင်းခြင်း
တည်း၊ ဝိသဝါဏိဇ္ဇာတိ၊ ဝိသဝါဏိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဝိသံ၊အဆိပ်ကို၊
ကာရေတွာ၊ပြု၍၊ တဿ၊ထိုအဆိပ်ကို၊ ဝိက္ကယော၊ ရောင်းခြင်းတည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣမံဝါဏိဇ္ဇံ၊ ဤကုန်သွယ်
ခြင်းကို၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ကာတံ၊ပြုခြင်းငှါ၊နေဝဝဋ္ဋတိ၊မအပ်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ပရေ၊တပါးသောသူတို့ကို၊သမဒပေတွာ၊တိုက်တွန်းနှိုးဆော်
၍၊ကာရေတံ၊ပြုစေခြင်းငှါ၊နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိတိ၊ပဗ္ဗာဇေန္တိဟူ
သည်ကား၊ရဋ္ဌဌာ၊တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ယထာပစ္စယံ
ဝါကရောန္တိတိ၊ယထာပစ္စယံဝါကရောန္တိဟူသည်ကား၊ ယထာပစ္စယံ၊
အလိုအားလျော်စွာ၊ယထာဇ္ဈာသယံ၊အလိုအလျောက်၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်
၏၊ တမေဝပါပကမ္ပပဝေဒန္တိတိ၊ တံမေဝပါပကမ္ပပဝေဒန္တိ ဟူသည်
ကား၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေန၊ထိုသူသည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊
တထေဝ၊ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အညေသံ၊တပါးသောသူတို့အား၊အာ
ရောဓေန္တိ၊ပြောကြားကုန်၏၊ကထေန္တိ၊ပြောဆိုကုန်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊သံဝုတကန္တန္တိ၊သံဝုတကန္တန္တိဟူ
သည်ကား၊ဝိဟိတကန္တန္တိ၊ဝိတ်ဆို၊အပ်သောအမှုရှိသော၊ အဘိစေတသိ
ကာနန္တိ၊အဘိစေတသိကာနံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမဗိက္ကနိသယိတာနံ၊ လွန်
မြတ်သောဝိတ်ကိုမှီကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာ
ရာနံဟူသည်ကား၊ပစ္စက္ခယေဝ၊မျက်မှောင်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ဓမ္မေ၊အတ္တ
ဘော၌၊ပဝတ္တိက္ခယေ၊ပဝတ္တိခံသော၊သုခဝိဟာရာနံ၊ချမ်းသာစွာနေခြင်းဟု
ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အရိယကန္တေဟိတိ၊ အရိယကန္တေဟိဟူသည်ကား၊
အရိယာနံ၊အရိယာတို့သည်၊ကန္တေဟိ၊နှင်သက်အပ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဖလ
သီလေကိ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်သွဉ်သောသီလတို့နှင့်၊ အရိယဓမ္မသမာဒါယာတိ
ဧတ္ထ၊အရိယဓမ္မသမာဒါယဟူသောဤပါဌ၌၊ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊သီလာ
နိ၊သီလာတို့ကို၊ အရိယဓမ္မောတိ၊အရိယဓမ္မဟူ၍၊ ကထိတာနိ၊ဟောအပ်
ကုန်၏၊မေရယံဝါရုဏိန္တိ၊မေရယံဝါရုဏိဟူသည်ကား၊ စတုဗြိခံ၊လေး

ပါးအပြားရှိသော၊ မေရယဉ္ဇ၊ အရက်၊ ဘိုရင်း၊ ပစ္စိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သုရဉ္ဇ၊ သေကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္ဇအနုပိတက္ကယေတိ၊ ဓမ္မဉ္ဇအနုပိတက္ကယေဟူသည်ကား၊ နဝပိမံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တခုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ အနုသန္ဓိဝသေနေဝ၊ အနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပိတက္ကယု၊ ကြံရာ၏၊ အဗျာပဏ္ဍိယိတံပိတ္တန္တိ၊ အဗျာပဏ္ဍိယိတံပိတ္တံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော၊ မေတ္တာဒိဗြဟ္မပိဟ၊ ရေမိတ္တံ၊ မေတ္တာအစရှိသော ဗြဟ္မပိဟာရနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊ ဒေဝလောကာယဘာဝယေတိ၊ ဒေဝလောကာယဘာဝယေဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မလောကတ္ထာယ၊ ဗြဟ္မာပြည်အကျိုးငှါ၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ပုညတ္ထဿဇိဂီသတောတိ၊ ပုညတ္ထဿဇိဂီသတောဟူသည်ကား၊ ပုညနု၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ အတ္တိကဿ၊ အလိုရှိသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဂဝေသန္တဿ၊ ရှာသောသူအား၊ သန္တေသုတိ၊ သန္တေသုဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓတဏှာဂတသဘဝကေသု၊ ဗုဒ္ဓရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသဘဝကတို့၌၊ ပိပုလ္လာဟောတိဒက္ခိကာတိ၊ ပိပုလ္လာဟောတိဒက္ခိကာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပုဗ္ဗနာတိ၊ အနုပုဗ္ဗနဟူသည်ကား၊ သီသပူဇေတာဒိကာ၊ သီလပြည့်စုံခြင်းအစရှိသော၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ တိကနိပါတေ၊ နိကနိပါတ်၌၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သိတံပါတွာကာသိတိ၊ သိတံပါတွာကာသိဟူသည်ကား၊ မဟာမဂ္ဂေနေဝ၊ ခရီးမဖြင့်သာလျှင်၊ ဂန္ထန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တံသာလဝနံ၊ ထိုအင်ကြင်းတောကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအနက်၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသော၊ သုကာရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရင့်စေတတ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်သောအကြောင်းသည်၊ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိလေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဂဝေသိနာ၊ ဂဝေသိအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကေန၊ ဥပါသကာသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သုကာရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရင့်စေတတ်သဖြင့် ကောင်းမြတ်သော အကြောင်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဉ္စကသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၁၄၁

ဧတံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣဒံသုကာ
 ရဏံ၊ ဤသဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ရင့်စေတတ်သဖြင့် ကောင်း မြတ်သော
 အကြောင်းသည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ အပါကဋ္ဌံ၊ မထင်
 ရှား၊ ပဋိစ္စန္တံ၊ ဗုံးကွယ်၏၊ ဟန္တု၊ ယခုနံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
 ရဟန်းသံဃာအား၊ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကြံတော်မူ၍၊ မဂ္ဂ၊ ခရီးမမှ၊ ဥက္ကမ္ပ၊ ဖဲ၍၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိတရံတရ
 သော၊ ပဒေသေ၊ အရင်၌၊ ဌိတောဝ၊ ဖော်လှန်သာလျှင်၊ သိတံပါတုကမ္ပံ၊
 ပြုံးတော်မူခြင်း၏ ထင်ရှားသောအမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အဂ္ဂ
 ဒန္တေ၊ သွားဖျားတို့ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ မဉ္ဇဟသိတံ၊ ညှင်းညှင်းရယ် ရှင်
 တော်မူခြင်းကို၊ ဟသိ၊ ရယ်ရှင်တော်မူ၏၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံ၊ ကရောမိ၊ ထို
 စကားကိုထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ လောကီယမနုဿာ၊ လောကီ၌ဖြစ်သောလူတို့
 သည်၊ ဥရံ၊ ရင်ကို၊ ပဟရန္တော၊ ခတ်ကုန်လျက်၊ ကုဟံကုဟန္တိ၊ ဟာဟာဟု
 ချီးဟာသန္တိ၊ ယထာ၊ ရယ်ရှင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓါ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ကုဟံကုဟန္တိ၊ ဟာဟာဟုချီးဟာသန္တိ၊ ရယ်ရှင်
 တော်မူကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဟသိတံ၊
 ရယ်ရှင်တော်မူခြင်းသည်၊ ဟဉ္ဇပဟဉ္ဇာကာရမတ္တမေဝ၊ ရယ်ရှင်သော
 သူ၏ရယ်ရှင်သော အခြင်းအရာမျှသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံဟသိတံနာမ၊ ဤရယ်ရှင်ခြင်းမည်သည်ကား၊ တေ
 ရသဟိ၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော၊ သောမနဿသဟဂတမိတ္တေဟိ၊ သော
 မနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတဆဲ့သုံးပါးသော
 သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့တွင်၊ လောကီယမဟာဇနာ၊ လောကီလူ
 များအပေါင်းတို့သည်၊ အကုသလတော၊ အကုသိုလ်စိတ်မှ၊ စတူဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သောသောမနဿ သဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ကာမာဝစရကုသ
 လတော၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်မှ၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သောသော
 မနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ စိတ္တေဟိ၊ သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်
 ရှင်ကုန်၏၊ သေခါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အကုသလတော၊ အကုသိုလ်
 စိတ်မှ၊ ဧဒေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်
 သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပပယ်၍၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး
 ကုန်သော၊ စိတ္တေဟိ၊ သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်
 ရှင်ကုန်၏၊ ဒိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်

သော၊ သဟေတုက ကိရိယမိတ္တေဟိ၊ သဟိတ်ကိရိယာ သောမနဿ သဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ အဟေတုက ကိရိယမိတ္တေန၊ အဟိတ်ကိရိယာ သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ မိတ္တေဟိ၊ သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ တေသုပိ၊ ထိုငါးပါးသောသောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့တွင်လည်း၊ ဗလဝါရမ္ပဏေ၊ အားကြီးသောအာရုံသည်၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ န္ဒိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥာဏသမ္ပယုတ္တမိတ္တေဟိ၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ ဒုဗ္ဗလောရမ္ပဏေ၊ အားနည်းသောအာရုံသည်၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒုဟေတုက မိတ္တဒယေနစ၊ ခွဲဟိတ်သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟေတုကမိတ္တေနစ၊ အဟိတ်သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မိတ္တေဟိ၊ သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်တို့ဖြင့်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ကိရိယာဟေတုက မနောဝိညာဏ ဓာတုသောမနဿ သဟဂတမိတ္တံ၊ သဟိတ်ကိရိယာ မနောဝိညာဏ ဓာတ်သောမနဿသဟဂုတ်စိတ်သည်၊ ဂာဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဟဋ္ဌာကာရမတ္တံ၊ ရယ်ရွှင်သောအခြင်းအရာမျှဖြစ်သော၊ ဟသိတံ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ တံဧတံဟသိတံ၊ ထိုရယ်ရွှင်ခြင်းသည်၊ ထေရုဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ တဏှာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာလေ၊ ပြုံးရွှင်တော်မူသောအခါ၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧ၊ ဥာဟိ၊ စွယ်တော်တို့မှ၊ စာတုဗ္ဗိမိကမဟာမေဃမုခတော၊ လေးကျွန်းလုံး၌သောကြီးစွာသောမိဗန်းတိမ်ဝမှ၊ သမောသရိတာ၊ ပြက်သော၊ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်သည်၊ ဝိရောစမာနာဝိယ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သော၊ မဟာတာလက္ခန္ဓပ္ပမာဏာ၊ ကြီးစွာသောထန်းလုံးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ရသ္မိဝဋ္ဋိယော၊ ရောင်ခြည်တော်အစုံတို့သည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ တက်၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ သိရုဝရံ၊ မြတ်သောဦးခေါင်းတော်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်ထည့်သည်ကို၊ ကံတွာ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-ဥပါသကဝဂ်၊ ၁၄၃

ပြု၍၊ ဒါဠုဂ္ဂေသုယေဝ၊ ဣယံတေဝံယျားတို့၌သာလျှင်၊ အန္တရေသယန္တိ၊ ကွလံ
ကုန်၏၊ တေနသညာဇောနံ၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်၊ အယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာ
နန္ဒာသည်၊ ဒာဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်မှ၊ ဂစ္ဆမာ
နောပိ၊ သွားသော်လည်း၊ သိတပါတုဘာဝံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်း၏ ထင်ရှား
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣဒ္ဓန္တိ၊ ဣဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်
စုံ၏၊ ဇိတန္တိ၊ ဇိတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဗာလိဗုလ္လံ၊ ပိယ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်
သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အတိသမိဒ္ဓံ၊ အလွန်ပြည့်စုံ၏၊ အာကိဏ္ဏမနုဿန္တိ၊
အာကိဏ္ဏမနုဿံဟူသည်ကား၊ ဇနသမာကုလံ၊ ရှမ်းတလိုင်းအစရှိသော
လူမျိုးတို့ဖြင့်ပြွမ်း၏၊ သီလေသုပရိပူရကာရိတိ၊ သီလေသုပရိပူရကာ
ရိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ အသမတ္တ
ကာရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုလေ့မရှိ၊ ပဋိဒေသိတာနိတိ၊ ပဋိဒေသိတာနိဟူ
သည်ကား၊ ဥပါသကဘာဝံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ပဋိဒေသိတာနိ၊ ကြားအပ်ကုန်၏၊ သမာဒဝိတာနိနိတိ၊ သမာဒဝိတာနိ
ဟူသည်ကား၊ သရဇောသု၊ သရဇာဂူတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတာနိ၊ တည်စေအပ်
ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣစ္ဆေတံသမသ
မန္တိ၊ ဣစ္ဆေတံသမသမံဟူသည်ကား၊ ဣတိဇေတံကာရဏံ၊ ဤသီလမပြည့်စုံ
ဟူသောအကြောင်းသည်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ သမဘာဝေနော၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမံ၊ တူ၏၊
ဧကဒေသေန၊ တစ်စုံအားဖြင့်၊ သမံ၊ တူသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ နတ္ထိကိဉ္စိအတိရေ
ကန္တိ၊ နတ္ထိကိဉ္စိအတိရေကံဟူသည်ကား၊ ဣမေဟိ၊ ဤငါးရာသော ဒါယ
ကာတို့ထက်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ အတိရေကံ၊ လွန်သောအကျင့်သည်၊
မဟံ၊ ငါ့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟန္တာတိဇေသောသန္ဓေ၊ ဟန္တာဟူသောဤသန္ဓါသည်
ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ၊ ငါးရာသော ဒါယကာတို့ထက် လွန်ကဲခြင်း အကျိုးငှါ
ကျင့်အံ့ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ် စွန့်လွှတ်ခြင်း အနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊
နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ အတိရေကာယာတိ၊ အတိရေကာယဟူသည်
ကား၊ ပိသေသကရဏတ္ထာယ၊ ထူးသောအကြောင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊
ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သီလေသု ပရိပူရကာရိ ဓာရေဏာတိ၊ သီလေသု ပရိပူရကာရိ ဓာရေဏ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ သမတ္တကာ
ရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော၊ ဧတ္ထာ
ဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ တေန၊ ထိုဂဝေသိအမည်ရှိသောဒါယ

၁၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

ကာသညံ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ သမာဓိန္ဒာနိ
နာမ၊ ကောင်းစွာပေးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိမင်္ဂံ ပန
မယန္တိ၊ ကိမင်္ဂံ ပနမယံဟူသည်ကား၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ကေနေဝ
ကာရဏေန၊ အာဇာတ်အကြောင်းဖြင့် သာလျှင်း၊ ပရိပူရကာရိနော၊ ပြည့်
ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သည်၊ နာဘိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်း
သောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်အပြီးတည်း၊ တတိယော၊
သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-အရညဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ မန္ဒုတ္တာ မောမူဟတ္တာတိ၊ မန္ဒုတ္တာ မောမူဟတ္တာ ဟူသည်ကား၊
သမာဒါနံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ နေဝဇာနာတိ၊ မသိ၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုး
ဆက်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မန္ဒုတ္တာ၊
ပညာနုံ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မောမူဟတ္တာ၊ တွေဝေသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အညာဏေနေဝ၊ မသိခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အာရညကော၊ တော၌
နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဝိန္ဒေန္တောဣန္ဒြိယပကတောတိ၊ ပါဝိန္ဒေန္တောဣန္ဒြိယ
ပကတောဟူသည်ကား၊ အရည၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တေဿ၊ နေသော၊ မေ၊
ငါအား၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာရညကော၊ တော၌နေသောရဟန်း
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုပ္ပန္နယသက္ကာရံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်အရိအသေ
ပြုခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ လန္တိ၊
လန္တိပေသလတည်း၊ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်၏၊ ဣတိအာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိ
ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်လည်း၊ သန္တာဝိဿန္တိ၊ ပြီးပွင်း
ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့ပါဝိကာယ၊ ယုတ်မာသော၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလို၌၊
ဌတွာ၊ တည်၍၊ တာယဝေဣန္ဒြိယ၊ ထိုယုတ်မာသော အလိုသည်သာ
လျှင်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍၊ အာရညိကော၊
တော၌နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဗ္ဗာဒဝသေန၊ ရူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိဟရန္တောပန၊ နေသောရဟန်း
သည်ကား၊ ဥဗ္ဗာဒါ၊ ရူးခြင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တက္ခေပေါ၊ ဝိတ်၏မျှလွှင့်ခြင်းကြောင့်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-အရညဝဂ်၊ ၁၄၅

အာရညကောနာမ၊ တော၌နေသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဏ္ဏိတန္တိ၊ ဝဏ္ဏိတံဟူသည်ကား၊ ဣဒံအာရညိကင်္ဂနာမ၊ ဤအာရညကင်္ဂ ခုတင်မည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓေဟိစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကေဟိစ၊ သူရားတပည့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏိတံပသတ္ထံ၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အာရညကော၊ တော၌နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒမတ္ထိတန္တိ၊ ဣဒမတ္ထိတံဟူသည်ကား၊ တေဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကလျာဏာယ၊ ကောင်းသော၊ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒမတ္ထိ၊ ဣဒမတ္ထိမည်၏၊ ဣဒမတ္ထိနော၊ ဤကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသောရဟန်း၏၊ ဘဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ ဣဒမတ္ထိတာ၊ ဤကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်၊ တံဣဒမတ္ထိတံ ယေဝ၊ ဤကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အာရညကော၊ တော၌နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတခုသော၊ လောကာမိသံ၊ လောကအာမိသကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အာရညကော၊ တော၌နေသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပဌမသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤပဌမသုတ်မှ၊ ပရေသုစ၊ နောက်ဖြစ်သောသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ မြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေ့ဦးစွာသောသုတ်၌၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မာတိ၊ ဗြာဟ္မဏဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုတ္တား၏၊ သဘာဝေါ၊ သဘောတည်း၊ သုနုခေသုတိ၊ သုနုခေသု ဟူသည်ကား၊ ကုတ္တု၊ ရေသု၊ ခွေးတို့၌၊ နေဝကိဏန္တိ၊ နိဝိက္ကိဏန္တိတိ၊ နေဝကိဏန္တိ၊ နိဝိက္ကိဏန္တိဟူသည်ကား၊ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူကုန်သောသူတို့သည်၊ ကိဏန္တိ၊ ဝယ်သည်မည်ကုန်၊ ဒဒန္တာ၊ ပေးကုန်သော သူတို့သည်၊ ဝိက္ကိဏန္တိ၊ ရောင်းသည်မည်ကုန်၏၊ သမ္ပိယေနဝ သံဝါသံ သမ္ပန္နာယ သံပဝတ္ထေန္တိတိ၊

၁၄၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

သမ္ပိယေနေဝသံဝါသံသမ္ပန္နယသံပဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောပုဏ္ဏားသည်၊ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သောပုဏ္ဏားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဝေကိယာ၊ အမျိုးအစဉ်ကို၊ ဗန္ဓနတ္ထံ၊ စပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းသော်ခြင်းကို၊ သံပဝတ္တယန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ၊ ဥဒရာဝဒေဟကံဟူသည်ကား၊ ဥဒရံ၊ နှလုံးကို၊ အဝဒေဟေတွာဥပပိနိတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အဝသေသံအာဒါယပက္ကမန္တိတိ၊ အဝသေသံအာဒါယပက္ကမန္တိဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကို၊ သုဉ္ဇိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို၊ တဏှိကံထုပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣမသ္မိသုတ္တ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝနုမေဝ၊ ဝနုကိုသာလျှင်၊ ကထံတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြော်သောသုတ်၌၊ တွံပိနောတိ၊ တွံပိနောဟူသည်ကား၊ တွံပိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍၊ ပဒိုဇာနာသိနု၊ ဝနုခံသလော၊ ပဝတ္တောရောတိ၊ ပဝတ္တောရောဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တယိတာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ ယေသန္တိ၊ ယေသံဟူသည်ကား၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ မန္တပဒန္တိ၊ မန္တပဒံဟူသည်ကား၊ ဝေဒသင်္ဂါတံ၊ ဗေဒင်ဟု ဆိုအပ်သော၊ မန္တမေဝ၊ ဗေဒင်ကိုသာလျှင်၊ ဂိတန္တိ၊ ဂိတံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကာဒိတိ၊ အဋ္ဌကအစရှိကုန်သော၊ ဒသဟိတကျိပ်ကုန်သော၊ ပေါရာဏကဗြာဟ္မဏေတိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သရသမ္ပတ္တိဝသေန၊ အသံ၏ပြည့်စုံခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဏ္ဌာယိတံ၊ သရဏ္ဌာယံအပ်သည်ကို၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ပဝတ္တံဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ကို၊ ဝါပိတံ၊ ပိုချအပ်သည်ကို၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမိဟိတန္တိ၊ သမိဟိတံဟူသည်ကား၊ သမူပဗျုဋ္ဌံ၊ ရုံးရအပ်သည်ကို၊ ရာသိကတံ၊ အရံပြုအပ်သည်ကို၊ ပိဏ္ဍံ၊ အပေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဒနုဂါယန္တိတိ၊ တဒနုဂါယန္တိဟူသည်ကား၊ တေရုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တေတိ၊ ထိုအဋ္ဌက အစရှိသော တကျိပ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂိတံ၊ သိအပ်သော၊ တံ၊ ထိုဗေဒင်ကို၊ အနုဂါယန္တိ၊ အတုလိုက်၍သိကုန်၏၊ အနုသဏ္ဌာယန္တိ၊ အတုလိုက်၍သရဏ္ဌာယံကုန်၏၊ တဒနုဘာသန္တိတိ၊ တဒနုဘာသန္တိဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုဗေဒင်ကို၊ အနုဘာသန္တိ၊ အတု

၁၄၆

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၄၇

လိုက်၍ဆိုကုန်၏။ ဂိတံအနုဘာသန္တိတိဣဒံ၊ ဂိတံအနုဘာသန္တိဟူသော
 ဤစကားသည်၊ ဝုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောတဒနုဘာသန္တိဟူသောဝုရိ၏
 သာလျှင်၊ ဝေဝေခံ၊ ဝေဝေတည်း။ ဘာသိတမနုဘာသန္တိတိ၊ ဘာသိတ
 မနုဘာသန္တိဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌကအစရှိသောတကျိပ်သော
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သောဗေဒင်ကို၊ အနုဘာသန္တိ၊ အတု
 လိုက်၍ဆိုကုန်၏။ သဏ္ဌာယိတမနုသဏ္ဌာယန္တိတိ၊ သဏ္ဌာယိတမနုသဏ္ဌာ
 ယန္တိဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌကအစရှိသောတကျိပ်သောပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ သဏ္ဌာယိတံ၊ သရဏ္ဌာယံအပ်သောဗေဒင်ကို၊ အနုသဏ္ဌာယန္တိ၊
 အတုလိုက်၍သရဏ္ဌာယံကုန်၏။ ဝါစိတမနုဝါစေန္တိတိ၊ ဝါစိတမနုဝါစေ
 န္တိဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊ ထိုအဋ္ဌကအစရှိသောတကျိပ်သောပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝါစိတံ၊ ပို့ချအပ်သောဗေဒင်ကို၊ အနု
 ဝါစေန္တိ၊ အတုလိုက်၍ပို့ချကုန်၏။ သေယျထိဒန္တိ၊ သေယျထိဒံဟူသည်
 ကား၊ တေ၊ ထိုဗေဒင်ကျမ်းကို စိရင်ကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ကတမေ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကအမည်ရှိသောရသေ့၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သည်တို့တည်း၊ ကိရုပိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုအဋ္ဌကအစရှိသောပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဩလောကေတွာ၊
 ကြည့်၍၊ ပရူပသတံ၊ သူတပါးကိုသတ်ညွှန်းဆဲခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြု
 မူ၍၊ ဘဂဝတော၊ သူန်းမြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဿပဿ၊
 ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ဖြစ်စွာဘုရား၏၊ ဝေနေန
 စကားတော်နှင့်၊ သဟ၊ တကွသံသနွတွာ၊ ဦးနှော၍၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်ကျမ်း
 တို့ကို၊ ဂန္တေသံ၊ ဖွဲ့စီကုန်၏။ အပရာအပရေ၊ နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်
 ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ခိပတွာ၊ ထည့်၍၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ဝေဒေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ဗုဒ္ဓဝေနေန၊ ဘုရားစကားတော်နှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပိရုဒ္ဓေ၊ ဆန့်ကျင်သည်တို့ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကျာသုမေ
 တိဧတ္ထ၊ ကျာသုမေဟူသောဤပါဌ်၌၊ အသုတိဣဒံ၊ အသုဟူသောဤ
 သံဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ဝုဒ်မျှတည်း၊ တေဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့
 သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးလောက်ကုန်သော၊ ဣမေဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပညာ
 ပေန္တိ၊ ပညာပုံကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 မန္တေ၊ အဓိယမာနောတိ၊ မန္တေ၊ အဓိယမာနောဟူသည်ကား၊ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်

တို့ကို၊ သဏ္ဌာယန္တော၊ သရဏ္ဌာယသညာဖြစ်၍၊ ဂဏ္ဌန္တော၊ သင်ယူသညာ
 ဖြစ်၍၊ အာစရိယာဓနန္တိ၊ အာစရိယဓနံဟူသညာကား၊ အာစရိယဒက္ခိဏံ၊
 ဆရာအားလှူအပ်သောဥစ္စာကို၊ အာစရိယဘာဝံ၊ ဆရာအဖို့ဖြစ်သောဥစ္စာ
 ကို၊ နုဇ္ဈဿတ္ထေနာတိ၊ နုဇ္ဈဿတ္ထေနဟူသညာကား၊ ယောဓာဇီဝကဓမ္မန၊
 စစ်ထိုးခြင်းကိုအဖို့ပြု၍အသက်ပွေးသောအမှုဖြင့်၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊
 နရာဇပေါရိသေနာတိ၊ နရာဇပေါရိသေနဟူသညာကား၊ ရာဇုပဋ္ဌာကဘာ
 ဝေန၊ မင်းအားစားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဧကဝဇ္ဇံ
 တိက္ခာစရိယာယာတိ၊ ဧကဝဇ္ဇံ တိက္ခာစရိယာယ ဟူသညာကား၊ သုဒ္ဓါ
 ယ၊ သက်သက်သော၊ တိက္ခာစရိယာယဇေ၊ ဆွမ်းခံသော အကျင့်ဖြင့်
 သာသျှင်၊ ကပါလံအနုတိမညမာနောတိ၊ ကပါလံအနုတိ မညမာနောဟူ
 သညာကား၊ တိက္ခာတာဇနံ၊ ဆွမ်းခွက်ကို၊ အနုတိမညမာနော၊ မထိမဲ့ မြင်
 မအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပုဏ္ဏံ၊
 ဆွမ်းဖြင့်ပြည့်သော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သီသံဒ္ဓာတော၊
 ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးသည်ဖြစ်၍၊ ကုလစ္စါရေသု၊ အမျိုးအိမ်တံခါးတို့၌၊
 ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဋ္ဌစတ္တာတိ၊ သဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့
 ပတ်လုံး၊ ကောမာရေဗြဟ္မစရိယံ၊ သူငယ်၏အဖြစ်မှစ၍ကျင့်အပ်သောမြတ်
 သောအကျင့်ကို၊ စရိ၊ ကျင့်ပြီး၊ မန္တာပိ၊ ပေဒင်တို့ကိုလည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊
 ဂဟိတာ၊ သင်ယူအပ်ကုန်ပြီ၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ အာစရိယဓနံ၊
 ဆရာအဖို့ဖြစ်သောဥစ္စာကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧ
 ထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိ၊ တောင်း၏၊ တံ၊ ထိုတောင်းသော
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယထာသတ္တိံ၊ သတ္တိ
 အလျှော်၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအလျှော၊ အဋ္ဌပိ၊ ရှစ်အသပြာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သောဋ္ဌသပိ၊ တဆဲ့ခြောက်အသပြာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတံ
 ပိ၊ တရာသောအသပြာကိုလည်းကောင်း၊ သဟသံပိ၊ တထောင်သောအ
 သပြာကိုလည်းကောင်း၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သကလဂါမဉ္စ၊ အ
 ဆုံးစုံသောရွာကိုလည်း၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ လဒ္ဓခနံ၊ ရအပ်သောဥစ္စာ
 ကို၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား၊ နိယျာဒေတိ၊ ဆောင်နှင်း၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဆောင်
 နှင်းသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤအာစရိယဿ၊ အာစရိယဓနအစရှိ
 သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ခေါ်ဝေါ်ဏာဗြဟ္မဏောဗြဟ္မ
 သမောဟောတိတိ၊ ဧဝံ၊ ခေါ်ဝေါ်ဏာဗြဟ္မဏော ဗြဟ္မသမောဟောတိဟူ
 သညာကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေဟိ၊ ဗြဟ္မဝိတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၄၉

ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြဟ္မ
 ဃာမောနာမ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေဝကယေန
 နဝိက္ကယေနာတိ၊ နေဝကယေန နဝိက္ကယေနဟူသည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်၊ ကယံ၊ ရောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နေဝကဌာတိ၊ မယူ၊ ပရေန၊ သူ
 တပါးသည်၊ ဝိက္ကယံ၊ ဝယ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဇ္ဈိ၊ မပေးအပ်၊ ဥဒကူ
 ပဿဋ္ဌန္တိ၊ ဥဒကူပဿဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဥဒကေန၊ မြေငွေ့၊ ဥပဿဋ္ဌိပရိစ္ဆတ္တိ
 စွန့်အပ်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ယသ္မိံ၊ ကုလေ၊
 အကြင်အမျိုးအိမ်၌၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော၊ ဒါရိကာ၊ သတို့
 သမီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးအိမ်၏၊ ခွါရေးတံခါး
 ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဋ္ဌ
 စတ္တာလီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ကောမာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 သူငယ်၏အဖြစ်မှစ၍ကျင့်အပ်သောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတံ၊ ကျင့်
 အပ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကျင့်ကို၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဧဒိ၊ ပေး
 ၏၊ တုဋ္ဌာ၊ သင်တို့သည်၊ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ ဧထ၊ ပေး
 ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊ ဒါရိကံ၊
 သတို့သမီးကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ ဧန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဥဒကူပဿဋ္ဌိ၊ မြေငွေ့စွန့်အပ်သော၊ တံဘရိယံ၊ ထိုမယားကို၊ ဂဏ္ဍိ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္စတိ၊ သွား၏၊ အတိမိဋ္ဌဇောတိ၊ အတိမိဋ္ဌဇောဟူသည်ကား၊
 အတိမိဋ္ဌ၊ အလွန်သောမစင်ရ၌၊ မဟာဂုဏရာသိမ္ပိ၊ ကြီးစွာသောမစင်ရ
 ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ တဿသာတိ၊ တဿသာဟူသည်ကား၊ တဿ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ သော၊ ဤပုဏ္ဏားမသည်၊ နဒဝတ္ထာတိ၊ နဒဝတ္ထာဟူသည်ကား၊
 ကိဋ္ဌနတ္တာ၊ မြူးတူးခြင်းအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နရတတ္ထာတိ၊ နရ
 တတ္ထာဟူသည်ကား၊ ကာမရတိအတ္ထာ၊ ကာမရဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအကျိုး
 ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မေထုနံဥပ္ပါဒေတွာတိ၊ မေထုနံဥပ္ပါဒေတွာဟူ
 သည်ကား၊ ဖိတရံ၊ သမီးကို လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ သားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဝေဏိ၊ အမျိုးအစဉ်
 အဆက်သည်၊ ဗုဒ္ဓိယိဿဟိ၊ စပ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သုဂတိ၊ သဂ္ဂံလောကန္တိ၊ တေ၊ သုဂ္ဂတိ
 သဂ္ဂံလောကံဟူသောဤစကားကို၊ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ ဗြဟ္မလောကကို

၀၂၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

သာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ နေည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒေဝသမောဟောတိတိ၊ ဒေဝသမောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗဝိဘာဇေယျံ၊ ရူပါဝစရောနိဟုဆိုအပ်သောဒိဗ္ဗဝိဟာရတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝသမောနာမ၊ နတ်နှင့်တူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေဝဝုတ္တဿာဒံနိကာမယမာနောတိ၊ တမေဝဝုတ္တဿာဒံနိကာမယမာနောဟူသည်ကား၊ ဇာတံ၊ ဗွားမြင်သော၊ မိတရံဝါ၊ ထို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံဝါ၊ သားကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယံဝုတ္တပေမံ၊ အကြင်သား၌ချစ်ခြင်းသည်ပေဝုတ္တဿာဒေါ၊ အကြင်သား၌ သာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံတံ၊ ထိုထိုသား၌ချစ်ခြင်းသား၌သာယာခြင်းကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆမာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဋုမ္ပေ၊ အဇ္ဈာဝသတိတိ၊ ကုဋုမ္ပေ အဇ္ဈာဝသတိ ဟူသည်ကား၊ ကုဋုမ္ပေ၊ ဥစ္စာကို၊ သဗ္ဗပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ကုဋုမ္ပမဇ္ဈေ၊ ဥစ္စာအလယ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုတိယသုတ်၌၊ ဥတ္တရနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဂေဝါတိ၊ ပဂေဝဟူသည်ကား၊ အသဇ္ဈာယကတာနံ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုမပြုအပ်ကုန်သော၊ မန္တိာနံ၊ ဗေဒင်တို့၏။ အပ္ပနိဘာနံ၊ မဆင်ခြင်းသည်၊ ပဌမညေဝ၊ နှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေနာတိ၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတေနဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂဝှဟိတေန၊ ကာမရာဂသည် ဖမ်းယူအပ်သော၊ ကာမရာဂပရေတေနာတိ၊ ကာမရာဂပရေတေနဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂါနုဂတေန၊ ကာမရာဂသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော၊ နိဿရဏန္တိ ဧတ္ထ၊ နိဿရဏံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကာမရာဂဿ၊ ကာမရာဂ၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏံ၊ ခွါသည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်မှထွက်မြောက်တတ်သောတရားလည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂနိဿရဏံ၊ တဒင်္ဂဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်မှ ထွက်မြောက် တတ်သော တရားလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်မှထွက်မြောက်တတ်သောတရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဝံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောနိဿရဏတို့ဟွင်၊ အသုဘော၊ အသုဘတရား၌၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဇ္ဈာနံသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏမည်၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ ဝှာဒင်္ဂနိဿရဏံနာမ၊ တဒင်္ဂနိဿရဏမည်၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၅၁

မဂ်သည်။ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏမည်၏။ တိရိစ္ဆာန်သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုထွက်မြောက်တတ်သောတရားကို၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တတ္ထန္တိတိအာဒိသု၊ အတ္တတ္ထန္တိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အရဟတ္တသင်္ခါတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တော၊ အကျိုးသည်၊ အတ္တတ္ထောနာမ၊ အတ္တတ္ထမည်၏၊ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ ပစ္စည်းကို ပေးလှူကုန်သော ဒါယကာတို့၏၊ အတ္တော၊ အကျိုးသည်၊ ပရတ္ထောနာမ၊ ပရတ္ထမည်၏၊ ဒုဝိဇ္ဇာဝိနာဒိ၊ အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သေဝ၊ ထိုအတ္တတ္ထ ပရတ္ထသည်ပင်လျှင်၊ ဥဘယတ္ထောနာမ၊ ဥဘယတ္ထမည်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဗျာပါဒနိဿရဏန္တိ အာဒိသု၊ ဗျာပါဒနိဿရဏံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏန္တု၊ ခွါသည်ဖြစ်၍ ဆန့်ကျင်ဘက်မှ ထွက်မြောက်တတ်သော တရားလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏန္တု၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ဆန့်ကျင်ဘက်မှထွက်မြောက်တတ်သောတရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ နိဿရဏာနိ၊ နိဿရဏတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော နိဿရဏတို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၌၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်သည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏမည်၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏ မည်၏၊ ဝိနိဗ္ဗဿ၊ ဝိနိဗ္ဗ၏၊ အာလောကသညာ၊ အလင်း၌ဖြစ်သောသညာသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏမည်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏမည်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၏၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သမထော၊ သမထသည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘနနိဿရဏမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဥဒ္ဓစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏမည်၏၊ ကုက္ကုစ္စဿ၊ ကုက္ကုစ္စ၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒ နိဿရဏမည်၏၊ ဝိပိကိန္နာယ၊ ဝိပိကိန္နာ၏၊ ဓမ္မဝဓညာနံ၊ တရားကိုပိုင်းခြား ရှတ်သား

ခြင်းသည်၊ ဝိက္ခန္ဓာနိဿရဏံနာမ၊ ဝိက္ခန္ဓာနိဿရဏမည်၏၊ ပဌမမဂ္ဂေါ၊
သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏံနာမ၊ သမုဇ္ဈေဒနိဿရဏ
မည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ သေယျဏာဝိပြာဟဉ္ဇကဥဒ
ပတ္တောသံသဇ္ဇော လာခါယဝါတိအာဒိကာ၊ သေယျဏာဝိ ပြာဟဉ္ဇကဥဒ
ပတ္တောသံသဇ္ဇောလာခါယဝါဤသို့အစရှိသော၊ ယာဥပမာ၊ အကြင်ဥပမာ
ကို၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ်၏၊ တာသု၊ ထိုဥပမာတို့၌၊ ဥဒကပတ္တောတိ၊ ဥဒကပတ္တော
ဟူသည်ကား၊ ဥဒကဘရိတာ၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော၊ ပါတိ၊ ခွက်တည်း၊ သံ
သဇ္ဇောတိ၊ သံသဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏဘေဒကဏ္ဍဝသေန၊ အဆင်း
ပျက်ခြင်းကိုပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သံသဇ္ဇော၊ ရောနှောအပ်၏၊ ပတ္တု၊
မိတောတိ၊ ပတ္တု၊ မိတောဟူသည်ကား၊ ကုမိတော၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၏၊
ဥဿုမဇာတောတိ၊ ဥဿုမဇာတောဟူသည်ကား၊ ဥဿုမဇာတော၊ ဖြစ်
သောအဋ္ဌေရှိ၏၊ သေဝါလပဏကပရိယောနုဒ္ဓေါတိ၊ သေဝါလပဏကပရိ
ယောနုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ တိလဗိဇကောဒိဘေဒေနဝ၊ တိလဗိဇကမည်
သောမှော်စသည်အပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သေဝါလေနဝါ၊ မှော်
သည်လည်းကောင်း၊ နိလမဏ္ဍုကာ ပိဋ္ဌဝဏ္ဏေန၊ ဖားညှိ ကျောက်တုန်း
အဆင်း၌တူသောအဆင်းရှိသော၊ ဥဒကပိဋ္ဌိ၊ ရေအပြင်ကို၊ နာဒိတွာ၊
ဖူးလွှမ်း၍၊ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော၊ ပဏကေနဝါ၊ ရေညှိသည်လည်းကောင်း၊
ပရိယောနုဒ္ဓေါ၊ မြှေးရှက်အပ်၏၊ ဝါတေရိတောတိ၊ ဝါတေရိတောဟူသည်
ကား၊ ဝါတေန၊ လေသည်၊ ဧရိတောကမ္ဘိတော၊ တုန်လှုပ်စေအပ်၏၊ အာဝိ
လောတိ၊ အာဝိလောဟူသည်ကား၊ အပ္ပသန္ဓော၊ မကြည်၊ လုဋ္ဌိတောတိ၊
လုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ အသန္နိသိန္ဓော၊ ကောင်းစွာမနပ်၊ ကလဇီဘူ
တောတိ၊ ကလဇီဘူတောဟူသည်ကား၊ ကဒ္ဒမဘူတော၊ ညွှန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊
အန္ဓကာရေနိက္ခိတ္တောတိ၊ အန္ဓကာရေနိက္ခိတ္တော ဟူသည်ကား၊ ကောဋ္ဌ
ကန္တရာဒိဘေဒေ၊ ကျိုက်ရတို့၏ အကြားစသည် အပြားရှိသော၊ အနာ
လောကဋ္ဌာနေ၊ အဆင်းမရှိသောအဆင်း၌၊ ဌဝိတော၊ တားအပ်၏၊ ဣသိ
သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟိသုံးပါးကုန်သော၊
ဘဝဟိ၊ ဘဝတို့ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွားဖြစ်စေ၍၊ အရ
ဟတ္တကုရေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ
၏၊ ပြာဟဉ္ဇော၊ ဒေါဏအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ သရဏမတ္တေ၊ သရ
ဏဂုဏ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင် ဇာတိယသုတ်အပြီး
တည်း။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်. ၁၅၃

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကရုဏာပါလီလိ၊ ကရုဏာပါလီဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ရာဇကုလသနံ၊ မင်းမျိုးတို့၏၊ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကြီးပေဟု၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ကရုဏာပါလီနာမ၊ ကရုဏာပါလီဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မန္တံ၊ ကာရေတိတိ၊ ကမ္မန္တံ၊ ကာရေတိဟူသည်ကား၊ ပါတောဝ၊ နံနက်ကပင်လျှင်၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ ဣရဇ္ဇာလပါကာရေ၊ တံခါးပြအိုးတံခါးတိုင်တို့ကို၊ အကတေ၊ မပြုအပ်သေးသည်တို့ကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတတ်၏၊ ဇိဇ္ဈန္တု၊ ဆွေးမြည့်ကုန်သောတံခါးပြအိုးတံခါးတိုင်တို့ကို၊ ပဋိဇ္ဇာပေတိ၊ ပြုပြင်စေ၏၊ သိက္ခိယာနိ၊ ဗြာဟ္မဏန္တိ၊ သိက္ခိယာနိ၊ ဗြာဟ္မဏံဟူသည်ကား၊ ဝေံနာမကံ၊ ဤသို့သိက္ခိယာနိဟူသော အမည်ရှိသော၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော၊ အရိယသာဝကံ၊ အရိယာတပည့်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ကိရဝိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲဦးအံ့၊ သော၊ ထိုသိက္ခိယာနိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိနိနံ၊ သာသနံ၊ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟိနံ၊ သားပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ နဂရံ၊ ဝေသာလီမြို့သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ သွား၍ ဝေသာလီပြည်သို့လာခြင်းသည်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ သိက္ခိယာနိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၏၊ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ ဝတ္တံ၊ ကျင့်ဝတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သော၊ ထိုကရုဏာပါလီအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ပေတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသောသိက္ခိယာနိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊ ဇေတဒဝေါစာတိ၊ ဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ အယံဗြာဟ္မဏော၊ ဤကရုဏာပါလီအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ ဥာဏုတ္တရော၊ လွန်ကဲသောဥာဏ်ရှိ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ အာဂစ္ဆတိနုခေါ၊ လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သန္တိကံ၊ အနီးအပါးသို့၊ အာဂတံ၊ လာသောသိက္ခိယာနိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားကို၊ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဟန္တကုတောနုတိအာဒိဝစနံ၊ ဟန္တကုတောနုဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဟန္တကုတောနုအစရှိသောစကား၌၊ ဒိဝါဒိဝဿာတိ၊ ဒိဝါဒိဝဿဟူ

သညကား၊ ဒိဝသံဃဿာပိ၊ နေ့၏လည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ မဇ္ဈိကကလေး၊
 ဖွန်းတည့်တုံးအခါ၌။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ပဏ္ဍိတောမညေတိ၊ ပဏ္ဍိတောမညေဟူသည်ကား၊ တံသိက္ခိယာနိ၊ အရှင်
 သိက္ခိယာနိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတ
 မကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍။ မညတိ၊ အောက်မေ့သလော။ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ နောမညတိ၊ မအောက်မေ့သလော။ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပဏ္ဍိတောမညေ ဟူသောပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ကောစာဟံဘောတိ၊ ကောစာဟံဘောဟူသည်ကား။ တော၊ အရှင်၊
 သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ပညာ၏
 ထက်မြက်ခြင်းကို၊ ဇာနနေ၊ သိခြင်း၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောနာမ၊ အဘယ်
 သို့သဘောရှိသောသူနည်း။ ကောစသမဏဿ ဂေါတမဿ ပညာဝေ
 ယျတ္တိယံ ဇာနိဿာမိတိ၊ ကောစသမဏဿဂေါတမဿ ပညာဝေယျတ္တိ
 ယံဇာနိဿာမိ ဟူသည်ကား။ ကုတော၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊
 အဟံ၊ ငါသည်။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပညာဝေ
 ယျတ္တိယံ၊ ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိနိုင်အံ့နည်း။ ကောနာ
 မကာရဏေန၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိနိုင်
 အံ့နည်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဏာပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်
 လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဇာနနဘာဝံ၊ မသိနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ
 ဖြစ်၊ သောပိနုနဿတာဒိသောဝါတိ၊ သောပိနုနဿတာဒိသောဝဟူသည်
 ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ
 ၏၊ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ပညာ၏ထက်မြက်ခြင်းကို၊ ဇာနေယျ၊ သိနိုင်ရာ၏၊
 သောပိ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏ပညာ၏အစွမ်းသတ္တိကိုသိသော သူသည်
 လည်း။ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်၍၊
 သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ တာဒိသော
 ထိုရဟန်းဂေါတမနှင့်တူသောသဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါယဝ၊ တရားသည်
 သာလျှင်၊ တဝေယျနုန၊ ဖြစ်ရာသည်တကား။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သိနေရုံဝါ၊
 မြင့်မိုရ်တောင်ကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီဝါ၊ မြေကိုလည်းကောင်း၊ အာ
 ကာသံဝါ၊ ကောင်းကင်ကို လည်းကောင်း၊ ပမေတုကာမေန၊ နှိုင်းယှဉ်
 ခြင်း၌အလိုရှိသောသူသည်၊ တပ္ပမာတော၊ ထိုမြင့်မိုရ်တောင် မြေကြီး
 ကောင်းကင်ပမာတာရှိသော၊ ဒဏ္ဍောဝါ၊ လှံကန်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ
 ဝါ၊ ကြိုးသည်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓု၊ ရခြင်း၌၊ ဝနုတိ၊ သင့်၏၊ သမဏဿ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၅၅

ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမဏိ၊ ပညံ၊ ပညာကို၊ ဇာနန္တေနပိ၊ သိသောသူ
 သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမဏိ၊ ဥဏသဒိသမေဝ၊ ဥာဏ်နှင့်
 တူသည့်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်
 သည်၊ လန္တု၊ ရေခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ
 ပြတော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောစာဟံဘော၊ အစရှိသော
 ပုဒ်၌၊ အာဒရဝသေန၊ ရှိသေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာမေဋ္ဌိတံ၊ အာမေ
 ဋ္ဌိတ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဥဇ္ဇာရာယာတိ၊ ဥဇ္ဇာရာယဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမာ
 ယသေဋ္ဌာယ၊ မြတ်သော၊ ကောစာဟံ ဘောတိ၊ ကောစာဟံ ဘောဟူ
 သည်ကား၊ ဘော၊ အရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်း
 ဂေါတမကို၊ ပသံသနေ၊ မြီးမွမ်းခြင်း၌၊ ကောနာမ၊ အတယ်အမည်ရှိသ
 နည်း၊ ကောစသမဏံဂေါတမံပသံသိဿာမိတိ၊ ကောစသမဏံဂေါတမံ
 ပသံသိဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ကေနကာရဏေန၊ အတယ် အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပသံသိဿာမိ၊ မြီးမွမ်းနိုင်အံ့နည်း၊ ပသတ္ထပသတ္ထောတိ၊ ပသတ္ထ
 ပသတ္ထောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗရုဏာနံ၊ အလုံးစုံသောရုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝရေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗလောကပသတ္ထေဟိ၊ အလုံး
 စုံသော လူအပေါင်းတို့သည် မြီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ရုဏေဟေဝ၊ ရုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပသတ္ထော၊ မြီးမွမ်းအပ်၏၊
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အညေဟိ၊ တပါးသော သူတို့၏ ရုဏ်
 ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ပသံသနကိစ္စံ၊ မြီးမွမ်းခြင်း ကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 တိတံ ပါကဇ္ဇံ ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာ ပြဦးအံ့၊ စဗ္ဗကပုပ္ဖံဝါ၊
 စကားပန်းသည် လည်းကောင်း၊ နိလုပ္ပလံဝါ၊ ကြာညှိပန်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ ပရမံဝါ၊ ကြာ ပဒုမ္မာသည် လည်းကောင်း၊ စန္ဒနံဝါ၊ စန္ဒကူး
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝဏ္ဏဝန္ဓသိရိယာဝ၊ အဆင်းအနံ့
 အသရေဖြင့် သာလျှင်၊ ပါဿာဒိကဇ္ဈေဝံ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ သုဝဇ္ဇဗ္ဗ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ
 ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုစန္ဒကူးအစရှိသည်ကို၊
 အာဂန္တု၊ ကေဟိ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏဝန္ဓေဟိ၊ အဆင်းအနံ့တို့
 ဖြင့်၊ ထောမနကိစ္စံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိယထာစ၊ မရှိသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ မဏိ၊ မတန်ဝါ၊ ပတ္တမြားရတနာသည်လည်းကောင်း၊ စန္ဒ
 မဏ္ဍလံဝါ၊ လဝန်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာလောကေ
 နေဝ၊ အရောင်အလင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဘာသတိယထာစ၊ ထွန်းပသကဲ့

သို့လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုပတ္တုပြားရတနာလဝန်း၏အညောနု၊ တပါး
သောခင်မီးအစရှိသောအရောင်အလင်းဖြင့်၊ ဩဘာသနကိစ္စံ၊ ထွန်းလင်း
ခြင်းကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိယထာစ၊ မရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ သမဇောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမကိုးသဗ္ဗလောက ပသ
တ္ထေဟိ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းတို့သည်ပြီးမွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေဟောဝံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပသတ္ထော၊ ထောမိ
တော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်၏၊ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသော လောကသည်၊
သေဋ္ဌတံ၊ ပြီးမွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ်၏၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အညောနု၊ တပါးသောသူတို့၏ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးဖြင့်၊ ပသံသနကိစ္စံ၊ ပြီးမွှမ်းခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ပသတ္ထေဟိ၊ ပြီးမွှမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ပသတ္ထော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်၏၊
ဣတိတဿာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပသတ္ထ ပသတ္ထော၊ ပသတ္ထ ပသတ္ထ
မည်၏၊ ပသတ္ထာနာမ၊ ပြီးမွှမ်းအပ်သောသူတို့ မည်ကုန်သည်၊ ကေပန၊
အဘယ်သူတို့နည်း၊ ပသေနဒီကောသလော၊ ပသေနဒီကောသလအမည်ရှိ
သော၊ ရာဇာ၊ မင်းကို၊ ကာသိ ကောသလဝါသိကေဟိ၊ ကာသိတိုင်း
ကောသလတိုင်း၌ နေကုန်သော သူတို့သည်၊ ပသတ္ထော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်၏၊
ဗိမ္ဗိသာဓော၊ ဗိမ္ဗိသာဓုအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းကို၊ အင်္ဂမာဂဂေါသိဟိ၊
အင်္ဂတိုင်း မာဂတိုင်း၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ပသတ္ထော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်
၏၊ ဝေသာလိကာ၊ ဝေသာလိပြည်၌ နေကုန်သော၊ လိန္ဒဝီ၊ လိန္ဒဝီမင်း
တို့ကို၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌဝါသိဟိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌နေကုန်သော သူတို့သည်၊ ပသတ္ထော၊
ပြီးမွှမ်းအပ်ကုန်၏၊ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝါပြည်၌နေကုန်သော၊ မလ္လ္လာ၊ မလ္လာ
မင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကောသိနာရကာ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌နေကုန်သော
မလ္လာ၊ မလ္လာမင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ တေတေခတ္တိယာ၊ ထိုထိုမင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေဟိတေဟိ
ဇနပဒေဟိ၊ ထိုထိုဇနပုန်၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ပသတ္ထော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်
ကုန်၏၊ ဝက္ခိအာဒယော၊ ဝက္ခိအစရှိကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊
ပြာဟ္မဏဂဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းတို့သည်၊ ပသတ္ထော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်ကုန်
၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကာဒယော၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး အစရှိကုန်သော၊ ဥပါ
သကာ၊ ဒါယကာတို့ကို၊ ဥပါသကာဂဏေဟိ၊ ဒါယကာအပေါင်းတို့သည်၊
ပသတ္ထော၊ ပြီးမွှမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဝိသာခါဒယော၊ ဝိသာခါအစရှိကုန်သော၊
ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမတို့ကို၊ အနေကသတာဟိ၊ အရူးမကများစွာကုန်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၅၇

သော၊ ဥပါသိကာယိ၊ ဒေါပိကာမတို့သည်။ ပဿတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ သကလုဒါယိအာဒယော၊ သကလုဒါယိ အစရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့ကို၊ အနေကေဟိပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ အရာမကများစွာကုန်သောပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ပဿတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏတ္ထေရိအာဒိကာ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏထေရိအစရှိကုန်သော၊ မဟာသင်္ဂဟိကာ၊ မြတ်သောတပည့်မတို့ကို၊ အနေကေဟိဘိက္ခုနီသတေဟိ၊ အရာမကများစွာကုန်သောဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပဿတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရာဒယော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ် အစရှိကုန်သော၊ မဟာထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့ကို၊ အနေကသတေဟိ၊ အရာမကများစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဿတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ သက္ကာဒယော၊ သိကြားမင်းအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ကို၊ အနေကသဟာသေဟိ၊ အထောင်မကများစွာကုန်သောဒေဝဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ပဿတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ မဟာဗြဟ္မာဒယော၊ ဗြဟ္မာကြီးအစရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာတို့ကို၊ အနေကသဟာသေဟိ၊ အထောင်မက များစွာကုန်သော၊ ဗြဟ္မေဟိ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ ပဿတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ပသေနဒီ ကောသလမင်း အစရှိသော ခြီးမွမ်းအပ်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ ထောမေန္တိ ဝဏ္ဏေန္တိ ပသံသေန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ ပဿတ္တ ပဿတ္ထောတိ၊ ပဿတ္တပဿတ္ထောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အတ္ထဝသန္တိ၊ အတ္ထဝသံဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနိသံသံ၊ အကျိုးအာနိသင်ကို၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသေ၊ ထိုကာလကပါလိအမည်ရှိသောပုတ္တနားအား၊ သော၊ ထိုသိင်္ဂိယာနိအမည်ရှိသောပုတ္တနားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဿာဒကာရေ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခန္ဓော၊ ပြောကြားလို၍၊ သေယျထာပိဘောသုရိသောတိအာဒိ၊ သေယျထာပိဘောသုရိသော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိဘောသုရိသော အစရှိသောစကား၌၊ အဂ္ဂရသ ပရိတိတ္ထောတိ၊ အဂ္ဂရသ ပရိတိတ္ထော ဟူသည်ကား၊ ဘောဇနရသေသု၊ ဘောဇဉ် အရသာတို့တွင်၊ ဂေါသပ္ပိကံ၊ နွားနို့၊ ထောပတ်လည်းကောင်း၊ ပါယာသ ရသေသု၊ သောက်ဘွယ် အရသာတို့တွင်၊ အနေဇ္ဇကံ၊ ပျားကောင်တည်းဟူသောအပြစ်မရှိသော၊ ခုဒ္ဒကမရ၊ ပျားငယ်သည်ပြုအပ်သောပျားလ၌လည်းကောင်း၊ မရရသေသု၊ ချိုမြိန်သောအရသာရှိသောဝတ္ထုတို့တွင်၊ သက္ကရာ၊ သကာလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေမာ

၁၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ဒယော၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့သည်။ အဂ္ဂရသာနာမ၊ မြတ်သောအရသာ
မည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနွားထောပတ်ပျားသကာတို့တွင်၊ ယေနကေနိ၊
အမှတ်မရှိသော မြတ်သောအရသာဖြင့်၊ ပရိဘိက္ခော၊ ရောင်ရဲပြီးသော
ယောကျ်ားသည်။ အာကဏ္ဍပူမာဏံ၊ လည်ချောင်း အတိုင်းအရှည်တိုင်
အောင်၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဌိတော၊ တည်ပြီးသောယောကျ်ားသည်။
အညေသံဟိနာနန္တိ၊ အညေသံဟိနာနံဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂရသေဟိ၊ မြတ်
သောအရသာတို့မှ၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဟိနရသာနံ၊ ယုတ်သော
အရသာတို့ကို၊ သုတ္တသေတိ၊ သုတ္တသောဟူသည်ကား၊ သုတ္တတော၊
သုတ်အားဖြင့်၊ သုတ္တဘာဝေန၊ သုတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေဝ
နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ တတောတတောတိ၊ တတောတတော
ဟူသည်ကား၊ သုတ္တာဒိသု၊ သုတ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ တတောတတော၊
ထိုထိုသုတ်ဂေယျအစရှိသည်မှ၊ အညေသံပုထုသမဏာဗြာဟ္မဏ ပဝါဒါ
နန္တိ၊ အညေသံပုထုသမဏာဗြာဟ္မဏပဝါဒါနံဟူသည်ကား၊ အညေသံ၊
တပါးကုန်သော၊ ပုထုသမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ များစွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
၏၊ ယေလဒ္ဓိသင်္ခါတပ္ပဝါဒါနိ၊ အကြင်အယူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အပြား
အားဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအယူဟု
ဆိုအပ်သောအပြားအားဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားတို့ကို၊ နဝိဟေတိတိ၊ နဝိ
ဟေတိဟူသည်ကား၊ နပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ၊ ကထိယမာနေ၊ ဆိုအပ်ကုန်
သော၊ တေ၊ ထိုများစွာသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူတို့ကို၊ သောတုဇ္ဇိ၊
နာခြင်းငှါလည်း၊ နုဇ္ဈန္တတိ၊ အလိုမရှိ။ ဇိဗ္ဗန္တောဒုဗ္ဗလျ ပရေတောတိ၊ ဇိ
ဗ္ဗန္တောဒုဗ္ဗလျ ပရေတောဟူသည်ကား၊ ဇိဗ္ဗန္တောယဝေဝ၊ မွတ်သိပ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလျဘာဝေနစ၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်သည်
လည်းကောင်း၊ အနုဂတော၊ အစဉ်လိုက်အပ်၏။ မရပိဏ္ဍိကန္တိ၊ မရပိဏ္ဍိ
ကံဟူသည်ကား၊ သာလိပိဋ္ဌံ၊ သလေးမှုန့်ကို၊ ဘဇ္ဇိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ စတုမရေ
န၊ စတုမရအရသာနှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ စပ်ယှဉ်၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဗဒ္ဓ
သတ္တုပိဏ္ဍိကံ၊ ထပ်ထပ်သောမုံ့ ဆုပ်တည်း၊ တံ၊ ထိုစတုမရအရသာနှင့်
စပ်ယှဉ်၍ပြုအပ်သောမုံ့ ဆုပ်သည်၊ သုမရပူဝမေဝ၊ အလွန်ချိုမြိန်သော
မုံ့ သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဓိဂစ္ဆေ
ယျာတိ၊ အဓိဂစ္ဆေယျဟူသည်ကား၊ လဘောယျ၊ ရရာ၏။ အသေစနကန္တိ၊
အသေစနကံ ဟူသည်ကား၊ မရေ ဘာဝကရဏတ္ထာယ၊ ချိုမြိန်သည်၏

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၅၆

အဖြစ်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အညောနု၊ တပါးသော၊ ရသေ့နု၊ အရသာဖြင့်၊
 အနာသိတ္တကံ၊ မသွန်းလောင်းအပ်၊ ဩဇဝန္တံ၊ ဩဇာရှိ၏၊ ပဏိတရသံ၊ မွန်
 မြတ်သောအရသာရှိ၏၊ ဟရိစန္ဒနုဿာတိ၊ ဟရိစန္ဒနုဿဟူသည်ကား၊
 သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏစန္ဒနုဿ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော စန္ဒကူး၏၊
 လောဟိတစန္ဒနုဿာတိ၊ လောဟိတစန္ဒနုဿ ဟူသည်ကား၊ ရုတ္တဝဏ္ဏ
 စန္ဒနုဿ၊ နီသောအဆင်းရှိသောစန္ဒကူး၏၊ သုရေသိဂန္ဓန္တိ၊ သုရေသိဂန္ဓံ ဟူ
 သည်ကား၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိ၏၊ ခရုဏာဒယော၊ ပူပန်ခြင်းအစရှိ
 သည်တို့သည်။ ဝဋ္ဋဒရုဏာဝဋ္ဋကိလမဏာဝဋ္ဋပရိဇ္ဇာဟာဇေ၊ ဝဋ္ဋ၌ဖြစ်
 သောပူပန်ခြင်း ဝဋ္ဋ၌ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း ဝဋ္ဋ၌ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းတို့
 သည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိတိ၊ ဥဒါနံဥဒါနေသိ ဟူသည်ကား၊
 ဥဒါဟာရံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သောစကားကို၊ ဥဒါဟရိ၊ ထုတ်ဆောင်၏၊ ဟိ
 တံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ယံတေလံ၊ အကြင်ဆီကို၊
 မာနံ၊ ချင့်အိုးသည်၊ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဝိဿန္တိ
 တွာ၊ ယိုစီး၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံတေလံ၊ ထိုယိုစီး၍သွားသောဆီကို၊ အ
 ဝသေကောတိ၊ အဝသေကဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ယံတေလံ၊ အကြင်ရေကို၊ တဇ္ဇာကံ၊ ထောက်သည်ကန်သည်၊ ဂဟေ
 တံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဂစ္ဆ
 တိ၊ သွား၏၊ တံ၊ ထိုလွှမ်း၍သွားသောရေကို၊ ဩဃောတိ၊ ဩဃာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆ
 တိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ယံပီတိဝစနံ၊ အကြင်ပီတိကြောင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ ဟဒယံ၊ ဗိတ်နှလုံး
 ကို၊ ဂဟေတံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဓိကာရံ၊ လွန်ကဲ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈော၊ ဗိတ်နှလုံး၏အတွင်း၌၊ အသဗ္ဗဟိတွာ၊
 မတည်မူ၍၊ ဗဟိ၊ အပယျို၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ တံ၊ ထိုပီတိကြောင့်ဖြစ်သော
 စကားကို၊ ဥဒါနန္တိ၊ ဥဒါနံဟူ၏၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ပီတိမယံ၊ ပီတိကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာဓေသိ၊ မြက်
 ၏၊ ဣတိဓာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဇာနည်၊ စတုတ္ထပဏ္ဏာသကံ၊ စတုတ္ထပဏ္ဏာသကံဟူသည်။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြော်သောသုတ်၌၊ နိလာတိဇေတံ၊ နိလာဟူသောဤသဒ္ဒါ
 သည်၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကံ၊ အလုံးစုံအညိုဟူသမျှကိုအကုန်ကျုံးသောသဒ္ဒါ
 တည်း၊ နိလဝဏ္ဏာတိအာဒိ၊ ညိုသောအဆင်းအစရှိသည်သည်၊ တသေ
 ဝ၊ ထိုနိလာဟူသောဝုဒ်ဖြင့် ဆိုအပ်သောအလုံးစုံသော အညို၏သာလျှင်၊

၁၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

ဝိဘာဂဒဿနံ၊ အထူးအပြားကို ဖြတ်တတ်သော သဒ္ဓါတည်း။ တတ္ထ၊ ထို
နိဿာနိလဝဏ္ဏာအစရှိသောပါဌ်၌၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့၏၊ ပကတိ
ဝဏ္ဏော၊ ပြကတေ သောအဆင်းသည်၊ နိလော၊ ညိုသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊
စင်စစ်သော်ကား၊ နိလဝိဇယပနဝိလိတ္တတ္တာ၊ ညိုသောနံ သာပြောင်းဖြင့်
လိမ်းကျံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤနိဿာနိလဝဏ္ဏာအစရှိသော
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိလဝတ္ထာတိ၊ နိလဝတ္ထာဟူသည်ကား၊ နေသံ၊
ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့၏၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓကုလကောသေယျာဒိနိဝိ၊ ပုဆိုးဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဝိုး
ချည်းပုဆိုးအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ နိလာနေဝ၊ ညိုကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နိလာလင်္ကာရာတိ၊ နိလာလင်္ကာရာဟူသည်ကား၊ နိ
လမဏိဟိစ၊ ပတ္တမြားညိုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိလဝုပ္ပေဟိစ၊ ညိုသော
ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာတာ၊ တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထာ
လင်္ကာရ၊ အဿာလင်္ကာရ၊ သာဏိဝိတာနကဉ္စုကာဝိ၊ ဆင်၌ ဆင်သော
တန်ဆာ၊ မြင်း၌ဆင်သော တန်ဆာ၊ ရထား၌ ဆင်သော တန်ဆာ၊ တင်း
တိမ်မိတာန်သင်တိုင်းတို့သည်လည်း၊ နိလာနေဝ၊ ညိုကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသော
ပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဒုမံယထာတိ၊ ပဒု
မံယထာ ဟူသည်ကား၊ သတပတ္တရုတ္တံ၊ များသောပွင့်ချင်ရှိသည်ဖြစ်၍
နိသော၊ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုမ္မာသည်၊ ဝိရောစမာနံယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊
ကောကနဒန္တိ၊ ကောကနဒံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ တသေဝ၊ ထိုပဒုမံဟူ
သောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝဇနံ၊ ဝေဝုစ်တည်း၊ ပါတောတိ၊ ပါတောဟူသည်
ကား၊ ပဝေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ သူရိယုဂ္ဂမနကာလေ၊ နေထွက်သော
အခါ၌၊ သိယာတိ၊ သိယာဟူသည်ကား၊ ဘေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဝိတဂန္ဓန္တိ
အဝိတဂန္ဓံ ဟူသည်ကား၊ အဝိတဂန္ဓံ၊ မကင်းသော အနံ့ရှိသော၊
အဝိရုသန္တိ၊ အဝိရုသံဟူသည်ကား၊ ဘေဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အင်္ဂ
မင်္ဂလိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့မှ၊ ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်တို့သည်၊ နိစ္ဆိန္ဒန္တိ၊
ထွက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဝပါ၊ မြဟစွာဘုရားကို၊ အဝိရုသော
တိ၊ အဝိရုသဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တပန္နမာဒိဋ္ဌမိဝန္တလိက္ခေတိ၊ တ
ပန္နမာဒိဋ္ဌမိဝန္တလိက္ခေဟူသည်ကား၊ ခွိသဟဿပရိဝါရေသု၊ ကျွန်းငယ်
နှစ်ထောင်အရံရှိကုန်သော၊ စတုသုမဟာဒီပေသု၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့
၌၊ အာလောကကရဏဝသေန၊ အလင်းကိုပြုခြင်း၏အခွင့်အားဖြင့်၊ အန္တ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၁

လိက္ခေ၊တံခဆာင်မုနိးလကောင်းကင်ဝဋ္ဌိ၊ တပန္နံ၊တောက်ပသော၊ အာ
ဒိန္တိဝိယ၊နေမင်းကဲ့သို့၊မိရောစမာနံ၊တင့်တယ်သော၊အင်္ဂီရသံ၊ကိုယ်တော်
မှပြီးပြီးပြင်ထွက်သော ရောင်ခြည်ရှိတော်မူသော ခြတ်စွာဘုရားကို၊
ပဿ၊ရှုလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္တ၊နမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊မဟာဇနံ၊လူအပေါင်းကို၊
သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မဟာသုပိနာတိ၊ မဟာ
သုပိနာ ဟူသည်ကား၊ မဟန္တေဟိ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ ပုရိသေဟိ၊
ယောကျ်ား တို့သည်၊ ပဿိ တဗ္ဗတော၊ မြင်မက် အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊မဟာသုပိနာ၊မဟာသုပိနမည်ကုန်၏၊စ၊တနည်းလည်း၊ မဟန္တ
နံ၊ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ အတ္ထာနံ၊ အကျိုးစီးပွားတို့၏၊ နိမိတ္တဘာဝတော၊
အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသုပိနာ၊မဟာသုပိနမည်ကုန်၏၊ ပါတု
ရဟေသုန္တိ၊ ပါတုရဟေသံဟူသည်ကား၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊
အဟေသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုစကားရပ်၌၊ သုပိနံ၊အိပ်မက်ကို၊ ပဿ
န္တော၊မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဓာတုက္ခောဘတောဝါ၊ဓာတ်ချော်ချား
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတောဝါ၊ ရှေး၌ခံစားဘူးသော
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒေဝတောပသံဟာရတောဝါ၊ နတ်တို့ဆောင်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတောဝါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
သော အကျိုးစီးပွား ဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုးစီးပွားမဲ့၏ ရှေး၌ဖြစ်သော
အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊
ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ပဿတိ၊မြင်မက်၏၊ တတ္ထ၊ထိုလေးပါး
သောအကြောင်းကြောင့်မြင်မက်ခြင်းတို့တွင်၊ ဝိတ္တာဒိနံ၊သည်းခြေအစရှိ
သည်တို့၏၊ ခေါဘကရဏပစ္စယယောဂေန၊ ချောက်ချားခြင်းကိုပြုတတ်
သောအကြောင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ခုတ်တခတ်တကား၊ ချောက်ချား
သောဓာတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓာတုက္ခောဘတော၊ဓာတ်ချောက်ချား
ခြင်းကြောင့်၊ သုပိနံ၊အိပ်မက်ကို၊ပဿတိ၊မြင်မက်၏၊ ပဿန္တော၊ မြင်
မက်သော်လည်း၊နာနာဝိမံ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ သုပိနံ၊အိပ်မက်
ကို၊ပဿတိ၊မြင်မက်၏၊ပဗ္ဗတော၊တောင်ထက်မှ၊ ပုတန္တောဝိယစ၊ကျော်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ဂန္ထန္တောဝိယစ၊
သွားရသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဝါဠုမိဂဟတ္ထိတေရာဒိဟိ၊သားရဲဆင်ခိုးသူ

၁၆၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

အစရှိသည်တို့သည်၊ အနုဗန္ဓာဝိယစ၊ အစဉ်လိုက်အပ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတော၊ ရှေး
၌ခံစားဘူးသောကြောင့်၊ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌၊ အနုဘူတပုဗ္ဗံ၊ ခံစားဘူးသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ပဿတိ၊ မြင်
မက်၏၊ ဒေဝတောပသံဟာရတော၊ နတ်တို့သည် ဆောင်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်၊ အတ္တကာမတာယဝါ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တကာမတာယဝါ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုအလိုရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တာယဝါ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှါ
လည်းကောင်း၊ အနတ္တာယဝါ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့အလိုငှါ လည်းကောင်း၊
နာနာဝိခာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ကို၊
ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တာ
သံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ တာနိအာ
ရမ္မဏာနိ၊ ထိုအာရုံတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော၊ ဖြစ်လတ္တံ့
သောအကျိုးစီးပွားဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုးစီးပွားမဲ့၏ ရှေး၌ဖြစ်သောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုညာပုည
ဝသေန၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတုကာမဿ၊
ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ အတ္တဿဝါ၊ အကျိုးစီးပွား၏၎င်း၊ အနတ္တဿဝါ
အကျိုးစီးပွားမဲ့၏လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘူတံ၊ ရှေး၌အကြောင်းဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ ကိမိဝ၊ ဥပမာအဘယ်
နည်းဟူမူကား၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ တရားလောင်း၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်
သည်၊ ပုတ္တပဒိုလာဘာနိမိတ္တံ၊ သားရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောအိပ်
မက်ကို၊ ပဿတိဝိယစ၊ မြင်မက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောသလရာ
ဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ သောဠသသုပိနေ၊ တဆွဲခြေခံချက်သောအိပ်
မက်တို့ကို၊ ပဿတိဝိယစ၊ မြင်မက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသတ္တ
ဘူတော၊ တရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယမေဝဘဂဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်
စွာတရားသည်သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေမဟာသုပိနေ၊ ဤအိပ်
မက်ကြီးတို့ကို၊ ပဿတိဝိယစ၊ မြင်မက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိပ်မက်တို့တွင်၊ ဓာတုက္ခောဘ
တောစ၊ ဓာတ်ချောက်ချားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုဘူတပုဗ္ဗတော
စ၊ ရှေး၌ခံစားဘူးသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုပိနေ၊ အိပ်မက်တို့ကို၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၃

ယံပဿတိ၊ အကြင်မြင်မက်အံ့၊ တံ၊ ထိုမြင်မက်သောအိပ်မက်သည်၊
သစ္စံ၊မှန်သည်၊ နဟောတိ၊ ခြစ်၊ ဒေဝတောပသံ၊ ဘာရတော၊ နတ်တို့သည်
ဆောင်အပ်သော အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိနေ၊ အိပ်မက်တို့ကို၊ ယံပဿတိ၊ အ
ကြင်မြင်မက်အံ့၊ တံ၊ ထိုသို့မြင်မက်သောအိပ်မက်သည်၊ သစ္စံဝါ၊ မှန်သည်
လည်းကောင်း၊ အလိကံဝါ၊ ချွတ်ယွင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကုဇ္ဈ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော၊ ဒေဝတော၊ နတ်တို့သည်၊
ဥပါယေန၊ ဥပါယ်တဖြည့်ဖြင့်၊ ဝိနာသေတုကာမာ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါအလို
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပရိတံဝိ၊ ဖောက်ပြန်သည်ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒံသေ
န္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝုဗ္ဗန္တိမိတ္တတော၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောအကျိုး
စီးပွား၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော အကျိုးစီးပွားမဲ့၏ ရှေး၌ ဖြစ်သော အကြောင်း
ကြောင့်၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ယံပဿတိ၊ အကြင်မြင်မက်အံ့၊ တံ၊ ထိုမြင်
မက်သောအိပ်မက်သည်၊ ဧကန္တသစ္စမေဝ၊ စင်စစ်မှန်သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧတေသံ၊ မူလ ကာရဏာနံ၊
ဤအကြောင်းရင်းတို့၏၊ သံသပ္ပဘောဒတောဝိ၊ ရောနှောသော အပြား
အားဖြင့်လည်း၊ သုဝိနဘောဒေါ၊ အိပ်မက်အပြားသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါးအပြားရှိ
သော၊ တံဧတံသုဝိနံ၊ ထိုအိပ်မက်ကို၊ သေခပုထုဇ္ဇနာဝ၊ သေခပုထုဇဉ်
တို့သည်သာလျှင်၊ ပဿန္တိ၊ မြင်မက်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ အပ္ပဟိနုပိပလ္လာသတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသော ဖောက်
ပြန်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အသေခါ၊ အသေခတို့သည်၊
နပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပဟိ
နုပိပလ္လာသတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တံဧတံသုဝိနံ၊ ထိုအိပ်မက်ကို၊
ပဿန္တော၊ မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်၍၊
ပဿတိကိံ၊ မြင်မက်သလော၊ ပဗ္ဗိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးသည်ဖြစ်၍၊ ပဿတိကိံ၊ မြင်
မက်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နေဝသုတ္တော၊ အိပ်လည်း
မအိပ်ပျော်သည်၊ နပဗ္ဗိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးလည်းမနိုးသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဿတိ
ကိံ၊ မြင်မက်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်း
တည်း၊ ဧတ္ထံ၊ ဤစောဒနာစကား၌၊ ဧတေသင်၏၊ စောဒနာ၊ စောဒနာ
ခြင်းသည်၊ အသမတ္တာ၊ မပြည့်စုံသေး၊ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းသော၊ အဝသိဋ္ဌစော
ဒနံ၊ ကြွင်းသောစောဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအဝသိဋ္ဌစောဒနံ၊ ထိုကြွင်း

၁၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျ-ပဉ္စမတွဲ၊

သောစောဒနာကို၊ တာဝဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော၊ သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်
 ချီးယဒိပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်မက်အံ့၊ အဘိဓမ္မဝိရောဓော၊ အဘိဓမ္မာဒေ
 သနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဝင်
 ဗိတ္တေန၊ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်၊ သုပတိ၊ အိပ်၏၊ တံ၊ ထိုဘဝင်စိတ်သည်၊ ရူပ
 နိမိတ္တာဒိအာရမ္မဏံဝ၊ ရူပနိမိတ်အစရှိသော အာရုံသည်လည်းကောင်း၊
 ရာဂါဒိ သမ္ပယုတ္တံဝ၊ ရာဂအစရှိသည်နှင့် ယှဉ်သည် လည်းကောင်း၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တဿစ၊ မြင်မက်သော
 သူအားလည်း၊ ဤဒိသာနိ၊ ဤသို့ရူပနိမိတ်အစရှိသော အာရုံရှိခြင်း ရာဂ
 အစရှိသည်နှင့် ယှဉ်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သော၊ ဗိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်၊
 ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးသည်ဖြစ်၍၊ အထပဿတိ၊ ထိုသို့မြင်မက်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယဝိရောဓော၊ ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်
 အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံ၊ အကြင်အိပ်မက်ကို၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုး
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ တံ၊ ထိုအိပ်မက်ကို၊ သဗ္ဗေဟာရိက
 ဗိတ္တေန၊ အာပတ်၏အင်္ဂါဟုခေါ်ဝေါ်လောက်သောစိတ်ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်
 မက်၏၊ သဗ္ဗေဟာရိကဗိတ္တေန၊ အာပတ်၏အင်္ဂါဟု ခေါ်ဝေါ်လောက်
 သောစိတ်ဖြင့်၊ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
 အနာပတ္တိနာမ၊ အနာပတ္တိအာပတ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်
 ကို၊ ပဿန္တေန၊ မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို၊
 ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ အနာပတ္တိဇေ၊ အာပတ်မရှိ
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ နေဝသုတ္တော၊ အိပ်မပျော်သည်၊ နပဋိ
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မနိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အထပဿတိ၊ ထိုသို့မြင်မက်အံ့၊ ကိံနာမ၊
 အာပတ်မည်သောအာရုံကို၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်အံ့နည်း၊ ဝေဉ္ဇသတိ၊ ဤသို့
 တစုံတခုသောအာရုံကို မမြင်မက်သည်ရှိသော်၊ သုပိနဿ၊ အိပ်မက်၏၊
 အဘာဝေါပိ၊ မရှိခြင်းသည်လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအလံ၊ ဤသည်
 ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ နအာပဇ္ဇ
 တိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 ကပိမိဒ္ဓပရေတော၊ မျောက်မျှည်းအိပ်သောသူသည်၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ကပိမိဒ္ဓပရေတောခေါ် မဟာရာဇ သုပိနံပဿတိတိ၊ ကပိမိဒ္ဓပရေ
 တောခေါ်မဟာရာဇသုပိနံပဿတိဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ နာဂသေ
 နက္ခေရေန၊ နာဂသေနမထေရ်သည်၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၅

ကပိမိဒ္ဓပရေတော၊ မျောက်မျဉ်းအိပ်သောသူသည်၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊
ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ၊ ကပိမိဒ္ဓပရေတောဟူသည်
ကား၊ မဏ္ဍုနိဒ္ဓါယ၊ မျောက်၏အိပ်ခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ မဏ္ဍုနိဒ္ဓါယ၊
မျောက်၏နိဒ္ဓါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ လဟုပရိဝတ္တော၊ လျှင်သောအပြန်ရှိသည်၊
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယာနိဒ္ဓါ၊ အကြင်အိပ်
ပျော်ခြင်းသည်၊ ဗုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကုသလောဒိဗိတ္တဝေါကိဏ္ဍတ္တာ၊
ကုသိုလ်အစရှိသော စိတ်နှင့်ရောတွင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟုပရိ
ဝတ္တော၊ လျှင်သောအပြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်မျောက်
မျဉ်းအိပ်ခြင်း၏၊ ပဝတ္တိယံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဗုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဘဝင်္ဂတော
ဘဝင်္ဂမ္၊ ဥတ္တရဏံ၊ တက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယ၊ ထိုမျောက်
မျဉ်းအိပ်ခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊
ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသံသုဝိနော၊ ဤအိပ်မက်သည်၊
ကုသလောပိ၊ ကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလောပိ၊
အကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာကတောပိ၊ အဗျာကတ
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတ
သုံးပါးတို့တွင်၊ သုဝိနန္တေ၊ မြင်မက်ခြင်း၌၊ စေတိယဝဇ္ဇနဓမ္မသဝနဓမ္မဒေ
သနာဒိနံ၊ စေတိတော်ကိုရှိခိုးခြင်း တရားနာခြင်း တရားဟောခြင်း အစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ကရေန္တဿ၊ ပြုမက်သောသူအား၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း
အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရေန္တဿ၊ ပြုမက်သောသူအား၊ အကုသလော၊
အကုသိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒွိဟိအန္တေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအတို့တို့မှ၊
ဗုတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အာဝဇ္ဇနတဒါရမ္မဏက္ခဏော၊ အာဝဇ္ဇန်းတဒါရုံ
ခဏ၌၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သောတရားအပေါင်းသည်၊ အဗျာကတော၊ အဗျာ
ကတသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သွာယံ
သောအယံ၊ ထိုအိပ်မက်၌ဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည်၊ စေတနာ
ယ၊ စေတနာ၏၊ ဗုပ္ပလဝတ္ထုကတ္တာ၊ အားနည်းသောအာရုံတည်းဟူသော
အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အာကမ္မိတုံ၊
ငင်ခြင်းငှါ၊ အသမတ္တော၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပဝတ္တေပန၊ ပဝတ္တိ၌ကား၊ အညေဟိ၊
တပါးကုန်သော၊ ကုသလောကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့သည်၊
ဥပယန္တိတော၊ ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊

၁၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ပေး၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုဝိနန္ဒေ၊ အိပ်မက်ခြင်း၌၊ စေတနာ၊
စေတနာသည်၊ အဝိသယေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇ္ဈောဟာရိကာဝ၊ အာပတ်၏အင်္ဂါဟုမခေါ်ဝေါ်လောက်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သောသေဇေသော
သုဝိနော၊ ထိုအိပ်မက်သည်၊ ကာလဝသေနပိ၊ ကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဒိဇ္ဈော၊ မြင်မက်သောအိပ်မက်သည်၊
နသမေတိ၊ မညီညွတ်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဌမယာမေစ၊ ပဌမယာဝ်၌လည်း
ကောင်း၊ မန္တိမယာမေစ၊ မန္တိမယာဝ်၌ လည်းကောင်း၊ ပန္တိမယာမေစ၊
ပန္တိမယာဝ်၌လည်းကောင်း၊ ဒိဇ္ဈော၊ မြင်မက်သောအိပ်မက်သည်၊ နသမေ
တိ၊ မညီညွတ်၊ ဗလဝပစ္စု၊ သေပန၊ ခိုဗမ်းသောက်ထအားကြီးသောအခါ၌
ကား၊ အသိတပိတခါယိတေ၊ စားအပ် သောက်အပ် ခဲအပ်သော အစာ
အဟာရသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဏာမဂတေ၊ ကျေမြင်းသို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာသည်၊ ပတိဋ္ဌိတာယ၊
တည်သည်ရှိသော်၊ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆ မာနေဝ၊ တက်လတ်
သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ ဒိဇ္ဈော၊ မြင်မက်အပ်သော၊ သုဝိနော၊ အိပ်မက်
သည်၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏၊ ဣဋ္ဌနိမိတ္တံ၊ ဣဋ္ဌာရုံအကြောင်းဖြစ်သော၊ သုဝိ
နံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သောသူသည်၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော
အကျိုးကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရ၏၊ အနိဋ္ဌနိမိတ္တံ၊ အနိဋ္ဌာရုံအကြောင်းဖြစ်သော၊
သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သောသူသည်၊ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိ
အပ်သောအကျိုးကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဣမမဟာသုဝိနော၊ ဤအိပ်မက်ကြီးတို့ကို၊ လောကီယမဟာ
ဇနာ၊ လောကီလူများအပေါင်းသည်၊ နေဝပဿတိ၊ မမြင်မက်၊ မဟာရု
ဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးငါးယောက်တို့သည်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်၊
စက္ကာတ္တိရာဇာနော၊ စကြာဝတေးမင်းတို့သည်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်
အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဖြတ်
စွာဘုရားတို့သည်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်၊ ဇေကာ၊ တယောက်သော၊
သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တောဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်၊ ပဿတိ၊
မြင်မက်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
လောင်းသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဣမေသုဝိနော၊ ဤအိပ်မက်ကြီးတို့ကို၊
ပဿတိ၊ မြင်မက်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၇

သွေးနက်ဖြန်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ တဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗေ
ဆိုသင့်သောစကား၊ ပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခဏိ၊ စတုဒ္ဒသိယံ၊ တဆဲ့လေး
ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ ရတ္တိ ဝိဘာယန ကာလေ၊ ညဉ့်၏ လင်းသော
အခါ၌၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ တေရသိယံ၊ တဆဲ့သုံးရက်မြောက်သော
နေ့၌၊ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ဣမေသုဝိနေ၊ ဤအိပ်မက်
ကြီးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်မက်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပလ္လကံ၊ ထက်ဝပ်ကို၊ အာ
ဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်
သို့ကြံသနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကဝိလဝတ္ထုနဂဇေ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊
ဣမေသုဝိနေ၊ ဤအိပ်မက်ကြီးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်မက်အပ်ကုန်သည်၊ သစေ
အဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝိတု၊ မည်းတော်ဖြစ်သော၊ မဟာရာ
ဇဿ၊ မင်းမြတ်အား၊ ကဇေယျံ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊
သစေဇိဝေယျ၊ အကယ်၍ အသက်ရှည်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုမယ်တော်
အား၊ ကဇေယျံ၊ ပြောဆိုရာ၏၊ ဣမေသိ၊ ခေါ်ပနဋ္ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌ကား၊ ဣမေ
သံ၊ ဤအိပ်မက်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟကောနာမ၊ ခံယူတတ်သောသူမည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်ပင်လျှင်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိဿာမိ၊ ခံယူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ တူတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောက်မှ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မြင်မက်
ခြင်းသည်၊ ဣမဿ၊ ဤဖြစ်လတ္တံ့သောအကျိုး၏၊ ဗုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သော
အကြောင်း နိမိတ်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မြင်မက်ခြင်းသည်၊ ဣမဿ၊ ဤဖြစ်
လတ္တံ့သောအကျိုး၏၊ ဗုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောအကြောင်းနိမိတ်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သုဝိနေ၊ အိပ်မက်
တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ စုံစမ်း၍၊ ဥရုဝေလဂါမေ၊ ဥရုဝေလရွာ၌၊ သုဇာတာယ
သုဇာတာအမည်ရှိသောသူဌေးသို့သည်၊ မိန္ဒံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ပါယာသံ
နွားနို့၊ ဂဏာဆွမ်းဩဇာကို၊ ပရိတုဉ္စိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး၍၊ ဗောဓိမဏ္ဍာ၊ ဗောဓိ
မဏ္ဍိုင်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ဗောဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ် သဗ္ဗညု
တညာဏ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ၍၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ မကု
လဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌပဉ္စမဟာသုဝိ
နေ၊ မြင်မက်သောအိပ်မက်ကြီးတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရိတု၊ ခွဲခြင်းငှါ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤတထာဂတဿဘိက္ခု
ဝေအစရှိသောဒေသနာတော်ကို၊ အာရုဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊

၁၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ထိုဒေသနာတော်၌၊ မဟာပထဝီတိ၊ မဟာပထဝီဟူသည်ကား၊ စက္ကဝါဠ
ဂတ္တံ၊ စကြာဝဠာတိုက်ကို၊ ပူဇေတွဲ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဦတား၊ တည်သော၊ မဟာ
ပထဝီ၊ မြကြီးသည်၊ မဟာသယနံ အဟောသီတိ၊ မဟာသယနံ အဟော
သီဟူသည်ကား၊ သိရိသယနံ၊ အသရေရှိသော အိပ်ရာသည်၊ အဟောသီ၊
ဖြစ်၏၊ ဩဟိတောတိ၊ ဩဟိတော ဟူသည်ကား၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်
သည်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုလက်ဝဲလက်ကို၊ ဥဒကတ္ထိံ ယေဝ၊
ရေအပြင်၌သာလျှင်၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သည်၊ နအဟောသီ၊ မဖြစ်၊ အထ
ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပါစိနသမုဒ္ဒဿ၊ အရှေ့သမုဒ္ဒရာ၏၊ ဥပရိဘာဂ
န၊ အထက် အဖျိအားဖြင့်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ပါစိနစက္ကဝါဠမတ္ထကော၊ အရှေ့
စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပစ္ဆိမေ သမုဒ္ဒေ ဧက္ခိဏေ သမုဒ္ဒေတိ
ဧတေသုပိ၊ ပစ္ဆိမေ သမုဒ္ဒေ ဧက္ခိဏေ သမုဒ္ဒေဟူသော ဤပုဒ်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တိရိယာနာမတိဏဇာတိတိ၊ တိရိ
ယာနာမတိဏဇာတိဟူသည်ကား၊ ဧဗ္ဗတိဏံ၊ နေဇာမြက်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ နာဘိယာဥဂ္ဂန္တံ၊ နဘံအာဟန္တဋ္ဌိတာအဟောသီတိ၊ နာဘိယာ
ဥဂ္ဂန္တံ၊ နဘံအာဟန္တဋ္ဌိတာအဟောသီဟူသည်ကား၊ နင်္ဂလမေတ္တန၊ ထွန်
တုံးအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရတ္တဒဏ္ဍန၊ နိသောအရိုးဖြင့်၊ နာဘိတော၊
ချက်မှ၊ ဥဂ္ဂန္တံ၊ တက်၍၊ ပဿန္တဿပဿန္တဿာရ၊ ကြည့်စဉ် ကြည့်
စဉ်ပင်လျှင်၊ ဝိဒတ္ထိမတ္တံ၊ တထွာအတိုင်းအရှည်၊ ရတနမတ္တံ၊ တတောင်
အတိုင်းအရှည်၊ ဗျာမမတ္တံ၊ တလံအတိုင်းအရှည်၊ သဗ္ဗိမတ္တံ၊ အတောင်
ခြောက်ဆယ် အတိုင်းအရှည်၊ ဂါရတမတ္တံ၊ တဂါရတံ အတိုင်းအရှည်၊
အနုယောဇနမတ္တံ၊ ယုဇနာခွဲအတိုင်းအရှည်၊ ယောဇနမတ္တံ၊ တယုဇနာ
အတိုင်းအရှည်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂန္တံဥဂ္ဂန္တံ၊ တက်တက်၍၊ အနေက
ယောဇနသဟဿံ၊ ယုဇနာအထောင်မကသော၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့၊
အာဟန္တံ၊ ဆိုက်၍၊ ဦတား၊ တည်သည်၊ အဟောသီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဒေဟိ ဥဿက္ခိတွာတိ၊ ပါဒေဟိဥဿက္ခိတွာ
ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂနုခတော၊ ခြေသီးများမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့မှ၊
အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ နာနာဝဏ္ဏာတိ၊ နာနာဝဏ္ဏံ ဟူသည်ကား၊
ဧကော၊ တကောင်သောဌာန်သည်၊ နိလဝဏ္ဏော၊ ညိုသောအဆင်းရှိ၏၊
ဧကော၊ တကောင်သောဌာန်သည်၊ ဝိတဝဏ္ဏော၊ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏၊
ဧကော၊ တကောင်သောဌာန်သည်၊ လောဟိတဝဏ္ဏော၊ နီသောအဆင်း

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၆၆

ရှိ၏။ ကော၊ လကောင်ဘောဌက်သည်။ ပဏ္ဍ၊ ပလာသဝဏ္ဏော၊ ဖက်ရွက်
ရော်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နာနဝဏ္ဏော၊ အထူးထူးသော
အဆင်းရှိကုန်သော၊ သေတာတိ၊ သေတာဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍရာ၊ ဖြူကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟတော မိဋ္ဌပဗ္ဗ
တဿာတိ၊ မဟတောမိဋ္ဌပဗ္ဗတဿ ဟူသည်ကား။ ယောဇနုဗ္ဗေဓဿ၊
တယူဇနာအဝောက်ရှိသော၊ ဂူတပဗ္ဗတဿ၊ မစင်တောင်၏။ ဥပရူပရိစက်
မတိတိ၊ ဥပရူပရိစက်မတိ ဟူသည်ကား။ မတ္ထကမတ္ထကေ၊ ထိပ်အပြင်
ထိပ်အပြင်၌၊ စက်မိ၊ စင်္ကြံသွား၏။ ဗိဃာပယုကဗုဒ္ဓါပန၊ ရှည်သောသက်
တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရားတို့သည်ကား။ တိယောဇနိကေ၊ သုံးယူဇနာရှိ
သော၊ မိဋ္ဌပဗ္ဗတေ၊ မစင်တောင်သို့။ အနုပဝိသိတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ နိသိန္နာ
ဝိယ၊ နေကုန်သကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တကေန၊ ဤဒေသနာ
တော်အစဉ်ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ဒဿ
တွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ၊ ရှေးဖြစ်သော အကြောင်း
တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပရိယာသံ၊ ရအပ်သော အကျိုးကို၊ ဒဿတံ၊ ပြုခြင်း
ငှါ၊ ယမ္ဘိဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ယမ္ဘိဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
ဟ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားပျော်၌၊ သဗ္ဗဂုဏဒါယကတ္တာ၊ အလုံးစုံ
သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ ပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိ
သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောဒိနာမ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောဓိမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သော၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ စက္ကဝါဠမဟာပထဝီ၊ စကြာဝဠာဖြင့်
ပိုင်းခြားအပ်သောမြေကြီးကို၊ သိရိသယနဘူတံ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ
ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ကို၊ ယံအဗ္ဗသ၊ အကြင်မြင်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့မြင်တော်
မူခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓတာဓဿ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သော
အကြောင်းနိမိတ်တည်း။ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ
နံ၊ တောင်မင်းကို၊ ဗိဗ္ဗာဟနံ၊ အုံးဖြစ်၍ဖြစ်သည်ကို၊ ယံအဗ္ဗသ၊ အကြင်
မြင်တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗညုတဗိဗ္ဗောဟနဿ၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ် တည်းဟူသောအုံး၏၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သော အကြောင်းနိ
မိတ်တည်း။ စက္ကာရာဟတ္ထပါဒေ၊ လေးတက်သောလက်ခြေတို့ကို၊ စက္က
ဝါဠမတ္တကေ၊ စကြာဝဠာတောင်ထိပ်၌၊ ဦတေ၊ တည်သည်တို့ကို၊ ယံ
အဗ္ဗသ၊ အကြင်မြင်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့မြင်တော် မူခြင်းသည်။ ဓမ္မ
စက္ကဿ၊ ဓမ္မစကြာ၏၊ အပ္ပနိဝတ္တိယဘာဝေ၊ သူတပါးတို့သည်မတားမြစ်

အပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောအကြောင်းနိမိတ်တည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဥတ္တာနကံ၊ ပက်လက်၊ နိပ္ပန္နံ၊ လျောင်းသည်ကို၊ ယံ အဗ္ဗဿ၊ အကြင်မြင်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့မြင်တော်မူခြင်းသည်၊ တိဿ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ အေကုဏ္ဍနကသတ္တာနံ၊ မောဟအား ဖြင့်မှောက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ဥတ္တာနဘဝဿ၊ ပညာအားဖြင့်လွန် သည်၏အဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောအကြောင်းနိမိတ်တည်း၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိလိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ပဿန္တောပိယ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ယံအဟေါသိ အကြင်ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုပရိသာဘဿ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အတိညာဉ်ကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သောအကြောင်းနိမိတ်တည်း။ ယာဝဘဝဂ္ဂါ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ ကေလောကံ၊ တပြိုင်နက် အရောင် အလင်းရှိသည်ကို၊ ယံပဿတိ၊ အကြင်မြင်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့မြင်တော် မူခြင်းသည်၊ အနာဝရဏဿ ဥာဏဿ၊ အနာဝရဏ ဥာဏ်တော်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးဖြစ်သော အကြောင်း နိမိတ်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်ကို၊ ပါဠိဝသေနေဝ၊ ပါဠိတော်၏အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ငေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နေမိတ္တာတိ၊ နေမိတ္တဟူ သည်ကား၊ နိမိတ္တပါဠိကော၊ နိမိတ်ဖတ်တတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ တေ ဇောဓာတုပကုပ္ပတိတိ၊ တေဇောဓာတု ပကုပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ မဟာ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ကြီးစွာသောမီးအရသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဏိနာဥဒကံ သမ္ပုဋိစ္ဆိတွာတိ၊ ပါဏိနာဥဒကံသမ္ပုဋိစ္ဆိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ် သော၊ ဥတုသမုဠာနံ၊ ဥတုလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ဥဒကံ၊ မိလ်းရေကို၊ တိယောဇနသတေန၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော၊ ပမတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂါ ဟောတွာ၊ သိမ်းယူ၍၊ ပမတ္တာဟောန္တိတိ၊ ပမတ္တာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိဇ္ဇာယ၊ ကစားမြူးတူးခြင်းဖြင့်၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန် သည်၊ ဝိပ္ပရဠာသတိနော၊ ကင်းလွတ်သော သတိရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတိမ်တိုက်၌နေသောမိလ်းနတ်သား တို့၏၊ သကာယဓုတိယာ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ မေတိ၊ မွေ့ လျော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တေ၊ ဖိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အကာ လေဝိ၊ အခါမဟုတ်သည်၌လည်း၊ ဒေဝေါ၊ မိလ်းသည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ တဒဘာဝေန၊ ထိုမွေ့လျော်အံ့ဟုဖြစ်သောစိတ်၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝေါ၊ မိလ်းသည်၊ နဝဿတိ၊ မရှာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ငေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့

၅-ပစ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ပြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၇၁

မရွာခြင်းကိုသန္တာယ၊ရည်၍၊နကာလေပိဒေဝေါဝဿတိတိ၊နကာလေပိ
ဒေဝေါဝဿတိဟူသော၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊ရတ္တံ၊မိန့်အပ်၏။ ၊

၈-၉ အဋ္ဌမနဝမာနိ၊အဋ္ဌမသုတ်နဝမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္တာနေဝ၊
ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ချီးမြှင့်သောသုတ်၌၊ နိဿာရဏိယာတိ၊နိဿာရ
ဏိယာဟူသည်ကား၊ နိဿဇ္ဈာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားမှထွက်
မြောက်တတ်ကုန်သော၊ ဝိသညုတ္တာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့
နှင့်မယှဉ်ကုန်သော၊ ဓာတုယောတိ၊ ဓာတုယောဟူသည်ကား၊ အတ္တ
သုညသဘာဝ၊အတ္တမှစိတ်သော သဘောတို့သည်၊ ကာမံမနသိကရော
တောတိ၊ ကာမံမနသိကရောတော ဟူသည်ကား၊ ကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမ
ကိလေသာကာမကို၊မနသိကရောန္တဿ၊နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊အသု
ဘဏ္ဍာနတော၊အသုဘဈာန်မှ၊ရဋ္ဌာယးထ၍၊ အဝဒံ၊ဆေးကို၊ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ဝိသံ၊အစိတ်ကို၊ဝိမံသန္တောပိယ၊စုံစမ်းသကဲ့သို့၊ ဝိမံသနတ္တံ၊စုံစမ်း
ခြင်းအကျိုးငှါ၊ကာမာဘိမုခံ၊ကာမသို့၊ရှုရှု၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ပက္ခန္ဓန္တဿ၊
ပြေးသွားစေသောရဟန်း၏၊ ဣတိအပပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
တည်း၊ နပက္ခန္ဓတိတိ၊နပက္ခန္ဓတိဟူသည်ကား၊ နပဝိသတိ၊မဝင်၊ နပသိ
ဒတိတိ၊ နပသိဒတိဟူသည်ကား၊ ပဿဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊
မရောက်၊နသန္တိ၊ဋ္ဌတိတိ၊နသန္တိ၊ဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊နပတိဋ္ဌဟတိ၊မတည်
နာမိမုဋ္ဌတိတိ၊နာမိမုဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ နအမိမုဋ္ဌတိ၊နှလုံးမသွင်း၊ပနတံ
ပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကုက္ကုဋုပတ္တံဝါ၊ ကြက်
တောင်ကိုလည်းကောင်း၊ နှာရူဒဗ္ဗုလံဝါ၊အကြောထူးကိုလည်းကောင်း၊
အဂ္ဂိမ္မိ၊မီး၌၊ ပက္ခိတ္တံ၊ထည့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိလိယတိယထာ၊ တွန့်
သကဲ့သို့၊ပဋိကုဓတိယထာ၊ရှုံ့သကဲ့သို့၊ပဋိနိဝတ္တတိယထာ၊နပ်သကဲ့သို့၊
နသံပဿာရိယတိယထာ၊ မပြန့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ ပဋိလိ
ယတိ၊တွန့်၏၊နသံပဿာရေတိ၊မပြန့်၊နေက္ခမ္ပံခေါပနာတိဣ၊နေက္ခမ္ပံခေါပန
ဟူသောဤပုဒ်၌၊နေက္ခမ္ပံနာမ၊နေက္ခမ္ပမည်သည်ကား၊ အသုဘဏ္ဍာနံ၊အသု
ဘဈာန်တည်း၊တံ၊ထိုအသုဘဈာန်ကို၊မနသိကရောတော၊နှလုံးသွင်းသော
အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ပြေးသွား၏၊ တဿတံ
စိတ္တန္တိ၊တဿတံစိတ္တံဟူသည်ကား၊တဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊တံအသုဘဏ္ဍာ
နစိတ္တံ၊ထိုအသုဘဈာန်နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို၊သုကတန္တိ၊သုကတံဟူသည်

၁၇၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗညမတွဲ

ကား၊ ဂေါစရေကျက်စားရာအသုဘတည်းဟူသောအခါ၌၊ ဂတတ္တာ၊
 ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သုဘာဝိ
 တန္တိ၊ သုဘာဝိတံဟူသည်ကား၊ အဟာနုဘာဂိယတ္တာ၊ မယုတ်သောအဖို့
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာဝိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ သုဝုဋ္ဌိ
 တန္တိ၊ သုဝုဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ ကာမတော၊ ကာမဝုဋ္ဌိတံ၊ လေ့မြောက်၏၊
 သုဝိမုတ္တန္တိ၊ သုဝိမုတ္တံဟူသည်ကား၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့မှ၊ သုဠ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ ကာမပစ္စယာ၊ ကာမတည်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနာမ၊ အာသဝတို့မည်သည်၊
 ကာမဟေတုကာ၊ ကာမဂုဏ်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့တည်း၊ ဝိဇာတာတိ၊ ဝိဇာတာဟူ
 သည်ကား၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့တည်း၊ ပရိဇ္ဇာဟာတိ၊ ပရိဇ္ဇာဟာဟူသည်ကား
 ကာမရာဂပရိဇ္ဇာဟာ၊ ကာမရာဂကြောင့်ဖြစ်သောပူလောင်ခြင်းတို့သည်၊
 နသောတံဝေဒနံဝေဒိယတိတိ၊ နသောတံဝေဒနံဝေဒိယတိဟူသည်ကား၊
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံကာမဝေဒနဉ္စ၊ ထိုကာမကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒ
 နာကို၎င်း၊ တံဝိဇာတာပရိဇ္ဇာဟာဝေဒနဉ္စ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်း ပူလောင်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒနာကို၎င်း၊ နဝေဒိယတိ၊ မခံစား၊ ဣဒမက္ခာတံကာမာ
 နနိဿရဏန္တိ၊ ဣဒမက္ခာတံကာမာနနိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဣဒံအသု
 ဘဇ္ဈာနံ၊ ဤအသုဘဈာန်ကို၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊
 နိဿရဏန္တိ၊ ထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမာနံ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ
 ကိလေသာကာမတို့၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ တံဈာနံ၊ ထို
 အသုဘဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမက
 သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္ပသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊ တတိယမဂ္ဂံ၊ တတိယ
 မဂ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အနာဂါမိပလေန၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကာမာနာမ၊ ကာမတို့မည်ကုန်သည်၊ နတ္ထိ
 နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ အစ္စန္တနိဿရဏမေဝ၊ စင်စစ်ထွက်မြောက်ရာသည်သာလျှင်၊
 ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝ
 နယာ၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အယံပန၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူး
 တည်း၊ ဒုတိယဝါရေ၊ ဒုတိယဝါရ၌၊ မေတ္တာဈာနာနိ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
 ဈာန်တို့သည်၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ နိဿရဏံနာမ၊ ထွက်မြောက်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၇၃

ကြောင်းမည်၏၊ တတိယဝါရေ၊ တတိယဝါရ၌၊ ကရုဏာဇ္ဈာနာနိ၊ ကရုဏာ
နှင့်ယှဉ်သောဈာန်တို့သည်၊ ဝိဟိံသာယ၊ ဝိဟိံသာ၏၊ နိဿရဏံနာမ၊
ထွက်မြှောက်ကြောင်းမည်၏၊ စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ အရူပဇ္ဈာနာနိ၊
အရူပဈာန်တို့သည်၊ ရူပါနံ၊ ရုပ်တရားတို့၏၊ နိဿရဏံနာမ၊ ထွက်မြှောက်
ကြောင်းမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤစတုတ္ထဝါရ၌၊ အရူပာတ္တမဂ္ဂေါ
ဝါ၊ အရူပာတ္တမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ၊ အရူပာတ္တမိလ်ကို လည်း
ကောင်း၊ အစ္စန္တနိဿရဏံ၊ စင်စစ်ထွက်မြောက်ရာဟူ၍၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊
ယှဉ်အပ်၏၊ ပဉ္စမဝါရေ၊ ပဉ္စမဝါရ၌၊ သက္ကာရံမနသိကရောတောတိ၊ သက္ကာ
ရံမနသိကရောတောဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓသင်္ခါရေ၊ သက်သက်သော တေ
ဘူမကသင်္ခါရတရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အရူပာတ္တံ၊ အရ
ပာတ္တမိလ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ သုက္ကမိပဿကဿ၊ ဈာန်တည်းဟူ
သောအစေးမှမြောက်သော ဝိပဿနာရှိသော၊ ဖလသမာပတ္တိတော၊ ဖလ
သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဝိမံသနတ္ထံ၊ ရံစမ်းခြင်းအကျိုး၌၊ ပဉ္စုပါဒါ
နက္ခန္ဓာဘိမုခံ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သောခန္ဓာသို့ရှေ့၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ ပေသေန္တဿ၊ စေလွှတ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဣဒမက္ခာတံ
သက္ကာယနိဿရဏန္တိ၊ ဣဒမက္ခာတံသက္ကာယနိဿရဏံဟူသည်ကား၊
အရူပာတ္တမဂ္ဂေန၊ အရူပာတ္တမဂ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖလေန၊ အရူပာတ္တ
မိလ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဌိတဿ၊ တည်
သော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊ ဝုနံ၊ တဖန်၊ သက္ကာယော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
ထင်ရှားရှိသောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
သော၊ ဣဒံအရူပာတ္တမလသမာပတ္တိစိတ္တံ၊ ဤအရူပာတ္တမိလ်ဖလသမာပတ်
စိတ်သည်၊ သက္ကာယဿ၊ သက္ကာယ၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြှောက်ကြောင်း
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သက္ကာယနိဿရဏံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
၏ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော၊ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာ၊ ဧဝံ၍၊ ဌိတဿ၊
တည်သော၊ ဒိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿကမနန္ဒိပိနာနုသေတိ
တိအာဒိ၊ တဿကမ နန္ဒိပိနာနုသေတိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ နာနုသေတိတိ၊ နာနုသေတိ
ဟူသည်ကား၊ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အနုနုသယာတိ၊ အနုနုသယာဟူသည်ကား
အနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ

ဤဒဿမသုတ်၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒဿမသုတ်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမော၊ ငါးခု
မြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကံသည်။
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-ကိမိလဝဂ်။

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ ကိမိ
လာယန္တိ၊ ကိမိလာယံဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကေ၊ ဤသို့ကိမိလာအမည်ရှိ
သော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝေဠု၊ ဝနေတိ၊ ဝေဠု၊ ဝနေဟူသည်ကား၊ မုစလိန္ဒဝနေ၊
ကျည်းပင်တော၌၊ ဧတဒဝေါစတိ၊ ဧတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ အဟံထေ
ရော၊ ဤကိမိလအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ တသ္မိယေဝနဂရေ၊ ထိုကိမိ
လာအမည်ရှိသောမြို့၌ပင်လျှင်၊ သေဗ္ဗိဝုတ္တော၊ သူဌေးသားတည်း၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပုဗ္ဗနိဝါသ
ဉာဏံ၊ ပုဗ္ဗနိဝါသဉာဏ်ကို၊ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏၊ သော၊ ထိုကိမိလအမည်ရှိ
သောမထေရ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ နိဝုဋ္ဌံ၊ နေဘူးသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊
ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရန္တာ၊ အစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့သည်ရှိသော်
ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဒဿဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနောသက္ကနကာလေ၊ သာသနာတော်သုတ်ယုတ်သော ကာလ၌၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့
သည်၊ သာသနေးသာသနာတော်၌၊ အဂါရဝံ၊ မရိသေခြင်းကို၊ ကရောန္တေ
သု၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဿေဏံ၊ လှေခါးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပဗ္ဗတံ၊
တောင်သို့၊ အာရဿ၊ တက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌၊ သမဏခမ္ပံ၊ ရဟန်း
တရားသို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဘာဝံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်
တိုင်းသောဘဝကို၊ အန္ဓသကိရေ၊ မြင်သတတ်သော၊ ထိုကိမိလအမည်ရှိ
သောမထေရ်သည်၊ သဏ္ဌာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊
တံကာရဏံ၊ ထိုသာသနာတော် ကွယ်ခြင်း အကြောင်းကို၊ ပုန္တိဿာမိ၊
မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အုံးလိုက်၍၊ ဧတံကောနုခေါဘန္တေ၊ တိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံ
ကောနုခေါဘန္တေ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ သတ္တ
ရိအဂါရဝါဝိဟရန္တိ၊ အပ္ပဋိဿာတိ၊ သတ္တရိအဂါရဝါဝိဟရန္တိ၊ အပ္ပဋိဿာ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-ကိမိလဝဂ်၊ ၁၇၅

ဟူသည်ကားသတ္တရိ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဂါရဝဉ္ဇေဝ၊ရိုသေခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ စေဠကတာဝဉ္ဇ၊အကြီးအကဲ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊အနုပဋ္ဌ
ပေတွာ၊မဖြစ်စေမှု၍၊ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊သေသေသုဝိ၊ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်
၌လည်း၊ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဘုရား၌မရှိသေ
ခြင်းအစရှိသည်ဟူ၍တွင်၊စေတိယာဂ်တာဒိသု၊စေတိယာဂ်တာအစရှိသည်တို့
၌၊တတ္ထံ၊ထီးကို၊ခေရေတွာ၊ခေါင်း၍၊ဥပဟနာ၊ဘိနပ်တို့ကို၊အာရုယျ၊စီး
၍၊ဝိစရန္တောစ၊ထည့်ထည့်သောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊နာနပ္ပကာရံ၊
အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊နိရုတ္တကကထံ၊ အကျိုးမရှိသောတိရစ္ဆာန်
ကထာအစရှိသောစကားကို၊ ကထေန္တောစ၊ ပြောဆိုသော ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊သတ္တရိ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဂါရဝေါ၊ရိုသေခြင်းမရှိသည်
ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိနာမ၊နေသည်မည်၏၊ ပန၊အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဓမ္မသဝ
နဂ္ဂ၊တရားနာရာ တင်းကုင်၌၊နိသ္မိတိတွာ၊နေ၍၊ နိဒ္ဒါယန္တောစ၊အိပ်ပျော်
သောရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ
သော၊ နိရုတ္တကကထံ၊ အကျိုးမရှိသော တိရစ္ဆာန်ကထာ အစရှိသော
စကားကို၊ကထေန္တောစ၊ပြောဆိုသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ဓမ္မေ
တရား၌၊အဂါရဝေါ၊မရှိသေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိနာမ၊နေသည်မည်၏၊
ပန၊အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သံဃာမဇ္ဈေ၊သံဃာအလယ်၌၊ ဗာဟာဝိက္ခေ
ပကံ၊မောင်းကိုမြှောက်သျက်၊ နာနတ္ထကကထံ၊အထူးထူးသော တိရစ္ဆာန်
ကထာအစရှိသော စကားကို၊ ကထေန္တောစ၊ ပြောသော ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊ဝေဓရေန ဝမဇ္ဈိမေသု၊ မဝေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းသိတင်း
လယ်ဖြစ်သောရဟန်း အလတ်ဖြစ်သောရဟန်းတို့၌၊မိတ္တိကာရံ၊ရိုသေသော
အခြင်းအရာကို၊ အကရောန္တောစ၊ မပြုသောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊
သံဃာ၊သံဃာ၌၊အဂါရဝေါ၊မရှိသေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိနာမ၊နေသည်
မည်၏၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ အပရိပူရေန္တော၊ မဖြည့်သော ရဟန်းသည်၊
သိက္ခာယ၊သိက္ခာ၌၊ အဂါရဝေါ၊ မရှိသေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိနာမ၊နေ
သည်မည်၏၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ ကလဟာဘဏ္ဍနာဒိနိ၊ ငြင်းခုံခြင်း
ခိုက်နေခြင်းဖြစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်၊
အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အဂါရဝေါ၊မရှိသေသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိနာမ၊
နေသည်မည်၏။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ပေါ်လွင်
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၇၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

၃ တတိယေသုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဇ္ဈဝေနာတိ၊ အဇ္ဈဝေနဟူသည့်ကား၊ ဥဇုတာဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝက်ဂမနေန၊ အကောက်မသွားခြင်းနှင့်၊ ဇဝေနာတိ၊ ဇဝေနဟူသည့်ကား၊ ပဒဇဝေန၊ ခြေ၏လျှင်မြန်ခြင်းနှင့်၊ မဒ္ဒဝေနာတိ၊ မဒ္ဒဝေန ဟူသည့်ကား၊ သရိရေရုတာယ၊ ကိုယ်၏နူးညံ့သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ခန္တိယာတိ၊ ခန္တိယာဟူသည့်ကား၊ အဓိဝါသနခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သော ခန္တိနှင့်၊ သောရစ္ဓေနာတိ၊ သောရစ္ဓေနဟူသည့်ကား၊ သုစိသီလတာယ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ဘိက္ခုဝါရေ၊ ဘိက္ခုဝါရ၌၊ အဇ္ဈဝန္တိ၊ အဇ္ဈဝံဟူသည့်ကား၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ဥဇုကဂမနံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ သွားခြင်းတည်း၊ ဇဝေါတိ၊ ဇဝေါဟူသည့်ကား၊ သူရံ၊ ရဲရင့်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်ကို၊ ဝဟနတာဝေါ၊ ဆောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ မဒ္ဒဝန္တိ၊ မဒ္ဒဝံဟူသည့်ကား၊ သီလမဒ္ဒဝံ၊ သီလတည်းဟူသော နူးညံ့သော အဖြစ်တည်း၊ ခန္တိတိ၊ ခန္တိဟူသည့်ကား၊ အဓိဝါသနခန္တိယေဝ၊ သည်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သောခန္တိသည်ပင်လျှင်တည်း၊ သောရစ္ဓန္တိ၊ သောရစ္ဓံဟူသည့်ကား၊ သုစိသီလတာယေဝ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသည်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဖလ္လာနိ၊ မြိုလ်တို့ကို၊ မိဿကာနိ၊ မိဿကတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စေတောဝိလာတိ၊ စေတောဝိလာဟူသည့်ကား၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဗန္ဓဘာဝါ၊ ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ ကစဝရဘာဝါ၊ အမြိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ခါဇုကဘာဝါ၊ သစ်ခုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ သတ္ထရိကင်္ဂတိတိ၊ သတ္ထရိကင်္ဂတိဟူသည့်ကား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရေဝါ၊ ကိုယ်တော်၌လည်းကောင်း၊ ဂုဏောဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်၌လည်းကောင်း၊ ကင်္ဂတိ၊ ပင့်ဖွား၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်တော်၌၊ ကင်္ဂမာနော၊ ယုံဖွားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုတ္တိံ၊ သဝရပုရိသလက္ခဏာပဋိမဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သရိရံနာမ၊ ကိုယ်မည်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော၊ နုတ္ထိနုခေါ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ဂတိ၊ ယုံဖွား၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်၌၊ ကင်္ဂမာနော၊ ယုံဖွားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-ကိမိလဝဂ်၊ ၁၇၇

အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် ဇာနသမတ္တံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကို
သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊
အတ္တိနုခေါ၊ ရှိသလော၊ နတ္တိနုခေါ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား
၏၊ ဝိမိကိစ္ဆတိတိ၊ ဝိမိကိစ္ဆတိ ဟူသည်ကား၊ ဝိမိနန္တော၊ စုံစမ်းသည်
ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊
ဝိနိစ္ဆေတုံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ နာမိမုစ္ဆတိတိ၊ နာမိ
မုစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤသဘောတရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိမောက္ခံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ နပ္ပဋိလဘတိ၊ မရ၊ နသံပသိဒတိ
တိ၊ နသံပသိဒတိဟူသည်ကား၊ ဂုဏသု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ ဩတရိတွာ
သကံ၍၊ နိဗ္ဗိမိကိစ္ဆဘာဇေန၊ ယုံမှားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပသိဒိတုံ၊
ကြည်ခြင်းငှါ၊ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျသည်၊ သဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အာတပ္ပါယဘတိ၊ အာတပ္ပါယ ဟူသည်ကား၊
ကိလေသသန္တာပကင်္ခရိယကရုဏတ္ထာယ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်
သောလုံ့လကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုယောဂါယဘတိ၊ အနုယောဂါယဟူ
သည်ကား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ယောဂါယ၊ အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ သာ
တစ္စာယဘတိ၊ သာတစ္စာယ ဟူသည်ကား၊ သတတကိရိယာယ၊ အမြဲ
ပြုခြင်းငှါ၊ ပဓာနာယဘတိ၊ ပဓာနာယဟူသည်ကား၊ ပဒဟနတ္ထာယ၊ အား
ထုတ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အယံပဌမောစေတောသိလောတိ၊ အယံပဌမောစေ
တောသိလောဟူသည်ကား၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိမိကိစ္ဆာသင်္ခါ
တော၊ ယုံမှားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်
၏၊ အယံဗန္ဓာဘာဝေါ၊ ဤခက်မာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတဿ
သိက္ခု၊ နာ၊ ဤရဟန်းအား၊ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ခဗ္ဗေတိ၊ ခဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိခဗ္ဗေ၊ ပရိယတ္တိတရား၌လည်း
ကောင်း၊ ပဋိဝေဓခဗ္ဗေ၊ ပဋိဝေဓတရား၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိခဗ္ဗေ၊
ပရိယတ္တိတရား၌၊ ကင်္ခမာနာယ၊ ယုံမှားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေပိဋကံ၊
ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်၊ စတု
ရသင်္ခါတိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ၊ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤပိဋ
ကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော မြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်၊ အတ္တိနုခေါ၊
ရှိသလော၊ နတ္တိနုခေါ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ပဋိဝေဓ
ခဗ္ဗေ၊ ပဋိဝေဓတရား၌၊ ကင်္ခမာနော၊ ယုံမှားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿနာ

၁၇၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္စမတွဲ၊

နိဿယန္ဓော၊ ဝိပဿနာ၏အကျိုးဆက်ဖြစ်သောသဘောတရားသည်၊ မဂ္ဂေါ
 နာမ၊ မဂ်မည်၏၊ မဂ္ဂနိဿန္တံ၊ မဂ်၏အကျိုးဆက်ဖြစ်သော သဘောတရား
 သည်၊ ပလံနာမ၊ ဖိုလ်မည်၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရပုဒ်နိဿယေ၊ အလုံးစုံသော
 သင်္ခါရတရားတို့ကို စွန့်ရှာဖြစ်သော သဘောတရားသည်၊ နိဗ္ဗာန်နာမ၊
 နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
 သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ဂှိသလော၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မဂှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊
 ယုံမှား၏၊ သံစောကင်္ခတိတိ၊ သံစောကင်္ခတိဟူသည်ကား၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နောတိ
 အာဒိနံ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နောဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်း
 အားဖြင့်၊ ဇေဓူဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကို၊
 ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂဠါ၊ မဂ်၌တည်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပလဠာ၊
 ဖိုလ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ပုဂ္ဂလိနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သမူဟဘူတော၊ အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 သံစောနာမ၊ သံဃာမည်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ဂှိသလော၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မဂှိသ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ၌၊ ကင်္ခမာနာ၊ ယုံ
 မှားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိသိလသိက္ခာနာမ၊ အဓိသိလသိက္ခာမည်၏၊
 အဓိစိတ္တသိက္ခာနာမ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာမည်၏၊ အဓိပညာသိက္ခာနာမ၊ အဓိ
 ပညာသိက္ခာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုသုံးပါးအပြား
 ရှိသောသိက္ခာသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ဂှိသလော၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မဂှိသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ အယံပစ္စမောတိ၊ အယံပစ္စမောဟူသည်ကား၊
 သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်း သုံးဘော်တို့၌၊ ကောပသင်္ခါတော၊ အမျက်
 ထွက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပစ္စမော၊ ပစ္စမဖြစ်သော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊
 အယံဗန္ဓဘာဝေါ၊ ဤခက်မာသည်၏အဖြစ်သည်၊ အယံကစဝရဘာဝေါ၊
 ဤအမြိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အယံခါဏုကဘာဝေါ၊ ဤသစ်ခုတ်ကဲ့သို့
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စေတသော ဝိနိဗန္ဓာတိ၊
 စေတသောဝိနိဗန္ဓာဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ မုဋ္ဌိယံ၊
 လက်ဆုပ်၌၊ ကတွာဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ယူတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စေတသောဝိနိဗန္ဓာ၊ စေတသောဝိနိဗန္ဓမည်ကုန်၏၊
 ကာမေတိ၊ ကာမေ ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေပိ၊ ဝတ္ထုကာမ၌ လည်း
 ကောင်း၊ ကိလေသကာမေပိ၊ ကိလေသကာမ၌လည်းကောင်း၊ ကာယေ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-ကိမိလဝဂ်၊ ၁၇၉

တိ။ကာယေဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကာယေ၊ရူပကာယန္တံ၊ရူပေ
တိ၊ရူပေဟူသည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓါရူပေ၊ အပဖြစ်သောရုပ်၌၊ ယာဝဒတ္တန္တိ၊
ယာဝဒတ္တံဟူသည်ကား၊ ယတ္တကံ၊အကြင်မျှလောက်သောဘောဇဉ်ကို၊
ဣန္ဒြိယံ၊အလိုရှိ၏၊တတ္တကံ၊ထိုမျှလောက်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဥဒရာဝဒေ
ဟကန္တိ၊ ဥဒရာဝဒေဟကံဟူသည်ကား၊ ဥဒရူပရံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်၊ဟိ
သန္တံ၊မှန်၏၊တံ၊ထိုဘောဇဉ်ကို၊ဥဒရံ၊ဝမ်းကို၊ အဝဒေဟနတော၊ပြည့်စေ
တတ်သောကြောင့်၊ ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ၊ဥဒရာဝဒေဟကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊သေယျသုခန္တိ၊သေယျသုခံဟူသည်ကား၊ မဉ္ဇူဝီဋ္ဌသုခံ၊ညောင်
စောင်းအင်းယျဉ်၌ အိပ်သဖြင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊
ဥတုသုခံ၊ဥတုကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ ပဿသုခန္တိ၊ပဿသုခံဟူ
သည်ကား၊ယထာ၊အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သံပရိဝတ္တကံ၊ပြန်
တွန်သည်ဖြစ်၍၊သယန္တဿ၊ အိပ်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒက္ခိဏပဿဝါမ
ပဿာနံ၊ လက်ျာ နံပါး လက်ဝဲ နံပါးတို့၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နသုခံ၊ဖြစ်
သောချမ်းသာကို၊ မိဒ္ဓသုခန္တိ၊မိဒ္ဓသုခံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါသုခံ၊ အိပ်ပွေ့
ခြင်းဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ အနုယုတ္တောတိ၊ အနုယုတ္တောဟူသည်ကား၊
ယုတ္တပယုတ္တော၊လွန်စွာအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊နေ၏၊ ပဏိဓာ
ယာတိ၊ပဏိဓာယဟူသည်ကား၊သဗ္ဗာပေတွာ၊ကောင်းစွာတည်စေ၍၊သီ
လေနာတိအာဒိသု၊သီလေနုဉ္စါသို့အစရှိသည်တို့၌၊သီလန္တိ၊သီလံဟူသည်
ကား၊ စတုပ္ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတည်း၊ ဝတန္တိ၊ ဝတံဟူ
သည်ကား၊ဝတသမာဒါနံ၊ အကျင့်ကိုဆောက်တည်ခြင်းတည်း၊တပေါ
တိ၊တပေါဟူသည်ကား၊ တပစရဏံ၊ဦးခြံစွာကျင့်ခြင်းတည်း၊ ဗြဟ္မစရိ
ယန္တိ၊ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊မေဇုနဝိရတိ၊မေဇုနံ၊မူကြပ်ခြင်းတည်း၊
ဒေဝေါဝါဘဝိဿာမိတိ၊ဒေဝေါဝါဘဝိဿာမိဟူသည်ကား၊မဟေသက္ခ
ဒေဝေါဝါ၊ တန်ခိုးပြီးသော နတ်သည်မူလည်း၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ဒေ
ဝညတရောဝါတိ၊ဒေဝညတရောဝါဟူသည်ကား၊ အပ္ပေသက္ခဒေဝေသု၊
တန်ခိုးနည်းသောနတ်တို့တွင်၊အညတရောဝါ၊အမှတ်မရှိသောနတ်သည်
မူလည်း၊ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
တည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝါတံအနုလောမေတိတိ၊
ဝါတံအနုလောမေတိ ဟူသည်ကား၊ ဝါတံ၊ လေကို၊ အနုလောမေတွာ၊

၁၈၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သျှော်စေ၍၊ ဟရတိ၊ ဆေခင်၏၊ ဝတ္ထိံ သောဓေတိတိ၊ ဝတ္ထိံ သောဓေတိဟူ
သည်ကား၊ ဓမ္မနိယော၊ အကြောတို့ကို၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကရောတိ
ပြု၏၊ အာမာဝသေသံပါစေတိတိ၊ အာမာဝသေသံပါစေတိဟူသည်ကား၊
အာမာဝသေသံ၊ ကြွင်းသောအစာသစ်သည်၊ သပေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုကြွင်းသောအစာသစ်ကို၊ ပါစေတိ၊ ကျက်စေ၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အစက္ခကန္တိ၊ အစက္ခကံဟူ
သည်ကား၊ စက္ခဟိတံ၊ စက္ခ၏အစီးအပွားကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ စက္ခ
ဝိသုဒ္ဓိံ၊ စက္ခ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာယတကေနာတိ၊ အာယ
တကေနဟူသည်ကား၊ ဒီဇောန၊ ရှည်စွာသော၊ ပရိဝုဏ္ဏပဗ္ဗေနကထဉ္စ၊
ပြည့်စုံသောဝုဒ္ဓိဗျည်းရှိသောစကားကို လည်းကောင်း၊ ဂါထာဝတ္ထဉ္စ၊ ဂါ
ထာရှုတ်ရာကျင့်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနာသေတွာပိ၊ ဖျက်ဆီး၍လည်း၊
ပဝတ္ထေန၊ ဖြစ်သော၊ သရေကုတ္တိမ္ပိနိကာမယမာနဿာတိ၊ သရေကုတ္တိမ္ပိ
နိကာမယမာနဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂီတဿရော၊ သီချင်းသံကို၊
ကာတဗ္ဗော၊ ပြုသင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရေကိရိယံ၊ အသံအမူအရာကို၊ ပတ္ထ
ယမာနဿ၊ တောင့်တသော၊ သမာဓိဿာဘင်္ဂါဟောတိတိ၊ သမာဓိဿ
ဘင်္ဂါဟောတိဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဝိတ္တဿ၊ သမထဝိပဿ
နာဝိတံ၏၊ ဝိနာသော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒုက္ခံသုပတိတိ၊ ဒုက္ခံသုပတိ
ဟူသည်ကား၊ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်
ကို၊ ပဿန္တော၊ မြင်မက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်
ရာ၏၊ ဒုက္ခံပဋိဗုဏ္ဏတိတိ၊ ဒုက္ခံပဋိဗုဏ္ဏတိဟူသည်ကား၊ ပဋိဗုဏ္ဏန္တောပိ၊ နိုး
သော်လည်း၊ ဥတ္တသိတွာ၊ ထိတ်လန့်၍၊ သလောမဟံသော၊ ကြောက်သီး
မွေးညှင်းထံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဗုဏ္ဏတိ၊ နိုး၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊
သတိသမ္ပဗညံ၊ သတိသမ္ပဗညကို၊ မိဿကံ၊ မိဿကကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
အပ်၏၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၂-အက္ခောသဝဂ်၊ ၁၈၁

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၂-အက္ခောသဝဂ်၊

၁ ခုတိယယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော ဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ အက္ခောသကပရိဘာသကောတိ၊ အက္ခောသကပရိဘာသကော ဟူသည်ကား၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊ ဆဲရေး ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ အက္ခောသကော၊ ဆဲရေးတတ်၏၊ ဘယဒဿနေန၊ တေးကိုပြသဖြင့်၊ ပရိဘာသကော၊ ရေးရှုတ်တတ်၏၊ ဆိန္ဒူ ပရိဗန္ဓောတိ၊ ဆိန္ဒူပရိဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရပရိဗန္ဓဿ၊ လော ကုတ္တရဟုဆိုအပ်သော အပါယ်ခရီးကို တားမြစ်တတ်သော သဘော တရား၏၊ ဆိန္ဒူတ္တာ၊ ပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒူပရိဗန္ဓော၊ ပြတ် သောတေးရန်ရှိ၏၊ ရောဂါတက်န္တိ၊ ရောဂါတက် ဟူသည်ကား၊ ရောဂါ ယေဝ၊ အနာသည်ပင်လျှင်၊ ကိန္တ ဖိဝိကာယ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအသက် မွေးခြင်းကို၊ အာဝဟနတော၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ရောဂါတက်ော နာမ၊ ရောဂါတက်မည်၏။ ။

၂ ခုတိယယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဓိကရုဏကာရကောတိ၊ အဓိကရုဏကာရကောဟူသည်ကား၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဓိ ကရုဏာနံ၊ အဓိကရုဏ်းတို့တွင်၊ အညတရဿ၊ တပါးပါးသောအဓိ ကရုဏ်းကို၊ ကာရကော၊ ပြုတတ်၏၊ အနမိ ဂတန္တိ၊ အနမိ ဂတံဟူ သည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အပတ္တဝိသေသံ၊ မရောက်အပ်သော တရား အထူးကို၊ ။

၃ တတိယယော၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ခုသယိလောတိ၊ ခုသယိလော ဟူသည်ကား၊ အသယိလော၊ သိလကင်းသော၊ နိသယိလော၊ သိလမရှိသော၊ သိလဝိပန္နောတိ၊ သိလဝိပန္နောဟူသည်ကား၊ ဝိပန္နသိလော၊ ပျက်သော သိလရှိသောသူသည်၊ ဘိန္ဒုသံဝရော၊ ပျက်သော စောင့်စည်းခြင်းရှိသော သူသည်၊ ပမာဒါမိကရုဏန္တိ၊ ပမာဒါမိကရုဏံဟူသည်ကား၊ ပုမာဒကာရ ဏာ၊ မေ့လျော့ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ် သည်၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ပန၊ ထိုသို့လူတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် လာသော်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနန္တိ၊ ရဟန်းတို့ အားလည်း၊ လတ္တတေဝ၊ ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦး အုံ၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူဖြစ်သော သူသည်၊ ယေနယေန သိပ္ပဋ္ဌာနေန၊ အကြင်

၁၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

အကြင်အမှတ်မရှိသော အသက်မွေးခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော အတတ်
 ဖြင့်၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏၊ ကသိယာ၊ လယ်လုပ်ခြင်းဖြင့်၊
 ယဒိကပ္ပေတိ၊ အကယ်၍ အသက်မွေး၏၊ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့်၊
 ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ယဒိကပ္ပေတိ၊ အကယ်၍ မွေး၏၊ ပါဏာတိပါတ
 ဝသေန၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပမက္ကော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ တံတံ၊ ထိုထိုလယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်
 ခြင်းအစရှိသောအမှုကို၊ ယထာကာလံ၊ ကာလအားလျော်စွာ၊ သမ္ပာဒေ
 တံ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အတ္ထဿ၊ အကျိုးစီးပွား၏၊
 မူလံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝိနဿတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ မာဃာတကာလေပိ၊ သား
 ငါးကို မသတ်လင့်ဟု မင်းတို့ ကြွေးကြော်သော အခါ၌လည်း၊ ပါဏာ
 တိပါတ အဒိန္နာဒါနာဒိနိ၊ ပါဏာတိပါတ အဒိန္နာဒါန အစရှိသည်တို့ကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍဝသေန၊ ဥစ္စာဒဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ တောဂဇာနိံ၊ ဥစ္စာ၏ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏၊ ဒုဿိလော၊ သိလမရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူ
 သည်၊ ပမာဒကာရဏာ၊ မေ့လျော့ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 သိလတောစ၊ သိလမှ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝစနတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 စကားတော်မှလည်းကောင်း၊ ဈာနတောစ၊ ဈာန်မှလည်းကောင်း၊ သတ္တ
 အရိယစနတောစ၊ ခုနစ်ပါးသော သူတော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော
 တရားမှ လည်းကောင်း၊ ဇာနိံ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 ဂဟဋ္ဌဿ၊ လူဖြစ်သောသူအား၊ အသုကကုလေ၊ ဤမည်သောအမျိုး၌၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသောသူသည်၊ ဒုဿိလော၊
 သိလမရှိ၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိ၏၊ ပရိစ္စတ္တဇ္ဈာနလောကပယု
 လောကက္ကော၊ စွန့်အပ်သောဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ဖြစ်သောအကျိုးတမလွန်
 ၌ဖြစ်သောအကျိုးရှိ၏၊ သလံ၊ ကာတာတ္တမတ္တစွာ၊ စာရေးတံဆွမ်းကိုမျှလည်း၊
 နုဒေတိ၊ မပေးလှူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ လေးပါးသောပရိသတ်
 အလယ်၌၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံ
 သည်၊ အတ္တုပ္ပန္နတိ၊ တက်၏၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူအား၊
 အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ ဂဟေတံ၊ သင်
 ပူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိတိ၊ ဆေးတုခြင်းအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဂါရုဇေ

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၂-အက္ခောသဝဂ်၊ ၁၈၃

ဟိ၊မရိသေခြင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ ပါပ
ကော၊ယုတ်မာသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တ၊
ဂ္ဂတ္တတိ၊တက်၏၊အဝိသာရဒေါဟိ၊အဝိသာရဒေါဟူသည်ကား၊ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ၊ဂဟဋ္ဌော၊လူသည်၊ အဝသံ၊မချွတ်၊ ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော
သူတို့၏၊သန္နိပါတဋ္ဌာနေ၊ရဝေးရာအရပ်၌၊ကောမိ၊တစ်တယောက်သော
သူသည်၊မမ၊ငါ၏၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ဇာနိဿတိ၊သိလတ္တံ၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊
မံ၊ငါ့ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိဿတိ၊နှိပ်လတ္တံ၊ ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ ရာဇ
ကုလဿ၊မင်းမျိုးအား၊ ဒဿတိ၊ပြုလတ္တံ၊ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊
သဘယော၊ကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပသင်္ကမတိ၊ကပ်ရ၏၊ မင်္ဂိတူ
တော၊မျက်နှာမသောသည်ဖြစ်၍၊ပတ္တက္ခန္ဓော၊အောက်သို့ချသောဦးခေါင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓော၊အောက်သို့မျက်နှာရှေ့၊ အင်္ဂုဋ္ဌကေန၊ခြေမဖြင့်၊
ဘူမိ၊မြေသို့၊ကသန္တော၊ရေးချစ်လျက်၊နိဿိဒတိ၊နေ၏၊ဝိသာရဒေါ၊ရွံရှာ
ခြင်းကင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ကထေတုံ၊ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ခောတိ၊မစွမ်း
နိုင်၊ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ရဟန်းသည်လည်း၊ဗဟူ၊များကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
တို့သည်၊သန္နိပတိတာ၊စည်းဝေးကုန်၏၊အဝသံ၊မချွတ်၊ ကောမိ၊တစ်
တယောက်သောရဟန်းသည်၊ မမ၊ငါ၏၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ ဇာနိဿတိ၊သိ
လတ္တံ၊အထ၊ ထိုသို့သိသည်ရှိသော်၊မေ၊ငါ့အား၊ဥပေါသထမ္ဘိ၊ဥပုသ်ကို
လည်းကောင်း၊ပဝါရဏမ္ဘိ၊ပဝါရဏာကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊
သာမညတော၊ရဟန်းအဖြစ်မှ၊ စာဝေတွာ၊ရွှေ့သောစေ၍၊နိက္ကမိဿန္တိ၊
နှင်ထုတ်ကုန်လတ္တံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဘယော၊ကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပ
သင်္ကမတိ၊ကပ်၏၊ဝိသာရဒေါ၊ရွံရှာခြင်းကင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ကထေ
တုံ၊ဆိုခြင်းငှါ၊နသက္ခောန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ကေစ္စောပန၊အချိုသောရဟန်း
သည်ကား၊ ဒုဿိလောပိ၊ သိလမရှိသော်လည်း၊ ဗြဟ္မဇောတိယ၊ထောင်
လွှားသကဲ့သို့၊ ဝိစရတိ၊လှည့်လည်၏၊ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊
အဇ္ဈာသယေန၊အလိုဖြင့်၊ မင်္ဂိ၊မျက်နှာမသောသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ဖြစ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ သံမုဋ္ဌောကာလံကရောတိတိ၊သံမုဋ္ဌောကာလံက
ရောတိဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ဤပါ၌၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊အကျယ်ကို၊ မယာ၊
ငါသည်၊ဝုတ္တတေ၊ဆိုဦးအံ၊မရဏမဉ္ဇေ၊သေရာညောင်စောင်း၌၊ နိဗ္ဗန္ဓဿ၊
လျောင်းသော၊တဿ၊ထိုသိလမရှိသောသူအား၊ ဒုဿိလျကမ္မံ၊သိလမရှိ
သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအမှုကို၊ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍၊
ဝတ္တိတဋ္ဌာနံ၊ကျင့်အပ်သောအရာ၌၊အာပါတံ၊ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊

၁၈၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

ရောက်၏။သော၊ထိုသီလမရှိသောလူသည်။ ဥဇ္ဈိလိတွာ၊ဖွင့်၍၊ ဣလောကံ၊ဤလောကကို၊ပဿတိ၊ရှု၏။နိဇ္ဈိလိတွာ၊မြိတ်၍၊ ပရလောကံ၊တမလွန်လောကကို၊ပဿတိ၊ရှု၏။တဿ၊ထိုသီလမရှိသောသူအား။ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊အပါယာ၊အပါယ်တို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ထင်ကုန်၏။ သတ္တိသတေန၊ဗျာဒရာဖြင့်။ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌၊ ပဟရိယမာနောဝိယ၊ထိုးဘိသကဲ့သို့၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုဂတိနိမိတ်ထင်သောသူသည်။ ဝါရေထ၊မြစ်ကုန်လော၊ ဝါရေထ၊မြစ်ကုန်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိရဝန္တော၊မြည်တမ်းလျက်၊မရတိ၊သေ၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊သံမုဋ္ဌောကာလံကရောတိတိ၊သံမုဋ္ဌောကာလံကရောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ပဉ္စမပဒံ၊ပဉ္စမပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနိသံသကထာ၊အကျိုးဆက်စကားကို၊ ဝုတ္တဝိပရိယာယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ဗဟုဘာဏိသ္မိန္တိ၊ဗဟုဘာဏိသ္မိဟုံသည်ကား၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်။ အပရိန္တိန္တိတွာ၊မပိုင်းခြားမှု၍၊ ဗပဝံ၊များစွာသော ခကားကို၊ ဘဏန္တေ၊ ပြောဆိုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မန္တာဘာဏိသ္မိန္တိ၊မန္တာဘာဏိသ္မိဟုံသောဤပါဌ်၌၊ ပညာ၊ပညာကို၊မန္တာ၊မန္တဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။တယ၊ထိုပညာဖြင့်၊ ပရိန္တိန္တိတွာ၊ပိုင်းခြား၍၊ဘဏန္တေ၊ပြောဆိုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝေရဗဟုလောတိ၊ဝေရဗဟုလောဟူသည်ကား၊ပုဂ္ဂလဝေရေနပိ၊ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သောရန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကုသလဝေရေနပိ၊အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောရန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗဟုဝေရော၊များသောရန်သည်၊ဝဇ္ဇဗဟုလောတိ၊ဝဇ္ဇဗဟုလောဟူသည်ကား၊ဒေါသဗဟုလော၊များသောအဖြစ်ရှိသည်။ ။

၆ အဋ္ဌေ၊မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ လုဒ္ဓေါတိ၊ လုဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ဒါရုဏော၊ကြမ်းကြုတ်သည်၊ကက္ခဋ္ဌော၊ခက်ထန်သည်။ ဝိပ္ပဒိုသာရီတိ၊ဝိပ္ပဒိုသာရီဟူသည်ကား၊မကံဘာဝေန၊ မျက်နှာမသေသည်၏အဖြစ်နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အပါသာဒိကေတိ၊ အပါသာဒိကေဟူသည်ကား၊ အပါသာဒိကေဟိ၊ မကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပိဏ္ဍိတသက-၂-အက္ခောသဝဂ်၊ ၁၈၅

တတ်ကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိတိ၊ ကာယကံ၊ အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတေ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါသာဒိကေတိ၊ ပါသာဒိကေဟူသည်ကား၊
ပသာဒဝဟေ၊ ကြည်ညိုခွယ်ကိုဆောင်တတ်သော၊ ပရိသုဒ္ဓသမာစာဇေ၊
စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ။

၈-၉ အဋ္ဌမနဝမာနိ၊ အဋ္ဌမသုတ်နဝမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ၊
ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ။

၁၀ ဒံသမေ၊ ဆယ်ချစ်မြှောက်သောသုတ်၌၊ ပဉ္စမေတိက္ခဝေ၊ အာဒိနဝါမရ
ရာယန္တိဇ္ဈေ၊ ပဉ္စမေတိက္ခဝေ အာဒိနဝါ မရရာယံ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊
အတ္ထာ၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခု
သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာဗြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ
ကို၊ စေတနာ၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ မရရာနဝရံ၊ မရရာပြည်သို့၊ သံ
ပါဝုဏိတွာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍၊ အန္တောနဝရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ ပဝိသိတံ၊ ဝင်
ခြင်းငှါ၊ အာရုသိ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊
မိန္ဒာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိသော၊ ယက္ခိနိ၊ တိလူးမသည်၊ အစေလော၊
အဝတ်မဝတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နေဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ပသာ
နေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဖိတ္တံ၊ လျှာကို၊ နိလ္လင်္ဂလေတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဝုရုတော၊ ဝုရ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အန္တောနဝရံ၊ မြို့တွင်းသို့၊ အပဝိသိတွာ၊ မဝင်မူ၍၊ တတောဝ၊ ထိုတိလူးမ
ကိုမြင်ရာအရပ်မှသာလျှင်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အဂ
မာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ မဟာဓနေ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲခွယ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဒနိယဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တာရ
သဗ္ဗာနဉ္စ၊ သောင်းခွဲပြုပြင်အပ်ခြတ်နိုးတနာပြုအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း
ကောင်း၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ၊
ဘုရားအဖူးရှိသော၊ တိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿနဝရဿ၊ ထိုမရ
ရာအမည်ရှိသောမြို့ကို၊ နိဂ္ဂဏှနုတ္တဿ၊ နှိပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤ
ပဉ္စမေတိက္ခဝေအာဒိနဝါအစရှိသောသုတ်ကို၊ အာရုသိ၊ အားထုတ်တော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဝိသမာတိ၊ ဝိသမာ ဟူသည်ကား၊ သမတလော၊

၁၈၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ

ညီညွတ်သောမြေအပြင်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုရဇာတိ၊ ဗဟုရဇာ ဟူသည်ကား၊ ဝါတဂ္ဂဟဏကာလေ၊ လေသည်ယူအပ်သောအခါ၌၊ ဥဉ္ဇ တေန၊ တက်သော၊ ခုဇက္ခန္ဓေန၊ မြူအရသည်၊ ပရိယောနန္ဒါဝိယ၊ မြှေးနှုတ် အပ်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနုပေ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒဿမသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက် သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝက်တည်း။ ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၃-ဒိဃစာရိကဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ သုံးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ အနဝတ္ထစာရိကန္တိ၊ အနဝတ္ထစာရိကံဟူသည်ကား၊ အနဝတ္ထိတစာ ရိကံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောဒေသစာရိသွားခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုတံ နပရိယောဒပေတိတိ၊ သုတံနပရိယောဒပေတိဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယမ္ပိ၊ အကြင်တရားတော်သည်လည်း၊ သုတံ၊ ကြားအပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကြားအပ်ပြီးသောတရားတော်သည်၊ ပရိ ယောဒပေတုံ၊ ပြုစင်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သုတေနကစ္စေန အဝိသာရဒေါဟောတိတိ၊ သုတေနကစ္စေနအဝိသာရဒေါ ဟောတိဟူ သည်ကား၊ ထောကထောကေန၊ အလွန်နည်းငယ်သော၊ သုတေန၊ ကြား နာအပ်သောတရားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနေနာပိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သောမနဿပဏ္ဍော၊ နှစ်လိုခြင်းသို့ရောက်သည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမဝတ္ထ စာရေတိ၊ သမဝတ္ထ စာရေ ဟူသည်ကား၊ သမဝတ္ထိတစာမေ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော ဒေသစာရိ သွားခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ၊

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင် သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဗဟု ဘဏ္ဍောတိ၊ ဗဟု ဘဏ္ဍော ဟူသည်ကား၊ ဗဟုပရိက္ခာရော၊ များသောပရိက္ခရာ ရှိသည်၊ ဗဟုဘောသန္ဓောတိ၊ ဗဟုဘောသန္ဓော ဟူသည်ကား၊ သပ္ပိ နဝနိတာဒိနံ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၃-ဒီဃစာရိကဝဂ်၊ ၁၀၇

ထောပတ်သိဦးအစရှိသည်တို့၏ဗဟုတာယ၊များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုဘေသဇ္ဇော၊ များသောဆေးရှိသည်၊ ဗျတ္တောတိ၊ ဗျတ္တောဟူသည် ကား၊ ဗျာသတ္တော၊ထက်မြက်သည်၊ သံသဋ္ဌောတိ၊ သံသဋ္ဌောဟူသည် ကား၊ပဉ္စဝိခေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ သံသဂ္ဂေန၊ရောနှောခြင်းဖြင့်၊ သံ သဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တလောမိကေနာတိ၊ အနန္တလောမိကေနဟူသည်ကား၊သာသနဿ၊သာသနာတော်အား၊အနန္တဝိကေန၊မလျောက်ပတ်သော၊ ၊

၄ စတုတ္ထေလေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝဏ္ဏမန္တရီတိ၊ဝဏ္ဏမန္တရီ ဟူသည်ကား၊ ဂုဏမန္တရီ၊ဂုဏ်ကျေးဇူး၌ဝန်တို့ခြင်းရှိသည်၊ ဓမ္မမန္တရီ တိ၊ဓမ္မမန္တရီဟူသည်ကား၊ပရိယတ္တိမန္တရီ၊ပရိယတ်တရားတော်၌ဝန်တို့ ခြင်းရှိသည်၊ ၊

၅ ပဉ္စမေငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနာမန္တစာရေအာပဇ္ဇတိတိ၊ အနာမန္တစာရေအာပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊နိမန္တိတောသဘတ္တော၊ပင့်တိတ် အပ်သောဆွမ်းရှိသည်၊ သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊ သန္တတိက္ခ၊အနာပုစ္ဆာ ပုရောတ္တံပစ္ဆာဘတ္တံ ကုလေသုစာရိတ္တံ အာပဇ္ဇေယျာတိ၊ သန္တတိက္ခ၊ အနာပုစ္ဆာပုရောတ္တံ ပစ္ဆာဘတ္တံ ကုလေသုစာရိတ္တံ အာပဇ္ဇေယျဟူ၍၊ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုန်တော်၌၊ပုတ္တံ၊ဟောအပ်သော၊ အာပတ္တိံ၊ ပါမိတ် အာပတ်သို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊ရဟောနိသဇ္ဇာယာတိအာဒိနိတိ၊ ရဟော နိသဇ္ဇာယာဤသို့အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ တေသံတေသံသိက္ခာပဒါနံ၊ ထို ထိုသိက္ခာပုန်တို့၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊သိအပ်ကုန်၏၊ ၊

၆ ဆဋ္ဌေခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊အတိဝေသန္တိ၊အတိဝေလံ ဟူသည်ကား၊အတိတ္တန္တံပံအဏကာလံ၊လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ၊

၇ သတ္တမံ၊ခုနစ်ခုမြော်သောသုတ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်လွင်သည် သာလျှင်တည်း၊ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥဿူရ ဘတ္တေတိ၊ ဥဿူရ ဘတ္တေဟူသည်ကား၊အတိဒိဝါ၊အလွန်နေမြင့်သောအခါ၌၊ ပစနဘတ္တေ၊

ချက်အပ်သောထမင်းရှိသော၊ နကာလေနပဋိပူဇေန္တိတိ၊ နံကာလေနပဋိပူဇေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယာဂုကာလေ၊ ယာဂုအချိန်ကာလ၌၊ ယာဂု၊ ယာဂုကို၊ ခဏ္ဍကကာလေ၊ ခဲဘွယ်အချိန်ကာလ၌၊ ခဏ္ဍကံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ဘောဇနကာလေ၊ ဘောဇဉ်အချိန်ကာလ၌၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ အပဓန္တိသ၊ မချက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ယုတ္တပ္ပယုတ္တကာယသ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအချိန် ကာလကို၊ အတိနာမိတတ္တာ၊ လွန်စေ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအချိန်ကာလ၌၊ နပဋိပူဇေန္တိ၊ မပူဇော်ရကုန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စိတ္တေနဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေန္တိနာမ၊ ပေးသည်မည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့အချိန်ကာလ မဟုတ်သည်၌ ပူဇော်သောကြောင့်၊ တေဝိ၊ ထိုအချိန်ကာလမဟုတ်သည်၌ ပူဇော်အပ်သောသူတို့သည်လည်း၊ တေသု၊ ထိုအချိန်ကာလမဟုတ်သည်၌ ပူဇော်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတေသု၊ လာရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကုလပဝေဏိယာ၊ အမျိုးအစဉ်အဆက်ဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ ဗလိပ္ပဋိဂ္ဂါဟိကာဒေဝတာပိ၊ အခွန်အတုတ်ကိုခံကုန်သောနတ်တို့သည်လည်း၊ ယုတ္တပ္ပယုတ္တကာလေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောကာလ၌၊ လာသံ၊ လာတ်ကို၊ လဘမာနာယေဝ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇံ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဂေါပယန္တိ၊ လုံခြုံစေကုန်၏၊ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌၊ လဘမာနာ၊ ရကုန်သော၊ ဗလိပ္ပဋိဂ္ဂါဟိကဒေဝတာပန၊ အခွန်အတုတ်ကိုခံကုန်သောနတ်တို့သည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ အဋ္ဌေသု၊ ငါတို့၌၊ အနာဒရာ၊ မှီသေခြင်းမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ သမဏဗြာဟ္မဏာပိ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဘောဇနဝေယယ၊ ဆွမ်းစားအံ့သောအခါ၌၊ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဌိတမဗ္ဗုဒ္ဓိကေ၊ မွန်းတည့်တုံးသောအခါ၌၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ မင်္ဂလေသု၊ မင်္ဂလာတို့၌၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဝိမုခါကမ္ပံကရောန္တိ၊ ဝိမုခါကမ္ပံကရောန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ နလဘာမ၊ မရကုန်၊ ခုဒ္ဒါယ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ ပဋိဝိဋ္ဌိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ကမ္ပံ၊ ပြုဘွယ်အမှုကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၃-ဒိဃစာရိကဝဂ်၊ ၁၈၉

ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကိစ္စကို၊ ဝိသုဒ္ဓိတော၊ စွန့်၍၊ နိသီဒန္တိ၊ နေကုန်
၏၊ အနောဇဝန္တံဟောတိတိ၊ အနောဇဝန္တံဟောတိဟူသည်ကား၊ အကာ
လေ၊ အချိန်အခါမဟုတ်သည်၌၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော ဘောဇဉ်သည်၊
ဩဇာ၊ ဩဇာကို၊ ဟရိတံ၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊
သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို၊ ဝုတ္တပိပလ္လာသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သော
အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သတိဇ္ဈတိ၊ သတိဇ္ဈဟူသည်
ကား၊ သနိဇ္ဈေ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းရှိသည်၊ မဟာနိဇ္ဈံ၊ ပြင်းစွာသောအိပ်ပျော်
ခြင်းကို၊ နိဇ္ဈာယတိ၊ အိပ်၏၊ သပ္ပဒိဘယောတိ၊ သပ္ပဒိဘယောဟူသည်ကား၊
တံ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ တယံ၊ ဘေးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပဒိဘယော၊ ဘေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ မိတ္တ
ဒုတ္တိတိ၊ မိတ္တဒုတ္တိဟူသည်ကား၊ ပါနဘောဇနဒါယကံပိ၊ သောက်ဘွယ်
စားဘွယ်ကို ပေးတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊
ဒုတ္တိတိ၊ ပြစ်မှားတတ်၏၊ ဟိ၊ သတ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်၏၊ မာတုဂါမေပိ၊ မာတု
ဂါမ၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ။

၉၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စောရဝိသောတိ၊ စောရ
ဝိသောဟူသည်ကား၊ ကုက္ကဋ္ဌဝိသော၊ ခက်ထန်သောအဆိပ်ရှိသည်၊ ဒုဇ္ဈ
ဂေါတိ၊ ဒုဇ္ဈဂေါတိဟူသည်ကား၊ ဇိဓာ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘိန္နဇ္ဈဂေါ၊ ကွဲသောလျှာရှိ
သည်၊ စောရဝိသတာတိ၊ စောရဝိသတာဟူသည်ကား၊ စောရဝိသတာ
ယ၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ သေသန္တယေပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်
နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတိ
ယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၄-အာဝါသိကဝဂ်၊

၁ စတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌၊ အနာကပ္ပသမ္ပန္နောတိ၊ အနာကပ္ပသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ သမဏာ
ကပ္ပေန၊ ရဟန်းတို့၏အသွင်အပြင်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊

၁၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

မဖြစ်၊ အဘာဝနိယောဟောတိတိ၊ အဘာဝနိယောဟောတိဟူသည်ကား ဝဗ္ဗနိယော၊ မေတ္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ပွားစေအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

၂ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဋိဗလောတိ၊ ပဋိဗလောဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေနစ၊ ကိုယ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာဏဗလေနစ၊ ဥာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ခဏ္ဍဗုလ္လန္တိ၊ ခဏ္ဍဗုလ္လံဟူသည်ကား၊ ပတိတဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကျရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကျိုးပျက်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသင်္ခရောတိတိ၊ ပဋိသင်္ခရောတိဟူသည်ကား၊ ပါကတိကံ၊ ပြုကတေ့ရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အာရောစေတီတိ၊ အာရောစေတီဟူသော ဤစကားကို၊ ပဝါရိတကုလသနံ၊ ဖိတ်အပ်သောဒါယကာတို့၏၊ ဝဿန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အမိသီလေသုတိ၊ အမိသီလေသုဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ဓမ္မဒဿနေနိဝေသေတိတိ၊ ဓမ္မဒဿနေနိဝေသေတိဟူသည်ကား၊ စတုသမ္ပဓမ္မဒဿနေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမြင်ခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အရဟတ္တန္တိ၊ အရဟတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသက္ကာရာနံ၊ အသုံးစုံကောင်းစွာပြုအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကို၊ အနုဟေ၊ ထိုက်သော၊ ရတနတ္ထဗေ၊ ရတနာသုံးပါး၌၊ ဂတံ၊ ဖြစ်သော၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သု၊ ရတနာတို့၌၊ ဂရုဗိတ္တိကာရံ၊ အလေးပြုအပ်သောအခြင်းအရာ အရိအသေပြုအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ ဥပဋ္ဌေပထ၊ ဖြစ်စေကုန်လော့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော သုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာဝါသပလိဂေမိတိ၊ အာဝါသပလိဂေမိဟူသည်ကား၊ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို၊ ဗလဝဂိဒ္ဓိဝဿန၊

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၄-အာဝါသိကဝဂ်၊ ၁၉၁

အားကြီးသောမာန်မောခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂိလိတွာဝိယ၊မျိုသကဲ့
သို့၊ဌိတော၊တည်သောသူသည်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည် သာလျှင်
တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ဒဿမသုတ်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထော၊လေး
ခုမြောက်သော၊ဝဂ္ဂေါ၊ဝဂ်တည်း၊ ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၅-ဒုစ္စရိတဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြော်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ဧှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊
ဒုစ္စရိတေသုစရိတေတိဣဒံ၊ ဒုစ္စရိတေသုစရိတေဟူသော ဤစကားကို၊
အဘေဒတော၊မခွဲခြမ်းသောအားဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ကာယဒုစ္စရိတေတိ
အာဒိ၊ကာယဒုစ္စရိတေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ကာယဒ္ဓါရုဒ္ဓိနံ၊ကာ
ယဒ္ဓါရုအစရှိသည်တို့၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ဘေဒတော၊ခွဲခြမ်းသော
အားဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊သဒ္ဓမ္မာတိ၊သဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဒဿကုသလ
ကမ္မပထဓမ္မတော၊ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားမှ၊ အသဒ္ဓမ္မာ
တိ၊အသဒ္ဓမ္မာဟူသည်ကား၊အကုသလကမ္မပထသင်္ခါတေ၊အကုသလ
ကမ္မပထတရားဟုဆိုအပ်သော၊အသဒ္ဓမ္မေ၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏
တရား၌၊ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သိဝထိကာယာတိ၊သိဝထိ
ကာယဟူသည်ကား၊ သုဿာနေ၊သင်းချိုင်း၌၊ အာရောဒနာတိ၊အာရော
ဒနာဟူသည်ကား၊ အာရောဒနဋ္ဌာနံ၊ငိုကြွေးမြည်တင်းရာအရပ်ကို၊အသု
စိနာတိ၊အသုစိနာဟူသည်ကား၊ဇိဂုစ္ဆ နိယေန၊စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော၊ ။

၁၀ ဒဿမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပုဂ္ဂလပဿာဒေတိ၊ ပုဂ္ဂလ
ပဿာဒေဟူသည်ကား၊ ဧကပုဂ္ဂလသ္မိံ၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဥပ္ပန္န
ပဿာဒေ၊ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊အန္တေနိသီဒါပေတိတိ၊အန္တေနိသီဒါ
ပေတိဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာ
အစွန်၌၊ နိသီဒါပေတိ၊ နေစေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊
သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမေ၊ငါး
ခုမြောက်သော၊ဝဂ္ဂေါ၊ဝဂ်တည်း၊ ။

၁၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြော်သော၊ ပဉ္စောသကော၊ ပဉ္စောသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၅-ပဉ္စကနိပါတ်-ဆဋ္ဌပဉ္စောသက-၁-ဥပသမ္ပဒဝဂ်၊

၁ ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောပဉ္စောသက၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦး
စွာသောသုတ်၌၊ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗန္တိ၊ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား၊
ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ မြင့်
မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်စေအပ်၏။

၂ နုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ နိဿယော ဒါတဇ္ဈောတိ၊
နိဿယောဒါတဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ အာစရိယေန၊ နိဿည်းဆရာသည်၊
ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိဿယော၊ နိဿည်းကို၊ ဒါတဇ္ဈော၊ ပေးအပ်၏။

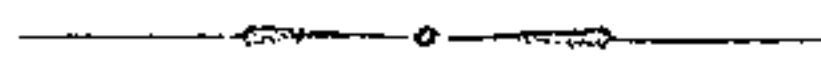
၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သာမဏေရောဥပဋ္ဌာပေ
တဇ္ဈောတိ၊ သာမဏေရောဥပဋ္ဌာပေတဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေကို၊ ဂေဟ
တဇ္ဈော၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိဝိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာ
နိသုတ္တာနိ၊ ဤသုတ်တို့ကို၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊ ဝိကာသဝေသေန၊
ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

၄-၁၀ စတုတ္ထာနိ၊ စတုတ္ထသုတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ အနုပဒဝဏ္ဏေန
တော၊ အစဉ်ဖြစ်သောဝုဒ်၏ အဖွင့်အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထုဒ္ဓေသကာဒိနံ၊ တတ္ထုဒ္ဓေသက
အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယကထာဆုံးဖြစ်ခြင်းစကားကို၊ သမန္တပါသာ
ဒိကာယ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်ရှိသော၊ ဝိနယအဋ္ဌကထာယ၊ ဝိနည်း
အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တာနုယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏၊ သမ္ပတောနုပေသိတဇ္ဈောတိ၊ သမ္ပတောနုပေသိတဇ္ဈောဟူသည်ကား၊
ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ သမ္ပတောဝိ၊ သဗ္ဗုတိရသော ရဟန်းကို
လည်း၊ ဂန္ထ၊ သွားသော၊ ဘတ္တာနိ၊ ဆွမ်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိသာဟိ၊ ညှိန်းလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပေသတဇ္ဈော၊ မစေအပ်၊ သာဓိယဂ္ဂါဟာပကောတိ၊ သာဓိ
ယဂ္ဂါဟာပကောဟူသည်ကား၊ ဝသိကသာဓိကာယ၊ မြိစမ်းရေခံသင်္ကန်း
ကို၊ ဝါဟာပကော၊ ယူစေတတ်သော ရဟန်းကို၊ ပတ္တဂ္ဂါဟာပကောတိ၊
ပတ္တဂ္ဂါဟာပကောဟူသည်ကား၊ ယောစတသန္တံ၊ ဘိက္ခုပရိသာယံ၊ ပတ္တ

၁-ပဉ္စကနိပါတ်-ဆဋ္ဌပဏ္ဏာသက-၁-ဥပသမ္ပဒဝဂ်၊ ၁၉၃

ပရိယန္တော သောတသဘိက္ခုနော ပဒါတဗ္ဗောတိဇ္ဈေ။ ယောစတသံ
ဘိက္ခုပရိသာပံပတ္တပရိယန္တော သောတသဘိက္ခုနောပဒါတဗ္ဗောဟူ
သောဤပါဌိ၌၊ ဝုတ္တပတ္တဂ္ဂါဟာပကော၊ ဟောတော်မူအပ်သောသမိတ်ကို
ယူစေတတ်သော ရဟန်းကို၊ အာဇီဝကောတိ၊ အာဇီဝကောဟူသည်
ကား၊ နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဓကော၊ အဝတ် မဝတ်သော ပရိဗိုဇ်ကို၊ နိဂဇ္ဈောတိ၊
နိဂဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ဝုရိမဘာဂပဋိစ္ဆန္ဓော၊ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ကိုယ်
ကိုဖုံးလွှမ်းသော တက္ကဝွန်းကို၊ မုဏ္ဍသဝကောတိ၊ မုဏ္ဍသဝကော
ဟူသည်ကား၊ နိဂဇ္ဈသဝကော၊ နိဂဇ္ဈ၏တပည့်ကို၊ ဇမ္ဗိလကောတိ၊ ဇမ္ဗိ
လကောဟူသည်ကား၊ တာပသော၊ ရသေ့ကို၊ ပရိဗ္ဗာဓကောတိ၊ ပရိဗ္ဗာ
ဓကောဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဓကော၊ အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော
ပရိဗိုဇ်ကို၊ မာဂဏ္ဍိကာဒယောပိ၊ မာဂဏ္ဍိယအစရှိသောဝုဏ္ဏားတို့သည်
လည်း၊ တိတ္ထိယာဇေ၊ တိတ္ထိတို့သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊
ထိုအာဇီဝကအစရှိသောသူတို့၏၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ပူရိတာယ၊ ဖြည့်
ခြင်း၏၊ အဘာဝေနေ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို၊ နဂဟိ
တော၊ မယူအပ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဇတ္ထေ၊ ဤသုတ်၌၊
ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
တည်း၊ ဣတိဣမိနာဝစနက္ကမေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်
ဖြင့်၊ မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏိအမည်ရှိသော၊ သုတ္တသတပုဒ်
မဏ္ဍိတာယ၊ တရားသောသုတ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ အဂ္ဂိတ္တရ၊
နိကာယဋ္ဌကထာယ၊ အဂ္ဂိတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၏၊ ပဉ္စကနိပါတသုတ္တ
ဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စကနိပါတ်သုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အဂ္ဂိတ္တိရ် အဋ္ဌကထာနိဗျ-ပဉ္စကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

୧୬

ဆက္ကနိပါတ်။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-အာဟုနေယျဝဂ်။

၉၀ ဆက္ကနိပါတဿ၊ ဆက္ကနိပါတ်ဏိ၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊
 ဣဝိက္ခဝေ ဘိက္ခုတိ၊ ဣဝိက္ခဝေဘိက္ခု ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣမသ္မိံ သာသနေးဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ နေဝသုမနောဟောတိနဗ္ဗနောတိ၊ နေဝသုမနောဟောတိနဗ္ဗနော
 ဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ ရာဂသဟာဂတေန၊ ရာဂနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ သောမနဿေန၊ သောမနဿဝေဒနာဖြင့်၊ သုမနောဝါ၊ ဝမ်း
 မြောက်သည်သည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနိဋ္ဌာရမ္မဏေ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ ဒေါ
 သသဟာဂတေန၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒေါမနဿေန၊ ဒေါမနဿဝေ
 ဒနာဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗနောဝါ၊ နှလုံးမသာသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပေက္ခကော
 ဝိဟရတိသတောသမ္ပဇာနောတိ၊ ဥပေက္ခကောဝိဟရတိသတောသမ္ပဇာ
 နောဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈတ္တာရမ္မဏေ၊ လျစ်လျူရှုအပ်သောအာရုံ၌၊ အသမ
 ပေက္ခနေန၊ ကောင်းစွာမရှုသဖြင့်၊ အညာဏုပေက္ခာယ၊ မသိခြင်းမောဟ
 အားဖြင့်လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်၊ ဥပေက္ခကတာဝံ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဇာ
 နော၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ
 ၌၊ မဇ္ဈတ္တာ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ
 သုတ်၌၊ ဝိဇာသဝဿ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ သတတဝိဟာရော၊ ခြံသော
 နေခြင်းကို၊ ကတိတော၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၉၁ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဝန္တိ
 အာဒိနိ၊ အနေကဝိဟိတံဣဒ္ဓိဝိဝန္တိသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝုတ္တာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာသဝါနံ၊
 ယာအနာသဝန္တိ၊ အာသဝါနံယာအနာသဝံဟူသည်ကား၊ အာသဝါနံ၊

၁၉၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယေနကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စက္ခုဝိညာဏာဒီနိဝိယ၊ စက္ခုဝိညာဏ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသည်၊ နမဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘိညာပဗ္ဗိပါဠိ၊ အဘိညာဉ်၏အစဉ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၃-၄ တထိယစတုတ္ထေသု၊ တထိယသုတ် စတုတ္ထသုတ်တို့၌၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အင်္ဂေဟိတိ၊ အင်္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ ဂုဏင်္ဂေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး တည်းဟူသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ ခမောတိ၊ ခမော ဟူသည်ကား၊ အဓိဝါသကော၊ သည်းခံ တတ်၏၊ ရူပါနန္တိ၊ ရူပါနံဟူသည်ကား၊ ရူပါရမ္ပဏာနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောတိ၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ သရိဓုဝဏ္ဏေန၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဗလသမ္ပန္နောတိ၊ ဗလသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ကာယဗလေန၊ ကိုယ်အားနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဇဝသမ္ပန္နောတိ၊ ဇဝသမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ ပဒဇဝေန၊ ခြေ၏ချွင်းမြန်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနုတ္တရိယောနိတိ၊ အနုတ္တရိယာနိဟူသည်ကား၊ အညေန၊ တံပါးသော၊ ဥတ္တရိတရေန၊ အထူးသဖြင့်လွန်မြတ်သော တရားဖြင့်၊ နိရုတ္တရာနိ၊ လွန်မြတ်သော တရားမရှိကုန်၊ ဒဿနာနုတ္တရိယန္တိ၊ ဒဿနာနုတ္တရိယံဟူသည်ကား၊ ရူပဒဿနေသု၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းတို့၌၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဒေသနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ ခုမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ဟတ္ထိရတနာဒီနံ၊ ဆင်ရတနာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ ဒဿနာနုတ္တရိယံ၊ မြင်ခြင်းတကာတို့ထက်အတုမရှိမြတ်သောမြင်ခြင်းမည်သည်၊ နမဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နိဝိဋ္ဌသဒ္ဓဿ၊ သက်ဝင်သောသဒ္ဓါတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဝိဋ္ဌပေမဝသေန၊ သက်ဝင်သောချစ်

၀၃

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဋ္ဌမပဏ္ဏာသက-၁-အာဟုနေယျဝဂ်၊ ၁၉၇

ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒသဗလသမဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုသံဃာသမဝါ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ကသိဏအသုဘနိ
မိတ္တာဒိနံ၊ ကသိုဏ်းနိမိတ်အသုဘနိမိတ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရ
သမဝါ၊ တပါးပါးသောအာရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဒသနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊
ဒသနာနုတ္တရိယံနာမ၊ မြင်ခြင်းတကာတို့ထက်အတုမရှိမြတ်သောမြင်ခြင်း
မည်၏၊ ခတ္တိယာဒိနံ၊ မင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဂုဏကထာသဝနံ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးစကားကိုကြားခြင်းသည်၊ သဝနာနုတ္တရိယံ၊ ကြားခြင်းတကာတို့ထက်
အတုမရှိမြတ်သောကြားခြင်းမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
နိဝိဋ္ဌသဒ္ဓဿ၊ သက်ဝင်သောသဒ္ဓါတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဝိဋ္ဌပေမဝ
သေန၊ သက်ဝင်သောချစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ဂုဏကထာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၊ သဝနံဝါ၊
ကြားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တေပိဋကဗုဒ္ဓဝစနဿ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု
ဆိုအပ်သောမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊ သဝနံဝါ၊ ကြားနာခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ သဝနာနုတ္တရိယံနာမ၊ ကြားခြင်းတကာတို့ထက်အတုမရှိ
မြတ်သော ကြားခြင်းမည်၏၊ မဏိရတနာဒိလာဘော၊ ပတ္တမြားရတနာ
အစရှိသည်ကိုရခြင်းသည်၊ လာဘာနုတ္တရိယံ၊ ရခြင်းတကာတို့ထက်အတု
မရှိမြတ်သောရခြင်းမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သတ္တ
ဝိမအရိယာနုလာဘော၊ ရနစ်ပါးအပြားရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာ
ကိုရခြင်းသည်၊ လာဘာနုတ္တရိယံနာမ၊ ရခြင်းတကာတို့ထက် အတုမရှိ
မြတ်သောရခြင်းမည်၏၊ ဟတ္ထိသိပ္ပာဒိသိက္ခနံ၊ ဆင်အတတ်အစရှိသည်ကို
သင်ယူခြင်းသည်၊ သိက္ခာနုတ္တရိယံ၊ သင်ယူခြင်းတကာတို့ထက်အတုမရှိ
မြတ်သောသင်ယူခြင်းမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
သိက္ခတ္တယသံ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းကိုးပူရဏံ၊ ဖြည့်ခြင်းသည်၊ သိက္ခာ
နုတ္တရိယံနာမ၊ သင်ယူခြင်းတကာတို့ထက် အတုမရှိမြတ်သော သင်ယူ
ခြင်းမည်၏၊ ခတ္တိယာဒိနံ၊ မင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်ကျွေး
ခြင်းသည်၊ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတကာတို့ထက်အတုမရှိ
မြတ်သော လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့ကို၊ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်
ကျွေးခြင်းသည်၊ ပါရိစရိယာနုတ္တရိယံနာမ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတကာတို့ထက်
အတုမရှိမြတ်သောလုပ်ကျွေးခြင်းမည်၏၊ ခတ္တိယာဒိနံ၊ မင်းအစရှိသည်
တို့၏၊ ဂုဏာနုဿရဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ အနုဿ

၁၉၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

တာနုတ္တရိယံ၊ အောက်မေ့ခြင်း တကာတို့ထက် အတုမရှိ မြတ်သော အောက်မေ့ခြင်းမည်သည်၊ နမဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တိဇ္ဈိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ရတံနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ဂုဏာနုဿရဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး ကိုအဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ အနုဿတာ နုတ္တရိယံ နာမ၊ အောက်မေ့ခြင်းတကာတို့ထက်အတုမရှိမြတ်သောအောက်မေ့ခြင်းမည် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအနုတ္တရိယာနိ၊ ဤအတုမ ရှိမြတ်သော တရားတို့ကို၊ လောကီယ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကီလော ကုတ္တရာတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာရမ္မဏာနုဿတိ၊ အရဟတာအစရှိသောမြတ် စွာဘုရားဂုဏ်တော်လျှင်အာရုံရှိသောအဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းသတိ တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤ နည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မဟာနာမောတိ၊ မဟာနာမော ဟူသည်ကား၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စူဠဝိတုပုဏ္ဏား၊ တထွေး တော်အမိတ္တောဒနဇ္ဈိသားဖြစ်သော၊ ဇေကာ၊ တယေဝံသော၊ သက္ကရာဇာ သာကီဝင်မင်းသည်၊ ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပ သင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ထမင်းနံနက်စာ စာပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါသပရိဇနပရိဝုတော၊ ကျွန်အခြံအရံအပေါင်းသည်ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိနိနံ၊ သာပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ အဿ၊ ထိုအရိ ယာတပည့်အား၊ အဂတံ၊ ရောက်သော၊ အရိယဗလံ၊ အရိယံ၊ ဗိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဂတဗလော၊ အဂတဗလမည်၏၊ ဇေတန၊ ထိုအရိယာ တပည့်သည်၊ သိက္ခတ္တယသဝသနံ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်ကို၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိညာတသဝသနော၊ ဝိညာတသဝသနမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံရာဇာ၊ ဤမဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင် မင်းသည်၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်၏၊ နိဿယံဝိဟာရံ၊ ငြိရာဖြစ်သောနေခြင်း ကိုးပုစ္ဆာမိ၊ ငမးအုံးဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသိုသည်ဖြစ်၍၊

၆-ဆက္ကံနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၁-အဟုနေယျဝဂ်၊ ၁၉၉

ဧဝံ၊ ဤသို့ယောသောဘန္တေ အရိယသမဝကော အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဈေျာက်၏၊ နေဝဿရာဂပရိယုဋ္ဌိတန္တိ၊ နေဝဿရာဂပရိယုဋ္ဌိတံ
ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေန၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂေန၊ ရာဂသံည၊ ဥဋ္ဌတိတွာ၊
ထ၍၊ ဂပိတံ၊ ယူအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥဇုဂတန္တိ၊ ဥဇုဂတံ
ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနိန္ဒ၊ ဥဇုက
မေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊ ဂတံ၊ ဖြစ်သော၊ တထာဂတံ အာရဟန္တာတိ၊
တထာဂတံ အာရဟန္တဟူသည်ကား၊ တထာဂတဂုဏေ၊ မြတ်စွာထူးရား
ဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အာရုံပြု၍၊ အတ္တဝေဒန္တိ၊ အတ္တဝေဒံဟူသည်
ကား၊ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပီတိပါ
မောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဓမ္မဝေဒန္တိ၊ ဓမ္မဝေဒံဟူသည်
ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတော်ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊
နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဓမ္မုပသဗ္ဗိတန္တိ၊ ဓမ္မုပသဗ္ဗိတံဟူသည်
ကား၊ ပါဠိဉ္စ၊ ပါဠိကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
ကောင်း၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရဒိတဿာတိ၊ ပရဒိတဿ
ဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဓေန၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ပါမောဇ္ဇေန၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းဖြင့်၊ ပရဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပီတိဇာယတိတိ၊
ပီတိဇာယတိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိဓော၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပီတိ၊ ပီတိ
သည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာယော ပဿန္တတိတိ၊ ကာယော ပဿန္တတိ
ဟူသည်ကား၊ နာမကာယောစ၊ နာမကာယသည်လည်းကောင်း၊ ကရုဇ
ကာယောစ၊ ကရုဇကာယသည် လည်းကောင်း၊ ဒရေထပဒိုပ္ပဿန္တိယာ၊
ပူပန်ခြင်း၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပဒိုပ္ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ သုခန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား
ကာယိက စေတသိကသုခံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောချမ်းသာ စိတ်၌ဖြစ်သော
ချမ်းသာကို၊ သမာဓိယတိတိ၊ သမာဓိယတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏေ၊
အာရုံ၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသမ
ဂတာယပဇာယာတိ၊ ဝိသမဂတာယပဇာယဟူသည်ကား၊ ရာဂဒေါသ
မောဟဝိသမဂတေသု၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့ဖြင့်မညီခြင်းသို့ရောက်ကုန်
သော၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သမပက္ကောတိ၊ သမပက္ကောဟူသည်ကား၊
သမံဥပသမံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပက္ကော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗျာ
ပဏ္ဏာယာတိ၊ သဗျာပဏ္ဏာယဟူသည်ကား၊ သဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော
ဓမ္မသောတ သမာပန္နောတိ၊ ဓမ္မသောတ သမာပန္နော ဟူသည်ကား၊
ဝိပဿနာသုခံ ဂတံ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မသောတံ၊ ဓမ္မသောတသို့

၂၁

၂၀၀ - - - - - အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သမာ ပဇ္ဇော၊ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ* ဘာဝေတိတိ၊ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ*ဘာဝေတိ ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ဗြူဟေတိဝဇေတိ၊ ပွားစေ၍၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတာဇ္ဈောသိ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင် မင်းသည်၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်၏၊ နိဿယဝိဟာရံ၊ ဖြိရာဖြစ် သောနေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သတ္ထာဝိ၊ မြတ်စွာတရားသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမဟာနာမ်အမည်ရှိသောသာကီဝင်မင်းအား၊ တမေဝ၊ ထိုသောတာ ပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်သောနေခြင်းကိုပင်လျှင်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သောတာပန္နောဝ၊ သောတာပန် ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နဿသုတ် အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အာဟုနေယျဝဂ္ဂေါ၊ အာဟုနေ ယျဝဂ်တည်း၊ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်။

၁ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ခုမြော်သောဝဂ်၏၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ သာရဏီယာတိ၊ သာရဏီယာဟူသည်ကား၊ သရိတဗ္ဗယုတ္တကာ၊ အော် မေ့သင့်ကုန်သော၊ မေတ္တံကာယကမ္မန္တိ၊ မေတ္တံကာယကမ္မံဟူသည်ကား၊ မေတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်၊ ဝစီကမ္မမနောကမ္မသုပိ၊ ဝစီကံမနောကံ တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံး၊ ဣမာနိ၊ ဤသုံးပါးသောကံတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း ဖြင့်၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂိဟီသုပိ၊ လူတို့၌ လည်း၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ မေတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်၊ အာဘိသမာစာရိက ဓမ္မပူရဏံ၊ အာဘိသမာစာရိကဖြစ်သောကျင့်ဝတ်တရားကိုဖြည့်ခြင်းသည်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ ကာယကမ္မံနာမ၊ ကာယကံမည်၏၊ ဂိဟီနံ၊ လူတို့၏၊ စေတိ ယဝန္နနတ္ထာယ၊ စေတိတော်ကို ရှိခိုးခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဗောဓိ ဝန္နနတ္ထာယ၊ ဗောဓိပင်ကိုရှိခိုးခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ သံဃာနိမန္တ နတ္ထာယ၊ သံဃာတော်ကို ပင့်ဖိတ်ခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဂမနံ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၀၁

သွားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂါမိ၊ ရှာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွင်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိဋ္ဌေ၊
ဝင်ကုန်သော၊ သိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆို
ခြင်း လည်းကောင်း၊ ပတ္တ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သမိတ်ကို ထွင်းယူခြင်း လည်း
ကောင်း၊ အာသနုပညာပနံ၊ နေရာခင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဂ္ဂမနံ၊ ပို့လိုက်
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော အမှုသည်၊ မေတ္တံ၊
မေတ္တာရှိသော၊ ကာယကမ္ပံနာမ၊ ကာယကံမည်၏၊ သိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့
အား၊ မေတ္တေနိတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော မိတ်ဖြင့်၊ အာစာရပဏ္ဏတ္တိ
သိက္ခာပဒပညာပနံ၊ အာစာရပညတ်ဟုဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနကထနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောကြားခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ကထိယမာနံ၊ ဟောအပ်သော၊ တေပိ ဓူကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံလည်းဖြစ်သော
ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်လည်းကောင်း၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊
ဝစိကမ္ပံနာမ၊ ဝစိကံမည်၏၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ စေတိယဝန္ဓနာယ၊ စေတိတော်
ကိုရှိခိုးခြင်းဌ၊ ဂန္ထာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဗေဓိဝန္ဓနာယ၊ ဗေဓိပင်ကိုရှိခိုးခြင်း
ဌ၊ ဂန္ထာမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်
အံ့၊ ဒိပမာလာပုပ္ဖပူဇံ၊ ဆီမီး ပန်းမန် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊
တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သုစရိတာနိ၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းတို့ကို၊ သမာ
ဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့၊ သလ္လာကဘတ္တာဒိနိ၊
သလ္လာကဘတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့၊ ဝဿာဝါသိကံ၊
ဝါဆိုသင်္ကန်းကို၊ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သံဃာဿ၊ သံဃာအား၊
စတ္တာရောပစ္စယေ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့၊ သံဃံ၊
သံဃာကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ခါဒနိယာဒိနိ၊ ခဲဘွယ် အစရှိသည်
တို့ကို၊ သံဝိဒဟထ၊ စိရင်ကုန်လော၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညာပေထ၊
ခင်းကြင်းကုန်လော၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ဥပဋ္ဌာပေထ၊ တည်ထားကုန်လော၊
သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ အာနေထ၊ ပင့်ဆောင်ကုန်
လော၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊
ဥဿာဟဇာတာ၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေယျာဝစ္စံ၊
အမှုကြီးငယ်ကို၊ ကရေထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ အာဒိဝစနကာလေ၊ ဤသို့
အစရှိသောစကားကိုဆိုသောကာလ၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ ဝစိကမ္ပံနာ
မ၊ ဝစိကံမည်၏၊ သိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်၍၊
ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သရိရပဋိဇ္ဇနစေတိယဂီဏဝတ္တာဒိနိစ၊ ကိုယ်ကိုသုတ်သင်

ခြင်းစေတိပြင်၌ဖြစ်သော ဝတ်တရားအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝိဝိတ္တာသနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဣမသ္မိံ ဝိဟာ
 ရေ၊ ဤကျောင်း၌၊ ဝိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်
 စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဏ္ဏာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်
 သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တနံ၊ ကြံခြင်းသည်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ မနော
 ကမ္ပံနာမ၊ မနောကံမည်၏။ ဝိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ အယျာ၊ အရှင်တို့သည်၊ သုခိ၊
 ချမ်းသာကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဏ္ဏာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တနံ၊ ကြံခြင်းသည်၊
 မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ မနောကမ္ပံနာမ၊ မနောကံမည်၏။ အာဝိစေဝရေဟော
 စာတိ၊ အာဝိစေဝရဟောစဟူသည်ကား။ သမ္ဗုခါစ၊ မျက်မှောက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ပရမ္ဗုခါစ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမျက်မှောက်
 မျက်ကွယ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ နာကာနံ၊ သီတင်းငံ့ဖြစ်သောရဟန်းတို့အား၊
 စိဝရကမ္မာဒိသု၊ သင်္ကန်းအမှု အစရှိသည်တို့၌၊ သဟာယ ဘာဝကမနံ၊
 အပေါင်းအဖော် အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊
 မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ ကာယကမ္ပံနာမ၊ ကာယကံမည်၏။ ထေရာနံ၊ မထေရ်
 ကြီးဖြစ်သောရဟန်းတို့အား၊ ပါဒဓောဝနဒါနာဒိတေဒံ၊ ခြေဆေးရေးပေး
 ခြင်းစသည်အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သာမိဝိကမ္ပံ၊
 အရိုအသေပြုသောအမှုသည်။ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိ
 သော၊ ကာယကမ္ပံနာမ၊ ကာယကံမည်၏။ ဥဘယေဟိဝိ၊ နှစ်ပါးစုံဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဒုန္နိက္ခိတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်ကုန်သော၊
 ဒါရုဘဏ္ဍာဒိနံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာအစရှိသည်တို့ကို၊ တေသုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌
 လည်း၊ အဝမညံ၊ အယုတ်အားဖြင့်အောက်မေ့သည်ကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ
 ၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်သောသစ်
 ဘဏ္ဍာအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိသာမနံဝိယံ၊ သိုမှီးခြင်းကဲ့သို့၊ ပဋိသာမနံ၊ သို
 မှီးခြင်းသည်။ ပရမ္ဗုခါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ ကာယကမ္ပံနာ
 မ၊ ကာယကံမည်၏။ ဒေဝတ္ထေရော၊ ဒေဝမထေရ်၊ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿ
 မထေရ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဂ္ဂယျ၊ ပြီးဖြင့်၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ သမ္ဗုခါ၊
 မျက်မှောက်၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ ဝစိကမ္ပံနာမ၊ ဝစိကံမည်၏။ ဝိဟာရေ
 ကျောင်း၌၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသောရဟန်းကို၊ ပဋိပုစ္ဆန္တံ၊ မေးသော

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာဓုဏိယဝဂ်၊ ၂၀၃

ရဟန်း၏၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဒေဝတ္ထေရော၊ ဒေဝမထေရ်သည်၊ ကဟံ၊ အဘယံအရပ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ ကဟံ၊ အဘယံအရပ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ကဒါနုခေါ၊ အဘယံအခါ၌လျှင်၊ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မမာယနဝစနံ၊ မြတ်နိုးသောအားဖြင့်ဆိုခြင်းသည်၊ ပရမ္ပုခါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ ဝစိကမ္ပံနာမ၊ ဝစိကံမည်၏၊ မေတ္တာသိနေဟသိဒ္ဓါနိ၊ မေတ္တာတည်းဟူသောအစေးဖြင့်ပြေပြစ်ကုန်သော၊ နယနာနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိလိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ပဿန္တေန၊ ကြည်စွာသော၊ ရုခေန၊ မျက်နှာဖြင့်၊ ဩလောကနံ၊ ကြည့်ခြင်းသည်၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ မနောကမ္ပံနာမ၊ မနောကံမည်၏၊ ဒေဝတ္ထေရော၊ ဒေဝမထေရ်သည်၊ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ အပ္ပါဗာဓော၊ ကျင်နာခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမန္နာဟရဏံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ပရမ္ပုခါ၊ မျက်ကွယ်၌၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသော၊ မနောကမ္ပံနာမ၊ မနောကံမည်၏၊ လာဘာတိ၊ လာဘာဟူသည်ကား၊ စိဝရာဒယော၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော၊ လဇ္ဈပစ္စံယာ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းတို့သည်၊ ဓမ္မိကာတိ၊ ဓမ္မိကာဟူသည်ကား၊ ကုဟကာဒိဘောဒံ၊ အံဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေခြင်းအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ ဝိစ္ဆာဇိဝံ၊ ယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်းကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ ဘိက္ခာစရိယဝတ္ထေန၊ ဆွမ်းခံသောကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အန္တမသောပတ္တပရိယာပန္နမတ္တန္တိတိ၊ အန္တမသော ပတ္တပရိယာပန္နမတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပန္တိမကောဓိယာ၊ ပုတ်သောအစွန်းဖြင့်၊ ပတ္တပရိယာပန္နံ၊ သပိတ်၌အကျုံးဝင်သော၊ ပတ္တဿ၊ သပိတ်၏၊ အန္တောဂဓံ၊ အတွင်း၌တည်သော၊ နတ္တိကဋ္ဌန္တု၊ ဘတ္တမတ္တဗ္ဗိ၊ နှစ်ဟင်းချို သုံးဟင်းချိုသော ဆွမ်းကိုမျှလည်း၊ အပ္ပဋိဝိဘတ္တဘောဂိတိဇေတ္ထ၊ အပ္ပဋိဝိဘတ္တဘောဂိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပဋိဝိဘတ္တာနာမ၊ ခွဲဝေခြင်းတို့မည်သည်ကား၊ အာမိသပဋိဝိဘတ္တဉ္စ၊ အာမိသကိုခွဲဝေခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝုဂ္ဂလပုဋိ ဝိဘတ္တဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲဝေခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွေးနှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောခွဲဝေခြင်းတို့တွင်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သောအာမိသကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သောအာမိသကို၊ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဘန္တနံ၊ ခွဲဝေခြင်းသည်၊ အာမိသပ္ပဋိဝိဘတ္တံနာမ၊ အာမိသကိုခွဲဝေခြင်းမည်၏၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်

၂၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ရှိသောရဟန်းအား၊ ဒဿာမိ၊ပေးအံ့၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသော
 ရဟန်းအား၊နဒဿာမိ၊မပေးအံ့၊ဣတိဇေ၊ဤသို့၊ဗိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ဝိဘန္ဓနံ၊
 ခွဲဝေခြင်းသည်၊ပုဂ္ဂလပဋိဝိဘတ္တိနာမ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲဝေသည်မည်၏၊ တဒု
 ဘယဗ္ဗိ၊ထိုနှစ်ပါးစုံခွဲဝေခြင်းကိုလည်း၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ ယော၊အကြင်
 ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဋိဝိဘတ္တိ၊ခွဲဝေခြင်းကိုမပြုမူ၍၊ ဘုဒ္ဓတိ၊ သုံးဆောင်၏၊
 အယံ၊ဤရဟန်းသည်၊ အပ္ပဋိဝိဘတ္တိဘောဂီနာမ၊ခွဲဝေခြင်းကိုမပြုမူ၍သုံး
 ဆောင်ခြင်း ရှိသည်မည်၏၊ သီလဝန္တေဟိ သဗြဟ္မစာရိဟိ သာဓာရဏ
 ဘောဂီတိဇေတ္ထ၊သီလဝန္တေဟိသဗြဟ္မစာရိဟိသာဓာရဏဘောဂီဟူသော
 ဤပါဌ၌၊သာဓာရဏဘောဂီနော၊ ဆက်ဆံသဖြင့်သုံးဆောင်ခြင်းရှိသော
 ရဟန်း၏၊ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ လက္ခဏံ၊လက္ခဏာတည်း၊ ပဏီ
 တံ၊မွန်မြတ်သော၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ လဘာဏိ၊
 ရု၏၊တံတံ၊ထိုထိုမွန်မြတ်သောခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ လာဘေန၊မိမိလာဘ်
 ဖြင့်၊လဘာတံ၊သူတပါးလာဘ်ကို၊ နိဇိဂိသနတာမုခေန၊ရှာဇိုးသည်၏အဖြစ်
 ကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ဂိဟိနံ၊လူတို့အား၊နေဝဒေတိ၊မပေး၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊
 နပရိဘုဒ္ဓတိ၊မသုံးဆောင်၊ပဋိဂ္ဂဗျန္တောစ၊ခံယူသော်လည်း၊ သံဃောန၊သံ
 စာနှင့်၊သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသည်၊ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ဂဟေတွာ၊ခံယူ၍၊ဗာဏ္ဍိ၊ခေါင်းလောင်းကို၊ပဟရိတွာ
 ထိုး၍၊ပရိဘုပ္ပိတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊သံဃသန္တကံပိယ၊ သံဃာ၏
 ဥစ္စာကဲ့သို့၊ပဿတိ၊ရှု၏၊ဣမံပနသာရဏီယဓမ္မံ၊ဤသာရဏီယကျင့်ဝတ်
 တရားကိုကား၊ ကော၊အဘယ်မည်သောရဟန်းသည်၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ
 သနည်း၊ ကော၊အဘယ်မည်သောရဟန်းသည်၊ နပူရေတိ၊ မပြည့်စေသ
 နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဒုသသီလော၊သီလမရှိသောရဟန်းသည်၊နပူရေတိ၊မပြည့်စေ၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်
 ၏၊တဿ၊ထိုသီလမရှိသောရဟန်း၏၊ သန္တကံ၊ထင်ရှားရှိသည်ကို၊ သီ
 လဝန္တာ၊ သီလရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ နဂဗျန္တိ၊ မခံယူကုန်၊ ပရိသုဒ္ဓ
 သီလောပန၊စင်ကြယ်သောသီလရှိသောရဟန်းသည်ကား၊ ဝတ္တံ၊သာရ
 ဏီယဝတ်ကို၊ အက္ခဏေန္တော၊ မကျိုးမပေါက်စေသည်ဖြစ်၍၊ ပူရေတိ၊
 ပြည့်စေ၏၊တတြ၊ထိုသို့ပြည့်စေရာ၌၊ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဝတ္တံ၊ကျင့်ဝတ်
 တည်း၊ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ချဲ့ဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဩဒိဿကံ၊
 ရည်ညွှန်းအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊မာတုဝါ၊ အမိအားလည်းကောင်း၊
 ပိတုဝါ၊အဘအားလည်းကောင်း၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒိနံ၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်

၂၀၄

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၀၅

အစရှိသည်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဒေဝိပေး၏သောထိုရဟန်းသည်၊
ဒါတဗ္ဗံပေးအပ်သည်ကို၊ဒေဝိ၊ပေးသည်မည်၏၊အသားထိုရဟန်းအား၊
သာရဏီယခမ္ဘောပန၊ သာရဏီယတရားသည်ကား၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊
ပလိဗောဓဇ္ဇနံနာမ၊ကြောင့်ကြရာ၌မွေးမြူခြင်းမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သာရဏီယခမ္ဘော၊သာရဏီယတရားသည်၊ရတ္တပလိဗော
ဓဿ၊ လွတ်သောကြောင့်ကြခြင်းရှိသော ရဟန်းအား၊ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏၊
ဩဒိဿကံ၊ ရည်ညွှန်းသည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ဒေန္တေန၊ပေးသော၊တေန၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ဂိလာနဂိလာနုပဋ္ဌာကအာဂန္တု၊ကဂမိကာနဉ္စေဝ၊သူနာ
သူနာကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းဧည့်သည်ရဟန်းခရီးသွားသောရဟန်းတို့
အားလည်းကောင်း၊ သံဃာဒိုပတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ ဒုက္ခသုပ္ပိတံကိုယူခြင်းကို၊
အဇာနန္တဿဝါ၊မသိသောပညွှင်းသစ်အားလည်းကောင်း၊ဒါတဗ္ဗံပေးအပ်
၏၊ဧတေသံ၊ထိုသူနာသူနာကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းအစရှိသည်တို့အား၊
ဒတွာ၊ပေး၍၊အဝသေသံ၊ကြွင်းသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ထေရာသနတော၊
မထေရ်ကြီးတို့၏နေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ်
အနည်းငယ်၊အဒတွာ၊မပေးမူ၍၊ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်၊ယတ္တကံ၊အ
ကြင်မျှလေသံသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ယူ၏၊တဿ၊ထိုရဟန်း
အား၊တတ္တကံ၊ထိုမျှလေသံသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါတဗ္ဗံပေးအပ်၏၊
အဝသိဋ္ဌေ၊ ကြွင်းသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ အသတိ၊မရှိသော်၊ပုန၊
တဖန်၊ဝိဇ္ဇာယ၊ဆွမ်းအလို၊ဌ၊ စရိတွာ၊ထည့်လည်၍၊ထေရာသနတော၊
မထေရ်ကြီးတို့၏ နေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ခဲဘွယ်
ဘောဇဉ်သည်၊ပဏီတံ၊မွန်မြိတ်၏၊တံတံ၊ထိုထိုမွန်မွန်မြိတ်သောခဲဘွယ်
ဘောဇဉ်ကို၊ ဒတွာ၊ပေး၍၊ သေသံ၊ကြွင်းသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ပရိ
ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊သုံးဆောင်အပ်၏၊သီလဝန္တေ၊ဟိတိ၊သီလဝန္တေ၊ဟိဟူ၍၊ ဝစန
တော၊ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ဒုသီလဿ၊ သီလမရှိသောသူအား၊
အဒါတုမ္ပိ၊မပေးခြင်းငှါလည်း၊ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏၊ ပန၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အယံ
သာရဏီယခမ္ဘော၊ ဤသာရဏီယ ကျင့်ဝတ်တရားသည်၊ သုသိက္ခိတာ
ယ၊ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသော၊ ပရိသာယ၊လိမ္မာသောပရိသတ်၌၊သုပူ
ရော၊ပြည့်လွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သုသိက္ခိတာယ၊
ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်၌၊ ယော၊အကြင်ရဟန်း
သည်၊အညတော၊ တပါးသောအရပ်မှ၊ လာတိ၊ရ၏၊ သော၊ထိုရဟန်း
သည်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မခံယူ၊ အညတော၊ တပါးသောအရပ်မှ၊ အလ

ဘန္တေသမိ၊ မရသေသ်လည်း။ ပမာဏ ယုတ္တမေဝ။ အတိုင်း အရှည်နှင့်
ယှဉ်သော ဆွမ်းကို သာလျှင်၊ ဂဏှတိ၊ ခံယူ၏။ အတိရေကံ၊ အလွန်၊
နဂဏှတိ၊ မခံယူ။ အယံပန သာရဏီယဓမ္မော၊ ဤသာရဏီယဓမ္မဟူသည်
ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အပန်တလဲလဲ၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဝရိတွာ၊
လှည့်လည်၍၊ လန္ဓိလန္ဓိ၊ ရတိုင်း ရတိုင်းသော ဆွမ်းကို၊ ဗေန္တသမာပိ၊
ပေးသော ရဟန်းအားလည်း၊ ဧဒသဟိဝဿဟိ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့ဖြင့်၊
ပူရေတိ၊ ပြည့်၏။ တတော၊ ထိုတဆဲနှစ်နှစ်အောက်၊ ဩရံ၊ အယုတ်၊ နပူရေ
တိ၊ မပြည့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဒသမေ၊ တဆဲနှစ်နှစ်မြောက်သော၊ ဝဿေ၊
နှစ်၌၊ သာရဏီယ ဓမ္မပူရကော၊ သာရဏီယ ကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်
သောရဟန်းသည်၊ ပိဏ္ဍပါတပူရံ၊ ဆွမ်းဖြင့်ပြည့်သော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
အာသနသလယံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ နှာယိတု၊ ရေချိုး
ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ သံဃဓမ္မဓရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဧသောပတ္တော
ဤသပိတ်သည်၊ ကဿ၊ အတယ်ရဟန်း၏၊ ပတ္တော၊ သပိတ်နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သာရဏီယဓမ္မပူရကဿ၊ သာရ
ဏီယကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်သောရဟန်း၏၊ ပတ္တော၊ သပိတ်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ထိုသပိတ်ကို၊ အာဟာရေ၊
ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်း
ကို၊ ပိစာရေတွာစ၊ စီရင်၍လည်းကောင်း၊ ဘုဂ္ဂိတွာစ၊ စား၍လည်းကောင်း။
ရိတ္တံ၊ အချည်းနှီးသော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဌပတိ၊ ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုသာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားကို ဖြည့်သောရဟန်းသည်၊
ရိတ္တပတ္တံ၊ အချည်းနှီးသောသပိတ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အသေ
သေတွာဝ၊ မကြွင်းစေမူ၍သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ သု၊ သုံးဆောင်ကုန်ဘိ၏။ ဣတိ
ဤသို့၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ သဗ္ဗေညပ္ပါဒေတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်စေအံ့၊ သာရဏီယဓမ္မော၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားသည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊
ပျက်၏။ ဝုနံ၊ တပန်း၊ ဧဒသဝဿာနိ၊ တဆဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်သုံး၊ ပူရေတေဗ္ဗော၊
ဖြည့်အပ်သည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧသဧသော၊ ဤသာရဏီ
ယကျင့်ဝတ်တရားသည်၊ တိတ္ထိယပရိဝါသသနိသော၊ တိတ္ထိတို့၏ပရိ
ဝတ်နှင့်တူ၏။ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဓမ္မေ၊ ကျိုးပျက်သည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊ ဝုနံ၊ တပန်း၊ ပူရေတေဗ္ဗောဝ၊ ဖြည့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ၏၊
ပတ္တဂတံ၊ သပိတ်၌တည်သောဆွမ်းကို၊ အနာဝုစ္ဆာဝ၊ မပန်မူ၍သာလျှင်၊

၆-ဆက္ကံနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၀၇

သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ပရိဘုရန္တိ၊ သုံးဆောင်တော်
မူပေကုန်၏၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ လာဘာ
ဝတ၊ ရတော်ကုန်စွတကား၊ မေ၊ ငါသည်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊
သုလန္တံ၊ ဝတ၊ ကောင်းစွာရအပ်စွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်း
မြောက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သာရဏီယ
ဓမ္မော၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားသည်၊ ဂုဏ္ဏာနာမ၊ ပြည့်သည်မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပူရိတဿာရဏီယ
ဓမ္မဿ၊ ပြည့်ပြီးသောသာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားရှိသော ရဟန်းအား၊
ဣဿ၊ ငြူရသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မန္တရိယံ၊ ဝန်တိုသည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အမနုဿာနံ၊ နတ်တို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ သုလဘပစ္စယော၊
ရလွယ်သောပစ္စည်းလေးပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုပြည့်ပြီး
သောသာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားရှိသောရဟန်း၏၊ ပတ္တဂတံ၊ သပိတ်၌
တည်သော ဆွမ်းသည်၊ ဒိဿမာနတ္ထိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း၊ နဗိယတိ၊
မကုန်နိုင်၊ ဘာဇနိယဘဏ္ဍဌာနေ၊ ဝေဘနိအပ်သော ဘဏ္ဍာကို ဝေဘနိ
သောအရာ၌၊ အဂ္ဂဘဏ္ဍံ၊ မြတ်သောဘဏ္ဍာကို၊ ဘယေဝါ၊ ဘေးသို့လည်း
ကောင်း၊ ဆာတကေဝါ၊ မွပ်သိပ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆေ၊ ရေံသည်
ရှိသော်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြအားထုတ်ခြင်းသို့၊
အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုသို့သပိတ်၌တည်သောဆွမ်း၏ပေး
သော်လည်း မကုန်နိုင်ခြင်းအစရှိသောစကား၌၊ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့တို့
သည်ကား၊ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း၊ သေနဂိရိဝါဝီ၊ သေနဂိရိကျောင်း၌
သီတင်းသုံးနေသော၊ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ မဟာဂိရိ
ဂါမံ၊ မဟာဂိရိမည်သော ရွာကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဝသတိကိရ၊ နေသ
တတ်၊ ပညာသမဟာထေရာ၊ ငါးကျိပ်သောမထေရ်ကြီးတို့သည်၊ နာဂ
ဒိပံ၊ နာဂကျွန်းသို့၊ စေတိယဝန္ဓနတ္ထာယ၊ စေတီတော်ကို မူးမျှော်ရှိခိုးခြင်း
အကျိုးငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိရိဂါမေ၊ ဂိရိအမည်ရှိသော
ရွာ၌၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ စရိတွာ၊ ထွည့်လည်၍၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခု
သောခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ အလန္တိ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိ၊ သု၊ ထွက်
ကုန်၏၊ ထေရော၊ တိဿအမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်
သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုငါးကျိပ်သောမထေရ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘန္တေ၊
အရှင်တုရားတို့၊ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လံဇ္ဇံ၊ ရအပ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဝိစရိဌာ၊ တည့်လည်းကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုတိဿအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ အလဒ္ဓ
ဘာဝံ၊ မရအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာရောက်
၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်
မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ပညာသဇနာ၊
ငါးကျိပ်သောရဟန်းဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပတ္တတေမနမတ္တစိ၊
သဝိတ်စွတ်လောက်ရုံမျှကိုလည်း၊ နုလဘိဌာ၊ မရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ
သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ နေဝါသိကာနာမ၊ ကျောင်းနေ
ရဟန်းတို့မည်သည်၊ ပဗ္ဗိဗဿ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အလဘန္တာဝိ၊ မရကုန်သော်လည်း၊ ဘိက္ခာစာရမဂ္ဂသဘာဝံ၊ သဘောတူ
သောဆွမ်းခံရာခရီးကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊
ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ အာဂမေသုံ၊ ငုံ့လင့်ကုန်၏၊ ထေရေ၊ တိဿ
အမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ခုရဂေဟေယေဝ
အဦးဖြစ်သော အိပ်၌ပင်လျှင်၊ မဟာဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၊
ဝိရဘတ္တံ၊ နွားနို့ ဆွမ်းကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်၍၊ ထေရံ၊ တိဿအမည်ရှိသော
မထေရ်ကို၊ သြလောကယမာနာ၊ မြော်ကြည့်လျက်၊ ဌိတာ၊ တည်၏၊ နှိရံ၊
တံခါးသို့၊ သမ္ပတ္တသေဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရဿ၊
တိဿအမည်ရှိသော မထေရ်၏၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊
အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ သော၊ ထိုတိဿအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထို
နွားနို့ ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏၊ သန္တိကံ၊
အထုံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဂဗ္ဘထ၊ ခံကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံစာတ္ထရံ၊ သံဃာမထေရ်ကြီးကို၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ထေရော၊
သံဃာမထေရ်ကြီးသည်၊ ဧတ္တကေဟိ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ကိစ္ဆိ၊ တရံတရသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ နုလဒ္ဓံ၊
မရအပ်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ သိဗာမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ကိ နုခေါ၊ အကြောင်းအသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ကြံအောက်မေ့၍၊ သေသာနံ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့၏၊ မခံ၊ မျက်နှာကို၊
သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏၊ ထေရော၊ တိဿအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊
သြလောကနာ ကာရေနေဝ၊ ကြည့်သော အခြင်း အရာဖြင့် သာလျှင်၊
ဥ တွာ၊ သိ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၀၉

ဖြင့်၊ လန္တဝိဏ္ဏပါတော၊ ရအပ်သော ဆွမ်းတည်း။ နိက္ကုတ္တု၊ အလိုလို မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဏ္ဍထ၊ ခံကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဆို၍၊ အာဒိ တော၊ အစမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗသံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အား၊ ယာဝ နတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ အတ္တနာရိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ယာဝ နတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုဉ္ဇိ၊ သုံးဆောင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုတိဿအမည် ရှိသော မထေရ်ကို၊ ဘတ္တကိစ္စာဝဿာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးသော အခါ၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကဒါ၊ အဘယ် အခါ၌၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပဗ္ဗိဗိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ လဘတိကိံ၊ ရသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တေမ္ပိ၊ ဤဈာန်တရားသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ပါဠိဟာရိယံနန္တံ၊ တန်ခိုးပြာဠိဟာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာရဏီ ယဓမ္မော၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားကို၊ ပူရိတော၊ ပြည့်အပ်ပြီ၊ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ပူရိတကာလတော၊ ပြည့်သောကာလမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ တိက္ခ၊ သတသဟသံ၊ ရဟန်းတသိန်းသည်၊ သဗ္ဗေဟာတိ၊ အကယ် ချစ်အံ့၊ ပတ္တဂတံ၊ သဝိတ်၌တည်သောဆွမ်းသည်၊ နိဗ္ဗိယတိ၊ မကုန်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗုရိသ၊ သူတော်ကောင်း၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဘယံ၊ သင့်အား၊ အနုစ္ဆရိကံ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပတ္တဂတံနိဗ္ဗိယတိတိဇ္ဈေ၊ ပတ္တဂတံနိဗ္ဗိယတိဟူသောဤပါဌ ၌၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အယမေဝထေရော၊ ဤတိဿ အမည်ရှိသောမထေရ်သည်ပင်လျှင်၊ စေတိယပဗ္ဗတေ၊ စေတိယတောင်၌၊ ဝိနိဘဏ္ဍာဟာပူဇာယ၊ စေတိယဝိနိဌ ပန်းနံ၊ သာအစရှိသောဘဏ္ဍာတို့ ဖြင့်ပြုအပ်သော ကြီးသောပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဝတ္ထမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိ သော်၊ ဒါနဋ္ဌာနံ၊ ပေးလှူရာအရပ်သို့၊ ဝိတိံ၊ သွား၍၊ ဣမံသိ၊ ဒါနေ၊ ဤအလှူ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဝရဘဏ္ဍံ၊ မြတ်သောဘဏ္ဍာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧစ္စေ၊ နှစ်သည်ကုန်သော၊ သာဓုကာ၊ ဝုဆို တို့သည်၊ ဝရဘဏ္ဍာ၊ မြတ်သောဘဏ္ဍာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို

၂၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်သောဝါဒေတေ၊ ထိုနှစ်ထည်သောပုဆိုးတို့သည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊
 ပါပုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံဝစနံ၊ တို့
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အမေဓ္မာ၊ အမတ်သည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊
 ဧကော၊ တပါးသော၊ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ တင်လျှောက်၏၊ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်အား၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သောဝိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့အား၊ သုရမဿာဓုကာ၊ သိပ်မွေ့သောပုဆိုး
 တို့သည်၊ ဝနန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မဟာထေရာနံ၊
 မထေရ်ကြီးတို့အား၊ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဌိပေသိ၊
 ထား၏၊ တိက္ခသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ ပဗ္ဗိပါရိယာ၊ အစည်အတိုင်း၊
 ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ ဒေန္တဿ၊ ပေးလှူသော၊ တဿ၊ ထိုမင်း၏၊
 မတ္တကေ၊ ထိပ်၌၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ တေသာဓုကာ၊ ထိုမြတ်
 သောပုဆိုးတို့သည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်သို့၊ နာရောဟန္တိ၊ မတက်ကုန်၊ အညော၊
 တပါးသောပုဆိုးတို့သည်သာလျှင်၊ အာရောဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏၊ ဒဟ
 ရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်အား၊ ဒါနကာလေပန၊ ပေးလှူသောအခါ၌ကား၊ ဟတ္ထံ၊
 လက်သို့၊ အာရုဋ္ဌာ၊ တက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်း
 ငယ်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အမေဓ္မဿ၊ အမတ်၏၊ မုခံ၊ မျက်
 နှာကို၊ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဒဟရံ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို၊ နိဝီဒါပေတွာ၊
 နေစေ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊
 လွှတ်လိုက်၍၊ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ နေ
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဣဝံ၊ ဤသို့လောကုတ္တရာ
 တရားကို၊ ပဗ္ဗိဝိဇ္ဈိတ္ထ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ လျှောက်၏၊ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ပရိယာယေနပိ၊ အကြောင်း
 အမြတ်ဖြင့်လည်း၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော လောကုတ္တရာတရားကို၊
 အဝဒန္တော၊ မဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ လော
 ကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဧတေမယှံပါပုဏိဿန္တိတံ၊ ဧတေ
 မယှံပါပုဏိဿန္တိဟူ၍၊ အဝရတ္ထနနု၊ ဆိုဘူးကုန်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမအဝေါရမ္ဘာ၊ ဩဝ်
 ဆိုဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာရဏီယဓမ္မ
 ပူရကော၊ သာရဏီယဂျုဋ်ဝတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ တဿမေ၊ ထိုငါ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၁၁

အား၊ ဓမ္မဿ၊ သာရဏီယကျင့်ဝတ်တရား၏၊ ပုရိတကာလတော၊ ပြည့်
သောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍာဌာနေ၊ ခွဲဝေအပ်သောဘဏ္ဍာ
အရပ်၌၊ အဂ္ဂဘဏ္ဍာ၊ မြတ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရဿာရ၊ ကောင်းစွာကောင်း
စွာ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ အနန္တပိကံ၊ လျောက်
ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဟ္မာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဘာဇ
နီယဘဏ္ဍာဌာနေ အဂ္ဂဘဏ္ဍာ၊ ပါဝုဏ္ဏာတိတိတ္ထေ၊ ဘာဇနီယဘဏ္ဍာ ဌာနေ
အဂ္ဂဘဏ္ဍာ၊ ပါဝုဏ္ဏာတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ဗြာဟ္မဏတိဿဘယေ၊ ဗြာဟ္မဏတိဿအမည်ရှိသောမိုးသုဘေး
ကြောင့်၊ ဘာတရဂါမဝါသိနေ၊ ဘာတရအမည်ရှိသောရှာဉ်နေကုန်သော
သူတို့သည်၊ နာဂတ္ထေရိယာ၊ နာဂအမည်သော မထေရ်မအား၊ အနာရော
စေတွာဝ၊ မကြားမူ၍သာလျှင်၊ ပလ္လာယိံသု၊ ထွက်ပြေးကုန်၏၊ ထေရိ၊
မထေရ်မသည်၊ ပစ္စုသဿမယေ၊ မိုဗ်းသောက်ထသောအခါ၌၊ အတိပိ
ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဂါမော၊ ရွာသည်၊ အပ္ပနိဋ္ဌောသော၊ ကြွေးကြော်သံမရှိ၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပဓာရေထ၊ ရံစင်းကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဟာရတိက္ခု၊
နိယော၊ ငယ်သောသိက္ခု၊ နိမတို့ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာ၊ ထိုငယ်သောသိက္ခု၊
နိမတို့သည်၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောရွာသူရွာသားတို့
၏၊ ဂတဘာဝံ၊ ပြေးသွားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်
၍၊ ထေရိယာ၊ နာဂအမည်ရှိသောမထေရ်မအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြား
လျှောက်ကုန်၏၊ သာ၊ ထို နာဂအမည်ရှိသောမထေရ်မသည်၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရွာသူရွာသားတို့၏၊ ဂတဘာဝံ၊ ပြေး
သည်၏အဖြစ်ကို၊ မာမိန္ဒယိတ္ထ၊ မကြောင့်ကြကုန်လင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာယောနိသောမနသိကာရေသုယေဝ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌ
ကထာသင်ခြင်းအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတို့၌သာလျှင်၊ ယောဂံ၊ အားထုတ်
ခြင်း၊ သိုးကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သိက္ခာစာရေဝေ
လာယံ၊ ဆွမ်းခံသွားအံ့အခါ၌၊ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍၊ အတ္တဒ္ဓါဒသမာ၊ မိမိလျှင်
တကျိပ်နှစ်ယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမဒ္ဓါရံ၊ ရွာတံခါးသို့၊ သမ္ပတ္တာ၊
ရောက်၏၊ ဂါမဒ္ဓါရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ နိပြောဓရက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်အရင်း
၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဂုက္ခေ၊ ပညောင်ပင်၌၊ အမိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေ
ဝတာ၊ နတ်သည်၊ ဒ္ဓါဒသန္တံ၊ တကျိပ် နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သိက္ခု၊ နိနံ၊
ရဟန်းမတို့အား၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အယေ၊ အရှင်မတို့၊

၂၁၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

အညတ္တ၊ တပါးသော အရပ်သို့၊ မဂ္ဂတ္ထထ၊ မသွားကုန်သင့်၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဣဓေ
ဝ၊ ဤပညောင်ပင်ရင်းသို့လျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာထ၊ လာတော်မူကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ထေရိယံ၊ နာဂအမည်ရှိ
သောမထေရ်မ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ မောင်အလယ်ဖြစ်ဘော၊ နာဂတ္ထေရော
နာမ၊ နာဂအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုနာဂအမည်
ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီး၏၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊
ယာပေတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပရေတီရံ၊ ထိုမှတက်ကင်း
သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးလိုက်၍၊ အတ္တန္တိဒသမောဝ၊
မိမိသျှင် တကျိပ် နှစ်ယောက်မြောက် ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနာ၊ နေရာကျောင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
ထေရိ၊ နာဂအမည်ရှိသော မထေရ်မကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဂမိဿာမိ၊ သွား
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးလိုက်၍၊ ဘာတရဂါမံ၊ ဘာတရအမည်ရှိသောရွာသို့၊
အာဂတော၊ လာ၏၊ ထေရိ၊ နာဂအမည်ရှိသောမထေရ်မသည်၊ ထေရာ၊
မောင်တော်ဖြစ်သောမထေရ်တို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တော၊
သွား၍၊ အသျှာ၊ အရှင်တို့၊ ကိံ၊ အကြောင်းအသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊
မေး၏၊ သော၊ ထိုနာဂအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုဘေးရန်
ဖြစ်၍အရပ်တပါးသွားအံ့သောအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား
၏၊ သာ၊ ထိုနာဂအမည်ရှိသောမထေရ်မသည်၊ အဇ္ဈယေန၊ ကေဒိဝသံ၊
တနေ၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သွေးနက်ဖြန်၊ ဂမိဿထ၊ ကြွ
တော်မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့
သည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အဂမိံ၊ သု၊ ကြွကုန်၏၊ ထေရိ၊ မထေရ်မသည်၊
ပုနဒိဝသေ၊ တဖန်ရိပ်သီးသောက်သောနေ့၌၊ ရုက္ခမူလေ၊ ပညောင်ပင်ရင်း
၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ထေရံ၊ နာဂအမည်ရှိ
သောမောင်တော်မထေရ်ကို၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဣဓိပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤ
ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေ
ရော၊ မထေရ်သည်၊ ထေရိ၊ မထေရ်မ၊ ဝဠိဿကိ၊ အပ်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တာတ၊ မောင်
တော်၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းသည်၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်၏၊ ကုက္ကုစ္စံ၊
အလိုလိုကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရိ၊ မထေရ်မ၊ ဝဠိဿကိ၊ အပ်လတ္တံ့လော၊

အလိုလိုကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရိ၊ မထေရ်မ၊ ဝဠိဿကိ၊ အပ်လတ္တံ့လော၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသမ္ဘာ-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၁၃

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိယိ၊ သာယိနာဂအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်။
ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိဝိ၊ ပရိ
ဇ္ဈိ၊ ပစ္စေဒာ၊ သပိတ်သည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌာဒ္ဓိ၊ တည်၏။
ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ထေရိ၊ မထေရ်မ၊ သတ္တတာလမတ္တေ၊ ထန်းချစ်
ပြန်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်၌၊ ဌိတဗ္ဗိ၊ တည်သော်လည်း၊ ဘိက္ခုနိ
ဘတ္တမေဝ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ဆွမ်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ ဘယံနာမ၊ ဘေးမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နဟောတိ
မဖြစ်၊ ဘယေ၊ ဘေးသည်၊ ဝုပသန္တေ၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ အရိယဝံသံ၊ အရိ
ယဝံသတရားကို၊ ကထယမာနော၊ ဟောပြောသောရဟန်းသည်၊ ဘော
ပိဏ္ဍပါတိက၊ အိုပိဏ္ဍပါတ်ရောင် ဆောင်တည်သောရဟန်း၊ ဘိက္ခုနိဘတ္တံ၊
ရဟန်းမိန်းမတို့၏ဆွမ်းကို၊ သုဗ္ဗိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဝိတိနာမယိတ္တေ၊ လွန်စေ
ကုန်ဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနု ဝဒိယမာနော၊ စွပ်စွဲအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ သန္တိန္တိတံ၊ တည်တန့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿတိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့၊ ထေရိ
ယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မေ့မလျော့ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏၊ ရုက္ခဒေဝတာပိ၊
ပညောင်ပင်စောင့်နတ်သည်လည်း၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ထေရိယာ၊
မထေရ်မ၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ သစေပရိဘုရတိ၊
အကယ်၍သုံးဆောင်အံ့၊ တံ၊ ထိုနာဂအမည်ရှိသော မထေရ်ကို၊ နနိဝတ္တေ
ဿာမိ၊ မနစ်စေအံ့၊ သစေပရိဘုရဿတိ၊ အကယ်၍ မသုံးဆောင်အံ့၊
နိဝတ္တေဿာမိ၊ နစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒ္ဓိယမာနာ၊ ကြံလျက်၊ ဌတွာ၊ တည်
၍၊ ထေရုဿ၊ မထေရ်၏၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ရုက္ခာ၊ ပညောင်
ပင်မှ၊ ဩရုဗ္ဗ၊ သက်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဒေထ၊ ပေး
ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထေရံ၊
မထေရ်ကို၊ ရုက္ခမူလညေဝ၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့သာလျှင်၊ အာနေတွာ၊
ပင့်၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊
လှူ၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသောနာဂ
မထေရ်ကို၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဒွါဒသဘိက္ခုနိယော
စ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောရဟန်းမိန်းမတို့ကို၎င်း၊ ဒွါဒသဘိက္ခုနိယော
စ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောရဟန်းယောကျ်ားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့
ပတ်သုံး၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒေဝတာဥသုက္ကံ၊ အာ
ပစ္ဆန္တိတိတ္ထေ၊ ဒေဝတာဥသုက္ကံအာပစ္ဆန္တိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၊

၂၁၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္စမတွဲ၊

တည်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ တတြ၊ထိုနှစ်ဦးသော နာဂမထေရ် နာဂမထေရ်
မတို့တွင်းထေရ်၊နာဂအမည်ရှိသော မထေရ်မသည်၊သာရဏီယဓမ္မပူရိ
ကာ၊သာရဏီယကံသုဋ်ဝတ်တရား၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။
အဓဏ္ဍာနိတိအာဒိသု၊မကျိုးခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ယသ၊အကြင်ရဟန်း
အား၊သတ္တသု၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊အာပတ္တိက္ခန္ဓေသု၊အာပတ်အရတို့ဝှင်
အာဒိပ္ပဝါ၊အစ၌လည်းကောင်း၊အန္တေဝါ၊အဆုံး၌လည်းကောင်း၊သိက္ခာ
ပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်သည်၊ဘိန္နံ၊ပျက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ၊ထိုရဟန်း
၏၊သီလံ၊သီလသည်၊ ပရိယန္တေ၊ အစွန်အနား၌၊ ဆိဒ္ဓဿာဓုကောဝိယ၊
ပြတ်သော ပုဆိုးကဲ့သို့၊ ခဏ္ဍနာမ၊ ကျိုးသည်မည်၏။ ယသ၊ အကြင်
ရဟန်းအား၊ သိက္ခာပဒံ၊သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝေမန္တေ၊အလယ်၌၊ဘိန္နံ၊ပျက်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တဿ၊ထိုရဟန်း၏၊သီလံ၊သီလသည်၊ဝေမန္တေ၊
အလယ်၌၊ ဆိဒ္ဓဿာဓုကောဝိယ၊ ပေါက်သော ပုဆိုးကဲ့သို့၊ ဆိဒ္ဓနာမ၊
ပေါက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊
ပဋိပါဒ္ဓိယာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ဇေဋ္ဌတီဏီ၊နှစ်ခုသုံးခုသောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊
ဘိန္နာနိ၊ပျက်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏၊သီလံ၊
သီလသည်၊ဝိဋ္ဌိသံဝါ၊ကျောက်ကုန်း၌လည်းကောင်း၊ ကုန္တိယံဝါ၊ဝမ်း၌
လည်းကောင်း၊ဥဋ္ဌိတေန၊ပေါက်သော၊ ဝိသဘာဂဝဇ္ဇန္တေန၊သဘောမတူ
သောအဆင်းဖြင့်၊ကာဠရုတ္တာဒိနံ၊ မည်းသော အဆင်း နိုသော အဆင်း
အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရဝဇ္ဇန္တာ၊တပါးပါးသော အဆင်းရှိသော၊
ဂါဝိဝိယ၊နွားမကဲ့သို့၊သဗလံနာမ၊ကျားသည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏
ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊အန္တရန္တ
ရေ၊အကြား အကြား၌၊ ဘိန္နာနိ၊ ပျက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တဿ၊ထိုရဟန်း၏၊သီလံ၊သီလသည်၊ဝိသဘာဂဗိဒ္ဓု၊ဝိဝိကြာ၊သဘော
မတူသောအပြောက်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ ဂါဝိဝိယ၊နွားမကဲ့သို့၊ ကပ္ပာ
သံနာမ၊ပြောက်ကျားသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယသ၊အကြင်
ရဟန်းအား၊ သိက္ခာပဒါနိပန၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်ကား၊ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊အဘိန္နာနိ၊မပျက်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။တဿ
ထိုရဟန်း၏၊ တာနိသီလ္လာနိ၊ ထိုသီလတို့သည်၊ အဓဏ္ဍာနိ၊မကျိုးသည်
မည်ကုန်သည်၊ အဆိဒ္ဓါနိ၊ မပေါက်သည်မည်ကုန်သည်၊ အသုဗလ္လာနိ၊
မကျားသည်မည်ကုန်သည်၊ အကပ္ပာသာနိနာမ၊မပြောက်သည်မည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ တောနိပန၊ ထိုသီလတို့သည်ကား၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၁၅

တဏှာဒါသဗျတော၊ တဏှာ၏ ကျွန်အဖြစ်မှ၊ မောစေတွာ၊ လွတ်၍၊
 ဘုဒ္ဓိဿဘာဝကရဏတော၊ တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော
 ကြောင့်၊ ဘုဒ္ဓိဿာနိ၊ တော်လှန်သည်မည်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ တူရားအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဿတ္ထတ္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိညူပဿတ္တာနိ၊ ဝိညူပဿတ္ထမည်ကုန်၏၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အပရာမဋ္ဌတ္တာ၊ မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဒံနာမ၊ ဤမည်သောအာပတ်သို့၊
 အာပန္နပုဗ္ဗေ၊ ရောက်ဘူး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေနပိ၊ တစ်စုံတယောက်သော
 သူသည်၊ ပရာမဋ္ဌ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေ
 ယုတ္တာစ၊ မတတ်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အပရာမဋ္ဌာနိ၊
 အပရာမဋ္ဌ မည်ကုန်၏၊ ဥပစာရ သမာဓိံ ဝါ၊ ဥပစာရ သမာဓိကိုလည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပနာသမာဓိံ ဝါ၊ အပ္ပနာသမာဓိကို လည်းကောင်း၊ သံဝတ္ထ
 ယန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိတိ၊
 သမာဓိ သံဝတ္တနိကာနိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သီလသာမညဂတော
 ဝိဟရတိတိ၊ သီလသာမညဂတောဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ တေသုတေသု
 ဒိသာဘာဝေသု၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ အဖို့တို့၌၊ ဝိဟရန္တေဟိ၊ နေကုန်
 သော၊ တိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့၌၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သမာနတာဝူပဂတသီလော၊
 တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော သီလရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောတာပန္နာဒိနံ၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့၏၊ သီလံ၊
 သီလသည်၊ သမုဒ္ဒန္တဓရေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝလော
 ကေပိ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ အညေသံ၊
 တပါးကုန်သော၊ သောတာပန္နာဒိနံ၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့၏၊ သီလေ
 န၊ သီလ၌၊ သမာနမေဝ၊ တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂသီလေ၊
 မဂ်သီလ၌၊ နာနတ္ထံ၊ အထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုမဂ်သီလအထူးမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊ ဧတံ၊ ဤသီလသာမညဂတော ဝိဟရတိ
 ဟူသောစကားကို၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယာယံဒိဋ္ဌိတိ၊ ယာယံဒိဋ္ဌိဟူသည်
 ကား၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ မဂ်၌ယှဉ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတည်း၊ အရိ
 ယာတိ၊ အရိယာဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈေသာ၊ အပြစ်မရှိ၊ နိယျာတိတိ၊ နိယျာတိ
 ဟူသည်ကား၊ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲငှထွက်မြောက်တတ်၏၊ တက္က
 ရဿာတိ၊ တက္ကရဿဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တထာ
 ကာရိ၊ ထိုသို့ဘုရားသုံးမတော်မူတိုင်း ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

တဿ၊ ထိုဘုရား ဆုံးမတော်မူတိုင်း ပြုကုန်လေ့ရှိသော ရဟန်းအား၊
 ဒုက္ခက္ခယာယာသိ၊ ဒုက္ခက္ခယာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယတ္ထံ၊ ခပ်
 သိမ်းသော ဒုက္ခအပေါင်း၏ ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတောတိ၊
 ဒိဋ္ဌိသာမညဂတောဟူသည်ကား၊ သမာနဒိဋ္ဌိဘာဝံ၊ တူသောအယူရှိသည်
 ၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်သျှင် ပဌသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 တေဓမ္မေ၊ ထိုသာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို၊ ပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ တံ၊
 ထိုသာရဏီယကျင့်ဝတ်တရားကိုပြည့်စေသော ရဟန်းကို၊ သဗြဟ္မစာရိ
 နံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့၏၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြု
 ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိယကဇ္ဇော၊ ဝိယကဇ္ဇာမည်ကုန်၏၊
 ဂရံ၊ လေးသော အရာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဂရုကဇ္ဇော၊ ဂရုကဇ္ဇာ မည်ကုန်၏၊ သင်္ဂဟာယာသိ၊ သင်္ဂဟာယဟူ
 သည်ကား၊ သင်္ဂဗျာနုတ္တယာ၊ သဗြိုဟ်ခြီးမြှင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဝိဝါဒါယာ
 တိ၊ အဝိဝါဒါယ ဟူသည်ကား၊ အဝိဝါဒကဇ္ဇောယ၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိ
 ခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သာမဂ္ဂိယာသိ၊ သာမဂ္ဂိယဟူသည်ကား၊ သမဂ္ဂ
 ဘာဝတ္ထာယ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧကိဘာဝါယာသိ၊ ဧကိ
 ဘာဝါယ ဟူသည်ကား၊ ဧကဘာဝတ္ထာယ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ နိန္ဒာနာကဇ္ဇောယ၊ အသီးအသီးမပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိတိ၊
 သံဝတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ ဝတ္တန္တိ ပဝတ္တန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နိဿရဏီယာဓာတုယော
 တိ၊ နိဿရဏီယာဓာတုယော ဟူသည်ကား၊ နိဿရဏဓာတုယောဝံ၊
 ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော ဓာတ်တို့သည်ပင်လျှင်တည်း၊ မေတ္တာဟိခေါ
 မေစေတောဝိမုတ္တိတိဇ္ဈေ၊ မေတ္တာဟိခေါမေစေတောဝိမုတ္တိဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ ပဗ္ဗနိကဓမ္မဟိ၊ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့၌၊ မုတ္တက္ခာ၊
 လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကစတုက္ကန္တနိကာ၊ တိကဗျာနံ စတုက္က
 ဗျာနံနှင့် ယှဉ်သော၊ မေတ္တာဝံ၊ မေတ္တာသည်ပင်လျှင်၊ မေတ္တာစေတော
 ဝိမုတ္တိနာမ၊ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဘာဝိတာတိ၊ ဘာဝိတာဟူ
 သည်ကား၊ ဝမိတာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဗဟုလိကတာသိ၊ ဗဟုလိကတာ
 ဟူသည်ကား၊ ပုနပျုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ယာနိကုဋ္ဌာသိ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၁၇

ယာနိကတာဟူသည်ကား၊ ယုတ္တယာနသဒိသာ၊ အာဇာနည်မြင်းကသေ၊
ယာဉ်နှင့်တူသည်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဝတ္ထုကတာတိ၊ ဝတ္ထုကတာ
ဟူသည်ကား၊ ပတ်ဉ္စကတာ၊ တည်ရာကိုပြုအပ်၏၊ အနုဋ္ဌိတာတိ၊ အနုဋ္ဌိ
တာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌိတာ၊ မိဋ္ဌာန်အပ်၏၊ ပရိစိတာတိ၊ ပရိစိတာဟူ
သည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစိတာအာစိတာ၊ ပွားစေအပ်၏
ဥပစိတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏၊ သုသမာရန္တတိ၊ သုသမာရန္တဟူသည်ကား၊
သုပ္ပရုဏ ကရဏန၊ ကောင်းစွာ လေ့လာသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊
ကောင်းစွာ၊ သမာရန္တ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ ပရိယာဒါယတိဋ္ဌတိတိ၊ ပရိယာ
ဒါယတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဝဟေတွာ၊ ယူစေ
၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ မာဟောဝံတိဿဝစနိယောတိ၊ မာဟောဝံတိဿဝစနိ
ယောဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘူတဗျာကရဏံ၊ မဟုတ်
မမှန်သော ပြောကြားခြင်းကို၊ ဗျာကရောတိ၊ ပြောကြား၏၊ တထွာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဘာဏိ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏
ယဒိဒံမေတ္တာစေတော ဝိမုတ္တိတိ၊ ယဒိဒံမေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ ဟူသည်
ကား၊ ယာအယံမေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်မေတ္တာဟု ဆိုအပ်သော
စေတောဝိမုတ္တိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤမေတ္တာဟုဆိုအပ်သောစေတော
ဝိမုတ္တိသည်၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ၏၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာပါဒတော၊ ဗျာပါဒမှ၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်တတ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောပန၊ အကြင်ပုဟ်နား
သည်ကား၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၌၊ တိက စတုက္ကဏ္ဍာနတော၊ တိကချာန်
စတုက္ကဏ္ဍာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေတုမကသင်္ခါရ
တရားတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ တတိယမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်သို့၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တတိယမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊
ကဿ၊ သိုလှပာနား၏၊ ဝိတ္တံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်စိတ်သည်၊ ဗျာပါဒဿ၊ ဗျာပါဒ
၏၊ အဗ္ဗန္တ နိဿရဏံ၊ ဝင်စင် ထွက်မြောက်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တေတုပါယေန၊ ဤဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိတိ၊
အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဗလဝပိပဿနာ၊ အားကြီးသော
ပိပဿနာတည်း၊ ဒိဃာဘာဏကောပန၊ ဒိဃာနိကာယကို တတ်ကုန်သော
ဆရာတို့သည်ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်

တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ် သမာပတ်ကို၊ ဧဝံ၊ နိမိတ္တာဒိနန္ဓေဝ၊ ဧဝံ၊ နိမိတ် အစရှိသည်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ ဣပနိမိတ္တာဒိနန္ဓု၊ ဣပနိမိတ်အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊
 နိစ္စနိမိတ္တာဒိနန္ဓု၊ နိစ္စနိမိတ်အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝါ၊ မရှိ
 ခြင်းကြောင့်၊ အနိမိတ္တာတိ၊ အနိမိတ္တာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိမိတ္တာ
 နုဿာရိတိ၊ နိမိတ္တာနုဿာရိ ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အပြားရှိသော၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်သို့၊ အနုဿာရဏသဘာဝံ၊ အစဉ်လျှောက်
 ခြင်းသဘောရှိသော၊ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူသည်ကား၊ အသ္မိမာနော၊ ငါဟူ
 သောမာနသည်၊ အယမဟမသ္မိတိ၊ အယမဟမသ္မိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ အယံနာမ၊ ဤအတ္တတောမည်သည်
 ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဿမနုပဿာမိ၊ မရှု၊
 ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပိကိန္နာကထံ
 ကထာသလ္လန္တိ၊ ဝိပိကိန္နာကထံကထာသလ္လံဟူသည်ကား၊ ဝိပိကိန္နာဘူ
 တံ၊ ဝိပိကိန္နာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကထံကထာသလ္လံ၊ သို့လောသို့လောဟုတွေး
 တောခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်သည်၊ မာဟေဝံတိဿဝစနိယောတိ၊ မာ
 ဟေဝံတိဿဝစနိယောဟူသည်ကား၊ တေ၊ သင်အား၊ ပဌမမဂ္ဂဝဇ္ဈာ၊ သော
 တာပတ္တိ မဂ်သည် သတ်အပ်သော ဝိပိကိန္နာသည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အရဟတ္တဗျာကရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းသည်၊
 မိန္ဒာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘူတံ၊
 မဟုတ်မမှန်သည်ကို၊ မာဂဏ္ဍိ၊ မယူလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝါရေတဗ္ဗော၊
 ဖြစ်အပ်၏၊ အသ္မိတိမာနသမုပ္ပါတောတိ၊ အသ္မိတိမာနသမုပ္ပါတောဟူ
 သည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂဖလဝသေန၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနေ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အသ္မိမာနော၊ ငါဟူ
 သောမာနသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်ကို၊ အသ္မိမာနသမုပ္ပါတောတိ၊ အသ္မိမာနသမုပ္ပါတောဟူ၍၊
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အဘူတဗျာ
 ကရဏံနာမ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောကြားခြင်းမည်သည်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
 အပ်၏။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရုဏီယဝဂ်၊ ၂၁၆

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နဘဒ္ဒကန္တိ၊ နဘဒ္ဒကံဟူသည့်ကား၊ လဒ္ဓကံ၊ ကောင်းမြတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်၌၊ ဟိဝိဗ္ဗာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ငီတတသိတော၊ ကြောက်လန့်တကြား၊ မရတိ၊ သေအံ့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းမြတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍတိ၊ ယူ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကာလကိရိယာ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘန္တိကာ၊ ကောင်းမြတ်သောသေခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မာရာမောတိအာဒိသု၊ ကမ္မာရာမောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာရမ္မဏံ၊ ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်း၊ အာရာမော၊ ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်း၊ အဘိရတိ၊ ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဟာရကရုဏာဒိဋ္ဌိ၊ ကျောင်းကိုပြုလုပ်ခြင်းအစရှိသော၊ နဝကဓမ္မ၊ အမှုသစ်၌၊ အာရာမော၊ ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မာရာမေါ၊ ကမ္မာရာမမည်၏၊ တသ္မိံ၊ ယဝကဓမ္မ၊ ထိုကျောင်းကိုပြုလုပ်ခြင်းအစရှိသောအမှုသစ်၌ပင်လျှင်၊ ရတော၊ ဓမ္မ၊ လျော်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မရတော၊ ကမ္မရတမည်၏၊ တဒေဝကမ္မာရာမတံ၊ ထိုကျောင်းကိုပြုလုပ်ခြင်းအစရှိသောအမှုသစ်၌ဓမ္မ၊ လျော်သည်၏အဖြစ်ကိုပင်လျှင်၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ယုတ္တော၊ အားထုတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုယုတ္တော၊ အနုယုတ္တမည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤတဿာရာမော အစရှိသောပုဒ်၌၊ တဿန္တိ၊ တဿံ ဟူသည်ကား၊ အလ္လှာပသလ္လှာပေါ၊ ရှေးဦးစွာပြောဆိုခြင်း အဖန်တလဲလဲ ပြောဆိုခြင်းတည်း၊ နိဒ္ဒါတိ၊ နိဒ္ဒါဟူသည်ကား၊ သုပ္ပံ၊ အိပ်ခြင်းတည်း၊ သင်္ဂဏိကာတိ၊ သင်္ဂဏိကာဟူသည်ကား၊ သင်္ဂဏိကာ၊ အပေါင်းအဖော်၌ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းတည်း၊ သာ၊ ထိုအပေါင်းအဖော်၌ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းကို၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောရဟန်းအား၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောအဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဗြိန္တံ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့အား၊ တတိယကော၊ သုံးယောက်မြောက်သောအဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သံသဂ္ဂေါတိ၊ သံသဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဒဿနသဝနသမုလ္လှာပသမ္မောဂကာယသံသဂ္ဂဝသေန၊ မြင်သဖြင့်နှိုးနှောခြင်းကြားသဖြင့်နှိုးနှောခြင်းတကွ ပြောဆိုသဖြင့်နှိုးနှော

ခြင်းအတူတကွ သုံးဆောင်သဖြင့်နှီးနှောခြင်း ဂနိပင်လက်တို့ဖြင့် နှီးနှော
 ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ သံသဋ္ဌတာဝေါ၊ နှီးနှောသည်
 ၏အဖြစ်တည်း၊ ပပဉ္စောတိ၊ ပပဉ္စောဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနဝသေ
 န၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ မဒနာကာရ
 သတ္တိတော၊ ယစ်သောအခြင်း အရာအားဖြင့်တည်သော၊ ကိလေသပွ
 ပဉ္စော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော သံသရာဝဋ်ကိုချွဲကတ်သော တရား
 တည်း၊ သက္ကာယန္တိ၊ သက္ကာယံဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဋ်၊ တေဘူမ
 ကဝဋ်တည်း၊ သမ္မာဒုက္ခဿအန္တကိရိယာယာတိ၊ သမ္မာဒုက္ခဿအန္တ
 ကိရိယာယဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာဉာဏယန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊
 သကုလဝရဒုက္ခဿ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပရိဝရုမ
 ပရိန္ဒေဒကရဏတ္ထံ၊ အဆုံးဟုဆိုအပ်သောအပိုင်းအခြားကိုပြုခြင်းအကျိုး
 ဌ၊ မဂေါတိ၊ မဂေါဟူသည်ကား၊ မဂသဒိသော၊ တောသမင်နှင့်တူ၏၊ နိပ္ပ
 ပဉ္စပဒေတိ၊ နိပ္ပပဉ္စပဒေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပဒေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
 မဂဗိုလ်တို့သည်ရောက်အပ်သောတရား၌၊ အရာဓယီတိ၊ အရာဓယိဟူ
 သည်ကား၊ ပရိပူရယိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 သျှင်စတုတ္ထသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၁ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနုတပ္ပါတိ၊ အနုတပ္ပါဟူသည်
 ကား၊ အနုသောမိတဗ္ဗာ၊ အဖန်တလဲလဲစိုးရိမ်အပ်သည်၊ အနုတာပကာ
 ရိ၊ နောင်တဖန်ပူပန်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၊ နိဿယိ၊ နှစ်ဝုဒ်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဣမေသုသုတ္တေသုစ၊ ဤသုတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂါဿသုစ၊ ဂါဿ
 တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဋ်ဝဋ်၊ ဝဋ်ဝဋ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗာဠကိလာနောတိ၊ ဗာဠကိ
 လာနောဟူသည်ကား၊ အဓိမတ္တကိလာနော၊ လွန်ကဲစွာနာသည်၊ တေဒဂေါ
 စာတိ၊ တေဒဂေါစဟူသည်ကား၊ သာမိကဿ၊ လင်အား၊ တေသန္တံ၊ ဆေး
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗျာမိံ၊ အနာကို၊ ဂူပသမေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကော
 န္တိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရ
 တင်းသောစကားကို၊ နဒိတွာ၊ ဆို၍၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်းဖြင့်၊
 ဗျာမိံ၊ အနာကို၊ ဂူပသမေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သန္တိကေ၊ လင်၏အနီးအပါး
 ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဧတံမာခေါတွန္တိ၊ အာဒိဝစနံ၊ ဧတံမာခေါတွံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၍၊ သာပေခေါတိ၊ သာပေခေါဟူသည်ကား၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၂-သာရဏီယဝဂ်။ ၂၂၁

သတဏှော၊ တပုဒ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နနကုလမာတာတိဇ္ဇော၊ နနကုလမာ
တာဟူသောဤပါဌ်၌၊ နကာရော၊ နအက္ခရာကို၊ နသက္ခိတိ၊ နသက္ခိဟူ၍၊
ဝေ၊ ဤသို့၊ ပပေဒေန၊ နောက်ပုဒ်နှင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏၊ သန္ဓရိ
တုန္တိ၊ သန္ဓရိတုံဟူသည်ကား၊ နိစ္ဆိန္ဒ၊ အပေါက်မရှိသည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြု
ခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အေတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဝေဏိ၊ ဩလိခိတုန္တိ၊ ဝေဏိ၊ ဩလိခိတုံ ဟူသည်ကား၊
ဇ္ဇေကလောမာနိ၊ သိုးမွေးတို့ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ ဝိဇဇေတွာ၊
သုတ်သင်၍၊ ဝေဏိ၊ အထူးကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အညံ့စာရံဂမိဿတိ
တိ၊ အညံ့စာရံဂမိဿတိဟူသည်ကား၊ အညံ့တပါးသော၊ သာမိကံ၊ လင်
ငယ်ကို၊ ဂဏှိဿတိ၊ ယုလတ္တံ၊ သောဇ္ဇသဝဿာနိဂဟဋ္ဌကံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ
သမာပိဏ္ဍန္တိ၊ သောဇ္ဇသဝဿာနိ ဂဟဋ္ဌကံ ဗြဟ္မစရိယံ သမာပိဏ္ဍန္တိဟူ
သည်ကား၊ ဣတော၊ ဤနှစ်ဖွ၊ သောဇ္ဇသဝဿမတ္ထကေတု ဆွဲခြောက်နှစ်
အထက်၌၊ ဂဟဋ္ဌဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ လူ၌တည်သောမြတ်သောအကျင့်
ဖြင့်နေခြင်းကို၊ သမာပိဏ္ဍန္တာ၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်၏၊ ဒဿနကာမ
တရာတိ၊ ဒဿနကာမတရာဟူသည်ကား၊ အဏိရေကေန၊ အလွန်အကဲ
ဖြင့်၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်တို့တိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဣမေဟိအင်္ဂတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို၊ နဒိတွာ
မြည်၍၊ ဣမိနာသစ္စေန၊ ဤသစ္စာဖြင့်၊ တဝ၊ သင်၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ ဗျာမိ၊
အနာသည်၊ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောဘု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သက္ခိ၊ သက်သေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ
၏၊ သိဿာဒိဂုဏဟိဝိ၊ သိလအစရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊ သစ္စကိရိ
ယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သိယာခေါပနတေတိအာဒိ၊ သိယာ
ခေါပနတေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်
၌၊ ပရိပူရကာရိနိတိ၊ ပရိပူရကာရိနိဟူသည်ကား၊ သမတ္တကာရိနိ၊ ပြည့်စုံ
ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ စေတောသမထဿာတိ၊ စေတောသမထဿဟူ
သည်ကား၊ သမာဓိကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ သမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဩဂါပေတ္တာတိ၊ ဩဂါပေတ္တာဟူသည်ကား၊ ဩဂါဓံအနုပ္ပဝေသံ၊ သက်
ဝင်ဆဲသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ ပဋိဂါပေတ္တာတိ၊ ပဋိဂါပေ ပတ္တာဟူ
သည်ကား၊ ပဋိဂါဓံပရိဋ္ဌံ၊ သက်ဝင်ပြီးသည်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊
အဿာသပတ္တာတိ၊ အဿာသပတ္တာဟူသည်ကား၊ အဿာသံ၊ သက်

သာရာသို့၊ အဝံသယံ၊ ဖြိုခိုရာသို့၊ ပတ္တဝါရောက်ကုန်သည်၊ ဝေသာရဇ္ဇ
 ပတ္တဝါ၊ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တဝါဟူသည်ကား၊ သောမနသညာဏံ၊ သောမနသ
 နှင့်ယှဉ်သောညာဏ်သို့၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်ကုန်သည်၊ အပရပစ္စယာသိဇ္ဇေ။
 အပရပစ္စယာဟူသောဤပါဌ်၌၊ ပရသဒ္ဓေါ၊ သူတပါးတို့သည်ယုံကြည်စေ
 အပ်သောသဒ္ဓါတရားကို၊ ပရပစ္စယော၊ ပရပစ္စယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ပရပတ္တိယသယနသဒ္ဓါယ၊ သူတပါးတို့သည်ယုံကြည်စေအပ်သော သဒ္ဓါ
 တရားမှ၊ ပရဟိတဘကင်းကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂါဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ဖြင့်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏော၊ သီလသမာဓိအစရှိသောကျေးဇူးတို့ကို၊ အာရုံ၊
 အာရုံပြု၍၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဝိလောနာဝုဋ္ဌိ
 တောတိ၊ ဝိလောနာဝုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ဝိလောနော၊ နာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်
 ၍၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီးသော်၊ ယာဝတောတိ၊ ယာဝတောဟူသည်ကား၊ ယတ္ထိ
 ကာယော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ တာသံ၊ အညတရာတိ၊ တာသံ
 အညတရာဟူသည်ကား၊ တာသံ၊ ထိုဒါယိကာမတို့၏၊ အန္တရေ၊ အတွင်း
 ၌၊ ဧကာ၊ တယောက်တည်း၊ အနုကမ္ပိကာတိ၊ အနုကမ္ပိကာဟူသည်ကား၊
 ဟိတာနုကမ္ပိကာ၊ အစီးအပွားဖြင့်အစဉ်စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဩဝါဒိ
 ကာတိ၊ ဩဝါဒိကာဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒဒါယိကာ၊ အဆုံးအမကိုပေး
 တတ်၏၊ အနုသာသိကာတိ၊ အနုသာသိကာဟူသည်ကား၊ အနုသိဋ္ဌိဒါယိ
 ကာ၊ ဆုံးမကံဖြစ်ခြင်းကိုပေးတတ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဋိသလ္လဿနာဝုဋ္ဌိတောတိ၊
 ပဋိသလ္လဿနာ ဝုဋ္ဌိတောဟူသည်ကား၊ ဧကိဘာဝဓမ္မနိဗ္ဗာ နက္ခန္တိတော၊
 ကိုယ်တော်ထည်း၏အဖြစ်ဖြင့် တရားကိုဆင်ခြင်၍နှစ်သက်ခြင်းမှ၊ ဗလ
 သမာပတ္တိ ဝိဟာရတော၊ ဗလသမာပတ်တည်းဟူသော နေခြင်းမှ၊ ဝုဋ္ဌိ
 တော၊ ထပြီးသော၊ ယထာဝိဟာရန္တိ၊ ယထာဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နောအတ္တနော၊ မိမိမိမိတို့၏၊ သာနဝိဟာရံ၊ နေရာကျောင်းသို့၊ နဝါတိ၊ နဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ နဝကာ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တေ၊ ထိုသီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့
 သည်၊ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကာကန္တမာနာတိ၊ ကာကန္တမာနာဟူသည်ကား၊ ကာကသဒ္ဓိ၊
 ကျိုးသံနှင့်တူသောအသံကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တေ၊ သွားတို့

ကို၊ခါဒန္တံ၊ကြိတ်ကုန်လျက်၊ ထေရာတိ၊ထေရာဟူသည်ကား၊ထေရတာ
 ဝံ၊မထေရ်အဖြစ်သို့၊ပတ္တံ၊ရောက်ကုန်သော၊ ကေနနောတိ၊ကေနနောဟူ
 သည်ကား၊ ကေန၊အဘယ်ကြောင့်၊ ယာသေရိယုဂ္ဂမနာ၊နေတ္တက်သည်
 ဝိုင်အောင်၊ကာကန္တမနာ၊ဟောက်ကုန်လျက်၊ သုပ္ပထနံ၊ အိပ်ကုန်ကြ
 ဘိသနည်း၊သေယျသုခါဒိနိ၊ သေယျသုခ အစရှိသည်တို့သည်၊ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ ဂုတ္တက္ကန္တေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည် သာလျှင်
 တည်း၊ရေမ္ဘိကောတိ၊ရေမ္ဘိကောဟူသည်ကား၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ရေမ္ဘိ၊
 တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ဘုရားတိ၊သုံးဆောင်၏၊ သော၊ထိုသူသည်၊ ရေမ္ဘိကော၊ရေမ္ဘိ
 ကမည်၏၊ ပေတ္တဏိကောတိ၊ ပေတ္တဏိကော ဟူသည်ကား၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ဝိတရာ၊အဘသည်၊ သုတ္တံ၊သုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်
 အဖန်တလဲလဲ သုံးဆောင်အပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဘုရားတိ၊ သုံး
 ဆောင်၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ ပေတ္တနိကော၊ ပေတ္တနိကမည်၏၊ သေနာ
 ပတိကောတိ၊ သေနာပတိကော ဟူသည်ကား၊ သေနာယ၊ စစ်သည်၏၊
 ဇေဋ္ဌကော၊အကြီးအကဲတည်း၊ ဂါမဏိကောတိ၊ ဂါမဏိကောဟူသည်
 ကား၊ဂါဘောဇကော၊ ရွာစားတည်း၊ ပူဂဂါမဏိကောတိ၊ပူဂဂါမဏိ
 ကော ဟူသည်ကား၊ ဂဏဇေဋ္ဌကော၊ အပေါင်း၏ အကြီးအကဲတည်း၊
 အဝိပဿကောကုသလာနံ ဓမ္မာနန္တိ၊ အဝိပဿကောကုသလာနံ ဓမ္မာနံ
 ဟူသည်ကား၊ ကုသလာနံ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 အနေသကော အဂဝေသကော၊ မရှာသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဗောဓိပက္ခိ
 ယာနံဓမ္မာနန္တိ၊ဗောဓိပက္ခိယာနံဓမ္မာနံ ဟူသည်ကား၊ သတ္တတိ၊သာယာ၊
 သုံးဆွဲ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မာနံ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရား
 တို့ကို၊ ။

၈ အဋ္ဌမေးရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မန္တိကန္တိ၊ မန္တိကံဟူသည်
 ကား၊မန္တိစာတကံ၊ငါးကိုသတ်တတ်သောတံငါကို၊ ဟတ္ထိနာ၊ဆင်ဖြင့်၊
 ယာယတိ၊သွားတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟတ္ထိယာပဟိ၊ ဟတ္ထိ
 ယာပဟိမည်၏၊ပရတောပိ၊နောက်ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ဤနည်း
 လျှင်နည်းရှိ၏၊ ဝဇ္ဈေတိ၊ဝဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ဝဓိတဗ္ဗေ၊ သတ်အပ်ကုန်
 သော၊ဝဓာယနိတေတိ၊ဝဓာယနိတေဟူသည်ကား၊ ဝဓာယ၊သတ်ခြင်း
 ဌာ၊ဥပနိတေ၊ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ပါပကေနမနသာတိ၊ပါပကေနမနသာ
 ဟူသည်ကား၊လာမကေန၊ယုတ်မာသော၊ဝဓနိပိတ္တေန၊သတ်တတ်သော
 မိတ်ဖြင့်၊ ပါဠိယံပန၊ ပါဠိ၌ကား၊ ဝဓာယူပနိတောတိ၊ ဝဓာယူပနိတော

ဟူ၍၊ လိခန္တိ၊ ရေးသားကုန်၏။ မာဂဂိကောတိ၊ မာဂဂိကောဟူသည် ကား၊ မိဂဇာတကော၊ သားကိုသတ်သောမူဆိုးသည်၊ ကောပနဝါဒေါ မနုဿ ဘူတန္တိ၊ ကောပနဝါဒေါ မနုဿဘူတံ ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မနုဿဘူတံလူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူကို၊ ပါပကေန၊ ယုတ်မာသော၊ စိတ္တေန၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခတိ၊ ကြည့်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ယဿသမ္ပတ္တိယာ၊ အခြံအရံပြည့်စုံခြင်း၏၊ အဘာဝေပန၊ မရှိခြင်း၌ကား၊ ကိမေဝဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ အတယ်မှလျှင်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤမန္တိကံအစရှိသောစကားကို၊ ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မုနော၊ အကုသိုလ်ကံ၏၊ အနိဋ္ဌမလဘာဝံ၊ အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ ကရောန္တာနံပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ယဿပဋိလာဘော၊ အခြံအရံကို ရခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ပိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ တေနအကုသလ ကမ္မေန၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည်၊ ဥပဟတတ္တာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ပိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ စိဒ္ဓ္ဓိတိကော၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အကုသလ ပက္ခောဝ၊ အကုသိုလ်၏ အဋ္ဌိကိုသာလျှင်၊ ကလိတော၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၆ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ နာတိကေတိ၊ နာတိကေဟူသည်ကား၊ ဝေံနာမကေ၊ ဤသို့နာတိကဟူသော အမည်ရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရှာ၌၊ ဂိဉ္ဇကာဝသထေတိ၊ ဂိဉ္ဇကာဝသထေဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌကမယေ၊ အုတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ အမတောဂတေတိ၊ အမတောဂတဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနနာဂတေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်သည်၊ နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်တည်ရာရှိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဘာဝေထနောတိ၊ ဘာဝေထနောဟူသည်ကား၊ ဘာဝေထနု၊ ပြီးစေကုန်၏လော၊ မရဏဿတိန္တိ၊ မရဏဿတိဟူသည်ကား၊ မရဏဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မရဏဿတိကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အဟောဝတဘိဇေသောသဇ္ဈေ၊ အဟောဝတဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပတ္ထနက္ခေ၊ တောင့်တခြင်းအနက်၌၊ ပဝက္ခော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဗဟုဝတမေတံအဿာ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၂-သာရဏီယဝဂ်၊ ၂၂၅

တိ၊ ဗဟုဝတမေတံအဿ ဟူသည်ကား၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သာသန၊ အဆုံးအမတော်၌၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ အတ္တဟိတံ၊ မိမိအစီးအပွားဟုဆိုအပ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို၊ ကံတံ၊ ပြုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်မှုကား၊ တဒန္တေန္တိ၊ တဒန္တရံဟူသည်ကား၊ တံအန္တရံ၊ ထိုအခွင့်၌၊ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌၊ တံဩကာသံ၊ ထိုအခွင့်၌၊ အဿ၊ သိတွာဝါပဿသာသိတိတ္ထေ၊ အဿသိတွာဝါ ပဿသာသိဟူသောဤ ပါဌ၌၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိသနဝါတော၊ ဝင်သောလေကို၊ အဿာ၊ သော၊ အဿာသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခမနဝါတော၊ ထွက်သောသောကို၊ ပဿာသော၊ ပဿာသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ၊ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိဝုဉ္ဇဝါတော၊ ဝင်သောလေသည်၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခမဟိ၊ ထွက်၏။ ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပရိသတိ၊ ဝင်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟောဝတာ၊ ဟံတဒန္တရံ၊ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဒန္တန္တိ၊ ဒန္တံ ဟူသည်ကား၊ မန္တံ၊ နံ့၏။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ အသိဗ္ဗပုဝတ္တံ၊ မလျှင်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ အာသဝါနံ၊ ခယာယာတိ၊ အာသဝါနံ ခယာယ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ ဗလတ္ထာယ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ဟူသောအကျိုး၌၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ မရဏသတိ၊ မရဏသတိကို၊ အရဟတ္တံ၊ အရသတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

၁၁ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ပတိဂတာယာတိ၊ ပတိဂတာယဟူသည်ကား၊ ပဋိပန္နာယ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဣတိပဋိသပ္ပိက္ခတိ၊ ဣတိပဋိသပ္ပိက္ခတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သောမမဿ၊ အန္တရာယောတိ တြေ၊ သောမမဿ၊ အန္တရာယောဟူသောဤပါဌ၌၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ ဇိဝိတန္တယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ သမဏဓမ္မန္တရာယော၊ ရဟန်းတရား၏အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနကာလံကိရိယံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သေခြင်းကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူ၏၊ သဂ္ဂန္တရာယောစေဝ၊ နတ်ရွာ၏အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂန္တရာယောစ၊ မဂ်၏အန္တရာယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဗဟုကာခေါ်
 မေပစ္စယာမရဏဿအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဗျာပဇ္ဇယျာတိ
 ဗျာပဇ္ဇယျဟူသည်ကား၊ အဇီရကာဒိဝသေန၊ အစာမကျေခြင်း အစရှိ
 သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ပောက်ပြန်ရှေ့၏၊ အဓိမက္ခောတိ၊
 အဓိမက္ခောဟူသည်ကား၊ ဗလဝါ၊ အားကြီးစွာသော၊ ဆန္ဒာတိ၊ ဆန္ဒာ
 ဟူသည်ကား၊ ကတ္တုကမ္ပတာဆန္ဒော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသောသုန္ဓါအဖြစ်
 တည်းဟူသောဆန္ဒကို၊ ဝါယာမောတိ၊ ဝါယာမောဟူသည်ကား၊ ပဿာ
 ဂဝီရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝီရိယကို၊ ဥဿာဟောတိ၊
 ဥဿာဟောဟူသည်ကား၊ ဥဿာဟာနဝီရိယံ၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သောဝီရိယကို၊ ဥဿာဉ္စတိ၊ ဥဿာဉ္စဟူသည်ကား၊ ဗလဝုပ္ပါဒ်န
 ဝီရိယံ၊ အားကြီးစွာဖြစ်သောဝီရိယကို၊ အပ္ပဗိုဝါနိတိ၊ အပ္ပဗိုဝါနိဟူသည်
 ကား၊ အနုဂ္ဂဏှနာ၊ တဖန်ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ အပဗိုသင်္ခါ၊ ရေတာ၊ တဖန်
 မပြုခြင်းကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 ဝုဒ္ဓိတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြှောက်
 သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တယသီဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ သုံးခုမြှောက်သော ဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော
 သုတ်၌၊ သာမဂါမကေတိ၊ သာမဂါမကေ ဟူသည်ကား၊ သာမကာနံ၊
 လမာနံစပါးတို့၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမေ၊
 ဤသို့သာမဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဂါမကေ၊ ရွာငယ်၌၊ ပေါက္ခရ
 ဏိယာယန္တိ၊ ပေါက္ခရဏိယာယံဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏိယာနာမကေ၊
 ပေါက္ခရဏိယာအမည်ရှိသော၊ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်း၌၊ အဘိက္ကန္တာယရတ္တိ
 ယာတိ၊ အဘိက္ကန္တာယရတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ပဌမယာမံ၊ ပဌမယာမကို၊
 အဘိက္ကမ္ပ၊ လွန်၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမသို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ အဘိက္ကန္တာဝဏ္ဏာတိ၊ အဘိက္ကန္တာဝဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကန္တာ
 အဘိမနာပဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်း အလွန်ပိတ်နှလုံး
 ကိုပွားစေတတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ကေဝလကပ္ပန္တိ၊ ကေဝလကပ္ပံ

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၂၂

ဟူသည်ကား၊ သကလကပ္ပံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော၊
 ပေါက္ခရဏိယံ ဩဘာသေတွာတိ၊ ပေါက္ခရဏိယံ ဩဘာသေတွာဟူ
 သည်ကား၊ မဟာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကြီးကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩဘာသေန
 အရောက်ဖြင့်၊ ဗရိက္ခာ၊ နို့စေ့၊ သမနုညောတိ၊ သမနုညောဟူသည်ကား၊
 သမာနမနုညော၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးသော စိတ်ရှိသည်၊ သမာနစိတ္တော၊
 ကောင်းစွာမြတ်နိုးသောစိတ်ရှိသည်၊ ဒေါဝစဿတာတိ၊ ဒေါဝစဿတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဓုဗ္ဗစဘာဝေါ၊ ဆိုနိုင်ခက်သောစကားရှိသောသူ၏အဖြစ်
 သည်၊ ပါပမိတ္တတာတိ၊ ပါပမိတ္တတာ ဟူသည်ကား၊ လာမကမိတ္တတာ၊
 ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊
 ဤသုတ်၌၊ ပရိဟာနိယာ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာဝ၊ တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ။

၂ ဒုတိယေး၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အပရိဟာနိယာ၊ ဆုတ်ယုတ်
 ခြင်း၏အကြောင်း မဟုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ လောကုတ္တရ
 မိဿကာ၊ လောကုတ္တရာနှင့် ရောနှောသည်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်
 ကုန်၏၊ ။

၃ တတိယေး၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာမရာဂရတ္တာယန္တိ၊ ကာ
 မရာဂရတ္တာယံ ဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂရတ္တော၊ ကာမရာဂဖြင့်တပ်
 တတ်သော၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ဆန္ဒ ချာဂပိနိဗန္ဓောတိ၊ ဆန္ဒချာဂပိနိ
 ဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သော ရာဂသည်၊
 ဝိနိဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဘယာတိ၊ ဘယာဟူသည်ကား၊ စိတ္တုတြာသ
 ဘယာ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကြောက်ခြင်းမှ၊ သင်္ဂါတိ၊
 သင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ကိလေသသင်္ဂါတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
 ကပ်ငြိခြင်းမှ၊ သင်္ဂါစ ပကောစ ဥဘယန္တိ၊ သင်္ဂါစ ပကောစ ဥဘယံ
 ဟူသည်ကား၊ သင်္ဂါစ၊ ကပ်ငြိခြင်း လည်းကောင်း၊ ပကောစ၊ ညွှန်
 သာသွယ်ဖြစ်သော ကိလေသာလည်းကောင်း၊ ဣဒံ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံ
 သောသင်္ဂါပကံမည်သောကိလေသာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတကာ
 မာပရက္ခန္တိ ယတ္ထသတ္တော ပုထုဇ္ဇနောတိ၊ ဇေတကာမာ ပရက္ခန္တိယတ္ထ
 သတ္တောပုထုဇ္ဇနောဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်းသင်္ဂါစ၊ ကပ်ငြိ
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပကောစ၊ ညွှန်သာသွယ်၌လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနော၊
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တောလဂ္ဂေါ၊ ကပ်ငြိသည်၊ လဂ္ဂိတော၊ ကပ်ငြိ

၂၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ပလိဗုဒ္ဓေါ၊ မြွေရှက်အပ်သည်၊ ဥပါဒါနေတိ၊ ဥပါဒါ
နေဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိဓေ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ ဥပါဒါနေ၊ ဥပါဒါနိဋ္ဌံ၊
ဇာတိမရဏသမ္ဘတ္တဝေတိ၊ ဇာတိမရဏသမ္ဘတ္တဝေဟူသည်ကား၊ ဇာတိယာ
စ၊ ဇာတိ၏လည်းကောင်း၊ မရဏသစ၊ မရဏ၏လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္တဝေ၊
ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပစ္စယဘူတေ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနုပါဒါ
ဝိမုစ္ဆန္တိတိ၊ အနုပါဒါဝိမုစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ အနုပါဒိယိဝိသွာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
အားဖြင့်တစ်တစ်ခုသော အာရုံသို့စွဲလမ်းမှု၍၊ ဝိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဇာ
တိမရဏသံခယေတိ၊ ဇာတိမရဏသံခယဟူသည်ကား၊ ဇာတိမရဏာနံ၊
ဇာတိမရဏာတို့၏၊ သံခယသင်္ခါ၊ တေးကောင်းစွာကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓေါပေါ်သော၊
နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာနိဋ္ဌံ၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏာယ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိမုတ္တိယာ၊
လွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ သေသေသတိက္ခ၊ ဤပေးနိုး
သည်၊ ဝိဝရေတွာ၊ ဝင့်ကင်းစေ၍၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့သာ
လျှင်၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဒီဏာသင်္ခံ၊ ထိုပေးနွှာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ထောမေန္တော၊ မြီးဖွားလျက်၊ တေဓမ္မပ္ပတ္တာတိအာဒိ၊
တေဓမ္မပ္ပတ္တာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား
ရပ်၌၊ ဓမ္မပ္ပတ္တာတိ၊ ဓမ္မပ္ပတ္တာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မတာဝံ၊ ဘေးမရှိသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခိနောတိ၊ သုခိနောဟူသည်
ကား၊ လောကုတ္တရသုခေန၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာတိနိဗ္ဗုတာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မာတိနိဗ္ဗုတာဟူသည်
ကား၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ကိလေသာတာဝေန၊ ကိလေသာ၏မရှိ
ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေယေဝ၊ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘော၌ပင်လျှင်၊
အဘိနိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိဋ္ဌာ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ သုတ္တေ၊
ပါဠိတော်၌၊ ဝနုမေဝ၊ ဝင့်ကိုသာလျှင်၊ ကထေတွာ၊ ဆို၍၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာ
တို့၌၊ ဝနုဝိဝနု၊ ဝင့်တရားဝင့်ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
အပ်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဒါလေယျာတိ၊ ပဒါ၊ လေယျာ
ဟူသည်ကား၊ တိန္ဒူယျ၊ ပေါက်ခွံခိုင်ရာ၏၊ ဆဝါယာတိ၊ ဆဝါယာဟူသည်
ကား၊ လောမိကာယ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ သမာဓိဿသမာပတ္တိကုသလော
ဟောတိတိ၊ သမာဓိဿသမာပတ္တိကုသလောဟောတိဟူသည်ကား၊ အာ
ဟာရသပ္ပါယဥတုသပ္ပါယာနိ၊ လျှော့ပတ်သော အာဟာရ၊ လျှော့ပတ်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၂၉

သောဥတုတို့ကိုးပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသို့၊ သမာ
ပဋိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ကုသလောသေကော၊ လိမ္မာသည်၊ သမက္ခောပဋိ
ဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဓိဿဋ္ဌိတိ ကုသလောတိ၊
သမာဓိဿဋ္ဌိတိကုသလောဟူသည်ကား၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိကို၊ ဥတိ
ယာ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကိုးဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ ဌပေတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ သက္ခောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သမာဓိဿ ဝုဠာနကုသလောတိ၊ သမာ
ဓိဿဝုဠာနကုသလော ဟူသည်ကား၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိမှ၊ ဝုဠာနေး၊
ထခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ ယထာပရိစ္ဆေဒန၊ အကြင်အကြင်ပိုင်း
ခြားခြင်းဖြင့်၊ ဝုဠာနတုံ၊ ထခြင်းငှါ၊ သက္ခောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သမာဓိဿကလ္လတာကုသလောတိ၊ သမာ
ဓိဿကလ္လတာကုသလောဟူသည်ကား၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏၊ ကလ္လ
တာယ၊ ဖြစ်သောခန့်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ သမာ
ဓိစိတ္တံ၊ သမာဓိစိတ်ကို၊ ဟာသေတုံ၊ ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ကလ္လံ၊ ခန့်သည်ကို၊
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ခောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သမာဓိဿဂေါစရေကုသလောတိ၊ သမာဓိဿ
ဂေါစရေကုသလောဟူသည်ကား၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိအား၊ အသပ္ပာယေ၊
မလျောက်ပတ်ကုန်သော၊ အနုပကာရကော၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ဝုဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ သပ္ပါယေ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊
ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ သေဝန္တော
ပိ၊ ဖြစ်သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အယံသမာဓိ၊ ဤသမာဓိသည်၊
နိမိတ္တာရမ္ပဏော၊ ပထင်ကသိုဏ်းအစရှိသောနိမိတ်သျှင်အာရုံရှိ၏၊ အယံ
သမာဓိ၊ ဤသမာဓိသည်၊ လက္ခဏာရမ္ပဏော၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာ
သျှင်အာရုံရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တောပိ၊ သိသောဝုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း
ကောင်း၊ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏၊ ဂေါစရေကုသလောနာမ၊ အာရုံ၌လိမ္မာ
သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနာ၊ ပဌမ
ဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဒုတိ
ယဇ္ဈာနာ၊ ဒုတိယဈာန်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ (ပ)၊ တတိယဇ္ဈာနာ၊ တတိယဈာန်
မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ သမာ
ဓိဿအဘိနိ၊ ဘာရေကုသလောတိ၊ သမာဓိဿအဘိနိဟာရ ကုသလော
ဟူသည်ကား၊ ဥပရိဥပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊

၂၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

သမာပဇ္ဇနတ္ထာယဝေဝစားခြင်းငှါ၊ ပဉ္စမဇ္ဈာနာဒိသမာမိ၊ ပဉ္စမဈာန်အစရှိသောသမာမိကို၊ အဘိနိဟရိတုံ၊ ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာမိဿ၊ သမာမိကို၊ အဘိနိဟာရကုသလောနာမ၊ ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း၌ လိမ္မာသည်မည်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စမဇ္ဈာနာ၊ ပဉ္စမဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝေဝစား၏၊ ဒုတိယဇ္ဈာနာ၊ ဒုတိယဈာန်မှ၊ (ပ)၊ တတိယဇ္ဈာနာ၊ တတိယဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝေဝစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

၅ ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနုဿတိဋ္ဌာနာနိတိ၊ အနုဿတိဋ္ဌာနာနိ ဟူသည်ကား၊ အနုဿတိကာရဏာနိ၊ အနုဿတိ တည်းဟူသောအကြောင်းတို့သည်၊ ဣတိပိသော ဘဂဝတိအာဒိနိ၊ ဣတိပိသော ဘဂဝါဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္ထာရိတာနေဝ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံပိခေါဘိက္ခဝေ၊ အာရမ္မဏံကရိတွာတိ၊ ဣဒံပိခေါ ဘိက္ခဝေအာရမ္မဏံ ကရိတွာဟူသည်ကား၊ ဣဒံဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိသုတ္တန္တိတိ၊ ဝိသုတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပရမဝိသုဒ္ဓိ၊ မြတ်သောစင်ကြယ်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အဆုံးရုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တပန၊ ဤသုတ်၌ကား၊ ဆ၊ မြောက်ပါးကုန်သော၊ အနုဿတိဋ္ဌာနာနိ၊ အနုဿတိအရာတို့ကို၊ မိဿကာနိ၊ မိဿကတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သမ္မာဓေတိ၊ သမ္မာဓေဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏသမ္ပာဒေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ကုဉ်းမြောင်းသော၊ ဩကာသာမိဂမောဘိက္ခေ၊ ဩကာသာမိဂမောဟူသောဤပါဌ၌၊ အနုဿတိဋ္ဌာနာနိ၊ အနုဿတိအရာတို့ကို၊ ဩကာသော၊ ဩကာသဟူ၍၊ ဝုဋ္ဌန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဩကာသတို့ကို၊ အမိဂမော၊ ရခြင်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိယာဟူသည်ကား၊ ဝိသုတ္တနတ္ထာယ၊ စင်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ သောကပရိဒေဝါနံ၊ သမတိက္ကမာယာတိ၊ သောကပရိ

၆-ဆက္ကံနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၃၁

ဒေဝါနံသမတိက္ကမာယဟူသည်ကား၊ သောကာနုဇ္ဈေဝ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝါနုဇ္ဈ၊ ငိုကြွေးမည်တမ်းခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
သမတိက္ကမတ္ထာယ၊ လွန်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ အတ္တင်္ဂမာယာဝိ၊ အတ္တင်္ဂ
မာယဟူသည်ကား၊ အတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းဟူသော
အကျိုးငှါ၊ ဥာယဿအဓိဂမာယာဝိ၊ ဥာယဿအဓိဂမာယ ဟူသည်
ကား၊ သဟာဝိပဿနာဿ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊
အဓိဂမနတ္ထာယ၊ ရှေ့ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗာနဿသန္တိကိရိယာယာ
ဝိ၊ နိဗ္ဗာနဿ သန္တိကိရိယာယ ဟူသည်ကား၊ အပစ္စယပရိနိဗ္ဗာနဿ၊
အကြောင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စက္ခကိရိယတ္ထာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း
ဟူသောအကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗသောဝိ၊ သဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကာရေ
န၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာကာသသမေနာဝိ၊ အာကာ
သသမေနဟူသည်ကား၊ အလဂ္ဂနုဇ္ဈနုစေဝ၊ မကပ်ငြိခြင်းဟူသောအနက်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အပလိဗုဒ္ဓဇ္ဈေနစ၊ မတားမြစ်ခြင်းဟူသောအနက်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာကာသသမိဒေသန၊ ကောင်းကင်နှင့်တူသော၊
ဝိပုလေနာဝိ၊ ဝိပုလေနဟူသည်ကား၊ နုပရိတ္တကေန၊ အနည်းငယ်မဟုတ်
သော၊ မဟဂ္ဂတေနာဝိ၊ မဟဂ္ဂတေနဟူသည်ကား၊ မဟန္တဘာဝံ၊ မြတ်
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတေန၊ ရောက်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဟန္တဟိ၊
မြတ်ကုန်သော၊ အရိယသဘဝကေဟိ၊ အရိယာတပည့်တို့သည်၊ ဂတေန၊
ရောက်အပ်သော၊ ပဋိပဇ္ဇေန၊ ကျင့်အပ်သော၊ ဣတိအလံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပ္ပမာဏေနာဝိ၊ အပ္ပမာဏေနဟူသည်ကား၊
ဗရုဏအပ္ပမာဏတာယ၊ နှိုးခြင်းဖြင့် အတိုင်းအရှည် မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေရေနာဝိ၊ အဝေရေ
နဟူသည်ကား၊ အကုသလဝေရပုဂ္ဂလဝေရ ရဟိတေန၊ အကုသိုလ်ဟုဆို
အပ်သောရန်ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ရန်မှကင်းသော၊ အဗျာပဇ္ဈေနာဝိ၊
အဗျာပဇ္ဈေနဟူသည်ကား၊ ကောဓေက္ခဝဇ္ဇိတေန၊ အမျက်ဒေါသကြောင့်
ဖြစ်သောဒုက္ခသည်ကြည်အပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ဤအာကာ
သသမေနအစရှိသောစကားကို၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ စိတ္တမေဝ၊ တရားဂုဏ်ကို
အောက်မေ့ခြင်းသတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရတောဝိ၊ နောက်ဖြစ်သော ပုန်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝန
ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မာဝိ၊ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊
ဝိသုတ္တနုသဘာဝါ၊ စင်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံဝိသုတ္တေ၊

၂၃၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ဤသုတ်၌လည်း၊ ချောကပ်ပါးကုန်သော၊ အနုဿတိဌာနာနိ၊ အနုဿတိ
အရာတို့ကို၊ မိဿကာနေဝ၊ မိဿကတို့ကိုသာလျှင်၊ ကထိတာနိ၊ ဟော
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မနောဘာဝနိယဿာတိ
တ္ထေ၊ မနောဘာဝနိယဿဟူသောဤပါဌ၌၊ မနံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုမှီ
သောစိတ်ကို၊ ဝဇေတိဘာဝေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
မနောဘာဝနိယော၊ မနောဘာဝနိယမည်၏၊ ဒဿနာယာတိ၊ ဒဿနာယ
ဟူသည်ကား၊ ဒဿနတ္ထံ၊ မြင်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နိဿရဏန္တိ၊ နိဿ
ရဏ်ဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂမနံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၊ ဝုပသမံ၊ ပြင်းခြင်း၊ ဓမ္မဒေ
သေတိတိ၊ ဓမ္မဒေသတိဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂပ္ပဇဟနုတ္ထာယ၊ ကာမ
ရာဂကိုစွန့်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ အသုဘံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို၊
ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒုတိယဝါရာဒိသု၊ ဒုတိယဝါရအစရှိသည်တို့
၌၊ ဗျာပါဒပ္ပဟာနာယ၊ ဗျာပါဒကိုပယ်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ မေတ္တာကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ထိနမိဒ္ဓပ္ပဟာနာယ၊
ထိနမိဒ္ဓကိုပယ်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ထိနမိဒ္ဓဝိနောဒနကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိနမိဒ္ဓ
ကိုပယ်ဖျောက်တတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာလောကသညံဝါ၊ အာလော
ကသညာကိုလည်းကောင်း၊ ဝီရိယာရမ္ဘဝတ္ထု၊ အာဒိနံ၊ ဝီရိယာရမ္ဘဝတ္ထု၊ အစ
ရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံဝါ၊ တပါးပါးသောဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊
ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကု၊ ဣပ္ပဟာနာယ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုကိုပယ်
ခြင်းငှါ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ဝိစိကိန္တာပဟာနာယ၊ ဝိစိကိန္တာကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို၊ ကထေန္တော၊
ပြောဟောသျှက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာဂမ္မာတိ၊ အာဂမ္မဟူသည်ကား၊ အာရက္ခ၊ အ
ကြောင်းပြု၍၊ မနသိကရာတောတိ၊ မနသိကရာတောဟူသည်ကား၊ အာ
ရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်၌၊ ကရေန္တဿ၊ ပြု
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနန္တရေအာသဝါနံ၊ ခယောဟောတိတိ၊ အနန္တရာအာ
သဝါနံ ခယောဟောတိဟူသည်ကား၊ အနန္တရာပေးနု၊ အန္တရာယ်မရှိ
သဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

၆-ဘက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်။ ၂၃၃

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြှောက်သောသုတ်၌၊ မဏ္ဍလမာဠေတိ၊ မဏ္ဍလမာဠေဟူသည့်ကား၊ ဘောဇနသာယာယ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌၊ ဓာရိတ္တကိလ်မထေတိ၊ ဓာရိတ္တကိလ်မထေဟူသည့်ကား၊ ပိဏ္ဍပါတစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နကိလ်မထေ၊ ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဘက္ကကိလ်မထေတိ၊ ဘက္ကကိလ်မထေဟူသည့်ကား၊ ဘက္ကဒရထေ၊ ဆွမ်းကြောင့်ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဝိဟာရပစ္စယာယန္တိ၊ ဝိဟာရပစ္စယာယံဟူသည့်ကား၊ ဝိဟာရပစ္စန္ဓေကျောင်းစွန့်၌၊ သာယာယ၊ အရိပ်၌၊ ယဒေဝဿဒိဝါသမာဓိနိမိတ္တံမနသိကတံဟောတိတိ၊ ယဒေဝဿဒိဝါသမာဓိနိမိတ္တံမနသိကတံဟောတိဟူသည့်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတော၊ ထိုညချင်းသောအခါကျောင်းရိပ်၌နေသောအခါမှ၊ ပုရိမဒိဝသဘာဂေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့အဖို့၌၊ ယံသမထနိမိတ္တံ၊ အကြင်သမထ၏အာရုံကိုးစိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိဖြစ်၏၊ တဒေဝဿတသ္မိံသမယေသမုဒါစတေတိ၊ တဒေဝဿတသ္မိံသမယေသမုဒါစရတိဟူသည့်ကား၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုညချင်းသောအခါကျောင်းစွန့်ရိပ်၌နေသောအခါ၌၊ ဒိဝါဝိဟာရေ၊ နေနေရာကျောင်း၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေသော၊ ဇေတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရ၌၊ တံယေဝ သမထနိမိတ္တံ၊ ထိုသမထ၏ အာရုံသည် ပင်လျှင်၊ သဉ္စရတိ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ဩဇဋ္ဌာယီတိ၊ ဩဇဋ္ဌာယီဟူသည့်ကား၊ ဩဇာယ၊ ဩဇာ၏၊ ဌိတောပတိဌိတော၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဖာသုကဿဟောတိတိ၊ ဖာသုကဿဟောတိဟူသည့်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖာသုကာ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗုခါတိ၊ သဗ္ဗုခါဟူသည့်ကား၊ ကထေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗုခဋ္ဌာနေ၊ ရှေ့တူ၍အရပ်၌၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသည့်ကား၊ သောတေန၊ သောတဒ္ဓါရဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံဟူသည့်ကား၊ စိတ္တေန၊ မနောဒ္ဓါရိကစိတ်ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြှောက်သောသုတ်၌၊ ဥဒါယိန္တိ၊ ဥဒါယိဟူသည့်ကား၊ ကာဠုဒါယိတ္ထေရိ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်ကို၊ သုဏ္ဍာမဟံအာရုသောတိ၊ သုဏ္ဍာမဟံအာရုသောဟူသည့်ကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမမိရောနားမပင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တံ၊ ထိုမေးတော်မူသော ပြဿနာကို၊ သုဏ္ဍာမိ၊ ကြား၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဥပပရိက္ခာမိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

၂၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အဓိစိတ္တန္တိ။ အဓိစိတ္တံဟူသည့်ကား။ သမထဝိပဿနာစိတ္တံ။ သမထဝိပဿနာစိတ်ကို။ ဣဒံဘန္တေ အနုဿတိဋ္ဌာနန္တိ။ ဣဒံဘန္တေ အနုဿတိဋ္ဌာနံဟူသည့်ကား။ ဈာနတ္ထယသင်္ခါတံ။ ဈာန်သုံးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဣဒံအနုဿတိကာရဏံ။ ဤအနုဿတိတည်းဟူသောအကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယသံဝတ္တတိတိ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာယသံဝတ္တတိဟူသည့်ကား။ ဣမသ္မိံယေဝအတ္တဘာဝေ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘောဋ္ဌိပင်လျှင်။ သုခဝိဟာရတ္ထာယ။ ချမ်းသာစွာနေခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ အာလောကသညန္တိ။ အာလောကသညံဟူသည့်ကား။ အာလောကနိမိတ္တေ။ အလင်းဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌။ ဥပ္ပန္နသညံ။ ဖြစ်သောသညာကို။ ဒိဝါသညံအဓိဋ္ဌာတိတိ။ ဒိဝါသညံအဓိဋ္ဌာတိဟူသည့်ကား။ ဒိဝါသညံ။ နေဟူသောအဋ္ဌတ်ကို။ ဌပတိ။ တည်စေ၏။ ယထာဒိဝါတထာရတ္တိန္တိ။ ယထာဒိဝါတထာရတ္တိဟူသည့်ကား။ အနေနု။ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဝါ။ နေအခါ၌။ အာလောကသညာ။ နေစသည်တို့၏အလင်း၌ဖြစ်သောသညာကို။ မနသိကတာယထာ။ နှလုံးသွင်းအပ်သကဲ့သို့။ တထေဝ။ ထိုအတူပင်လျှင်။ ရတ္တိမ္ပိ။ ညဉ့်၌လည်း။ တံ။ ထိုနေစသည်တို့၏အလင်း၌ဖြစ်သောသညာကို။ မနသိကရောတိ။ နှလုံးသွင်း၏။ ယထာရတ္တိတထာဒိဝါတိ။ ယထာရတ္တိတထာဒိဝါဟူသည့်ကား။ အနေနု။ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရတ္တိ။ ညဉ့်၌။ အာလောကသညာ။ လစသည်တို့၏အလင်း၌ဖြစ်သောသညာကို။ မနသိကတာယထာ။ နှလုံးသွင်းအပ်သကဲ့သို့တထေဝ။ ထိုအတူသာလျှင်။ ဒိဝါပိ။ နေ၌လည်း။ တံ။ ထိုလစသည်တို့၏အလင်း၌ဖြစ်သောသညာကို။ မနသိကရောတိ။ နှလုံးသွင်း၏။ ဝိဝဇ္ဇေနာတိ။ ဝိဝဇ္ဇေနဟူသည့်ကား။ ပါကဇ္ဇေနထင်ရှားသော။ အပရိယောနဇ္ဈေနာတိ။ အပရိယောနဇ္ဈေနဟူသည့်ကား။ နိဝရဏေဟိ။ နိဝရဏတရားတို့သည်။ အနောနဇ္ဈေန။ မမြှေးရှက်အပ်သော။ သပ္ပဘာသံစိတ္တံဘာဝေတိတိ။ သပ္ပဘာသံစိတ္တံဘာဝေတိဟူသည့်ကား။ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဥာဏတ္ထာယ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ဟူသောအကျိုးငှါ။ သဟောဘာသကံ။ အရောင်အလင်းနှင့်တကွသော။ စိတ္တံ။ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ဖြူပောက်ဝေဖန်ပွားစေ၏။ ပန။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အာလောကသညံ မနသိကရောတိတိ။ အာလောကသညံ မနသိကရောတိဟူသော။ ယံ။ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ တံ။ ထိုစကားကို။ ထိနမိဒ္ဓဝိနောဒနာလောကသညံ။ ထိနမိဒ္ဓကိုပယ်ဖျောက်တတ်သောအလင်း၌ဖြစ်သောသညာကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၃၅

ဥာဏာလောကံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သောအလင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဥာဏဒဿန ပဋိလာဘာယာတိ၊ ဥာဏဒဿန ပဋိလာဘာယ ဟူသည် ကား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသင်္ခါတဿ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သော၊ ဥာဏဒဿနဿ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအမြင်ကို၊ ပဋိလာဘာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဣမမေဝကာယန္တိ အာဒိသု၊ ဣမမေဝကာယံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကား သည်းဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရုတော၊ အကျယ် အားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကာယ ဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအရာ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ကာမ ရာဂပ္ပဟာနာယာတိ၊ ကာမရာဂပ္ပဟာနာယဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏိ ကဿ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ ပဟာနုတ္တယ၊ ပယ်ခြင်းဟူသောဤကျိုးငှါ၊ သေယျထာဝိပသေယျာတိ၊ သေယျထာဝိပသေယျဟူသည်ကား၊ ပသေယျယထာဝိ၊ ရှု ရာသကဲ့သို့၊ သရိရန္တိ၊ သရိရံဟူသည်ကား၊ မတသရိရံ၊ သေသောအကောင်ကို၊ သိဝ ထိကာယဆန္ဒိတန္တိ၊ သိဝထိကာယဆန္ဒိတံ ဟူသည်ကား၊ သုသာနေ၊ သုသာန်၌၊ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော၊ မတဿ၊ သေပြီးသော၊ အဿ၊ ထို အကောင်အား၊ ဧကောဟံ၊ တရက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဧကာဟမတံ၊ ဧကာဟ မတမည်၏၊ မတဿ၊ သေပြီးသော၊ အဿ၊ ထိုအကောင်အား၊ ဒွိဟံ၊ နှစ်ရက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ ဒွိဟမတံ၊ ဒွိဟမတမည်၏၊ မတဿ၊ သေပြီးသော၊ အဿ၊ ထို အကောင်အား၊ တိဟံ၊ သုံးရက်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် တိဟမတံ၊ တိဟမတမည်၏၊ ဝါယုနာ၊ လေကြောင့်၊ တတ္ထာ၊ သားရေ အိတ်သည်၊ သမုဂ္ဂတာဝိယ၊ အထက်သို့တက်သကဲ့သို့၊ ဇိဝိတပရိယာဒါ နာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကုန်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၊ ယထာ နုတ္တမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ၊ သမုဂ္ဂတေန၊ တက်သော၊ သူနဘာဝေန၊ ဖူးဖူးရောင်သောအကောင်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ခုမာတတ္ထာ၊ ဖူးဖူးရောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓုမာတံ၊ ဥဒ္ဓုမာတမည်၏၊ ဥဒ္ဓုမာတမေဝ၊ သေသည်မှ အထက်ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌လေဖြင့်ပြည့်သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့ ဖူးဖူးရောင်သော အကောင်သည်ပင်လျှင်၊ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ ဥဒ္ဓုမာတက မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိကူလတ္ထာ၊ စက်ဆုပ်စွပ်ရှိသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ ကုန္တိယံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှအ
ထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌လေဖြင့်ပြည့်သော သားရေ အိတ်ကဲ့သို့
ဖူးဖူးရောင်သောအကောင်တည်း။ ဣတိတဿွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဒ္ဓုမာတကံ
ဥဒ္ဓုမာတက မည်၏၊ ဝိပရိဘိန္ဒဝဏ္ဏံ၊ အဖြူ အနီ အစရှိသည်တို့နှင့် ရော
သောများသောအားဖြင့် ညှိသောအဆင်းရှိသောအကောင်ကို၊ ဝိနိလံ၊
ဝိနိလဟူ၍၊ ဝုတ္တကိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိနိလမေဝ၊ ဝိနိလသည်ပင်လျှင်၊ ဝိနိလကံ၊
ဝိနိလကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိကူလတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝိနိလံ၊ ဝိနိလတည်း။ ဣတိ
တဿွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနိလကံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အဖြူ အနီ အစရှိသည်
တို့နှင့်ရောသောများသောအားဖြင့်ညှိသောအဆင်းရှိသောအကောင်၊ ဧတံ
ဤဝိနိလကဟူသော အမည်သည်၊ ဗံသုဿဒဋ္ဌာနေသု၊ အသားများရာ
အရပ်တို့၌၊ ဝုတ္တဝဏ္ဏဿ၊ နီသောအဆင်းရှိသော၊ ပုဗ္ဗသန္နိစယဋ္ဌာနေသု၊
ပြည်စုရာအရပ်တို့၌၊ သေတဝဏ္ဏဿ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော၊ ယေထု
ယေနေစ၊ များသောအားဖြင့်လည်း၊ နိလဝဏ္ဏဿ၊ ညှိသောအဆင်းရှိသော
နိလဋ္ဌာနေ၊ ညှိသောအရပ်၌၊ နိသဿာဓူကပါရုတဿေဝ၊ ညှိသောပုဆိုး
တို့ဖြင့်ရုံအပ်သကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ ဆဝသရိယေ၊ သေသောအကောင်၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပရိဘိန္ဒဋ္ဌာနေဟိဝါ၊ ပေါက်ကွဲရာ အရပ်တို့မှ
လည်းကောင်း၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဝဏမုခေဟိဝါ၊ အမာဝတို့မှ
လည်းကောင်း၊ ဝိဿန္နမာနပုဗ္ဗံ၊ ယိုစီးသောပြည်ရှိသော အကောင်သည်၊
ဝိပုဗ္ဗံ၊ ဝိပုဗ္ဗမည်၏၊ ဝိပုဗ္ဗမေဝ၊ ဝိပုဗ္ဗသည်ပင်လျှင်၊ ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကမည်၏
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပဋိကူလတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ကုန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ဝိပုဗ္ဗံ၊ ဝိပုဗ္ဗတည်း။ ဣတိတဿွာ၊ ထိုကြောင့်
ဝိပုဗ္ဗကံ၊ ဝိပုဗ္ဗကမည်၏၊ ဝိပုဗ္ဗကတာဝံ၊ ယိုစီးသောပြည်ရှိသောအကောင်
၏အဖြစ်သို့၊ ဇာတံ၊ ရောက်သည်တည်း၊ တဿာတာဝံ၊ ထိုသို့ယိုစီးသော
ပြည်ရှိသောအကောင်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သည်တည်း။ ဣတိတဿွာ
ထိုကြောင့်၊ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ဝိပုဗ္ဗကဇာတမည်၏၊ သောဣမမေဝကာယန္တိ၊
သောဣမမေဝကာယဟူသည်ကား၊ သောတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဣမိကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို၊ တေနကာယေန၊ ထိုသေသော
အကောင်၏ကိုယ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဥပသံ၊ ဟုတ်၊ ဥပ
နေတိ၊ ထပ်တူထပ်မျှဆောင်၏၊ ကထံဥပသံ၊ ခုဟုတ်၊ အဘယ်သို့ထပ်တူ
ထပ်မျှဆောင်သနည်းဟူမူကား၊ အယဗ္ဗိခေါကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်

၆-ဆတ္တနိပါတ်-၁၃-ဗျတ္တိသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၃၇

လည်း၊ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့ဖူးဖူးရောင်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဧဝံဘာဝီ၊ ဤသို့ဖူးဖူး
ရောင်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံအနုတိတော၊ ဤသို့ဖူးဖူးရောင်သည်၏အဖြစ်
သို့မလွန်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပသံဟာရေတိဥပနေတိ၊ ထပ်တူထပ်မျှဆောင်၏၊
ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းကောင်း၊ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇတေ
ဇောလည်းကောင်း၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိပါက်ဝိညာဉ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤသဘောတရားတို့၏အတ္ထိတာ
ယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ဌာနဂမ
နာဒိက္ခမောရပ်ခြင်း၊ သွားခြင်းအစရှိသည်တို့၌ခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမေသံ၊ ဤရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ ကမ္မဇတေဇော ဝိပါက်
ဝိညာဉ်တို့၏၊ ဝိဂမာ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ အယမ္ပိ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း
ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့ဖူးဖူးရောင်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဧဝံပူတိကသဘာဝေါယေဝ၊
ဤသို့ပုပ်သောသဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံဘာဝီတိ၊ ဧဝံဘာဝီဟူသည်ကား၊ ဧဝံဥဒ္ဓု
မာတကာဒိဘာဝေါ၊ ဤသို့သေသည်မှအထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌
လေဖြင့်ပြည့်သော သားရေအိတ်ကဲ့သို့ဖူးဖူးရောင်သောအကောင်စသည်
အထူးသည်၊ ဘဝိဝေတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံအနုတိတောတိ၊ ဧဝံအနုတိတော
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံဥဒ္ဓုမာတကာဒိဘာဝံ၊ ဤဥဒ္ဓုမာတကစသည်၏အဖြစ်
ကို၊ အနုတိက္ကန္တော၊ မလွန်နိုင်၊ ခန္ဓမာနန္တိ၊ ခန္ဓမာနံဟူသည်ကား၊ ဥဒချာ
ဒိသု၊ ဝမ်းအစရှိသည်တို့၌၊ နံသိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဥဒရမံသ ဩဠမံသ အက္ခိ
ကုဋ္ဌာဒိနိ၊ ဝမ်းသားနှုတ်ခင်းသားမျက်တွင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ လုပ္ပိတွာ
လုပ္ပိတွာ၊ နှုတ်၍နှုတ်၍၊ ခါဒိယမာနံ၊ ခဲအပ်သော၊ သမံသလောဟိတန္တိ၊
သမံသ လောဟိတံ ဟူသည်ကား၊ သေသာဝသေသမံသ လောဟိတ
ယုတ္တံ၊ ကြွင်းသည်မှကြွင်းသောအသားအသွေးတို့နှင့်ယှဉ်သော၊ နိမ္မိသ
လောဟိတမက္ခိတန္တိ၊ နိမ္မိသလောဟိတမက္ခိတံ ဟူသည်ကား၊ မံသေ၊
အသားသည်၊ ဒိဏေဝိ၊ ကုန်သော်လည်း၊ လောဟိတံ၊ သွေးသည်၊ နုသုဿ
တံ၊ မခန်းခြောက်သေးတံ၊ ထိုအကောင်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နိမ္မိသလော
ဟိတမက္ခိတန္တိ၊ နိမ္မိသလောဟိတမက္ခိတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အညေ
နာတိ၊ အညေနဟူသည်ကား၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဒိသာဘာဝေန၊ အရပ်
မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထမ္ဘိကန္တိ၊ ဟတ္ထမ္ဘိကံဟူသည်ကား၊ ပါဝိုဏ္ဏံပါဝိုဏ္ဏံ
အသီးအသီး၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ၊ ဖရိုဖရဲကြံသော၊ စတုသဗ္ဗိဘောဒမ္ပိ၊ ခြောက်ဆဲ့

၂၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

လေးချောင်းအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဗ္ဗိကံ၊ လက်ရိုးကို၊ ပါဒဗ္ဗိ
ကာဒိသုပိ၊ ခြေရိုးအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏၊ တေရောဝသိကာနိတိ၊ တေရောဝသိကာနိ ဟူသည်ကား၊
အဘိက္ကန္တသံဝဇ္ဈရာနိ၊ လွန်သော နှစ်ရှိကုန်သော၊ ပူတိနိတိ၊ ပူတိနိဟူ
သည်ကား၊ အန္တောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝါတာတပရုဗ္ဗိသမ္ပုဿန၊ လေ နေပူ မိနင်းရည်တို့၏ အတွေ့ဖြင့်၊ တေ
ရောဝသိကာ နေဝ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး မိနင်းစွတ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပူတိနိ၊ ပုတ်ဆွေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အန္တောဘူမိဂတာနိပန၊ မြေ၏အတွင်း၌တည်ကုန်သောအရိုးတို့သည်ကား၊
မိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဝုဏ္ဏက
ဇာတာနိတိ၊ ဝုဏ္ဏကဇာတာနိ ဟူသည်ကား၊ ဝုဏ္ဏဝုဏ္ဏံ၊ အမှန်အမှန်၊
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ၊ ဖရိုဖရဲကြံကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
ဝါကျတို့၌၊ သောဇ္ဈမမေဝါတိ၊ သောဇ္ဈမမေဝဟူ၍၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ခဇ္ဇမာနာဒိနံ၊ ခဲအပ်သောအကောင်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေ
န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊
အသ္မိမာနသမုပ္ပာတာယာတိ၊ အသ္မိမာနသမုပ္ပာတာယဟူသည်ကား၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထဿ၊ ဖြစ်သော၊ နဝိခဿ၊
ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ မာနဿ၊ မာနကို၊ သမုပ္ပာတတ္ထာယ၊ ပယ်ဖျောက်
ခြင်းငှါ၊ အနေကဓာတုပဋိဝေခယာတိ၊ အနေကဓာတု ပဋိဝေခယဟူ
သည်ကား၊ အနေကဓာတုနံ၊ များစွာသောစက္ခုအစရှိသော ဓာတ်တို့ကို၊
ပဋိဝိဇ္ဈနတ္ထာယ၊ ထိုးထွင်းခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ သတောဝအဘိက္ကမ
တိတိ၊ သတောဝအဘိက္ကမတိဟူသည်ကား၊ ဝန္တန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊
သတိပညာတိ၊ သတိပညာတို့၌၊ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
သာလျှင်၊ ဝန္တတိ၊ သွား၏၊ သတောဝပဋိက္ကမတိတိ၊ သတောဝပဋိက္ကမတိ
ဟူသည်ကား၊ ပဋိနိဝတ္တန္တောပိ၊ နောက်သို့ဆုတ်သော်လည်း၊ သတိပညာ
တိ၊ သတိပညာတို့၌၊ သမန္နာဂတောဝ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊
နိဝတ္တတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ သတိသမ္ပဇညာယာတိ၊ သတိသမ္ပ
ဇညာယဟူသည်ကား၊ သတိယာစ၊ သတိ၏လည်းကောင်း၊ ဉာဏသေစ၊
ဉာဏ်၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိသုတ္တေ၊
ဤသုတ်၌၊ သတိဉာဏာနိ၊ သတိနှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်တို့ကို၊ မိဿကာနိ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၃၉

ရောသည့်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အပြီးတည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဥစ္စာဝစန္တိ၊ ဥစ္စာဝစံဟူသည်ကား၊ ယံကိစ္ဆိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ မဟန္တုဒ္ဓကံ၊ အကြီးအလယ်ဖြစ်သော ရတနာကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥစ္စနိဓံ၊ အမြင့်အနိမ့်ဖြစ်သောရတနာကို၊ ဟိနန္တိ၊ ဟိနံဟူသည်ကား၊ နိဟိနံ၊ ယုတ်၏၊ ဂမ္ဘန္တိ၊ ဂမ္ဘံဟူသည်ကား၊ ဂါမဝါသိကာနံ၊ ရွာ၌နေသောသူရိက်တို့သည်၊ ဒသနံ၊ ရှစ်အပ်၏၊ ပေါထုဇ္ဇနိကန္တိ၊ ပေါထုဇ္ဇနိကံဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အနရိယန္တိ၊ အနရိယံဟူသည်ကား၊ နအရိယံ၊ အပြစ်ကင်းသည်မဟုတ်၊ နဥတ္တမံ၊ မမြတ်၊ နပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်၊ အနုတ္တသဗ္ဗိတန္တိ၊ အနုတ္တ သဗ္ဗိတံ ဟူသည်ကား၊ အနုတ္တ သန္နိသိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာအကျိုးစီးပွားကိုမရှိ၊ နနိဗ္ဗိဒါယာတိ၊ နနိဗ္ဗိဒါယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒနုတ္တယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နဝိရာဂါယံတိ၊ နဝိရာဂါယဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိဇုဇ္ဇနုတ္တယ၊ ကင်းခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နနိရောဓာယာတိ၊ နနိရောဓာယဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိနိရောဓာယ၊ တဖန်မဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နဥပသမာယာတိ၊ နဥပသမာယဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဂူပသမတ္တယ၊ ငြိမ်းခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နအဘိညာယာတိ၊ နအဘိညာယဟူသည်ကား၊ အဘိဇာနတ္တယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နသမ္ဗောဓာယာတိ၊ နသမ္ဗောဓာယဟူသည်ကား၊ သမ္ဗောဓိသင်္ခါတဿ၊ သမ္ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော၊ စတုမဂ္ဂဥာဏဿ၊ လေးပါးသောမဂ္ဂဥာဏ်ကို၊ ပဗ္ဗိဝိဇ္ဇနုတ္တယ၊ ထိုးထွင်းခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နနိဗ္ဗာနာယာတိ၊ နနိဗ္ဗာနာယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဝိဇ္ဇသဒ္ဓေါတိ၊ နိဝိဇ္ဇသဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဌိတသဒ္ဓေါ၊ တည်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဝိဇ္ဇပေမောတိ၊ နိဝိဇ္ဇပေမောဟူသည်ကား၊ ပတိဌိတပေမော၊ တည်သောချစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကန္တဂတောတိ၊ ဧကန္တဂတောဟူသည်ကား၊ ဧကန္တံ၊ စင်စစ်၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဝလပက္ခော၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

၂၄၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

အနက်တည်း။ အဘိပဿန္နောတိ။ အဘိပဿန္နောဟု သည်ကား။ အဘိပိယ။
အလွန်လျှင်။ ပဿန္နော။ ကြည်ညို၏။ တေဒါနုတ္တရိယန္တိ။ တေဒါနုတ္တရိယံ
ဟု သည်ကား။ တေ။ ဤသို့ဘုရား ဘုရားတပည့်သားတော်တို့ကို ဖူးမြင်
ခြင်းငှါသွားခြင်းသည်။ အနုတ္တရံ။ အတုမရှိသော။ ဟတ္ထိသိဒ္ဓိသိက္ခတိတိ။
ဟတ္ထိသိဒ္ဓိသိက္ခတိဟု သည်ကား။ ဟတ္ထိနိမိတ္တံ။ ဆင်လျှင်အကြောင်းရှိသော။
သိက္ခိတဗ္ဗံ။ သင်အပ်သော။ ဟတ္ထိသိပ္ပံ။ ဆင်အတတ်ကို။ သိက္ခတိ။ သင်၏။
သေသပဒေသုပိ။ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော။ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ ဥဇ္ဈာဝစန္တိ။ ဥဇ္ဈာဝစံဟု သည်ကား။ မဟန္တ ခုဒ္ဒကံ။ အကြီးအလယ်
ဖြစ်သော။ သိပ္ပံ။ အတတ်ကို။ သိက္ခတိ။ သင်၏။ ဥပဋ္ဌိတာပါရိစရိယာတိ။
ဥပဋ္ဌိတာပါရိစရိယာဟု သည်ကား။ ပါရိစရိယာယ။ လုပ်ကျွေးခြင်း၌။ ပစ္စု
ပဋ္ဌိတာ။ ရှေးရှုတည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘာဝယန္တိ အနုဿတိန္တိ။ ဘာဝ
ယန္တိ အနုဿတိ ဟု သည်ကား။ အနုတ္တရံ။ အတုမရှိသော။ အနုဿတိ။
အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းကို။ ဘာဝန္တိ။ ပွားစေကုန်၏။ ဝိဝေကပဋိ
သညတ္တန္တိ။ ဝိဝေကပဋိသညတ္တံဟု သည်ကား။ နိဗ္ဗာနနိဿိတံ။ နိဗ္ဗာန်၌
သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ခေမန္တိ။ ခေမံဟု သည်ကား။ နိရုပဒ္ဓဝံ။ ဥပဒ္ဓဝါမရှိ
သော။ အမတဂါမိနန္တိ။ အမတဂါမိနံဟု သည်ကား။ နိဗ္ဗာနဂါမိနံ။ နိဗ္ဗာန်
သို့ရောက်စေတတ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်ကို။ ဘာဝန္တိ။ ပွားစေ
ကုန်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အပ္ပမာဒေပမော
ဒိတာတိ။ အပ္ပမာဒေပမောဒိတာဟု သည်ကား။ သတိပိပ္ပဝါသသင်္ခါတေ။
သတိ၏ကင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေ။ အပ္ပမာဒတရား၌။ အာမော
ဒိတွာ။ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိပကာတိ။ နိပကာဟု သည်ကား။ နေ
ပက္ကေန။ ကိလေသာကိုခန်းခြောက်စေတတ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သောပညာ၌။ သမန္တာဂတာ။ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီလသံဝုတာတိ။
သီလသံဝုတာဟု သည်ကား။ သီလေန။ သီလဖြင့်။ သံဝုတာပိဟိတွာ။ ပိတ်
အပ်သောကာယန္တရံ။ ဝစီဒ္ဓါရုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေဝေကာလေနပစ္စန္တိ
တိ။ တေဝေကာလေနပစ္စန္တိဟု သည်ကား။ တေ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပုတ္တ
ပယုတ္တကာလေ။ သင့်တင့်ချောက်ပတ်သောကာလ၌။ ဇာနန္တိ။ ယကုန်၏။
ဟတ္ထဒုက္ခံနိရုဇ္ဈတိတိ။ ဟတ္ထဒုက္ခံနိရုဇ္ဈတိ ဟု သည်ကား။ ယသိဉ္စာနေ။
အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအရပ်၌။ သကလဝဋ္ဋဒုက္ခံ။ အလုံးစုံသောဝဋ္ဋိဆင်းရဲ
အပေါင်းသည်။ နိရုဇ္ဈတိ။ ချုပ်၏။ အမတံ။ သေခြင်းကင်းသော။ တံမဟာ
နိဗ္ဗာနံ။ ထိုမြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဇာနန္တိ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၃-အနုတ္တရိယဝဂ်၊ ၂၄၁

သိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အနုတ္တရိယာနိ၊ အနုတ္တရိယတို့ကို၊ မိဿကာနိ၊ မိဿကတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အပြီးတည်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြေခံသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊

၁ ဗတုတ္ထဿ၊ လေးခုမြောက်သောဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်၌၊ သေခဿာတိ၊ သေခဿဟူသည်ကား။ သတ္တဝိဓဿ၊ ခုနစ်ယေခံအပြားရှိသော၊ သေခဿ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုထုဇ္ဇနေပန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဗွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိမေရှိ၊ ပရိဟာနာယာတိ၊ ပရိဟာနာယဟူသည်ကား။ ဥပရူပရိဂုဏပရိဟာနာယ၊ အထက်အထက်၌ရအပ်လတ္တံ့သောမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူး၏ယုတ်ခြင်းငှါ။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သတ္ထုဂါရဝတာတိ၊ သတ္ထုဂါရဝတာဟူသည်ကား။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဂရုဘာဝကရဏံ၊ လေးသည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းတည်း။ ဓမ္မဂါရဝတာတိ၊ ဓမ္မဂါရဝတာဟူသည်ကား။ နဝရိဓေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား၌၊ ဂါရဝေါ၊ အရိုအသေပြုသည်၏အဖြစ်တည်း။ သံဃဂါရဝတာတိ၊ သံဃဂါရဝတာဟူသည်ကား။ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ ဂရုဘာဝေါ၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်တည်း။ သိက္ခာဂါရဝတာတိ၊ သိက္ခာဂါရဝတာဟူသည်ကား။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ ဂါရဝကရဏံ၊ ရိုသေသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း။ အပ္ပမာဒဂါရဝတာတိ၊ အပ္ပမာဒဂါရဝတာဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒတရား၌၊ ဂရုဘာဝေါ၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်တည်း။ ပဒိုသန္ဓာရဂါရဝတာတိ၊ ပဒိုသန္ဓာရဂါရဝတာဟူသည်ကား။ ဓမ္မာမိသဝသေန၊ ဓမ္မအာမိသတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါး အပြား ရှိသော၊ ပဒိုသန္ဓာရေ၊ အစေ့ အစပ်ပြုခြင်း၌၊ ဂါရုဘာဝေါ၊ ရိုသေခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌၊ ဂရု၊ အလေးပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထုဂရု၊ သတ္ထုဂရုမည်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း

၂၄၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အား၊ ဓမ္မေတရား၌၊ ဂရု၊ အလေးပြုခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မဂရု၊ ဓမ္မဂရုမည်၏။ တိဗ္ဗဂါရဝေါတိ၊ တိဗ္ဗဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ ဗဟလဂါရဝေါ၊ ထက်သောရိသေသည်၏ အဖြစ်ရှိသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ပဋိသန္ဓာရေ၊ အစေ့အစပ် ပြုခြင်း၌၊ ဂါရဝေါ၊ အရိုအသေပြုသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဋိသန္ဓာရဂါရဝေါ၊ ပဋိသန္ဓာရဂါရဝမည်၏။ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သပ္ပဒိုသောတိ၊ သပ္ပဒိုသောဟူသည်ကား၊ သဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးအကဲရှိသော၊ သဂါရဝေါ၊ ရှိသေခြင်းရှိသော၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤတတိယသုတ်၌၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပကို၊ မိဿကံ၊ မိဿကကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တိသောနာမ ဘိက္ခုတိ၊ တိသောနာမဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ထေရသေဝ။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနိ မထေရ်၏ သာလျှင်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ အတုနေတပည့်သည်၊ မဟိန္ဒိကောမဟာနူဘာဝေါတိ၊ မဟိန္ဒိကောမဟာနူဘာဝေါဟူသည်ကား၊ ဣဇ္ဈနဋ္ဌေန၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟိန္ဒိကော၊ မဟိန္ဒိကမည်၏။ အနုပ္ပရဏဋ္ဌေန၊ အစဉ်နှံ့ခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မဟာ၊ ကြီးသော၊ အာနူဘာဝေါ၊ အာနူဘောသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာနူဘာဝေါ၊ မဟာနူဘာဝမည်၏။ ဗိရသံခေါမာရိသမောဂ္ဂလ္လာနဣဓံ၊ ပရိယာယမကာသီတိ၊ ဗိရသံခေါမာရိသမောဂ္ဂလ္လာနဣဓံပရိယာယမကာသီဟူသောဤစကားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပကတိယာပိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း၊ သမုဒါစာရေဝစနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသော စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ လောကိယာ၊ လောက၌ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဗိရသံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ အာဂတမ္ပိ၊ လာရောက်သော ဂူကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတဗုဒ္ဓံ၊ မလာရောက်ဘူးသောသူကိုလည်းကောင်း၊ မနာပဇာတိယံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော သဘောရှိသော၊ အာဂတံ၊ လာရောက်သောသူကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ တာဝံ၊ အရှင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတော၊ လာရောက်သနည်း၊ တာဝံ၊ အရှင်သည်။ ဗိရသံ၊ ကြာမြင့်မှ၊ အာဂတော၊ လာ၏။ တေ၊ အရှင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဣဓေ၊ ဤ

၆-ကဏ္ဍနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊ ၂၄၃

အရပ်သို့၊ အာဂမနမဂ္ဂေါ၊ လာရောက်ကြောင်းဖြစ်သောခရီးကို၊ ဥာတော၊
 ထိအပ်သနည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌော၊ ခရီးမှားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သ
 လော၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊
 အယမ္ဗန၊ ဤတိဿအမည်ရှိသောဗြဟ္မာသည်ကား၊ အာဂတာပုဗ္ဗတ္တာယေ
 ဝ၊ လာရောက်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မိရသံခေါ်
 မာရိသအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ထေရော၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဗြဟ္မ
 လောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတိယေဝ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုမိရသံခေါ်မာရိသအစရှိသောစကား၌၊ ပရိယာယမကာသိတိ၊ ပရိယာ
 ယမကာသိဟူသည်ကား၊ ဝါရံ၊ အလှည့်ကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏၊ ယဒိဒံ၊ ဣဓာ
 ဂမနာယာတိ၊ ယဒိဒံ၊ ဣဓာဂမနာယဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤဗြဟ္မပြည်သို့၊
 အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်း၏၊ ယောအယံဝါရေ၊ အကြင်အလှည့်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်သို့ လာရောက်ခြင်း၏ အလှည့်ကို၊
 မိရသံ၊ ကြောမြင့်မှ၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒမာသနံပညတ္တန္တိ၊ ဣဒမာသနံပညတ္တံဟူသည်ကား၊
 မဟာရဟံ၊ မြတ်သောသူတို့အားတိုက်သော၊ ဗြဟ္မပလ္လက်၊ ဗြဟ္မပလ္လင်ကို၊
 ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဝေက္ခပ္ပသာဒေနာတိ၊
 အဝေက္ခပ္ပသာဒေန ဟူသည်ကား၊ အမိဂတေန၊ ရအပ်သော၊ အစလေန၊
 တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ မဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မဂ်၌ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း၌၊
 ဣမသ္မိံ၊ သုက္ကေ၊ ဤသုတ်၌၊ သောတာပတ္တိ ဂ္ဂဉာဏံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
 ဉာဏ်ကို၊ ကတိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိ
 ယဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသကော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့အဖို့၌
 ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ အနိစ္စသညာတိ၊ အနိစ္စသညာ ဟူသည်
 ကား၊ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏေ၊ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်၌၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်
 သောသညာတည်း၊ အနိစ္စေဒုက္ခသညာတိ၊ အနိစ္စေဒုက္ခသညာဟူသည်
 ကား၊ ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏေ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်၌၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်
 သောသညာတည်း၊ ဒုက္ခေ အနတ္တသညာတိ၊ ဒုက္ခေ အနတ္တ သညာဟူ
 သည်ကား၊ အနတ္တာနုပဿနာဉာဏေ၊ အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်၌၊ ဥပ္ပန္န
 သညာ၊ ဖြစ်သောသညာတည်း၊ ပဟာနသညာတိ၊ ပဟာနသညာဟူသည်

၂၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗည္ဗမတွဲ။

ကား၊ပဟာနာနုပဿနာဉာဏော၊ပဟာနာနုပဿနာဉာဏ်၌၊ဥပ္ပန္နသညာ၊
ဖြစ်သောသညာတည်း။ ဝိရာဂသညာတိ၊ ဝိရာဂသညာ ဟူသည်ကား၊
ဝိရာဂါနုပဿနာဉာဏော၊ဝိရာဂါနုပဿနာဉာဏ်၌၊ဥပ္ပန္နသညာ၊ဖြစ်သော
သညာတည်း။ နိရောဓသညာတိ၊ နိရောဓသညာဟူသည်ကား၊နိရောဓာ
နုပဿနာဉာဏော၊နိရောဓာ နုပဿနာဉာဏ်၌၊ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သော
သညာတည်း။

☞ ၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုခြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိဝါဒမူလာနီတိ၊ဝိဝါဒမူ
လာနီဟူသည်ကား၊ဝိဝါဒဿ၊ငြင်းခုံခြင်း၏၊မူလာနီ၊အကြောင်းတို့သည်၊
ကောဓနောတိ၊ ကောဓနောဟူသည်ကား၊ ကုဏ္ဍန၊လက္ခဏေန၊ အမျက်
ထွက်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ကောဓေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ ဥပနာဟိတိ၊ဥပနာဟိဟူသည်ကား၊ ဝေရအပ္ပမ္ဘိ
ဿဂ္ဂလက္ခဏေန၊ရန်ကိုမစွန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ဥပနာဟောန၊ရန်ညှိုးဖွဲ့
ခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊အဟိတာယဒုက္ခာယဒေဝမနုဿာ
နန္တိ၊အဟိတာယဒုက္ခာယဒေဝမနုဿာနံဟူသည်ကား၊ ခွိန္နံ၊နှစ်ယောက်
ကုန်သော၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဒေဝမနုဿာ
နံ၊နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊
သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကောသမ္ပကက္ခ
န္တကေ၊ကောသမ္ပကက္ခန္တက၌၊ခွိန္နံ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့
၏၊ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊
စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့
တည်း၊ဒွိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုသု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဝါဒံ၊
ငြင်းခုံခြင်းသို့၊အာပန္နေသု၊ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံဝိဟာရေးထို
ကျောင်း၌၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ အန္တေဝါသိကာ၊
တပည့်တို့သည်၊ဝိဝေန္တိ၊ငြင်းခုံကုန်၏၊တေသံ၊ထိုနှစ်ဦးသောရဟန်းတို့
၏၊ဩဝါဒံ၊အဆုံးအမကို၊ဂဏ္ဌန္တော၊ခံယူသော၊ဘိက္ခုနိသံဃော၊ရဟန်း
မိန်းမသံဃာသည်၊ ဝိဝေတိ၊ငြင်းခုံ၏၊တေတာ၊ထိုနောက်မှ၊ ဧဝံ၊ထို
နှစ်ဦးသောရဟန်းတို့၏၊ဥပဋ္ဌာကာ၊အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောဒါယကာတို့
သည်၊ဝိဝေန္တိ၊ငြင်းခုံကုန်၏၊အထ၊ထိုနောက်မှ၊ မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊အာ
ရက္ခဒေဝတာ၊ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည်၊ ဧကောဋ္ဌာသာ၊နှစ်ရပ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဦးသောလူတို့ကို စောင့်သောနတ်တို့

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊ ၂၄၅

တွင်းဓမ္မဝါဒီနံ၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်နတ်
 တို့သည်၊ ဓမ္မဝါဒီနိယော၊ တရားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ အဓမ္မဝါဒီနံ၊ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အာရက္ခဒေဝတာ၊ ကိုယ်စောင့်
 နတ်တို့သည်၊ အဓမ္မဝါဒီ နိယော၊ တရားမဟုတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အာရက္ခဒေဝတာနံ၊
 ကိုယ်စောင့်နတ်တို့၏၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုမ္မဒေဝတာ၊
 ဘုမ္မဝိုးနတ်တို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲပြားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိပရာယ၊ အဆင့်
 အဆင့်ဖြင့်၊ ယာဝဗြဟ္မဇောကာ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်၊ အရိယသာဝ
 ကေ၊ အရိယာ တပည့်သားတော်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗဒေဝ
 မနုဿာ၊ အလုံးစုံသောနတ်လူတို့သည်၊ နွေကောဋ္ဌာသာ၊ နှစ်ရတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အဖို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မဝါဒီဟိ၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ထက်၊ အဓမ္မဝါဒီနောဝ၊ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊
 အထူးသဖြင့်များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့အဓမ္မ
 ဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့များကုန်သောကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်တရားမဟုတ်သည်ကို၊
 ဗဟုကေဟိ၊ များသောနတ်လူတို့သည်၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုတရား
 မဟုတ်သည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်
 ၍၊ ဗဟုတရာဝ၊ အထူးသဖြင့်များစွာသော နတ်လူတို့သည် သာလျှင်၊
 အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တေ၊ ထိုများစွာသော
 နတ်လူတို့သည်၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ရှေးရှုပြု၍၊ ဝိ
 ဟရန္တာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံ
 ခြင်းသည်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊
 နက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈတ္တဝါတိ၊ အဇ္ဈတ္တဝဟူ
 သည်ကား၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ အတ္တန္တရပရိသာယ၊ အတွင်းပရိသတ်
 ၌၊ ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ပရိသာယ၊
 ပရိသတ်၌၊ မက္ခိတိ၊ မက္ခိဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏမက္ခ
 နလန္တမ္ပေသနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချေခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မက္ခေန၊ ကျေး
 ဇူးချေခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ပလ္လာသီတိ၊ ပလ္လာသီဟူ
 သည်ကား၊ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏေန၊ အစုံကိုယူခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပလ္လာ
 သေန၊ အပျင်းမှုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဣဿူကီတိ၊ ဣဿု
 ကီဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သက္ကာရာဒိနိ၊ အရိုအသေပြုခြင်း

၂၄၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

အစရှိသည်တို့ကို၊ ဣဿာယနလက္ခဏော၊ ငြိစူခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော၊
 ဣဿာယ၊ ငြိစူခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ မန္တရိတိ၊ မန္တရိ
 ဟူသည်ကား၊ အာဝါသမန္တရိယာဒိနိ၊ ကျောင်း၌ဝန်တိုခြင်းအစရှိသည်
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သဠောဘိ၊ သဠော ဟူသည်ကား၊
 ကေရာဇိုကော၊ စဉ်းလဲသည်၊ မာယာဝိတိ၊ မာယာဝိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဗု
 ဇိန္ဒာဒကော၊ မိမိအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သည်၊ ပါဝိန္ဒောဘိ၊ ပါဝိန္ဒော
 ဟူသည်ကား၊ အသန္တသန္တဝနိန္ဒကော၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောတရား
 ကိုထင်ရှားပြခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ဒုဿိသော၊ သိလမရှိသော ရဟန်း
 သည်၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိတိ၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ နတ္ထိကဝါဒိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
 တို့၏အကျိုးမရှိဟုယူသည်၊ အဟေတုကဝါဒိ၊ သတ္တဝါတို့အားကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းမရှိဟုအယူရှိသည်၊ အကိရိယ
 ဝါဒိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကိုပြုသည်မမည်ဟုအယူရှိသည်၊ သန္တိဋ္ဌိပရာ
 မာသိတိ၊ သန္တိဋ္ဌိပရာမာသိဟူသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဒိဋ္ဌမေဝ၊ မြင်
 အပ်သောအယူကိုသာလျှင်၊ ပရာမသတိ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်၏၊
 အာဓာနဂ္ဂါဟိတိ၊ အာဓာနဂ္ဂါဟိဟူသည်ကား၊ ဒဠဂ္ဂါဟိ၊ မြဲမြံစွာယူလေ့ရှိ
 သည်၊ ဒုပ္ပုနိဿဂ္ဂိတိ၊ ဒုပ္ပုနိဿဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော
 အယူကို၊ ဝိသန္ဓာပေတု၊ စွန့်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ န
 ဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဋ်တရားကိုသာလျှင်၊
 ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိတိ၊ ဝေဠု
 ကဏ္ဍကိဟူသည်ကား၊ ဝေဠုကဏ္ဍကနဝေဝါသိနိ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကအမည်
 ရှိသောမြို့၌နေလေ့ရှိသော၊ ဆဠာသမန္နာဂတန္တိ၊ ဆဠာသမန္နာဂတံဟူ
 သည်ကား၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂုဏာဂေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်း
 ဟူသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဒက္ခိဏံပတိဋ္ဌာပေတိ
 တိ၊ ဒက္ခိဏံပတိဋ္ဌာပေတိဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏၊
 ပုဗ္ဗေဝဒါနာသုမနောတိ၊ ပုဗ္ဗေဝဒါနာသုမနောဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
 ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာသမုမာသတော၊ လခွဲတလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ သောမနဿပတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပုဗ္ဗေဝဒါနာသုမနောအစရှိသောစကား၌၊ ဒဿာ
 မိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒကောလတော၊ မိတ်ဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ

၃-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊ ၂၄၇

ယံ၊ စ၍၊ ဣတော၊ ဤလယ်မှ၊ ဥဗ္ဗိတေန၊ ထွက်သောစပါးဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊
ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ လယ်ကိုယူခြင်းကို၊ အာဒိ၊
ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဗိန္နန္တဿ၊ ဤသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လတ္တတိ၊ ရဲအပ်၏၊ ဒဒံ၊
စိတ္တံပဿာဒေတိတိ၊ ဒဒံစိတ္တံပဿာဒေတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်
သော၊ မုဗ္ဗစေတနာပန၊ မုဗ္ဗစေတနာကိုကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါနကာလေ
ယေဝ၊ ပေးလှူသောအခါ၌သာလျှင်၊ လတ္တတိ၊ ရဲအပ်၏၊ ဒတွာ၊ အတ္တမနော
ဟောတိတိ၊ ဒတွာအတ္တမနောဟောတိဟူသည်ကား၊ အယံပရစေတနာ၊
ဤနောင်ဖြစ်သောစေတနာကို၊ အပရေပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ အနုဿရန္တဿ၊
အဖန်တလဲလဲအောင်မှေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လတ္တတိ၊ ရဲအပ်၏၊ ဝိတရာဂါတိ၊
ဝိတရာဂါဟူသည်ကား၊ ဝိဂတရာဂါ၊ ကင်းသောရာဂရှိကျန်သော၊ ဝိဏာ
သဝါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရာဂဝိနယာယဝါပဋိပန္နာတိ၊ ရာဂဝိနယာ
ယဝါပဋိပန္နာ ဟူသည်ကား၊ ရာဂဝိနယ ပဋိပဒံ၊ ရာဂကို ပယ်ဖျောက်
ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကျန်သော၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊
သော၊ ဤဒေသနာအစည်း၊ ဥက္ကဋ္ဌဒေသနာ၊ အလွန်အားဖြင့် ဖြစ်သောဒေ
သနာတော်တည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သောကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိဏာ
သဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားသာလျှင်၊ ဖိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒက္ခိဏာ၊
အလှူသည်၊ ဆဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတာ၊ ခြောက်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်၊
န၊ မဟုတ်လေသေး၊ အနာဂါမိသကဒါဂါမိသောတာပန္နာနုဗ္ဗိ၊ အနာဂါမိ
သဒါဂါမိသောတာပန် ဟို့အသေးကား၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်း
အခြားအားဖြင့်၊ တဒဟုပဗ္ဗဇိတာသ၊ ထို့နေ့ရှင်ပြုသော၊ တဏှာဂါရိက
သာမဏေဓုဿာဝါ၊ တဏှာစိုးဖြစ်သောသာမဏေအားလည်း၊ သောတာ
ပတ္တိမဂ္ဂတ္ထမေဝ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဟူသော အကျိုး၌သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရှင်ပြု၏၊ ပုညဿသမ္ပာဒါတိ၊ ပုညဿသမ္ပာဒါ ဟူသည်ကား၊ ဒါ
နဿ၊ ဒါနကုသိုလ်စေတနာ၏၊ ပရိပုဏ္ဏတာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်တည်း၊
သညတာတိ၊ သညတာဟူသည်ကား၊ သီလသညမေန၊ သီလကိုစောင့်
ခြင်းဖြင့်၊ သညတာ၊ စောင့်စည်းကျန်သော၊ သယံအာစမယိတွာနာတိ၊
သယံအာစမယိတွာနဟူသည်ကား၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ဒက္ခိ
ဏေယျာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ခေဝိဝ္ဇ္ဇာ၊
ဆေး၍၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ သစ်စေ၍၊ သကေဟိပါဏိဘိတိ၊
သကေဟိပါဏိဘိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့
ဖြင့်၊ သညေဟိတိ၊ သညေဟိဟူ၍ကား၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊

သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ရတနတ္ထယ ရုဏော၊ ရတနသုံးပါးတို့
၏ရုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်း၌၊ သဒ္ဓဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တေနစေ
တသာတိ၊ မုတ္တေနစေတသာဟူသည်ကား၊ လာဘမန္တေ ရာဒိဟိ၊ လာဘ
မန္တေရအစရှိသည်တို့မှ၊ ဝိမုတ္တေန၊ လွတ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဗျာ
ပဏ္ဏိသုခံလောကန္တိ၊ အဗျာပဏ္ဏိသုခံလောကံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါကွဲ၊ ဆင်းရဲ
မရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရ သုခ သောမနဿံ၊ ဖြတ်သော သုခ သောမနဿရှိသော၊
ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဒ္ဓသံဝါအသောသိံ ဝါတိ၊
အဒ္ဓသံဝါအသောသိံ ဝါဟူသည်ကား၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဇ္ဈိလိတွာ
ဗွင်၍၊ မာအဒ္ဓသံ၊ မမြင်စဘူး၊ အသုကသ္မိံ၊ ခွာနေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊
ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာအသောသိံ၊ မကြားစဘူး၊ ကထေန္တဿ
ဝါ၊ ပြောဆိုသောသူ၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ မာအသောသိံ၊ မကြား
စဘူး၊ ကထဉ္စိနာမာတိ၊ ကထဉ္စိနာမဟူသည်ကား၊ အာနနာမကာရဏေန၊
အာဟာယမည်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အာရက္ခဓာတုတိ၊ အာရက္ခဓာတု
ဟူသည်ကား၊ အာရက္ခ နဝသေန၊ ရှေးဦးစွာသောအားထုတ်ခြင်း၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ပဝတ္တဝိရိယံ၊ ဖြစ်သောဝိရိယသည်၊ နိက္ကမဓာတုတိ၊ နိက္ကမဓာတု
ဟူသည်ကား၊ ကောသဇ္ဇတော၊ ပျင်းခြင်းမှ၊ နိက္ခမနသဘာဝဝိရိယံ၊ ထွက်
မြောက်ခြင်းသဘောရှိသောဝိရိယသည်၊ ပရက္ကမဓာတုတိ၊ ပရက္ကမဓာတု
ဟူသည်ကား၊ ပရက္ကမသဘာဝေါ၊ အဆင့်ဆင့်ပျင်းရိခြင်းကိုနှိပ်နင်းခြင်း
သဘောရှိသောဝိရိယသည်၊ ထာမဓာတုတိ၊ ထာမဓာတုဟူသည်ကား၊
ထာမသဘာဝေါ၊ အစွမ်းသဘောရှိသောဝိရိယသည်၊ ဌိတိဓာတုတိ၊ ဌိတိ
ဓာတုဟူသည်ကား၊ ဌိတဘာဝေါ၊ တည်ခြင်း သဘောရှိသော ဝိရိယ
သည်၊ ဥပက္ကမဓာတုတိ၊ ဥပက္ကမဓာတုဟူသည်ကား၊ ဥပက္ကမသဘာဝေါ၊
လုံ့လပြုခြင်းသဘောရှိသော ဝိရိယသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ ဇေတံ၊ ဤအာရက္ခဓာတုအစရှိသောအမည်သည်၊ တေနတေနကာရ
ဏေန၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိရိယဿ၊
ဝိရိယ၏၊ နာမ်၊ အမည်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကမ္မာနန္တိ၊ ကမ္မာနံဟူသည်
ကား၊ ဝဇ္ဇဝါမိကမ္မာနံ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲသို့ရောက်စေတတ်သောကံတို့၏၊ သမု
ဒယာယာတိ၊ သမုဒယာယ ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာက္ခရာဏတ္ထာယ၊ ပေါင်း

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊ ၂၄၉

သည့်ဘိပြုခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ နိဒါနန္တိ၊ နိဒါနံဟူသည်ကား၊ ပစ္စယော
အကြောင်းသည်၊ လောဘဇနာတိ၊ လောဘဇနဟူသည်ကား၊ လောဘ
တော၊ လောဘကြောင့်၊ ဇာတေန၊ ဖြစ်သော၊ နပညာယန္တိတိ၊ နပညာယန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ဇေဓူပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်၊
နိဗ္ဗတ္တာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ နိဗ္ဗိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တိ
ကမ္မာနန္တိ၊ ကမ္မာနံဟူသည်ကား၊ ဝိဝဋ္ဌဂါမိကမ္မာနံ၊ ဝဋ္ဌ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်စေတတ်ကုန်သောကံတို့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသေ၊ သုက္ကေ၊ ဤသုတ်၌၊
ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ္ဌ်ကင်းသောဟုရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝေဠုဝနေတိ၊ ဝေဠုဝနေ
ဟူသည်ကား၊ မဟာမုလလိန္ဒဝနေ၊ ကြီးစွာသောဝါးတော၌၊ သဒ္ဓမ္မောတိ၊
သဒ္ဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊ သာသနသဒ္ဓမ္မော၊ သာသနာတော်တည်းဟု
သောသုတော်ကောင်းတရားသည်။ ။

၁၁ ဧကာဒသမေ၊ တဆ့်တခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စေတောဝသိပ္ပက္ခော
တိ၊ စေတောဝသိပ္ပက္ခောဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဝသိဘာဝံ၊ ဗိတ်၏လေ့လာ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သော၊ ပထဝိတေဝအဓိမုစ္စေယျာတိ၊
ပထဝိတေဝ အဓိမုစ္စေယျ ဟူသည်ကား၊ ထဒ္ဓါကာရံ၊ ခက်ထန်သော
အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော၊ ပထဝိဓာတု၊ ပထဝိဓာတ်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေယျ၊ ဖွတ်ရာ၏၊ ယံနိဿာယတိ၊ ယံနိဿာယဟူသည်
ကား၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ လင်ရှားရှိသော၊ ထဒ္ဓါကာရံ၊ ခက်ထန်သော အခြင်းအရာ
ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံပထဝိဓာတု၊ အကြင်ပထဝိဓာတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊
အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဒါရုက္ခန္တံ၊ သစ်တုံးကို၊ ပထဝိတေဝ၊ မြေဟူ၍
သာလျှင်၊ အဓိမုစ္စေယျ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသစ်တုံး၌၊ သာ၊ ထိုခက်
ထန်သောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော၊ ပထဝိဓာတု၊ ပထဝိဓာတ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်
သေသပဒါနိပိ၊ ကြွင်းသော ဝုန်တို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသစ်တုံး၌၊ ထဒ္ဓါကာရံ၊ ခက်ထန်သော အခြင်း
အရာဟုဆိုအပ်သော၊ ပထဝိဓာတု၊ ပထဝိဓာတ်သည်၊ အတ္ထိယထေဝ၊
ရှိသကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယုဿာကာရာ၊ အစေးဟူသော
အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဥဏ္ဍာကာရာ၊ ပူသောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော၊ တေဇောဓာတု၊

၂၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

တေဇောဓာတ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဝိတ္တ မှန်ကာရာ၊ ဖူးရောင်သော အခြင်း
 အရာဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါယောဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 ရတ္တဝဏ္ဏမိ၊ နိသော အဆင်းရှိသော။ သဇေ၊ အိုင်၌၊ ပဒုမပုပ္ဖသုဝဏ္ဏာ၊
 ပဒုမ္မာကြာပန်းအဆင်းရှိသော၊ သုဘဓာတ်၊ သုဘဓာတ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
 ပူတိဘူတေ၊ ဖုတ်ဆွေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ရုဏ္ဏေစေတီ၊ အမှန်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဖေဂ္ဂုပပဋိကာသုစ၊ အကာအပွေးတို့၌လည်းကောင်း၊ အမနုည
 ဝဏ္ဏာ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသော၊ အသုဘဓာတ်၊ အသုဘ
 ဓာတ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမနှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသော အသု
 ဘဓာတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဒါရုက္ခန္တံ၊ သစ်
 တုံးကို၊ အသုဘမိစ္ဆေတံ၊ အသုဘဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိမုစ္ဆေယျ၊ နှလုံးသွင်း
 ရာ၏၊ သလ္လက္ခေယျ၊ ဖွတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ မိဿ
 ကဝိဟာရောနာမ၊ လောကီလောကုတ္တရာ ရောသောအားဖြင့် နေခြင်းမည်
 သည်ကို၊ ကထိတော၊ ပောအပ်၏။ ။

၁၂ နှိဒသမေ၊ တဆွဲနှစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဂါမန္တဝိဟာရန္တိ၊
 ဂါမန္တဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ ဂါမန္တသေနာသနဝါသိံ။ ရွာနီးကျောင်း၌
 နေသော၊ သမာဟိတံနိသိန္နန္တိ၊ သမာဟိတံနိသိန္နံဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ
 ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ထိုရွာနီးကျောင်း၌၊ သမာမိံ၊ သမာမိကို၊ အပ္ပေတွာ၊
 ဝင်စား၍၊ နိသိန္နံ၊ နေသောရဟန်းကို၊ ဣဒါနိမန္တိ၊ ဣဒါနိမံဟူသည်ကား၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမံ၊ ဤရွာနီးကျောင်း၌ သမာမိကိုဝင်စား၍ နေသော
 ရဟန်းကို၊ သမာမိဌာစာဝေဿတိတိ၊ သမာမိဌာစာဝေဿတိဟူသည်
 ကား၊ သမာမိတော၊ သမာမိ၌၊ ဝုဠဟိဿတိ၊ တစေလတ္တံ့၊ နအတ္တမနော
 ဟောမိတိ၊ နအတ္တမနောဟောမိဟူသည်ကား၊ သကမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည်
 နကောတိ၊ မဖြစ်၊ ပစလောယမာနန္တိ၊ ပစလောယမာနံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါယ
 မာနံ၊ အိပ်သော၊ ဧကတ္တန္တိ၊ ဧကတ္တံဟူသည်ကား၊ ဧကသဘာဝံ၊ တူသော
 သဘောရှိသော၊ ဧကဂ္ဂဘူတံ၊ တခုတည်းသောအာရုံ ရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ အရုညသညံယေတံ၊ တောဟူသောအမှတ်ကိုသာလျှင်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်
 ၌၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
 အနုရုက္ခိဿတိတိ၊ အနုရုက္ခိဿတိဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဏ္ဌိဿတိ၊ ယူ
 လတ္တံ့၊ အဓိမုတ္တံဝါမောမိဿတိတိ၊ အဓိမုတ္တံဝါမောမိဿတိဟူသည်
 ကား၊ အညသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အခါတပါးသောကာလ၌၊ အဓိမုတ္တံ၊ ကိလေသာ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊ ၂၅၁

တို့မှမလွတ်သေးသော၊ စိတ္တံ၊ သမာဓိစိတ်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဉ္စဟိ၊
ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ ဝိမောစယိဿတိ၊ လွတ်စေ
လတ္တံ၊ ရိဉ္စတိတိ၊ ရိဉ္စတိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်၏၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ စွန့်
၏၊ ပဋိပ္ပကာမေတွာတိ၊ ပဋိပ္ပကာမေတွာဟူသည်ကား၊ ပနုဒိတွာ၊ ပယ်၍၊
ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မာယာတိ၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မာ
ယဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာရပဿာဝကဇုဏတ္ထာယ၊ ကျင်ကြီးကျင်ပေကို
ပြုခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ဇေတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဣမိနာ
ဌာနေန၊ ဤအရာဖြင့်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရညသေနာ
သနဿ၊ တောကျောင်း၏၊ ဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်
၏၊ သုတ္တန္တဿ၊ ပါဠိတော်၏၊ ပဌမကောဋ္ဌာသေ၊ ပဌမကောဋ္ဌာသ၌၊ ယံ၊
အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ဝုတ္တမေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နှိုဒ
သေသုတ် အပြီးတည်း၊ ဝတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊
ဝဂ်တည်း၊ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ခမ္ဘိကဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ငါးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ဂြေးဦးစွာသောသုတ်၌၊
အာယသ္မတာအာနန္ဒနသဒ္ဓိန္တိ၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒနသဒ္ဓိ ဟူသော
ဤစကားကို၊ အာယာမအာနန္ဒာတိ၊ အာယာမအာနန္ဒဟူ၍၊ ထေရံ၊ အရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွသွားတော်
မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဟော
တော်မူအပ်သော်လည်း၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုနေဟိ၊ မယုတ်
ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဝုတော
ဗြရံ၊ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေချိုးဆိပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေနုပသကံမိတိ၊ တေနုပသကံမိ
ဟူသည်ကား၊ ဧတဟေဝ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟေဝ၊ ထိုငါးရာသော
ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဝုတော၊ ဗြရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိ၊
ကပ်၏၊ ပရိသိဉ္စိတွာတိ၊ ပရိသိဉ္စိတွာဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝေါ
ဟာရဝစနံ၊ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ နှာယိတွာ

ရေချိုး၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဗ္ဗာပယမာ
 နောတိ၊ ပုဗ္ဗာပယမာနောဟူသည်ကား၊ ရတ္တနုပနံ၊ နိဿောနှစ်ထပ်သော
 သင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂဓိဝရံ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်း
 ကို၊ နိဟိဟတ္ထဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပစ္ဆိမကံ၊
 အနောက်ဖြစ်သော၊ လောကဓာတု၊ လောကဓာတ်ကို၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်၌၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုရုတ္တိမလောကဓာတု၊ အရှေ့လောကဓာတ်သို့၊ အဘိမုခေါ၊
 ရှေးရှု၊ ဝေါဒကဘာဝေန၊ ရေကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို
 ပုဗ္ဗသဒိဿနိ၊ ရှေးပကတိ ကိုယ်နှင့် တူကုန်သည်တို့ကို၊ ကုရုမာနော၊
 ပြုလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း၊ တေနတေနဌာနေန၊
 ထိုထိုအရပ်ဖြင့်၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ နှံတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ပဇ္ဇတ္တရိတွာ၊
 ကက်၍၊ သတ္တာရံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊
 အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုညချမ်းအခါ၌၊ အာကာ
 သတော၊ ကောင်းကင်၌၊ ပတမာနံ၊ ကျသော၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏကုဏ္ဍလံပိယ၊
 ရွှေနိနာ၊ ချင်းကဲ့သို့၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ ပစ္ဆိမလောကဓာတု၊ အနောက်
 လောကဓာတ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏၊ ပရိသုဒ္ဓရေတမဏ္ဍလောပိယ၊ ဝင်ကြယ်
 သောငွေဝန်းကဲ့သို့၊ ပါစိန လောကဓာတုတော၊ အရှေ့လောကဓာတ်၌၊
 စန္ဒော၊ လသည်၊ အတ္တုပ္ပိ၊ တက်၏၊ မဇ္ဈဌာနေပိ၊ အလယ်ဖြစ်သောအရပ်
 ၌လည်း၊ ဘိက္ခုသတပရိဝါရော၊ ရဟန်းတရား အခြံအရံရှိတော်မူသော၊
 သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်
 သောရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ ပုဗ္ဗကောဠက
 နဒိတိရေ၊ အရှေ့အရပ်၌တည်သော ရေချိုးဆိပ် မြစ်နား၌၊ လောကံ၊ လော
 ကကို၊ အလင်္ကာရမာနော၊ တန်ဆာဆင်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေန
 ခေါပနသမယေန (ပ) သေတောနာမနာဂေါတိ၊ တေနခေါပန သမယေန
 (ပ) သေတောနာမနာဂေါဟူသည်ကား၊ သေတဝဏ္ဏတာယ၊ ဖြူသော
 အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေလန္တနာမော၊ ဤသို့သေတဟူ၍၊ အင်
 သောအမည်ရှိသော၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ မဟာတူရိယတာဠိ
 တ ဝါဒိတေနာတိ၊ မဟာ တူရိယ တာဠိတ ဝါဒိတေန ဟူသည်ကား၊
 မဟန္တေန၊ ကြီးသော၊ တူရိယတာဠိတဝါဒိတေန၊ တူရိယသင်္ကဋ်ရှေးဦးစွာ
 တီးခြင်း နောက်မှ တီးခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဠိတဝါဒိတနှစ်ပါးတို့တွင်၊
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သံဃာရူနံ၊ တီးခြင်းသည်၊ တာဠိတံနာမ၊ တာဠိတမည်သည်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ခမ္ဘိကဝဂ်၊ ၂၅၃

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုရှေးဦးစွာတီးပြီးသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သံ
 စာဇ္ဇနံ၊ တီးခြင်းသည်၊ ဝါဒိတံ၊ ဝါဒိတမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနောဝိ
 ဇနောဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိဒဿနတ္ထံ၊ ဆင်ကိုကြည့်ရှုခြင်းဟူသောအကျိုး
 ဌ၊ သန္နိပတိတမဟာဇနော၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသော လူအပေါင်း
 သည်၊ ဒိသ္မာဇေဝမဟာတိ၊ ဒိသ္မာဇေဝမဟဟူသည်ကား၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊
 အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကိုးစုံသိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ နှုတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဥတ္တရိတွာ၊
 တက်၍၊ ဗဟိတီရေ၊ ကမ်းမှအပ၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို
 ဝေါဒကာနိ၊ ရေမရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဟတ္ထာလင်္ကာရေန၊ ဆင်တို့
 အားဆင်ရာသောတန်ဆာဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ တံ
 မဟာနာဂံ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဘိရူပေါဝတဘောတိ၊
 အဘိရူပေါဝတဘောဟူသော၊ ဣဒံသံသာဝစနံ၊ ဤမြီးမွင်းသောစကား
 ကိုးအာဟ၊ ဆို၏။ ကာယူပပန္နောတိ၊ ကာယူပပန္နောဟူသည်ကား၊ သရီရ
 သမ္ပတ္တိယာ၊ ကိုယ်၏ ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဥပပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ပရိပုဏ္ဏင်္ဂ
 ပစ္စင်္ဂေ၊ ပြည့်စုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာယသ္မာဥဒါယီတိ၊ အာယသ္မာဥဒါယီဟူသည်
 ကား၊ ပဋိသန္တိဒပ္ပတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်ပြီးသော၊ ကာဠုဒါယီတ္ထေ
 ရော၊ ကာဠုဒါယီ မထေရ်တည်း၊ ဇေတဒေါတတိ၊ ဇေတဒေါတဟူသည်
 ကား၊ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ ဘဏန္တံ၊ ဆိုသော၊ တံမဟာ
 ဇနံ၊ ထိုလူများအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံဇနော၊ ဤလူအပေါင်း
 သည်၊ အပောတုက ပဋိသန္တိယံ၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေ၌၊ နိဗ္ဗတ္တဟတ္ထိနော၊
 ဖြစ်သောဆင်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ ကထေတိ၊ ဆိုကြ၏။ ဗုဒ္ဓဟတ္ထိဿ၊
 ဘုရားတည်းဟူသောဆင်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ နကထေတိ၊ မဆိုးအဟံ၊
 ငါသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမံနာဟတ္ထိနာဂေန၊ ဤဆင်ပြောင်ဖြင့်၊
 ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသောဆင်၏၊
 ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို၊ ကထေဿ၊ ခမ်းဆိုးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္နောတွာ၊ ကြံ၍၊ ဇေတံ
 ဟတ္ထိဒေဝနုခေါဘန္တေတိ၊ အသိဝစနံ၊ ဇေတံဟတ္ထိဒေဝနုခေါဘန္တေ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ မဟတ္တန္တိ
 မဟတ္တံဟူသည်ကား၊ အာရောဟသမ္ပန္နံ၊ အရပ်၌ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မတ္တ
 န္တိ၊ ဗြဟ္မတ္တဟူသည်ကား၊ ပရိဏာဟသမ္ပန္နံ၊ အလုံး၌ပြည့်စုံသော၊ ဇေမာ
 ဟာတိ၊ ဇေမာဟဟူသည်ကား၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံနာဂသဒ္ဓေါ၊

ဤနာဂသဒ္ဓါသည်၊ ဟတ္ထိမိစေတ၊ ဆင်၌လည်းကောင်း၊ အဿဂေါဏနာဂ
ရုက္ခမနုဿေသုဝါပိ၊ မြင်း နွား ကံ့ ဂေါပင်လူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထတိ၊
သင်္ဇဏိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟတ္ထိပိခေါတိအာဒိ၊ ဟတ္ထိပိခေါဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာဂုန္တိ၊ အာဂုံဟူသည်ကား၊
ပါပကံလာမကံ၊ ပျက်စီးသော၊ အကုသလဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရားကို၊
တမဟံနာဂေါတိဗြူဒိတိ၊ တမဟံနာဂေါတိ ဗြူဒိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုမပြုကျင့်သောသူကို၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ ဣမေဟိဒ္ဓါရေဟိ၊ ဤဒ္ဓါရတို့ဖြင့်၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အကု
သလကမ္မပထာနဉ္စ၊ အကုသလကမ္မပထတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒ္ဓါဒသန္တံ၊
တဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ အကုသလဗိတ္တာနဉ္စ၊ အကုသိုလ်စိတ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ အကရဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်၊ နာဂေါတိ၊ နာဂဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို
၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဂုံ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်
ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဣတိဣမိနာအတ္ထေန၊ ဤအနက်ကြောင့်၊ နာဂေါ၊ နာဂ
မည်၏။ ဣမာဟိဂါထာဟိအနုမောဒါမိတိ၊ ဣမာဟိဂါထာဟိအနုမောဒါမိ
ဟူသည်ကား၊ စတုသဋ္ဌိပဒါဟိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးဒဂှိကုန်သော၊ သောဠ
သဟိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊
အနုမောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ အဘိနန္ဒာမိ၊ နှစ်သက်၏။ မနုဿဘူတန္တိ၊
မနုဿဘူတံဟူသည်ကား၊ ဒေဝါဒိတာဝံ၊ နတ်အစရှိသည်တို့၏အဖြစ်သို့၊
အနုပဂတိံ၊ မကပ်မူ၍၊ မာနုသံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ မနုဿ
မေဝ၊ လူ၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဘူတံ၊ ဖြစ်သော၊ အတ္တဒန္တန္တိ၊ အတ္တဒန္တံ
ဟူသည်ကား၊ အတ္တနာယေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော
အညေကိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဒမထံ၊ ဆုံးမခြင်းသို့၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဥပ္ပါဒိတေနေဝ၊ ဖြစ်စေ
အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဓမ္မေသန၊ မဂ်တည်းဟူသောဆုံးမခြင်း
ဖြင့်၊ စက္ခုတော၊ စက္ခုဒ္ဓါရေလည်း၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ သောတ
တောပိ၊ သောတဒ္ဓါရေလည်း၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဗာသနတောပိ၊
ဗာသနဒ္ဓါရေလည်း၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဇိတ္တိတောပိ၊ ဇိတ္တိဒ္ဓါရေ
လည်း၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ကာယတောပိ၊ ကာယဒ္ဓါရေလည်း၊
ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ မနတောပိ၊ မနောဒ္ဓါရေလည်း၊ ဒန္တော၊ ယဉ်
ကျေးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ဓမ္မိကဝဂ်၊ ၂၅၅

သု၊ ဤအရာတို့၌၊ ဒန္တောယဉ်ကျေးတော်မူ၏၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်
 မူ၏၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်းတော်
 မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တဒန္တန္တိ၊ အတ္တဒန္တဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ သုသမာဟိတန္တိ၊ သုသမာဟိတံဟူသည်ကား၊ ဒုဝိဓေနာပိ၊ နှစ်ပါး
 အပြားရှိသောသမာဓိဖြင့်လည်း၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဣရိယ
 မာနန္တိ၊ ဣရိယမာနံဟူသည်ကား၊ ဝိသာဒမာနံ၊ ရှေ့သွားသော၊ ဗြဟ္မပထေ
 တိ၊ ဗြဟ္မပထေဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌပထေ၊ မြတ်သောခရီး၌၊ အမတပထေ
 တိ၊ အမတပထေဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနပထေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောခရီး၌၊
 စိတ္တဿူပသမေရတန္တိ၊ စိတ္တဿူပသမေရတံဟူသည်ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနေ
 န၊ ပဌမဈာန်ဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတရားတို့ကို၊
 ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဒုတိယဇ္ဈာနေန၊ ဒုတိယဈာန်ဖြင့်၊ ဝိတက္ကဝိစာရေး၊
 ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို၊ တတိယဇ္ဈာနေန၊ တတိယဈာန်ဖြင့်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊
 တေုတ္တဇ္ဈာနေန၊ တေုတ္တဈာန်ဖြင့်၊ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဒုက္ခကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်း
 စေ၍၊ တသ္မိ၊ စိတ္တဿူပသမေ၊ ထိုစိတ်ဖြင့်ငြိမ်းရာဖြစ်သောတရား၌၊ ရတံ၊
 ဓမ္မ၊ ကျော်သော၊ အဘိရတံ၊ အလွန်ဓမ္မ၊ ကျော်သော၊ နမဿန္တိတိ၊ နမဿန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ မနဿိ၊ စိတ်ဖြင့်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မ
 ပဋိပတ္တိယာ၊ လောကုတ္တရာတရားအားကျော်သော အကျင့်ဖြင့်၊ နမဿန္တိ၊
 ရှိခိုးကုန်၏၊ သက္ကဋေ၊ အရိအသေပြုကုန်၏၊ ဂရုံကဧ၊ အလေး
 အမြတ်ပြုကုန်၏၊ သဗ္ဗဓမ္မာနု ပါရုန္တိ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရုံ ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနဓာတုဓမ္မာနံ၊ ခန္ဓာအာယတ
 နဓာတ်တရားတို့၏၊ အဘိညာပါရု၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းဟူသော
 ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏၊ ပရိညာပါရု၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဟူသော
 ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏၊ ပဟါနပါရု၊ ပယ်ခြင်းဟူသောကမ်းတဘက်
 သို့ရောက်၏၊ ဘာဝနာပါရု၊ ပွားခြင်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
 ၏၊ သန္တိ၊ ကိရိယာယပါရု၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့
 ရောက်၏၊ သမာပတ္တိပါရု၊ သမာပတ်ဟူသောကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဗ္ဗေန၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ပါရဂမနေန၊ ကမ်းတ
 ဘက်သို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ ပါရုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ ပါရု
 ပတ္တံ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊ မတ္တကပတ္တံ၊ အထွဋ် အထိပ်သို့
 ရောက်သော၊ ဒေဝါဝိတံ၊ နမဿန္တိတိ၊ ဒေဝါဝိတံနမဿန္တိ ဟူသည်ကား၊

ဒုက္ခပ္ပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သုဗြဟ္မဒေဝဂုတ္တာဒယော၊
 သုဗြဟ္မနတ်သားအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝါဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 သုခပတ္တာ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠဝါသိနော၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာ
 ဌ်နေကုန်သော၊ ဒေဝါဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့ကို၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိမေအရဟတောသုတန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ဣတိ
 မေအရဟတောသုတံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကာရဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အရ
 ဟာတိ၊ အရဟာဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ၊ ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်
 သော၊ တုမှ၊ ကံယေဝ၊ သင်တို့၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ သဗ္ဗသံ
 ယောဇနာတိတန္တိ၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော၊ ဒသဝိသံယောဇနာနိ၊ ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်တို့ကို
 အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သော၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမာဂတန္တိ၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမာဂတံဟူသည်
 ကား၊ ကိလေသဝနတော၊ ကိလေသတည်းဟူသောတောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗနံ
 ကိလေသတည်းဟူသောတောမရှိသော၊ ကိလေသဝနဟေတံ၊ ကိလေ
 သတည်းဟူသောတောမှကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာဂတံသမ္ပတ္တံ၊
 ရောက်သော၊ ကာမေဟိနိက္ခမရေတန္တိ၊ ကာမေဟိနိက္ခမရေတံဟူသည်ကား၊
 ဒုဝိသေဟိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသ
 ကာမတို့မှ၊ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်မြောက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောစ၊ ရှစ်ပါးသော
 သမာပတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယ
 မဂ္ဂါစ၊ အရိယမဂ်တို့သည်၎င်း၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမ
 တို့မှ၊ နိက္ခမ္ပနာမ၊ ထွက်မြောက်သည်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ရှစ်ပါး
 သောသမာပတ် လေးပါးသော အရိယမဂ်တို့၌၊ ရေတံအဘိရေတံ၊ အလွန်မွေ့
 လျော်သော၊ မုတ္တံသေသာဝကဉ္စနန္တိ၊ မုတ္တံသေသာဝကဉ္စနံဟူသည်ကား၊
 သေသာဝကတော၊ ကျောက်ခတ်မှ၊ မုတ္တံ၊ ထွက်သော၊ ကဉ္စနသဒိသံ၊
 ရွှေစင်နှင့်တူသော၊ သံဗ္ဗေအဗ္ဗရူပိကိ၊ သံဗ္ဗေအဗ္ဗရူပိဟူသည်ကား၊ သံဗ္ဗေ
 သတ္တေ၊ အလုံးစုံသောသံတ္တဝါတို့ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရူပိ၊
 ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ အဋ္ဌမကံ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာနုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရူပိတာယ၊ ဖြစ်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသ-၁-၅-ခွေကဝဂ်၊ ၂၅၇

သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောတာပနံ၊ သောတာပန်သည်၊ အစ္စရုဗိနာမ၊ လွန်၍နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်မည်၏၊ သောတာပနံ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရုဗိတာယ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်၊ အစ္စရုဗိနာမ၊ လွန်၍နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်မည်၏၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရုဗိတာယ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ အစ္စရုဗိနာမ၊ လွန်၍နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်မည်၏၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရုဗိတာယ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကာသဝေါ၊ မဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အစ္စရုဗိနာမ၊ လွန်၍နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်မည်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သောတာပန်သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် မဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရုဗိတာယ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အစ္စရုဗိနာမ၊ လွန်၍နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်မည်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္တရုဗိတာယ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အစ္စရုဗိနာမ၊ လွန်၍နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်မည်၏၊ ဟိမဝါညေသိလုတ္တယတိ၊ ဟိမဝါညေသိလုတ္တယေ ဟူသည်ကား၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ တောင်မင်းသည်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်တို့ကို၊ အတိရောစတိယထာ၊ လွန်၍တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတိရောစတိ၊ လွန်၍တင့်တယ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သစ္စနာမောတိ၊ သစ္စနာမောဟူသည်ကား၊ တစ္ဆနာမော၊ မှန်သောအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘူတနာမော၊ ဟုတ်သောအမည်ရှိတော်မူသော၊ အာဂုံ၊ ယုတ်မာသောမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို၊ အကရုဏေနေဝ၊ မပြုခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အဝိတထနာမော၊ မချွတ်ယွင်းသောအမည်ရှိသော၊ သောရုတ္တန္တိသောရုတ္တံဟူသည်ကား၊ သုစိသီလံ၊ စင်ကြယ်သောသီလသည်၊ အဝိဟိံသာတိ၊ အဝိဟိံသာဟူသည်ကား၊ ကရုဏာစ၊ ကရုဏာဈာန်သည်လည်းကောင်း၊ ကရုဏာပုဗ္ဗတာဂေါစ၊ ကရုဏာဈာန်၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောဥပစာရဈာန်သည်လည်းကောင်း၊ ပါဒါနာဂဿတေဒုဝေတိ၊ ပါဒါနာဂဿတေဒုဝေဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသောဆင်ပြောင်

၂၅၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ဖြစ်တော်မူသော၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ တေဒုဝေ၊ ထိုစင်ကြယ်သော
သီလကရုဏာဈာန်ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသော တရားတို့သည်၊ ပုရိ
မာပါဒါ၊ ရှေ့မြေတို့မည်ကုန်၏၊ တပေါတိ၊ တပေါဟူသည်ကား၊ ရတ
သမာဒါနံဆောက်တည်အပ်သော ရတင်အကျင့်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊
ဗြဟ္မစရိယံဟူသည့်ကား၊ အရိယမဂ္ဂသီလံ၊ အရိယမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသီလ
တည်း၊ စရုဏာနာဂဿတျာပရေတိ၊ စရုဏာနာဂဿတျာပရေဟူသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ဖြစ်တော်မူသော၊
တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ နှစ်ပါးကုန်သောရတင်
အကျင့် အရိယမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သီလတို့သည်၊ ပန္နိမပါဒါ၊ နောက်မြေ
တို့မည်ကုန်၏၊ သဒ္ဓါ၊ ဟတ္ထောတိ၊ သဒ္ဓါ၊ ဟတ္ထောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါမယာ
ယ၊ သဒ္ဓါဟုဆိုအပ်သော၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ ဥပေခါသေတဒန္တဝါတိ၊ ဥပေခါသေတဒန္တဝါဟူသည်
ကား၊ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာမယေတိ၊ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သေတ
ဒန္တဟိ၊ ပြုသောအစွယ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သတိဂီဝါ
တိ၊ သတိဂီဝါ ဟူသည်ကား၊ နာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်၏၊ အင်္ဂုပစ္စင်္ဂသိရာဇာ
လာနံ၊ အင်္ဂု ၂၂ ကြီးငယ် အပေါင်းတည်းဟူသော ကွန်ယက်တို့၏၊ ဂီဝါ၊
လည်သည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်၏၊
သောရေစွာဒီနံ၊ စင်ကြယ်သောသီလအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊
သတိ၊ သတိသည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ သတိဂီဝါတိ၊ သတိဂီဝါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သိရောပညာတိ၊
သိရောပညာဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်၏၊ သိရော၊ ဦးခေါင်း
သည်၊ ဥတ္တမင်္ဂံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသောဆင်ပြောင်၏၊
သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သည်၊ ဥတ္တမင်္ဂံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်၊
သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သိရောပညာတိ၊ သိရောပညာဟူ၍၊
ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိမံသာဓမ္မပိန္နနာတိ၊ ဝိမံသာဓမ္မပိန္နနာဟူသည်ကား၊
ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်၏၊ အဂ္ဂသောဏ္ဍာ၊ နှာမောင်းဖျားသည်၊ ဝိမံသာ
နာမ၊ ရံစမ်းကြောင်းမည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သော၊ ထို

ဆင်ပြောင်သည်။ တာယ၊ ထိုနှာမောင်းဖျားနှင့်၊ ထန္တရုဒ္ဓကဉ္စ၊ ခက်ထန်
သောဝတ္ထု၊ နူးညံ့သောဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ ခါဒိတဗ္ဗ၊ ခါဒိတဗ္ဗဉ္စ၊
ခဲအပ်သောဝတ္ထု၊ မခဲအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမံသတိယထာ၊
စုံစမ်းယကဲ့သို့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောဝတ္ထု
ကို၊ ပဗဟတိယထာ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သောဝတ္ထုကို၊
အာဒိယတိယထာ၊ ယူသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊
တရားတည်းဟူသောဆင်ပြောင်၏။ ဓမ္မကောဋ္ဌာသ ပရိစ္ဆေဒက ဥာဏာ
သင်္ခါတာ၊ တရားအရကိုပိုင်းခြားတတ်သော ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မ
ဝိန္တနာ၊ တရားကိုကြံကြောင်း ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော ဥာဏ်သည်၊
ဝိမံသာ၊ ဝိမံသမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေနဥာဏေန၊
ထိုဝိမံသပညာဖြင့်၊ သမိတဗ္ဗ၊ သမိတဗ္ဗေ၊ ဖြစ်အပ်သည်၊ မဖြစ်အပ်သည်
ဟုဆိုအပ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမံ
သာဓမ္မဝိန္တနာတိ၊ ဝိမံသာဓမ္မဝိန္တနာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မကုန္တိသ
မာတပေါတိ၊ ဓမ္မကုန္တိသမာပေါဟူသောဝုဒ်၌၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမာဓိ၊ စ
တုတ္ထဈာန်သမာဓိကို၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကုန္တိယေဝ၊ ဝမ်း
သည်ပင်လျှင်၊ သမာတပေါ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏တည်ရာတည်း၊ ကုန္တိ
သမာတပေါ၊ ဝမ်းသည်ပင်လျှင်ကောင်းသောအကျင့်၏တည်ရာ၊ သမာတ
ပေါနာမ၊ သမာတပမည်သည်ကား၊ သမာတပဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းသောအကျင့်
၏တည်ရာတည်း၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာတရားအား၊ ဓမ္မာ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာ
ဓိဟုဆိုအပ်သော၊ ကုန္တိသမာတပေါ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏တည်ရာ
ဖြစ်သောဝမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မကုန္တိသမာ
တပေါ၊ ဓမ္မကုန္တိသမာတပမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသမာ
ဓိသ္မိံ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၌၊ ဌိတာဿ၊ တည်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေတေ
ဣဒ္ဓိဝိဓာဓိဓမ္မာ၊ ထိုထိုဣဒ္ဓိဝိဓ အစရှိကုန်သော ကျေးဇူးတရားတို့သည်၊
ဣဇ္ဈန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်သမာဓိ
ကို၊ ကုန္တိသမာတပေါတိ၊ ကုန္တိသမာတပဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေကောဟူသည်ကား၊ ကာယစိတ္တဥပမိဝိဝေ
ကော၊ ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေက ဥပမိဝိဝေကတည်း၊ နာဂဿ၊ ဆင်
ပြောင်၏။ ဝါလမိ၊ အမြီးသည်၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့ကို၊ ဝါရေတိယထာ၊ မြစ်
သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဝိဝေ
ကော၊ ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေက ဥပမိဝိဝေကသည်၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတေ၊

၂၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

လူရဟန်းတို့ကို၊ ဝါရေတိ၊ မြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုကာယ
 ဝိဝေက ဝိတ္တဝိဝေက ဥပဝိဝိဝေကကို၊ ဝါလမိတိ၊ ဝါလမိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဈာယိတိ၊ ဈာယိဟူသည့်ကား၊ ခုရိခေနေ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသော၊ ဈာနေန၊ ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယိ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော၊ အဿာသရ၊
 တောတိဇ္ဈေ၊ အဿာသရတောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္တောရော၊ အကုလ်
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ နာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်၏၊ အဿာသ
 ပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထွက်သက်
 ဝင်သက်၌၊ ရတောဝိယ၊ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓနာဂဿ၊ ဘုရား
 တည်းဟူသောဆင်ပြောင်၏၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလသမာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗလသမာပတ်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်တော်မူ၏၊ အဿာသ
 ပဿာသေဟိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့၌၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နဝတ္တတိယထာ
 မဖြစ်သကဲ့သို့၊ တာယ၊ ထိုဗလသမာပတ်၌၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နဝတ္တတိ၊ မဖြစ်
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထသံဝုတောတိ၊
 သဗ္ဗတ္ထသံဝုတော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗန္တရေသု၊ အသုံးစုံသော နှိုတို့၌၊
 သံဝုတော၊ စောင့်စည်း၏၊ အနဝဇ္ဇာနိတိ၊ အနဝဇ္ဇာနိဟူသည်ကား၊ သမ္မာ
 အာဇီဝေန၊ ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဘောဇနာနိ၊ ဖြစ်
 သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ သာဝဇ္ဇာနိတိ၊ သာဝဇ္ဇာနိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝိဝေ
 မိစ္ဆာဇီဝဝသေန၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ယုတ်မာသောအသက်မွေးခြင်း
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဘောဇနာနိ၊ ဖြစ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အဏု
 ထူလန္တိ၊ အဏုထူလံဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကဉ္စ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
 မဟန္တဉ္စ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံဆေတွာနဗန္ဓနန္တိ၊ သဗ္ဗံဆေတွာ
 နဗန္ဓနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒသဝိမ္ဗေ၊ ဆယ်ပါးအပြား
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ခဗ္ဗိတွာန၊ ဖြတ်၍၊
 နုပလိမ္ပတိလောကေနာတိ၊ နုပလိမ္ပတိလောကေနဟူသည်ကား၊ လောကေ
 န၊ သတ္တလောကနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိလေပပဟိ၊ တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိမ်းကျခြင်းတို့ဖြင့်၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျ၊ မဟာ
 ဝိနိတိ၊ မဟာဝိနိဟူသည်ကား၊ မဟာအဂ္ဂိ၊ ကြီးစွာသောမီးသည်၊ ဝိညူဟိ
 ဒေသိတာတိဇ္ဈေ၊ ဝိညူဟိဒေသိတာဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါပတ္တော
 ပဗ္ဗိသန္တိဒါသို့ရောက်သော၊ ကာဠုဒါယိတ္ထေရာဝ၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်
 သည်သာလျှင်၊ ဝိညူ၊ သိကြားလိမ္မာသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏၊
 တေန၊ ထိုပညာရှိသော ကာဠုဒါယိမထေရ်သည်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောအပ်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပစ္ဆိမသက-၅-ခဗ္ဗိကဝဂ်၊ ၂၆၀

သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိညိဿန္တိ
မဟာနာဂါနာဂံ နာဂေန ဒေသိတန္တိ၊ ဝိညိဿန္တိ မဟာနာဂါနာဂံ နာ
ဂေနဒေသိတံ ဟူသည်ကား၊ ဥဒါယိတ္ထရနာဂေန၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်
တည်းဟူသော ဆင်ပြောင်သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓနာဂံ၊
ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကို၊ ဣတဓေ၊ ဤမှတစ်ပါး ကုန်သော၊
စိဏ္ဍာသဝါနာဂါပိ၊ ရဟန္တာဗုဒ္ဓိလ်တည်းဟူသော ဆင်ပြောင်တို့သည်
သည်း၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ သရိရံပိဇဟန္တိ၊ သရိရံပိဇဟံဟူသည်
ကား၊ သရိရံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာယိဿတိ ဟူသည်ကား၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ ကိလေသ
ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသသန္တုဋ္ဌိဝိပဿန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းတော်မူ၏။
ယမကဿာလန္တရေ၊ အင်ကြင်းပင်တို့၏အကြား၌၊ အနုပါဒိသေသာယ၊
အနုပါဒိသေသ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
ယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြုလတ္တံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္တိဒါပက္ခော၊ ပဋိသန္တိဒါ
သို့ရောက်သော၊ ဥဒါယိတ္ထရော၊ ကာဠုဒါယိမထေရ်သည်၊ သောဠသဟိ
တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာတိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ စတုသမ္ဘိယာ၊
ခြောက်ဆဲ့လေးပါးအပြားရှိသော၊ ပါဒေဟိ၊ ပါဒတို့ဖြင့်၊ ဒသဗလဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊
ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ ဒေသနာဝဿာနေ၊ ဒေသနာ
တော်၏အဆုံး၌၊ စတုရာသိတိပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အမတပါနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
အပျော်ကို၊ ပီဝိ၊ သု၊ သောက်နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်အပြီး
တည်း။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကထံကထံနာမာတိ၊ ကထံ
ကထံနာမဟူသည်ကား၊ ကေနကေနနာမကာရေဏေန၊ အဘဟံမည်သော
အဘဟံမည်သောအကြောင်းဖြင့်၊ အညေယျောတိ၊ အညေယျောဟူသည်
ကား၊ အာဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။ ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိနာမ
ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံနာမဓမ္မေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောတရား၌၊ သမ
သမဂတိယာတိ၊ သမသမဂတိယာဟူသည်ကား၊ သမဘာဝနေဝ၊ တူမျှ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမဂတိကာ၊ တူမျှသောအလားရှိကုန်သည်၊
ဘဝိဿန္တိတိ၊ ဘဝိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသကဒါဂါပိ

ပတ္တောတုသိတကာယံဥပပန္နောတိ၊ သကဒါဂါမိပတ္တောတုသိတကာယံ
ဥပပန္နောဟူသည်ကား၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂလော၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဟုတွာဖြစ်၍၊ တုသိတဘဝနေယော၊ တုသိတာဘဝ၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်၏၊ ကထံကထံနာမာတိ၊ ကထံကထံနာမဟူသည်ကား၊ ကေနကေန
ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ကိ၊
အသို့နည်း၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဒေသိတောနုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော၊
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ဒေသိတောနုခေါ၊
ဟောတော်မူအပ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
အဇာနိန္ဒော၊ မသိနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံခေါပနေတံဘဂိနိဘဂဝတာဗျာက
တန္တိ၊ ဧဝံခေါပနေတံဘဂိနိဘဂဝတာဗျာကတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
မူ၏၊ အဗ္ဗကာ၊ အဗ္ဗက သညာတိ၊ အဗ္ဗကာ၊ အဗ္ဗက သညာ ဟူသည်ကား၊
ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိသညာဇော၊ မိန်းမတို့၏အမှတ်သညာ
၌သောလျှင်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ကေစပုရိသပုဂ္ဂလပရောပရိယ
ဉာဏောဘိဇ္ဇေ၊ ကေစပုရိသပုဂ္ဂလပရောပရိယဉာဏဟူသောဤပါဠိ၌၊
ပုရိသပုဂ္ဂလာနံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တိက္ခမုဒုဝသေန၊
ထက်သည်နဲ့ သည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယဉာဏံ၊ သဒ္ဓါ
အစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့၏ရင့်သည် မရင့်သည်ကို သိတတ်သောဉာဏ်ကို၊
ပုရိသပုဂ္ဂလပရောပရိယဉာဏံ၊ ပုရိသပုဂ္ဂလပရောပရိယဉာဏ်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿော၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာလာ၊ မိုက်သော၊ မိဂသာလာ၊ မိဂသာ
လအမည်ရှိသောဒါယိကာမသည်၊ ကာစ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောမိန်းမ
နည်း၊ ပုရိသပုဂ္ဂလာနံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိ
ယဉာဏံ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြိယတို့၏ရင့်သည် မရင့်သည်ကို သိတတ်
သောဉာဏ်၌၊ အပ္ပမ္ပိဟာ၊ ဝိသယာ၊ အပိတ်အပင်အဆီးအတားမရှိသော
အရာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ကေစ၊ အဘယ်
သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်း၊ ဧတံဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေး၏၊ သုဝိဒုရေ၊ အလွန်ဝေး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဇ္ဇေ၊ ဤကာစာ၊ ဘာနန္ဒမိဂသာလာဥပါသိကာအစရှိသောဝုဒ်၌၊ သင်္ခပေါ၊
အကျဉ်းတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မိဂသာလာယ၊ မိဂသာလာအမည်ရှိ
သောဒါယိကာမမှာ၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဒုရတာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခမ္မဇ္ဇေ၊ အာနန္ဒာတိအာဒိ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ဓမ္မိကဝဂ်၊ ၂၆၃

ကဏ္ဍမေအာနန္ဒာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
သောရတောဟောတိတိ၊ သောရတောဟောတိဟူသည်ကား၊ ပါပတော၊
မကောင်းမှုမှ၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဩရတော၊ ကြည်သည်၊ ဝိရတော၊ အထူး
သဖြင့်ကြည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုရတောတိတိ၊ သုရတော ဟူ၍
လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဘိနန္ဒန္တိ သဗြဟ္မစာရိဇကတ္ထဝါ
သေနာတိ၊ အဘိနန္ဒန္တိ သဗြဟ္မစာရိဇကတ္ထဝါသေနဟူသည်ကား၊ တေန၊
ထိုမကောင်းမှုမှကောင်းစွာကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဇကတော
ဝါသေန၊ အတူတကွနေခြင်းဖြင့်၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်း သုံးတော်တို့
သည်၊ အဘိနန္ဒန္တိတုဿန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏၊ ဇကန္တ ဝါသေနာတိတိ၊
ဇကန္တဝါသေနဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သတဝါသေန၊
အမြဲနေခြင်းဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဝ
နေနပိ အကတံဟောတိတိ၊ သဝနေနပိအကတံဟောတိ ဟူသည်ကား၊
သောတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ကြားနာခြင်းငှါသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဟုဿစ္စေနပိအကတံဟောတိတိ၊ ဣတ္ထ၊ ဗာဟုဿ
စ္စေနပိအကတံဟောတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ ဗာဟုဿစ္စံ၊
ဗာဟုဿစ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိရိယေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗ
ယုတ္တကံ၊ ပြုခြင်းငှါသင့်သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒိဋ္ဌိယာပိအပ္ပဒိုဝိန္ဒံ
ဟောတိတိ၊ ဒိဋ္ဌိယာပိအပ္ပဒိုဝိန္ဒံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊
ပဒိုဝိန္နိတဗ္ဗံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောတရားကို၊ အပ္ပဒိုဝိန္ဒံ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာမာယိကမ္ပိရိမုတ္တိံ နလန္တတိတိ၊ သာမာ
ယိကမ္ပိရိမုတ္တိံ နလန္တတိဟူသည်ကား၊ ကာလာနုကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဓမ္မသ
ဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်
ခြင်းကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ ဟာနဂါမိဒေဝဟောတိတိ၊ ဟာနဂါမိဒေဝဟော
တိဟူသည်ကား၊ ပရိဟာနိမေဝ၊ ယုတ်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
၏၊ ပမာဏိကာတိ၊ ပမာဏိကာဟူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
ပမာဏဂ္ဂါပကော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုယူတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပမိ
ဏန္တိတိ၊ ပမိဏန္တိဟူသည်ကား၊ ပမေတုတုလေတု၊ နှိုင်းချိန်ခြင်းငှါ၊ အာ
ရသာန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဇေကောဟိနောတိ၊ ဇေကောဟိနောဟူသည်ကား၊
ဇေကော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂုဏဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊
ဟိနော၊ ယုတ်၏၊ ဇေကောပဏိတောတိ၊ ဇေကောပဏိတော ဟူသည်ကား၊

၂၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ကော၊ တယောကံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊
 ပဏီတော၊ မြတ်၏။ တဗ္ဗိတိ၊ တဗ္ဗိဟူသည်ကား၊ တံပမာဏကရဏံ၊ ထို
 အတိုင်းအရှည်ကိုပြုခြင်းသည်။ အဘိက္ကန္တတရောတိ၊ အဘိက္ကန္တတရော
 ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်း၏။ ပဏီတတရောတိ၊
 ပဏီတတရောဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမတရော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏။ ဓမ္မ
 သောတော နိဗ္ဗဟတိတိ၊ ဓမ္မသောတောနိဗ္ဗဟတိ ဟူသည်ကား၊ သူရံ
 ရဲသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဝတ္ထမာနဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဝိပဿနာ
 ဉာဏ်သည်။ နိဗ္ဗဟတိ၊ ထုတ်၍ဆောင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏အရာဟုဆိုအပ်သောမဂ်ဖိုလ်သို့၊ သမ္မာပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ တ
 ဒန္တရံ၊ ကောဇာနေယျာတိ၊ တဒန္တရံ၊ ကောဇာနေယျဟူသည်ကား၊ တံအန္တ
 ရံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တံကရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ အညတြီးသား၍၊ ကော၊ အဘယံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာနေယျ၊
 သိရာအံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကောဓ
 မာနောတိ၊ ကောဓမာနောဟူသည်ကား၊ ကောဓေစ၊ အမျက်သည်လည်း
 ကောင်း၊ မာနောစ၊ မာနသည်လည်းကောင်း၊ လောဘဓမ္မာတိ၊ လောဘ
 ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ လောဘောယေဝ၊ လောဘသည်ပင်လျှင်တည်း၊ ဝစီ
 သင်္ခါရာတိ၊ ဝစီသင်္ခါရာဟူသည်ကား၊ အလ္လှာပသာလ္လှာပဝသေန၊ ရှေးဦး
 စွာပြောဆိုခြင်း နောက်၌ ပြောဆိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝစနာနေဝ၊
 စကားတို့သည် ပင်လျှင်တည်း၊ ယောဝါပနဿ မာဒိသောတိ၊ ယောဝါ
 ပနဿမာဒိသောဟူသည်ကား၊ အညောဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယော
 ဝါပန၊ အကြင်သူသည်မူလည်း၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဒိသော၊ တူသော၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထို
 ငါနှင့်တူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ပမာဏံ၊
 အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဏေယျ၊ ယူနိုင်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခညတိတိ၊ ခညတိဟူသည်ကား၊ ဂုဏာဓဏနံ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုတူးဖြိုခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဣမေခေါအာနန္ဒဆပုဂ္ဂ
 လာတိ၊ ဣမေခေါအာနန္ဒ ဆပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 သောရတာ၊ ကောင်းမှုမှ ကောင်းစွာကြဉ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း
 ကောင်း၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဝိဂတကောဓမာနလောဘဓမ္မာ၊ မကင်း
 သောအမျက်မာနလောဘတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သော၊ အဝိဂတကောဓမာနဝစီသင်္ခါရာ၊ မကင်းသော အမျက်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ခန္ဓကဝဂ်၊ ၂၆၅

မေနဝဓိသင်္ခါရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဆ၊ခြေခံပါး
ကုန်သော၊ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဂတိန္တိ၊ဂတိံဟူသည်ကား၊
ဥဇာတတိ၊ဥဇာတံ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဧကင်္ဂဟိနာတိ၊ဧကင်္ဂဟိနာဟူသည်
ကား၊ဧကေကေန၊တခုတခုသော၊ဂုဏင်္ဂေန၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော
အင်္ဂါ၊၂ဖြင့်၊ဟိနာ၊ယုတ်၏၊ ပုရာဏော၊ပုရာဏံသည်၊ သီလေန၊သီလဖြင့်၊
ဝိသေသီ၊ထူးသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဣသိဒတ္တော၊
ဣသိဒတ္တံသည်၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ဝိသေသီ၊ထူးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိ
သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ပုရာဏဿ၊ပုရာဏံ၏၊သီလံ၊သီလသည်၊ဣသိ
ဒတ္တဿ၊ဣသိဒတ္တံ၏၊ ပညာဌာနေ၊ ပညာအရာ၌၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣသိ
ဒတ္တဿ၊ဣသိဒတ္တံ၏၊ပညာ၊ပညာသည်၊ပုရာဏဿ၊ပုရာဏံ၏၊သီလဌာ
နေ၊သီလအရာ၌၊ ဌိတာ၊တည်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် နုတိယသုတ်အပြီး
တည်း၊ ၊

၃ တတိယေး သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဒါလိန္ဒိယန္တိ၊ဒါလိန္ဒိယံဟူ
သည်ကား၊ ဒလိန္ဒဘာဝေါ၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ကာမဘောဂိ
နောတိ၊ကာမဘောဂိနောဟူသည်ကား၊ ကာမေ၊ဝတ္ထု၊ကာမတို့ကို၊သုဉ္စန
ကသတ္တဿ၊သုံးဆောင်ခံစားသောသတ္တဝါအား၊အဿကောတိ၊အဿ
ကောဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊သန္တကေန၊ဥဌာမှ၊ရဟိတော၊ကင်း
သော၊ အနာဠိကောတိ၊ အနာဠိကောဟူသည်ကား၊ နအဇော၊မကြွယ်ဝ
သော၊ဣဏံအာဒိယတီ၊ဣဏံအာဒိယကိဟူသည်ကား၊ဇိဝိတံ၊အသက်
မွေးခြင်း၌၊အသက္ကောန္တော၊မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဏံ၊သူတပါးမြှီကို၊
အာဒိယတိ၊ပခုရ၏၊ ဝဇိံ၊ပဋိသုဏ္ဍာတိတိ၊ ဝဇိံ၊ပဋိသုဏ္ဍာတိ ဟူသည်
ကား၊ဒါတံ၊ပေးဆပ်ခြင်း၌၊အသက္ကောန္တော၊မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ဝဇိံ၊
အတိုးအပွားကို၊ ဒဿာမိ၊ပေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋိဇာနာတိ၊ဝန်ခံရ၏၊
အနုစရန္တိ၊ပိနန္တိ၊ အနုစရန္တိ၊ပိနံဟူသည်ကား၊ ပရိသမဇ္ဈာဒိသု၊ပရိသတ်
အလပင်အစရှိသည်တို့၌၊ အေတပေ၊နေပူ၌၊ ဌပနပံသုဩကိရုဏာဒိဟိ၊
ထားသောမြေမှုန့်တို့ဖြင့်ကြံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပကာရံ၊ဖောက်ပြန်
သောအခြင်းအရာသို့၊ ပါပေန္တော၊ရောက်စေကုန်လျက်၊ ပစ္ဆတော၊ပစ္ဆ
တော၊နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ သဒ္ဓါနုတ္တိတိ၊
သဒ္ဓါနုတ္တိဟူသည်ကား၊ဩကပ္ပနသဒ္ဓါမတ္တကမ္ပိ၊ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်
ကျေးဇူးသို့ သက်ဝင်၍ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါမျှသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊မရှိ၊ဟိရိ

၂၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

နတ္ထိတိ၊ ဟိရိနတ္ထိဟူသည်ကား၊ ဟိရိယနာကာရမတ္တံဝိ၊ မကောင်းမှုမှရှက်
သောအခြင်းအရာမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဩတ္တပ္ပံနတ္ထိတိ၊ ဩတ္တပ္ပံနတ္ထိ
ဟူသည်ကား၊ ဘာယနာကာရမတ္တံဝိ၊ မကောင်းမှုမှကြံသောအခြင်းအ
ရာမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိရိယံနတ္ထိတိ၊ ဝိရိယံနတ္ထိဟူသည်ကား၊ ကာယိ
ကဝိရိယမတ္တံဝိကိုယ်၌ဖြစ်သောဝိရိယမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပညာနတ္ထိ
တိ၊ ပညာနတ္ထိဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿကတပညာမတ္တကမ္ဘိကံသာလျှင်မိမိ
ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိစေတတ်သောပညာမျှသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣဏာဒါနသ္မိံ ဝဒါမိတိ၊ ဣဏာဒါနသ္မိံ ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ ဣဏဂဟဏံ၊
မြို့ကိုယူခြင်းဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မာဓံဇေယျတိ၊ မာဓံဇေယျဟူ
သည်ကား၊ မံ၊ ငါကို၊ မာဓာနာတု၊ မသိစေသတည်း၊ ဒါလိနိယံဒုက္ခန္တိ၊ ဒါ
လိနိယံဒုက္ခံ ဟူသည်ကား၊ ဓနုဒလိဒ္ဒတာဝေါ၊ ဥစ္စာဖြင့် ဆင်းရဲသည်၏
အဖြစ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ကာမလောဘာဘိဇ္ဇေနန္တိ၊ ကာမလောဘာ
ဘိဇ္ဇေနံဟူသည်ကား၊ ကာမလောဘံ၊ ဝတ္ထုကာမဂေါရုခြင်းကို၊ ပတ္တေန္တာနံ၊
တောင်းတကုန်သော သူတို့အား၊ ပါပကမ္မဝိနိဗ္ဗယောတိ၊ ပါပကမ္မဝိနိဗ္ဗ
ယောဟူသည်ကား၊ ပါပကမ္မဇနကော၊ မကောင်းမှုကံကိုပွားစေတတ်သော
သံကမ္မဝိတိ၊ သံကမ္မဝိဟူသည်ကား၊ ပရိပ္ပန္နတိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ ဇာနန္တိ၊ ဇာနံ
ဟူသည်ကား၊ ဇာနန္တော၊ သိလျက်၊ ယသသိပ္ပဋိသာရဇာတိ၊ ယသသိပ္ပဋိ
သိသာရဇာဟူသည်ကား၊ အသေ၊ ထိုသူအား၊ ဝိပ္ပဋိသာရဇာတော၊ နှလုံးမသာ
ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ဒုက္ခတရားတို့သည်၊
ယောနိမညတရန္တိ၊ ယောနိမညတရံ ဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊
တိရန္တာနယောနိ၊ တိရန္တာနယောနိသ္မိ၊ ဒဒံစိတ္တံပသာဒယန္တိ၊ ဒဒံစိတ္တံ
ပသာဒယံဟူသည်ကား၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသာဒေန္တော၊ ကြည်စေလျက်၊
ဒေဃာနော၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟောတိ၊ ကဋ္ဌဂ္ဂါဟောဟူသည်
ကား၊ ဇယဂ္ဂါဟော၊ အောင်ခြင်းကို ယူတတ်သည်၊ အနုပရာဇာတာဝေါ၊
အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စာရမေသိနောတိ၊ စာရ
မေသိနောဟူသည်ကား၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ဝတ်ကို၊ ပရိယေသန္တ
သ၊ ရှာသောသူအား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်၌နေခြင်းကို၊
ဝသမာနံသ၊ နေသောသူအား၊ စာဂေါပုညံပဝဇုတိတိ၊ စာဂေါပုညံပဝဇု
တိဟူသည်ကား၊ စာဂေါတိသင်္ခံ၊ စာဂဟူ၍ ရေဝွက်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊
ရောက်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဝဇုတိ၊ ပွား၏၊ စာဂံပုညန္တိ ဝါ၊ စာဂံ
ပုညံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပတိဗ္ဗိယာတိဇ္ဈေး၊ ပတိဗ္ဗိ

၉

ယောဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပတိဋ္ဌိသဒ္ဓါနာမ၊ တည်သောသဒ္ဓါမည်သည်ကား၊
သောတာပနံသ၊ သောတာပနံ၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားတည်း၊ ဟိရိမနော
တိ၊ ဟိရိမနောဟူသည်ကား၊ ဟိရိသမ္ပယုတ္တမိတ္တော၊ ဟိရိနှင့်ယှဉ်သော
မိတ်ရှိသော၊ နိရာမိသံသုခန္တိ၊ နိရာမိသံသုခံဟူသည်ကား၊ တိဏိသုံးပါး
ကုန်သော၊ ဈာနာနိ၊ ဈာနံတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကသုခံ၊ ဖြစ်သော
ချမ်းသာကို၊ ဥပေက္ခန္တိ၊ ဥပေက္ခံဟူသည်ကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနပေက္ခံ၊ စတုတ္ထ
ဈာနံနှင့်ယှဉ်သော ဥပေက္ခာကို၊ အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယောဟူ
သည်ကား၊ ပရိပုဏ္ဏပဂ္ဂဟိတဝီရိယော၊ ပြည့်စုံသောချီပင့်အပ်သောဝီရိယ
ရှိသော၊ ဈာနာနိဥပသမ္ပန္နာတိ၊ ဈာနာနိဥပသမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနိ၊ ဈာနံတို့သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧကောဒိနိပကော
သတောတိ၊ ဧကောဒိနိပကောသတောဟူသည်ကား၊ ဧကဝဂ္ဂိတ္တော၊ တည်
ကြည်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥာဏသတိဟိစ၊ ဥာဏသတိတို့နှင့်လည်း၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဧဝံဥတွာယထာဘူတန္တိ၊ ဧဝံဥတွာယထာဘူတံ
ဟူသည်ကား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဧဝံကာရဏံ၊ ဤသို့
သောအကြောင်းကို၊ ယထာသဘာဝံ၊ သဘောအားလျော်စွာ၊ ဇာနိတွာ၊
သိ၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယေတိ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယေဟူသည်ကား၊
နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊
ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အနုပါဒါယာတိ၊ အနုပါဒါယဟူသည်
ကား၊ အဇဟေတွာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်တစုံတခုသောအာရုံကိုမစွဲယူမူ
၍၊ သဗ္ဗာကောင်းစွာ၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာမှလွတ်၏၊
ဣတိအဟံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယသင်္ခါတေ၊ အလုံးစုံသော
သံယောဇဉ်တရားသတ်ပါးတို့၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊
သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အနုပါဒိယိတွာ၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်တစုံတခုသောအာရုံကိုမစွဲယူမူ၍၊ သဗ္ဗာကောင်းစွာ၊ ဟေတု
နာနယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ မဂ္ဂမိတ္တံ၊ မဂ်မိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စတိ၊
ကိလေသာမှလွတ်၏၊ ဧဝံဥတွာယထာဘူတံသဗ္ဗ သံယောဇနက္ခယန္တိ၊
ဧဝံဥတွာယထာဘူတံသဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌၊ လိဝိတံ၊
ရေးသားအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယသင်္ခါတံ၊ သဗ္ဗသံ
ယောဇနက္ခယဟုဆိုအပ်သော၊ ဧဝံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

၂၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

အနက်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ပါဠိတော်၌ရေးသားအပ်သော်လည်း၊ ဂုရိမပန္နိ
မေဟိ၊ ရှေ့ဝါကျနောက်ဝါကျတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဗ္ဗာဋိယတိ၊ မစပ်၊
တဿသမ္ဘာဝိမုတ္တဿာတိ၊ တဿသမ္ဘာဝိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ သမ္ဘာ
ဝိမုတ္တဿ၊ ကောင်းစွာကိလေသာရှလွတ်သော၊ တဿသိဏာသဝဿ၊
ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥာဏံဟောတိတိ၊ ဥာဏံဟောတိ ဟူသည်ကား၊
ပစ္စဝေက္ခနဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ဥာဏံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိ
နောတိ၊ တာဒိနော ဟူသည်ကား၊ တံသဗ္ဗိတဿ၊ ထိုရှေးဖြစ်သော
သဘော၌ တည်သော၊ အကုပ္ပာတိ၊ အကုပ္ပာဟူသည်ကား၊ အကုပ္ပာရမ္မ
ဏတ္တာဝ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ကုပ္ပကာရကာနံ၊ ပျက်စီးခြင်းတို့ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေ
သာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
အကုပ္ပာ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ၊ ဝိမုတ္တိတိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဝိမုတ္တိ၊ မဂ်
တည်းဟူသော ဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း၊ ဖလဝိမုတ္တိ၊ ဖိုလ်တည်းဟူ
သောဝိမုတ္တိသည် လည်းကောင်း၊ ဘဝသံယောဇနက္ခယေတိ၊ ဘဝသံ
ယောဇနက္ခယဟူသည်ကား၊ ဘဝသံယောဇနက္ခယသင်္ခါတေ၊ ဘဝ၌
ဖွဲ့တတ်သောသံယောဇဉ်တရားဆယ်ပါး၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာ
နေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ စ၊ တနည်းလည်း၊ ဘဝသံယောဇနာနံ၊ ဘဝသံယောဇဉ်တို့၏၊
ဝိယန္တေ၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံးဖြစ်သောမဂ်ဖိုလ်၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ ဧတံခေါ
ပရဓံဥာဏန္တိ၊ ဧတံခေါပရဓံဥာဏံဟူသည်ကား၊ ဧတံမဂ္ဂဖလဥာဏံ၊ ထို
မဂ်ဖိုလ်ဥာဏံသည်၊ ပရမဥာဏံနာမ၊ မြတ်သောဥာဏံမည်၏၊ သုခမုတ္တ
ရန္တိ၊ သုခမုတ္တရံဟူသည်ကား၊ ဧတဒေဝမဂ္ဂဖလသုခံ၊ ထိုမဂ်ချမ်းသာ
ဖိုလ်ချမ်းသာသည်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာ
မည်၏၊ အနုဏျရတ္တန္တိ၊ အနုဏျရတ္တံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ အနုဏာနံ၊ မြီကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဝိဏာသဝေါ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥတ္တမအနုဏော၊ မြတ်သောကိလေသာတည်းဟူ
သောမြီကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟတ္တဖလံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အနုဏံ၊ မြီကင်းသောတရား
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တဖလေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊
ဒေသနာတော်၏၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဏ္ဌိယူ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤတတိယ
သုတ်၌လည်း၊ သုတ္တေ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ္ဋံကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊
ဟောအပ်၏၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋတရားဝဋ္ဋံကင်းသော

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ခမ္ဘိကဝဂ်၊ ၂၆၉

တရားကိုကထိတံဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တတိယသုတ်အပြီးတည်း။

၉ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ စေတိသ္မတိ၊ စေတိသုဟူသည်ကား၊ စေတိပရိစ္ဆေ၊ စေတိယတိုင်း၌၊ သယံဇာတိယန္တိ၊ သယံဇာတိယံဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့သယံဇာတိဟူသောအမည်ရှိသော၊ နိဂမေ၊ နိဂုံး၌၊ မဟာရုဇ္ဈာတိ၊ မကာရုဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသေနာပတိသမ္မတရားစစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌတာတိကော၊ ညီအငယ်ဖြစ်သောမဟာရုဇ္ဈမထေရ်တည်း။ ဧတေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ယောဂေါအနုယောဂေါ၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ပရိယတ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မယောဂေါ၊ ဓမ္မယောဂမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဓမ္မယောဂဟူသောအမည်သည်၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဈာယန္တိ၊ ရှုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဈာယိ၊ ဈာယိမည်ကုန်၏၊ အပဿာဒေန္တိတိ၊ အပဿာဒေန္တိဟူသည်ကား၊ ဗာဇေန္တိ၊ ချုတ်ချပ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ ဈာယန္တိတိ၊ ဈာယန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိန္နန္တိ၊ ရှုတတ်ကုန်၏၊ ပဇ္ဈာယန္တိတိ၊ အာဒိနိ၊ ပဇ္ဈာယန္တိဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ဥပသာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝံနိတာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ကိမိမေဈာယန္တိတိ၊ ကိမိမေဈာယန္တိဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ကိနာမ၊ အဘယ်မည်သော တရားကို၊ ဈာယန္တိ၊ ရှုကုန်သနည်း၊ ကိန္တိမေဈာယန္တိတိ၊ ကိန္တိမေဈာယန္တိဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဈာယန္တိ၊ ရှုကုန်သနည်း၊ ကထဋ္ဌိမေဈာယန္တိတိ၊ ကထဋ္ဌိမေဈာယန္တိဟူသည်ကား၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဈာယန္တိ၊ ရှုကုန်သနည်း၊ အမတံဓာတုံ၊ ကာယေနဗျာသိတွာ၊ ဝိဟရန္တိတိ၊ အမတံဓာတုံ၊ ကာယေနဗျာသိတွာ၊ ဝိဟရန္တိဟူသည်ကား၊ မရဏဝိရဟိတံ၊ သေခြင်းသဘောမှကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုံ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တံ၊ ထိုအမတဟူသောနိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဗျာသိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဂန္တိရံ၊ အတ္ထပဒန္တိ၊ ဂန္တိရံအတ္ထပဒံဟူသည်ကား၊ ဂုဠံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော၊ ပဒိုတ္တန္တံ၊ ပုံးကွယ်သော၊ ခန္ဓဓာတုအာယတနာဒိအတ္ထံ၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတနအစ

၂၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ရှိသောအနက်၎င်း၊ ပညာယအတိဝိဇ္ဇာပဿန္တိတိ၊ ပညာယအတိဝိဇ္ဇာပဿန္တိဟူသည်ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇာတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ ငန အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌ကား၊ သမ္ပသနပဋိဝေပညာဝိ၊ သုံးသပ်ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောပညာ ထိုးထွင်းခြင်း၏ အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောပညာသည်၎င်း၊ ဥပ္ပယပရိပုစ္ဆာပညာဝိ၊ သင်ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောပညာဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ သင့်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စာသတ္တသုတ် အပြီးတည်း။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သန္တံဝါအဇ္ဈတ္တန္တိ၊ သန္တံဝါအဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသေးသောဘောတိအာဒိတိ၊ လောဘောဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အကုသလမူလာနိ၊ အကုသိုလ်မူလတရားတို့ကို၊ ဒသိတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ လောဘဓမ္မာတိအာဒိတိ၊ လောဘဓမ္မာဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တံသမ္ပယုတ္တကာ၊ ထိုလောဘ အစရှိသော တရားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ၊

၆ ဆဋ္ဌေ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကာယသန္ဓေသန္တိ၊ ကာယသန္ဓေသံဟူသည်ကား၊ ကာယဒွါရဿ၊ ကာယဒွါရကိုးခုသနာကာရံ၊ ဖျက်ဆီးသော အခြင်းအရာကို၊ သေသန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဦးစွာနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသုတ္တသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ ပစ္စဝေက္ခနာဝ၊ ပစ္စဝေက္ခနာကိုသာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝုသိတဝါတိ၊ ဝုသိတဝါဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တုဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသောမဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်သော အကျင့်ကို သုံးခြင်းရှိ၏၊ ကတ ကရုဏီ ယောတိ၊ ကတကရုဏီယောဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ငြိတော၊ တည်၏၊ ဩဟိတဘာရောတိ၊ ဩဟိတဘာရောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဘာရံ၊ ခန္ဓာတည်းဟူသောဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလေသဘာရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော

ဝန်ကံလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရဘာဝံ၊ အဘိသင်္ခါရတည်းဟူသောဝန်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဩတာရိတွာ၊ ချစ်၊ ဝိတော၊ တည်၏၊ အနုပုတ္တသဒတ္ထော
တိတ္ထေ၊ အနုပုတ္တသဒတ္ထောဟူသောဤပါဌ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
သဒတ္ထော၊ သဒတ္တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘံ၊ ထိုမိမိအကျိုးဟုဆိုအပ်
သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနောတိ၊ ပရိက္ခိတာဘဝ
သံယောဇနောဟူသည်ကား၊ ခိတာဘဝဗန္ဓနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝ၌ ဖွဲ့အပ်
သောသံယောဇန်ရှိ၏၊ သမ္မာဒညာဝိမုတ္တောတိ၊ သမ္မာဒညာဝိမုတ္တောဟူ
သည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသော၊ ဟေတုနာကာရဏေန၊ သင့်သောအ
ကြောင်းဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်၏၊ တဿနဇံ
ဟောတိအတ္ထိမေသေယျောတိဝါတိအာဒိတိ၊ တဿနဇံဟောတိအတ္ထိမေ
သေယျောတိဝါဤသို့အစရှိသောပါဌတို့ဖြင့်၊ သေယျသ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် မြတ်သည်၊
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနာဒယော၊ မာနအစရှိကုန်သော၊ တယော၊
သုံးပါးကုန်သော၊ မာနာ၊ မာနတို့ကို၊ ပဗ္ဗိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟံ၊ ငါထက်၊ သေယျော၊
မြတ်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဒိသော၊ ငါနှင့်တူသောသူသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဟိနော၊ ငါ့အောက်ယုတ်သော သူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မာနော၊ မာနသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နတ္ထိမေသေယျောတိအာဒိဟိဝိ၊ နတ္ထိ
မေသေယျောဤသို့အစရှိသော ပါဌတို့ဖြင့်လည်း၊ တေယေဝ၊ ထိုသုံးပါး
အပြားရှိသောမာနတို့ကိုသာလျှင်၊ ပဗ္ဗိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊
သေယျော၊ မြတ်၏၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ သဒိသော၊ သူတပါးနှင့်
တူ၏၊ အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဟိနော၊ သူတပါးအောက်ယုတ်၏၊
အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သေယျာဒယော၊ မြတ်သော သူအစရှိသည်တို့
သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မာနော၊ မာနသည်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ အဓိပုတ္တန္တေသုတိ၊ အဓိပုတ္တန္တေသုဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာရိတွာ၊ ကြား၍၊ အဓိရံယေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာ
လျှင်၊ ပုတ္တန္တေသု၊ ဖဲကုန်သည်ရှိသော်၊ အညံဗျာကာရေန္တိတိ၊ အညံဗျာကာ
ရေန္တိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆို
ကုန်၏၊ ဟသမာနကံ မညေဗျာကာရေန္တိတိ၊ ဟသမာနကံ မညေဗျာကာ

၆

၂၂၂ ဆင်္ဂတ္တိရ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ရေ၊ နို့ ဟူသည်ကား၊ ဟံသမာနာဗိယ၊ ရေယံ ရွှင်သကဲ့သို့၊ ကထေ နို့၊ ပြော
ဆိုကုန်၏၊ ဝိဇာတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဝိဇာတံ အာပဇ္ဇန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ နဉ္ဇသေသုနဉ္ဇြမေသုသမတ္တေ
နောပနိယျရေတိဇ္ဇေ၊ နဉ္ဇသေသု နဉ္ဇြမေသု သမတ္တေနောပနိယျရေဟူ
သောဤပါဌ်၌၊ ဉဿာတိ၊ ဉဿဟူသည်ကား၊ ဉဿိတာ၊ တက်ကုန်သော
သေယျဝုဂ္ဂလာ၊ မြတ်သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ဩမာတိ၊ ဩမဟူသည်ကား၊
ဟိနာ၊ ယုတ်သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ သမတ္တတိ၊ သမတ္တဟူသည်ကား၊
သဒိသော၊ တူသောဝုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသုဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ဣမေသုသေယျ ဟိနသဒိသေသု၊ ဤမြတ်သောဝုဂ္ဂိုလ် ယုတ်
သောဝုဂ္ဂိုလ် တူသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ခိဏာသဝမာနေန၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်
တို့၏မှတ်ထင်ခြင်းဖြင့်၊ နဉ္ဇပနိယျရေမဆောင်ကုန်၊ နဉ္ဇပနေန္တိမဆောင်
ကုန်၊ နဉ္ဇပဂန္ထန္တိမကပ်ကုန်၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ခိဏာဇာတိတိ၊ ခိဏာဇာတိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာ
ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဝသိတံဗြဟ္မစရိ
ယန္တိ၊ ဝသိတံဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူ
သောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ၊ စရန္တိသံယောဇနဝိပ္ပ
မုတ္တာတိ၊ စရန္တိသံယောဇနဝိပ္ပမုတ္တာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသံယောဇန
ဟိ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့မှ၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ စရန္တိသွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုတ္တေဝိ၊
သုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဂါထာယမ္ပိ၊ ဂါထာ၌လည်းကောင်း၊ ခိဏာသဝေါတ၊
ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ။

၎် အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဟတူပနိသံဟောတိတိ၊ ဟတူ
ပနိသံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဟတူပနိသယော၊ ပျက်သောအားကြီး
စွာသော အကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သီလဝိပန္နဿာတိ၊ သီ
လဝိပန္နဿ ဟူသည်ကား၊ ဝိပန္နသီလဿ၊ ပျက်သော သီလ ရှိသော
ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာတူတညာဏဒဿနန္တိ၊ ယထာတူတညာဏဒဿနံဟူ
သည်ကား၊ တရုဏဝိပဿနာညာဏံ၊ နှုသောဝိပဿနာညာဏံတည်း၊ နိဗ္ဗိ
ဒါဝိရာဂေါတိ ဇ္ဇေ၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါဟူသော ဤပါဌ်၌၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ နိဗ္ဗိဒါဟူ
သည်ကား၊ ဗလဝိပဿနာ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာတည်း၊ ဝိရာဂေါ၊
ဝိရာဂ ဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ မဂ်တည်း၊ ဝိမုတ္တိညာဏ

ဒဿနန္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိမုတ္တိန္တိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည့်ကား၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊ ဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဉာဏဒဿနံဟူသည့်ကား၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်တည်း၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံဟောတိတိ၊ ဥပနိသသမ္ပန္နံဟောတိဟူသည့်ကား၊ သမ္ပန္နဥပနိသယေ၊ ပြည့်စုံသောအားကြီးစွာသောအကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သီလာနုရက္ခနုဇ္ဈန္တိယသံဝရော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို စောင့်ကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုအစရှိသောဇ္ဈန္တိကို စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ။

ဇ နဝမေ၊ ဘိုးချစ်မြှောက်သောသုတ်၌၊ ကိတ္တကာတိ၊ ကိတ္တကာဟူသည့်ကား၊ ကိတ္တကေန၊ အဘယ်မျှလောက်သော အကြောင်းဖြင့်၊ အသုတဉ္စေဝါတိ၊ အသုတဉ္စေဝဟူသည့်ကား၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသော၊ ကာက၊ အခါ၌၊ အသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားဘူးသော၊ နသံမောသံဝစ္ဆန္တိတိ၊ နသံမောသံဝစ္ဆန္တိဟူသည့်ကား၊ ဝိနာသံ၊ ယှက်စီးခြင်းသို့၊ နဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်သနည်း၊ စေတသာသံ၊ ဖုဋ္ဌပုဗ္ဗာတိ၊ စေတသာသံ၊ ဖုဋ္ဌပုဗ္ဗာဟူသည့်ကား၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ဖုသိတပုဗ္ဗာ၊ ရောဘူးကုန်သော၊ သမုဒါစရန္တိတိ၊ သမုဒါစရန္တိဟူသည့်ကား၊ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရ၌၊ စရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အဝိညာတဉ္စဝိဇာနာတိတိ၊ အဝိညာတဉ္စ ဝိဇာနာတိ ဟူသည့်ကား၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ အဝိညာတကာရဏံ၊ မသိအပ်သောအကြောင်းကို၊ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ပရိယာသုဏာတိတိ၊ ပရိယာသုဏာတိဟူသည့်ကား၊ ဝေဇ္ဇာဉ္စတိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ကထေတိ၊ ပြောဟော၏၊ ဒေသတိတိ၊ ဒေသပိဟူသည့်ကား၊ ပကာသေတိ၊ ပြဿ်၊ ပရံဝါစေတိတိ၊ ပရံဝါစေတိဟူသည့်ကား၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥက္ကဋ္ဌာပေတိ၊ သင်စေ၏၊ အာဂတာဂမာတိ၊ အာဂတာဂမာဟူသည့်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒိဃာဒိသု၊ ဒိဃာနိကာယံ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အာဂတော၊ ရှုတ်၌လာရောက်သော၊ အာဂမော၊ အာဂုံပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂတာဂမာ၊ အာဂတာဂမမည်ကုန်၏၊ ဓမ္မဓရာတိ၊ ဓမ္မဓရာဟူသည့်ကား၊ သုတ္တန္တံ ဝိဇ္ဇကဓရာ၊ သုတ္တန်ဝိဇ္ဇကတ်ကိုဆောင်ကုန်၏၊ ဝိနယဓရာတိ၊ ဝိနယဓရာဟူသည့်ကား၊ ဝိနယဝိဇ္ဇကဓရာ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်ကိုဆောင်ကုန်၏၊ မာတိကာဓရာတိ၊ မာတိကာဓရာဟူသည့်ကား၊ ဇွေပါတိ၊ မောက္ခဓရာ၊ နှစ်ပါးသောပါတိ၊ မောက်ကို

၂၇၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ဆောင်ကုန်၏၊ ပရိပုစ္ဆတိတိ၊ ပရိပုစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ အနုသန္တိပုဗ္ဗာပရံ၊
 အနုသန္တေ၏ ရှေ့နောက်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ပရိပဉ္စတိတိ၊ ပရိပဉ္စတိဟူ
 သည်ကား၊ ဣဒ္ဓိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောအနက် ဤမည်သောအနက်ကိုလည်း၊
 ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးလျှော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိတုလတိ၊ နှိုင်းချိန်၏၊ ပရိန္တိန္တတိ၊
 ပိုင်းခြား၏၊ ဣဒံဘန္တေကထန္တိ၊ ဣဒံဘန္တေကထံဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံအနုသန္တိပုဗ္ဗာပရံ၊ ဤအနုသန္တေ၏ရှေ့နောက်သည်၊ ကထံ
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဣမဿ
 ကောအတ္ထောတိ၊ ဣမဿကောအတ္ထော ဟူသည်ကား၊ ဘာသိတဿ၊
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿ၊ ဤပါဠိတော်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊
 ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အဝိဝေဒန္တိ၊ အဝိဝေဒံ ဟူ
 သည်ကား၊ အဝိဝေဒိတံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မကျက်စားအပ်သည်ကို၊ ဝိဝေဒန္တိတိ၊
 ဝိဝေဒန္တိဟူသည်ကား၊ ပါကဝံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကင်္ခါ
 ဌာနယေသုတိ၊ ကင်္ခါဌာနိယောသုဟူသည်ကား၊ ကင်္ခါယ၊ ယုံမှားခြင်း၏၊
 ကာရုဏာဘူတေသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုကင်္ခါဌာနိ
 ယောသုဟူသောပါဌ၌၊ ယသ္မိံ၊ ဓမ္မေ၊ အကြင်တရား၌၊ ကင်္ခါယုံမှားခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဝံ၊ ထိုတရားသည်ပင်လျှင်၊ ကင်္ခါဌာနိယောနာမ
 ယုံမှားခြင်း၏အကြောင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဘောဂါမိပ္ပါယာတိ၊ ဘော
 ဂါမိပ္ပါယာဟူသည်ကား၊ ဘောဂဿန္တရဏတ္ထံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုဆည်းဘူး
 ခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ဥပိတာမိပ္ပါယာ၊ ထားအပ်သောအလိုရှိကုန်၏၊
 ပဝတ္တအတ္ထာသယာ၊ ဖြစ်သော အလိုရှိကုန်၏၊ ပညာပဝိစာရာတိ၊ ပညာပဝိ
 စာရာဟူသည်ကား၊ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်
 ကုန်ရာ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညတ္ထာယ၊ ပညာဟူသောအကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တ
 ပဝိစာရာ၊ ဖြစ်သော ကျက်စားခြင်း ရှိကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊
 အယမေဝ ပိစာရော၊ ဤသို့ပညာဟူသော အကျိုးငှါဖြစ်သော ကျက်
 စားခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ မိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ဗလာမိဋ္ဌာ
 နာတိ၊ ဗလာမိဋ္ဌာနာဟူသည်ကား၊ ဗလကာယာမိဋ္ဌာနာ၊ မိုလ်ပါအပေါင်း
 လျှင်တည်ရာရှိကုန်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗလကာယံ၊ မိုလ်ပါအပေါင်းကို၊
 လန္ဈ၊ ရအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ လန္ဈပတိဋ္ဌာနာမ၊
 ရအပ်သောတည်ရာ ရှိသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပထဝိ

၆ - ဆဏ္ဍနိပါတ် - ပဌမပဏ္ဏာသက - ၅ - ခဗ္ဗိကဝဂ်၊ ၂၇၅

ဘိနိဝေသာတိ၊ ပထဝီဘိနိဝေသာဟူသည်ကား၊ ပထဝီသာမိနော၊ မြေ
ကြီးအရှင်တို့သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပထဝီအတ္ထာ
ယ၊ မြေဟူသောအကျိုး၌၊ ကတဝိတ္တာဘိနိဝေသာ၊ ပြုအပ်သောဝိတ်၌
တည်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣဿရိယပရိယောသာနာတိ၊ ဣဿရိယပရိယော
သာနာ ဟူသည်ကား၊ ရုဇ္ဈာဘိသေကပရိယောသာနာ၊ မင်းအဖြစ်သို့
ဆောင်တတ်သော အဘိသိက် သွန်းခြင်းလျှင် အဆုံးရှိကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တေ၊ ထို
မင်းတို့သည်၊ ပရိယောသာနုပ္ပတ္တာနာမ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်မည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဓိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒေသမသုတ်၌၊ သေသပဒေသု၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ငြိမ္မ
ကာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ လဇ္ဈပတိဋ္ဌာ
နာမ၊ ရအပ်သောတည်ရာရှိသည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်၊ ယံကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော၊ သိပ္ပံ၊ အသက်
မွေးကြောင်းဖြစ်သောအတတ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ လဇ္ဈပတိဋ္ဌာနာမ၊ ရအပ်
သောတည်ရာရှိသည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ
သည်၊ ကုလဒါယဇ္ဇသမိကံ၊ အမျိုး၏အမွေ၏အရှင်ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သား
ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ လဇ္ဈပတိဋ္ဌာနာမ၊ ရအပ်သောတည်ရာရှိသည်မည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ယံကိဉ္စ၊ တစုံတခု
သော၊ အာဝုဓေသတ္တံ၊ အသက်ကို၊ ဆောင်တတ်သော လက်နက်ကို၊
လဘိတွာ၊ ရ၍၊ လဇ္ဈပတိဋ္ဌာနာမ၊ ရအပ်သော တည်ရာရှိသည် မည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမဏာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိလပရိပုဏ္ဏာ၊
ပြည့်စုံသောဘိလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ လဇ္ဈပတိဋ္ဌာနာမ၊ ရအပ်သောတည်
ရာရှိသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ မန္တ
မိဋ္ဌာနာတိအာဒိနိ၊ မန္တမိဋ္ဌာနာဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဘဂဝတာ
ဗြတ်စွာတုရားသည်၊ ပုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ စ၊ အဒ္ဓိတပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ ယည်း၊ ယဇ်ကို၊ ယဇိဿာမ၊ ပူဇော်ကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဘိနိဝေသာတိ၊ ရှေးရှုတည်၏၊ ဗြဟ္မလော
ကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့၊ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပရိယောသာနုပ္ပတ္တာနာမ
အဆုံးသို့ ရောက်သည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊

ထိုကြောင့်၊ တေ၊ထိုပုတ္တကားတို့ကို၊ ယညာဘိနိဝေသာဗြဟ္မလောကပရိ
ယောသာနာတိ၊ ယညာဘိနိဝေသာဗြဟ္မလောကပရိယောသာနာဟူ၍၊
ရတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ထိုသူကြွယ်တို့အား၊ ကမ္မန္တ
ကဏ္ဍာယ၊အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊မနေ၊စိတ်သည်၊အဘိ
နိဝိသတိ၊ရှေးရှုတည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကမ္မန္တာဘိနိဝေသာ၊
အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်းငှါရှေးရှုတည်သည်မည်ကုန်၏၊ကမ္မေ၊ပြုအပ်သော
အမှုကြီးငယ်သည်၊နိဋ္ဌိတေ၊ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ပရိယောသာနပုတ္တာနာ
မ၊အဆုံးသို့ရောက်သည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတကမ္မပရိယောသာနာ၊ ပြီးပြီးသောအမှုသည်၊အဆုံးသို့
ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ပုရိသာဓိပ္ပာယာတိ၊ပုရိသာဓိပ္ပာယဟူသည်ကား၊
ပုရိသေသု၊ လောက၌ားတို့၌၊ ပဝတ္တအဇ္ဈာသယာ၊ ဖြစ်သောအလိုရှိ၏၊
ဧတိဿာ၊ထိုမိန်းမအား၊ အလင်္ကာရတ္ထာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းဟူသော
အကျိုးငှါ၊မနေ၊ စိတ်သည်၊ ဥပဝိစရတိ၊ ကျက်စား၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊အလင်္ကာရူပဝိစါရာ၊အလင်္ကာရူပဝိစါရမည်၏၊အသပတ္တိ၊မယား
ပြုမိရှိသည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ဧကိကာဝ၊ တယောက် အထည်းတည်း
သာလျှင်၊ စာရေ၊အိမ်၌၊ ဝသေယျံ၊နေရလို၏၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ အဿာ၊
ထိုမိန်းမ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ အဘိနိဝိသတိ၊ တည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အသပတ္တိဘိနိဝေသာ၊ အသပတ္တိဘိနိဝေသာမည်၏၊စာရာဝါ
သိသာရိယ၊အိမ်ထောင်ဝတ်၌အစိုးရခြင်းကို၊လဒ္ဓေ၊ရအပ်သည်ရှိသော်
ပရိယောသာနပုတ္တာနာမ၊အဆုံးသို့ရောက်သည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ဧတေသံ၊ထိုခိုးသူတို့အား၊ ပရဘဏ္ဍာယ၊သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ အာဒါနေ၊
ခိုးယူခြင်း၌၊အဓိပ္ပာယော၊အလိုသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်
အာဒါနာဓိပ္ပာယာ၊ အာဒါနာဓိပ္ပာယမည်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ထိုခိုးသူတို့၏၊
နိဇီယနုဋ္ဌာနေ၊ပုန်းအောင်းရာဖြစ်သော၊ ဂဟနေ၊ချုံ၌၊ဥပဝိစရတိ၊ကျက်
စား၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဂဟနူပဝိစါရာ၊ ဂဟနူပဝိစါရမည်ကုန်
၏၊ဧတေသံ၊ထိုခိုးသူတို့၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ အန္ဓကာရတ္ထာယ၊ အမိုက်
တိုက်ဟူသောအကျိုးငှါ၊အဘိနိဝိသတိ၊ရှေးရှုတည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ အန္ဓကာရာဘိနိဝေသာ၊ အန္ဓကာရာဘိနိဝေသာမည်ကုန်၏၊အ
ဒဿနံ၊ ဥစ္စာရှင်တို့မမြင်ခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပရိ
ယောသာနပုတ္တာနာမ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဒဿနပရိယောသာနာ၊အဒဿန

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ပဌမပဏ္ဏာသက-၅-ခမ္ဘိကဝဂ်။ ၂၇၇

ပရိယောသာနမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အဓိဝါသနခန္တိ
ယဉ္ဇ၊ သည်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သောခန္တိလည်းကောင်း၊ သုစိတာဝသီလ
ဝ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သီလ၌ လည်းကောင်း၊
အဓိပ္ပါယော၊ အလိုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခန္တိသော
ရစ္ဆာမိပ္ပါယာ၊ ခန္တိသောရစ္ဆာမိပ္ပါယမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊
နိဂ္ဂဟာဘာဝေ၊ နှိပ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ နိဝိသတိ၊ တည်၏၊ ဣတိတသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ အကိဉ္ဇနဘိနိဝေသာ၊ အကိဉ္ဇနဘိနိဝေသမည်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာ
နပတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်သည်ရှိသော၊ ပရိယောသာနပတ္တာ၊ အဆုံး
သို့ရောက်သည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနာ၊ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနမည်ကုန်၏။

၁၁ ကောဒသမေ၊ တဆွဲတချမြောက်သောသုတ်၌၊ သမဓိဂ္ဂဟာတိ၊
သမဓိဂ္ဂဟဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂဏှိတွာ၊ ယူ၍၊ ဇင်္ဂိလ္လာနံ
ပါဏာနန္တိ၊ ဇင်္ဂိလ္လာနံပါဏာနံဟူသည်ကား၊ ပထဝီတလစာရီနံ၊ မြေအပြင်
၌သွားလေ့ရှိကုန်သော၊ သပါဒကပါဏာနံ၊ အခြေရှိကုန်သောသတ္တဝါ
တို့၏၊ ပဒဇာတာနိတိ၊ ပဒဇာတာနိဟူသည်ကား၊ ပဒါနိ၊ ခြေရာတို့သည်၊
သမောဓာနံ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ သမောဓာနံ ဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဩဓာနံ၊ ပေါင်း
ခြင်းသို့၊ ဥပနိက္ခေပံ၊ ထည့်သွင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အဂ္ဂမက္ခာ
ယတိတိ၊ အဂ္ဂမက္ခာယတိဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ
ဆိုအပ်၏၊ ပဗ္ဗဇလယကောတိ၊ ပဗ္ဗဇလယကောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇတိ
ဏန္တေဒကော၊ မြက်ကိုရိတ်သောသူသည်၊ ဩရုနာတိတိ၊ ဩရုနာတိဟူ
သည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာရုခံ၊ အောက်သို့မျက်နှာရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရုနာ
တိ၊ ခါ၏၊ နိဗ္ဗုနာတိတိ၊ နိဗ္ဗုနာတိဟူသည်ကား၊ ဥဘောဟိပဿတိ၊ နံပါး
နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ရုနာတိ၊ ခါ၏၊ နိစ္ဆာဒေတိတိ၊ နိစ္ဆာဒေတိဟူသည်ကား၊
ဗာဟာယဝါ၊ မောင်း၌မူလည်း၊ ပဟာရတိ၊ ခတ်၏၊ ရုက္ခေဝါ၊ သစ်ပင်၌မူ
လည်း၊ ပဟာရတိ၊ ခတ်၏၊ အပ္ပပိဏ္ဍိယာတိ၊ အပ္ပပိဏ္ဍိယာ ဟူသည်ကား၊
အပ္ပပလပိဏ္ဍိယာ၊ သရက်သီးပြွတ်၌၊ ဝဏ္ဏုပနိဗန္ဓနာနိတိ၊ ဝဏ္ဏုပနိဗန္ဓ
နာနံဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏု၊ အညာ၌၊ ဥပနိဗန္ဓနာနိ၊ ဖွဲ့ကုန်သည်၊ ဝဏ္ဏု၊
အညာ၌၊ ပတိဗ္ဗိတာနိ၊ တည်ကုန်သည်၊ တဒန္တယာနိတဝန္တိတိ၊ တဒန္တယာနိ
တဝန္တိဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏာနုဝတ္တကာနိ၊ အညာသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်

ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဓ္မပိဏ္ဍိဒဏ္ဍကာနုဝတ္တကာနိ၊ သရက်သီး၊ ဖြတ်အညာ
သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤအနက်
ကိုလည်း၊ ဒေဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ခုဒ္ဒရာဇာနောတိ၊ ခုဒ္ဒရာဇာနောဟူသည်
ကား၊ ခုဒ္ဒကရာဇာနော၊ မင်းလပ်တို့သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပကတိရာဇာ
နော၊ ပြကတေ သောမင်းတို့သည်။ ၊

၁၂ နှိဒသမေ၊ တဆွဲနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌။ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗ
သောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တသုပိဟာ၊ ရေသူတိ၊
သတ္တသုပိဟာ၊ ရေသူဟူသည်ကား၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ပရိဝေ
ဏေသု၊ ပရိဝုဏ်တို့၌၊ ပရိဘာသတိတိ၊ ပရိဘာသတိဟူသည်ကား၊ ပရိ
ဘဝတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ဘယံ၊ တေးကို၊ ဥပဒံသေတိ၊ ပြု၏။ ဝိဟိံ သတိတိ၊ ဝိဟိံ
သဟိဟူသည်ကား၊ ဝိဟေဋ္ဌတိ၊ ညှဉ်းဆဲ၏။ ဝိတုဒတိတိ၊ ဝိတုဒတိဟူ
သည်ကား၊ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးကျင်၏။ ရောသေတိတိ၊ ရောသေတိဟူသည်ကား၊
ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ စာဋေတိ၊ ချုတ်ချပ်၏။ ပက္ကမန္တိတိ၊ ပက္ကမန္တိဟူသည်
ကား၊ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့၊ ပက္ကမန္တိ၊ သွားကုန်၏။ နသဏ္ဌဟန္တိတိ၊
နသဏ္ဌဟန္တိဟူသည်ကား၊ နပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ မတည်ကုန်၊ ရိဗ္ဗန္တိတိ၊ ရိဗ္ဗန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ဆဒ္ဓန္တိ၊ ဝိဿန္တေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ပဗ္ဗာဇေယျာမာတိ၊ ပဗ္ဗာ
ဇေယျာမဟူသည်ကား၊ နိဟရေယျာမ၊ နှင်ထုတ်ကုန်ရအံ့၊ ဟန္တာတိ၊ ဧသေ
သန္ဓေ၊ ဟန္တာဟူသောဤသန္ဓါသည်။ ဝစသာယတ္ထေ၊ စကားစပ်ခြင်းဟူ
သောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ အလန္တိ၊
အလံဟူသည်ကား၊ ယန္တိ၊ ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အကြင်နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။ ဧတံ၊
ဤသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိံတေဣမိနာတိ၊ ကိံတေဣမိနာဟူသည်ကား၊
ဇာတိဘူမိယံ၊ ဖွားတော်မူရာဖြစ်သောကပ်လဝတ်နေပြည်တော်၌၊ ဣမိနာ
ဝါသေန၊ ဤသို့နေခြင်းဖြင့်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
တိရေဒသိံ သကုဏန္တိ၊ တိရေဒသိံ သကုဏံဟူသည်ကား၊ ဒိသာကာကံ၊
အရပ်မျက်နှာကို ကြည့်တတ်သော ကျိုးကို၊ မုဗ္ဗန္တိတိ၊ မုဗ္ဗန္တိဟူသည်
ကား၊ ဒိသာဒဿနတ္ထံ၊ အရပ်မျက်နှာကို ကြည့်ရှုစေခြင်း အကျိုးငှါ၊
ဝိဿန္တန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ သာမန္တာတိ၊ သာမန္တာဟူသည်ကား၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊
မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ သမန္တာတိပိ၊ သမန္တာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊ ဣတိအယံ၊

ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အဘိနိဝေသောတိ၊ အဘိနိဝေသော
ဟူသည်ကား၊ ပတ္တရိတွာ၊ ပြန့်နှံ့၍၊ ဗြတသခါနံ၊ တည်သောသစ်ခက်
တို့၏၊ နိဝေသော၊ တည်ရာသည်၊ မူလသန္တာနကနန္တိ၊ မူလသန္တာနကာ
နံဟူသည်ကား၊ မူလသနံ၊ အမြစ်တို့၏၊ နိဝေသော၊ တည်ရာသည်၊ အဋ္ဌ
ကထာလိကာတိ၊ အဋ္ဌကထာလိကာဟူသည်ကား၊ တဏှု၊ လာဋ္ဌကသား၊
တကွင်းစားသောဆန်၏၊ ဘတ္တပစနထာလိကာ၊ ထမင်းချက်ရာဖြစ်သော
အိုးတည်း။ ခုဒ္ဒမရန္တိ၊ ခုဒ္ဒမရံဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒမက္ခိကာဟိ၊ ပျားငယ်တို့
သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဧဏ္ဍကာမရ၊ ပျားတန်ရှိသောပျားလံတို့တည်း။
အနေဋ္ဌကန္တိ၊ အနေဋ္ဌကံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေသံ၊ ပျားကောင်တည်းဟူ
သောအဖြစ်မရှိသော၊ နစပုနအညမညဿ ဗလောနိဟိံသန္တိတိ၊ နစပုန
အညမညဿဗလောနိဟိံသန္တိဟူသည်ကား၊ အညမညဿ၊ တယောက်
သည်တယောက်၏၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့အရဖြစ်သောသစ်ခက်၌၊ ဗလောနိ၊
အသီးတို့ကို၊ နဟိံသန္တိ၊ မညည်းဆဲကုန်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ကောဋ္ဌာသေဟိ
အဖို့အရတို့မှ၊ မူလံဝါ၊ အမြစ်ကို၎င်း၊ တစံဝါ၊ အခွံကို၎င်း၊ ပတ္တံဝါ၊
အရွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒန္တာနာမ၊ ဖြတ်သောသူတို့ မည်ကုန်သည်၊
နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ သာခါယ၊ သစ်ခက်
၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ပတိတာနေဓ၊ ကျကုန်သော သစ်သီးတို့ကိုသာ
လျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ ကောဋ္ဌာ
သတော၊ အဖို့အရဖြစ်သော သစ်ခက်မှ၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏၊
ကောဋ္ဌာသံ၊ အဖို့ အရသို့၊ ပရိဝတ္တိတွာ၊ လိမ့်၍၊ ဂတမ္ပိ၊ သွားသော
အသီးကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤအသီးသည်၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ သာခါယ၊ သစ်
ခက်၏၊ နုဗလံ အသီးမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ နောခါဒန္တိ၊ မစား
ကုန်၊ ယာဓဇတ္ထံဘက္ခိတွာတိ၊ ယာဓဇတ္ထံဘက္ခိတွာဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍပ
မာဏေန၊ လည်ချောင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ သာခံဘဉ္ဇိတွာ
တိ၊ သာခံဘဉ္ဇိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဆတ္တပ္ပမာဏံ၊ ထီးအတိုင်းအရှည်ရှိ
သော၊ ပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ပတ္တမိ၊ ဖဲ၏၊ ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိနာမဟူသည်ကား၊ ယောဟိနာမ၊
အကြင်ယောက်ျား မည်သည်ကား၊ ပတ္တမိဿတိတိ၊ ပတ္တမိဿတိဟူ
သည်ကား၊ ပတ္တန္တော၊ ဖဲဘိ၏၊ နာဒါသီတိ၊ နာဒါသီဟူသည်ကား၊ ဒေဝ
တာယ၊ နတ်၏၊ အာနုဘာဓေ၊ အာနုဘာဓ်ဖြင့်၊ ဗလမေဝ၊ အသီးကိုသာ
လျှင်၊ နဂဏ္ဍိ၊ မယူ၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုနတ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အသီးကို

မယူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အမိဋ္ဌာဘိ၊ အမိဋ္ဌာနန္တိ၊ တေနူပသကံမိ
 တိ၊ တေနူပသကံမိဟူသည်ကား၊ ဇနပဒဝါဘိတိ၊ ဇနပဒဝါဘိဟူသည်ကား၊
 သည်၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဗလံ၊
 အသီးကို၊ နဝဏ္ဍိ၊ မပူ၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ အတ္တိ
 နုခေါ၊ ရှိသလော၊ ဘုရားကံ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်
 သည်၊ အတ္တိနုခေါ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 မယံ၊ ငါအား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နေဝအတ္တိ၊ မရှိ၊ ဇနပဒါနံ၊ ဇနပဒဝါဘိဟူ
 ကုန်သောသူတို့အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊
 ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌၊ အဓမ္မောနာမ၊ တရားမဟုတ်သော မည်သည်၊ နဝတ္တ
 တိ၊ မဖြစ်၊ ကေနကာရေဏန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်
 သည်၊ နုပသိတောနုခေါ၊ မသီးသနည်း၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းသို့၊ ဥပသကံ
 ဝိဇ္ဇာ၊ ကပ်၍၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးလျှောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသိကြားမင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပ
 သကံမိ၊ ကပ်၏၊ ပဝတ္တေသိတိ၊ ပဝတ္တေသိဟူသည်ကား၊ ပရိဝတ္တေသိ၊
 ထွန်း၏၊ ဥဗ္ဗုလမကာသိတိ၊ ဥဗ္ဗုလမကာသိ ဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗုမူလံ၊
 အထက်၌ အမြစ်ရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဝိနုတွန္တိ၊ အဝိနုတွံဟူ
 သည်ကား၊ ရုက္ခဓမ္မော၊ သစ်ပင်၏ သဘော၌၊ ဥတယ၊ တည်သော၊ တဝ၊
 သင်၏၊ တဝနံ၊ မိမိကို၊ ဟူသောပြင်းစွာသော၊ ဝါတဝုဗ္ဗိ၊ လေအရသည်၊
 အာဝတ္တံ၊ လာ၍၊ ပဝတ္တေသိအဝိနု၊ ထွန်းသလော၊ အဗ္ဗိတာယေဝါတိ၊
 အဗ္ဗိတာယေဝဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗိတာယေဝေ၊ မတည်သည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ သန္တုဗ္ဗိနိတိ၊ သန္တုဗ္ဗိနိဟူသည်ကား၊ သမာနုဗ္ဗိနိ၊ ရှေးသဘောနှင့်
 တူသောအရေရှိကုန်သည်၊ ပကတိဋ္ဌာနေ၊ ပြကတေ သဘောအရာ၌၊ ပတိဗ္ဗိ
 တာနိ၊ တည်ကုန်သည်၊ နပစ္စက္ကောသတိတိ၊ နပစ္စက္ကောသတိဟူသည်ကား၊
 နပစ္စက္ကောသတိ၊ တဖန်မဆဲရေး၊ ရောသန္တန္တိ၊ ရောသန္တိဟူသည်ကား၊
 စာနေန္တိ၊ ချုတ်ချပ်ခြင်းရှိသောသူကို၊ ဘဏ္ဍန္တန္တိ၊ ဘဏ္ဍန္တိဟူသည်
 ကား၊ ပဟရန္တိ၊ ဖုတ်ခတ်သောသူကို၊ သုနေက္ကောတိတ္ထေ၊ သုနေက္ကောဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ နေတ္တာ၊ နေတ္တတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမျက်စိတို့၏၊ သုန္ဓရတာယ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သုနေက္ကော၊ ကောင်းသောမျက်စိရှိသော၊ တိဗ္ဗကရောတိ၊ တိတ္ထ
 ကရောဟူသည်ကား၊ အာဂတိဩဂါဟနတိတ္ထဿ၊ လာရာ သက်ရာဖြစ်

သောဒိဝိကံ၊ ကာရကော၊ ပြုတတ်သော၊ ဝိတရာဂေါတိ၊ ဝိတရာဂေါဟူ
 သည်ကား၊ ဝိက္ခန္ဓာ နှစ်သေရ၊ ပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိတရာဂေါ၊
 ကင်းသောရာဂရှိသော၊ ပဿဝတိဘိ၊ ပဿဝတိဟူသည်ကား၊ ပဋိလတာ
 ကိ၊ ရေ၏၊ ဗိဗ္ဗိသမ္ပန္နန္တိ၊ ဗိဗ္ဗိသမ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခန္တိန္တိ၊ ခန္တိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏက္ခမနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောသည်းခံခြင်းရှိသော
 ဝုတ္တုလ်ကို၊ ယထာမံသဗြဟ္မစာရီသုတိ၊ ယထာမံသဗြဟ္မစာရီသုဟူသည်
 ကား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့တွင်၊ ဣမံယထာ၊ ဤသောတာ
 ပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဝုတ္တုလ်ကဲ့သို့၊ အတ္ထောသနပရိဘာသနံ၊ ဆဲ
 ရေးခြင်းနေ့ရွက်ခြင်း၌၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဇေဇ္ဈပံ၊ ဤသောတာပတ္တိမဂ်
 ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောဝုတ္တုလ်ကဲ့သို့သဘောရှိသောဝုတ္တုလ်ကို၊ ဂုဏက္ခန္တိ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော သည်းခံခြင်းရှိသောသူဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နနောသမ
 သဗြဟ္မစာရီသုတိတ္ထေ၊ နနောသမသဗြဟ္မစာရီသုဟူသောဤပါဌ၌၊ သမဇ
 နောနာမ၊ သမဇနမည်သည်ကား၊ သကဇနော၊ မိမိပရိသတ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ တဿ္ဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဗိတ္တာနိ၊ မိတ်တို့သည်၊ သကေ၊ မိမိ
 ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပရိသတ်၌၊ ပဒုဋ္ဌာနံ၊ ပြစ်မှားကုန်သည်၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ့၊ သမာနဗြဟ္မစာရီသု၊ တူသောမြတ်သောအကျင့်ရှိသောဝုတ္တုလ်တို့
 ၌၊ ပဒုဋ္ဌာနံ၊ ပြစ်မှားကုန်သည်၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဧဗ္ဗ၊ ဤနနောသမသဗြဟ္မစာရီသုဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဇောတိပါလောစဂေါရိန္ဒောဘိ၊ ဇောတိပါလောစဂေါရိန္ဒော
 ဟူသည်ကား၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဇောတိပါလောနာမ၊ ဇောတိပါလ
 မည်၏၊ ဌာနေနု၊ အရာဌာနအားဖြင့်၊ မဟာဂေါရိန္ဒော၊ မဟာဂေါရိန္ဒမည်၏၊
 သတ္တဝုရောဟိတောတိ၊ သတ္တဝုရောဟိတောဟူသည်ကား၊ ရေဏုအာဒိ
 နံ၊ ရေဏုမင်းအစရှိကုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊
 ညီနောင်မင်းတို့၏၊ ဝုရောဟိတော၊ ဝုရောဟိတ်တည်း၊ အဟိံသကာအတိ
 တံသေတိ၊ အဟိံသကာအတိတံသေဟူသည်ကား၊ ဆေးခြောက်ယောက်
 ကုန်သော၊ ဧတသတ္တာရော၊ ထိုဆရာတို့သည်၊ အတိတံသေ၊ အတိတ်
 အဋ္ဌိ၌၊ အဟိံသကာ၊ သူတပါးတို့ကိုမညှဉ်းဆဲကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ နိ၊ ပုဂံမဂန္ဓာတိ၊ နိရာမဂန္ဓာဟူသည်ကား၊ ကောသမဂန္ဓနု၊ အပျက်

ဒေါသတည်းဟူသောစိမ်းညှိသောအနံ့ဖြင့်၊ နိရာမဝန္တာ၊ စိမ်းညှိသောအနံ့၊
မရှိကုန်၊ ကံရူဇောမိမုတ္တာတိ၊ ကရူဇောမိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ ကရူဇော
နေ၊ ကရူဇောချာနိဋ္ဌ၊ အံမိမုတ္တာ၊ ညွတ်ကုန်သော၊ ကရူဇောယစ၊ ကရူဇော
၌လည်းကောင်း၊ ကရူဇော ဗုဗ္ဗတာဂေစ၊ ကရူဇော၏ ရှေးအဖို့၌ လည်း
ကောင်း၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ယေတေတိ၊ ယေတေဟူသည်ကား၊
ဇေတ၊ ထိုသာသနာပုဏ္ဏားသောရသေ့တို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ ဝါ
ပါဠော၊ ဤဇေတဟူသောပါဌ်သည်ပင်လျှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နဿာရုဇ္ဈံအာသီ
ဒေတိ၊ နဿာရုဇ္ဈံအာသီဇေဟူသည်ကား၊ သာရသတာဝံ၊ သူတော်ကောင်း
သဘောရှိသောသူကို၊ နဗ္ဗာနေယျ၊ မချွတ်ချယ်ရာ၊ ဗိဋ္ဌိဋ္ဌာနပ္ပဟာယိနန္တိ၊
ဗိဋ္ဌိဋ္ဌာနပ္ပဟာယိနံဟူသည်ကား၊ နှိသဋ္ဌိဗိဋ္ဌိဂတပဟာယိနံ၊ ခြောက်ဆယ်
နှစ်ပါးအပြားရှိသော ဗိဋ္ဌာအယူကိုပယ်တတ်ကုန်သော၊ သတ္တမောတိ၊
သတ္တမောဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ရ၍၊
သတ္တမော၊ သတ္တမမြောက်သော၊ အဝိတရာဂေါတိ၊ အဝိတရာဂေါဟူ
သည်ကား၊ အဝိဂတရာဂေါ၊ မကင်းသောရံဂရှိ၏၊ ဇေတန၊ ဤအဝိတရာ
ဂေါဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ အနာဂါမိတာဝံ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို၊
ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ ပဋိန္ဒြိယာမုနုတိ၊ ပဋိန္ဒြိယာမုနုဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ၊ ငါး
ပါးကုန်သော၊ ဝိပဿနန္ဒြိယာနိ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောဣန္ဒြေတို့သည်၊
မုနုနိ၊ နုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တာနိ၊ ထို
ငါးပါးသော ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သကဒါဂါမိ၊
သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ဆောက်၍၊ မုနုနိနာမ၊ နုသည်မည်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိပဿနာတိ၊ ဝိပဿနာဟူသည်ကား၊ သင်္ခါ
ရပဋိဂ္ဂဟဉာဏံ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို သိမ်းဆည်း တတ်သော ဉာဏ်
တည်း၊ ဖုဗ္ဗေဥပဟညတိတိ၊ ဖုဗ္ဗေဥပဟညတိဟူသည်ကား၊ ပဌမတရံ
ယေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်၊ ဥပဟညတိ၊ ကပ်၍ညှဉ်းဆဲ၏၊ အက္ခတောတိ၊
အက္ခတောဟူသည်ကား၊ ဂုဏစောနေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖြိုခြင်းဖြင့်၊ အက္ခ
တော၊ မတူးဖြိုအပ်သည်၊ အနုပဟတော၊ မုနုပုဏ်ဆီးအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါကျ
တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အငြီး
တည်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ၊

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၃

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊

၁ ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ သောဏောတိ၊ သောဏောဟူသည်ကား၊ သုခုမာလသောဏတ္ထေ ချေးသိပ်မွေ့သောသောဏမထေရ်သည်၊ သီတဝနေတိ၊ သီတဝနေဟူ သည်ကား၊ ဧဝံနာမဏေ၊ ဤသို့သီတဝနေဟူသောအမည်ရှိသော၊ သုဿာ နေ၊ သုဿာနံ၌၊ တဗ္ဗိ၊ ထိုသီတဝနေအမည်ရှိသောသင်းချိုင်း၌၊ ပဋိပါဒ္ဓိ ယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဗုဒ္ဓစက်မပဏ္ဏာသာလာသတာနိ၊ ငါးရာသောသစ် ရွက်မိုးသောစကြိုကို၊ မာပိတာနိ၊ ပန်ဆင်းအင်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထို စကြိုတို့တွင်၊ ထေရော၊ သောဏအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ စက်မနံ၊ စကြိုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အာရေဒ္ဓဇိရိယဿ၊ အားယူဟ် အပ်သောဇိရိယရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စက်မတော၊ စကြိုသွားသော၊ တဿ၊ ထိုသောဏအမည်ရှိသောမထေရ်၏၊ ပါဒတလာနိ၊ ခြေတင်း အပြင်တို့သည်၊ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏၊ ဇေဏုဟိ၊ ပုဆစ်ခုံးတို့ဖြင့်၊ စက်မ တော၊ စကြိုသွားသော၊ တဿ၊ ထိုသောဏအမည်ရှိသော မထေရ်၏၊ ဇေဏုကာနိဝိ၊ ပုဆစ်ခုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထတလာနိဝိ၊ လက် တင်းအပြင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏၊ ဘိန္ဒုနိ၊ ပြတ် ကုန်သည်၊ အဟာသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာရေဒ္ဓဇိရိယော၊ အားထုတ် အပ်သောဇိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဩဘာသနိ မိတ္တကန္တိ၊ ခပ်မိုတ်ကုန်ခြင်း၏၊ အရောင်ဟုဆိုအပ်သော နိမိတ်ကိုလည်း၊ ဒေသထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မွင်းနှိုင်းဇိရိယဟိ၊ အားထုတ်အပ်သော ဇိရိယတို့ဖြင့်၊ ကိလမိတကာယဿ၊ ပပ်ပန်းသောကိုယ်ရှိသော၊ စက်မ ကောဗ္ဗိယံ၊ စကြိုစွန်း၌၊ ပါသာဏဖလကေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုသောဏအမည်ရှိသောမထေရ်အား၊ ယောဝိတက္ကော၊ အကြင်အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအကြံကို၊ ဒေသထံ၊ ပြု ခြင်းငှါ၊ အထခေါအာယသ္မတောတိအာဒိ၊ အထခေါအာယသ္မတောဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအထခေါအာ ယသ္မတောအစရှိသောပုဒ်၌၊ အာရေဒ္ဓဇိရိယာတိ၊ အာရေဒ္ဓဇိရိယဟူသည် ကား၊ ပရိပုဏ္ဏပရိဂ္ဂဟိတဇိရိယာ၊ ပြည့်စုံသောမျှပင်အပ်သောဇိရိယရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ နအနုပါဒါယအါသဇေဟိမိတ္တံ၊ မုစ္ဆတိတိဇ္ဈေးနုအနုပါဒါယအါ

သဝေပတိမိတ္တံဝိမုစ္စတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကုလ်ကဉ်၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဇ္ဈာဒိတညူဝါ၊ ဥဇ္ဈာဒိတညူ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ သဝေအသံ၊ အကုလ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝိပဋ္ဌိတ၊ ညူဝါ၊
ဝိပဋ္ဌိတညူပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ သဝေအသံ၊ အကုလ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ နေ
ယျောဝါ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်သည်မူလည်း၊ သဝေအသံ၊ အကုလ်၍ဖြစ်ငြား
အံ့၊ တေန၊ ထိုသို့ဥဇ္ဈာဒိတညူအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ
၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စယျ၊ ကိလေသာမှလွတ်ရာ၏၊ ယေန၊ အကြွင်
ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ နဝိမုစ္စတိ၊ ကိ
လေသာမှမလွတ်၊ အဇ္ဈ၊ မချွတ်၊ သာသနသိ၊ သာသနာတော်၌၊ သောပဒ
ပရမေ၊ ထိုပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာ
နံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ခေါ်ပနာတိအာဒိနိ၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ခေါ
ပနဤသို့အစရှိသောအကြံတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဘော
ဂါတံတေ၊ ဘောဂါဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုကိယာဝိဘတ်
အနက်၌၊ ပစ္စတ္တံ၊ ပဌမာဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ပါတုရေဟောသီတိ၊ ပါတု
ရေဟောသီဟူသည်ကား၊ ထေရေဿ၊ သောဏအမည်ရှိသော မထေရ်၏၊
ဝိတ္တာစာရံ၊ မိတ်၏ကျက်စားခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အယံသောဏောနာမ၊
ဤသောဏမထေရ် မည်သည်ကား၊ အဇ္ဈ၊ ပသု၊ သီတဝနဘုရင်၊ သီတ
ဝနအမည်ရှိသော သင်းချိုင်းမြေ၌၊ နိသင်္ခန္ဓာ၊ နေလျက်၊ ဣမံဝိတက္ကံ၊ ဤ
အကြံကို၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ သဝိတက္ကံ၊ အကြံနှင့်တကွ
သော၊ သဟောတ္တံ၊ ခိုးယူအပ်သော ဥဇ္ဈာထုင်နှင့် တူသော အကြံနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုသောဏအမည်ရှိသော မထေရ်ကို၊ ဝဏ္ဏိတွာ၊
ယူ၍၊ ဝိဇ္ဇေသော ပမကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တောင်းလျှင် ဥပမာရှိသော ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိုး
ကတိသာသမိ၊ ဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပမုခေ၊ ရှေးတူရှု၍၊ ပါကဓု၊
ထင်ရှားသည်၊ အံဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညတ္တေအာသနေတိတ္ထေ၊ ပညတ္တေအာ
သနေဟူသောဤပါဠိ၌၊ ပဓာနိကသိက္ခ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အားထုတ်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနော၊ နေရာအရပ်၌၊ ဩဝေဝံ၊
ဆုံးမခြင်းငှါ၊ အာဂတဿ၊ ကြွတော်မူလာသော၊ ဘဂဝတေ၊ တုန်းတော်
မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသိဒနတ္ထံ၊
ထိုင်နေစရာအသို၊ ငှါ၊ ယထာလာဘောန၊ ရေတိုင်းသောနေရာဖြင့်၊ အာသနံ၊
နေရာကို၊ ပညာပေတွာဝ၊ ခင်း၍သာလျှင်၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အားထုတ်
ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတုန်၏၊ အညံ၊ တပါးသောနေရာကို၊ အလတမာနေ၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၄

မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂုရုဏပဏ္ဏာနိပိ၊ သင်္ဂရွက်ဟောင်းတို့ကိုလည်း၊
 ပတ္တရိက္ခာ၊ ဖြန့်ခင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သင်္ဃာနိ၊ နူးကုန်ကို၊ ပညပေန္တိ၊
 ခင်းကုန်၏၊ ထေရောပိ၊ သောဏအမည်ရှိသောမထေရ်သည်လည်း၊ အာ
 သနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍သာလျှင်၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့နေရာကိုခင်း၍ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပညတ္တေ၊ အာသနေတိ၊ ပညတ္တေ၊ အာသနေ
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံကိ၊ မညသိတိ၊ တံကိ၊ မညသိဟူသည်
 ကား၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမသသိဟူ၊ နာ၊ ဤဟောင်းအား၊
 အဝသေသကမ္မဋ္ဌာနဟိ၊ ကြွင်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုး
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပံ၊ ဤသောဏ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗ
 သိပ္ပမ္၊ စောင်းအတတ်၌၊ သေကာ၊ လိမ္မာ၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝသိ၊ လေ့လာအပ်သော
 ၀သိတော်ရှိ၏၊ အတ္တ၊ နာ၊ မိမိ၏၊ ဝိသယေ၊ အရာ၌၊ ကထိယမာနံ၊ ဟော
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ သလ္လက္ခေသတိ၊ မှတ်နိုင်
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးတော်ပိုက်၍၊ ဝိဇ္ဇာပမံ၊ စောင်းဥပမာကို၊ ကထေတုံ
 ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ တံကိဗ္ဗညသိတိအာဒိ၊ တံကိဗ္ဗညသိဤသို့ အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝိဇ္ဇာယတန္တိ၊ သရေး၊ စောင်း
 ညှို့သံ၌၊ ကုသလတာနာမ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်မည်သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာယ
 စောင်းကို၊ ဝါဒနကုသလတာ၊ တီးခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်တည်း၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုသောဏအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊
 ထိုစောင်းတီးခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အသေ၊ ထိုသောဏ
 အမည်ရှိသောမထေရ်၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ အသ္မာကံ၊
 ငါတို့၏၊ ဂုတ္တော၊ သားသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ သိက္ခ
 န္တော၊ သင်သည်ရှိသော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကိလမိသတိ၊ ပင်ပန်း
 လတ္တံ၊ ဣဒံ၊ ဤစောင်းတီးခြင်းအတတ်သည်ကား၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊
 နိသိန္နေနော၊ နေသဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဥက္ကဋ္ဌိတုံ၊ သင်ခြင်းငှါ၊ သတ္တ၊ တတ်
 ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ဂန္ဓဗ္ဗသိပ္ပမေဝ၊ စောင်းတီးခြင်းအတတ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဥက္ကဋ္ဌာပေသုံ၊ သင်စေကုန်၏၊ တသေ၊ ထိုသောဏမထေရ်
 အား၊ သရာ၊ စောင်းသံတို့သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝါမာ၊ အသံ
 အပေါင်းတို့သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ မုစ္ဆနာ၊ တီးခြင်းတို့သည်၊
 ဧကဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးတို့တည်း၊ ဌာနာ၊ စောင်းသံဖြစ်ရာ အရပ်တို့
 သည်၊ ဧကုနပညာသ၊ တခုယုတ်ငါးခုပင်တို့တည်း၊ ဣန္ဒေတေ၊ ဤအသံ

အပေါင်းတို့သည်၊ သရမဏ္ဍလာ၊ အသံပန်းတို့တည်း။ ဣတိအာဒိကံ၊ ဤသို့
 အစရှိသော၊ သဗ္ဗမေဝု၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗသိပ္ပံ၊ စောင်းတီး
 ခြင်းအတတ်သည်၊ ဗဂုဏံ၊ လေ့လာအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အစွာ
 ယတာတိ၊ အစွာယတာဟူသည်ကား။ အတိအာယတာ၊ အလွန်ငင်အင်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခရမုစ္ဆနာ၊ ပြင်းစွာ တီးအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သရ
 ဝတိတိ၊ သရဝတိ ဟူသည်ကား။ သရသမ္ပန္နာ၊ အသံနှင့် ပြည့်စုံသည်။
 ကမ္မညာတိ၊ ကမ္မညာဟူသည်ကား။ ကမ္မက္ခမာ၊ စောင်းတီးခြင်းအမှုအား
 ခံသည်။ ကမ္မယောဂ္ဂါ၊ စောင်းတီးခြင်းအမှုအားလျောက်ပတ်သည်။ အတိ
 သိတိလာတိ၊ အတိသိတိလာဟူသည်ကား။ မန္ဓမုစ္ဆနာ၊ ညှင်းညှင်းတီး
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမေဂုဏေပတိဋ္ဌိတာတိ၊ သမေဂုဏေပတိဋ္ဌိတာ
 ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈိမေ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊ သရေ၊ စောင်းသံ၌။ ဌပေတွာ၊
 ပမည်၍၊ မုစ္ဆိဟာ၊ တီးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အစွာရနန္တိ၊ အစွာရနွှံ့ဟူ
 သည်ကား။ အဘိဂါဠံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ၊ အာရေဇ္ဇံ၊ အားထုတ်အပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဥဒ္ဓစ္စာယသံဝတ္တတိတိ၊ ဥဒ္ဓစ္စာယသံဝတ္တတိဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓတ
 ဘာဝါယ၊ ပျံလွင့်သည်၏အဖြစ်၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိလိနန္တိ၊ အတိ
 လိနံဟူသည်ကား။ အတိသိတိလံ၊ အလွန်လျော့စွာ။ ကောသဇ္ဇာယာတိ၊
 ကောသဇ္ဇာယဟူသည်ကား။ ကုသိတာဝတ္ထာယ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်
 ၌၊ ဝိရိယသမထံအဓိဋ္ဌာယာတိ၊ ဝိရိယသမထံအဓိဋ္ဌာယဟူသည်ကား။
 ဝိရိယသမ္ပယုတ္တံ၊ ဝိရိယနှင့်ယှဉ်သော၊ သမထံ၊ သမာဓိကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊
 ဆောက်တည်၍၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ သမတေန၊ သမာဓိနှင့်၊ ယောဇေဟိ၊
 ယှဉ်စေလော၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဣန္ဒြိယာ
 နဉ္စသမေတံပဋိဝိဇ္ဈာတိ၊ ဣန္ဒြိယာနဉ္စသမေတံပဋိဝိဇ္ဈာဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါဒိနံ၊
 သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ သမေတံသမဘာဝံ၊ ယှသည်
 ၍အဖြစ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာဟိ၊ ဆောက်တည်လော၊ တတ္ထံ၊ ထိုဣန္ဒြိယာနဉ္စသမေတံ
 ပဋိဝိဇ္ဈာဟူသောပုဒ်၌၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါကို၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ ပညာဉ္စ၊ ပညာကို
 လည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်၊
 သမာဓိစ၊ သမာဓိကိုလည်း။ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယနှင့်၊ ယောဇေယိတာ၊ ယှဉ်
 စေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့၏၊ သမတာ၊
 ယှသည်၏အဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌိတာနာမ၊ ဆောက်တည် အပ်သည်မည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိပန၊ သတိသည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထိကာ၊ အလုံးစုံ
 သောကိစ္စ၌ယှဉ်၏သော၊ ထိုသတိသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗလဝတိ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၇

ယေဝ၊ အားကြီးသော်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေ
သံ၊ ထိုသဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြေတို့၏၊ တဉ္စယောဇနာဝိခာနံ၊ ထိုသြဉ်ခြင်း
အစီအရင်ကိုလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ပကာသိတမေဝ၊ ပြီအပ်
သည်သာလျှင် တည်း၊ တတ္ထစ နိမိတ္တံ ဂဏှာ ဟိတိ၊ တတ္ထစ နိမိတ္တံ
ဂဏှာဟိ ဟူသည်ကား၊ တဗ္ဗိံစ သမဘာဝေ၊ ထိုသဒ္ဓါ အစရှိသော
ဣန္ဒြေတို့၏မျှသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ သတိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ ယေန
နိမိတ္တေန၊ အကြင် သမာဓိအစရှိသော နိမိတ်သည်၊ အာဒါယေ၊ ကြေး
မုံပြင်၌၊ မုခမိဓမ္မေန၊ မျက်နှာရိပ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗိန္ဒြေ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ
တဗ္ဗိန္ဒြေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံသမထ နိမိတ္တံ၊ ထိုသမထတည်း ဟူသော နိမိတ်
ကိုလည်းကောင်း၊ တံဝိပဿနာ နိမိတ္တံ၊ ထိုဝိပဿနာတည်း ဟူသော
နိမိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံမဂ္ဂနိမိတ္တဉ္စ၊ ထိုမဂ်တည်းဟူသော နိမိတ်ကို
လည်းကောင်း၊ တံဖလနိမိတ္တဉ္စ၊ ထိုဖိုလ်တည်းဟူသော နိမိတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဂဏှာဟိ၊ ယူသော၊ နိဗ္ဗုတ္တဟိ၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
အဿ၊ ထိုသောဏမထေရ်အား၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တ
အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပက္ခိဝိက္ခာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေ
သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထစနိမိတ္တံ အဂ္ဂဟေသိတိ၊ တတ္ထစနိမိတ္တံ အဂ္ဂဟေ
သိဟူသည်ကား၊ သမထနိမိတ္တဉ္စ၊ သမထတည်းဟူသော နိမိတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂနိမိတ္တဉ္စ၊ ဝိပဿနာမဂ်တည်းဟူသော နိမိတ်ကို
လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဆဋ္ဌာနာနီတိ၊ ဆဋ္ဌာနာနီဟူသည်ကား၊
ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ကာရုဏာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို၊ အဓိမုတ္တော
ဟောတိတိ၊ အဓိမုတ္တောဟောတိဟူသည်ကား၊ ပရိဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊
ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတော၊ ထည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တောတိ အာဒိ၊ နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တော ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ အရဟတ္တ ဝသေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏
အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ
တို့မှ၊ နိက္ခန္တိတွာ၊ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နေက္ခမ္မံ၊ နေက္ခမ္မ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေဟေဝ၊ ထိုအလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှပင်
လျှင်၊ ပဝိဝိတ္တတ္တာ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝိဝေကော၊ ပဝိဝေက
ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗျာပဏ္ဍာတာဝတော၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ မရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗျာပဏ္ဍိ၊ အဗျာပဏ္ဍဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဗျာက္ခ

ယန္တေ တဿောကုန်ခြင်းအဆုံး၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

တဿကုသယော၊ တဿကုသယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပါဒါနက္ခယန္တေ၊
 ဥပါဒါနိတရားတို့၏ကုန်ခြင်းအဆုံး၌၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဥပါဒါနက္ခယော၊ ဥပါဒါနက္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗောဟတဘဝ
 တော၊ တွေဝေခြင်း၏မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗောဟတတိ၊ သဗ္ဗော
 ဟဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကေဝလံသဒ္ဓါမတ္တကန္တိ၊ ကေဝလံသဒ္ဓါမတ္တ
 ကံဟူသည်ကား၊ ပဋိဝေဓရေဟိတံ၊ ပဋိဝေဓဥပဿ်ဗျကင်းသော၊ ကေဝလံ၊
 ပဋိဝေဓဥပဿ်နှင့် မရောမရှက် သက်သက်သော၊ ပဋိဝေဓပညာယ၊ ပဋိ
 ဝေဓပညာနှင့်၊ အသမ္ဘိဿကံ၊ မရောသော၊ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ လောကီသဒ္ဓါမျှကို၊
 ပဋိဝေဓန္တိ၊ ပဋိဝေဓဟူသည်ကား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကရုဏေရ၊
 ပြုသဖြင့်၊ ဝုနိ၊ ပြီးခြင်းကို၊ ဝိတရာဂတ္တာတိ၊ ဝိတရာဂတ္တာဟူသည်ကား၊
 ဝုဂ္ဂဝဋ်ဝေဓေန၊ မဂ်၊ ဝုနိထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်၊ ရာဂသ၊ ရာဂ၏၊ ဝိဂတတ္တာ
 ယေဝ၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နေက္ခမ္ပသင်္ခါတံ၊ နေက္ခမ္ပဟု
 ဆိုအပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊
 သမ္ဘိကာတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလ
 သမာပတ္တိဝိဟာရေန၊ ဗလသမာပတ်တည်းဟူသောနေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရေတိ
 နေ၏၊ တန္တိန္ဒမာနသောယေဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ ညွတ်သောစိတ်ရှိ
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဝုနိတို့၌လည်း၊ ဧသေနယော၊ ဤ
 နည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ လာဘသက္ကာရထိလောကန္တိ၊ လာဘသက္ကာရထိ
 လောကံဟူသည်ကား၊ စတုလ္လယလောဘဉ္စ၊ သာမညဖြစ်သော ပစ္စည်း
 လေးပါးကို၊ ဖြစ်၊ ဝုနိလည်းကောင်း၊ တေဝံယေဝ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့
 ၏သာလျှင်၊ သုကတဘဝဉ္စ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝဏ္ဏဘဏနဉ္စ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိကာမယ
 မာနောဘိ၊ နိကာမယ မာနော ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယာနော၊ အလိုရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပညာယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ပဝိပေကာမိမုတ္တာတိ၊ ပဝိ
 ပေကာမိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ အဟံ ဝါသည်၊ ပဝိပေကာမိမုတ္တာပဝိ
 ကာမိတ္တပိပေကာ ဥပမိပိပေကာ၌၊ အမိမုတ္တာ၊ ညွတ်သည်၊ အဟံ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိအံ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓကဏ္ဍတိ၊ ကြား၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သီလဗ္ဗတပရမာသန္တိ၊
 သီလဗ္ဗတပရမာသသံပဉ္စသည်ကား၊ သီလဗ္ဗန္ဓာတို့၏ အလှအစရှိသည်

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၉

ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတဉ္စန္ဒာတို့၏အကျင့်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပရာမသိတွားမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊ ဂဟ
 ကမတ္တံ၊ ယူခြင်းမျှာကို၊ သာရေတော ပစ္စာဂန္ထန္တောတိ၊ သာရေတောပစ္စာ
 ဂန္ထန္တောဟူသည်ကား၊ သာရောသဝေန၊ အမြတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇာနန္တော၊
 သိသည်ဖြစ်၍၊ အဗျာပဏ္ဍာမိမုတ္တောတိ၊ အဗျာပဏ္ဍာ မိမုတ္တောဟူသည်
 ကား၊ အဗျာပဏ္ဍာ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမရှိသော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကဏှေတိ၊ ကြား၏။ ဣမိနာဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဋ္ဌာနေ
 သု၊ အသုံးစုံသော အရာတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတော၊
 ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေက္ခမ္မာမိမုတ္တောအစရှိသော ဝုန်တို့တွင်၊ နေက္ခမ္မာမိ
 မုတ္တောတိ၊ နေက္ခမ္မာမိမုတ္တောဟူသော၊ ဣမတ္ထိယေဝ၊ ဤဝုန်၌သာလျှင်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ သေသေဿ၊
 ကြွင်းကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သောဝုန်တို့၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ အပရော၊ တပါးသော ဆရာတို့သည်၊ အသမ္မောဟာမိမုတ္တောတိ၊
 အသမ္မောဟာမိ မုတ္တောဟူသော၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤဝုန်၌ သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ သေသေသု၊ ကြွင်းသောဝုန်တို့၌၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ အသံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေက္ခမ္မာမိမုတ္တောအစရှိ
 သောဝုန်တို့၌၊ သာရော၊ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ သဗ္ဗေသွဝ
 အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသု၊ ထိုနေက္ခမ္မာမိမုတ္တောအစရှိသော
 ဝုန်တို့၌၊ အရဟတ္တမ္ပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 လည်းကောင်း၊ ကထိတမေဝ၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ
 ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သာရော၊ အနှစ်တည်း၊ သုသတိ၊ သုသာ
 ဟူသည်ကား၊ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗရူပသဒိသာ၊ နတ်၌
 ဖြစ်သော အဆင်းနှင့် တူကုန်သော၊ နေဝဿစိတ္တံ၊ ပရိယာဒိယန္တိတိ၊
 နေဝဿစိတ္တံပရိယာဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဧတဿစိတာသဝဿ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ္တံစိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောန္တိ၊ မတွင်းနိုင်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ စိတ္တံစိတ်ကို၊ ဂဏှန္တိနာမ၊
 ယူသည်မည်ကုန်၏၊ အမိသမိ ကတန္တိ၊ အမိသမိ ကတံ ဟူသည်ကား၊

၂၉၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ

အမိဿကံ၊ ရောဋ္ဌောသညကိမပြုအင်သော၊ ပတိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မိဿံ၊ ရောဋ္ဌောသညကိ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သေသံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အမိဿိကတံ၊ ရောဋ္ဌောသညကိမပြုအင်သော ပြုတန္တိ၊ ပြုတံဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ အာနေဉ္စပတ္တန္တိ၊ အာနေဉ္စပတ္တံဟူသည်ကား၊ အစလပတ္တံ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ဝယံ စဿာနုပဿတိတိ၊ ဝယံစဿာနုပဿတိဟူသည်ကား၊ ဧသဧသော၊ ဤ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿစိတ္တဿ၊ ထိုစိတ်၏၊ ဥပ္ပါဒမ္ပိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝယမ္ပိ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဘုဿ ဝါတဝုဋ္ဌိတိ၊ ဘုဿဝါတဝုဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဗလဝဝါတက္ခန္ဓော၊ ပြင်းစွာသောလေအရသည်၊ နေဝသကံ၊ ဓမ္မယျာတိ၊ နေဝသကံ၊ ဓမ္မယျဟူသည်ကား၊ ကောဘာဂေန၊ တဖက်သောအဖို့ဖြင့်၊ စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ နသမ္ပကဓမ္မယျာတိ၊ နသမ္ပကဓမ္မယျဟူသည်ကား၊ ထုဏံဝိယ၊ နွားချည်တိုင်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဘာဂတော၊ ခပ်သိမ်းသောအဖို့အားဖြင့်၊ ကံမ္မေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ နသမ္ပဝေဓေယျာတိ၊ နသမ္ပဝေဓေယျဟူသည်ကား၊ ဝေဓေတွာ၊ လှုပ်စေ၍၊ ပဝေဓေတွာ၊ ပြင်းစွာလှုပ်စေ၍၊ ပါတေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ နေက္ခမ္ဘံအမိမုတ္တဿာတိ၊ နေက္ခမ္ဘံအမိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပြုတဿ တည်သော၊ ဂီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေသပဒေဟိဝိ၊ ကြွင်းသောပုန်တို့ဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဥပါဒါနက္ခယဿာသတိ၊ ဥပါဒါနက္ခယဿာသတိဟူသောဤပုန်သည်၊ ဥပယောဂဉ္စေ၊ ခုတ်ယာဝိတာတ်အနက်၌၊ သာမိဝဝနံ၊ သတ္တဝိဝိတာတ်တည်း၊ အသဗ္ဗောဟဉ္စတေတသောတိ၊ အသဗ္ဗောဟဉ္စတေတသောဟူသည်ကား၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အသဗ္ဗောဟံ၊ မတွေဝေသောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အမိမုတ္တဿ၊ ညွှတ်သော၊ ဒိသ္မာအာယတနုပ္ပါဒန္တိ၊ ဒိသ္မာအာယတနုပ္ပါဒ်ဟူသည်ကား၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ ဥပ္ပါဒဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝယမ္ပ၊ ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သမ္မာစိတ္တံ၊ မုတ္တတိတိ၊ သမ္မာစိတ္တံ၊ မုတ္တတိဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဟေတုနာနယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၊ ဗလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဗလ

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၁

သမာပတ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စတိ၊ ညွတ်၏၊ နိဗ္ဗာနာ
 ရမ္မဏေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံ၌၊ အဓိမုစ္စတိ၊ ညွတ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ ဣမိနာ၊ ဤဒိသျှာအစရှိသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝိဏာသဝဿ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဋိပဒါ၊ ဖြစ်စဉ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာယတနုပ္ပါဒံ၊ အာယတန၏ဖြစ်ခြင်း
 ကိုးဒိသျှာ၊ မြင်၍၊ ဣဗာယဝိပဿနာယ၊ ဤဝိပဿနာဖြင့်၊ အဓိဂတဿ၊
 ရအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလယသေဟိ၊ အသုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်၌လွတ်
 သော၊ သန္တိဗိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောဗိတ်ရှိသော၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထို
 ရဟန်းအား၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိုပွဲကို၊
 ပဋိပယော၊ တဖန်ပွားစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုတွယ်ဖြစ်သော
 တဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုသမ္မာဗိတ္တံ
 ဝိမုစ္စတိသန္တိဗိတ္တဿအစရှိသောပုဒ်တို့တွင်၊ သန္တိဗိတ္တဿာတိ၊ သန္တိ
 ဗိတ္တဿဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုတိဗိတ္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောဗိတ်ရှိသော၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်လွင်
 သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၂ ဒုတိယေး၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သမဇောသိတိ၊ သမဇောသိ
 ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဥဠာနာကာရံ၊ တဆွဲသောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု
 ၏၊ ပဋိက္ကမန္တိတိ၊ ပဋိက္ကမန္တိဟူသည်ကား၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ပုတ်ကုန်
 ၏၊ နောအဘိက္ကမန္တိတိ၊ နောအဘိက္ကမန္တိဟူသည်ကား၊ နဝဗန္တိ၊ မတိုးပွား
 ကုန်၊ သီသဝေဠနံဒဒေယျာတိ၊ သီသဝေဠနံဒဒေယျဟူသည်ကား၊ သီသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ ဝေဠတွာ၊ ရော်ပတ်၍၊ ဒဏ္ဍာ၊ ကန၊ ဟွံတံဖြင့်၊ သံပရိဝတ္တကံ၊
 ပြန်ထွန်သည်ကိုးကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗန္ဓယျ၊ ဖွဲ့ချ၏၊ ဣန္ဒြိယာနိဝိပ္ပသိဒိံသုတိ၊
 ဣန္ဒြိယာနိဝိပ္ပသိဒိံသုဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ မရဏသမပေ၊ ထိုသေသော
 အခါ၌၊ သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊
 အထူးသဖြင့်ကြည်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္ထု၊ ပပရိက္ခယာ
 တိ၊ အတ္ထု၊ ပပရိက္ခယာဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်
 ကိုးကာရုဏာကာရုဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို၊ ဥပပရိက္ခ

နေန၊ရံခင်းဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ အနုတ္တရေညပမိသံခယတိ၊ အနုတ္တရေညပမိ
သံခယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊ အဓိမုတ္တံဟောတိတိ၊အဓိမုတ္တံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလေန၊အရဟတ္တဒိုလ်ဖြင့်၊ အဓိမုတ္တံ၊
ညွတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဆဇ္ဇာဘိဇာတိ ယောတိ၊
ဆဇ္ဇာဘိဇာတိယောဟူသည်ကား၊ဆးခြောက်ပါးကုန်သော၊ဇာတိယော၊
အမျိုးတို့သည်၊တတြိဒန္တ၊တတြိဒံဟူသည်ကား၊ တတြ၊ထိုခြောက်ပါး
သောအမျိုးတို့တွင်း၊ အယံကဏ္ဍာဘိဇာတိ၊ဤမည်းညစ်သောအမျိုးကို၊
လုဒ္ဓါတိ၊လုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ဒါရုဏာ၊ကြမ်းကြုတ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊သာသ
နာတော်၌ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကဏ္ဍကဝုတ္တိကာ၊ ဆူးသဖွယ်ဖြစ်
သာပြင်းစွာ တပ်တတ်သောဆန္ဒရာဂဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေတ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ သမဏာနာမ၊ပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့
မည်ကုန်၏၊ဧကသာဓုကာတိ၊ဧကသာဓုကာဟူသည်ကား၊ ဧကနေဝ၊
တထည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပိလောတိကာ၊စုဏ္ဏေန၊ ပုဆိုးခွမ်းပိုင်းဖြင့်၊
ပုရတော၊ရှေးမှပုခိုအနုကား၊ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏၊အကာမကဿဗိလံ
ဩလဂ္ဂေယျန္တိ၊အကာမကဿဗိလံဩလဂ္ဂေယျံဟူသည်ကား၊သတ္တ
တည်းကုန်သည်သည်၊ ဂစ္ဆမာနေ၊ ခရီးသွားစဉ်၊ ဂေါဏှ၊ နွားသည်၊
မတေ၊သေသည်ရှိသော်၊ဂေါဓံသမူလံ၊နွား၏အသားအဖိုကို၊ဥပ္ပါဒနတ္ထာ
ယ၊ဖြစ်စေခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ဝိဘဇိတွာ၊ဝေတန်၍၊ ခါဒမာနာ၊စား
ကုန်သည်ရှိသော်၊ဂေါဓံသံ၊နွား၏အသားကို၊အနိန္တန္တိ၊သေဝ၊အလိုမရှိ
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ဧကသာ၊တယောက်သေစွတည်းကုန်သည်အား
ကောဠာသံ၊အဖွဲ့အရပ်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အယာဉ္ဇ၊ဤနွားသားအရပ်ကိုလည်း။
တေ၊သင်သည်၊ခါဒိတဗ္ဗော၊စားအပ်၏၊ မူလဉ္ဇ၊အဖိုးကိုလည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ၊
ပေးအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ကောဠာသသင်္ခါတံ၊အဖွဲ့အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော၊
တံဗိလံ၊ထိုနွားသားအဖိုကို၊ဩလဂ္ဂေယျံ၊ဆွဲကုန်ရာ၏၊ ဗလက္ကာနေန၊နိုင်
ထက်မူသဖြင့်၊ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဌပေယျံ၊ထားကုန်ရာ၏၊ ဣဟံအဟံ၊ ဤ
သည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အဓေတ္တညနာတိ၊ အဓေတ္တညနာဟူ
သည်ကား၊အဘိဇာတိပညတ္တိယော၊အမျိုးကိုပညတ်ခြင်း၏၊ ခေတ္တံ၊ခေတ်
ကို၊အစာနုဇ္ဈေန၊မသိသော၊တံသုကာဟိတိ၊တံသုကာဟိဟူသည်ကား၊
မမ၊ငါ၏၊ တံပညတ္တိ၊ ထိုအမျိုးကိုပညတ်ခြင်းကို၊ သုကာဟိ၊ နာလော၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-ခုတ်ယဇ္ဈာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၃

ကဏ္ဍာဘိဇာတိယတိ၊ ကဏ္ဍာဘိဇာတိယေ ဟူသည်ကား၊ ကာဠက
ဇာတိကော၊ မည်းညစ်သောအမျိုး၌ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ကဏ္ဍဓမ္မအဘိဇာ
ယတိတိ၊ ကဏ္ဍဓမ္မအဘိဇာယတိဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍသဘာဝေါ၊ မည်း
ညစ်သော သဘောရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဇာယတိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
ကဏ္ဍာဘိဇာတိယံ၊ မည်းညစ်သောအမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနံ အဘိ
ဇာယတိတိ၊ နိဗ္ဗာနံ အဘိဇာယတိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏာ
တိ၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယဘူမိသင်္ခါတာယ၊ အရိယသတုဟု
ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနဇာတိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သဘောဖြင့်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေလေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာတိ၊ သံ
ဝရာပဟာတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သံဝရေန၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေကိုစောင့်
ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော
ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣဓာတိ၊ ဣဓဟူ
သည်ကား၊ ဣမသ္မိံသာသနေ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌၊ ပဋိသင်္ခါတိ၊
ပဋိသင်္ခါဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓာနိတွာ၊ သိ၍၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောနိသောတိ၊ ယော
နိသောဟူသည်ကား၊ ဥပါယေနပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤသံဝရေနပဟာတဗ္ဗာအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ အသံ
ဝရေ၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြေကိုမစောင့်စည်းခြင်း၌၊ အာဒိနဝပဋိသင်္ခါ၊
အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ယောနိသောပဋိသင်္ခါတိ၊ ယောနိသောပဋိသင်္ခါ
ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ တိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သာအယံ၊ ထိုစက္ခုအစရှိ
သောဣန္ဒြေကိုမစောင့်စည်းခြင်း၌အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဝရံဘိက္ခဝေ
တတ္တာယ(ပ) ဗျဉ္ဇနသောနိမိတ္တဂ္ဂါဟောတိအာဒိနာ၊ ဝရံဘိက္ခဝေတတ္တာ
ယ(ပ)ဗျဉ္ဇနသောနိမိတ္တဂ္ဂါဟောဤသို့အစရှိသော၊ အာဒိတ္တပရိယာယေန၊
အာဒိတ္တသုတ္တန်ဒေသနာတော်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ တိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အာဒိတ္တာယ၊ ရဲရဲငြိသော၊ သမ္ပန္နလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ သဇ္ဇောတိဘူတာယ၊ မီးတောက်မီးလျှံ
နှင့်တကွဖြစ်သော၊ တတ္တာယ၊ လောလောပူသော၊ အယောသလောကာယ၊
သံခံချောင်း၌၊ စက္ခုဗြိဟံ၊ စက္ခုဣန္ဒြေကို၊ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းသည်၊
ဝရံ၊ မြတ်၏။ စက္ခုဝိညာဉ်ယုသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ရူပ
သု၊ ရူပါရုံတို့၌၊ အနုဗျဉ္ဇနသော၊ ကိလေသာကို ထင်စွာပြုတတ်သည်ဖြစ်၍

အနုဗျဉ္ဇနဟုဆိုအပ်သောလက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြုးရယ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊
 နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ဣတ္ထိနိမိတ် ဝုရိသနိမိတ်ကို ယူခြင်းသည်။ နုတ္တဝရံ။
 မမြတ်သည်သာလျှင်ကောင်း၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတောဝိဟရတိတိဇ္ဈေ၊
 စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတောဝိဟရတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ စက္ခုမေဝ၊ စက္ခု
 သည်ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေမည်သည်တည်း။ စက္ခုန္တိယံ၊ စက္ခုသည်ပင်
 လျှင်ဣန္ဒြေမည်သည်။ သံဝရဏတော၊ စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့်၊
 သံဝရော၊ သံဝရမည်၏။ ပိဒဟနတော ထကနတော၊ ပိတ်တတ်သော
 ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤ
 သံဝရဟူသောအမည်သည်၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။
 စက္ခုန္တိယေ၊ စက္ခုန္တိယံ၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ စက္ခုန္တိယသံဝ
 ရော၊ စက္ခုန္တိယသံဝရမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ဇဝနေ၊ ဇောဋ္ဌံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောဝိ။
 ငြိမ်သောသည်။ သေသော၊ ဤသံဝရကို၊ တသ္မိန္ဒါရေ၊ ထိုစက္ခုဒွါရ၌၊
 ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဝါရဏတော၊ ဖြစ်ခြင်းကိုတားမြစ်
 တတ်သောကြောင့်၊ စက္ခုန္တိယသံဝရောတိ၊ စက္ခုန္တိယသံဝရဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ သံဝရတောတိ၊ သံဝရတောဟူသည်ကား၊ တေနသံဝရေန၊ ထို
 စောင့်စည်းခြင်းနှင့်ဥပတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်
 ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတောတိဣမဿ၊ ပါတိမောက္ခသံဝ
 ရသံဝရတောဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၏။ ဝိဘဇေ၊ ဝိတင်းပါဠိတော်၌၊ ဣမိနာပါတိ
 မောက္ခသံဝရေနဥပတောဟောတိ (ပ)သမန္နာဂတောတိ၊ ဣမိနာပါတိ
 မောက္ခသံဝရေနဥပတောဟောတိ(ပ)သမန္နာဂတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံဟော
 တော်မူအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သံဝရိ၊ စောင့်ပြီး၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဝရတော၊ သံဝရတမည်၏။ ထကေသိ ပိဒဟံ၊ ပိတ်ပြီး၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခုန္တိယသံဝရသံ
 ဝရတောတိ၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတောဟူသည်ကား၊ စက္ခုန္တိယသံဝရ
 သင်္ခါတံ၊ စက္ခုန္တိကို စောင့်စည်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သတိကဝါရံ၊
 သတိတည်းဟူသောတံခါးရှက်ကို၊ စက္ခုဒွါရေ၊ စက္ခုဒွါရ၌၊ စာဒွါရေ၊ အိပ်
 တံခါး၌၊ ကဝါရံ၊ တံခါးရှက်ကို၊ သံဝရိယံ၊ ပိတ်သကဲ့သို့၊ သံဝရိ၊ ပိတ်ပြီး၊
 ထကေသိ ပိဒဟံ၊ ပိတ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသောအနက်တို့တွင်၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤနောက်
 ဖြစ်သောအနက်သည်သာလျှင်၊ သုန္ဓရတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်း၏။
 တထာကိတောတေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စက္ခုန္တိယံအသံဝရတဿပိ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၂၆၅

ဟရတောသံဝုတဿ ဝိဟရတောတိ၊ ကွေန္တိယံအသံဝုတဿ ဝိဟရ
 တောသံဝုတဿဝိဟရတောဟူကုန်သော၊ ဇေတသုပဒေသု၊ ဤပုန်တို့၌၊
 အယမေဝအတ္ထော၊ ဤနောက်ဖြစ်သောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဒိဿတိ၊ ရှု
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏၊ ယဉ္ဇိဿာတိအာဒိမ္ပိ၊ ယဉ္ဇိဿ
 ဤသို့အစရှိသောပုန်၌၊ ယံကွေန္တိယသံဝရံ၊ အကြင်ကွေန္တုန္တေကို စောင့်
 စည်းခြင်းကို၊ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍၊ အထကောတွာအပိ
 နဟိတွာ၊ မပိတ်မူ၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ အဿာတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း
 အား၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေကာရဿ၊ ယေဟူ
 သောအက္ခရာ၏၊ ယန္တိအာဒေသော၊ ယံဟူသောအပြုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ
 တရားတို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသဝါ
 ဝါဝိဇာတပရိဇ္ဇာဟာတိ၊ အာသဝါဝိဇာတ ပရိဇ္ဇာဟာဟူသည်ကား၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါစ၊ အာသဝ 'တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အညေ၊ အာသဝတရားလေးပါးမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇာတက
 ရာ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသပရိဇ္ဇာဟာဝါ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိပါကပရိဇ္ဇာဟာဝါ၊
 အကျိုးဟုဆိုအပ်သောပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲ
 ဦးအံ့၊ စက္ခုန္တိရသ္မိံ၊ စက္ခုန္တိန္ဒြေအာပါတဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊
 ဣဇ္ဈာရမ္ပဏံ၊ ဣဇ္ဈာရုံကို၊ ကာမဿာဒဝသေန၊ ကာမဂုဏ်၌သာယာခြင်း၏
 အတွင်းအားဖြင့်၊ အဿာဒယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိနန္ဒ
 တော၊ နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝေ ဤဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဣဇ္ဈာရုံကို၊ အညသ္မိံ၊ ပိတပါးလည်း
 ဖြစ်သော၊ သုဂတိဘဝေ၊ သုဂတိတုံ၌၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့လတ္တံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဝပတ္တနာယ၊ ဘဝကိုတောင့်တခြင်းဖြင့်၊ အဿာဒယတော၊ သာ
 ယာသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သတ္တော၊ သတ္တဝါ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊
 သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဂဏှတော၊ ပူသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေဟဝ၊
 အလုံးစုံသောအာသဝေါတရားတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဟဇာတံ၊ တကွဖြစ်သော
 အညာဏံ၊ မသိခြင်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၂၆၆ ဆင်္ကြံရံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

စတ္တာရောလေးပါးကုန်သောအာသဝါးအာသဝတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုလေးပါးသော အာသဝတို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်
သော၊ အပဇေတပါးကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်ကုန်
သော၊ ဝိဇာတပရိဇ္ဇာဟာဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော ပူပန်ခြင်း
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုအာသဝေါ
တရားတို့၏၊ ဝိပါကာဝါ၊ အကျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တေဝိ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့၏အကျိုးတို့သည်လည်း၊ အသံဝတသော
ဝ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဥပ္ပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံသတေတိ၊
ဧဝံသတေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေ
အာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဧတနူပါယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်
ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညယာ၊ တပါးသော
အကြောင်းဖြင့်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသော သောတိန္ဒြိယ သံဝရ သံဝ
တောတိအာဒိသု၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောသောတိန္ဒြိယ သံဝရသံဝတော
ဤသို့အစရှိသောဝါကျတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏
ဣမေဝုစ္စန္တိ အာသဝါသံဝရပဟာတဗ္ဗာနိတိ၊ ဣမေဝုစ္စန္တိ အာသဝါသံဝရ
ပဟာတဗ္ဗာနိဟူသည်ကား၊ ဆေသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဒ္ဓါရေသု၊
ဤဒါရတို့၌၊ စတ္တာရော စတ္တာရောလေးပါး လေးပါးကုန်သောအာသဝေါ
တရားတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ လေးပါးကုန်သော၊ အာသ
ဝါ၊ အာသဝတို့ကို၊ သံဝရေန၊ စက္ခု၊ အစရှိသောဣန္ဒြိယကို စောင့်စည်းခြင်း
ဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပပင်အပ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဋိသင်္ခါ
ယောနိသော ဝိဝရန္တိ အာဒိသု၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောဝိဝရံ ဤသို့အစရှိ
သောဝါကျတို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထို
အလုံးစုံသောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ သီလကထာယ၊ သီလ
ကထာ၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပဉ္စိဿာတိ၊ ပဉ္စိဿဟူ
သည်ကား၊ ဝိဝရပိဏ္ဍပါတာဒိသု၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း အစရှိသော ပစ္စည်းတို့
တွင်၊ ယံအညတရံ၊ အကြင်တပါးပါးသောပစ္စည်းကို၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အပ္ပဋိသေဝတောတိ၊ အပ္ပဋိသေဝတောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အပ္ပဋိသေဝန္တဿ၊ မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ဣမသ္မိံဝါရေ၊ ဤဝါရ၌၊ အလဗ္ဗံ၊ မရအပ်သော၊ ဝိဝရာဒိ၊ သင်္ကန်း

၂၉၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

အပ္ပမတ္တကေနပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ သီတေန၊ အချင်းကြောင့်
စလတိဝိယ၊ လှုပ်သကဲ့သို့၊ ကမ္မဘိဝိယ၊ ပြင်းစွာလှုပ်သကဲ့သို့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိပဿတိဝိယ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ နစလတိ၊ မလှုပ်၊ နကမ္မဘိ၊ ပြင်း
စွာမလှုပ်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နဝိပဿတိ၊ မစွန့်၊ ဥဏ္ဍာဒိသုဝိ၊ ပူခြင်း
အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဗ၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအုံး၊ ဧတ္ထ၊ ဤခမောဟောတိ၊ အစရှိသောပုဒ်၌၊ ဝစနမေဝ၊ စကားကိုပင်
လျှင်၊ ဝစနပသထာတိ၊ ဝစနပထဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒုက္ခာနန္တိ
အာဒိသု၊ ဒုက္ခာနန္တိသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒုက္ခမဋ္ဌေန၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော
အနက်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမည်ကုန်၏၊ ဗလဝဋ္ဌေန၊ အားကြီးသောအနက်
ကြောင့်၊ တိဗ္ဗာ၊ တိဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ ဗရသဋ္ဌေန၊ ကြမ်းပြုတ်သော အနက်
ကြောင့်၊ ခရာ၊ ခရမည်ကုန်၏၊ တိဝိဏဋ္ဌေန၊ ထက်သော အနက်ကြောင့်၊
ကဋုကာ၊ ကဋုကမည်ကုန်၏၊ အဿာဒပိရဟတော၊ သာယာခြင်းမှကင်း
သောကြောင့်၊ အသာတာ၊ အသာတမည်ကုန်၏၊ မနအနဝဇနတော၊ စိတ်
နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သောကြောင့်၊ အမနာပါ၊ အမနာပမည်ကုန်၏၊
ပါဏံ၊ အသက်ကို၊ ဟရဏသမတ္တတာယ၊ ဆောင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဏဟရာ၊ ပါဏဟရမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်ကုန်၏၊ ယဉ္ဇိသဒတိ၊ ယဉ္ဇိသဟူသည်ကား၊ သီတာဒိသု၊ အချင်း
အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသော၊ ဧကဓမ္မဗ္ဗိ၊ တရ
သောသဘောကိုလည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အနုမိဝါသယတောတိ၊
အနုမိဝါသယတောဟူသည်ကား၊ အနုမိဝါသေန္တဿ၊ မိမိစိတ်ကိုတင်း
၍နေသောရဟန်းအား၊ အက္ခမန္တဿ၊ သည်းခံသော ရဟန်းအား၊
ဝန၊ စာဝင်၍စံပြီးစုံ ပဉ္စ ဤအရာ၌ အသေရဗုဒ္ဓိ အသေဝါနိဖြစ်ခြင်း
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သီတေန၊
အချင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဏ္ဍာ၊ အပူကို၊ ပတ္တဟ
တော၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဗ္ဗ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
ကုန်၏၊ သုဂတိဘဝေ၊ သုဂတိဘဝ၌၊ သီတံဝါ၊ အချင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဥဏ္ဍာ၊ ဝါ၊ အပူသည်လည်းကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝံ၊
ဘဝကို၊ ပတ္တန္တဿ၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါ
သဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သီတံ၊ ချင်းခြင်း၊ ဥဏ္ဍာ၊ ပူခြင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါဟော၊ ယူခြင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇာသဝေါ၊ ဗိဇ္ဇာသမည်၏၊ သဗ္ဗ

၂၉၈

ဟေဝ၊ အလုံးစုံတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သောမဟာသည်၊
အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဣမေဝုစ္စန္တိတိ၊ ဣမေဝုစ္စန္တိ ဟူသည်ကား၊ သိလာဒိသု၊ အချင်းအစရှိသည်
တို့တွင်းကေမကဿ၊ တပါးတပါး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓတ္တာ
ရော ဓတ္တာရော၊ လေးပါး လေးပါးသော အာသဝေါတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဣမေအာသဝါ၊ ဤအာသဝတို့ကို၊ ခန္တိသံဝ
ရသင်္ခါတာယ၊ ခန္တိသံဝရဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမာယအဓိဝါသနာယ၊ ဤ
သို့သောသည်းခံခြင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟု၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိသင်္ခါ
ယောနိသော ဓဏ္ဍံ ဟတ္ထိံ ပရိဝဇ္ဇေတိတိ၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသော ဓဏ္ဍံ
ဟတ္ထိံ ပရိဝဇ္ဇေတိ ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမဏော၊ ဧဟနိ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဓဏ္ဍာယ၊ ကြမ်းသော၊ ဟတ္ထိယ၊ ကင်၏၊
အာသန္န၊ အနီးဖြစ်သော နေရာ၌၊ နဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ မရပ်အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊
တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြမ်းသောဆင်၏အနီး၌ ရပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ မရဏံဝိ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်
ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ဥပါယေနပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပစ္စင်္ကေတွာ
ဆင်ခြင်၍၊ ဓဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြည့်၏၊ ပဋိက္ခမတိ
ဖဲ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သောဝါရတို့၌၊ ဝေဒနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဓဏ္ဍာဒိ၊
ပဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ မုဋ်၊ ကြမ်းသော၊ ဝါဋ္ဌံ၊ ရံသော၊ ဝါဂ၊ နှို၊ ခါ၊ သံ
ဟူသည်ကား၊ ခေါ်ဝေါ်မှုကောင်း၊ ဌာသင်္ခါရုတ် အစရှိသည်ကို၊ ကဗ္ဗ
ကဋ္ဌာနန္တိ၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကဏ္ဍကာ၊
ဆူးတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံဩကာသံ၊ ထိုဆူးရှိရာ အရပ်ကို၊
သောတ္တန္တိ၊ သောတ္တံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတော၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်
နှာအနီးမှ၊ ခေါ်နှံတင်၊ ပြတ်သောကမ်းပါးစောက်တည်း၊ ပပိတန္တိ၊ ပပိတံ
ဟူသည်ကား၊ ကေတော၊ တဖက်သောအနီးမှ၊ ခေါ်နှံတင်၊ ပြတ်သောကမ်း
ပါးစောက်တည်း၊ ဓန္ဒနိကန္တိ၊ ဓန္ဒနိကံဟူသည်ကား၊ ဥန္တိဋ္ဌောဓကဝတ္ထ
မလာဒိနံ၊ လုပ်ဆေးရေ ကိုယ်ဝန်အညက်အကြေး အစရှိသည်တို့၏၊ ခန္ဓ
နဋ္ဌာနံ၊ ဝှန်ရာအရပ်တည်း၊ ဩဠိဂလ္လန္တိ၊ ဩဠိဂလ္လံဟူသည်ကား၊ သကဒ္ဒ
မာဒိနံ၊ ညွှန်နှင့်တကွဖြစ်သည် အစရှိကုန်သော၊ တေသံယေဝ၊ ထိုလုပ်

၃၀၀

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ဆေးရေ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေး အစရှိသည်တို့၏သာလျှင်၊ သန္ဓေနာ
ကာသံ၊ စီးရာအရပ်တည်း၊ တံ၊ ထိုစီးရာအရပ်သည်၊ ဇဏ္ဍ၊ မတ္တမ္ပိ၊ ပုဆစ်ခူး
အတိုင်းအရှည်မျှရှိသော်လည်း၊ အသုစိဘာရိတံ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထု
တို့ဖြင့်ပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိဋ္ဌာနာနိ၊ ထိုစွန့်ရာ အရပ် စီးရာ အရပ်တို့သည်၊
အမနုဿဒုဋ္ဌာနိ၊ တိလူးတို့လှည့်လည်သဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သောအရပ်တို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ၊ ကြည်အပ်
ကုန်၏၊ အနာသနေဝိဇ္ဇေ၊ အနာသနေပူသောဤပါဌ၌၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်
သော၊ အာသနံ၊ နေရာတည်း၊ အနာသနံ၊ မသင့်သောနေရာ၊ အတ္ထတော၊
သဘောအားဖြင့်၊ အနိယတဝတ္ထုဘူတံ၊ အနိယတသိက္ခာပုဒ်၏အကြောင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရဟောပဋိစ္ဆန္နာသနံ၊ နားမျက်စိအားဆိတ်သောဖုံးကွယ်
သောနေရာအရပ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဂေါစရေတိ
ဇ္ဇောပိ၊ အဂေါစရေဟူသော ဤပါဌ၌လည်း၊ အယုတ္တော၊ မသင့်သော၊
ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာတည်း၊ အဂေါစရော၊ မသင့်သောကျက်စားရာ၊
သော၊ ထိုမသင့်သောကျက်စားရာသည်၊ ဝေသိယာဒိဘောဒတော၊ ပြည့်
တန်ဆာမအစရှိသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်၊ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏၊
ပါပကေမိဇ္ဈတိ၊ ပါပကေမိဇ္ဈဟူသည်ကား၊ လောမကေ၊ ယုတ်ကုန်သော
ဒုဿိလေ၊ သိလမရှိကုန်သော၊ မိတ္တပဋိစ္စပကေ၊ အဆွေခင်ပွန်းထုတို့ကို၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ အမိဇ္ဈေ၊ အဆွေခင်ပွန်းယုတ်တို့ကို၊ ပါပကေသုတိ၊
ပါပကေသုဟူသည်ကား၊ လောမကေသု၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ဩကဗ္ဗေယျန္တိ၊
ဩကဗ္ဗေယျံ ဟူသည်ကား၊ အယံအဝယေဝ္ဗော၊ ဤအရှင်သည်၊ အဋ္ဌာ၊
မဇ္ဈတိ၊ အနု၊ တေရံ၊ ဝေရသုတိ၊ ဝေရသော၊ မလွင့်လို့၊ အကောသိ၊ ငြိမ်းချမ်း
ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း
သဒ္ဓဟေယျံ၊ ယုံကြည်ကုန်ရာ၏၊ အမိမုစ္ဆေယျံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်ရာ၏၊ ယဉ္ဇိ
ဿာတိ၊ ယဉ္ဇိဿဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိအာဒိသု၊ ဆင်အစရှိသည်တို့တွင်၊
ယံကိဉ္စိ၊ အရှင်မရှိတစ်ခုတည်းသော၊ ကေမ္ပိ၊ တခုချက်လည်း၊ အဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇ္ဇေ၊ ဤဝါ၊ နုတိဉ္စိ၊ အာသယုပ္ပတ္တိ၊ အာသ
ဝေါတရား၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟတ္ထိအာဒိနိဒါနေန၊ ဆင်အစရှိသည်လျှင်အကြောင်းရှိသော၊
ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊
ပတ္ထယတော၊ တောင့်တသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝ

၆-ဆက္ကံနိပါတ်-ဒုတိယပတ္ထာသက-၁-မဟာသဝဂ်၊ ၃၀၁

သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဂတိဝေဝေ၊ သုဂတိဘဝ၌၊ ဤဒီသံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝံ၊ တဝဂ်၊
ပတ္ထယန္တဿ၊ တောင့်တသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဝါသဝေါ၊ တဝါသဝ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မံ၊ ငါးကို၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ မဒ္ဒတိ၊ နင်း၏၊ အသော၊
မြင်းသည်၊ မဒ္ဒတိ၊ နင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟာ၊ ယူခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊
ဒိဋ္ဌာသဝမည်၏၊ သဗ္ဗေဟဝ၊ အလုံးစုံတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပယုတ္တော၊
ယှဉ်သောမဟာသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣ၊ မဂ္ဂန္တိတိ၊ ဣမေဂ္ဂန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိ
အာဒိသု၊ ဆင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကမေကဿ၊ တခုခု၏၊ ဝသေန၊
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စက္ကာရောစက္ကာရော၊ လေးပါးလေးပါးသောအာသဝေါ
တရားတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုကော၊ များစွာကုန်သော၊ ဣ၊ အာသဝေါ၊
ဤအာသဝတို့ကို၊ သိလသံဝေသမံ၊ တေန၊ သိလသံဝေဟုဆိုအပ်သော၊
ဣ၊ နာပရိ၊ ဝန္တေနန၊ ဤသို့ကြဉ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏ဟူ
၍၊ ဂ္ဂန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောဥပ္ပန္နံ၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ နာမိဝါ၊ သတိဟူ
သော်လည်း၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောဥပ္ပန္နံ၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ နာမိဝါ၊ သတိဟူ
သည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံဝိတက္ကော၊
ဤအကြံသည်၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံဝိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်၊ သာဝဇ္ဇော၊
အပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံဝိတက္ကော၊
ဤအကြံသည်၊ ဒုက္ခဝိပါကော၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏၊ သောစခေါအတ္ထ
ဇ္ဇေယျသေသဝံ၊ ဝတ္တတိ၊ အ၊ ဝိ၊ မ၊ သောစခေါအတ္ထဇ္ဇေယျသေသဝံ၊ ဝတ္တ
တိ၊ ဤသို့အတ္ထဇ္ဇေယျသေသဝံ၊ ဝတ္တတိ၊ ဤသို့အတ္ထဇ္ဇေယျသေသဝံ၊ ဝတ္တ
မဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ အာနာပါ၊ အပြစ်ကို၊ ပဗ္ဗေဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊
တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ အာရမ္မဏော၊ ထိုသို့အာရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊
ကာမဝိတက္ကံကို၊ နာမိဝါ၊ သတိ၊ မသာယာ၊ ဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ အာရေ၊ ပေ
တွာ၊ တင်၍၊ နဝါသေတိ၊ မနေစေ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်
တွင်း၌၊ နဝါသေတိ၊ မနေစေ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
တည်း၊ အနာမိဝါသေန္တော၊ သည်းမခံသောရဟန်းသည်ကို၊ အဘယံကို၊
ကရာတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ ပဇာ
ဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ကစဝရံ၊
အမြှိုက်ကို၊ ပိဋကေန၊ တောင်းဖြင့်၊ ပဇာဟတိ၊ ဝိဿန္တနာသက္ကံသို့၊ ပဇာဟတိ

၃၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ကိံ၊ ဝွန်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကဝေရံ၊ အဋ္ဌိကံ၊ ဝိသုဒ္ဓိကော၊ တောင်းဖြင့်၊ ပဇာတိ၊ ဝိသု၊ ဝွန်သကဲ့သို့၊ နယိဇေ၊ ပဇာတိ၊ မဝွန်၊ အပိစ္ဆေ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပပင်ပျောက်၏၊ တုဒတိ၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ထိုး၏၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်၏၊ နုတိ၊ အယံ၊ ဤသည်၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဗလိဗန္ဓ၊ နွားလားကို၊ ပတောဒေ၊ နုဉ်တံဖြင့်၊ ဝိနောဒေတိ၊ ဝိသု၊ ထိုးသကဲ့သို့၊ ဝိနောဒေတိကိံ၊ ထိုးသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဗလိဗန္ဓ၊ နွားလားကို၊ ပတောဒေ၊ နုဉ်တံဖြင့်၊ ဝိနောဒေတိ၊ ဝိသု၊ ထိုးသကဲ့သို့၊ နယိဇေ၊ ဝိနောဒေတိ၊ မထိုးသည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ကင်းသောအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝိဝတန္တံ၊ ကင်းသောအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤကာမဝိတက်သည်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌လည်း၊ နာသိသာတိ၊ မကြွင်း၊ အန္တမသောယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဘင်္ဂမတ္တမ္ဘိ၊ ဘင်္ဂမ္ဘသည်လည်း၊ နာသိသာတိ၊ မကြွင်း၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထာ၊ ထိုသို့မကြွင်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အနာဘာဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေတည်း၊ အနုအနုအဘေဝံ၊ အဖန်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဝိဇ္ဇန္တနာ၊ ဝိသုဒ္ဓိနုဉ်တံဖြင့်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သုဝိက္ခန္တိတံ၊ ကောင်းစွာခွဲအပ်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သေသဝိတက္ကန္တယော၊ ကြွင်းသောဝိတက်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နတိ၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နယော၊ ဖြစ်ကာမျှသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္န၊ ဥပါဒ်ခံဖြစ်ကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဥပ္ပန္နု၊ ဖြစ်သောအကုသိုလ်တရားကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပပင်ပျောက်၍၊ ဒုတိယဝါဒေ၊ နှစ်ခုမြှောက်သောအကြိမ်၌၊ အတ္ထု၊ ပေက္ခိတာ၊ လျော်လျှော့သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတက္ခတ္တု၊ ပ၊ အကြိမ်တရာ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဉ္စနာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၀၃

လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တု ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဝိနောဒေဝိယေဝံ၊ ပယ်
 ဖျောက်သည် သာလျှင်တည်း၊ ပါပကေ အကုသလေဓမ္မေတိ၊ ပါပကေ
 အကုသလေဓမ္မဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကန္တပဿာ၊ ကာမဝိတက်အစ
 ရှိကုန်သော၊ တေယေဝံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်လျှင်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သဗ္ဗေဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နဝမဟာဝိတက္ကန္တေ၊ ကိုးပါး
 သောဝိတက်ကြီးတို့ကို၊ တတ္ထံ၊ ထိုကိုးပါးသော မဟာဝိတက်တို့တွင်၊
 တယော၊ သုံးပါးသော ဝိတက်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ၊ အဝသေ
 သာ၊ သုံးပါးသော ဝိတက်ကြွင်းကုန်သော၊ ဥာဝိဝိတက္ကော၊ ဥာဝိဝိတက်
 လည်းကောင်း၊ ဇနပဒဝိတက္ကော၊ ဇနပဒဝိတက်လည်းကောင်း၊ အမရာ
 ဝိတက္ကော၊ အမရာဝိတက်လည်းကောင်း၊ ပရာနုဒယတာပဋိသံယုတ္တော၊
 တပါးသော အလုပ် အကျွေး ဒါယကာတို့၌ သနားခြင်းနှင့် စပ်သော၊
 ဝိတက္ကော၊ ဝိတက် လည်းကောင်း၊ သာဘသက္ကာရ ဘိလောက ပဋိသံ
 ယုတ္တော၊ ရအပ်သော ထူးမြတ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကျော်စောသံနှင့်စပ်
 သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ အနုဝညတ္တိပဋိသံယုတ္တော၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုသူတပါးမဝီးမဲ့ မြင် မပြုအောင် အောက်မေ့ခြင်းနှင့်စပ်သော၊
 ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
 ဣမေဝိတက္ကာ၊ ဤဝိတက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယဉ္ဇိဿာတိ၊
 ယဉ္ဇိဿဟူသည်ကား၊ တေသုဝိတက္ကေသု၊ ထိုကာမဝိတက်အစရှိသည်
 တို့တွင်၊ သံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိတင့်ဟူရန်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပန၊ ဆက်
 နှီးဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤဝါရှေ့၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ကာမာ
 သဝေါဝေ၊ ကာမာသဝေ ခြံသည်သာလျှင်တည်း၊ တန္တိသေသော၊ ထို
 ကာမာသဝေအရ ခြံသည်၊ ယ ဝါသဝေါ၊ တဝါသဝေ ခြံ၏၊ ဝေယဗ္ဗယုတ္တံ၊
 ထိုကာမာသဝေတဝါသဝနှင့် ယှဉ်သောဒိဋ္ဌိသည်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ
 မည်၏၊ သဗ္ဗဝိတက္ကေသု၊ အလုံးစုံသောဝိတက်တို့၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်
 အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာသဝုပ္ပတ္တိ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣမေဝုစ္စန္တိတိ၊ ဣမေ
 ဝုစ္စန္တိဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကန္တာဒိသေခန၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊
 ဣမေအာသဝါ၊ ဤအာသဝတို့ကို၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝိတက္ကေ၊ ထိုထိုဝိတက်၌၊
 အာဒိနင်္ဂံ၊ အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနသဟိတေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်
 သော၊ ဣဒိနာဝိနောဒေနန၊ ဤသို့ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သေသတော

၃၀၄ ဆက်တွဲ၍ အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

တရားဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပပင်အပ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောသတိသမ္ပေဒဏ္ဍိကံ ဘာဝေတိတိ၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောသတိသမ္ပေဒဏ္ဍိကံ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊ အဘာဝနာယ၊ မပွားစေခြင်း၌၊ အာဒိနာ၊ အပြစ်ကို၊ ဘာဝနာယတ၊ ပွားစေခြင်း၌လည်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးဆက်ကို၊ ဥပါယေန ပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သတိသမ္ပေဒဏ္ဍိကံ၊ သတိသမ္ပေဒဏ္ဍိကံကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌၊ ဧဝာဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧသောပေဏ္ဍိကံဘာဝနာ၊ ဤပေဏ္ဍိကံကိုပွားစေခြင်းကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အခံ၌၊ ပိတ္တာရိတာဝ၊ ချွဲအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ယဉ္ဇိဿာတိ၊ ယဉ္ဇိဿဟူသည်ကား၊ ဧတေသု၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ထိုသတိသံဃာဏှင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ပင်ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုတည်းကို၊ အသေ၊ ညိုရဟန်းအား၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါး၌၊ အာသဝုပ္ပတ္တိယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာနံ၊ အရိယမဂ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဣမေသမ္ပေဒဏ္ဍိကံ၊ ဤသမ္ပေဒဏ္ဍိကံတို့၏၊ အဘာပိတတ္ထာ၊ မပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ ယောအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပုဇ္ဈယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဘာယတော၊ ပွားစေသော၊ အသေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပွားစေသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတေအာသဝါဝါ၊ ထိုအာသဝတို့သည်၎င်း၊ ဝိဇာတပရိဇ္ဇာဟာဝါ၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုဖြုတ်တတ်ကုန်သောပူလန်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအပင်နယော၊ ဤနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ တိတင်၏၊ ဣမေဝုတ္တန္တိတိ၊ ဣမေဝုတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ ဣမေအာသဝါ၊ ဤအာသဝတို့ကို၊ လောကုတ္တရေယ၊ လောကုတ္တရဟူဆိုအပ်သော၊ ဣမာယသမ္ပေဒဏ္ဍိကံဘာဝနာယ၊ ဤသမ္ပေဒဏ္ဍိကံကို ပွားခြင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပပင်အပ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စတုတ္ထသုတ် အပြီးတည်း။ ။

၃ ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ ဒါရုကမ္ပိကောဝတံ၊ ဒါရုကမ္ပိကောဟူသည်ကား၊ ဒါရုပိက္ခယေန၊ ထင်းရောင်းခြင်းဖြင့်၊ ပဝတ္တိတာမိဝေါ၊ ဖြစ်စေအပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ ဧကော၊ တပညာကံသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာတည်း၊ ကာသိကစန္ဒနန္တိ၊ ကာသိကစန္ဒနံဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌစန္ဒနံ၊ သိမ်မွေ့သော စန္ဒကူးတည်း၊ အင်္ဂေနာတိ၊ အင်္ဂေန

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာ၁၀ဂ်။ ၃၀၅

ဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂဏင်္ဂေရ်န၊ ဂ္ဂဏင်္ဂေရ်န၊ မဟုတ်သောအင်္ဂါဖြင့်၊ သုက္က
ပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခေ၊ ဂ္ဂဏင်္ဂေရ်န၊ ဂ္ဂဏင်္ဂေရ်န၊ မဟုတ်သော အင်္ဂါဖြင့်၊ နိမန္တနိ
ကောတိ၊ နိမန္တနိကောဟူသည်ကား၊ နိမန္တနံ၊ ဒါယကာတို့ပဋိဇိတ်သော
ဆွမ်းကို၊ ဂဏှနကော၊ ခံယူတတ်သော ရဟန်းတည်း၊ သံဃောဒါနာနိ
ဒဿာမိတိ၊ သံဃော ဒါနာနိဒဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊
ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ ဝက္ခာ၊ ဆို၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
ဒေတွာ၊ ရှိသောစွာမှီခို၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဒါယကာ
၏၊ အပရောဘာဝေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာထုန်သော၊ ကုလူပကာ၊
အိမ်သို့ ကပ်တတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏
အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိံ၊ သု၊ ရောက်ကုန်၍၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ တေ၊ သင်
၏၊ ကုလူပကာ၊ အိမ်သို့ ကပ်တတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ဝိန္တန္တိ၊ လူထွက်ကုန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထေ၊
ဤသို့လူထွက်ရာ၌၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝက္ခာ၊ ဆို၍၊ ဝိတ္တု၊ ပါဒမတ္တဗ္ဗိ၊ ဗေဒကံပြုသောစိတ်၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုလည်း၊
နအကာသိ၊ မပြု၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မပြုခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သံဃောတေဒါနံဒေတောဝိတ္တံပသိဒိဿတိတိ၊ သံဃောတေ
ဒါနံဒေတောဝိတ္တံပသိဒိဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အဘိဓမ္မကထန္တိ၊ အဘိဓမ္မ
ကထံဟူသည်ကား၊ အဘိဓမ္မ မိသိတကထံ၊ အဘိဓမ္မာနှင့် ရောသော
စကားကို၊ ကထံ ဩပါတေသိတိ၊ ကထံ ဩပါတေသိ ဟူသည်ကား၊
တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိန္တန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အတ္ထုနော၊
မိမိ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ ထေရာနံဘိက္ခုနန္တိ၊ ထေရာနံ
ဘိက္ခုနံဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ကဏ္ဍေက္ခေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊
ဆဋ္ဌိဗိဘတ်တည်း၊ ထေရေဟိ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်း
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ထေ
ရာနံ၊ မထေရ်တို့၏၊ ယသစအဘိဓမ္မကထာ၊ အကြင်အဘိဓမ္မာနှင့်ရောသော
စကားသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာနှင့်ရောသောစကားကို၊
အယဓိ၊ ဤဆင်တိန်းသားဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း၊
ကထေသု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကောဘိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊

၃၀၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စေတောပရိယာယန္တိ၊ စေတောပရိယာယံဟူသည်
 ကား၊ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်သေးခြင်းကို။ ဣဝေတိ၊ ဣဟူသည်ကား၊
 ဣမသ္မိံလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌၊ သူရေတသုရေတောတိ၊ သူရေတသုရ
 တောဟူသည်ကား၊ သူရေတောဝိယ၊ တင့်တယ်သောကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော
 အမှုနှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု၌မွေ့လျော်ခြင်းကဲ့သို့၊ သူရေတော၊ တင့်တယ်
 သောကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှု နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှု၌ မွေ့လျော်
 သည်၊ သောရစ္စ သမန္နာဂတောဝိယ၊ တင့်တယ်သောကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်
 သောအမှု နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှု၌ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သကဲ့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိဝါတနိဝါ
 တောတိ၊ နိဝါတနိဝါတောဟူသည်ကား၊ နိဝါတောဝိယ၊ နိမ့်ချသကဲ့သို့၊
 နိဝါတော၊ နိမ့်ချသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဥပသန္တ၊ ပသန္တာတိ၊ ဥပသန္တ၊ ပသန္တာဟူသည်ကား၊ ဥပသန္တာ
 ဝိယ၊ ငြိမ်သက်သကဲ့သို့၊ ဥပသန္တာ၊ ငြိမ်သက်သည်၊ ဝပကဿတေဝ
 သတ္တာရာတိ၊ ဝပကဿတေဝသတ္တာရာဟူသည်ကား၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏သန္တိကား၊ အတံဌ၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်၊ ဝိအပဂစ္ဆတိ၊ ကင်း၏၊
 သံသဋ္ဌဿာတိ၊ သံသဋ္ဌဿ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 သံသဇ္ဇဟိ၊ သဝနသံသဂ္ဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သံသဋ္ဌဿ၊ ရောနှောသော
 ဝိသဋ္ဌဿာတိ၊ ဝိသဋ္ဌဿဟူသည်ကား၊ ဝိသဇ္ဇိတဿ၊ စွန့်လွှတ်အပ်
 သော၊ ပါကုဋဿာတိ၊ ပါကုဋဿဟူသည်ကား၊ ပါကတိန္ဒြိယဿ၊ ထင်
 ရှားသောဣန္ဒြိရှိသော၊ ကိဋ္ဌာဒေါတိ၊ ကိဋ္ဌာဒေါဟူသည်ကား၊ ကိဋ္ဌခါဒ
 ကော၊ လယ်၌ကောက်ပင်ကိုစားတတ်သော၊ အန္တရေပယျာတိ၊ အန္တ
 ရေပယျဟူသည်ကား၊ နာသေယျံ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဂေါပသူတိ၊ ဂေါပသူ
 ဟူသည်ကား၊ ဂေါပေါစ၊ ခွားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဇိကာစ၊ ခိတ်မ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပိသမ္ပ၊ ကာတိ၊ သိပ္ပိသမ္ပ၊ ကာဟူသည်ကား၊
 သိပ္ပိယောစ၊ ရောက်သွားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပ၊ ကာစ၊ ခရုတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သက္ကရေကထလန္တိ၊ သက္ကရေကထလံဟူသည်ကား၊ သက္က
 ရာစ၊ ကျောက်စရစ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ကထလောနိစ၊ အိုခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ အဘိဒေါသိယန္တိ၊ အဘိဒေါသိယံ ဟူသည်ကား၊
 အဘိညာတဒေါသံ၊ ထင်ရှားသောအပြစ်ရှိသော၊ ကုဒ္ဒြသက တောဇနံ၊
 လူးထမ်းသည်၊ နန္တောဒေယျာတိ၊ နန္တောဒေယျဟူသည်ကား၊ နရုစ္စေယျ၊
 မနှစ်သက်စေရာ၊ တတ္ထ၊ ယိုအမ့်ပုရိသံသုတ္တာဝိ၊ အစရှိသောဝုန်၌ပုရိသံ

၆-ဆဏ္ဍနိပါတ်-ခုတ်ယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၀၇

ဘုတ္တာမိန္ဒိ ဧတ္ထ၊ ဝုရိသံဘုတ္တာဝိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ယဒေတံ ယံဇေတံ ဥပယောဂဝစနံ၊ အကြင်ခုတ်ယဝိဘတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုခုတ်ယော
 ဝိဘတ်ကို၊ သာမိအတ္ထော၊ သာမိအနက်၌၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ငှက်အပ်၏၊ အရံဟာဝုသော
 ဝုရိသန္တိ။ အရံဟာဝုသောဝုရိသံဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အဆုံး၊
 ဤအမည်ရှိသော၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ား၏၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနန္တိ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသံ၊ အဆုံး၊ ရံကုန်သော၊ နိဗ္ဗနိမိတ္တာဒိနံ၊ နိဗ္ဗနိမိတ်အစရှိ
 သည်တို့ကို၊ စေတောသမာမိန္ဒိ၊ စေတောသမာမိဟူသည်ကား၊ ဗလဝိ
 ဝသေနာသမာမိ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာသမာမိကို၊ ဗိရိကသဒ္ဓေါတိ၊ ဗိရိ
 ကသဒ္ဓ ဟူသည်ကား၊ ဗျုတ္တိကသဒ္ဓေါ၊ ပစင်းပိုး၏အသံသည်၊ ပဒိဿတိ
 နိက္ခမဿာတိ၊ ပဒိဿတိနိက္ခမဿ ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း၏၊
 ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပဒိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ အရဟတံအဟောသီတိ၊ အရ
 ဟတံအဟောသီဟူသည်ကား၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာနံ
 တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အန္တရော၊
 အလယ်၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စ၊ မှန်၏၊ အယံဇေတော၊ ဤသာရိပုတ္တရာမဇေတံသည်၊ သတ္တ
 ဝါရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ ဂိဟိ၊ လူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါရေး၊
 ခုနစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ကံ၊ ကာရုဏံ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သတ္တဝါရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ ဂိဟိ၊ လူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 သတ္တဝါရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုသနည်း၊ ကဿပသဗ္ဗာ
 သဗ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကသာပမြတ်စွာဘုရားသက်ထက်တော်၌၊ သေဇေသော၊
 ဤဆင်းတိန်းသား ဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ မဇေတံသည်၊ ဧကဿ၊ တ
 ယောက်သော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌၊ ဝတ္ထံ၊
 ကျေးဇူးကို၊ ကတေယိကံ၊ ပြောဆိုဘူးသတတ်၊ သော၊ ထိုဆင်းတိန်း
 သားဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာမဇေတံသည်၊ စောနေဝကဇ္ဈေန၊ ထိုမကောင်း
 ပျက်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ အရဟန္တဿ၊ အရဟန္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယော၊ အား
 ကြီးသောအကြောင်းပါရမီသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေယေတ၊ တင်ရှားရှိလျက်ပင်၊
 သတ္တဝါရေး၊ ခုနစ်ကြိမ်တို့ ပတ်လုံး၊ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သံသရန္တော၊ အပန်
 တလဲလဲလည်လည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဝါဇေ၊ အကြိမ်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟန္တံ၊ အရဟန္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သဠသုတ်အပြီးတည်း။

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

၇ သတ္တမေသုနစ်သုခမြောက်သောသုတ်၌၊ ပါရာယနေမေတ္တယုပဉ္စေတိ၊ ပါရာယနေမေတ္တယုပဉ္စေဟူသည်ကား၊ ပါရာယနသမာဂမ္ဘိ၊ ပါရာယနသုတ်၏အစည်းအဝေး၌၊ မေတ္တယုမာဏဝဿ၊ မေတ္တယုလှလင်၏၊ ပဉ္စေအမေးဝုန္တံ၊ ပြဿနာ၌၊ ဥဘောအန္တေဝိဒိတွာနာတိ၊ ဥဘောအန္တေဝိဒိတွာနဟူသည်ကား၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့အရတို့ကို ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ မဇ္ဈေမန္တနလိမ္ပတိတိတ္ထေ၊ မဇ္ဈေမန္တနလိမ္ပတိဟူသော ဤပါဌ၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ မန္တံ၊ မန္တဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယ၊ ထို ပညာဖြင့်၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အန္တေ၊ အဖို့တို့ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျ၊ ဝေမဇ္ဈဋ္ဌာနေ၊ အလယ်ဖြစ်သော အရပ်၌၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျ၊ သိဗ္ဗိနိမစ္စဂါတိ၊ သိဗ္ဗိနိမစ္စဂါဟူသည်ကား၊ သိဗ္ဗိနိသင်္ခါတံ၊ သိဗ္ဗိနိဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အတိတော၊ လွန်၏၊ ဖဿာတိ၊ ဖဿာဟူသည်ကား၊ ဖဿဝသေန၊ မေရန်ကာမဂုဏ် အတွဲ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ အတ္တဘာဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောသည်၊ ဧကောအန္တောတိ၊ ဧကော အန္တောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောသည်၊ ဧကော၊ တခု သော၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့မည်၏၊ ဖဿသမုဒယောတိ၊ ဖဿသမုဒယော ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ထိုအနာဂတ် အတ္တဘော၏၊ သမုဒယော၊ ဖြစ် ကြောင်းကား၊ ဖဿာ၊ ဖဿတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဖဿသမု ဒယော၊ ဖဿသမုဒယမည်၏၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော ၌၊ ကတကမ္မဖဿပစ္စယာ၊ ပြုအပ်သောကံနှင့် တကွဖြစ်သော ဖဿဟူ သောအကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အနာဂတတ္တ ဘာဝေါ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောအတ္တဘောကို၊ လတ္တံ၊ ရှေ့အပ်၏၊ ဒုတိယောအန္တော တိ၊ ဒုတိယော အန္တောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤအနာဂတ် အတ္တဘော သည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အဖို့မည်၏၊ ဖဿ နိရောဓောတိ၊ ဖဿနိရောဓောဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ မဇ္ဈေ တိ၊ မဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ သိဗ္ဗိနိ၊ ချုပ်စပ်တတ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဗ္ဗိဝေကေ၊ တဋ္ဌေန၊ နှစ်ပြာပြုခြင်းဟူသောအနက်သဘော ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ မဇ္ဈေနာမ၊ အလယ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဏှာဟိနံသိဗ္ဗတိတိ၊ တဏှာဟိနံသိဗ္ဗတိဟူသည်ကား၊ အတ္တ ဘာဝနာသသင်္ခါတံ၊ ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ် အတ္တဘော နှစ်ပါး အပေါင်းဟုဆို အပ်သော၊ တံဖဿဋ္ဌ၊ ထိုမေရန်ကာမဂုဏ်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဖဿကို

၉

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၀၆

လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသမုဒယဉ္စ၊ ထိပဠုပ္ပန်ပြုအပ်သော ကံနှင့်တကွ
ဖြစ်သော ဗဿလျှင်အကြောင်းရှိသော အနာဂတ်ဖြစ်သော အတ္တဘော
ကိုလည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗဘိ၊ ချုပ်၏၊ စာရဏ၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ သိဗ္ဗဘိ၊ ချုပ်သနည်း၊ တဿတဿဝဘဝဿ၊
ထိုထိုဘဝ၏ သာလျှင်၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သိဗ္ဗဘိ၊ ချုပ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ယဒိနသိဗ္ဗေပဿ၊ အကယ်၍မချုပ်
စပ်ငြားအံ့၊ တဿတဿဝဘဝဿ၊ ထိုထိုဘဝ၏၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
နာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣမေသိဉ္ဇာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ကောမ္ဘိ၊ အစွန်းသည်၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဝတ္ထန္တိ၊ ယူကုန်
၏၊ ဟိဝိက္ခာ၊ မေ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်၊ ပသိဗ္ဗိကဝနံ၊ ချုပ်စပ်အပ်ကုန်သော၊ ဗ္ဗန္တံ၊
နှစ်ဖက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏာနံ၊ အနားတို့၏၊ ကောမ္ဘိ၊ အစွန်းကို၊ မဇ္ဈန္တိ၊
မဇ္ဈဟူ၍၊ ဝတ္ထတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုတ္တေ၊ ချည်သည်၊ ဆိန္ဓေ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊
ဥဘော၊ နှစ်ဖက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဏာနိ၊ အနားတို့သည်၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါး
သောအရပ်တို့သို့၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣတိ၊ ဤဥပမာ၌၊ ကဏ္ဏ
ဒယံဝိယ၊ အနားနှစ်ဖက် အပေါင်းကဲ့သို့၊ ဝတ္ထုပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အပြားရှိကုန်သော၊ ခန္ဓု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အန္တော၊ အဖို့တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်
အပ်ကုန်၏၊ သိဗ္ဗိတွာ၊ ချုပ်စပ်၍၊ ဝုပတသုတ္တံဝိယ၊ ထားအပ်သောချည်
ကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သုတ္တေ၊ ချည်သည်၊
ဆိန္ဓေ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဏဒယဿ၊ အနားနှစ်ခု၏၊ ဥဘတော၊ နှစ်
ဖက်တို့သို့၊ ပတနံဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ နိရုဒ္ဓါယ၊
ချုပ်သည်ရှိသော်၊ အန္တန္တံ၊ ပဠုပ္ပန်အတ္တဘော အနာဂတ်အတ္တဘောဟု
ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအဖို့အပေါင်းသည်၊ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံဝတတိ၊ ဣဒံဝတဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထ
ကေ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဣဒိနာ၊ ဤဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ အန္တော၊ အဖို့တို့ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌၊ အနုပသိတ္တဘာဝေန၊ မလိပ်းကျအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အဘိညေယျံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ စတုသစ္စခမ္ဘံ၊ သဗ္ဗလေး
ပါးတရားတို့၊ အဘိဇာနာဘိနာမ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိသည်မည်၏၊
ဝီရုဏပရိညာယဝ၊ ဝီရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဟာနုပရိညာ
ယဝ၊ ဝဟာနုပရိညာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်

၃၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

သော၊ ဘေဓကိယသစ္စပံ၊ လောကီသစ္စာတရား နှစ်ပါးအပေါင်းကိုးငါး
စာနာတိနာမ၊ ပိုင်းခြား၍သိသည်မည်၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူ
သည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ယဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဉ်ပင်လျှင်၊
ဒုက္ခသန္တကရောဟောတိတိ၊ ဒုက္ခသန္တကရောဟောတိ ဟူသည်ကား၊
ဝဋ္ဋဒုက္ခသားဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ကောမိကရော၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သည်၊ ပရိစ္ဆေ
ဒပရိဝုဋ္ဌမကရော၊ အပိုင်းအခြားအဆုံးကိုပြုတတ်သည်၊ ဟောတိနာမ၊
ဖြစ်သည်မည်၏။ ဒုတိယဝါရေ၊ ဒုတိယဝါရ၌၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ကဏ္ဍာနံ၊ အနားတို့၏၊ ဝေသန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပမာ၊ ဥပမာကို၊ ပေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိဗ္ဗာဓေမိ၊ ချွဲဦးအုံ၊ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်၊ ပသိဠိတာ
နံ၊ ချုပ်စပ်အပ်ကုန်သော၊ ဘိဏ္ဍိံ၊ သုံးဘက်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍာနံ၊ အနားတို့၏၊
သုတ္တေန၊ ချည်သည်၊ ဘိဏ္ဍိံ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးဘက်ကုန်သော၊
ကဏ္ဍာနံ၊ အနားတို့သည်၊ တိသု၊ သုံးဘက်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊
ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌၊ ကဏ္ဍတ္တယံဝိယ၊ အနား
သုံးဘက်အပေါင်းကဲ့သို့၊ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အဘိတ် အနာဂတ်
ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သုတ္တံ
ဝိယ၊ ချည်ကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ အဘိတ်၊ အဘိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို၊
ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောနှင့်၊ ပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောကိုလည်း၊
အနာဂတေန၊ အနာဂတ်အတ္တဘောနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သိသိဗ္ဗတိ၊ ချုပ်စပ်
၏၊ သုတ္တေန၊ ချည်သည်၊ ဘိဏ္ဍိံ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍတ္တယံသ၊ အနား
သုံးဘက်အပေါင်း၏၊ တိသု၊ သုံးဘက်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊
ပတန်ဝိယ၊ ကျသကဲ့သို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ နိရုဒ္ဓါယ၊ ချုပ်သည်ရှိ
သော်၊ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အဘိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ နိရုဒ္ဓါဝ၊ ချုပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတိယဝါရေ၊ တတိယဝါရ၌၊ အဒုက္ခမသုခါမဇ္ဈေတိ၊ အဒုက္ခ
မသုခါမဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ဗိန္ဒု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊
အန္တရဋ္ဌက ဘာဝေန၊ အလယ်၌ တည်သည်၏၊ အပြစ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈေ၊
အလယ်မည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာသည်၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခဝေ
ဒနာ၏၊ အန္တရ်နာမ၊ အလယ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒုက္ခဝါ၊ ဒုက္ခသည်မူ
လည်း၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ အန္တရ်နာမ၊ အလယ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
တဏှာသိဗ္ဗိနိတိ၊ တဏှာသိဗ္ဗိနိဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊

နန္ဒိရာဂေါ၊ နှစ်သက်တတ်သော ချာဂတည်း၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏၊ ဥပဇ္ဈန္တံ၊ ပြတ်ခြင်းကို၊ နိဝါရေတိ၊ မြှစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထို
တဏှာသည်၊ သိဗ္ဗတိနာမ၊ သိဗ္ဗတိမည်၏၊ စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊
ဝိညာဏံမဇ္ဈေတိ၊ ဝိညာဏံမဇ္ဈေ ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏန္တိ၊ ပဋိ
သန္ဓေဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ သေသဝိညာဏန္တိ၊ ကြွင်းသောဝိညာဉ်
သည်လည်းကောင်း၊ နာမရူပပစ္စယသမုဒါဂတတ္တခ၊ နာမ်ရုပ်တည်းဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာမရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်တို့
၏၊ မဇ္ဈေနာမ၊ အလယ်မည်၏၊ ပဉ္စမဝါရေ၊ ပဉ္စမဝါရ၌၊ ဝိညာဏံမဇ္ဈေတိ၊
ဝိညာဏံမဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ကမ္မဝိညာဏံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟု
ဆိုအပ်သောဝိညာဉ်သည်၊ မဇ္ဈေနာမ၊ အလယ်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဇ္ဈတ္တိ
ကာယတနေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့တွင်းမနာယတနေန၊ မနာယတန
ဖြင့်၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ၏၊ ဂဟိတတ္တခ၊ ယူအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမေဤအရာ၌၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသော၊ ဝိညာ
ဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ မဇ္ဈေနာမ၊ အလယ်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မနောဒွါ
ရေ၊ မနောဒွါရ၌၊ အာဝဇ္ဇနဿ၊ အာဝဇ္ဇနံ၏၊ အဇ္ဈတ္တိကာ ယတနနိဿိ
တတ္တခ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနကိုမှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေနဝိညာဏံ၊
ဇေဝိညာဉ်သည်၊ မဇ္ဈေနာမ၊ အလယ်မည်၏၊ ဆဋ္ဌဝါရေ၊ ဆဋ္ဌဝါရ၌၊
သက္ကာယောတိ၊ သက္ကာယောဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဇ္ဇံ၊ သံသုံးပါး၌
ဖြစ်သောဝဋ်တည်း၊ သက္ကာယသမုဒယောတိ၊ သက္ကာယသမုဒယောဟူ
သည်ကား၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာတည်း၊ သက္ကာယနိရောဓော
တိ၊ သက္ကာယနိရောဓောဟူသည်ကား၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာတည်း၊
ပရိယာယေနာတိ၊ ပရိယာယေနဟူသည်ကား၊ တေနတေနကာရဏေနဝ၊
ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
အသုံးစုံသောဝုဒ်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၈ အဗ္ဗုဒ္ဓမ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အညတရောတိ၊ အညတရော
ဟူသည်ကား၊ ဒေဝဒတ္တပက္ခိကော၊ ဒေဝဒတ်၏အပင်းအသင်းဖြစ်သော၊
ယညဒတ္တော၊ ယညဒတ်အမည်ရှိသော၊ ဇေကော၊ တယောက်သောဟောင်း
တည်း၊ သမန္တာဟရိတွာတိ၊ သမန္တာဟရိတွာဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊
ဆင်မြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤဒေဝဒတ္တောအာပါယိကောအစရှိသောစကားကို၊ တေ၊

၃၁၂ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

အရှင်ဘုရားအားဘဝတစ်ကြိမ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနိတွာသိတော်မူ၍၊ ကထိတံကိန္နုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ကထိတံကိန္နုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော၊ ကေဝိကံဝါ၊ တခုသောအဖို့ရှိသောစကားကိုလည်း။ ကထိတံကိန္နုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ဝိဘန္ဓ၊ ခွဲခြင်းဝေဝာန်၍၊ ကထိတံကိန္နုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သလော၊ ဣတိဣမိနာအမိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအမိပ္ပါယ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အပါယိကောတိ၊ အပါယိကောဟူသည်ကား၊ အပါယေ၊ အပါယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနုကော၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နေရယိကောတိ၊ နေရယိကောဟူသည်ကား၊ နိရယဂါမိ၊ ငရဲသို့ လားလတ္တံ့၊ ကပ္ပဋ္ဌောတိ၊ ကပ္ပဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပဋ္ဌိယကမ္မဿ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်ကြောင်းဖြစ်သောအကုသိုလ်၏၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ အတေကိန္ဓောတိ၊ အတေကိန္ဓောဟူသည်ကား၊ တိကိန္တိတံ၊ ကုစားခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဧဇ္ဈန္တိ၊ ဧဇ္ဈန္တိဟူသည်ကား၊ ဗ္ဗိဓာတာဝံ၊ နှစ်ပြာ၏အဖြစ်သို့၊ ဝါလဂ္ဂကောဋိနိတ္တု၊ နနမတ္တန္တိ၊ ဝါလဂ္ဂကောဋိနိတ္တု၊ နနမတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝါလဿ၊ သားမြီး၏၊ အဂ္ဂကောဋိယာ၊ အပျားစွန်းဖြင့်၊ ဒသောတဗ္ဗမတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝါလဂ္ဂကောဋိနိဋ္ဌာတဗ္ဗမတ္တကံ၊ သားမြီးပျား ထားလောက်ရုံမျှအရပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပုရိသိန္ဒြိယဉာဏာနိတိ၊ ပုရိသိန္ဒြိယဉာဏာနိဟူသည်ကား၊ ပုရိသပုဂ္ဂလာနံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယဉာဏာနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဣန္ဒြိယတို့၏ရင့်သည်၏အဖြစ် မရင့်သည်၏အဖြစ်ကိုသိတတ်သောဉာဏ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြိယါနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့၏၊ တိက္ခမုရုဘာဝဇာနနဉာဏာနိ၊ ထက်သည်၏အဖြစ်နုသည်၏အဖြစ်ကိုသိတတ်သောဉာဏ်တို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနာကုသလာ၊ ဝိဇ္ဇာအကုသလာ၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇမာနာကုသလာ၊ ဝိဇ္ဇာအကုသလာ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ အန္တရေဟိတဝတိ၊ အန္တရေဟိတာဟူသည်ကား၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်၏၊ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတာတိ၊ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတာ ဟူသည်ကား၊ သမုဒါစာရ ဝသေန၊ အပနိ

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ခုနစ်ယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၁၃

တလဲလဲဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ အ
တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုသလမူလန္တိ၊ ကုသလမူလံ ဟူသည်ကား၊ ကုသ
လဏ္ဍာသယော၊ ကုသိုလ်၌ ဖြစ်သော အလိုသည်၊ ကုသလာကုသလန္တိ၊
ကုသလာကုသလံ ဟူသည်ကား၊ တဌာကုသလဏ္ဍာသယော၊ ထိုကုသိုလ်
၌ ဖြစ်သော အလိုမှ၊ အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်
သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိယသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သာဓုဒါနိတိ၊ သာဓုဒါနိဟူသည်ကား၊
သာရာဒါနိယူအပ်သော ဆန်တည်းဟူသော အနှစ်ရှိကုန်သော၊ ဂဟိတ
သာရာနိယူအပ်သော ဆန်တည်းဟူသော အနှစ်ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ သရဒမာသေ၊ တနိ ဆောင်မုန်းလအခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သုခသယိတာနိတိ၊ သုခသယိတာနိ ဟူသည်ကား၊ သုခသန္ဓိတိတဟိ၊
ကောင်းစွာ သိပြီး အပ်ကုန်သော၊ သုခေတ္တတိ၊ သုခေတ္တဟူသည်ကား၊
မဏ္ဍေခေတ္တ၊ ကောင်းသောလေဟ်၌၊ နိက္ခိတ္တာနိတိ၊ နိက္ခိတ္တာနိဟူသည်ကား၊
ဂုတ္တာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်၏၊ သပ္ပဒိတာဂါတိ၊ သပ္ပဒိတာဂါဟူသည်ကား၊
သရိက္ခကား၊ တူကုန်သော၊ အဘိဒေါသအဋ္ဌေတ္တန္တိ၊ အဘိဒေါသအဋ္ဌေတ္တံ
ဟူသည်ကား၊ အဘိအဋ္ဌေတ္တံ၊ ရှေ့၌ ဖြစ်သောညဉ့်သန်းခေါင်အခါ၌၊ အဋ္ဌ
ေတ္တံ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါသည်၊ အဘိမုနိဘူတေ၊ ရှေ့၌ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်၊ ဘတ္တကာသသမာဓေတိ၊ ဘတ္တကာသသမာဓေ ဟူသည်ကား၊
ရာဇကုလသနံ၊ မင်းမျိုးသို့၏၊ ဘတ္တကာသသင်္ခါတေ၊ ထမင်းစားသောအခါ
ဟုဆိုအပ်သော၊ သမယေ၊ အခါ၌၊ ပရိဟာနဓမ္မောတိ၊ ပရိဟာနဓမ္မောဟူ
သည်ကား၊ ကော၊ အဘပင် ဝုပ္ပါလင်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယုတ်သောသဘောရှိ၏
ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥာ
တော၊ သိအပ်သနည်း၊ ဣဒိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊
အဇာတသတ္တံ၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ယုတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဥာတော၊ သိအပ်သနည်း၊ ဟံသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုအဇာ
တသတ်မင်းသည်၊ ပါပဒိတ္တံ၊ ယုတ်သော အဝတ်တည်းဟူသော
အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂဗလေဟိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့မှ၊ ပရိဟိနော၊
ယုတ်၏၊ အပရေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓသုနက္ခတ္တာဒယော၊
သုပ္ပဗုဒ္ဓသုနက္ခတ် အဝရှိကုန်သောသူတို့သို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဥာတာဝ၊ သိအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အပရိဟာနဓမ္မောတိ၊
အပရိဟာနဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယုတ်သောသဘောရှိသော

၃၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတားမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကော၊အဘယ်၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥာတော၊သိအပ်သနည်း၊ ဣတိအပင်၊ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
 အမေးတည်း၊ သုသိနံ၊သုသိမအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဓကော၊ပရိဗ္ဗိတိ
 ကိုလည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါးသော၊ ဇေဇ္ဈပါစ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဘဂဝတားမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဥာတော၊
 သိအပ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိတိ၊ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ဤ
 သို့နိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတားမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ဥာတော၊သိအပ်သနည်း၊ဣတိအပင်၊ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊အမေး
 တည်း၊ သန္တတိမဟာမတ္တော၊ သန္တတိအမည်ရှိသော အမတ်ကြီးကို
 လည်းကောင်း၊အညော၊တပါးကုန်သော၊ ဇေဇ္ဈပါစ၊ဤသို့သဘောရှိသော
 သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဘဂဝတားမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥာတော၊သိအပ်
 ကုန်၏၊ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗေ၊မေဖောက်ထွင်း
 ဘူးကုန်သော၊အပ္ပဒါလိတပုဗ္ဗေ၊မေဖောက်ခွဲဘူးကုန်သော၊ လောဘက္ခန္ဓာ
 ဒယော၊ လောဘ အရအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေဓိကပရိယာယော၊ နိဗ္ဗေဓိကပရိ
 ယာယမည်၏၊နိဗ္ဗိဇ္ဈနကာရေ၊ဖောက်ခွဲခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဣတိအပင်၊
 ဤသည်ကား၊အတ္တော၊အနက်တည်း၊နိဒါနသမ္ဘဝေါတိ၊နိဒါနသံ ဗ္ဘဝေါ
 ဟူသည်ကား၊ကမမေ၊ကိလေသာကာမတို့ကို၊ နိဒေတိ၊ဆောင်နှင်းတတ်
 ၏၊ဥပ္ပါဒနသမတ္တတာယ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊နိယျာ
 ဒေတိ၊ဆောင်နှင်းတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နိဒါနံ၊နိဒါနမည်၏၊တ
 တော၊ထိုဖဿကြောင့်၊သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သမ္ဘဝေါ
 သမ္ဘဝမည်၏၊ နိဒါနမေဝ၊ဆောင်နှင်းတတ်သော အကြောင်းသည်ပင်
 လျှင်၊သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ နိဒါနသမ္ဘဝေါ၊ ဆောင်နှင်းတတ်
 သောအကြောင်းသည်ပင်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝေမတ္တတာတိ၊ဝေမတ္တတာ
 ဟူသည်ကား၊နာနာကရေ၊အထူးထူးကိုပြုခြင်းတည်း၊ ကာမဂုဏာတိ၊
 ကာမဂုဏာဟူသည်ကား၊ ကာမယိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အပ်ပိုရှိအပ်သော အနက်
 ကြောင့်၊ ကာမာ၊ကာမမည်ကုန်၏၊ဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သောအနက်
 ကြောင့်၊ဂုဏာ၊ဂုဏမည်ကုန်၏၊ကိံ သုဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား
 အန္တဂုဏန္တိအာဒိသုဝိယ၊ အန္တဂုဏံဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊
 စက္ခုဝိညေယျာတိ၊စက္ခုဝိညေယျာဟူသည်ကား၊စက္ခုဝိညာဏေန၊စက္ခု

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၀၅

ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ပဿိတဗ္ဗာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌာကိ၊ ဣဋ္ဌာဟူသည်ကား၊
 ပရိယိဋ္ဌာဝါ၊ ရှာဖွေအပ်ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ မာပရိ
 ယိဋ္ဌာဝါ၊ မရှာဖွေအပ်ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဣဋ္ဌာရမ္မ
 ကာဘူတာ၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ကန္တာဘိ၊ ကန္တာဟူသည်ကား၊ ကမနိယာ၊ နှစ်သက်အပ်
 ကုန်သော၊ မနာပါတိ၊ မနာပါဟူသည်ကား၊ မနဝဗ္ဗနကာ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွား
 စေတတ်ကုန်သော၊ ဝိယရူပါတိ၊ ဝိယရူပါဟူသည်ကား၊ ဝိယဇာတိကာ၊
 ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမူပသဗ္ဗိတာတိ၊ ကာမူပသဗ္ဗိတာ
 ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနေန၊ ဖြစ်သော၊ ကာ
 မေန၊ ကိလေသာကာမနှင့်၊ ဥပသဗ္ဗိတာ၊ စင်အပ်ကုန်သော၊ ရေဇနိယာတိ၊
 ရေဇနိယာဟူသည်ကား၊ ရာဂုပ္ပတ္တိကါရဏာဘူတာ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၊
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ နေတေကာမာတိ၊ နေတေကာမာဟူသည်ကား၊ ဇေတေ
 ထိရူပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကာမကိုသည်၊ ကမနုဋ္ဌေန၊ လိုချင်တတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ ကာမာနာမ၊ ကာမမည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 သင်္ကပ္ပာဂေါတိ၊ သင်္ကပ္ပရောဂေါဟူသည်ကား၊ သံကပ္ပာသေန၊ တင့်
 တယ်ခြင်း၊ အစရှိသည်ဖြင့်ကြံခြင်း၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်
 သောရာဂတည်း၊ ကာမောတိ၊ ကာမောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသင်္ကပ္ပရာ
 ဂသည်၊ ကာမပ္ပဘာနာယ၊ ကိလေသာကာမကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဒိုပဇ္ဇဟိ၊
 ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်သော၊ ကမနုဋ္ဌေန၊ လို
 ချင်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ကာမာနာမ၊ ကာမမည်သည်၊ ဗိတြာနိ
 တိ၊ ဗိတြာနိဟူသည်ကား၊ ဗိတြိဝိတြာရမ္မဏာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်အထူး
 သဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော အာရုံတို့ကို၊ ဖဿောတိ၊ ဖဿောဟူသည်
 ကား၊ သဟဇာတဖဿော၊ တကွဖြစ်သောဖဿတည်း၊ ကာမယမာနော
 တိ၊ ကာမယမာနောဟူသည်ကား၊ ကာမံ၊ ကာမကို၊ ကာမယမာနော၊ လို
 ချင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တန္တံတန္တိန္တံ၊ တန္တံတန္တံဟူသည်ကား၊ တန္တောဘိ
 ကံတန္တောဘိကံ၊ ထိုကာမအားလျောက်ပတ်သော ထိုကာမအားလျောက်
 ပတ်သော၊ ပုညဘာဂိယန္တိ၊ ပုညဘာဂိယံဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို၊ ပက္ခေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သုစရိတပါရိပူရိ
 ယာ၊ သုစရိတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တ
 သာ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊ အတ္တဘာဂေါ၊ အတ္တဘာဝသည်၊ ပုညဘာဂိ
 ယာနာမ၊ ပုညဘာဂိယမည်၏၊ သုစရိတပါရိပူရိယာ၊ သုစရိတ်၏ပြည့်စုံ

၃၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ခြင်းကြောင့်အပါယောအပါယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ အပုညဘာဂိယောနာမ၊ အပုညဘာဂိယမည်၏။ အယံဝုစ္စတိ၊ ဘိက္ခဝေကာမာနံဝိပါကောတိ။ အယံဝုစ္စတိ၊ ဘိက္ခဝေကာမာနံဝိပါကောဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဝိဇ္ဇေဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ အယံ၊ ဤပုညဘာဂိယအပုညဘာဂိယဖြစ်သော အတ္တဘောကို၊ ကာမပတ္တနံ၊ ကာမကိုတောင့်တခြင်းကို၊ နိဿယ၊ ခြိမ်းညှပ်နုတ္တာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမာနံ၊ ကာမတို့၏၊ ဝိပါကောတိ၊ ဝိပါကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောဇ္ဈမံနိဗ္ဗေမိကန္တိ၊ သောဇ္ဈမံနိဗ္ဗေမိကဟူသည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆတ္တိံသယတနေသု၊ သုံးဆယ်ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့၌၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈနကံ၊ ဖောက်ထွင်းတတ်သော၊ ဇ္ဈမံသေဋ္ဌစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကာမနံရောဂန္တိ၊ ကာမနိရောဓိဟူသည်ကား၊ ကာမနိရောဂေန၊ ကာမ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေလဒ္ဓနာမံ၊ ဤသို့ကာမနိရောဂဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော အရိယမဂ်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဗြဟ္မစရိယသင်္ခါတော၊ မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂေါဝ၊ အရိယမဂ်ကိုသာလျှင်၊ ကာမနိရောဓောတိ၊ ကာမနိရောဂဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သာမိသာတိ၊ သာမိသာဟူသည်ကား၊ ကိလေသသာမိသသမ္ပယုတ္တာ၊ ကိလေသတည်းဟူသောအာမိသနှင့်ယှဉ်သော၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဝ၊ ရှေးသူ၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သံအပ်၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤတပါးသောဝါရတို့၌၊ ဝေါဟာရေဝပက္ကန္တိ၊ ဝေါဟာရေဝပက္ကံဟူသည်ကား၊ ဝေါဟာရပ်ပါကံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဟူသောအကျိုးရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကယာသင်္ခါတော၊ စကားဟုဆိုအပ်သော၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ သညာယ၊ သညာ၏၊ ဝိပါကောနာမ၊ အကျိုးမည်၏။ ယထာယထာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ယထာယထာနံဟူသောဤပါဌ်၌၊ နံဣတိ၊ နံဟူသောဝုန်သည်။ နိပါတမတ္တမေဝ၊ နိပါတ်ဝုန်လျှင်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်

≡ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဇာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ သညာနာတိ၊ ဖွတ်၏။ ဇေသညိ၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်။ အပသာသိ၊ ဖြစ်ပြီးဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတိ၊ ဆို၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဟာရေဝပက္ကော၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ အကျိုးသည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဝိဇ္ဇာတံ၊ အဝိဇ္ဇာ

၆-ဆက္ကံနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၀၇

ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဿ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေဿ၊ အရာတို့၌၊ အညာဏ
 တူတာ၊ မသိခြင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗဟံလော၊ ထူထဲသော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ
 တည်း၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဂမေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နိရယဂါမနိယာ၊ နိရယဂါမနိယမည်ကုန်၏၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 ပစ္စယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ
 နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ စေတနာဟန္တိ၊ စေတနာဟံဟူသည်ကား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ စေတနံ၊ စေတနာကို၊ ဣမ၊ ဤစေတနာဟံဟူသောပုဒ်၌၊
 သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကော၊ အလုံးစုံသောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိုအကုန်သိမ်းကျုံး
 ၍ယူတတ်သော၊ သံဝိဒဟနစေတနာ၊ သဗ္ဗယုတ်တရားတို့ကိုစီရင်ခြင်း
 သဘောရှိသောစေတနာကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ စေတယိဝဉ္ဇာတိ၊ စေတ
 ဟိတွာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ခွါရပတ္တစေတနာ၊ ခွါရသို့ရောက်စေတတ်သော
 စေတနာကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ မနသာတိ၊ မနသာဟူသည်ကား၊ စေတ
 တနာသဗ္ဗယုတ္တပိတ္တေန၊ စေတနာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊ နိရယဝေဒနိယ
 န္တိ၊ နိရယဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဝိပါကဒါယကံ၊ အကျိုး
 ကိုပေးတတ်သော၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ
 နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အမိမတ္တန္တိ၊ အမိမတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗလဝ
 ဒုက္ခံ၊ အားကြီးစွာသောဆင်းရဲတည်း၊ ဒန္ဓဝိရာဂိတိ၊ ဒန္ဓဝိရာဂိဟူသည်
 ကား၊ ဂရုကံ၊ လေးသော၊ နိဗ္ဗံ၊ မလျှင်သော၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ ဝိဂစ္ဆန္တ
 ကဒုက္ခံ၊ ကင်းသောဆင်းရဲခြင်းတည်း၊ ဥရုတ္တာဋ္ဌံ၊ ကနွတိတိ၊ ဥရုတ္တာဋ္ဌံ၊ ကနွ
 တိဟူသည်ကား၊ ဥရု၊ ရင်ကို၊ စောဇ္ဇေတွာ၊ ဆတ်၍၊ ရောဒတိ၊ ပို၏၊ ပရိယိဋ္ဌိန္တိ၊
 ပရိယိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ပရိယေသနံ၊ ရှာဌ်းခြင်းကို၊ ဧကပဒံဗ္ဗိပဒန္တိ၊ ဧက
 ပဒံဗ္ဗိပဒံဟူသည်ကား၊ ဧကပဒမန္တံဝါ၊ တပုဒ်ဖြင့်ဖွဲ့စီအပ်သောမန္တန်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိပဒမန္တံဝါ၊ နှစ်ပုဒ်ဖြင့် ဖွဲ့စီအပ်သော မန္တန်ကို လည်း
ကောင်းသော၊ ထိုဒုက္ခသည်နှိပ်စက်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံမန္တံ၊ ထို
 တပုဒ်ဖြင့်ဖွဲ့စီအပ်သောမန္တန်အစရှိသည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣဝံအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗောဟဝေပက္ကန္တိ၊ သဗ္ဗောဟဝေ
 ပက္ကံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗောဟဝိပါကံ၊ တွေဝေခြင်းတည်းဟူသောအကျိုး
 ကိုဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သဗ္ဗောဟော၊ တွေဝေခြင်းသည်၊
 နိဿန္တဝိပါကောနာ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သောအကျိုးမည်၏၊ ဒုတိယပဒေပိ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော ပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊

ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ ပရိယသနာပိ ရှာဖွေခြင်းသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲ၏၊
နိဿန္တရိပါကောနာမ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သော အကျိုးမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဣမသ္မိသုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းသောတရားကို၊
ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာသဘံဋ္ဌာနန္တိ၊ အာသဘံ
ဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗလဋ္ဌာနံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော
အရာကို၊ သီဟနာဒန္တိ၊ သီဟနာဒံဟူသည်ကား၊ အဘိတနာဒံ၊ မကြောက်
မရွံ့သောစကားကို၊ ပရုခနာဒံ၊ မြတ်သောစကားကို၊ ဗြဟ္မဓက္ကန္တိ၊ ဗြဟ္မ
ဓက္ကံဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌဉာဏဓက္ကံ၊ မြတ်သောဉာဏ်တည်းဟူသောစကား
ကို၊ ပဋိဝေဓဉာဏဉ္စ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသနာဉာဏဉ္စ၊
ဒေသနာဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌာနုဉ္စဋ္ဌာနုတောတိ၊ ဋ္ဌာနုဉ္စဋ္ဌာနုတောဟူ
သည်ကား၊ ကာရုဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ကာရုဏတော၊ အကြောင်း
အားဖြင့်၊ ယဒ္ဓိတိ၊ ယဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ယေနဉာဏေန၊ အကြင်ဉာဏ်ဖြင့်၊
ဣဒဓိ တထာဂတဿာတိ၊ ဣဒဓိတထာဂတဿ ဟူသည်ကား၊ ဣဒဓိ
ဋ္ဌာနာဋ္ဌာန ဉာဏံ၊ ဤအကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိတတ်
သော ဉာဏ်သည်လည်း၊ တထာ ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တထာ
ဂတဗလံနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားအားတော်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မသမာဒါနန္တိ၊ ကမ္မသမာဒါနံ ဟူသည်
ကား၊ သမာဒိ ယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊
ကုသလာကုသလာဉာဏဉ္စ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ကမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်ပင်လျှင်၊ ကမ္မသမာဒါနံ၊ ကမ္မ
သမာဒါနမည်၏၊ ဋ္ဌာနသော ဟေတုသောဟိ၊ ဋ္ဌာနသော ဟေတုသော
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စပတောစေတိ၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အကြောင်း
အားဖြင့်လည်း၊ ဟေတုတောစ၊ ဇနကဖြစ်သော အကြောင်းအားဖြင့်လည်း၊
တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဂတိဥပဓိကာလပယောဂါ၊ နိဂယအစရှိသော
ဂတိခန္ဓာကိုယ် အကျိုးပေးခြင်းအား လျောက်ပတ်သောကလ အကျိုး
ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောလောကုတ္တရာတရားတို့သည်၊ ဝိပါကဿ
အကျိုး၏ဋ္ဌာနံ၊ ဋ္ဌာနမည်၏၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံသည်၊ ဟေတု
ဇနက အကြောင်းမည်၏၊ ဝုဓုဝိသေက္ခ သမာဒိ သမာဝဋ္ဌိနန္တိ၊ ဝုဓု

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၁-မဟာဝဂ်၊ ၃၁၉

ဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ ဟူသည်ကား။ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဈာနာနုည၊ ဈာန်တို့၏လည်းကောင်း။ အဋ္ဌနံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခာ
နုည၊ ဝိမောက္ခတို့၏ လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမာဓိနုည၊
သမာဓိတို့၏ လည်းကောင်း။ နဝနံ၊ ကိုးပါး ကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗ သမာ
ပတ္တိနုည၊ အနုပုဗ္ဗသမာပတ်တို့၏ လည်းကောင်း။ သံကိလေသန္တိ၊ သံကိ
လေသံ ဟူသည်ကား။ ဟာနဘာဂိယံ၊ ယုတ်သော အဖို့ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊
တရားကိုးဝေါဒါနန္တိ၊ ဝေါဒါနံဟူသည်ကား။ ဝိသေသဘာဂိယံ၊ ထူးသော
အဖို့ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဝုဠာနန္တိ၊ ဝုဠာနံဟူသည်ကား။ ဝေါဒါနန္တိ၊
ဖြိုစင်ခြင်းသည်လည်း။ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်၏၊ တဗ္ဗာတဗ္ဗာ သမာဓိဗ္ဗာ၊
ထိုထိုသမာဓိဗ္ဗာ၊ ဝုဠာနန္တိ၊ ထခြင်းသည်လည်း။ ဝုဠာနံ၊ ဝုဠာနမည်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ပဂုဏဏ္ဍာနဉ္စေဝ၊ လေ့လာအပ်သောဈာန်သည်
လည်းကောင်း။ ဘဝဂံ ဖလသမာပတ္တိယောစ၊ ဘဝဂံ ဖလသမာပတ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟေဋ္ဌိမံဟေဋ္ဌိမံ၊ အောက် အောက်၌
ဖြစ်သော၊ ပဂုဏဏ္ဍာနံ၊ လေ့လာအပ်သော ဈာန်သည်။ ဥပရိမဿ ဥပရိ
မဿ၊ အထက် အထက်၌ ဖြစ်သော ဈာန်၏၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးစွာသော အ
ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဒါနန္တိ၊ ဝေါဒါနကို
လည်း၊ ဝုဠာနန္တိ၊ ဝုဠာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဝဂံ
န၊ ဘဝဂံဖြင့်၊ သဗ္ဗဏ္ဍာနေဟိ၊ အလုံးစုံသောဈာန်တို့မှာ၊ ဝုဠာနံ၊ ထသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့်၊ နိရောဓသမာပတ္တိ
တော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုလေ၊
လာအပ်သောဈာန်အစရှိသည်ဟုဆိုအပ်သောထခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍
တဗ္ဗာတဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာဝုဠာနန္တိ၊ တဗ္ဗာတဗ္ဗာသမာဓိဗ္ဗာဝုဠာနန္တိ၊
ဝုဠာနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနေကရိဟိတန္တိ၊ အာဒိနိ၊ အနေကရိဟိတံဤ
သို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ဝဏ္ဏိတာနိ၊ ဗွင့်အပ်
ကုန်၏၊ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောင်၌၊
ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ဝုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဉာဏတ္ထယဿာပိ၊ ဉာဏ်သုံးပါး
အပေါင်း၏လည်း၊ ဝိတ္ထာရကထံ၊ အကျယ်ဖြစ်သောစကားကို၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ
အလိုရှိသော အမျိုးသားသည်၊ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယံ၊ မဇ္ဈိမ အဋ္ဌကထာ၌၊
မဟာသီဟနာဝဇ္ဇန္တနာယ၊ မဟာသီဟနာဒသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဩလောကေ
တဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်၏၊ သမာဟိတဿာတိ၊ သမာဟိတဿဟူသည်ကား။

အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ကောဠိတ္တံသု။ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ သမာဓိမဂ္ဂေါတိ၊ သမာဓိ၊
မဂ္ဂေါဟူသည်ကား။ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ဇေတသံဃာဏာနံ၊ ထိုဥပသ်
တို့ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ခြင်း၏၊ ဥပါယော၊ အကြောင်းမည်၏၊ အသမာဓိတိ၊
အသမာဓိဟူသည်ကား၊ အနေကဋ္ဌဘာဝေါ၊ မတည်ကြည်သည်၏အဖြစ်
တည်း၊ ကုမဂ္ဂေါတိ၊ ကုမဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဖိန္နာမဂ္ဂေါ၊ ဖောက်ပြန်သော
မဂ်တည်း၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဥာဏဗလံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အားတော်ကို၊ ကထိတံ၊ ဘောတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။ သဇ္ဈာ၊ ခြောက်ခုမြောက်
သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ။

၆-ဆုတ္တန်နိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဒေဝတာဝဂ်၊

၁ သတ္တမသေ။ ခုနစ်ခုပြောကံသောဝဂ်၏။ ပဌမေ။ ရှေးဦးစွာသော
သုတ်၌။ အသန္တိယန္တိ။ အသန္တိပတံဟူသည်ကား။ အသန္တိဘဝံမယံကြည်
သည်၏အဖြစ်ကို။ နုပ္ပညတန္တိ။ နုပ္ပညတံဟူသည်ကား။ နိပ္ပညဘဝံ၊ ပညာ
မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။

၂ ဒုတိယေး၊ နှစ်ခုပြောကံသောသုတ်၌၊ ပမာဒန္တိ။ ပမာဒံဟူသည်
ကား၊ သတိဝိပွင်၊ သတိ၏ကင်းခြင်းကို၊

၃ တတိယေး၊ သုံးဆယ့်ခြောက်သော သုတ်၌၊ အဘိသမာ စာရိကန္တိ။
အဘိသမာစာရိကံ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမသမာစာရေတုတံ၊ ဖြစ်သော
အကျင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုဝသေန၊ အကျင့်ဝတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ပဏ္ဏတ္တံသီလံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သောသီလကုသိုလ်၊ သေခဓမ္မန္တိ၊ သေခဓမ္မ
ဟူသည်ကား၊ သေခပဏ္ဏတ္တံသီလံ၊ သေခယအစွမ်းဖြင့် ပညတ်တော်မူ
အပ်သောသီလကုသိုလ်လောနိတိ၊ သီလောနိဟူသည်ကား၊ စက္ခုာရိလေးပါး
ကုန်သော၊ မဟာသီလောနိ၊ မဟာသီလတို့ကို။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သံဂဏိကာရာဇမာတိ၊
သံဂဏိကာရာဇမာယူသည့်ကား၊ ဂဏသံဂဏိကာရာဇော၊ ၎င်းလေသော
တည်းဟူသောအပေါင်းအဖော် ခြွေရုံပရိသတ်တည်းဟူသောအပေါင်း
အဖော်နှင့် ပေါင်းဖော်ခွဲဝေးခြင်း၌ ဓမ္မဇျော်သောသူတည်း၊ သုတ္တံဇီက

၆-ဆတ္တနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၂-ဒေဝတာဝဂ်၊ ၃၂၀

ဂဏ္ဍာဒိသု၊ သုတ္တန္တိက ဂိုဏ်းအစရှိကုန်သော၊ ဂဏောသုပိ၊ ဂိုဏ်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ရမတိ၊ ဓမ္မေ လျော်တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသာသင်္ခါတေ၊ ပရိသတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဂဏော၊ ဂိုဏ်း၌၊ ရမတိ၊ ဓမ္မေ လျော်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂဏာရာမော၊ ဂဏာရာမမည်၏၊ ပဝိဝေကောတိ၊ ပဝိဝေကောဟူသည်ကား၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေက၊ ဗိတ္တဿ နိမိတ္တန္တိ၊ ဗိတ္တဿ နိမိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ သမာဓိဝိပဿနာဗိက္ခဿ၊ သမာဓိဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သောဗိတ်၏၊ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ သမာဓိ ဝိပဿနာကာရံ၊ ရှေးရှေးသော သမာဓိဝိပဿနာ အရကို၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိန္တိ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗာဒိဋ္ဌိကို၊ သမာဓိန္တိ၊ သမာဓိ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသမာဓိ^၁ဝေဝ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ဗလသမာဓိ^၂စ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ သံယောဇနာနီတိ၊ သံယောဇနာနိ ဟူသည်ကား၊ ဒသ သံယောဇနာနိ၊ ဆယ်ပါးသောသံယောဇနာတို့ကို၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသည်ကား၊ အပစ္စယ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ အကြောင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ၊

၅ ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သောဝစဿတာတိ၊ သောဝစဿတာဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗစတာဝေါ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်၊ ကလျာဏ ဗိတ္တတာတိ၊ ကလျာဏ ဗိတ္တတာဟူသည်ကား၊ သုဗိမိတ္တတာ၊ စင်ကြယ်သော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်၊ သတ္ထု ဂါရဝေါတိ၊ သတ္ထု ဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဂါရဝယုတ္တော၊ ရိုးသခြင်းနှင့် ယှဉ်သော သူသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ၊

၆ ဓာဠေ၊ မြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နသန္တေနာတိ၊ နသန္တေန ဟူသည်ကား၊ ပစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ၊ အဂ္ဂပသန္တေန၊ မငြိမ်းသဖြင့်၊ နပဏီတေနာတိ၊ နပဏီတေန ဟူသည်ကား၊ နအတပ္ပကေန၊ မရောင့်ရဲစေသဖြင့်၊ နပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓေနာတိ၊ နပဋိပ္ပဿဒ္ဓိလဒ္ဓေနဟူသည်ကား၊ ကိလေသပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကို၊ အလဒ္ဓေန၊ မရအပ်သဖြင့်၊ အပတ္တေန၊ မရောက်အပ်သဖြင့်၊ နဇ္ဇကောဒိဘာဝါမိဂတေနာတိ၊ နဇ္ဇကောဒိဘာဝါမိဂတေနဟူသည်ကား၊

၃၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ဧကဂ္ဂဘာဝံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ နဥပဂတေန၊ မရောက်သဖြင့်၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ တတြတုတြာတိ၊ တတြတုတြဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝိသေသေ၊ ထိုထိုမျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားအထူး၌၊ သက္ခိတဗ္ဗတန္တိ၊ သက္ခိတဗ္ဗတံဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သို့၊ အာယတနေတိ၊ အာယတနေဟူသည်ကား၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟာနဘာဂိယာဒယော၊ ဟာနဘာဂိယအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ သံဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ၊ အသက္ကန္တ ကာရီတိ၊ အသက္ကန္တ ကာရီ ဟူသည်ကား၊ သုကတ ကာရီ၊ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဒရကာရီ၊ ရှိသေစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသပ္ပါယကာရီတိ၊ အသပ္ပါယကာရီဟူသည်ကား၊ ဥပကာရီ၊ အမြဲပြုလေ့ရှိသည်၊ ဘူတဓမ္မကာရီ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဗလတန္တိ၊ ဗလတံဟူသည်ကား၊ ဗလဘာဝံ၊ ဗိုလ်၏အဖြစ်ကို၊ ထာမဘာဝံ၊ အားအစွမ်း၏အဖြစ်ကို၊ အသာတစ္ဆ ကာရီတိ၊ အသာတစ္ဆကာရီ ဟူသည်ကား၊ သတတကာရီ၊ အမြဲပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ သုဒ္ဓိဋ္ဌောဟောတိတိ၊ နယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ သုဒ္ဓိဋ္ဌော ဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ယထာသဘာဝတော၊ သဘောအားလျော်စွာ၊ ဈာနပညာယ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ပညာဖြင့်၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ။

၁၀ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝင်တည်း၊ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အရဟတ္တဝဂ်၊ ၃၂၃

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၃-အရဟတ္တဝဂ်၊

၁ အဋ္ဌမဿ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသောသုတ်
၌၊ သဝိဇာတန္တိ၊ သဝိဇာတံဟူသည်ကား၊ သဥပဇာတံ၊ နှိမ်စက်ခြင်း
နှင့်တကွသော၊ သောပဒ္ဒဝံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါနှင့် တကွသော၊ သပရိဋ္ဌာဟန္တိ၊
သပရိဋ္ဌာဟံ ဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော
စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ပရိဋ္ဌာဟေန၊ ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ သပရိဋ္ဌာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်
တကွ၊ ပါဒိုကင်္ဂံ ၂ တိ၊ ပါဒိုကင်္ဂံ ၂ ဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယဗျူဟ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
အဝဿံ၊ မချွတ်၊ ဘာဝိနီ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊

၂ ဒုတိယေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မာနန္တိ၊ မာနံဟူသည်ကား၊
ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မညနံ၊ ဖွတ်ထင်ခြင်းကို၊ ဩမာ
နန္တိ၊ ဩမာနံဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ၊ ဖွတ်ခြင်းကို၊ အတိမာနန္တိ၊ အတိမာနံဟူသည်
ကား၊ အတိတ္ထမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော၊ အစ္စုဏ္ဏတိမာနံ၊ အလွန်
တက်သောမာနကို၊ အမိမာနန္တိ၊ အမိမာနံဟူသည်ကား၊ အမိဂတံ၊ လွန်
ကဲစွာသို့ရောက်သော၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ထဒ္ဒန္တိ၊ ထဒ္ဒန္တဟူသည်ကား၊ ကောဓ
မာနဟိ၊ ကောဓမာနတို့ဖြင့်၊ ထဒ္ဒဘာဝံ၊ ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အတိ
နိပါတန္တိ၊ အတိနိပါတံဟူသည်ကား၊ ဟိနဿ၊ ယုတ်သောသူ၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ၊

၃ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မာတိ၊ ဥတ္တရိ
မနူဿဓမ္မာ ဟူသည်ကား၊ မနူဿဓမ္မတော၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ဆယ်ပါး
တရားတက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသန္တိ၊ အလ
မရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံဟူသည်ကား၊ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်
ကို၊ ကာထံ၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ဉာဏဒဿန ဝိသေသံ၊
ဉာဏ်အမြင်ဟုဆိုအပ်သော တရားအထူးကို၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဖလော
နိစ၊ ဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ကုဟနန္တိ၊ ကုဟနံဟူသည်ကား၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော၊
ကုဟနဝတ္ထု၊ အံ့ခွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောဝတ္ထုတည်း၊ လပနန္တိ၊

၃၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

လပနံဟူသည်ကား၊ လာဘတ္တိကတာယ၊ လာဘ်ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်၊
ကြောင့်၊ ဥက္ခိပိတွာဝါ၊ ဒါယကာတို့ကိုမြှောက်၍လည်းကောင်း၊ အဝက္ခိ
ပိတွာဝါ၊ ဒါယကာတို့ကို နှိပ်ချ၍ လည်းကောင်း၊ လပနံ၊ ပြောဆိုခြင်း
တည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ယောနိစဿအာရုခ္ခါဟော
တိတိ၊ ယောနိစဿအာရုခ္ခါဟောတိဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ ကံရဏံ၊ သင့်သောအကြောင်းကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ပြီး
ပင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မာရာမောတိ၊ ဓမ္မာရာမောဟူသည်ကား၊
ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိန္ဒတိ၊ ရ၏၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေ
ခြင်း၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်
ဖြစ်၍၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဝနာရာမော၊
ဘာဝနာရာမမည်၏၊ ပဟာနေ၊ ပယ်ခြင်း၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ပဇာဟန္တော၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနာရာမော၊ ပဟာနာရာမမည်၏၊ တိဝိဓေ၊ သုံးပါး
အပြားရှိသော၊ ပဝိဝေကော၊ ပဝိဝေကတရား၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဝိဝေကာရာမော၊ ပဝိဝေကာရာမမည်၏၊ အဗျာပဇ္ဈေ
နိဗ္ဗာဘာဝေ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗျာပဇ္ဈာရာမော၊ အဗျာပဇ္ဈာရာမမည်၏၊ နိပ္ပပဉ္စ
သင်္ခါတေ၊ ပပဉ္စတရား၏ မရှိရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ရမ
တိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိပ္ပပဉ္စာရာမော၊ နိပ္ပပဉ္စာရာမ
မည်၏။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ နအာယကုသလောတိ၊ နအာယ
ကုသလောဟူသည်ကား၊ အာဂမနကုသလော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏
အကြောင်း၌လိမ္မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နအပါယကုသလောတိ၊ နအပါ
ယကုသလောဟူသည်ကား၊ အပဂမနကုသလော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
တို့၏ကင်းခြင်း၌ လိမ္မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒန္တိ၊ ဆန္ဒဟူသည်
ကား၊ ကတ္တုကချတာဆန္ဒ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
သော ဆန္ဒကို၊ နအာရက္ခတိတိ၊ နအာရက္ခတိ ဟူသည်ကား၊ နရက္ခတိ၊
မစောင့်။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ခုတိယပစ္ဆိမသက-၃-အရဟတ္တဝဂ်၊ ၃၂၅

၆ ဆဋ္ဌမေ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အာလောကဗဟုလောတိ။ အာလောကဗဟုလောဟူသည်ကား၊ ဥဏာလောကဗဟုလော၊ ဥဏတည်းဟူသောအလင်းများသည်၊ ယောဂဗဟုလောတိ၊ ယောဂဗဟုလောဟူသည်ကား၊ ယောဂဗဟုလံ၊ လုံ့လများသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝေဇဗဟုလောတိ၊ ဝေဇဗဟုလောဟူသည်ကား၊ ပီတိပါမုဇ္ဈဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသည်၊ အသန္တုဋ္ဌိဗဟုလောတိ၊ အသန္တုဋ္ဌိ ဗဟုလော ဟူသည်ကား၊ ကုသလ ဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်၊ အနိက္ခိတ္တရုရောတိ၊ အနိက္ခိတ္တရုရောဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌပိတရုရော၊ မချထားအပ်သောဝန်ရှိသည် ပစ္စဟိတဝီရိယော၊ ငြီးပင့်အပ်သောဝီရိယရှိသည်၊ ဥတ္တရိစပတာရေတိတိ၊ ဥတ္တရိစပတာရေတိဟူသည်ကား၊ သမတ္တတောစ၊ စွမ်းနိုင်သည်ထက်လည်း၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကရောတေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၇ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ပဂဗ္ဘောတိ၊ ပဂဗ္ဘောဟူသည်ကား၊ ကာယပါဂတ္တိယာဒိဟိ၊ ကိုယ်ဖြင့်မသင့်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ၊

၉ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ဝိဃာတဝါတိ၊ ဝိဃာတဝါဟူသည်ကား၊ မဟိန္တန္တံ၊ အလိုကြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ဥပ္ပဒန္နနု၊ ဖြစ်သော၊ လောဘရုက္ခနု၊ လောဘကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ၊

၃၂၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

၆-ဆတ္တနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သီတိဝဂ်၊

၁ နဝမဿ၊ ကိုးခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ရှေးဦးစွာသောသုတ်
၌၊သီတိဘာဝန္တိ၊ သီတိဘာဝံ ဟူသည်ကား၊ သီတလဘာဝံ၊ ချမ်းသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ယသ္မိံသမယေစိတ္တံနိဂ္ဂဟိတဗ္ဗန္တိ အာဒိသု၊ ယသ္မိံသမယေ
စိတ္တံနိဂ္ဂဟိတဗ္ဗန္တိသ္မိအစရှိသည်တို့၌၊ ဥဒ္ဓစ္စသမယေ၊ပျံ့လွင့်သောအခါ၌၊
စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊နှိပ်အပ်၏၊ ကောသဇ္ဇ
နုပတိတကာလေ၊ ပျင်းရိခြင်းသို့အစဉ်ကျသောအခါ၌၊ ဝီရိယေန၊ဝီရိယ
ဖြင့်၊နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံနာမ၊နှိပ်အပ်သည်မည်၏၊ နိရဿာဒဂတကာလေ၊သာ
ယာခြင်းကင်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၌၊သမာဓိနာစ၊သမာဓိဖြင့်လည်း၊
သံပတံသီတဗ္ဗံနာမ၊ ရှောင်စေအပ်သည်မည်၏၊ သမပ္ပဝတ္တနကာလေ၊အညီ
အမျှဖြစ်သောအခါ၌၊ဆဇ္ဇဂုံပေက္ခာယ၊ဆဇ္ဇဂုံပေက္ခာဖြင့်၊အတ္ထုပေက္ခိတဗ္ဗံ
နာမ၊လျစ်လျူရှုအပ်သည်မည်၏။ ၊

၂ ဒုတိယေ၊နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ကမ္မာဝရဏတာယာတိ၊ကမ္မာ
ဝရဏတာယဟူသည်ကား၊ ပဉ္စာနန္တရိယကဗ္ဗေဟိ၊ ပဉ္စာနန္တရိယကံတို့
နှင့်၊ကိလေသာဝရဏတာယာတိ၊ ကိလေသာဝရဏတာယ ဟူသည်
ကား၊နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ ဝိပါကာဝရဏတာယာ
တိ၊ဝိပါကာဝရဏတာယဟူသည်ကား၊ အကုသလဝိပါကပဋိသန္ဓိယာ
ဝါ၊အကုသလဝိပါကံ ပဋိသန္ဓေနှင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလဝိပါကေဝိ၊
ကုသလဝိပါကံ၌လည်း၊အပောတုကဒုပောတုကပဋိသန္ဓိယာဝါ၊အဟိတ်
ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒုတိသုတ်အပြီး
တည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊လေးခုမြောက်သောသုတ်၌၊အနတ္တန္တိ၊အနတ္တံဟူသည်
ကား၊အဝဇ္ဇိ၊မပွားခြင်းကို၊အတ္တံရိပ္ပတိတိ၊အတ္တံရိပ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဝုဇ္ဇိ
အတ္တံ၊ပွားခြင်းဟူသောအကျိုးကို၊ ဆဒ္ဓေတိ၊စွန့်၏၊ အနန္တလောဂိကာယာ
တိ၊အနန္တလောမိကာယဟူသည်ကား၊သာသနဿ၊သာသနာတော်အား၊
အနန္တလောမိကာယ၊မလျော်သော။ ၊

၅ ပဉ္စမေ၊ငါးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒန္တိ၊ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒံဟူသည်
ကား၊သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊သောတာပတ္တိမဂ်ကို။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၄-သီတိဝဂ်၊ ၃၂၇

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခု မြောက်သောသုတ်၌၊ အနာဂမနိယံ ဝတ္ထုန္တိ၊ အနာဂမနိယံဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ အနုပဂန္ဓဗ္ဗံ၊ မကပ်အပ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇေတံ၊ ဤအနာဂမနိယံဝတ္ထုဟူသောအမည်သည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝေရာနဗ္ဗံ၊ ရန်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ သိပ္ပံယာ၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနုဗ္ဗံ၊ မိစ္ဆာအယူတို့၏လည်းကောင်း၊ အဓိဝေ နံ၊ အမည်တည်း၊ အဋ္ဌမံဘဝန္တိ၊ အဋ္ဌမံဘဝံဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရေ၊ ကာမာဝစရတို့၌၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ပဒိုသန္တိ၊ ပဒိုသန္ဓေကို၊ ။

၈ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ ကောတုဟလံ မင်္ဂလေနာတိ၊ ကောတုဟလံမင်္ဂလေနဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌသုတမင်္ဂလေန၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာသုတ မင်္ဂလာသုတမင်္ဂလာ၌၊ ။

၉ ၁၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ သယံကတန္တိ အာဒိနိ၊ သယံကတံ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ အတ္တဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ဖြစ် သောအယူ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ အဓိဗ္ဗသမုပ္ပန္နန္တိ၊ အဓိဗ္ဗသမုပ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ အဟောတုကနိဗ္ဗတ္တံ၊ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ် သော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောမကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဥတ္တာနုမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အငြီး တည်း၊ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ဒုတိယပဏ္ဏာသက-၅-အာနိသံသဝဂ်၊

၁ ဒသမဿ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ဇှေးဦးစွာသော သုတ်၌၊ အရိယာယတနေတိ၊ အရိယာယတနေဟူသည်ကား၊ မဏ္ဍိမဒေ သေ၊ မဏ္ဍိမဒေသန္တံ၊ ဣန္ဒြိယာနန္တိ၊ ဣန္ဒြိယာနံဟူသည်ကား၊ မနုဿဋ္ဌာနံ၊ မနုဿဋ္ဌာလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ရှိသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ ။

၂ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ သဒ္ဓမ္မေနိယတောတိ၊ သဒ္ဓမ္မ နိယတောဟူသည်ကား၊ သာသနသဒ္ဓမ္မေ၊ သာသနာတောတိဟု ဆိုအပ် သောသုတောတံကောင်းတရား၌၊ နိယတော၊ မြဲ၏၊ အသာဓာရဏေနာတိ၊ အသာဓာရဏေနဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ ပုထုဇဉ်တို့နှင့်၊ အသာဓာ ရဏေန၊ မဆက်ဆံသောသဘောနှင့်၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော သုတ်၌၊ အနောမိ* ကရိတွာတိ၊ အနောမိ* ကရိတွာဟူသည်ကား၊ ဇေတ္တကာဝ၊ ဤမျှလောက်သာလျှင်ဖြစ် ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရံတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ တတော၊ ထို သင်္ခါရံတရားမှ၊ အပရေတပါးသောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သိမိမရိယာဒံ၊ အ ပိုင်းအခြားကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အနဝတ္ထိတာတိ၊ အနဝတ္ထိတာဟူသည် ကား၊ အဝတ္ထိတာယရဟိတာ၊ အပိုင်းအခြားမှကင်းကုန်သည်၊ ဘိဇ္ဇမာ နာဝ၊ ပျက်စီးကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နသဏ္ဌဟိဿန္တိ၊ မတည် ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗလော ကေတိ၊ သဗ္ဗလောကေဟူသည်ကား၊ သက္ခယေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တေဓာတုကေ၊ ဘုံသုံးပါးဟုဆိုအပ်သောဓာတ်၌၊ သာမညေနာတိ၊ သာ မညေနဟူသည်ကား၊ သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်နှင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန အရိယမဂ်နှင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်၌၊ မေတ္တာဝတာယာတိ၊ မေတ္တာ ဝတာယဟူသည်ကား၊ မေတ္တာယုတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ ပါရိစရိ ယာယ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ သေခါး၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မေတ္တာဝတာ ယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောလုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်၊ ပရိစရန္တိ၊ လုပ်ကျွေးဆဲမည် ကုန်၏၊ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိစိဏ္ဍသတ္ထုကော၊ လုပ် ကျွေးအပ်ပြီးသောဘုရားရှိသည်မည်၏။ ၊

၉ နဝမေ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်၌၊ အတမ္ပယောတိဇ္ဈေ၊ အတမ္ပ ယောဟူသောဤပါဠိ၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ တမ္ပယာ၊ တမ္ပ ယတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တာဟိ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတို့မှ၊ ပေါတော၊ ကင်း၏၊ အဟံကာရာတိ၊ အဟံကာရာဟူသည်ကား၊ အဟံကာရာ၊ ငါဟူ သောအခြင်းအရာရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိတည်း၊ မမံကာရာတိ၊ မမံကာရာဟူ သည်ကား၊ မမံကာရတဏှာ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာရှိသော တဏှာတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗပ္ပ၊ အလုံးစုံ သောပုဂ်္ဂိုလ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည် လျှင်အပြီးတည်း၊ ဒေသဓော၊ ဘယ်ဘုံတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အာနိ သံသဝဂ္ဂေါ၊ အာနိသံသဝဂ်တည်း။ ၊

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၆-တိကဝဂ်၊ ၃၂၉

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၆-တိကဝဂ်၊

၉၀ ကောဒသမဿ၊ တဆွေတရုဗြောက်သောဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာ
သောသုတ်၌၊ အသုဘာတိ၊ အသုဘာဟူသည်ကား၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊
အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူသည်ကား၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံ၊
မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ သဟဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော၊ မဂ္ဂပညာ၊
မဂ်ပညာကို၊ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ခြောက်ခုခြောက်သောသုတ်၌၊ အဿာဒဗိဋ္ဌိတိ၊ အဿာဒ
ဗိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သဿတဗိဋ္ဌိ၊ သဿတဗိဋ္ဌိတည်း၊ အတ္တာနုဗိဋ္ဌိတိ၊
အတ္တာနုဗိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အတ္တာနု၊ မိမိနွှာကိုယ်ကို၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်
လျှောက်သော၊ ဝိသတိဝတ္ထုကား၊ နှစ်ဆယ်သောဝတ္ထုရှိသော၊ သက္ကာယ
ဗိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဗိဋ္ဌိတည်း၊ ဝိန္ဒာဗိဋ္ဌိတိ၊ ဝိန္ဒာဗိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ခွါသဋ္ဌိ
ဝိဓာ၊ ခြောက်ဆွဲနှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝိန္ဒာဗိဋ္ဌိ၊ ဝိန္ဒာဗိဋ္ဌိတည်း၊ သမ္မာ
ဗိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဗိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသမ္မာဗိဋ္ဌိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဗိဋ္ဌိ
တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိန္ဒ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ အာဒိ
ကား၊ ဤသို့အစရှိသော အယူသည်၊ ဝိန္ဒာဗိဋ္ဌိ၊ ဝိန္ဒာဗိဋ္ဌိမည်၏၊ ကမ္မဿ
ကတာဥာဏံ၊ ကံသည် ပြုအပ်သော ဥာဏ်သည်၊ သမ္မာဗိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဗိဋ္ဌိ
မည်၏၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုခြောက်သောသုတ်၌၊ အဓမ္မစရိယာတိ၊ အဓမ္မစရိ
ယာဟူသည်ကား၊ ဒေသအကုသလကမ္မပဿ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလ
ကမ္မပထတို့တည်း၊ ။

၈၀ ဒသမေ၊ ဆယ်ခုခြောက်သောသုတ်၌၊ အသံဝရောတိ၊ အသံဝရော
ဟူသည်ကား၊ အနုဗိဝါသကဘာဝေါ၊ သည်းမခံနိုင်သည်၏အဖြစ်တည်း
သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာ
နဇေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အငြီးတည်း၊ ။
ကောဒသမော၊ တဆွေတရုဗြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ။

၆-ဆက္ကနိပါတ်-ခုတိယပဏ္ဏာသက-၇-သာမညဝဂ်၊

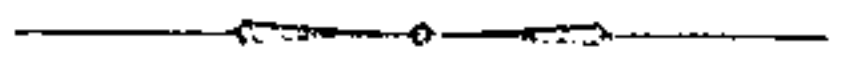
ဣတော၊ ဤကောဒသမဝဂ်မှ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်သော ဝုဒ်တို့၌၊
တပုသောတိ၊ တပုသောဟူသည်ကား၊ နွေဝါစိကုပါသကော၊ နှစ်ကြိမ်

၃၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သောစကားတို့ဖြင့် ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သော ဒါယကာ
တည်း။ တထာဂတေ နိဗ္ဗင်္ဂတောတိ၊ တထာဂတေ နိဗ္ဗင်္ဂတောဟူသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေသု၊ မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့၌၊ ပထိဋ္ဌိတ
စိတ္တော၊ တည်တန့်သော စိတ်ရှိသော၊ ပဟိနကင်္ခါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော
ယုံမှားခြင်းရှိသော၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အမတဒ္ဓသော၊ အမတဒ္ဓသမည်၏၊ အရိယေနာဝိ၊
အရိယေနဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ သောကုတ္တရေဝိ
လေန၊ သောကုတ္တရာဝိလနှင့်၊ ဥာဏေနာတိ၊ ဥာဏေနဟူသည်ကား၊ ပစ္စ
ဝေက္ခနဥာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ဥာဏ်နှင့်၊ ဝိမုတ္တိယာတိ၊ ဝိမုတ္တိယာဟူ
သည်ကား၊ သေခမလဝိမုတ္တိယာ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သန္တာန်၌ဖြစ်သော
မလဝိမုတ္တိနှင့်၊ တဝကဏ္ဍိကောတိ၊ တဝကဏ္ဍိကောဟူသည်ကား၊ ဇေနာ
မကော၊ ဤသို့တဝကဏ္ဍိကဟူသော အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်
တည်း၊ တပကဏ္ဍိကောတိဝိ၊ တပကဏ္ဍိကဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ရာဂဿာတိ၊ ရာဂဿဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကရာ
ဂဿ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသောရာဂကို၊ သေသံ၊ ကြွင်း
သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုန်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊
ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး
တည်း။ ၊

မနောရထပူရဏိယာ၊ မနောရထပူရဏိအမည်ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာ
ယဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဆက္ကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဆက္က
နိပါတ်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဆက္ကနိပါတ်ပြီး၏။ ၊

သတ္တကနိပါတ်။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-နေဝဂ်။

၁ သတ္တကနိပါတဿ၊ သတ္တကနိပါတ်ဏိ၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အနဝညတ္တိကာမောတိ၊ အနဝညတ္တိကာမောဟူသည်ကား၊ အနဝညာတာဘဝကာမော၊ မိမိကို သူတပါးတို့ မသိ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုအလိုရှိသည်။ ၊

၂ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ယောနိသော ဝိစိနေဓမ္မန္တိ၊ ယောနိသောဝိစိနေဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဥပါယေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဝိစိနာတိ၊ ရံစမ်း၏၊ ပညာယတ္ထံ ဝိပဿတိတိ၊ ပညာယတ္ထံဝိပဿတိဟူသည်ကား၊ သဟဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ပဇ္ဇောတသေဝါတိ၊ ပဇ္ဇောတသေဝဟူသည်ကား၊ ဒိပဿ၊ ဆီမီး၏၊ နိဗ္ဗာနံ ဣဝ၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိမောက္ခောဟောတိစေတသောတိ၊ ဝိမောက္ခောဟောတိ စေတသော ဟူသည်ကား၊ ဣမေဟိဗလေဟိ၊ ဤအံးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဇ္ဇောတဿ၊ ဆီမီး၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ ဝိယ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ စရိမကမိတ္တဿ၊ အဆုံးဖြစ်သောရုတိမိတ်၏၊ ဝတ္ထာရမ္မဏေဟိ၊ ဝတ္ထုအာရုံတို့မှ၊ ဝိမောက္ခောလွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတဋ္ဌာနံ၊ သွားရာအရပ်သည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်။ ၊

၃ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သဒ္ဓေါဟောတိတိအာဒိနိ၊ သဒ္ဓေါဟောတိဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ပဉ္စနိပါတေ၊ ပဉ္စနိပါတ်၌၊ ဝတ္ထိတာနေဝ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ၊

၃၃၂

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

၅ ပဉ္စမေပဉ္စမသုတ်၌၊ နေနိတိ၊ နေနိဟူသည်ကား၊ အဒါလိဒ္ဓိယ ကရုဏဋ္ဌေး၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုမပြုခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ နေနိ၊ ဥစ္စာ တို့မည်ကုန်သည်။ ။

၇ သတ္တမေသတ္တမသုတ်၌၊ ဥဂ္ဂေါရာဇမဟာမတ္တောတိ၊ ဥဂ္ဂေါရာဇ မဟာမတ္တောဟူသည်ကား၊ ပသေနိကောသလဿ၊ ပသေနိကောသလ မင်း၏၊ မဟာအမတ္တော၊ အမတ်ကြီးတည်း၊ ဥပသကံမိတိ၊ ဥပသကံမိဟူ သည်ကား၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ထမင်းနံနက်စာစားပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ သကံမိ၊ ကပ်၏၊ အနောတိ၊ အနောဟူသည်ကား၊ နိဓာနဂတေန၊ မြေ၌သို့ မှီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ နေနိ၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ အနော၊ ကြွယ်ဝ၏၊ မိဂါရောရော ဟဏေယျောတိ၊ မိဂါရော ရောဟဏေယျော ဟူသည်ကား၊ ရောဟဏ သေဋ္ဌိနော၊ ရောဟဏသုဋ္ဌေး၏၊ နတ္တာရံ၊ မြီးဖြစ်သော၊ မိဂါရေသေဋ္ဌိ၊ မိဂါ ရသုဋ္ဌေးတို့၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အနောအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာဒ္ဓနောတိ၊ မဟာဒ္ဓနောဟူသည်ကား၊ ဝဠုဉ္ဇနဓနေန၊ နေ့ တိုင်းနေ့တိုင်း သုံးဆောင်အပ်သောဥစ္စာဖြင့်၊ မဟာဓနော၊ များသောဥစ္စာ ရှိ၏၊ မဟာဘောဂေါတိ၊ မဟာဘောဂေါဟူသည်ကား၊ ဥပဘောဂပရိ ဘောဂဘဏ္ဍဿ၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်သောဘဏ္ဍာ၏၊ မဟတ္တတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိ ၏၊ ဟိရညဿာတိ၊ ဟိရညဿဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဿဝ၊ ရွှေ၏သာ လျှင်၊ ဟိသဉ္စ၊ ဖန်၏၊ အဿ၊ ထိုဥစ္စာမည်ရှိသောမင်း၊ အမတ်ကြီးအား၊ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေသည်သာလျှင်၊ ကောဋီသင်္ချံ၊ ကုဋေအရေအတွက်ရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပိယဿာတိ၊ ရူပိယဿဟူသည်ကား၊ သေ သဿ၊ ရွှေကြွင်းသော၊ တန္တကသရုကအတ္တရုဏပါဝုဏ္ဏာဒိနော၊ ဖြာ ခွက်အခင်းအရံအစရှိသော၊ ပရိဘောဂပရိက္ခာရဿ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ် သောပရိက္ခရာ၏၊ ပမာဏသင်္ခါတော၊ အတိုင်းအရှည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါဒေါပေဝ၊ ဆိုဝံ့ပင်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အနုနယသံယောဇနန္တိ၊ အနုနယသံယော ဇနံဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂသံယောဇနံ၊ ကာမရာဂသံယောဇနံသည်၊ စိတ်ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗာနော၊ အသုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုသံယောဇနံတို့ကို၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေး၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၊ သံယောဇနာနိတိ၊ သံယောဇနံမည်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၁-နေဝဂ်၊

၃၃၃

၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋမေဝ၊ ဝဋ်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ နေဝဂ္ဂေါ၊ နေဝဂ်တည်း၊ ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်- ၂ -အနုသယဝဂ်၊

၃ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဝဂ်၏၊ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ နာလန္တိ၊ နာလံဟူသည်ကား၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ နာနုစ္ဆရိကံ၊ မလျော်ပတ်၊ နမနာပေနာကိ၊ နမနာပေနဟူသည်ကား၊ မနဋ္ဌိ၊ မိတ်နှလုံး၌၊ အပ္ပကေန၊ အနည်းငယ်သော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိသိန္နာသနတော၊ ထိုင်သောနေရာမှ၊ နပတ္တုဋ္ဌေန္တိ၊ ရှေးရှုမထကုန်၊ အနာဒရမေဝ၊ မရှိသေခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒသေန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ သန္တမဿပရိဂုဟန္တိတိ၊ သန္တမဿပရိဂုဟန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇမာနဓိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဇေတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဂ္ဂဟန္တိ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်၏၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ အသက္ကစ္စံဒေန္တိ နောသက္ကစ္စန္တိ၊ အသက္ကစ္စံဒေန္တိ နောသက္ကစ္စံ ဟူသည်ကား၊ လူခံဝ၊ ရုံ၊ ကြွင်းသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ပဏီတံဝ၊ မွန်မြတ်သောဝတ္ထုသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အသဟတ္ထာ၊ မိမိလက်မဟုတ်သဖြင့်၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ အဝိတ္တိကာရေန၊ မရှိသေသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ဝိတ္တိကာရေန၊ ရှိသေသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နောဒေန္တိ၊ မပေးမလှူကုန်၊ ၊

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောတိ၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဗိုဟ်၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘာဂဝဟ်၊ နာမကာယရူပကာယတည်းဟူသောအဖို့တို့မှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ အရူပသမာပတ္တိယာ၊ အရူပသမာပတ်ဖြင့်၊ ရူပကာယတော၊ ရူပကာယမှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ နာမကာယတော၊ နာမကာယမှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏၊ သော၊ ထိုဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပသမာပတ္တိနံ၊ အရူပသမာပတ်တို့တွင်၊ ဧကေကတော၊ တပါးတပါးသောအရူပသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ သင်္ခါ၊ ၇၊ ရေ၊ တောဘူမကသင်္ခါ၊ ရတနာတို့ကို၊ သဗ္ဗသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့

၃၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဉ္စမတွဲ။

ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စတုနံ၊ လေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ နိရောဓ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တအနာ ဂါမိနောစ၊ ရောက်သောအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝိဇော၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်ဟောတိုးဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣပန၊ ဤဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုရာ၌ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ ကတံ၊ မောစပရိက္ခာ(ပ)ဟောန္တိ၊ တိကတမောစပရိက္ခာ(ပ)ဟောန္တိ ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခလာဘိနော၊ ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ဥဘတော ဘာဂ ဝိမုတ္တာ၊ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တဖြစ်သောပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခေ၊ ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခတရားတို့သို့၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာ အရိယ မဂ်ပညာဖြင့် လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာသဝါ၊ အာသဝါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဝိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခလာဘိနော၊ ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တာ၊ ဝိမုတ္တမည်၏၊ သော၊ ထိုပညာဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုက္ခဝိပဿကောစ၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနေဟိ၊ အရူပါပစရဈာန်တို့မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝိဇော၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်ဟောတိုးဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣပန၊ ဤပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုရာ၌၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခပ္ပနိက္ခပဝသေန၊ ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခကိုပယ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောသနည်းဟူမူကား၊ နဟောဝခေါ အဋ္ဌဝိမောက္ခေ (ပ) ပညာ ဝိမုတ္တာတိ၊ နဟောဝခေါ အဋ္ဌဝိမောက္ခေ (ပ) ပညာဝိမုတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခေ၊ ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခတို့ကို၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ရောက်၍၊ နဟောဝခေါ ဝိဟရတိ၊ မနေသည်သာလျှင် တည်း။

အဿ၊ ထိုပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာအရိယ
မဂ်ပညာဖြင့်လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊
ပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ ပညာဝိမုတ္တော၊ ပညာဝိမုတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ ရောက်အပ်
သောဈပါဝစရဈာန်၏အခြားမဲ့ကလ၌၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု
အပ်သောတရားတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာယသက္ခိ၊ ကာယ
သက္ခိမည်၏သော၊ ထိုကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဈာနဗသံ၊ ဈာန်တည်း
ဟူသောအတ္ထာကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗုသတိ၊ တွေ့၏၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ နိရော
ဓံ၊ ဝဋ်တရား၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကဇောတိ၊ မျက်
မှောက်ပြုတတ်၏သော၊ ထိုကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌံ
သောတာပတ္တိဒိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယာဝအရဟတ္တ
မဂ္ဂဋ္ဌာ၊ အရဟတ္တမဂ်ပုဂ္ဂိုလ် တိုင်အောင်၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓေကစ္စောပုဂ္ဂလော(ပ)ကာယ
သက္ခိတိ၊ ဣဓေကစ္စောပုဂ္ဂလော(ပ)ကာယသက္ခိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣဓ၊
ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌ
ဝိမောက္ခေ၊ ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခတို့ကို၊ ကာယေန၊ နာမ ကာယဖြင့်၊
ဗုသိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဿ၊ ထိုကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧကစ္စော၊
အချို့ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိတာ၊
ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကာယ
သက္ခိ၊ ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌန္တံ၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားတို့ကို မြင်တတ်သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အခြားမဲ့၌
ဖြစ်သော ကလ၌၊ ပစ္စော၊ ရောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိ
ပစ္စော၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တမည်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဒိဋ္ဌိပတ္တပုဒ်ကိုဆိုရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ သင်္ခပလက္ခဏံ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောလက္ခဏာတည်း၊ သင်္ခါ
ရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ နိရောဓော၊ သင်္ခါရ
တရား၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဉာတံ၊ သိအပ်သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်၊ ဝိဒိတံ၊
ထင်ရှားအပ်သည်၊ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်၊ ဗုသိတံ၊ ရောက်
အပ်သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဒိဋ္ဌိပစ္စော၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တမည်၏၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ် အားဖြင့်ကား၊

၃၃၆ ဆဂ်တ္တိရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ၊

သောဝိ၊ထိုဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကာယသက္ခိယံ၊ ကာယသက္ခိ
ကဲ့သို့၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနဝ၊
ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဓေကဏ္ဍော ပုဂ္ဂလော(ပ)ပုဂ္ဂလောဒိဋ္ဌိပတ္တောတိ၊
ဣဓေကဏ္ဍောပုဂ္ဂလော(ပ)ပုဂ္ဂလောဒိဋ္ဌိပတ္တောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကဏ္ဍော၊အချို့သော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည် ကြည်အပ်သော တေဘူမက ဝဋ်တရားအပေါင်း
သည်၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခမည်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်
စွာ၊ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အယံ၊ဤအရိယမဂ်တရားသည်၊
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သောအကျင့်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်
စွာ၊ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊
တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားအပ်ကုန်သော၊
ဓမ္မာ၊သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်၊ပညာယ၊အရိယပညာဖြင့်၊ဝေါဒိဋ္ဌာ၊
ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ပညာယ၊အရိယပညာ
ဖြင့်၊ဝေါစရိတာ၊ ကောင်းစွာကျက်စားအပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်
၏၊အယံပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပညာဝိမုတ္တော၊ပညာဝိမုတ္တဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာငှလွတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊သဒ္ဓါဝိမုတ္တမည်၏၊ သောဝိ၊ထို
သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ဝုတ္တနယေနဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ဆဗ္ဗိဓော၊ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထို
ကြောင့်၊ဣဓေကဏ္ဍောပုဂ္ဂလော(ပ)နောစခေါယထာဒိဋ္ဌိပတ္တဿာတိ၊ဣဓ
ကဏ္ဍောပုဂ္ဂလော(ပ)နောစခေါယထာဒိဋ္ဌိပတ္တဿဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊ဣဓ
ဤသာသနာတော်၌၊ဧကဏ္ဍော၊အချို့သော၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဣဒံ၊ဤ
သံ ၂ရတရားသည်၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်
သည်အားလျော်စွာ၊ပဇာနာတိ၊သိ၏(ပ)အယံ၊ဤတရားသည်၊ဒုက္ခနိရော
ဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊သိ၏၊
အဿ၊ထိုသဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊တထာဂတဗ္ဗဝေဒိတာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည် ဟောကြား အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်၊
ပညာယ၊ အရိယပညာဖြင့်၊ ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပညာယ၊အရိယပညာဖြင့်၊ဝေါစရိတာ၊ကောင်းစွာ

ကျက်စားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တဿ
ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိကာ၊
ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
သဒ္ဓါဝိမုတ္တဿ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့
သည်၊ ပရိက္ခိကာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ နောစခေါဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံမှန်၏၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တဿ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တ ဖြစ်သော၊
တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဝမဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၅၊ အဖို့၌ဖြစ်သောဝိပဿ
နာမဂ်၏ဇာတိ၊ သဒ္ဓဟန္တဿဝိယ၊ ယုံကြည်သကဲ့သို့၊ ဩကပ္ပေန္တဿ
ဝိယ၊ သက်ဝင်သကဲ့သို့၊ အဓိမုစ္ဆန္တဿဝိယ၊ နှလုံးသွင်းသကဲ့သို့၊ ကိလေ
သက္ခယော၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တဿ၊
ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဝမဂ္ဂက္ခဏေ၊ ၅၊ အဖို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာ
မဂ်၏ဇာတိ၊ ကိလေသန္တေဒကဉာဏံ၊ ကိလေသာကို ဖြတ်တတ်သော
ဉာဏ်သည်၊ အေဒန္တံ၊ မနဲ့ သည်၊ ဟိဝိတံ၊ ထက်သည်၊ သူရံ၊ ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ နာတိတိဝိဇ္ဇေတန၊ မထက်လွန်းသော၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊
ကဒလိံ၊ ငှက်ပျောပင်ကို၊ ခဗ္ဗန္တဿ၊ ဖြတ်သောသူအား၊ ခဗ္ဗိဋ္ဌာနံ၊ ဖြတ်ရာ
အရပ်သည်၊ မဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ အသိ၊
သန်လျက်သည်၊ သိဗံ၊ လျှင်စွာ၊ နဝဟတိယထာ၊ မရွက်ဆောင်နိုင်သကဲ့
သို့၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို၊ သုပဿတိယထာ၊ ကြားအပ်သကဲ့သို့၊ ဗလဝတရော၊
အထူးသဖြင့် အားကြီးသော၊ ဝါယာမော၊ လုံ့ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တဿ၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ပုဗ္ဗဘာဝမဂ္ဂဘာဝနာ၊ ၅၊ အဖို့၌ဖြစ်သော အရိယမဂ်ကိုပွားစေခြင်း
သည်၊ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သိတနိသိတေန၊ သွေး
အပ် သွေးအပ်ပြီးသော၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ ကဒလိံ၊ ငှက်ပျောတုံး
ကို၊ ခဗ္ဗန္တဿ၊ ဖြတ်သောသူအား၊ ခဗ္ဗိဋ္ဌာနံ၊ ဖြတ်ရာအရပ်သည်၊ မဋ္ဌံ၊
ပြေပြစ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အသိ၊ သန်လျက်သည်၊
သိဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝဟတိယထာ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံကို၊
နုသုယုတိယထာ၊ မကြားသကဲ့သို့၊ ဗလဝဝါယာမဂ်ိစ္စံ၊ အားကြီးစွာသော
အားထုတ်ခြင်း ကိစ္စသည်၊ နဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ် သကဲ့သို့၊ ပညာ
ဝိမုတ္တဿ၊ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုဗ္ဗဘာဝမဂ္ဂဘာဝနာ၊ ၅၊ အဖို့၌ဖြစ်

၉

၃၃၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သောအရိယမဂ်ဘာဝနာကို။ ဇေယျပါ။ ဤသို့သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ
သိအင်၏။ ဓမ္မံ။ ပညာသို့။ အနုဿာရိ။ အစဉ်လျှောက်တတ်၏။ ဣတိတဿာ။
ထိုကြောင့်။ ဓမ္မာနုဿာရိ။ ဓမ္မာနုဿာရိမည်၏။ ဓမ္မာတိ။ ဓမ္မာဟူသည်
ကား။ ပညာ၊ ပညာတည်း။ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမံ။ ပညာလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊
မဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်ကို။ ဘာဝေတိ။ ပွားစေ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော
အနက်တည်း။ သဒ္ဓါနုဿာရိမ္ပိ။ သဒ္ဓါနုဿာရိဟူသော ပုဒ်လည်း။
ဇေယဝနယော။ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဥဘောပိ။ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ဇေတေထိ။ ဓမ္မာနုဿာရိ သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သောတာ
ပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာယေဝ။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဋ္ဌာနံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်သာလျှင်။
ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ စသစ္စံ။ မှန်၏။ ယဿပုဂ္ဂလဿသောတာပတ္တိ(ပ)
သဒ္ဓါနုဿာရိတိ။ ယဿ ပုဂ္ဂလဿ သောတာပတ္တိ(ပ)သဒ္ဓါနုဿာရိ
ဟူ၍။ ဧတိဝိဝနံ။ ထိုစကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်ပြီး။ သောတာပတ္တိပလ
သန္တိ။ ဟိရိယာယ။ သောတာပတ္တိ ဒိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဋိ
ပန္နဿ။ ကျင့်သော။ ယဿပုဂ္ဂလဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ။ သဒ္ဓိဇ္ဇေ
သည်။ အဓိမတ္တံ။ လွန်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါဝါဟိ။ သဒ္ဓါတရားကို
ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါပုဗ္ဗင်္ဂမံ။ သဒ္ဓါတရားလျှင် ရှေးရှိသော။
အရိယမဂ္ဂံ။ အရိယမဂ်ကို။ ဘာဝေတိ။ ပွားစေ၏။ အယံပုဂ္ဂလော။ ဤပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ သဒ္ဓါနုဿာရိ။ သဒ္ဓါနုဿာရိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ အယံ။ ဤ
သည်ကား။ ဇတ္ထံ။ ဤအရာ၌။ သင်္ခေပေါ။ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရေတောပန။
အကျယ် အားဖြင့်ကား။ သော ဥဘတော ဘာဝ ဝိမုတ္တာဒိကထာ။ ဤ
ဥဘတောဘာဝဝိမုတ္တအစရှိသော စကားသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
ကျမ်း၌။ ပညာဘာဝနာမိကာဓေ။ ပညာဘာဝနာအရာ၌။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်
မူအပ်ပြီးတဿာ။ ထိုကြောင့်။ တတ္ထံ။ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ။
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအင်၏။ ဣတိ။ ဤသည်
လျှင်အပြီးတည်း။ ။

၁) ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဥဒကူပမာတိ။ ဥဒကူပမာ ဟူသည်ကား။
နိဗ္ဗုဒ္ဓနာဒိအာကာရံ။ နစ်ခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာကို။ ဂဟေတွာ။
ယူ၍။ ဥဒကေန။ ဧဖြင့်။ ဥပမိတာ။ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
သကိ။ နိဗ္ဗုဒ္ဓေါတိ။ သကိ။ နိဗ္ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ကေဝါရေမေဝ။ တကြိမ်
သာလျှင်။ နိဗ္ဗုဒ္ဓေါ။ နစ်သည်ဖြစ်၍။ ကေန္တကာဠကေဟိတိ။ ကေန္တကာဠ
ကေဟိဟူသောစကားကို။ နိယတမိန္ဒာဒိဗ္ဗိ။ နိယတမိန္ဒာဒိဗ္ဗိကို။ သန္ဓာဟ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၂-အနုသယဝဂ်၊ ၃၃၉

ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥဗ္ဗုန္တတိတိ၊ ဥဗ္ဗုန္တတိဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗဟတိ၊ ပေါ်၏။ သာရုတိ၊ သာရဟူသည်ကား၊ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်၏။ လဒ္ဓကား၊ ကောင်း၏။ ဟာယတိမေဝတိ၊ ဟာယတိမေဝ ဟူသည်ကား၊ စက်ဝါရေ၊ ဆပ်ပြာဖြင့်စစ်အပ်သောပုဝါ၌၊ အာသိတ္တဥဒကံဝိယ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေကဲ့သို့၊ ပရိဟာယတေဝ၊ ယုတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဥဗ္ဗုန္တိတွာပိပဿတိဝိလောကေတိတိ၊ ဥဗ္ဗုန္တိတွာပိပဿတိဝိလောကေတိဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ပေါ်၍၊ ဂန္တဗ္ဗဒိသံ၊ သွားအပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်ကို၊ ပိပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ပတရတိတိ၊ ပတရတိဟူသည်ကား၊ ဂန္တဗ္ဗဒိသာဘိမုခေါ၊ သွားအပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍၊ တရတိနာမ၊ ကူးသည်မည်၏။ ပဗ္ဗိဂါပေတ္တောဟောတိတိ၊ ပဗ္ဗိဂါပေတ္တောဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ပေါ်၍၊ ဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ပတရိတွာ၊ ကူး၍၊ ဧကသ္မိံဌာနေ၊ တခုသော အရပ်၌၊ ပတိဗ္ဗာပတ္တောနာမ၊ တည်ခြင်းသို့ရောက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဌတိနာမ၊ တည်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တဖန်၊ နအာဂန္တတိ၊ မလာ၊ တိဏ္ဍော ပါရင်တော ထလေ တိဌတိတိ၊ တိဏ္ဍော ပါရင်တော ထလေတိဌတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကိလေသောစံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတည်းဟူသော အယဉ်ကို၊ တရိတွာ၊ ကူး၍၊ ပရတိရံ၊ တပါးသော ကမ်းသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ နိဗ္ဗာနထလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်၌၊ ပတိဗ္ဗိတောနာမ၊ တည်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ္ဋတရား၊ ဝဋ္ဋကင်းရာ တရားကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၆ သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗသုတ်၌၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဗရုန္တော၊ နှံ့စေချက်၊ အနုပဿတိ၊ အဖန် တလဲလဲရှု၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အနိစ္စာနုပဿိမည်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သညာ၊ အမှတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စသည်၊ အနိစ္စသည်မည်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိသံဝိဒိတာ၊ သင်စွာသိအပ်သော တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စပဗ္ဗိသံဝေဒိတာ၊ အနိစ္စပဗ္ဗိသံဝေဒိတမည်ကုန်၏။ သတတန္တိ၊ သတတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ သမိတန္တိ၊ သမိတံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သဘော

၉၂၁ ရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် သမိတေ၊ စပ်အပ်သည် ရှိသော်၊ ပုရိမဗိတ္တော
န၊ရှေးဖြစ်သောစိတ်နှင့်၊ ပစ္ဆိမဗိတ္တံ၊နောက်ဖြစ်သောစိတ်သည်၊ သမိတံ၊
တကွဖြစ်သည်၊သမုပဂတံ၊တကွရောက်သည်၊ ဗာဒိုတံ၊စပ်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံတထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊သမိတံ၊တကွဖြစ်သည်၊ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊အဗ္ဗေကိဏ္ဏန္တိ၊အဗ္ဗေကိဏ္ဏိဟူသည်ကား၊နိရုတ္တရံ၊အခြားမရှိ
သည်ဖြစ်၍၊အညေန၊တပါးသော၊စေတသာ၊စိတ်နှင့်၊ အသံမိသံ၊မရော
နှောသည်ဖြစ်၍၊ စေတသာအဓိမုတ္တမာနောတိ၊ စေတသာအဓိမုတ္တမာနော
ဟူသည်ကား၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊သန္နိဋ္ဌာပယမာနော၊ဆုံးဖြတ်သည်ဖြစ်
၍၊ပညာယပရိဘောဂါဟမာနောတိ၊ ပညာယပရိဘောဂါဟ မာနောဟူ
သည်ကား၊ ဝိပဿနာညာဏေန၊ဝိပဿနာညာဏ်ဖြင့်၊ အနုပ္ပဝိသမာနော၊
သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ အပုဗ္ဗံအစရိမန္တိ၊ အပုဗ္ဗံအစရိမံ ဟူသည်ကား၊
အပုရေအပစ္ဆိမ၊မရှေးမနှောင်း၊ ဧကက္ခဏေယေဝ၊တပြိုင်နက်သောဓဏ
၌သာလျှင်၊ ဣမ၊ဤပုနပရံဘိက္ခဝေအစရှိသည်ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓိယပုနံ၊ဗုဒ္ဓိပြ
သောအရာ၌၊ သမသိသိ၊သမသိသိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထိတော၊ဆိုအပ်၏၊
သော၊ထိုသမသိသိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ရောဂသမသိသိ၊အနာရောဂါအားဖြင့်
တူမျှခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာသမသိသိ၊ဝေဒနာအား
ဖြင့်တူမျှခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣရိယာပထသမသိသိ၊ ဣရိ
ယာပုထ်အားဖြင့် တူမျှခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတာသမသိ
သိ၊ဇိဝိတိန္ဒြေအားဖြင့်တူမျှခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
တေဗ္ဗေ၊ လေးပါး အခြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေး
ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတရေန၊အမှတ်မရှိတပါးပါးသော၊
ရောဂေန၊အနာရောဂါဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊တွေ့အပ်သည်၊ သတော၊ဖြစ်သော၊
ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရောဂပုပသမောစ၊ အနာရောဂါငြိမ်းခြင်း
လည်းကောင်း၊အာသဝက္ခယောစ၊အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သောဓဏ၌သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရောဂသမသိသိနာမ၊ ရောဂသမသိသိ
ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ပန၊ရောဂသမသိသိပုဂ္ဂိုလ်၏အရှေ့ တပါးသော ဝေဒနာ
သမသိသိပုဂ္ဂိုလ်၏အရောက်ဆိုဦးအံ့၊ အညတရံ၊တပါးပါးသော၊ ဝေဒနံ၊
ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယတော၊ခံစားသော၊ ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဝေ
ဒနာပုပသမောစ၊ ဝေဒနာ၏ငြိမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခ
ယောစ၊အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကပ္ပဟာ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၂-အနုသယဝဂ်၊ ၃၄၁

ရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သောဓဏန္တိသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤ၊ ဝုတ္တိလံ
သည်၊ ဝေဒနာသမသိသိနာမ၊ ဝေဒနာသမသိသိဝုတ္တိလံမည်၏၊ ပန၊ ဝေ
ဒနာသမသိသိဝုတ္တိလံ၏အရေမှတပါး၊ ဣရိယာပထသမသိသိဝုတ္တိလံ၏အရေ
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာ
ပုထ်တို့တွင်၊ အညတရသမာဓိနော၊ တပါးပါးသောဣရိယာပုထ်နှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿန္တဿ၊ ရှုသော၊ ယဿ၊ အကြင်ဝုတ္တိလံအား၊ ဣရိယာ
ပထဿ၊ ဣရိယာပုထ်၏၊ ပရိယောသာနဉ္စ၊ ဆုံးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
အာသဝက္ခယောစ၊ အာသဝေါတရား၏ကုန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သောဓဏန္တိသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊
ဤဝုတ္တိလံသည်၊ ဣရိယာပထ သမသိသိနာမ၊ ဣရိယာပထ သမသိသိ
ဝုတ္တိလံမည်၏၊ ပန၊ ဣရိယာပထ သမသိသိဝုတ္တိလံ၏ အရေမှတပါးဇိဝိတ
သမသိသိဝုတ္တိလံ၏ အရေကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥပက္ကမ တောဝါ၊ လုံ့လပြုသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာ ဒါနတောဝါ၊ ကုန်စေသည်လည်း ဖြစ်သော၊
ယဿ၊ အကြင်ဝုတ္တိလံအား၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနဉ္စ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏ကုန်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယောစ၊ အာသဝေါတရား၏ကုန်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သောဓဏန္တိသာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဝုတ္တိလံသည်၊ ဇိဝိတသမသိသိနာမ၊ ဇိဝိတ
သမသိသိဝုတ္တိလံမည်၏၊ အယံ၊ ဤဇိဝိတ သမသိသိဝုတ္တိလံကို၊ ဣမ၊ ဤ
အရာ၌၊ အဓိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇိဝိတပရိယာဒါနဉ္စအာ
သဝက္ခယောစဧကပ္ပဟာရေနေဝဟောတိဟူသောပါဌ်၌၊ အာသဝက္ခယ
ပရိယာဒါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသည်၊ မဂ္ဂစိတ္တေန၊ မဂ်စိတ်
ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ ဇုတိ
စိတ္တေန၊ ဇုတိစိတ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘိန္ဒု၊ နှစ်
ပါးကုန်သောဇိဝိတိန္ဒြေအာသဝေါတရားတို့၏၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်
သောဓဏန္တိ၊ သန္တ ဝေါနာမ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ အကပ်၍
ကားမရှိ၏ရှင်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဝုတ္တိလံအား၊ အာသဝေသု၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊
ခီဏမတ္တေသု၊ ကုန်ကုန်မျှဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စဝေက္ခနာနန္တရမေဝ၊ ပစ္စ
ဝေက္ခနာဇော၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏ကုန်
ခြင်းသို့၊ ဂန္ထတိ၊ ရောက်၏၊ အန္တရံ၊ အကြားသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤဇိဝိတပရိယာဒါနဉ္စ အာသဝက္ခယောစဧကပ္ပ

၃၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ဟာရေနဟောတိဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အန္တရာ
 ပရိနိဗ္ဗာယီတိဇေတံ။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီဟူသောဤအမည်သည်။ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ
 ဘုံတို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသောသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တက္ခဏောဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသောခဏ၌လည်းကောင်း၊ ထောကံ၊
 အတန်ငယ်သောကာလကို၊ အတိက္ကမိတွာဝါ၊ လွန်၍လည်းကောင်း၊ ဝေ
 မဇ္ဈေ၊ အသက်အပိုင်းအခြားအလယ်ဖြစ်သောကာလ၌၊ ဋ္ဌတွာဝါ၊ တည်၍
 လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဥပဟာရပရိနိဗ္ဗာယီတိဇေတံ၊ ဥပ
 ဟာရ ပရိနိဗ္ဗာယီဟူသော ဤအမည်သည်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တတ္ထေဝ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ပင်လျှင်၊ အာယုဝေမဇ္ဈေ၊ အသက်အပိုင်း
 အခြား၏ အလယ်ဖြစ်သောကာလကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏နာမံ၊ အ
 မည်တည်း။ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီတိဇေတံ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီဟူသော
 ဤအမည်သည်။ တေသံယေဝပုဂ္ဂလသနံ၊ ထိုအန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ်
 ဥပဟာရပရိနိဗ္ဗာယီပုဂ္ဂိုလ် ဥဋ္ဌံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်သာ
 လျှင်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်၊
 အပ္ပယောဂေန၊ လုံ့လမရှိသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတိ၊
 ကုန်စေ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဥဋ္ဌံသောတအကနိဋ္ဌ
 ဂါမိတိဇေတံ၊ ဥဋ္ဌံသောတအကနိဋ္ဌဂါမိဟူသောဤအမည်သည်။ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊
 သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသောဘုံ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တတော၊ ထိုအောက်ဖြစ်သော သုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ၊
 ဝုတော၊ ဝုတေသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အကနိဋ္ဌေ၊ အကနိဋ္ဌ
 ဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်
 ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏နာမံ၊ အမည်တည်း။ ။

၂ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဒုက္ခာနုပဿတိ၊ ဒုက္ခာနုပဿဟူသည်
 ကား၊ ဝိဇ္ဇနာကာရံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အခြင်း
 အရာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ
 ရှုသည်ဖြစ်၍။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၂-အနုပဿဝဂ်၊

၃၄၃

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတံ၌၊ အနုတ္တာနုပဿီတိ၊ အနုတ္တာနုပဿီဟူသည် ကား၊ အဝသဝတ္တနာကာရံ၊ အလိုသို့မလိုက်သောအခြင်းအရာကို၊ အနုတ္တာ တိ၊ အနုတ္တဟူ၍၊ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတံ၌၊ သုခါနုပဿီတိ၊ သုခါနုပဿီဟူသည်ကား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတံ၌၊ နိဒ္ဒသဝတ္ထုနိတိ၊ နိဒ္ဒသဝတ္ထုနိဟူသည် ကား၊ နိဒ္ဒသဝတ္ထုနိ၊ တဆယ်မရှိဟု သေသည်ဖြင့်ဖြစ်သော စကား၏ အကြောင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗိသော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်မရှိ၊ နိတ္တိသော၊ အနှစ် သုံးဆယ်မရှိ၊ နိစ္စတ္တာလိသော၊ အနှစ်လေးဆယ်မရှိ၊ နိပ္ပညာသော၊ အနှစ် ငါးဆယ်မရှိ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝစနကာရဏာနိ၊ စကား၏အကြောင်းတို့ သည်၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံပဉ္စော၊ ဤပြဿနာ သည်၊ တိတ္ထိယသမယေ၊ တိတ္ထိတို့၏အယူ၌၊ ဥပ္ပန္နောဖြစ်၏၊ ပိဝိတ္တာ ရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ဒသဝသဝတ္တ ကာလေ၊ ဆယ်နှစ်မျှရှိသောကာလ၌၊ မတံ၊ သေသော၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌကို၊ နိဒ္ဒသော၊ ဆယ်နှစ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဆယ် နှစ်မျှရှိသောကာလ၌ သေသောနိဂဏ္ဌသည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒသဝသော၊ ဆယ်နှစ် ရှိပြန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ ဒသ ဝသောဝ၊ ဆယ်နှစ်ရှိပြန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ နဝဝသောဝိ၊ ကိုးနှစ် ရှိပြန်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧကဝသောဝိ၊ တနှစ် ရှိပြန်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧတေနဝနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသတိဝသောဒိကာလေ ဝိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ် အစရှိသောကာလ၌လည်း၊ မတံ၊ သေသော၊ နိဂဏ္ဌာ၊ နိဂဏ္ဌကို၊ နိဗ္ဗိသော၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်မရှိ၊ နိတ္တိသော၊ အနှစ်သုံးဆယ်မရှိ၊ နိစ္စတ္တာလိသော၊ အနှစ်လေးဆယ်မရှိ၊ နိပ္ပညာသော၊ အနှစ်ငါးဆယ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထူညွှတ်လည်သော်၊ တံကထံ၊ ထိုစကား ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတိ၊ ကြားသျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာကို၊ ဣဒံ၊ နိဒ္ဒသ ဝတ္ထုနိ အစရှိသောဤ

၃၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

အမည်သည်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
မမ၊ ငါ၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဒသဝဿကာလေ၊ ဆယ်နှစ်ရှိသောကာလ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဒသဝဿော၊ ဆယ်နှစ်ရှိပြန်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒသဝဿောဝ၊ ဆယ်နှစ်ရှိပြန်သည်သာ
လျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်၊ နဝဿောဝိ၊ ကိုးနှစ်ရှိပြန်
သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ (ပ)။ ကေဝဿောဝိ၊ တနှစ်ရှိပြန်သည်
လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း။ ကေဝဿောဝ၊
တနှစ်ရှိပြန်သည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်၊ ကော
ဒသမာသိကောဝိ၊ တဆယ့်တလ ရှိပြန်သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ (ပ)။
ကောမာသိကောဝိ၊ တလ ရှိပြန်သည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကော
မဟုတ္တောဝိ၊ တမဟုတ်ရှိပြန်သည်လည်း။ နဟောတိယေဝ၊ မဖြစ်သည်
သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း။ ဟူမူကား။ ပုန၊ တဖန်၊
ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ နိဗ္ဗိသာ
ဒီသုဝိ၊ နိဗ္ဗိသာအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤနိဒ္ဒသ အစရှိ
သောအမည်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ခိဏာ
သဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊
ဟောတော်မူ၍။ ယေဟိကာရဏေဟိ၊ အကြင် အကြောင်းတို့ကြောင့်၊
သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဒ္ဒသော၊ ဆယ်နှစ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တာနိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကို။ ဒေသာတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဣမံဒေသ
နံ၊ ဤသတ္တိမာနိ ဘိက္ခဝေနိဒ္ဒသဝတ္ထုနိ အစရှိသော ဒေသနာကို။ အာရတိ၊
အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တိမာနိ ဘိက္ခဝေနိဒ္ဒသဝတ္ထုနိ အစရှိ
သောဒေသနာ၌။ ဣဓာတိ၊ ဣပဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ၊ သာသနေ၊ ဤသာသ
နာတော်၌။ သိက္ခာသမာဒါနေတိဗ္ဗန္တန္တောဟောတိတိ၊ သိက္ခာသမာဒါနေ
တိဗ္ဗန္တန္တောဟောတိ ဟူသည်ကား။ သိက္ခတ္တယပူရဏော၊ သိက္ခာသုံးပါး
အပေါင်းကို ဖြည့်ခြင်း၌။ ဗလဝတ္ထန္တော၊ အားကြီးသော ဘန္တရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယတိဉ္စသိက္ခာသမာဒါနေအဝိဂတပေမောတိ၊ အာ
ယတိဉ္စသိက္ခာသမာဒါနေ အဝိဂတပေမော ဟူသည်ကား။ အနာဂတော၊
နောင် အခါ၌။ ပုန ဒိဝဿဒီသုဝိ၊ နက်ဖြန်နေ့ အစရှိသည် တို့၌လည်း။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၂-အနုသယဝဂ်၊ ၃၄၅

သိက္ခာပူရဏေ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်ခြင်း၌၊ အဝိဂတပေမေနေဝ၊ မကင်းသောချစ်ခြင်းနှင့်သာလျှင်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မနိသန္တိတိ၊ ဓမ္မနိသန္တိဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနိသာမနာ၊ တေဘုမကတရားတို့ကို ရံစမ်းဆင်ခြင်သည်၊ ဧတံ၊ ဤဓမ္မနိသန္တိဟူသော အမည်သည်၊ ဝိပလ္လာနာယ၊ ပညာ၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣန္ဒြာဝိနယေတိ၊ ဣန္ဒြာဝိနယဟူသည်ကား၊ တဏှာဝိနယေ၊ တဏှာကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၌၊ ပဋိသလ္လာနေတိ၊ ပဋိသလ္လာနေဟူသည်ကား၊ ဇေတိတာဝေ၊ တယောက်အသီးတည်း၏အဖြစ်၌၊ ဝိရိယာရက္ခေတိ၊ ဝိရိယာရက္ခေဟူသည်ကား၊ ကာယိကစေတသိကဿ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိရိယဿ၊ ဝိရိယကို၊ ပူရဏေ၊ ဖြည့်ခြင်း၌၊ သတိနေပက္ကေတိ၊ သတိနေပက္ကေဟူသည်ကား၊ သတိယဉ္ဇေဝ၊ သတိ၌လည်းကောင်း၊ နိပကဘာဝေစ၊ ကိလေသာကိုခြောက်စေတတ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောပညာ၌လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗိပ္ပုနိုဝေစေတိ၊ ဗိဗ္ဗိပ္ပုနိုဝေစေ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဒဿနေ၊ မဂ်ကိုပြုခြင်း၌၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အနုသယဝဂ္ဂေါ၊ အနုသယဝဂ်တည်း။ ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊

၁ တတိယဿ၊ တတိယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အာနန္ဒကေစတိယေတိ၊ အာနန္ဒကေစတိယေဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကေ၊ ဤသို့အာနန္ဒာဟူသောအမည်ရှိသော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မူမီ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အာနန္ဒဿ၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ယက္ခဿ၊ နတ်၏၊ နိဝါသနဌာနံစေတိယံ၊ နေရာအရပ်ဖြစ်သောလူတို့သည်အရိုအသေပြုအပ်သော စေတီသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ရှိသတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေသုံ၊ ပြုစေကုန်၏၊ သော၊ ထိုကျောင်းသည်၊ အာနန္ဒစေတိယံတွေဝ၊ အာနန္ဒာစေတီဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ယာဝကီဝဉ္ဇာတိ၊ ယာဝကီဝဉ္ဇဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်သုံး၊ အဘိဏ္ဍံ၊ သန္နိပါ

၃၄၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျ-ပဉ္စမတွဲ

တာတိ၊ အဘိဏ္ဍာသန္နိပါတာပဟူသည်ကား၊ ဗီဝသသားနေ၏၊ လိက္ခတ္တံ၊
သုံးကြိမ်း၊ သန္နိပတန္တာဝိ၊ စည်းဝေးသော လိက္ခတ္တိမင်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အန္တရေန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ သန္နိပတန္တာဝိ၊ စည်းဝေးသော
လိက္ခတ္တိမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိဏ္ဍာသန္နိပါတာဝ၊ မပြတ်စည်း
ဝေးသည်မည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သန္နိပါတဗဟု
လာတိ၊ သန္နိပါတဗဟုလာဟူသည်ကား၊ ဟိယေသုဝါ၊ ယမန်နေ့လည်း
ကောင်း၊ ပုရိမဒိဝသံဝိ၊ ယမန်နေ့၏ရှေ့ အဖို့၌ဖြစ်သောနေ့လည်းကောင်း၊
သန္နိပတမ္ပ၊ စည်းဝေးကုန်ပြီ၊ ဝုနတပနိ၊ အစွယ်ယနေ့၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်
အကျိုးငှါ၊ သန္နိပတမ၊ စည်းဝေးကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါသသံ၊
ဆုတ်နစ်ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇနေန၊ မရောက်ခြင်းဖြင့်၊ သန္နိပါတဗဟုလာ၊ များ
သောစည်းဝေးခြင်းရှိကုန်၏၊ ဝုဗ္ဗိယဝလိက္ခတ္တိဝိဝဇ္ဇိနံ၊ ပါဝိကဓိ၊ နာပရိဟာ
နိတိဇ္ဈေ၊ ဝုဗ္ဗိယဝလိက္ခတ္တိဝိဝဇ္ဇိနံ၊ ပါဝိကဓိ၊ နာပရိဟာနိဟူသော ဤပုဒ်၌
ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကုယ်သို့၊ မလာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆင်းပြီးအံ့၊ အဘိဏ္ဍာ၊
မပြတ်၊ အသန္နိပတန္တာ၊ မစည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗိသသု၊ အရပ်
မျက်နှာတို့၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ နသုဏန္တိ၊
မကြားကုန်၊ တတော၊ ထိုသို့မကြားရသောကြောင့်၊ အသုက ဂါမသီမာ
ဝါ၊ ဤမည်သောရွာ၏ အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း၊ နဂရသီမာ
ဝါ၊ မြို့ အပိုင်း အခြားသည် လည်းကောင်း၊ အာကုလာ၊ ရှောင်ရှက်၏၊
အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည် ရှိသော အရပ်၌၊ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်
လည်း၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊ လကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ စောရာဝိ၊
ခိုးသူတို့သည်လည်း၊ ရာဇာနောမင်းတို့သည်၊ ပမတ္တဝ၊ မေ့လျော့ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ၂ တွားသိ၍၊ ဂါမနိဝမာဒိနိ၊ ရှာနိရုံးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟ
ရန္တာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ နာသေန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊
ဇဝံ၊ ဤသို့ ပျက်ဆီးကုန်သည် ရှိသော်၊ ရာဇနံ၊ မင်းတို့အား၊ ပရိဟာဒနိ၊
ယုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဗျုတ်ရိက်မှတား၊ အန္တယက်ဆိဂ်ပြီးအံ့၊
အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ သန္နိပတန္တာ၊ စည်းဝေး ကုန်သည် ရှိသော်၊ တံတံ
ပဝတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းကို၊ သုဏန္တိ၊ ကြားရကုန်၏၊ တတော၊
ထိုသို့ကြားရကုန်သောကြောင့်၊ ဗလံ၊ ဗိုလ်ပါကို၊ ပေသေတွာ၊ လေ့လာ၍၊
အမိတ္တမဒ္ဒနံ၊ နေသူကိုနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကရုဏန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဝေါရာဝိ၊ ခိုး
သူတို့သည်လည်း၊ ရာဇာနောမင်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တဝ၊ မမေ့လျော့ကုန်း၊
အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဂ္ဂဗန္ဓေန၊ အစုဖွဲ့သဖြင့်၊ ပိဗရိတံ၊ ထည့်ထည့်ခြင်

၎င်းနသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ သိဇ္ဇိတွာ၊ အရ
 ဖျက်၍၊ ပလ္လာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဝုဒ္ဓိ၊ မီးပျိုးခြင်းသည်
 ဟောတီးဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုဒ္ဓိယောဝလိန္တဝိဝဇ္ဇိနံပါဠိကင်္ခါနော
 ပရိဟာနိတိ၊ ဝုဒ္ဓိယောဝလိန္တဝိဝဇ္ဇိနံ ပါဠိကင်္ခါနောပရိဟာနိတိ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ သမဂ္ဂါတိအာဒိသု၊ သမဂ္ဂါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊
 အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုသည့်၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 သန္နိပါတဘေဝရိယံ၊ စည်းဝေးခြင်းကို ကြားတတ်သော စည်ကြီးသည်၊
 နိဂ္ဂတာယ၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇယနေ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိကွပ်း
 ဖျံလွင့်ခြင်းကို၊ ကဿန္တိ၊ ပြုကုန်သောလိန္တဝိ မင်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊
 အညီအညွတ်၊ နသန္နိပတန္တိ၊ နာမ၊ စည်းဝေးသည်မမည်ကုန်၊ ဘေဝရိယန္တံ၊
 စည်ကြီးသံကို၊ သုက္ခာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ သုဇ္ဈမာနာဝိ၊ စားသံဖြစ်သော
 လိန္တဝိမင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အလကမ္မာနာဝိ၊ တန်ဆာဆင်ဆဲ
 သောလိန္တဝိမင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို၊
 နိဝါသယမာနာဝိ၊ ဝတ်သံဖြစ်သောလိန္တဝိမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 အန္ဓဘုတ္တာဝ၊ တက်ဝက်စားကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဇ္ဈလကံတာ
 ဝ၊ လက်ဝက်တန်ဆာ ဆင်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊
 နိဝါသယန္တာဝ၊ ဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သန္နိပတန္တော၊ စည်းဝေးကုန်
 သည်ရှိသော်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ သန္နိပတန္တိ၊ နာမ၊ စည်းဝေးသည်
 မမည်ကုန်၏၊ ပန၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီ
 အညွတ်၊ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သောလိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ စိန္တ
 တွာ၊ ကြံ၍၊ မဇ္ဈေယျောဝ၊ တိုင်ပင်၍သာလျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကေသောဝ၊ တကွနက်သာလျှင်၊ အဝုဇ္ဈဟန္တော၊ မထကုန်
 သည်ရှိသော်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ နဝုဇ္ဈဟန္တိ၊ နာမ၊ ထသည်မမည်ကုန်၊
 ဟိ၊ အပြစ် ရှိဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အညီအညွတ်၊ ဝုဒ္ဓိတေသု၊ တကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ယော၊ အကြင်လိန္တဝိမင်းတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ငှားဦးစွာ၊ ဝန္တန္တိ၊ သွား
 ကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုငှားဦးစွာသွားကုန်သောလိန္တဝိမင်းတို့အား၊ အဓမ္မဟိ၊
 ငါတို့သည်၊ ဗာဟိ၊ ငှက်ထာဝ၊ အပဖြစ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ သုတာ၊
 ကြားအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သော
 စကားသည်၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊
 ဟောတီးဖြစ်၏၊ ပန၊ ဖျတ်ရိုက်မှတစ်ပါးအနွယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကေတာ၊ တကွ

၃၄၈

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

နက်၊ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊
 ဝုဠဟန္တိနာမ၊ ထသည်မည်ကုန်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ အသုကဋ္ဌာ
 နေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဂါမသီမာဝါ၊ ရှာအပိုင်းအခြား သည်လည်း
 ကောင်း၊ နိဂမသီမာဝါ၊ နိဂုံးအပိုင်းအခြားသည်လည်းကောင်း၊ အာကု
 လာ၊ နှောင့်ရှက်၏၊ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာကုလာ၊
 နှောင့်ရှက်ကုန်၏၊ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း၊ ပရိယုဋ္ဌိတာ၊ ထကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ ဂတိံ၊
 သွား၍၊ အမိတ္တမဒ္ဓနံ၊ ရန်သူကိုနှိပ်နင်းခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဂတိံ၊ သွား၍၊ အမိတ္တမဒ္ဓနံ၊ ရန်သူကိုနှိပ်နင်းခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတွာ၊ ဆို၍၊ ဝန္တိန္တာပိ၊ သွားသော လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်
 လည်း၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ ဝုဠဟန္တိနာမ၊ ထကုန်သည်မည်ကုန်၏၊
 ပန၊ အညီအညွတ်မှ တပါးပြုငွယ်ကိစ္စကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧကဿ၊ တယောက်
 သောလိစ္ဆဝိမင်း၏၊ ကမ္မန္တေ၊ အမှုသည်၊ ဩသီဗမာနေ၊ ဆုတ်နစ်သည်
 ရှိသော်၊ သေသာ၊ ကြွင်းသော လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဝုတ္တဘာတရော၊
 သားညီအစ်ကိုတို့ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ တဿ၊ ထိုဆုတ်နစ်သောလိစ္ဆ
 ဝိမင်းအား၊ ကမ္မန္တေ၊ အမှုကို၊ ဥပထမ္မ ယမာနာပိ၊ ထောက်ပံ့သောလိစ္ဆဝိ
 မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဂန္တု၊ ကရာဇာနံ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သောမင်း
 ကို၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောလိစ္ဆဝိမင်း၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဝန္တိတု၊
 သွားလော၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောလိစ္ဆဝိမင်း၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊
 ဝန္တိတု၊ သွားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သောလိစ္ဆဝိ မင်းတို့သည်၊ ဧကေတော၊ တကွနက်၊ သင်္ဂဏန္တာပိ၊ မြီး
 မြှောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူ၏၊ မင်္ဂလေ
 ပါ၊ မင်္ဂလာသည်လည်းကောင်း၊ ရောဂေဝါ၊ ရောဂါသည်လည်းကောင်း၊
 ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အညသ္မိံ၊ တပါးသော၊ သုဓဇုက္ခေါ၊ ချမ်းသာစင်းရဲ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာဖြစ်ရာအစရှိသည်၌၊ သဟာယ
 ဘာဝံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဝန္တိန္တာပိ၊ ရောက်ကုန်သော လိစ္ဆဝိ
 မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ ဝဇ္ဇိကရဏိယာ
 နိ၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏ ပြုငွယ် အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိနာမ၊ ပြုသည် မည်ကုန်
 ၏၊ အပညတ္တန္တိ အာဒိသု၊ အပညတ္တံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊

အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အကဝံ၊ မပြုအပ်သော၊ သုကံ၊ ဝါ၊ ကင်းခွန်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဗလိ၊ ဝါ၊ လယ်ယာ အခွန်အတုပ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဝါ၊
 အပြစ်အားလျော်စွာ ယူအပ်သော ဥစ္စာဒဏ်ကို လည်းကောင်း၊ အာဟာ
 ရန္တာ၊ ဆောင်စေတုန်သော လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ပညတ္တံ၊ ရှေးမင်းတို့
 သည်ပညုပ်အပ်သည်ကို၊ ပညာပေန္တိနာမ၊ ပညုပ်သည်မည်ကုန်၏၊ ပေါ
 ရာဏပဝေဏိယာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအစဉ်အဆက်အားဖြင့်၊ အာဂတမေ
 ဝ၊ လာသောကင်းခွန်အစရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ အာဟရာပေန္တာ၊ ဆောင်
 သောလိစ္ဆဝိ မင်းတို့သည်၊ ပညတ္တံ၊ ပညုပ်အပ်သည်ကို၊ နသမုန္တိန္ဒန္တိ
 နာမ၊ မဖြတ်သည်မည်ကုန်၏၊ စောရေဝိ၊ ခိုးသူတို့ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊
 ဖမ်းယူ၍၊ ဒသိတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဝိစိနိတွာ၊ မစိစစ်မူ၍သာ
 လျှင်၊ ဆေဇ္ဇံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဘေဇ္ဇံ၊ ဖျက်ခြင်းကို၊ အနုဿာသန္တာ၊ ဆုံးမကုန်
 သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇိဓမ္မံ၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့
 ၏ကျင့်ဝတ်တရားကို၊ သမာဒါယ၊ ဆေသက်တည်၍၊ နဝတ္တန္တိနာမ၊ ကျင့်
 သည်မည်ကုန်၏၊ အပညတ္တံ၊ ရှေးမင်းတို့သည်မပညုပ်အပ်သည်ကို၊ ပညာ
 ပေန္တာနံ၊ ပညုပ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ အတိနဝသုကာံ၊
 ဒိဝိဋ္ဌိတာ၊ အသစ်သောအခွန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတိဥပဗ္ဗုတာ၊ အလွန်နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သည်၊ အမှားဖြစ်ကုန်၏၊ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်၊ ဣမေသံ၊ ဤမင်းတို့၏၊
 ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌၊ ဝသိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊
 ပစ္စန္တံ၊ မြို့ရွာနိဂုံးဇနပုဒ်တို့၏အစွန်ဖြစ်သောတောအရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
 ၍၊ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ စောရသဟာယာဝါ၊ ခိုးသူတို့
 ၏အဖော်သဟာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်
 ကို၊ ဟနန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ ပညတ္တံ၊ ရှေးမင်းတို့သည်ပညုပ်အပ်သည်ကို၊
 သမုန္တိန္ဒန္တာနံ၊ ဖြတ်ကုန်သော၊ ပဝေဏိအာဂတာနိ၊ အစဉ်အဆက်
 အားဖြင့်လာကုန်သော၊ သုကာံဒိနိ၊ ကင်းခွန်အစရှိသည်တို့ကို၊ အဂ္ဂဏ္ဍတံ၊
 မခံယူကုန်သည်ရှိသော်၊ ကောသော၊ ကျီကြသည်၊ ပရိဘာယတိ၊ ယုတ်၏၊
 တတော၊ ထိုသို့ကျီကြ၏၊ ယုတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဟတ္ထိအဿဗလေကောယသြ
 ရောဓာဒယော၊ ဆင်အပေါင်း မြင်းအပေါင်း ဗိုလ်ပါ အပေါင်း မောင်းမ
 အပေါင်းတို့သည်၊ ယထာနိဗ္ဗန္တံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ အလ
 ဘာမာနာ၊ မနေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထာမဗလေန၊ အားအစွမ်းမှ၊ ပရိဘာယန္တိ၊

၃၅၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ

ယုတ်ကုန်၏၊ တေးထိုအားအစွမ်းမှယုတ်သောဆင်အပေါင်းအစရှိသည်
 တို့သည်၊ ယုဒကွမားစစ်ထိုးခြင်းငှါခန့်ကုန်သည်၊ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
 ပါရိစရိယကွမားလုပ်ကျွေးခြင်းငှါခန့်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပေါ
 ၈ ရာဏဝဇ္ဇိဓမ္မံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောဝဇ္ဇိမင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်တရားကို၊ သမာဓါ
 ယ၊ ကောင်းစွာယူ၍၊ အဝတ္တန္တနံ၊ မကျင့်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့
 ၏၊ ဝိဇိတေး၊ နိုင်ငံ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဓ္မာကံ၊ ငါတို့၏၊ ယုတ္တံ၊ သားကို၊
 ပိတရံ၊ အဖကို၊ ဘာတရံ၊ မောင်ကို၊ အစောရံ၊ ယေဝ၊ ခိုးသူမဟုတ်ဖဲလျက်
 သာလျှင်၊ စောရာထိ၊ ခိုးသူဟူ၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဆိန္ဒူ၊ သူ၊ ဖြတ်ကုန်၏၊ ဘိန္ဒူ
 သု၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ကုန္တိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍၊
 ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ စောရသဟာယာဝါ၊ ခိုးသူတို့၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇနပဒံ၊ ဇနသုဒ္ဓိကို၊ ဟနန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဖျက်ဆီးသည်ရှိသော်၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဗရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဖျက်ရိက်မှတစ်ပါးအန္တယ ကိုဆိုပြီးအံ၊ အပညတ္တံ၊
 ရှေးမင်းတို့သည် မပညတ်အပ်သည်ကို၊ နပညာပေန္တနံ၊ မပညတ်ကုန်
 သော၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ ပဝေဏိအာဂတံ၊ ယေဝ၊ အစဉ်
 အဆက်အားဖြင့်လာသောကင်းခွန်အစရှိသည်ကို သာလျှင်၊ ရာဇာနေဝ၊
 မင်းတို့သည်၊ ကဇောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဟဋ္ဌ
 ကုဋ္ဌာ၊ ချင်လမ်းနှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာဝိဝါ၊ ကိစ္ဆာဒိကော၊ လယ်
 ထွန်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ကမ္မဇန္တု၊ အမှုတို့ကို၊ သံပါဒေန္တိ၊ ပြီးစေကုန်၏၊
 ပညတ္တံ၊ ရှေးမင်းတို့သည်ပညတ်အပ်သည်ကို၊ အသမုန္တိန္ဒန္တနံ၊ မဖြတ်
 ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဝေဏိအာပတာနိ၊
 အစဉ်အဆက်အားဖြင့်လာကုန်သော၊ သုကာသိနိ၊ ကင်းခွန်အစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဂဏ္ဍန္တနံ၊ ခံယူကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊ ကောသော၊ ကျီကြ
 သည်၊ ဇေတိ၊ ပြီး၏၊ တတော၊ သို့သို့ကျီကြပြီးသောကြောင့်၊ ဟတ္ထိအာသာ
 ဗလကာပသုဩရောဓာဒယော၊ ဆင်အပေါင်းမြင်းအပေါင်းရိတ်ပါအပေါင်း
 မောင်းမအပေါင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ ယထာနိဗ္ဗန္တံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော၊
 ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို၊ လသာမာနာ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထဒေဗလသမ္ပန္နံ၊ အား
 အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယုဒကွမားစစ်ထိုးခြင်းငှါခန့်ကုန်
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါရိစရိယကွမားလုပ်ကျွေးခြင်းငှါခန့်
 ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပေါရာဏေ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော

ဝဇ္ဇိခဗ္ဗေ၊ ဝဇ္ဇိမင်း၏တရားသို့ကိုးသမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္ထုန္တနံ၊ ကျင့်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နဥန္တယန္တိ၊ မကဲ့ရဲ့ကုန်၊ ရာဇဝနာစ၊ မင်းတို့သည်လည်း၊ ပေါရာဏပဝေဏိယာ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့၏အစဉ်အဆက်အားဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အဇ္ဈကုလိကသေနာပတိဥပရာဇုယိ၊ အဂတိလေးပါးသို့လိုက်ခြင်းငှာကင်းသောအစဉ်အဆက်အားဖြင့်လောသောရှစ်ပါးသောရှူးမျိုးမတ်မျိုးတို့၌ဖြစ်သောရှူးမတ်စစ်သူကြီးအိမ်ရှေ့မင်းတို့သည်၊ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သည်ကိုးသမာဒိ၊ မိမိတို့သည်လည်း၊ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ထား၍၊ ပဝေဏိပေါတ္တကံ၊ အစဉ်အဆက်အားဖြင့် လောသောပုရပိုဇ်ကိုး ဝါစာပေတွာ၊ ဖတ်စေ၍၊ အနုစ္ဆဝိကဗေဝ၊ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒဿံ၊ ဒဏ်ကို၊ ပဝတ္ထယန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုမင်းတို့အား၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ အဋ္ဌာကံယေဝ၊ ငါတို့အားသာလျှင်၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့ မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗန္တိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား၊ ဂုဗ္ဘိဗိးပွားခြင်းသည်၊ ဝောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သက္ကရိဿန္တိတိ၊ သက္ကရိဿန္တိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ ယံကံ၊ တရံတရသော၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကောကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ သုန္ဒရမေဝ၊ ကောင်းမြတ်သောပူဇော်သကောကိုသာလျှင်၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဂရုံကရိဿန္တိတိ၊ ဂရုံကရိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဂရုတာဝံ၊ အလေးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာဝ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍သာလျှင်၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ မာနေဿန္တိတိ၊ မာနေဿန္တိဟူသည်ကား၊ မနေနံ၊ နှလုံးဖြင့်၊ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပူဇေဿန္တိတိ၊ ပူဇေဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပစ္စယပူဇေယ၊ ပစ္စည်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇေဿန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လတ္တံ့၊ သောတဗ္ဗံမညိဿန္တိတိ၊ သောတဗ္ဗံမညိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဗိဝသသံ၊ ရေ၏၊ ဓွတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တို့ပတ်သုံးဥပဋ္ဌာနံ၊ ခဝေးရာသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဧတသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့၏၊ ကတံ၊ စကားကို၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို၊ သဗ္ဗိ၊ တဗ္ဗံ၊ ယံကြည်အပ်သည်ကို၊ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ ကုန်လတ္တံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုကြီးသောမင်းတို့အားအရိအသပြုခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ယေ၊ အကြင်လယ်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟလ္လကာနံ၊ ကြီးကုန်သော၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့အား၊ သက္ကာရာဒိနိ၊ အရိအသပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊

၃၅၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ နေသံ၊ ထိုကြီးသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ ဩဝါဒတ္ထာ
ယစ၊ အဆုံးအမခံခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊
မသွားကုန်၊ တေ၊ ထိုငယ်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ တေဟိ၊ ထိုကြီးသော
လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ စွန့်လွှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနောဝါဒီ
ယမာနာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကိဋ္ဌာပသုတာ၊ ကစားဖြူးတူးခြင်း
၌လေ့ကျက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဇ္ဈတော၊ မင်းအဖြစ်မှပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်
ကုန်၏၊ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတစ်ပါး အန္ဓယကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ငယ်သော
လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုကြီးသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့အားပူဇော်သကာ၊
အစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုငယ်
သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့အား၊ မဟာလ္လကရာဇာနော၊ ကြီးသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့
သည်၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြု
အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ပဝေဏိံ၊ အစဉ်အဆက်ကို၊
အာဝိဟန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေသို့၊ ပတွာဝိ၊ ရောက်၍လည်း၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ထွက်အပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငယ်သော
လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ တေဟိ၊ ထိုကြီးသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်၊ ဩဝေဒီ
ယနာမာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာဩဝါဒံ၊ အကြင်အကြင်ဆုံးမ
သည်အတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဇ္ဈပဝေဏိံ၊ မင်း၏
အစဉ်အဆက်ကို၊ သန္ဓာဇေတု၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်
ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုဒ္ဓိယေဝလိစ္ဆဝိဝဇ္ဇိနံပါဠိကင်္ဂါတိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ
လိစ္ဆဝိဝဇ္ဇိနံပါဠိကင်္ဂါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကုလိတ္ထိယေဝတိ၊ ကုလိတ္ထိ
ယေဝ ဟူသည်ကား၊ ကုလဗာရဏိယေဝ၊ အမျိုးအိမ်ရှင် မိန်းမကြီးတို့
သည်၊ ကုလကုမာရိယေဝတိ၊ ကုလကုမာရိယေဝဟူသည်ကား၊ အနိဝိဒ္ဓါ၊
မဖောက်မထွင်းဘူးကုန်သော၊ တာသံ၊ ထိုအိမ်ရှင်အမျိုးမိန်းမကြီးတို့၏၊
ဧတရော၊ သို့တို့သည်၊ ဩကာသာဘိဝါတေ၊ ဩကာသာ ဟူသောဤ
အမည်သည်လည်းကောင်း၊ ပဿယျာဘိဝါ၊ ပဿယျဟူသော ဤအမည်
သည်လည်းကောင်း၊ ပဿယျာကာရယေဝ၊ နှိပ်စက်သောအခြင်းအရာ
၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဩကာသာဘိဝိ၊ ဩကာသာဟူ၍လည်း၊
ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဩကာသာအစရှိသောပါဌ၌၊ ဩကာသာ
တိ၊ ဩကာသာဟူသည်ကား၊ အဝကဗိုတွာ၊ အယုတ်အားဖြင့် ဆွဲငင်၍၊
ပဿယျာဘိ၊ ပဿယျဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ အဇ္ဈောတ္တ

ရိတွာလွှမ်းမိုး၍၊ ဣဝါအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ သဒ္ဓါ၏အနက်
တည်း၊ ဣ၊ အပြစ်အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တာနံ၊ အမျိုးမိန်းမ
ကြီး အမျိုးသတို့သမီးတို့ကို အနိုင်အထက် နှိပ်စက်၍ မိမိတို့အိမ်၌နေစေ
သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ပြုကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏၊ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌၊
မနုဿာ၊ မနုဿာလူတို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ပုတ္တ
မာတရောဝိ၊ သားငယ်၏ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌသိဃံ၊ ဣကာ
ဒီနိ၊ တံထွေး နှပ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ခုခေခုခံတွင်းဖြင့်၊ အပနေတွာ၊ ပယ်
၍၊ သံဝမ္ဗိတာ၊ ကြီးပွား စေကုန်သော၊ ဝိတရောဝိ၊ သမီးတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤလိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်၊ ဗလက္ခာနေန၊ အားရှိအားမဲ့ပြုသ
ဖြင့်၊ ဂေဟတွာ၊ ပန်းယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စာရေးအိမ်၌၊ ဝါသေန္တိ၊ နေစေ
ကုန်၏၊ ဣဝါ၊ ဤသို့၊ ကုဝိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တ
ရစ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စောရာဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ စောရ
သဟာယာဝါ၊ ခိုးသူတို့၏အပေါင်းအဖော်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ
ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဟနန္တိ၊ ဗျက်ဆီးကုန်၏၊ ပန၊ ဗျက်ရိက်မှ
တပါး အန္တယာကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့၏၊ ဝိဇိတော၊ နိုင်ငံ၌၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အပပ္ပါသုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သကာနိ၊ မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာ၊
ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇကောသံ၊ မင်း၏ကျိကြကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တ၊ ဤယာဝကိဝဉ္စအာနန္တ ဝဇ္ဇိယာတာကုလိတ္ထိယောအစရှိ
သောဝါကျတို့၌၊ ဝုဒ္ဓိဟာနိယော၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇိနံ ဝဇ္ဇိစေတိယာနိတိ၊ ဝဇ္ဇိနံ ဝဇ္ဇိစေတိယာနိဟူသည်
ကား၊ ဝဇ္ဇိရာဇနံ၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏၊ ဝဇ္ဇိရဋ္ဌေ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ ဗိတ္တိကတဋ္ဌေန၊ အရို
အသပြုအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ စေတိယာနိတိ၊ စေတိယာနိ
ဟူ၍၊ လဋ္ဌနာ၊ ခန်း၊ လေအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ယက္ခဋ္ဌာနာနိ၊ နတ်၏နေ
ရာတို့သည်၊ အတ္တန္တရာနိတိ၊ အတ္တန္တရာနိဟူသည်ကား၊ အန္တောနဝရေ၊
မြို့တွင်း၌ဥတဝနိ၊ တည်ကုန်သော၊ ဗာဟိရာနိတိ၊ ဗာဟိရာနိဟူသည်ကား
ဗဟိနဝရေ၊ မြို့ပ၌၊ ဥတဝနိ၊ တည်ကုန်သော၊ ဒိန္နပုဗ္ဗိကတပုဗ္ဗန္တိ၊ ဒိန္နပုဗ္ဗ
ကတပုဗ္ဗိဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဇွေးကာလ၌၊ ဒိန္နဉ္စ၊ ပေးအပ်ဘူးသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ကတဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ နောပရိဟာပေန္တိတိ၊
နောပရိဟာပေန္တိဟူသည်ကား၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ ယုတာ

၃၅၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ပဝတ္ထမော၊ တည်မြဲသိုင်းကို သာလျှင်၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဟိ၊
 အပြစ်အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မိကံဗလိ၊ တရားနှင့်လျော်သော ဗာလိနင်စာ
 ကို၊ ပရိဟာပေန္တနံ၊ ယုတ်စေကုန်သော လူတို့အား၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
 သည်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သုသံဝိဟိတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်
 သည်ကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော အနာရောဂါကို၊
 ဇနေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိယောဝိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော်လည်း၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာသသိသရောဂါဒိ၊ ချောင်းဆိုးနာ ကုတ်ဟီးနာ
 အစရှိသောရောဂါကို၊ ဝနေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးခြင်းသို့၊
 ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သဟာယာ၊ အပေါ်သတ်တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်၊ ပန၊ ပူဇော်သကာကို ယုတ်စေခြင်း၌ အပြစ်မှတပါး ပူဇော်
 သကာကို မယုတ်စေခြင်း၌ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မိကံဗလိ၊ တရားနှင့်
 လျော်သောဗာလိနင်စာကို၊ အပရိဟာပေန္တနံ၊ မယုတ်စေကုန်သောလူ
 တို့အား၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သုသံဝိဟိတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်
 အပ်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်သေးသော၊ သုခံ၊ ချမ်း
 သာကို၊ ဥပ္ပါဒေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိယောဝိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်
 သော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာသသိသရောဂါဒိ၊ ချောင်းဆိုးနာ
 ဦးခေါင်းနာ အစရှိသော အနာ ရောဂါကို၊ ဟရန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏၊
 သင်္ဂါမသိသေ၊ စစ်မြေဦး၌၊ သဟာယာ၊ အပေါင်း အပေါ်တို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယာဝ ကိဝဉ္စ လိန္တဗီ ဝဇ္ဇိ
 ယာနိ တာနိ ဝဇ္ဇိနံ ဝဇ္ဇိ စေတိယာနိ အစရှိသော ဝါကျတို့၌၊ ဝုဒ္ဓိဟာနိ
 ယော၊ ပွားခြင်းယုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မိကံရက္ခာ
 ဝရဏဂုတ္တိန္တိ ဧတ္ထ၊ ဓမ္မိကံရက္ခာဝရဏဂုတ္တိ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရက္ခာဇေ၊
 အစောင့်အရှောက်သည်ပင်လျှင်၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 အာဝရိတေး တားမြစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အနိန္တိတံ၊ အလိုမရှိအပ်သော
 အကျိုးသည်၊ နဂန္တတိ၊ မလာရောက်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း
 အရာဖြင့်၊ အာဝရဏတော၊ တားမြစ်တတ်သောကြောင့်၊ အာဝရဏံ၊ အာ
 ဝရဏမည်၏၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂေါပိတေး၊ လုံခြုံ
 စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣန္တိတံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးသည်၊ နနဿတိ၊
 မပျောက်ပျက်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂေါပါယနတော
 လုံခြုံစေတတ်သောကြောင့်၊ ဂုတ္တိ၊ ဂုတ္တိမည်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဓမ္မိကံရက္ခာ
 ဝရဏဂုတ္တိဟူသော ပုဒ်၌၊ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းကို၊ ပရိဝါ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊ ၃၅၅

ခရတ္တာ၊ ခြံရံစေ၍၊ ရုက္ခနံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့
အား၊ ခေမိကာ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ ရုက္ခာ ဝရဏ ဂုတ္တိနာမ၊ စောင့်ရှောက်
ခြင်း တားမြစ်ခြင်း လုံခြုံစေခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ဗျတိ
ရိက်မှတစ်ပါး အနွယ်ကိုဆုံးရှုံး၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏၊ ဥပဇ္ဇေန၊
အနီးဖြစ်သောတော၌၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နဘိန္ဒန္တိ၊
မဖြတ်ရကုန်၊ ဝါဇိကာဝါ၊ မူဆိုးတို့သည်မူလည်း၊ ဝဇ္ဇိ၊ သတ္တဝါကိုသတ်
ခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ပေါက္ခရဏီသု၊ ရေကန်တို့၌၊ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့
ကို၊ နဂဏ္ဍန္တိ၊ မဖမ်းရကုန်၊ ဧဝံကရဏံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်၊ ခေမိကာ၊ တရား
နှင့်လျော်သော၊ ရုက္ခာ ဝရဏ ဂုတ္တိနာမ၊ ရုက္ခာ ဝရဏ ဂုတ္တိမည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိန္တိတိ၊ ကိန္တိဟူသည်ကား၊ ကေနနုခေါကာရဏေန၊
အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကိန္တိနုခေါအစရှိသောပါဌ၌၊
ယေ၊ အကြင်မင်းတို့သည်၊ အနာဂတာနံ၊ မလာကုန်သေးသော၊ အရ
ဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အာဂမနံ၊ လာရောက်ခြင်းကို၊ နဇ္ဈန္တိ၊
အလိုမရှိကုန်၊ တေးထိုမင်းတို့သည်၊ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သည်၊
အပ္ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္ပတ္တေ၊
ရောက်လာကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆို
ခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ နနမဿန္တိ၊ ရှိမခိုးကုန်၊ ပဋိ
သန္ဓာရံ၊ ပြုငြါသောကဝတ်အစေ့အစပ်ဖြစ်သောစကားကို၊ နကရောန္တိ၊
မပြုကုန်၊ ဓမ္မံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော တရားကို၊ နသုဏန္တိ၊ မနာကုန်၊ ဒါနံ၊
အဿုဒါနကို၊ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာဖြစ်သောတရား
ကို၊ နသုဏန္တိ၊ မနာကုန်၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို၊ နသံဝိဒဟန္တိ၊
မစီရင်ကုန်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းကင်းကုန်သော
မင်းတို့၏၊ အဝဇ္ဇဏ္ဏာ၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ အသုကော
နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိ၊ အပ္ပ
သန္ဓော၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊
ရဟန်းတို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ နိဝါသ
နဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို၊ နသံဝိဒဟိ၊ မစီရင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဇ္ဇဏ္ဏာ၊ ကျေး
ဇူးမဲ့သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ တံ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ကဲ့ရဲ့သော စကားကို၊
သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်း
ကင်းသောမင်း၏၊ နဂရေခါရေန၊ မြို့တံခါးဖြင့်၊ ဝန္တန္တာပိ၊ သွားကုန်သော်

၃၅၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ။

လည်းနဂရံ၊ ခြံသို့၊ နပွရိသံန္တိ၊ မဝင်ကုန်းဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်
သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အနာဂမနမေဝ၊ မလာခြင်း
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ မလာသေးသောရဟန္တာတို့၏မလာ
ခြင်းမှတပါး လာပြီးသော ရဟန္တာတို့၏ ထွက်သွားခြင်းကို ဆိုပြီးအံ့၊
အာဂတာနံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီးသော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
ဖာသုပိဟာရေ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊
ယေပိ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်လည်း၊ အဇာနိတွာ၊ မသိကုန်မူ၍၊ အာဂ
တာ၊ လာရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝသိဿာမ၊
နေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အာဂတာ၊ လာ
ကုန်သည်၊ အဗ္ဘာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေသံပိရာဇုနံ၊ ဤမင်းတို့၏လည်း၊ ဣမိနာ
နိဟာရေန၊ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့်၊ ကေ၊ အတယ် ရဟန်း တို့သည်၊
ဝသိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
၍၊ ဝန္တန္တိ၊ သွားကြကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနာဂတေသု၊ မလာကုန်သေးသော
ရဟန္တာတို့သည်၊ အနာဂန္တန္တေသု၊ မလာကုန်သည်ရှိသော်၊ အာဂတေ
သု၊ လာကုန်ပြီးသောရဟန္တာတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ပိဟာရန္တေသု၊ နေ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ သောဒေသော၊ ထိုအရပ်သည်၊ တေသံပဗ္ဗဇိတာနံ၊
ထိုရဟန်းတို့၏၊ အနာဝါသော၊ နေရာမဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုသို့ရဟန်းတို့၏နေရာမဟုတ်သောကြောင့်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်၊ ရက္ခာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဒေဝတာ
ရက္ခာယ၊ နတ်တို့၏စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊
☞ အမနူဿာ၊ သိလူးတို့သည်၊ ဩကဝသံ၊ အခွင့်ကို၊ လောန္တိ၊ ကျေနပ်၏၊
အမနူဿာ၊ သိလူးတို့သည်၊ ဥဿန္နာ၊ များကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်
သော၊ ဗျာဓိ၊ အနာကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သိလဝန္တာနံ၊ သိလ
ရှိသောရဟန်းတို့ကို၊ ဒဿနပဉ္စပုစ္ဆ နာဒိဝတ္ထုကဿ၊ ဖူးမြင်ခြင်းပြဿနာ
ကိုမေးခြင်း အစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊
အနာဂမေ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပရိယာယေန၊ ဖောက်ပြန်
သောအားဖြင့်၊ ယထာဝရတ္တကဿပက္ခပရိတဿ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
ပြီးသောကဿပက္ခပရိတဿ၊ သုက္ခပက္ခဿ၊ သုက္ခပက္ခ၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယာဝကိဝဉ္စလိန္တဝိဝဇ္ဇိနံ
အရဟန္တေသုအစရှိသောဝါကျတို့၌၊ ဝုဒ္ဓိဟာနိယော၊ ပွားခြင်း ယုတ်ခြင်း
တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊

၃၅၇

၂ ဒုကိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဘိယာတုကာမောတိ၊ အဘိယာတု
ကာမောဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝနတ္ထာယ၊ နှိုက်ကော်ခြင်းငှါ၊ ယာတုကာ
မော၊ သွားလိုသည်၊ ဝဇ္ဇိကိ၊ ဝဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇိရာဇာနေ၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့
သည်၊ ဇေမဟိန္ဒကောတိ၊ ဇေမဟိန္ဒကောဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ မဟာတိ
ယာ၊ ကြီးစွာသော၊ ရာဇိန္ဒယာ၊ မင်းတို့၏တန်ခိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတေ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ဧတေန၊ ဤမဟိန္ဒကောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏၊
သမဂ္ဂတာဝံ၊ ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇေ
မဟာနုဘာဝေတိ၊ ဇေမဟာနုဘာဝေဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ မဟန္တေန
ကြီးစွာသော၊ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏အာနုကောင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတေ၊ ပြည့်
စုံကုန်သော၊ ဧတေန၊ ဤမဟာနုဘာဝေဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုဝဇ္ဇိ
မင်းတို့၏၊ ဟတ္ထိသိပ္ပါဒိသု၊ သင်အတတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ကတသိက္ခတံ၊
ပြုအပ်ပြီးသော သင်ယူခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တံ၊ ထိုသို့သင်အတတ်အစရှိသည်တို့၌ပြုအပ်ပြီးသောသင်ယူခြင်းရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုးသန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သိက္ခိတာဝတိမေလိန္တု၊ ဝိကုမာရာ (ပ)
ပေါင် ၂ နှု ပေါင် ၁ အဝိရာဇိတန္တိ၊ သိက္ခိတာဝတိမေလိန္တု၊ ဝိကုမာရာ (ပ)
ပေါင် ၂ နှု ပေါင် ၁ အဝိရာဇိတံဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဣမေလိန္တု၊ ဝိကုမာရာ၊ ဤလိန္တု၊ ဝိမင်းသားတို့သည်၊ သိက္ခိတာဝတံ၊
သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိလေကုန်စွ၊ ဣမေလိန္တု၊ ဝိကုမာရာ၊ ဤလိန္တု၊ ဝိ
မင်းသားတို့သည်၊ သိက္ခိတာဝတံ၊ သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိလေကုန်စွ
ယတြဟိနာမ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ သုခုမေန၊ သိမ်မွေ့စွာသော၊ တာ
ဇ္ဇိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ပေါင် ၂ နှု ပေါင် ၁ အဆင့်ဆင့်လည်း။
အဝိရာဇိတံ၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ အသနံ၊ မြှားကို၊ အတိပါတယိဿန္တိ၊
လွန်စေနိုင်ကုန်၏၊ ဥန္တုဇ္ဇာမိတံ၊ ဥန္တုဇ္ဇာမိဟူသည်ကား၊ ဥန္တုန္တိဿာမိ၊
ဖြတ်အံ့၊ ဝိနာသေဿာမိတိ၊ ဝိနာသေဿာမိ ဟူသည်ကား၊ အဒဿနံ၊
မမြင်ခြင်းသို့၊ နယိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ အနယ ဗုဿနန္တိ၊ အနယဗုဿနံ
ဟူသည်ကား၊ အဝဓိဇ္ဇေဝ၊ မပွားစီးခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဥာတိဗုဿနန္တု၊
အဆွေအမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ အာပါဒေဿာမိတိ၊
အာပါဒေဿာမိဟူသည်ကား၊ ပါပယိဿာမိ၊ ရောက်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သော၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်၊ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိသု၊ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း
အစရှိသည်တို့၌၊ ဣဒံယုဒ္ဓကထမေဝ၊ ဤစစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကို
သာလျှင်၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏၊ ဝမနသဇ္ဇာ၊ သွားအံ့သောအစီအရင်ရှိကုန်

၃၅၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

သည်။ဟောထ။ဖြစ်ကုန်လော။ ဣတိစ။ဤသို့ဆို၍လည်း။ ဗလကာယံ။ဗိုလ်
ပါအပေါင်းကို။အာဏာပေတိ။စေ၏။ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။အာဏာပေ
တိ။စေသနည်း။ဂင်္ဂါယ။ဂင်္ဂါမြစ်၏အနီးအပါး၌။ တိရေ။ကမ်းနား၌။ဧကံ။
တခုသော။ ပဋ္ဌနဂါမံ။ထည်းဆိပ်ရွာကို။နိဿယ။အဖို့ပြု၍။ အဋ္ဌယောဇ
နံ။ရှစ်ယူဇနာအရပ်သည်။အဇာတသတ္တုနော။အဇာတသတ်မင်း၏။ ဝိဇိ
တံ။နိုင်ငံသည်။ ဟောတိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ အဋ္ဌယောဇနံ။ ရှစ်ယူဇနာ
သည်။လိစ္ဆဝိနံ။ လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏။ဝိဇိတံ။နိုင်ငံသည်။ ဟောတိကိရ။ဖြစ်
သတတ်။ တတြ။ထိုထည်းဆိပ်ရွာ၌။ ပဗ္ဗတပါဒတော။တောင်ခြေရင်းမှ။
မဟဋ္ဌဘဏ္ဍံ။ အဖိုးအများထိုက်သော ဘဏ္ဍာသည်။ ဩတရေတိ။သက်
၏။ဣတိ။ဤသို့။ သုတွာ။ကြား၍။အဇ္ဈယနေ။ယာမိ။သွားအံ့။ သွေ။နက်ဖြန်။
ယာမိ။သွားအံ့။ဣတိ။ဤသို့။အဇာတသတ္တုနော။အဇာတသတ်မင်းသည်။
သံဝိဒဟိတဿေဝ။ စီရင်စဉ်လျှင်။ လိစ္ဆဝိနော။ လိစ္ဆဝိ မင်းတို့သည်။
သမဂ္ဂါ။ ညီညွတ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗောဓမာနာ။ အညီအညွတ်ဝမ်း
မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုရေတရံ။ ရှေးဦးစွာ။ အာဂတိံ။လာ၍။ သဗ္ဗံ။
အလုံးစုံသောဘဏ္ဍာကို။ဂဗ္ဗန္တိ။သိမ်းယူကုန်၏။ အဇာတသတ္တု။အဇာ
တသတ်မင်းသည်။ ပစ္ဆာ။နောက်မှ။ အာဂတိံ။လာ၍။ တံပဝတ္တိံ။ ထို
လိစ္ဆဝိမင်းတို့ သိမ်းယူလေသောအကြောင်းကို။ ဥတွာ။သိ၍။ ကုဇ္ဈိတွာ။
အမျက်ထွက်၍။ဂစ္ဆတိ။သွား၏။တေ။ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ပုနသံဝစ္ဆ
ရေသုပိတဖန်သောနှစ်တို့၌လည်း။တထေဝ။ထိုအတူသာလျှင်။ကရောန္တိ
ပြုကုန်၏။ အထ။ထိုအခါ၌။ သော။ ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။ ဗလဝါ
ဓာတဇာတော။ဖြစ်သောအားကြီးသောရန်ညှိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒါ။ထို
ဝိဇ္ဇာကုန်တောင်ဝယ်နေတတ်မှုသောအခါ၌။ဧဝံ။ဤသို့။အကာသိ။ပြုတော်
မူ၏။တတော။ထိုနောင်မှ။မိန္ဒေယိ။ကြံ၏။ကိံ။မိန္ဒေယိ။အဘယ်သို့ကြံသ
နည်း။ဂဏေန။ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။သဒ္ဓိံ။တကွ။ယုဒ္ဓနာမ။စစ်ထိုးခြင်းမည်
သည်ကား။ဘာရိသံ။ဝန်လေး၏။ ဧကောပိ။တခုလည်းဖြစ်သော။မောစာဗ္ဗ
ဟာရောနာမ။အချည်းနှီးစစ်ထိုးခြင်းမည်သည်။နတ္ထိ။မရှိ။ဧကနဝိ။အဘယ်
မည်သော။ ပဏ္ဍိတေန။ပညာရှိနှင့်။ သဒ္ဓိံ။တကွ။မန္တေတွာ။တိုင်ပင်၍။က
ရောန္တော။ပြုသည်ရှိသော်။ နိရပချာဓော။ အပြစ်မရှိသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်
သနည်း။ သတ္တာရာ။မြတ်စွာတရားနှင့်။ သဒိသော။တူသော။ ပဏ္ဍိတော။
ပညာရှိသည်။နတ္ထိ။မရှိ။သတ္တာစာသုရားသခင်သည်လည်း။ အဝိဒ္ဓုရေ။မနိုး
မှဝေးသောအရပ်၌။ ဓုရဝိဟာရေ။အပြီးဖြစ်သောကျောင်း၌။ ဝသတိ။ခန

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊

၃၅၆

၉

တော်မူ၏။ ယခုယခုအဟံ့ငါသည်။ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ ပုစ္ဆာမီး
 မေးလျှောက်အုံးမေးငါအား။ ကောမီးတရံတရသောအကျိုးသည်။ သစေ
 ဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘုဏ္ဏိ၊
 ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အနတ္ထေ၊
 အကျိုးမီးပွါးမရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ တတ္ထ၊ ထိုစစ်ထိုး
 ရာသို့၊ ဂတေန၊ သွားခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝက္ခတိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ သော၊ ထိုအခါတသတ်မင်းသည်၊ ဝဿကာရံ၊
 ဝဿကာရံအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ပေသေတိ၊ ဝေ၏၊ ပြာဟ္မ
 ဏော၊ ဝဿကာရံပုဏ္ဏားသည်၊ ဝန္တံ၊ သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအခါတသတ်မင်း၏ဝဇ္ဇိမင်းတို့အား စစ်ထိုးလို
 သောအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အထခေါ ရာဇာ(၇)အာပါဒေဿာမိဝဇ္ဇိတိ၊ အထခေါ ရာဇာ(၈)အာပါ
 ဒေဿာမိဝဇ္ဇိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဗိဇမာနောတိဇ္ဇေ၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ ဗိဇမာနောဟူသောဤပုဒ်၌၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
 ဝတ္တသိသေ၊ ဝတ်ကိုအရင်းပြုခြင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဗိဇတိ၊ ယပ်ခပ်၏၊ ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား၊
 ယိတံဝါ၊ ချမ်းခြင်းသည် သည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဘံဝါ၊ ပူခြင်းသည် သည်း
 ကောင်းနတ္ထိ၊ မိုးဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဝဿကာရံ
 ပုဏ္ဏား၏၊ ဝစန္ဒံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေန၊ ထိုဝဿကာရံပုဏ္ဏား
 ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အမန္တေတွာ၊ မတိုင်ပင်မူ၍၊ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မန္တေထုကာမော၊ တိုင်ပင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိန္တိ
 တေအာနန္ဒသုတန္တိ အာဒိ၊ ကိန္တိ တေအာနန္ဒသုတံအစရှိသောစကားကို၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုကိန္တိ တေအစရှိသောဝါကျသည်၊ ဝတ္တတ္ထမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧကမိဒါဟန္တိ ဣဒံ၊ ဧကမိ
 ဒါဟံဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝဇ္ဇိနံ၊
 ဝဇ္ဇိမင်းတို့အား၊ ဣမဿဝဇ္ဇိသတ္တကဿ၊ ဤဝဇ္ဇိတိုင်သားမင်းသားတို့
 အားဟောအပ်သောအပရိဟာနိယတရား၏၊ ဒေသိတတာဝပ္ပကာသနတ္ထံ
 ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 အကရဏီယသတိ၊ အကရဏီယာဟူသည်ကား၊ အကတ္တဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်
 ကုန်၊ အဂ္ဂဟတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ကုန်၊ ဣတိအပဿံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

၃၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

အနက်တည်း၊ ယဒိဒန္တိယဒိဒန္တဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှ
 သာတည်း၊ ယုဒ္ဓဿာတိ၊ ယုဒ္ဓဿဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ကရုဏာဓိတ္တံ၊
 ကရုဏာအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဓါတည်း၊ အဘိဓမ္မံ
 ရှေးရှု၊ ယုဒ္ဓေန၊ စစ်ထို သဖြင့်၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညတြဥပ
 ယာပနာတိ၊ အညတြဥပယာပနာဟူသည်ကား၊ ဥပယာပနံ၊ ပျားယောင်း
 ခြင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥပယာပနာနာမ၊ ဥပယာပနာ မည်သည်ကား၊
 ဝိဝါဒေန၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံသဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထိအဿ
 ရထဟိညေသုဝဏ္ဏာဒိနိ၊ ဆင် ခြင်း ရထား ငွေ ရွှေ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပေ
 သေတွာ၊ ပို သစေ၍၊ သင်္ဂဟကရဏံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းကို
 ပြုခြင်းကည်း၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်
 ပံ့ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိသသေနေ၊ အကျွမ်း
 ဝင်သဖြင့်၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညတြိမိထုဘောဒါတိ၊ အညတြိမိထု
 ဘောဒါဟူသည်ကား၊ မိထုဘောဒံ၊ အချင်းချင်း တွဲပြားခြင်းကို၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ ဣမိနာ၊ ဤအညတြိမိထုဘောဒါဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အညမညဘောဒံ၊
 အချင်းချင်းတွဲပြားခြင်းကို၊ ကတွာမိ၊ ပြု၍လည်း၊ ဧတေ၊ ထိုလိန္တဝိမင်းတို့
 ကို၊ ဂဟေတုံ၊ ဗမ်းယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း ကုန်၏၊ ဣတိဣမံ
 အတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဣဒံ၊ ဤအညတြဥပယာပနံ
 အစရှိသောစကားကို၊ ပြောဟောသော၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကဿယ၊ စကား၏၊ နယံ၊ နည်းကို၊ သဘိတွာ၊ ရေး၍၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပြောဟောသော၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏား
 ၏၊ ဣမာယကဿယ၊ ဤစကားတော်ဖြင့်၊ နယလသတံ၊ နည်းခုနစ်သည်ကို၊
 နုဇာနာတိကိ၊ ပန၊ သိတော်မူသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
 အမေးတည်း၊ အာမဇနာတိ၊ ဩဝံသိတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
 ဝိသန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူလျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
 တည်း၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရံ၊ ဖြစ်သတတ်

မယားငါသည်။ အကထိတေဝိမေပသာအပ်သော်လည်း။ ကထိပါဟောန၊
 နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်။ ဂစ္ဆာသွား၍သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့
 ကို၊ဂဏှိဿန္တိ။ ဖမ်းယူကုန်လတ္တံ့။ ကထိတေပန၊ဟောအပ်သော်ကား။
 အသမဝ္ဗေ၊မညိညွတ်သည်တို့ကို။ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊တိဟိသံဝန္တရေ
 ဟိ။သုံးနှစ်တို့ဖြင့်၊ဂဏှိဿန္တိ။ ဖမ်းယူကုန်လတ္တံ့။ ဧတ္တကေဝိ၊ဤသုံးနှစ်မျှ
 နှစ်လည်း။ ဇိဝိတံ၊အသက်ရှင်ရခြင်းသည်။ ဝရေမေဝ၊မြတ်သည်သာသျှင်
 တည်း။ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဧတ္တကံ၊ဤသုံးနှစ်မျှ။ ဇိဝန္တော၊အသက်
 ရှင်ကုန်သောလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ ပတိဋ္ဌာဘူတံ၊တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 ဝုဠာ၊ကောင်းမှုကို။ ကရိဿန္တိ၊ပြုလျက်လတ္တံ့။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 ဝရေမေဝ၊ မြတ်သည်သာသျှင်တည်း။ အဘိနန္ဒိတွာတိ၊ အဘိနန္ဒိတွာဟူ
 သည်ကား၊ဗိက္ခန၊မိတ်ဖြင့်၊နန္ဒိတွာ၊နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာတိ၊အနု
 မောဒိတွာဟူသည်ကား။ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။
 ဣဒံဝေဒံ၊ဤအညတြဥပလာပနာအစရှိသောစကားကို၊ ယာဝအတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ သုဘာသိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာ ပောတော် မူအပ်သည် သာ
 တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝါစာယ၊စကားဖြင့်။ အနုမောဒိတွာ၊ဝမ်းမြောက်၍၊
 ပက္ကမိတိ၊ပက္ကမိဟူသည်ကား၊ရေညာ၊မင်း၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂတော
 သွား၏။ ရာဇာပိ၊အဇောတသတ်မင်းသည်လည်း။ တမေဝ၊ထိုဝဿကာရ
 ဝုဠာ၊ကိုပင်လျှင်၊ပေသေတွာ၊စေ၍၊သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသောလိစ္ဆဝိမင်းတို့
 ကို၊ဘိန္ဒိတွာ၊ခွဲ၍၊ဂစ္ဆာသွား၍။ အနုယဗျသနံ၊အကျိုးစီးပွားမရှိခြင်းပျက်
 စီးခြင်းသို့၊ပါပေသိ၊ရောက်စေ၏။

၃ တာဝိဒယ၊တာဝိယသုတ်၌၊အဘိဏ္ဍာသန္နိပါတာတိဣဒံ၊အဘိဏ္ဍာ
 သန္နိပါတာဟူသောဤစကားသည်။ ဝဇ္ဇိဝုတ္တကေ။ ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့အား
 ဟောအပ်သောအပရိဟာနိယတရားခုနစ်ပါး၌၊ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ဖွင့်ဆို
 အပ်ပြီးသည့်နှင့်တူသည်သာသျှင်တည်း။ ဣကေဝိ၊ဤဟောင်းတို့အားဟော
 အပ်သော အပရိဟာနိယတရား၌လည်း။ အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ အသန္နိပ
 တန္တော၊မစည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိသာသု၊အရပ်တို့၌၊အာဂတသာ
 သနံ၊ရောက်သောသေတင်းစကားကို၊ နသုဏန္တိ၊မကြားရကုန်၊ တ
 တော၊ ထိုသို့ မကြားရ ကုန်သောကြောင့်၊ အသုက ဝိဟာသေဝိမာ၊ ဤ
 မည်သော ကျောင်း အပိုင်းအခြားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာ
 ကုလား၊နှောင့်ရှက်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာ၊ ဥပုသ်

၃၆၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ပဝါရဏာတို့သည်၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ အသုကသို့ ဌာနေ၊ ဤမည်သော
အရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝေဇ္ဇကမ္မဒူတကမ္မဒါနိ၊ ဆေးကုခြင်းအမှု
တမန်အမှုအစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝိညတ္တိဗဟုလာ၊ ဝိညတ်
များကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုပ္ပဒါနာဒိဟိ၊ ပန်းပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဖိဝိတံ၊
အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော
အမှုအရာတို့ကို၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တေပါပဘိက္ခုဝိ၊ ထိုယုတ်မာသော
ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သံဇောသံ၊ သံဃာတော်သည်၊ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ရာသိဘူတာ၊ အပေါင်းအရ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဩသက္ကာပေန္တိ၊ ဆုတ်နစ် စေကုန်၏၊
အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ သန္နိပတန္တံ၊ စည်းဝေးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ တံ
တံပဝတ္တိ၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းကို၊ သုဏန္တိ၊ ကြားလေကုန်၏၊ တတော
ထိုသို့ကြားခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ပေသေတွားစေ
၍၊ သိခံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဥဇ္ဇံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥပေါသထ
ပဝါရဏာဒယော၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဝတ္တောပေန္တိ၊
တည်စေကုန်၏၊ မိစ္ဆာဖိဝါနံ၊ မှားသောအားဖြင့်အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်
သောရဟန်းတို့၏၊ ဝဿနဇ္ဇာနေ၊ နေရာအပေါ်၌၊ အရိယဝံသိကော၊ အရိယာဝံ
သတရားကိုဟောတတ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ပေသေတွားစေလွှတ်၍၊ အရိ
ယဝံသံ၊ အရိယာဝံသတရားကို၊ ကထာပေန္တိ၊ ဟောစေကုန်၏၊ ပါပဘိက္ခုနံ၊
ယုတ်မာကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဝိနယဓရေဟိ၊ ဝိနည်းရရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းကို၊ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏၊ ပါပဘိက္ခုဝိ၊ ယုတ်မာကုန်
သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့
သည်၊ ဝဂ္ဂဗန္ဓုနန၊ အပေါင်းအရ ဖွဲ့သဖြင့်၊ ဝိစရိဝုသုလည်လည်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှုသံ၊ ပိုက်၍၊ ဘိဇ္ဇိတွားတွဲပြား၍၊
ပလာယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသောဝကိဝဇ္ဇဝိက္ခဝေတိက္ခူ၊
အဘိဏ္ဍံသန္နိပါတအစရှိသောပဌမဝါကျ၌၊ ဝုဒ္ဓိဟာနိယော၊ ဤခြင်းယုတ်
ခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သမဂ္ဂါဝိအာဒိသုသမဂ္ဂါဉ်သို့အစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သေပနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စေတိယပ္ပနိဇ္ဇနုတ္တံဝါ၊ စေတိကိုသုတ်သင်ခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဗောဓိဓာနု ဥပေါသထာ ဝါရန္တာ နနတ္တံဝါ၊ ဗောဓိအိမ်
ဥပုသ်အိမ်ကို မိုးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကတိကာဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊
ဌပေတု ကာမတာယဝါ၊ ထားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊

၃၆၃

ကောင်း၊ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်၊ သန္နိပတတု၊ စည်းဝေးစေသ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေရိယာဝါ၊ စည်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ စာဏ္ဍိယာ
 ဝါ၊ ခေါင်းလောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာကောမ္ဘိတမတ္တာယ၊ တီးခတ်ကာ
 မှုဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ စိဝကမ္ဘံ၊ သင်္ကန်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ အမှု
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ပတ္တော၊ သပိတ်ကို၊ ပစိတဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်
 ၏၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နဝကမ္ဘံ၊ အမှုသစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခေပံ၊
 ယုံ၊ လွင့်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုတုန်သော၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီ
 အညွတ်၊ နသန္နိပတန္တိနာမ၊ စည်းဝေးသည်မည်ကုန်၊ ပန၊ ဗျုတ်ရိက်မှ
 တပါး၊ အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံကမ္ဘံ၊ ထိုသင်္ကန်းချုပ်
 ခြင်း၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်းအစရှိသော မိမိအမှုကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဝုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သန္နိပတတမိ၊ စည်းဝေးအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝုရိမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သန္နိပတတမိ၊ စည်းဝေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကပ္ပဟာရေ
 နေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္နိပတန္တော၊ စည်းဝေးကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ သန္နိပတန္တိနာမ၊ စည်းဝေး
 သည်မည်ကုန်၏၊ ပန၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသောအခြင်းအရာမှတပါး
 အညီအညွတ်ထသော အခြင်းအရာကို ဆိုပြီးအံ့၊ သန္နိပတိတာ၊ အညီ
 အညွတ်စည်းဝေးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဗိန္ဒန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ မန္တန္တတွာ၊
 တိုင်ပင်၍၊ ကတ္တမ္ဘံ၊ ပြုသင့်သောအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဧကတောဝ၊
 တပြိုင်နက် အားဖြင့် သာလျှင်၊ အဝုဋ္ဌဟန္တာ၊ မထကုန်သည် ရှိသော်၊
 သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ နဝုဋ္ဌဟန္တိနာမ၊ ထသည်မည်ကုန်၏၊ အပြစ်ကို
 ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မညီညွတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌိတသု၊ ထကုန်
 သောရဟန်းတို့တွင်၊ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဝန္တန္တိ၊ သွားကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောပိတ်
 အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဗာဇီရကထာဝ၊ အပ
 ဖြစ်သောစကားကိုသာလျှင်၊ သုဘာ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကပ္ပဟာရေ
 နေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌဟန္တာ၊ ထကုန်သည်ရှိသော်၊
 သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်၊ ဝုဋ္ဌဟန္တိနာမ၊ ထသည်မည်ကုန်၏၊ အပိစအပရော
 တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုဋ္ဌတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အသု
 ကဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသောအရပ်၌၊ ဝိဟာနုသိမာ၊ ကျောင်းအရံသည်၊

၃၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗညမင်း။

အာကုဿ၊ နှောင့်ရှက်၏၊ ဥပေါသထပုဝါရဏာ၊ ဥပုသ် ပဝါရဏာတို့
သည့်၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤအမည်ရှိသော အရပ်၌၊ ဝေဇ္ဇ
ကမ္မာဒိကာရကာ၊ ဆေးကုခြင်းအမှုအစရှိသည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပါပ
ဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဥဿန္နာ၊ များကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တေသံ၊
ထိုယုတ်မာသောရဟန်းတို့အား၊ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်
လတ္တံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ၊
ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝန္တိန္တပိ၊ သွားကုန်သော်လည်း၊ သမဂ္ဂါ၊
အညီအညွတ်၊ ဝဋ္ဌဟန္တိ၊ နာမ၊ သည်မည်ကုန်၏၊ ပရ၊ အညီအညွတ်ထ
သောအခြင်းအရာမှတစ်ပါးအညီအညွတ်သံဃာပြုဝဋ္ဌဟံကို စွဲတို့ကို ပြုသော
အခြင်းအရာကိုဆိုဦးအံ့၊ အာဂန္တုကံ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်သော ရဟန်းကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမံပရိဝေဏံ၊ ဤပရိဝုဏ်သို့၊ ယာဟိ၊ သွားလော၊ ဧတံပရိဝေ
ဏံ၊ ဤပရိဝုဏ်သို့၊ ယာဟိ၊ သွားလော၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်ကား၊ ကော၊
အဘယ်ရဟန်းနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ပတ်ကို၊ ကရောန္တပိ၊ ပြုကုန်
သော်လည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏပတ္တ၊ စိဝရကံ၊ ဟောင်းနွမ်း ဆွေးမြည့်သော
သပိတ် သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုဟောင်းနွမ်း
ဆွေးမြည့်သော သပိတ်သင်္ကန်းရှိသောရဟန်းအား၊ ဘိက္ခဝာရဝတ္ထေန၊
ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပရိယေသန္တာပိ၊ ရှာကုန်
သော်လည်းကောင်း၊ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား၊ ဂိလာနဿသန္တံ၊
သူနာဆေးကို၊ ပရိယေသမာနာပိ၊ ရှာကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဂိလာန
မေဝ၊ နာသောရဟန်းကိုပင်လျှင်၊ အသုကံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ပရိဝေဏံ၊
ပရိဝုဏ်ကို၊ ယာဟိ၊ သွားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ အတ္တေနာ
အတ္တေနာ၊ မိမိမိတို့၏၊ ပရိဝေဏေ၊ ပရိဝုဏ်၌၊ ပဋိဇ္ဇေန္တပိ၊ လုပ်ကျွေး
ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဩဝေယမာနကော၊
ဆုတ်နစ်သော၊ ဂန္တော၊ ကျင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ပညဝန္တံ၊ ပညာ
ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သံဝဏ္ဏန္တိ၊ ငြီးငြောက် ထောက်ပံ့ကုန်၏၊
တေန၊ ထိုပညာရှိသော ရဟန်းကို၊ တံဝန္တံ၊ ထိုပျောက်ပျက်လတ္တံ့သော
ကျင်းဝန်ကို၊ ဥက္ကံ၊ ပါပန္တောပိ၊ လေ့လာခြင်းအနက်ကို၊ ဖွင့်ခြင်း၏အစွမ်း

၂၆

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်။ ၃၆၅

ဖြင့်ပြီးမြောက်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံဃကရဏိယသနိ၊ သံဃာ၏ပြုသွယ်ကံတို့ကို၊ ကရောန္တိနာမ၊ ပြုသည်မည်ကုန်၏။ အပညတ္တန္တိ အာဒိ၊ အပညတ္တံဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သံအပ်၏။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ အဓိဋ္ဌိကံ၊ တရား၌မလျော်သော၊ ကတိကာဝတ္ထံဝါ၊ ကတိကာဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒံဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏန္တော၊ ယူကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အပညတ္တံ၊ ဘုရားမပညတ်အပ်သည်ကို၊ ပညပေန္တိနာမ၊ ပညတ်သည်မည်ကုန်၏။ ကေဝိယ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပုရောဏသန္တတဝတ္ထုသ္မိံ၊ ပုရောဏသန္တတဝတ္ထု၌၊ သာဝတ္ထိပသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဘိက္ခုဝိယ၊ ရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဥဇ္ဈံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာမဟုတ်သည်ကို၊ ဥဗ္ဗိနယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပညတ္တံ၊ ဘုရားပညတ်တော်မူအပ်သည်ကို၊ သမုန္တိန္တန္တိနာမ၊ ဖြတ်သည်မည်ကုန်၏။ ကေဝိယ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တဂဝဘိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဿသတပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍အနှစ်တရာရှိပြီးသော်၊ ဝေသာလိကာ၊ ဝေသာလီပြည်၌နေကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝိယ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ခုဒ္ဒ၊ ခုဒ္ဒကာ၊ ငယ်ကုန် အလွန် ငယ်ကုန်သော၊ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့ကို၊ သဇ္ဈိစ္စ၊ လွန်ကျူးသိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဏ္ဏမန္တာ၊ လွန်ကျူးကုန်သော၊ ယထာပညတ္တေသု၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ပညတ်တော်မူကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ နဝတ္တန္တိ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၊ ကာဝိယ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အသမိ ပုနဗ္ဗသုကာဝိယ၊ အသမိရဟန်း ပုနဗ္ဗသုကာရဟန်းတို့ကဲ့သို့တည်း၊ ပန၊ ဗျာဓိရိက်မှတပါးအနွယ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တထာ၊ ထိုဘုရားပညတ်အပ်သည်ကို ပညတ်ခြင်းအစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကရောန္တော၊ မပြုသောရဟန်းတို့သည်၊ အပညတ္တံ၊ ဘုရားမပညတ်အပ်သည်ကို၊ နပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကုန်၊ ပညတ္တံ၊ ဘုရားပညတ်တော်မူသည်ကို၊ နသမုန္တိန္တန္တိ၊ မဖြတ်ကုန်၊ ယထာပညတ္တေသု၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တန္တိနာမ၊ ကျင့်သည်မည်ကုန်၏။ ကာဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အေယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်

၃၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ရှိသော၊ ဥပသေနောဝိယ၊ ဥပသေနမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကာကဏ္ဍာ
 ကပုတ္တော၊ ကာကဏ္ဍကဏ္ဍိယားဖြစ်သော၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်
 ရှိသော၊ ယသောဝိယစ၊ ယသမထေရ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာ၊
 ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မဟာကဿပေါဝိယစ၊ မဟာကဿပမထေရ်
 ကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း၊ ဝုဒ္ဓိယေဝါတိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝဟူသည့်ကား၊ သီလာဒိ
 ဂုဏ်တိ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ၊ ပွားကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ နောပရိဟာနိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ထေရာတိ၊ ထေရာ
 ဟူသည့်ကား၊ ထိရတာဝပတ္တော၊ သာသနာတော်၌၊ ဖြိမြိသည်၏အဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန်သော၊ ထိရေတိ၊ ဖြိမြိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊
 ဂုဏ်တိ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ရတ္တိယော၊ ည၌တို့ကို၊ ဇာနိန္ဒြိ၊ သိ
 တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရတ္တည၊ ရတ္တညမည်ကုန်၏၊ တေ
 သံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့အား၊ ဝိရိ၊ ကြာမြင့်စွာသော၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရပဗ္ဗဇိတံ၊ ဝိရပဗ္ဗဇိတမည်
 ကုန်၏၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊ ဝိတိဋ္ဌာနေ၊ အဘအရာ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃာဝိတရော၊ သံဃာဝိတမည်ကုန်၏၊ ဝိတိဋ္ဌာ
 နေ၊ အဘအရာ၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဃံ သံဃာ
 ကို၊ ပရိဏေန္တိ၊ ရှုကံဆောင်ကုန်၏၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားတို့သည်၊ ဟုဝ္ဗော၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
 စေကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃပရိဏာယ
 ကမည်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်၊ တေသံ၊ ထို
 မထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား၊ သက္ကာရုဒ္ဓိနိ၊ အရိုအသေပြုခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို၊ နကဏေန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဩဝါဒတ္ထာယ၊ အဆုံးအမခံခြင်း
 ဌ၊ နေတယောဝါဇေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စကားချသို့၊
 နဝဋ္ဌန္တိ၊ မသွားကုန်း၊ တေဝိ၊ ထိုမထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်
 လည်း၊ တေသံ၊ ထိုသီတင်းငယ်ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊
 နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ ပဝေဏိကထံ၊ အစဉ်အဆက်မှဆောင်ရှက်အပ်သော
 စကားကို၊ နကဏေန္တိ၊ မပြောဆိုကုန်၊ သာဓုဘူတံ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့
 ရောက်စေသဖြင့် အနှစ်သာရယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဗောဇ္ဈာ
 ကောသလ္လသုတ်အစရှိသောစာရားဒေသနာကို၊ နသိက္ခာပေန္တိ၊ မသင်စေ
 ကုန်၊ တေ၊ ထိုသီတင်းငယ် ရဟန်းတို့သည်၊ တေဟိ၊ ထိုမထေရ်ကြီးဖြစ်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊ ၃၆၇

သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊စွန့်လွှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သီလဒီ
ဟိ၊သီလအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓေဟိစ၊တရားအစရှိမှလည်းကောင်း၊
သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အရိယဓနေဟိစ၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာတို့မှ
လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေမာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့မှ၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတပါး
အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေ၊အကြင်သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်၊တေသံ၊ထို
မထေရ်ကြီးဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား၊ သက္ကာရာဒိနိ၊ အရိအသေပြုခြင်း
အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
သွားကုန်၏၊တေသံ၊ထိုသီတင်းငယ်ရဟန်းတို့အား၊တေ၊ထိုမထေရ်ကြီး
ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊တက်အပ်၏၊ ဣတိ
အာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဩဝါဒံ၊အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တိ၊ပေးကုန်၏၊
ပဝေဏိကထံ၊အစဉ်အဆက်ဖြစ်သောစကားကို၊ ကဇေန္တိ၊ဟောကုန်
၏၊သာရုတူတံ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့ရောက်စေသဖြင့်အနှစ်သာတူယံဖြစ်
၍ဖြစ်သောဗောဇ္ဈာကောသလ္လသုတ်အစရှိသော၊ဓမ္မပရိယာယံ၊တရားဒေ
သနာတော်ကို၊ သိက္ခာပေန္တိ၊သင်စေကုန်၏၊ တေ၊သေဟံ၊တဆဲ့သုံးပါး
ကုန်သော၊ရတင်္ဂေဟိ၊ရတင်အကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဒသဟိ၊ဆယ်
ပါးကုန်သော၊ကထာဝတ္ထု၊ဟိ၊ကထာဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊အနုသာ
သန္တိ၊ဆုံးမကုန်၏၊ တေ၊ထိုသီတင်းငယ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊တေ
သံ၊ထိုမထေရ်ကြီးဖြစ်သောရဟန်းတို့၏၊ ဩဝါဒေ၊အဆုံးအမ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊
တည်၍၊သီလဒီဟိ၊သီလအစရှိကုန်သော၊ဂုဏေဟိ၊ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ဝနုမာနာ
ပွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာမညတ္တံ၊ရဟန်းအဖြစ်တည်းဟူသောအရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ အနုပါဂုဏန္တိ၊အစဉ်ရောက်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ဤယာဝကီ
ဝဇ္ဇဘိက္ခဝဘိက္ခု၊အပညတ္တံနုပညပေသန္တိ အစရှိသောတတိယဝါကျ
၌၊ဟာနိဝုဒ္ဓိသော၊ ယုတ်ခြင်း ပွားခြင်းတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ် ကုန်၏၊
ခေဿ၊ထိုတဏှာအား၊ဝုနန္တ ဝေါ၊တဖန်ဘဝသစ်ကိုပေးခြင်းဟူသော၊
သီလံ၊အလေ့သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝုနန္တ ဝိကာ၊
ဝုနန္တဝိကာ မည်၏၊ ဝုနန္တ ဝဒါယိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပေးတတ်
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿပေါ
နောန္တဝိကာယ၊ ထိုတဖန် ဘဝသစ်ကို ပေးတတ်သော တဏှာ၏၊ နဝ
သံဂစ္ဆိသန္တိတိဧတ္ထ၊ နဝသံဂစ္ဆိသန္တိဟူသောဤပါဌ၌၊ ယေ၊အကြင်
ရဟန်းတို့သည်၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့၏၊ ကာ

၃၆၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ရေကား အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးတို့၏၊ ပံဒါနုပဒိ
ကာ၊ ဗဝါး ခြေထပ် လိုက်တတ်ကုန်သည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဂါမတော၊
ရွာမှ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်၊
တဿ၊ ထိုတဏှာ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ နာမ၊ လိုက်သည်မည်ကုန်
၏၊ ဣတေ၊ ဤလေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ကြောင့် ဒါယကာတို့၏ ဗဝါးခြေ
ထပ်လိုက်တတ်သောရဟန်းမှ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊
ထိုတဏှာ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုယာဝ
ကိဝဉ္စဘိက္ခဝေဘိက္ခု အစရှိသောပဉ္စမဝါကျ၌၊ ဟာနိဝုဒ္ဓိယော၊ ယုတ်ခြင်း
ပျားခြင်းတို့သည်၊ ပါကဋ္ဌာယေ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာ
ရညကေသုဘိ၊ အာရညကေသုဟူသည်ကား၊ ပဉ္စမနုသတိကပစ္ဆိမေသု
ယုတ်စွအဆုံးကုလလေးတာဝါးရာရှိကုန်သော၊ သာပေက္ခာတိ၊ သာပေက္ခာ
ဟူသည်ကား၊ သာယယားငွေခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ ဂါမန္တသေ
နာသနေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ အပ္ပေတွာပိ၊ ဝင်စား၍လည်း၊
တတော၊ ထိုဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတမတ္တော၊ ထကာမျှဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဣတ္ထိပုရိသဒါ
ရေက ဒါရိကာဒိ သဒ္ဓံ၊ မိန်းမ ယောကျ်ား သတို့သားငယ် သတို့သမီးငယ်
အစရှိသည်တို့၏အသံကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏၊ တေန၊ ထိုမိန်းမ ယောကျ်ား
သတို့ သားငယ် သတို့ သမီးငယ် အစရှိသည်တို့၏ အသံကို ကြားခြင်း
ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရွာနီးကျောင်း၌နေ၍ ဈာန်ဝင်စားသောရဟန်းအား၊
အဓိဂတဝိသေသောပိ၊ ရအပ်သောဈာန်အထူးသည်လည်း၊ ဟာယတိ
ယေဝ၊ ယုတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အရညသေနာသနေ၊ တောကျောင်း၌၊
နိဗ္ဗာယိတွာ၊ အိပ်၍၊ ပဋိဗုဒ္ဓမတ္တော၊ နိုးကာမျှဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သိဟဗျုဒ္ဓ
မောရာဒီနံ၊ ခြင်္သေ့ ကျား ဥဒေါင်း အစရှိသည်တို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သု
ဏ္ဍာတိ၊ ကြား၏၊ ယေန၊ အကြင်ခြင်္သေ့ ကျား ဥဒေါင်း အစရှိသည်တို့၏
အသံကိုကြားခြင်းကြောင့်၊ အရညပီတိ၊ တော၌ဖြစ်သောပီတိကို၊ ပဋိ
လဘိတွာ၊ ရှေးတမကထိုပီတိကိုပင်လျှင်၊ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊
အဂ္ဂမလေးမြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါမန္တသေနာသနေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊ ဈာနံ၊
ဈာန်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နဘိက္ခုတော၊ နေသောရဟန်းထက်
အရညတော၌၊ နိဗ္ဗာယမာနမဝ၊ အိပ်မွေ့ သောရဟန်းကိုသာလျှင်၊ ပသံ
သဘိ၊ ပြီးမှန်းတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဝအတ္တဝသံ၊ ထိုအကျိုး
ထူးကိုပင်လျှင်၊ ပဋိဥ္စာ၊ ပဋိဥ္စာ၍၊ အာရညကေသု သေနာသနေသု သာပေက္ခာ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊ ၃၆၉

ဘဝိဿန္တိတိ၊ အာရုညကောသု သေနာသနေသု သာပေက္ခာ ဘဝိဿန္တိ
ဟူ၍၊ အာဘ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပစ္စတ္တံယေဝ သတိံ ဥပတ္ထပေဿန္တိတိ၊
ပစ္စတ္တံယေဝ သတိံ ဥပတ္ထပေဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပတ္ထပေဿန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့
ပေသလသတိ၊ ပေသလသဟူသည်ကား၊ ဝိယသိလသ၊ ချစ်အပ်သောသိလ
ရှိကုန်သော၊ ဣဝေါ၊ ဤသတ္တမဝါကျ၌လည်း၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံး
တော်ရဟန်းတို့၌၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ အနိစ္ဆန္တံ၊ အလိုမရှိကုန်သော၊
နေဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်၊ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါခြင်းမရှိကုန်
သည်၊ အပ္ပသန္နံ၊ မကြည်ညိုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်လာကုန်သော၊ သမ္ပတ္တတိက္ခန္တံ၊ ရောက်လာသော
ရဟန်းတို့အား၊ ပစ္စုပ္ပန်မန ပတ္တ ဗီဝရပ္ပဋိဂ္ဂဟဏ အာသနပညာပနတာလ
ဝဏ္ဏဂ္ဂဟဏာဒီနိ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း သပိတ် သင်္ကန်းကို ငှင်းယူခြင်း
နေရာခင်းခြင်း ယပ်ခပ်ခြင်းကို ယူခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ နကရောန္တိ၊
မပြုကုန်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့အား၊ အဝဇ္ဇော
ကျေးဇူးမဲ့သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ အသုကဝိဟာရဝါသိနော၊ ဤမည်
သောကျောင်း၌နေကုန်သော၊ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
တရားမရှိကုန်၊ အပ္ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိကုန်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊
ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်လာသောရဟန်းတို့အား၊ ဝတ္တပ္ပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်
ကိုလည်း၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဇ္ဇော၊ ကျေးဇူးမဲ့သည်၊
ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏၊ တံ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟာရန္တိ၊ ရေနေ၊ ကျောင်းတံခါးဖြင့်၊ ဝန္တိန္တံ၊ သွား
ကုန်သော်လည်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ နပ္ပဝိသန္တိ၊ မဝင်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အ
နာဂတာနံ၊ မလာရောကုန်သေးသောရဟန်းတို့၏၊ အနာဂမနမေဝ၊ မလာ
ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂတာနံ၊ လာရောကုန်ပြီးသော
ရဟန်းတို့၌၊ ဗာသုဝိဟာရေ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိ
သော်လည်း၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ အာဂ
တာ၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗိဇ္ဇန္တု၊ ကြံ၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်၊ အပ္ပာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့နေအံ့ဟူ၍လာကုန်သော်လည်း၊ ဣမေသံ၊ နေဝါသိကာ
နံ၊ ဤကျောင်းနေရဟန်းတို့၏၊ ဣမိနာဝနိဟာရေန၊ ဤသို့သောအကျင့်ဖြင့်
သာလျှင်၊ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းသည်၊ ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊ နည်း၊ ဣတိ၊

၃၇၀ ဆဂိုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဤသို့၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ သောဝိဟာရော၊ ထိုကျောင်းသည်၊ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အနာဝါသောဝ၊ နေရာမဟုတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုတပါးသောရဟန်းတို့၏ နေရာမဟုတ်ခြင်းကြောင့်၊ နေဝါသိကာ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်၊ သီလဝန္တနံ၊ သီလရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ အလတန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကင်္ခါဝိနောဒကံဝါ၊ ယုံမှားသကဲ့သို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာစာရသိက္ခာပကံဝါ၊ အကျင့် သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ မရရဓမ္မသဝနံဝါ၊ ချိုမြိန်သာယာသောတရားကိုကြားနာရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နလတန္တိ၊ မရကုန်၊ တေသံ၊ ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့အား၊ အဂ္ဂဟိတဓမ္မဂ္ဂဟဏံ၊ မသင်ယူအပ်သော ပရိယတ်တရားကို သင်ယူခြင်းသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟိတသန္တာယကရဏံ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသော ပရိယတ်တရားကို သရဇ္ဈာယံခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းတို့အား၊ ဟာနိယေဝ၊ ယုတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ပွားခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတစ်ပါး အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သည်၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဂတာနံ၊ လာရောက်ကုန်ပြီးသော၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ပစ္စုပ္ပန်နာဒိန္နိ၊ ခရီးပြီး ကြိုဆိုခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရောက်လာသော အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ပဓိသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနာဒေန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏၊ မရရဓမ္မသဝနံ၊ ချိုမြိန်သာယာသောတရားကိုကြားနာရခြင်းကို၊ လတန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဒေတေ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုကျောင်းနေရဟန်းတို့အား၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်၊ ဥဂ္ဂန္တတိ၊ တက်၏၊ အသုကဝိဟာရေ၊ ဤမည်သောကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဝတ္တသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ သင်္ဂါဟကာ၊ ပြီးမြောက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်၊

၂၇

ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တကံဇ္ဇိ၊ တံ၊ ထိုကျော်စောသော အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နုရတောပိ၊ ခင်းသောအရပ်မှလည်း၊ အာဂန္တန္တိ၊
 လာကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရောက်လာသော ဧည့်သည် ရဟန်းတို့အား၊ နေဝါ
 သိကာ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ကရောန္တိ
 ပြုကုန်၏၊ သဒိပံ၊ အနီးသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဝုဇ္ဈတရံ၊ သီတင်းကြီးသော၊
 အာဂန္တုကံ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိသီဒန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊
 နဝကတရေသာ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်သောအာဂန္တုကရဟန်း၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံ၌၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝိ
 ဟာရေး၊ ဤကျောင်း၌၊ ဝသိဿထ၊ နေကုန်လတ္တံ့လော၊ ဂမိဿထ၊ သွား
 ကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့၊
 ဣသိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ သပ္ပာယ်၊
 ဝေဇျာဏ်ပတ်၏၊ ဘိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို၊ သုလဘာ၊ လေ့ငယ်၏၊ ဣသိအာဒိနိ၊ ဤသို့
 အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နဒေန္တိ၊ မပေး
 ကုန်၊ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်း၌ ရဟန်းသည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
 တဿ၊ ထိုရောက်လာသောဝိနည်း၌ ရှိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝိန
 ယံ၊ ဝိနည်းကို၊ သဏ္ဌာယန္တိ၊ သရဏ္ဌာယ်ကုန်၏၊ သုတ္တန္တံ၊ ခရီးရော၊ သုတ္တန်
 အစရှိသည်ကိုဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
 တဿ၊ ထိုသုတ္တန်အစရှိသည်ကိုဆောင်သော အာဂန္တုက ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ တံတံဓမ္မံ၊ ထိုထိုသုတ္တန်အစရှိသောပရိယတ်တရားကို၊
 သဏ္ဌာယန္တိ၊ သရဏ္ဌာယ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားရှိသော ကျောင်းနေ
 ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂန္တုကတ္ထရာနံ၊ အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သောမထေရ်
 တို့၏၊ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဣတွာ၊ တည်၍၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါဟိ၊ ပဗ္ဗိသန္တိဒါတို့
 နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏန္တိ၊ ရှောင်ကုန်၏၊
 အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧကံ၊ နေဒိဝသာနိ၊ တရက်နှစ်ရက်
 တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်သည်၊ အဋ္ဌာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့တရက်နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံးနေအံ့ဟု
 လာကုန်သော်လည်း၊ ဣမေသံ၊ ဤကျောင်းနေ ရဟန်းတို့၏၊ သုခသံဝါ
 သတာယ၊ ချမ်းသာသော ပေါင်းတော်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသ
 ခ္ခါဒသဝဿာနိ၊ သယ်နှစ်ဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိဋ္ဌာ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝတ္တာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ယောက်ဝဠတိက္ခဝေတိက္ခု၊ ပစ္စတ္တဉာဏသတိ ဥပဋ္ဌပေဿန္တိ၊ အစရှိသော

၃၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

သတ္တမဝါကျ၌၊ ဟာနိဝုဒ္ဓိယောယုတ်ခြင်းပွားခြင်းတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကမ္မာရာမာတိဣမိနာ၊ ကမ္မာရာမာဟူသော၍ပါ၌ဖြင့်၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ စိဝရကမ္မကာယဗန္ဓန ပရိဿာဝနဓမ္မကရဏ သမန္တနိပါဒကထလိကာဒိနေဝ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်း အမှုခါးပန်းရေစစ်ဓမ္မကရိဏ်တမြက်ဆုပ်ခြေပွတ်အိုးခြင်းစသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပဋိက္ခပေါ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ပန၊ ဗျာဘိရိက်မှတပါးအနွယကိုဆိုဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုသင်္ကန်းချုပ်ခြင်းအစရှိသောအမှုတို့ကို၊ ကရဏဝေလ္လာယေဝ၊ ပြုသင့်သောအခါ၌သာလျှင်၊ တောနိ၊ ထိုသင်္ကန်းချုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဥဒ္ဓေသဝေလ္လာယ၊ ပါဠိသင်သောအခါ၌၊ ဥဒ္ဓေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ သဇ္ဈာယဝေလ္လာယ၊ သရဇ္ဈာယ်သောအခါ၌၊ သဇ္ဈာယတိ၊ သရဇ္ဈာယ်၏၊ စေတိယင်္ဂဏဝတ္ထဝေလ္လာယ၊ စေတိပြင်၌ဝတ်ကိုပြုသင့်သော အခါ၌၊ စေတိယင်္ဂဏ၊ စေတိပြင်၌၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မနသိကာရဝေလ္လာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းသောအခါ၌၊ မနသိကာရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကမ္မာရာမောနာမ၊ အမှု၌မွေ့လျော်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထိဝဏ္ဏပုရိသဝဏ္ဏာဒိဝသေန၊ မိန်းမ၏အဆင်း ယောဂျား၏အဆင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အလ္လာပသလ္လာပံ၊ အစ၌ပြောဟောခြင်းအဖန်တလဲလဲ ပြောဟောခြင်းကို၊ ကရောန္တောယေဝ၊ ပြုလျက်သာလျှင်၊ ခုတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ ဧပဉ္စပေး၍သို့သဘောရှိသော၊ ဘသေ၊ စကား၌၊ ပရိယန္တကာရိ၊ အပိုင်းအခြားကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘသေ၊ ကမ္မာရာမောနာမ၊ စကားပြောဟောခြင်း၌ မွေ့လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ပန၊ ဗျာဘိရိက်မှတပါးအနွယကိုဆိုဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ခုတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတိ၊ ဟော၏၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေ၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အပ္ပဘသေ၊ နည်းသော စကားရှိသည် သာလျှင်၊ ဘသေ၊ စကား၌၊ ပရိယန္တကာရိယေဝ၊ အပိုင်းအခြားကိုပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သန္တိပတိတာဝနံဝေါဘိက္ခဝေ နွယံကရုဏ်ယံဓမ္မိဝါကထာ အရိယောဝါတုဗျာ

ဘာဝေါတိ၊ သန္နိပတိတာနံ ဝေါဘိက္ခဝေ နန္ဒယံ ကရဏိယံ ဓမ္မိဝါကထာ အရိယောဝါတုဏှိဘာဝေါဟူ၍။ ဝုတ္တတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ဓမ္မိ၊ အပ္ပိစ္ဆ ကထာ အစရှိသော ဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုတရားကိုမှီသော၊ ကထာဝါ၊ စကားသည်လည်းကောင်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ တုဏှိဘာဝေါဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နန္ဒယံ၊ နှစ်ပါးသော၊ ကရဏိယံ၊ ပြုခွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိန္ဒောပိ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ နိဿိန္ဒောပိ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ထိနမိန္ဒါဘိဘူတော၊ ထိနမိန္ဒသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိန္ဒါယတိမေဝ၊ အိပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိန္ဒါရာမောနာမ၊ အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတစ်ပါး အနွယကိုဆိုပြီးအံ့။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ ကရဏိယာယဂေလရညန၊ ကရဏိယ၏နာကျင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဘဝဂံ၊ ဘဝင်သို့၊ ဩတရတိ၊ သက်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိန္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဘိဇာနမဟံ အဂ္ဂိဝေဿန (ပ) နိန္ဒိဩက္ကမန္တောတိ၊ အဘိဇာနမဟံ အဂ္ဂိဝေဿန (ပ) နိန္ဒိဩက္ကမန္တော ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ အဆုံးဖြစ်သောလ၌၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်လ၌၊ ပိဗ္ဗာပါတပ္ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲပြီးသော်၊ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်သော၊ သံဃာမ္ပိ၊ ဒုကုဋ်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊ လက်ျာနံတောင်းဖြင့်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေဝ၊ အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နိန္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမန္တော၊ ရောက်သည်ကို၊ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧကဿ၊ တယောသောရဟန်းအား၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော အဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဦန္တံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော အဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော အဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့အစရှိ

သည်ဖြင့်၊ သံသယောဝရောဒောသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟာရေ၊ နေ၏၊
 ကေကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ အသောဒံ၊ သာယာခြင်းကို၊ နုလ
 ဘတိ၊ မရ၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ဂဏိကာရာမော၊ အပေါင်းအဖော်၌
 မွေ့လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဗျုတ်တိရိက်မှတစ်ပါး
 အနုယာဏ်ဆိုပြီးအံ၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣရိယာ ပထေသု၊ ဣရိယာပုတ်တို့၌၊ ကေကောဝ၊ တယောက်
 အထည်းတည်း သာလျှင်၊ အသောဒံ၊ သာယာခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
 အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ဂဏိကာရာမော၊ အပေါင်းအဖော်၌မွေ့လျော်
 သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အသန္တသမ္ဘာဝနိစ္ဆာယ၊ မိမိ၌
 ထင်ရှားမရှိသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကိုထင်ရှားပြခြင်းအလျှ်း၌၊ သန္တော
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒုသိယာ၊ သိလမရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပါ
 ဝိစ္ဆာနာမ၊ ပါဝိစ္ဆာရဟန်းတို့မည်ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊
 ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ စတုသု၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုတ်တို့၌၊ သဟ၊ တကွ၊ အယန
 တော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပါပါ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ တန္နိန္ဒတပေါဏတပုတ္တ
 ရတာယ၊ ထိုယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း၌ညွတ်သည်ယုတ်မာသောအ
 ဆွေခင်ပွန်း၌ကိုင်းသည် ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်း၌ ရှိင်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပေသု၊ ယုတ်သောသူတို့၌၊ သံပဝင်္ကာ၊ ညွတ်ခြင်းတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပါပမိတ္တာနာမ၊ ပါပမိတ္တာမည်ကုန်
 ၏၊ ပါပသဟာယာနာမ၊ ပါပသဟာယာမည်ကုန်၏၊ ပါပသံပဝင်္ကာနာမ၊ ပါ
 ပသံပဝင်္ကာမည်ကုန်၏၊ ဩရမတ္တကေနာတိ၊ ဩရမတ္တကေန ဟူသည်
 ကား၊ အဝရမတ္တကေန၊ ယုတ်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အပုမတ္တက
 န၊ အနည်းငယ်သော၊ အန္တရာတိ၊ အန္တရာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပတွာဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်၊ ဧတ္တန္တရေ၊ ဤအရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့မရောက်မီအကြား၌၊ ဝေါသာနန္တိ၊ ဝေါသာနံဟူသည်ကား၊ ပရိ
 နိဗ္ဗိတာဘာဝံ၊ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောသိလ၏စင်
 ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ အလံ၊ တံပြီးအုတ်၊ ဤသို့၊ ဩသက္ကနံ၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းသို့
 အုဒံ၊ အယံ၊ အဓိပ္ပာယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်မျှလောက်၊ သိလပါရှိသူဦး၌နုသောတာပန္န
 ဘာဝါဒိနံ၊ သိလ၏စင်ခြင်း ဈာန် သောတာပန် အဖြစ်အစရှိသည်တို့တွင်၊
 အညတြမတ္တကေန၊ တစ်ပါးပါးမျှဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊ ဆုံးခြင်းသို့၊ နုသမိပဇ္ဇိသန္တိ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၃-ဝဇ္ဇိသတ္တကဝဂ်၊

၃၂၅

မရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ၊ လောက၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝုဒ္ဓိ
ယေဝ၊ ပွားခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း
သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤအဓိပ္ပါယ်သည်၊
ဝုတ္တံဝုတ္တာဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အနိစ္စသညာဒယော၊ အနိစ္စသညာအစရှိ
သည်တို့သည်၊ အနိစ္စာနုပဿနာဒိတိ၊ အနိစ္စဟုရှုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ပညာအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဟဂတသညာ၊ တကွဖြစ်သော သညာတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သံဃာကိစ္စာနံ၊ သံဃာ
ကိစ္စတို့ကို၊ နိတ္ထရဏေန၊ ထုတ်သဖြင့်၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကုံး၊ ဝဟန္တိ၊ ရှက်ဆောင်
တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာရဝါဟိနော၊ ဝန်ကုံးဆောင်ကုန်
၏၊ တေတေနပညာယိဿန္တိတိ၊ တေတေနပညာယိဿန္တိဟူသည်ကား၊
တေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏၊ ထေရောဝါနုရူပေ
န၊ မထေရ်၏ အဖြစ်အားလျောက်ပတ်သော၊ တေနကိစ္စေန၊ ထိုကိစ္စဖြင့်၊
ပညာယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့၊ တေယောဂံအာပဇ္ဇိဿန္တိတိ၊ တေ
ယောဂံအာပဇ္ဇိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လ အားထုတ်ခြင်းသို့၊
အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ သယံ၊ မိမိတို့သည်၊ တာနိကိစ္စာနိ၊ ထို
ကိစ္စတို့ကို၊ ကာဝု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ ၊

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဘိက္ခုဒဿနံဟာပေတိတိ၊ ဘိက္ခုဒဿနံဟာ
ပေတိဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒဿနာယ၊ ဖူး
မြင်ခြင်းငှါ၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ၏၊ အဓိဝေါလေတိ၊
အဓိဝေါလေဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသီလဒသသီလသင်္ခါ၊ တေ၊ ပဉ္စသီလဒသ
သီလဟုဆိုအပ်သော၊ ဥတ္တမသီလ၊ မြတ်သောသီလ၌၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓိတိ၊
ဣတောဗဟိဒ္ဓါ ဟူသည်ကား၊ ဣမေဌာသာသနာ၊ ဤသာသနာ တော်မှ၊
ဗဟိဒ္ဓါးအပ၌၊ ဒက္ခိဏေယျံဂဝေသတိတိ၊ ဒက္ခိဏေယျံ ဂဝေသတိဟူ
သည်ကား၊ ဒေယျမေဗုဒ္ဓိဂ္ဂါဟကေး၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာ
၏၊ တတ္ထစုပ္ပကာရံကရောတိတိ၊ တတ္ထစုပ္ပကာရံ ကရောတိ ဟူသည်
ကား၊ တေသံဗဟိဒေတိတ္ထိယာနံ၊ ထိုသာသနာတော်မှအပဖြစ်သောတိတ္ထိ
တို့အား၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူငြီး၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒေ

၃၇၆

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

တိ၊ပေးလှူ၏။သေသံ၊ကြွင်းသောစကားရပ်အဆုံးအဖြတ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အဆုံးရံသောဝါကျတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင် နဝမသုတ် အပြီးတည်း။ ။

တတိယော၊သုံးခုမြောက်သော၊ဝဇ္ဇိသတ္တဝဂ္ဂေါ၊ဝဇ္ဇိမင်းသားတို့အား
ဟောအပ်သော ခုနစ်ပါးသော တရားတို့၏ အပေါင်း အရကို ဆိုရာဖြစ်
သောဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၄-ဒေဝတာဝဂ်။

၅ စတုတ္ထဿ၊စတုတ္ထဝဂ်၏။ ပဉ္စမေ၊ပဉ္စမသုတ်၌၊ ဒုဒ္ဒဒန္တိ၊ဒုဒ္ဒဒံဟူ
သည်ကား၊ဒုပ္ပရိစ္ဆဇံ၊စွန့်နိုင်ခဲ့သော၊မဟာရဟံ၊မြတ်သောသူတို့အားထိုက်
သော၊ဝ၊ဇ္ဇာကံ၊ဥစ္စာကို၊ဒုက္ကရံကရောတိတိ၊ဒုက္ကရံကရောတိဟူသည်ကား
ကာတုံးပြုခြင်း၌၊အသုကရံကမ္ဘံ၊ပြုခြင်း၌မလွယ်သောအမှုကို၊ကရောတိ
ပြု၏၊ဒုက္ခမံခမတိတိ၊ဒုက္ခမံခမတိဟူသည်ကား။ သဟာယဿ၊အပေါင်း
အပေင်၏၊အတ္တဿ၊အကျိုး၌၊ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊သည်းခံနိုင်ခဲ့သောအရာကို၊
အဓိဝါသေတိ၊သည်းခံ၏။ ဂုယုဿအာဝိကရောတိတိ၊ဂုယုဿအာဝိက
ရောတိဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဂုယံ၊လျှို့ဝှက်အပ်သောအမှုကို၊
တဿ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းအား။ အာဝိကရောတိ၊ထင်စွာပြု၏။ ဂုယုဿ
ပရိဂုဟတိတိ၊ ဂုယုဿပရိဂုဟတိဟူသည်ကား။ တဿ၊ထိုအဆွေခင်
ပွန်း၏၊ဂုယံ၊လျှို့ဝှက်အပ်သောအမှုကို၊အညေသံ၊တပါးသောသူတို့အား၊
နာမိက္ခတိ၊ မကြား။ ဝိဏောနာတိမညတိတိ၊ ဝိဏောနာတိမညတိဟူသည်
ကား၊တဿ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းအား။ ဘောဂေ၊စည်းစိမ်သည်။ ဝိဏော၊
ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေနဝိဏောန၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
တံ၊ထိုအဆွေခင်ပွန်းကို၊နာတိမညတိ၊မထေမဲ့မြင်မပြု။ တသ္မိံ၊ထိုစည်း
စိမ်ဥစ္စာကုန်ပြီးသော အဆွေခင်ပွန်း၌၊ဩမာနံ၊အပသုတ်အားဖြင့်အောက်
မေ့ခြင်းကို၊ အတ္တနိစ၊မိမိ၌လည်း။ အတိမာနံ၊ အလွန်အားဖြင့်အောက်
မေ့ခြင်းကို၊နကရောတိ၊မပြု။ ။

၆ ဆဝဇ္ဇ၊ဆဋ္ဌာသုတ်၌၊ ဝတ္တာတိ၊ ဝတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝစနကုသ
လော၊ဆိုဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော စကား၌ လိမ္မာသည်။ ဝစနက္ခမောတိ၊
ဝစနက္ခမောဟူသည်ကား၊ဝစနံ၊ဆိုဆုံးမကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊ခမတိ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၄-ဒေဝတာဝဂ်၊

သည်းခံနိုင်၏၊ နိဗ္ဗာန်ပေးအပ်သော၊ ဩဝါဒ်၊ အဆုံးအမကို၊ ကရောတိ၊ လိုက်နာ၏၊ ဂန္ထိရန္တိ၊ ဂန္ထိရုံဟူသည်ကား၊ ဂုဗ္ဘံရဟသံ၊ ဣ၊ ၄၀၀ အပ်သော၊ ဈာနနိဿိတံ ဝိပဿနာ မဂ္ဂ ဗလ နိဗ္ဗာန နိဿိတံ၊ ဈာန်ကိုမှီသော စကား၊ ဝိပဿနာမဂ်ဒါလ်နိဗ္ဗာန်ကိုမှီသောစကားဟုဆိုအပ်သော၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဣဒံမေစေတသောဝီနတ္တန္တိ၊ ဣဒံမေစေတသောဝီနတ္တံ ဟူသည်ကား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ လီနတ္တေ၊ တွန့်တိုသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ လီနတ္တေ၊ တွန့်တိုသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာသဘာဝတော၊ သဘာဝအား၊ လျော်စွာ၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ အတွင်းသဏ္ဌာန်၌၊ သံဝိတ္တံနာမ၊ တွန့်သောစိတ်မည်သည်ကား၊ ထိနမိဒ္ဓါနံဂတံ၊ ထိနမိဒ္ဓသို့အစဉ်လိုက်သော စိတ်တည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တံနာမ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်မည်သည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်တည်း၊ ဝေဒနာတိအာဒိနိ၊ ဝေဒနာဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ကို၊ ပပဉ္စမူလဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပပဉ္စ တရား၏ အကြောင်း၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သုခဝသေန၊ သုခဝေဒနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဏှာပုပ္ဖတ္တိတော၊ တဏှာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ သညာ၊ သညာသည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိဘူတာရမ္ပဏေ၊ မလင်ရှားသော အာရုံ၌၊ ဒိဋ္ဌိ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဒိဋ္ဌိ၏ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် တည်း၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ မာနဿ၊ မာန၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဝိတက္ကဝသေန၊ ဝိတက်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနုပ္ပတ္တိတော၊ မာန၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ သပ္ပါယာသပ္ပါယေသုတိ၊ သပ္ပါယာသပ္ပါယေသုဟူသည်ကား၊ ဥပကာရာနုပကာရေသု၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောတရား ကျေးဇူးမပြုတတ်သော တရားဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကာရေဏံ၊ အကြောင်းကို၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော

၃၇၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒေဝတာဝဂ်၏အဖွင့်
ကိုဆိုရာစကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်
သော၊ ဒေဝတာဝဂ္ဂေါ၊ ဒေဝတာဝဂ်တည်း၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၅-မဟာယညဝဂ်၊

၁ ပဉ္စမဿ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဝိညာဏဌိတိယောတိ၊
ဝိညာဏ ဌိတိယော ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိ ဝိညာဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေ
ဝိညာဉ်၏၊ ဌာနာနိ၊ တည်ရာတို့တည်း၊ သေယျထာဝီတိသေသသန္ဓေ၊ သေ
ယျထာဝီဟူသော ဤသန္ဓါသည်၊ နိဒဿနတ္ထေ၊ ညွှန်ပြခြင်းဟူသောအနက်
၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတေ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ မနုဿာယထာ၊ လူတို့
ကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ အပရိမာဏေသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထဝါဠေသု၊ စကြာ
ဝဠာတို့၌၊ အပရိမာဏာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
တွင်၊ ဝတ္ထုသဏ္ဌာနာဒိဝသေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဧကသဒိဿ၊ တပြိုင်နက်တူကုန်သော၊ နွေနှစ်ယောင်သောသူတို့သည်
နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောအရပ်၌၊ ယေဝိဟိ၊
ယမကာတာတရော၊ အကြင်အစုံဖွားသောနောင်ညီတို့သည်လည်း၊ ဝတ္ထော
နဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌာနေနဝါ၊ သဏ္ဌာန်အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သဒိဿ၊ တူကုန်သည်၊ ပောဉ္စိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံပိ၊
ထိုအစုံဖွားသော နောင်ညီတို့၏လည်း၊ အာလောကိတ ဝိလောကိတ
ကထိတဟသိတဂမနဋ္ဌာနာဒိဟိ၊ တုရုတြညှိခြင်း တစောင်းတြညှိခြင်း
ပြောဟောခြင်း ရယ်မောခြင်း သွားခြင်း ရပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဝိသေသော၊ တူးသည်၊ ပောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ နာနတ္တကာယာတိ၊ နာနတ္တကာယတို့ဟူ၍၊
ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ပဋိသန္ဓိ
သညာ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သောသညာတို့သည်၊ တိဟေတုကာပိ၊ တိဟိတ်
ပဋိသန္ဓေ သညာ စေတသိက်နှင့်သည် လည်းကောင်း၊ ဗွိဟေတုကာပိ၊
ဗွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေသညာစေတသိက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အဟေတု
ကာပိ၊ သုဂတိ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေ သညာစေတသိက် တို့သည်လည်း

ကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ နာ
နတ္တသညိနောတိ၊ နာနတ္တသညိဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စေစဒေ
ဝါတိ၊ ဧကစ္စေစဒေဝါဟူသည်ကား၊ ဆကာမာဝစရဒေဝါ၊ ခြောက်ထပ်
သောကာမာဝစရနတ်တို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်ထပ်သော
ကာမာဝစရနတ်တို့တွင်၊ ကေသဗ္ဗိ၊ အချို့သောနတ်တို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်
သည်၊ နိလော၊ ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေသဗ္ဗိ၊ အချို့သောနတ်တို့၏၊
ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဝီတကာဒိဝဇ္ဈော၊ ရွှေသည်အစရှိသောအဆင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုကာမာဝစရနတ်
တို့၏၊ သညာ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့် ယှဉ်သော သညာတို့သည်၊ ဗွိဟေတုကာပိ၊
ဗွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သော သညာတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဟေတု
ကာပိ၊ တိဟိတ် ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သော သညာတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဟေတုကာ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနှင့် ယှဉ်သော
သညာတို့သည်၊ နတ္တိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဧကစ္စေစဝိနိပါတိကာတိ၊ ဧကစ္စေ
ဝိနိပါတိကာဟူသည်ကား၊ စတုအပါယဝိနိမုတ္တာ၊ လေးပါးသောအပါယ်
တုံမှလွတ်ကုန်သော၊ ဥတ္တရမာတာ၊ ဥတ္တရသတို့သား၏ အမိဖြစ်သော၊
ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမလည်းကောင်း၊ ဝိယင်္ဂီရမာတာ၊ ဝိယင်္ဂီရ သတို့သား၏
အမိဖြစ်သော၊ ယက္ခိနိ၊ ဘီလူးမလည်းကောင်း၊ ဗဿမိတ္တာ၊ ဗဿမိတ္တ
ဘီလူးမလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂုတ္တာ၊ ဓမ္မဂုတ္တဘီလူးမလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ
မာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသောဘီလူးမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝေမာနိကာ၊
ဗိမာန်ရှိကုန်သော၊ အညေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ ပေတာစ၊
ပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဝိနိပါတိကာအသု
ရာတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဩဒါကကာဠုမင်္ဂုရန္တဝိသာမဝဏ္ဏာဒိ
ဝသေနဓဝေ၊ ပြုသောအဆင်း မည်းသောအဆင်း၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်း
နှင့်တူသောအဆင်း၊ ရွှေသောအဆင်း၊ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကိသတ္ထုလရသဒိဃဝသေနစ၊ ကြိုတ်ခြင်း ဆူပြီးခြင်း
နိမ့်ခြင်းမြင့်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊
နာနာ၊ ထူးသည်၊ ဟေ၊ ဟိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ သညာပိယ၊ ပဋိသန္ဓေ
နှင့်ယှဉ်သောသညာကဲ့သို့၊ ဗွိဟေတုက တိဟေတုက အဟေတုကဝသေ
န၊ ဗွိဟိတ် ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သော သညာတိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သော
သညာ သုဂတိ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနှင့် ယှဉ်သော သညာတို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သညာပိ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သောသညာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ

၃၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုဝိနိပါတိကအသုရာမျိုးတို့သည်၊
ဒေဝါဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့၊ မဟောသက္ခါ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်
ကပဏမနူဿာဝိယ၊ အထီးကျန်သောလူတို့ကဲ့သို့၊ အပ္ပေသက္ခာ၊ တန်ခိုး
နည်းကုန်၏။ ဒုလ္လဘဃာသန္တာဒနာ၊ ရဲခဲသောအဝတ်အစားရှိကုန်သည်၊
ဒုက္ခပိဋိတာ၊ ဒုက္ခသည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟမန္တိ၊ နေကုန်၏။
ဧကစ္စေ၊ အချို့သောဝိနိပါတိကအသုရာမျိုးတို့သည်၊ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်
ပက္ခ၌၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်၊ ဇုဏ္ဍပက္ခေ၊ လဆန်းပက္ခ၌၊ သုခိတာ၊
ချမ်းသာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခသမုဿ
ယတော၊ ချမ်းသာအပေါင်းမှ၊ ဝိနိပါတိတတ္တာ၊ ပျက်စီး၍ကျတတ်သည့်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုအချို့သောစတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ကို၊ ဝိနိပါတိ
ကာတိ၊ ဝိနိပါတိကတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ဧတ္ထ၊ ဤဝိနိပါတိကအသုရာတို့တွင်၊ ယေ၊ အကြင်ဝိနိပါတိက အသုရာတို့
သည်၊ တိဟေတုကာ၊ တိဟိတ် ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတိဟိတ်ဖြစ်
သောဝိနိပါတိက အသုရာတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယောဝိ၊ သစ္စာလေးပါး
တရားကို ဘိခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိဝိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ ဝိယာဂ်ရမာတာဒိနံ၊ ဝိယာဂ်ရသတို့သား၏ အမိဖြစ်သော
ဘီလူးမ အစရှိသည်တို့၏၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို
ရခြင်းသည်၊ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဗြဟ္မကာယိကာတိ၊ ဗြဟ္မ
ကာယိကာဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မ ပါရိသန္ဓ ဗြဟ္မ ဝုရောဟိတ မဟာဗြဟ္မာ
နော၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓဗြဟ္မာ ဗြဟ္မဝုရောဟိတဗြဟ္မာ မဟာဗြဟ္မာတို့သည်၊
ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တာတိ၊ ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တာဟူသည်ကား၊ တေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံး
စုံသော ဗြဟ္မပါရိသန္ဓအစရှိသော ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း၊ ပဌမဇ္ဈာနေန၊
ပဌမဈာန်ကုသိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဗြဟ္မ
ပါရိသန္ဓာ၊ ဗြဟ္မပါရိသန္ဓ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဗရိတ္တေန၊ နည်းသောအာနု
ဘော်ရှိသောပဌမဈာန်ကုသိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မ
ပါရိသန္ဓ ဗြဟ္မာတို့၏၊ ကပ္ပဿ၊ အသင်္ချေယူကပ်၏။ တတိယောတာဂေါ၊
သုံးတို့ တတို့သည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက် အတိုင်း အရှည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဝုရောဟိတာ၊ ဗြဟ္မ ဝုရောဟိတ ဗြဟ္မာတို့သည်၊
မဇ္ဈိမေန၊ အလတ်ဖြစ်သော ပဌမဈာန်ကုသိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မ ဝုရောဟိတ ဗြဟ္မာတို့၏၊ ဥပနုကပ္ပေါ၊ အသင်္ချေယူ
ကပ်၏ထက်ဝက်သည်၊ အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မ ဗုရေဟိတ ဗြဟ္မာတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဝိပ္ပာရိကတရော၊ အထူးသဖြင့်ကြီး သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဗြဟ္မာနော၊ မဟာဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပဏိ တေန၊ မြတ်သော ပဌမဈာန် ကုသိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပ္ပေါ၊ အသင်္ချေယူကပ်တကပ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ အာယုပ္ပမာ တံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေသံ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အတိဝိပ္ပာရိကောဝ၊ အလွန်ကြီးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထို ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇအစရှိသော ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ကာယသမ္ပာဒ်၊ နာနတ္တာ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သညာယ၊ ပဋိသန္ဓေနှင့်ယှဉ်သောသညာ၏၊ ဧကတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ နာနတ္တကာယာ၊ ထူးသောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ ဧကတ္တသည်နော၊ တူ သောပဋိသန္ဓေသညာရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တေ၊ ထိုပဌမဈာန်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ နာနတ္တကာယာ၊ ထူး သောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဧကတ္တသံညိနော၊ တူသောပဋိသန္ဓေ သညာရှိ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ၊ စတု သုလေးပါးကုန်သော၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တို့တို့၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ နာနတ္တကာယာ၊ ထူးသောကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ ဧကတ္တသည်နော၊ တူသောပဋိသန္ဓေသညာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေ မိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ နိရုပ္ပေသု၊ ရေထုံတို့၌၊ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဝါဂတံ၊ တဝါဂတံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သောသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တ ဘောသည်၊ အဘယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဒေဝဒတ္တသမ္ပ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇ နာတရာရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တိရုတ္ထာနောသုဝိ၊ တိရုတ္ထာန်တို့တွင်သည်၊ ကေဝိ၊ အချို့သောတိရုတ္ထာန်တို့သည်၊ ခုဒ္ဒကာ၊ လယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့သောတိရုတ္ထာန်တို့သည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပေတ္တိဝိသယေသုဝိ၊ ပြိတ္တာတုံ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ တွင်လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့သောပြိတ္တာတို့သည်၊ သမ္ဘိဟတ္တာ၊ အတောင်

၃၈၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သည်။ ကေဝိ၊ အချို့သော ပြိတ္တာတို့သည်။ သတ္တတိ
ဟတ္ထာ၊ အတောင် ခုနစ်ဆယ်ရှိကုန်သည်။ ကေဝိ၊ အချို့သောပြိတ္တာတို့
သည်၊ အသီတိဟတ္ထာ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ကေဝိ၊ အချို့သောပြိတ္တာတို့သည်။ သုဝဏ္ဏာ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့သောပြိတ္တာတို့သည်။ ခုဗ္ဗဏ္ဏာ၊
မကောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာလကမ္ဘိကာ၊
ကာလကမ္ဘိကမည်ကုန်သော၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တထာ၊ ထို
ပြိတ္တာအတူ၊ နာနတ္ထကာယာ၊ ထူးသောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပြိတ္တာတို့တွင်၊ ဒိဃပိဋ္ဌိကပေ
တာ၊ ဒီဃပိဋ္ဌိကပြိတ္တာတို့သည်ကား၊ သဗ္ဗိယောဇနိကာဝိ၊ ယူဇနာခြောက်
ဆယ်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ သဗ္ဗေ
သံဝိ၊ အလုံးစုံအပါယ်ထုံ၍ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏လည်း၊ သညာ၊
သညာသည်၊ အကုသလဝိပါကာဟောတုကာဝ၊ အကုသလဝိပါကအဟိတ်
ပဋိသန္ဓေသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာပါ
ယိကာဝိ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ နာနတ္ထကာယာ
ဧကတ္ထသညိနောတွေဝ၊ နာနတ္ထကာယာဧကတ္ထသညိဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ
ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အာဘဿရာတိ၊ အာဘဿရာ
ဟူသည်ကား၊ ဒဏ္ဍဥက္ကာယ၊ တိုင်ဖြင့်ညှိထွန်းအပ်သောဆီမီး၏၊ အပ္ပိဝိ
ယ၊ အလျှံကဲ့သို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ သရိရတော၊ ကိုယ်မှ၊ အာဘာ၊
အရောင်သည်၊ ဆိဇ္ဇိတွာဆိဇ္ဇိတွာ၊ ဖြတ်၍ဖြတ်၍၊ ပတန္တိဝိယ၊ ကျသကဲ့
သို့၊ သရတိဝိဿရတိ၊ ထွက်တတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဘဿ
ရာ၊ အာဘဿရာမည်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုဒုတိယဈာန်ဗြဟ္မာတို့တွင်၊ ပဉ္စက
နယေ၊ ပဉ္စကနည်း၌၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသောအာနုဘော်ရှိသော၊ ဒုတိယတတိယ
ဣာနန္ဒယံ၊ ဒုတိယတတိယကုသိုလ်ဈာန်နှစ်ပါး အပေါင်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊
ပွားစေ၍၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပရိတ္တာဘာနာမ၊
ပရိတ္တာဘာ ဗြဟ္မာတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို
ပရိတ္တာဘာဗြဟ္မာတို့၏၊ ဧကပ္ပာ၊ မဟာကပ်နှစ်ကပ်တို့သည်၊ အာယုပ္ပမာ
ဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိမံ၊ အလတ်ဖြစ်
သော၊ ဒုတိယတတိယဣာနန္ဒယံ၊ ဒုတိယတတိယဈာန်နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊
ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်၊ အပ္ပမာဏာ
ဘာနာမ၊ အပ္ပမာဏာဘာဗြဟ္မာမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ

၃-သတ္တကနိပါတ်-၅-မဟာယညဝဂ်၊

၃၀၃

ထိုဗြဟ္မာတို့၏ စက္ကာရောကပ္ပ၊ လေးပါးသော ကပ်တို့သည်၊ အာယုပ္ပ
မာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏီတံ၊ ဆန္ဒအစ
ရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်မြတ်သော၊ ဒုတိယတတိယဇ္ဈာနစွယ်၊ ဒုတိယတတိ
ယဈာန်နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ သာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော
ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အာဘဿရာနာမ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာတို့မည်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ အဋ္ဌကပ္ပ၊ ရှစ်ကပ်တို့သည်၊
အာယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣပေန၊ ဤ
နှစ်ပါးသောဝိညာဏဋ္ဌတိန္ဒကား၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ အလွန်ကိုပိုင်းခြား
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထို
ပရိတ္တာဘာအစရှိကုန်သောဒုတိယဈာန်ဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဂတိတာ၊ ယူအပ်
ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပရိတ္တာ
ဘာအစရှိသော ဒုတိယဈာန်ဗြဟ္မာတို့၏၊ ဧကဝိပ္ပာရောဝ၊ တူသောကြီး
ပြန်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သညာ၊
ပဋိသန္ဓေသညာတို့သည်၊ အဝိတက္ကဝိသရမတ္တာဝါ၊ ဝိတက်မရှိဝိစာရမျှ
သာရှိသောပဋိသန္ဓေတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝိတက္က
အဝိစာရာဝါ၊ ဝိဘက်လည်းမရှိဝိစာရလည်းမရှိသောပဋိသန္ဓေသညာတို့
သည်မူလည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနာ၊ ထူးကုန်၏၊ သုဘ
ကိဏ္ဍာတိ၊ သုဘကိဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ သုဘေန၊ ကောင်းသော ကိုယ်
ရောင်ဖြင့်၊ ဝေါကိဏ္ဍာဝိကိဏ္ဍာ၊ ဖြွင်းကုန်၏၊ သုဘေန၊ ကောင်းသောကိုယ်
ရောင်ဖြင့်၊ သရိပ္ပေဘာဝဇ္ဈေန၊ ကိုယ်ရောင်အဆင်းဖြင့်၊ ဧကစာနာ၊ တခဲ
နက်ရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
ငှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏၊ ပဘာ၊ ကိုယ်ရောင်သည်၊ အာဘဿရာနံ၊
အာဘဿရဗြဟ္မာတို့၏၊ ပဘာဝိယ၊ ကိုယ်ရောင်ကဲ့သို့၊ ဆိဇ္ဇိတွာဆိဇ္ဇိတွာ၊
ဖြတ်၍ဖြတ်၍၊ နဝန္တတိ၊ မထွက်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ပဉ္စကနယေ၊ ပဉ္စက
နည်း၌၊ ပရိတ္တမဇ္ဈိမပဏီတဿ၊ ပရိတ္တမဇ္ဈိမပဏီတဖြစ်သော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာ
နဿ၊ စတုတ္ထဈာန်တူသိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောဇ္ဇသဗာတ္ထိ
သစတုဿဋ္ဌိကပ္ပပါယုကာ၊ တဆဲ့ခြောက်ကမ္ဘာသုံးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာခြောက်
ဆဲ့လေးကမ္ဘာ အသက်ရှည်သော ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပရိတ္တသုဘာပမာဏာ
သုဘသုဘကိဏ္ဍာနာမ၊ ပရိတ္တသုဘ အပ္ပမာဏာသုဘ သုဘကိဏ္ဍမည်
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုပရိတ္တသုဘစသောတတိယဈာန်ဗြဟ္မာတို့

၃၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သညံ၊ ဧကတ္ထကာယာစေတ၊ တုသောကိုယံရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊
 ၁) ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနသညာယ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသညာဖြင့်၊
 ဧကတ္ထသညိနောစ၊ တုသောပဋိသန္ဓေသညာရှိကုန်သည်လည်း။ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝေဟပ္ပလာပိ၊ ဝေ
 ဟပ္ပိလံ ဖြဟ္တာတို့သည်လည်း။ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိမေဝ၊ စတုတ္ထဖြစ်
 သောဝိညာဏ ဋ္ဌိတိသို့သာလျှင်၊ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ အသညသတ္တာ၊
 အသညသတ် ဖြဟ္တာတို့သည်၊ ဝိညာဏာဘာဝါ၊ ဝိညာဏ်၏ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤခုနစ်ပါးသောဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌၊ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်း
 သို့၊ နဝန္တန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ သတ္တာဝါသေသု၊ သတ္တာဝါသကိုးပါးတို့၌၊
 သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂန္တန္တိ၊ ရှေ့ကုန်၏၊ သုဒ္ဓါဝါသ၊ သုဒ္ဓါဝါသ
 ဖြဟ္တာတို့သည်၊ ဝိဝေဒပက္ခေ၊ ဝန်ကင်းသောအဖို့၌၊ ဌိတော၊ တည်ကုန်၏၊
 သဗ္ဗကာလိကာ၊ အခါခပ်သိမ်းတည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကပ္ပ
 သတသဟသံပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အသင်္ချေယံပိ၊
 ကမ္ဘာအသင်္ချေပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားမှစိတ်သော၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ နဥပ္ပန္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သောဇ္ဇသကပ္ပသဟသအန္တန္တ
 ရေ၊ ကမ္ဘာတသောင်းခြောက်ထောင်အတွင်း၌၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားတို့သည်၊
 ဥပ္ပန္နေသုယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လျှင်၊ ဥပ္ပန္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တိဿ၊
 ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊
 ခန္ဓဝါရသဒိဿ၊ အပိုက်အတန်နေရာဖြစ်သော အရင်နှင့်တူကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိသို့၊
 နေဝဘဇန္တိ၊ မဝင်ကုန်၊ သတ္တာဝါသံ၊ သတ္တာဝါသသို့၊ နဘဇန္တိ၊ မဝင်
 ကုန်၊ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့၊ မဟာသိဝဓမ္မရော၊ မဟာသိဝ မထေရ်
 သည်၊ နခေါပန သောသာရိပုတ္တ(ပ)အညတြ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ ဒေဝေ
 ဟိတိ ဣမိနာ သုတ္တေန၊ နခေါပန သော သာရိပုတ္တ(ပ)အညတြ သုဒ္ဓါ
 ဝါသေဟိ ဒေဝေဟိဟူသော ဤပါဠိဖြင့်၊ သုဒ္ဓါဝါသပိ၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ
 တို့သည်လည်း၊ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိစ၊ စတုတ္ထဝိညာဏဋ္ဌိတိသို့လည်း
 ကောင်း၊ စတုတ္ထ သတ္တာ ဝါသဉ္စ၊ စတုတ္ထ သတ္တာ ဝါသသို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒတိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ ဖြဟ္တာ
 တို့ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ဒိဓောနု၊ ရှည်စွာသော၊ ဣမိနာအဇ္ဈနာ၊ ဤကာ
 လဖြင့်၊ မဟာ၊ ဝါသည်၊ အနာဂုတ္တပုဗ္ဗော၊ မနေဘူးသော၊ ယေဝသတ္တာ

ဝါသော၊ အကြင်သတ္တဝါတို့၏နေရာသည်၊ အတ္တိရှိ၏။ သောသတ္တဝါ
သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ သုလတရူပေါ၊ ရလွယ်သောသဘောရှိသည်၊
နခေါဂနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း၊ တံ၊ ထိုမဟာသီဝထေရ်၏စကား
ကို၊ သုတ္တံ၊ ပါဠိတော်၏၊ အပ္ပတိဗဟိယတ္တာ၊ မတားမြစ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊
နေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်သည်၊ သညာယ၊ သညာ၏၊ သုရမတ္တာ၊
သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နေသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ
နာသညာယတနုမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ယထေဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိညာဏဿာဝိ၊ ဝိညာဉ်၏လည်း၊ သုရမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နေဝိညာဏံနာဝိညာဏံ၊ နေဝိညာဏနာဝိညာ
ဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိညာဏဗြဟ္မတိ၊ ဝိညာ
ဏဗြဟ္မတိတို့၌၊ နုရုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ၊

၂ နုတိယော၊ နုတိယသုတ်၌၊ သမာဓိပရိက္ခာရာတိ၊ သမာဓိပရိက္ခာရာ
ဟူသည်ကား၊ သမာဓိဿ၊ မဂ်၌နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ၏၊ သမ္ဘရာ၊ အဆောင်
အဦတို့သည်၊ ၊

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ အနုဒဟနဋ္ဌန၊ ပူလောင်တတ်
သောအနုတ်ကြောင့်၊ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အာဟုနေယျဂ္ဂိတိ
အာဒိသု၊ အာဟုနေယျဂ္ဂိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဧတ္ထဇေတဘုပါဠသု၊ ဤ
ပါဠိရပ်၌၊ အတ္ထော၊ အနုတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ဘိဝေဒိ၏၊ သက္ကာရော၊ အဓိအသေပြုခြင်းသို့၊ အာဟုနံ၊ အာဟုန
ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာဟုနံ၊ အဝေးမှဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အရ
ဟန္တိ၊ ထိုကံကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟုနေယျာ၊ အာဟုနေယျ
မည်ကုန်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ လမ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊
ဟိဝိဇ္ဇာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဉ်းအံ့၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ
တို့သည်၊ ဝုတ္တာနံ၊ သားတို့အား၊ ဗဟုပကာရတ္ထော၊ များသောကျေးဇူးရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟုနံ၊ အဝေးမှဆောင်၍ပူဇော်ခြင်းကို၊ အရ
ဟန္တိ၊ ထိုကံကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုအမိအဘတို့၌၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ဖောက်ပြန်
၍ကျင့်ကုန်သော၊ ဝုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊
နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့

၃၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သည့်၊ ကိဉ္ဇာဝိနအနုဒဟန္တိ၊ အကယ်၍ကား၊ မလောင်ကုန်၏ရှင်း၊ ပနတထော
 ဝိ၊ ထိုသို့မလောင်ကုန်သော်လည်း၊ အနုဒဟဿ၊ လောင်ခြင်း၏၊ ပဏ္ဍယာ၊
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အုတိ၊ ဤသို့၊ အနုဒဟနဇ္ဇေန၊
 လောင်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်သာလျှင်၊ အာဟုနေယျဂ္ဂိတိ၊
 အာဟုနေယျဂ္ဂိဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ အာဟုနေယျဂ္ဂိ၏ အရေ
 တပါးဂဟပတဂ္ဂိ၏အရေကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဂဟပတိတိ၊ ဂဟပတိဟူသည်ကား၊
 ဂဟဿာမိကော၊ အိမ်ရှင်လင်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုအိမ်ရှင်
 လင်သည်၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမအား၊ သယနဝတ္ထာလင်္ကာရ၊ မိအနုပွ
 ခါနေန၊ အိပ်ရာအပတ်ဟန်မဟုတ်ဘဲ၊ အသိရှိသည့်တို့တို့ပေးသဖြင့်၊ ဗဟုပကာ
 ရော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအိမ်ရှင်လင်ကို၊ အတိဝရန္တေ၊ လွန်
 ကျူး၍ကျင့်သော၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမသည်၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိ
 သည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝိ၊ ထိုအိမ်ရှင်
 လင်ကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အနုဒဟနဇ္ဇေန၊
 လောင်ခြင်းဟူသော အနက်ကြောင့်၊ ဂဟပတဂ္ဂိတိ၊ ဂဟပတဂ္ဂိ ဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဂဟပတဂ္ဂိအရေတပါး၊ ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိ၏အရေကိုဆို
 ပြီးအံ့၊ ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိတိတ္ထေ၊ ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဒက္ခိဏာတိ၊
 ဒက္ခိဏာဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့
 တည်း၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျ
 မည်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုရဟန်းသံဃာသည်၊
 ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ပဌသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ မာ
 တာဝိတုပဋ္ဌာနေ၊ အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိကသမ
 ဏာဖြာဟ္မဏုပဋ္ဌာနေ၊ တရားစေါင်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကိုလုပ်ကျွေးခြင်း
 ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကလျာဏဓမ္မေသု
 ကောင်းမှုတရားတို့၌၊ နိယောဇနေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းကြောင့်၊ ဗဟုပကာ
 ရော၊ ဗဟုပကာရမည်၏၊ တသ္မိ၊ ထိုတရားကိုစောင့်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၌၊
 မိစ္ဆာပဒိပန္နာ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ကျင့်ကုန်သော၊ ဂိဟိ၊ လူတို့
 သည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ အက္ကာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ပရိဘာ
 သေတွာ၊ ရေရှတ်၍၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝိ၊ ထိုသူကိုလည်း၊ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ အနုဒဟနဇ္ဇေန၊ လောင်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်

ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိတိ၊ ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိ ဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကဋ္ဌတော၊ ထင်းမှ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ပါကတိကောဝ၊ ပြုကတေ့သလျှင်ဖြစ်သော အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ကဋ္ဌဂ္ဂိနာမ၊ ကဋ္ဌဂ္ဂိမည်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဥဂ္ဂတသရိရဿာတိ၊ ဥဂ္ဂတသရိရဿ ဟူသည်ကား၊ သောဗြာဟ္မဏမဟာသာလော၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်သည်။ အတ္တဘာဝနပိ၊ အတ္တဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဂေဟိပိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂတော၊ လွန်မြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည် သာရပတ္တော၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ အဟောသိကိ၊ မြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဂ္ဂတသရိရောတွေဝ၊ ဥဂ္ဂတသရိရဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။ ဥပက္ခဋ္ဌောတိ၊ ဥပက္ခဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ထူဏှ ပနိတာနိတိ၊ ထူဏှ ပနိတာနိဟူသည်ကား၊ ယူပသင်္ဂါတံ၊ ယဇ်တိုင်ဟုဆိုအပ်သော၊ ထူဏံ၊ ယဇ်တိုင်သို့၊ ဥပနိတာနိ၊ ဆောင်အပ်တုန့်သည်။ ဟညတ္ထာယာတိ၊ ယညတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ဝမိတွားသတ်၍၊ ယဇနုတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုဥဂ္ဂတသရိရအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံယညသမ္ဘာရံ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အသောက်အဥိုကို၊ သဇ္ဇေတွာ၊ မိရင်ပြီး၍၊ မိန္ဒြေသိကိရ၊ ကြံသတတ်၊ ဘားအိုအချင်းတို့၊ သမဏဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟာပညောကိရ၊ ကြီးသောပညာရှိသတတ်၊ ငမ၊ ငါ၏၊ ယညသ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဟဿသယပိကိ၊ နှစ်ခါ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ သော၊ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်ရကား၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဆို၊ ကဿသယပိကိ၊ နှစ်ခါ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ သော၊ ပုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ ဇာနိသယမိ၊ သိရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒြေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုဥဂ္ဂတသရိရ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်၊ ဣမိနာကာရဏနု၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ အဂ္ဂိသာခါနန္တိ၊ အဂ္ဂိသာခါနံဟူသည်ကား၊ ယညယဇနုတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ နဝသ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ မင်္ဂလဂ္ဂိနော၊ မင်္ဂလရှိသောမီးကို၊ အာဒိယနံ၊ ယူခြင်းသည်၊ သဗ္ဗေနုသဗ္ဗန္တိ၊ ဣမိနာ၊ သဗ္ဗေနုသဗ္ဗံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊ သုတေန၊ အကြားအမြင်နှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်

သည်။ သမေတိ။ ညီညွတ်၏။ သံသန္ဓတိ။ နှီးနှော၏။ ကေသဒိသံ။ ထပ်တူ
ထပ်မျှ။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဣသံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ။ ပြ၏။
သတ္တာနိတိ။ သတ္တာနိဟူသည်ကား။ ဝိဟိ။ သနဋ္ဌနံ။ ညှဉ်းဆဲခြင်းဟူသော
အနက်သဘောကြောင့်။ သတ္တာနိဝိယးလက်နက်တို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သတ္တာနိ။ သတ္တတို့သည်ကုန်၏။ သယံပဌမံ
သမာရုဗ္ဘတိတိ။ သယံပဌမံသမာရုဗ္ဘတိဟူသည်ကား။ အတ္တနာဝ။ မိမိ
သည်ပင်လျှင်။ ပဌမတရံ။ ရှေးဦးစွာ။ အာရုဗ္ဘတိ။ အားထုတ်၏။ ဟနန္တိတိ။
ဟနန္တိဟူသည်ကား။ ဟနိတုံ။ သတ်ခြင်းငှါ။ ပဟာတဗ္ဗာတိ။ ပဟာတဗ္ဗာ
ဟူသည်ကား။ ပရိဟရိတဗ္ဗာ။ ပယ်အပ်၏။ တတောပါယန္တိ။ တတောပါ
ယံဟူသည်ကား။ တတောဝိမာတာဝိတိကော။ ထိုအမိအာဓရလည်း။
အယံ။ ဤသားသို့သည်။ အာဟုတောတိ။ အာဟုတောဟူသည်ကား။
အာဂတော။ လာ၏။ သမ္ဘူတောတိ။ သမ္ဘူတောဟူသည်ကား။ ဥပ္ပန္နော။
ဖြစ်၏။ အယံဝုစ္စတိ ပြာဟုဏဂဟပတဂ္ဂိတိ။ အယံဝုစ္စတိ ပြာဟုဏဂဟ
ပတဂ္ဂိဟူသည်ကား။ အယံဝုတ္တဒါရာဒိ ဂဏော။ ဤသား မယားအစရှိ
သောအပေါင်းကို။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ သသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဂေဟပတိ
ဝိယးအိဝံ၏အရှင်ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အတိစရတိ။ လွန်စွာ
ကျင့်တတ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဂဟပတဂ္ဂိတိ။ ဂဟပတဂ္ဂိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။
ဆိုအပ်၏။ အတ္တာနန္တိ။ အတ္တာနံဟူသည်ကား။ ခတ္တံ။ ဝိတ်ကို။ ဒမေန္တိတိ။
ဒမေန္တိဟူသည်ကား။ ဣန္ဒြိယဒမနေနံ။ ဣန္ဒြိယကိုဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ရာဂါဒိသမေ
နံ။ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ သမေန္တိ။ ငြိမ်းကုန်၏။ တေသညေဝ
ထိုရာဂအစရှိသည်တို့၏ သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာနေနံ။ ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်း
ခြင်းဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာပေန္တိ။ ထက်ဝန်းကျင်မှငြိမ်းစေကုန်၏။ နိက္ခိဝိတဗ္ဗောတိ။
နိက္ခိဝိတဗ္ဗော ဟူသည်ကား။ ယထာ။ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။
ဌဝိတေ။ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ နဝိနဿတိ။ မပျောက်ပျက်။ ဧဝံတထာ။
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဌပေတဗ္ဗော။ ထားအပ်၏။ ဥပဋ္ဌယတန္တိ။ ဥပဋ္ဌယတံ
ဟူသည်ကား။ ဥပဋ္ဌယတု။ လာစေသတည်း။ ဧဝပနံ။ ဤသို့သောစကား
ကိုကား။ ဝေတွာ။ ဆိုပြီး၍။ ပြာဟုဏော။ ဥဂ္ဂတသရိရအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား
သည်။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံပါဏာနံ။ ထိုနွား
လားဥသဘအစရှိသော သတ္တဝါတို့အား။ ဇိဝိတံ။ အသက်ကို။ ဒတွာ။
ပေး၍။ ယညသလံ။ ယဇ်တင်းကုပ်ကို။ ဝိဒ္ဓံသဟွာ။ ဖျက်ဆီး၍။ သတ္ထု။
သာသနေး မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဩပါနဘူတော။ ရေတွင်း

၇-သတ္တကနိပါတ်-၅-မဟာယညဝဂ်၊

၃၀၉

သဗ္ဗလံဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ အမတောဂဓာတိ၊ အမတောဂဓာဟူသည် ကား၊ နိဗ္ဗာနပ္ပတိဌာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တည်ရာရှိသည်။ အမတပရိယောသာနာတိ၊ အမတပရိယောသာနာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနာဝသာနာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအဆုံးရှိသည်။ ။

၆ ဆာဠေ၊ ဆဠသုတ်၌၊ မေသုနဓမ္မသမာပတ္တိယာတိ၊ မေသုနဓမ္မသမာပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ မေသုနဓမ္မေန၊ မေသုနအကျင့်၌၌၊ သမင်္ဂတာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်မှ၊ နှာရုဒဒ္ဓုလန္တိ၊ နှာရုဒဒ္ဓုလံဟူသည်ကား၊ နှာရုက္ခဏံ၊ အကျောပိုင်းသည်၊ နှာရုဝိလေခနံ၊ သားရေနယ် သမားတို့သည် ပစ်အပ်သော သားရေဖတ်သည်။ အနုသန္ဓတိတိ၊ အနုသန္ဓတိဟူသည်ကား၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နတ္ထိမေ ပုဗ္ဗေနာပရံ ဝိသေသောတိ၊ နတ္ထိမေ ပုဗ္ဗေနာပရံဝိသေသောဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အဘာဝိတကာလေန၊ အသုဘကိုမပွားစေသောကာလ၌၌၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဝိသေသော၊ ထူးသော၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ ဘာဝိတကာလော၊ အသုဘကိုပွားစေပြီးသော ကာလသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ လောကဗိဠေသုတိ၊ လောကဗိဠေသုဟူသည်ကား၊ တေဓာတုကသန္နိဝါသသင်္ခါတေသု၊ သတ္တဝါတို့၏နေရာ ဓာတ်သုံးပါးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ လောကဗိဠေသု၊ ဆန်းကြယ်သောဩကာသလောကတို့၌။ အာလသျှတိ၊ အာလသျှဟူသည်ကား၊ အာလသိယဘာဝေ၊ ယှဉ်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ဝိဿဋ္ဌိယေတိ၊ ဝိဿဋ္ဌိယေဟူသည်ကား၊ ဝိဿဋ္ဌာဘာဝေ၊ စွန့်လွှတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ အနုနုယောဂေတိ၊ အနုနုယောဂေဟူသည်ကား၊ ယောဂဿ၊ လုံ့လကို၊ အနုနုယုညနေ၊ အားမထုတ်ခြင်း၌၊ အဟင်္ကာရ မမင်္ကာရ မာနာပဂတန္တိ၊ အဟင်္ကာရ မမင်္ကာရမာနာပဂတံဟူသည်ကား၊ အဟင်္ကာရဒိဋ္ဌိတောစ၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာရှိသောဒိဋ္ဌိမှ လည်းကောင်း၊ မမင်္ကာရတဏှာတောစ၊ ငါ၏ ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာရှိသော တဏှာမှ လည်းကောင်း၊ နဝရိမောနတောစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာနမှလည်းကောင်း၊ ဝိဓာသမတိက္ကန္တန္တိ၊ ဝိဓာသမတိက္ကန္တဟူသည်ကား၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဓာ၊ မာနတို့ကို၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သော၊ သန္တန္တိ၊ သန္တဟူသည်ကား၊ တပ္ပစ္စနိက ကိလေသေဟိ၊ ထိုငြိမ်းခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့မှ၊

သန္တံ၊ ငြိမ်းသော၊ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ သုဝိမုတ္တံဟု သည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဝိမုတ္တိဘို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သော။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဥပသင်္ကမတိဟိ၊ ဥပသင်္ကမတိဟု
သည်ကား၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ထမင်း နံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍၊
ဒါသကမ္မကရ ပရိဝုတော၊ ကျန်အမှုလုပ် အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏၊ ဘဝံပိနောတိ၊ ဘဝံပိနောဟု သည်ကား၊ ဘဝံပိ၊
အရှင်သည်လည်း၊ ပဋိဇာနာတိနု၊ ဝန်ခံသလော၊ ဗြဟ္မစာရိပဋိဇာနာတိတိ
ဗြဟ္မစာရိပဋိဇာနာတိဟု သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သော
အကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် သုံး
ခြင်းကို၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဿ၊
ထိုဇာဏုသောဏိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားအား၊ ဇံ၊ ဤသို့သောပိတ်အကြံ
သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဗြာဟ္မဏသမယေ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏
အယူ၌၊ ဝေဒံ၊ ဗေဒင်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍန္တိ၊ သင်ယူကုန်၏၊ အဋ္ဌစတ္တာသဝိသဝဿာ
နိ၊ လေးဆဲ့ရှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စန္ဒန္တိ၊
ကျင့်ကုန်၏၊ သမဏောဂေါတမောပန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်ကား၊ အဂါရံ
အိဝံ၌၊ အဇ္ဈာဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တိသုပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်
သုံးဆောင်တို့၌၊ တိပိနောဓုကရတိယာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကချေသည်
တို့၌ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းဖြင့်၊ အတိရမိ၊ ဓမ္မ၊ လျော်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိနု
ခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝက္ခတိ၊ ဟောလတ္တံ့ နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောပိတ်
အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
ကို၊ သန္တာယ၊ ပည့်ညွှန်၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ သန္တတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ တေတာ၊ ထို
နောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မန္တေန၊ မန္တရားဖြင့်၊ ကဏ္ဍသပ္ပံ၊
မြွေဟောက်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တာပိယ၊ ယူသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အမိတ္တံ၊ ရှေ့
သူကို၊ ဝိဝါယ၊ လည်၌၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ အတ္တန္တာပိယ၊ နင်းသိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သံကိလေသကာလေ၊ ညစ်ညူး
သောကိလေသာရှိသောအခါ၌၊ ဗာဗ္ဗဿာနိ၊ မြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာန
စရိယာယ၊ နုတ္တရစရိယကျင့်သောအခါ၌၊ ရုက္ခသုခံဝါ၊ မင်းစည်းမိတ်တည်း
ဟူသောချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဒေသု၊ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့
၌၊ နာဓုကသမ္ပတ္တိံ၊ ကချေသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာ
ရတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိတက္ကမတ္တဿာပိ၊ အကြံမျှ၏လည်း၊ အနုပ္ပန္နဘာဝံ၊ မဖြစ်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၅-မဟာယညဝဂ်၊

၃၆၁

ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သိဟနာဒံ၊ ဖြတ်သောစကားကို၊ နဒန္တော၊ မိန့်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဉ္ဇိတံ၊ ပြာဟူတာဝိအာဒိ၊ ယဉ္ဇိတံ၊ ပြာဟူတာ၍ သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယဉ္ဇိတံ၊ ပြာဟူတာအစရှိသောဝါဒ၌၊ ဣ၊ ခံ၊ နယသမာပတ္တိန္တိ၊ ဣယံ၊ နယသမာပတ္တိံ ဟူသည်ကား၊ ဣ၊ ဟိ၊ ဣ၊ ဟိ၊ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်ကုန်သောယောက်ျားမိန်းမတို့သည်၊ သမာပဗ္ဗိတဗ္ဗဘာဝံ၊ ရောက်အပ်သည် နှစ်အဖြစ်သို့၊ ဒုက္ခသွာတိ၊ ဒုက္ခသွာဟူသည်ကား၊ သကလဝရဒုက္ခတော၊ အလုံးစုံသောဝရ်ဆင်းရဲမှ၊ သံဇဉ္ဇတိတိ၊ သံဇဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊ တံတံကလံ၊ ထိုထိုသို့သောစကားကို၊ ကလေတိ၊ ပြောဆို၏၊ သံကိဋ္ဌာဒိတိ၊ သံဟိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊ ကေန္တိ၊ ပြောရယ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သံကေဋ္ဌာယတိတိ၊ သံကေဋ္ဌာယတိဟူသည်ကား၊ မဟာဟဝိတံ၊ ပြင်းစွာရယ်ခြင်းကို၊ ဟသတိ၊ ရယ်မော၏၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုန္တိ၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခု၊ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ပဒိုဝိန္နိတွာ၊ ထည့်စိုက်၍၊ ဥပနိန္နာယတိ၊ တစ်ဝိုက်ဝိုက်ရှု၏၊ တိရောကုဋ္ဌံ၊ ဝါ၊ တိရောပါကာရံ၊ ဝါ၊ တိရောကုဋ္ဌံ၊ ဝါ၊ တိရောပါကာရံ၊ ဝါဟူသည်ကား၊ ပရေကုဋ္ဌံ၊ ဝါ၊ နံရံ၊ တဖက်၌လည်းကောင်း၊

ပရေပါကာရေ၊ ဝါ၊ တံတိုင်းတဖက်၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါတိ၊ ဒေဝေါဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်၊ ဒေဝညတရောတိ၊ ဒေဝညတရော ဟူသည်ကား၊ အညတရော၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒေဝဝုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အနုတ္တရံ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိန္တိ၊ အနုတ္တရံ၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ ဧဝံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတညာဏဗ္ဗ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့လည်းကောင်း၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သံယောဂဝိသံယောဂန္တိ၊ သံယောဂဝိသံယောဂံဟူသည်ကား၊ သံယောဂဝိသံယောဂသာဓကံ၊ ယှဉ်ခြင်းမယှဉ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယန္တိ၊ ဓမ္မပရိယာယံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကာရဏံ၊ တရားဟုဆိုအပ်သောအကြောင်းကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတ္တိန္ဒြိယန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတ္တိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသဏ္ဌာန်၌၊ အတ္တိဘာဝံ၊ မိန်းမ၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တိကုတ္တန္တိ၊ အတ္တိကုတ္တံဟူသည်ကား၊ အတ္တိကံ၊ ရိယံ၊ မိန်းမတို့အမှုအရာကို၊ အတ္တကာပုန္တိ၊ အတ္တကာပုံဟူသည်ကား၊ နိဝါသနပါရုပနာဒိ၊ အတ္တိအာကပ္ပံ၊ ဝတ်ခြင်းရုံခြင်းစသောမိန်းမတို့၏အသွင်အပြင်ကို၊ အတ္တိဝိမုန္တိ၊ အတ္တိဝိမံဟူသည်ကား၊ အတ္တိယာ၊ မိန်းမ၏၊ မာနုပိမံ၊ မာနုမူခြင်းကို၊

၃၉၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

ဣတ္ထိန္ဒြိယန္တိ၊ ဣတ္ထိန္ဒြိယံ ဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ အဏ္ဏာသယန္တိန္ဒြိယ
 အလို တည်းဟူသောဆန္ဒကို၊ ဣတ္ထိယာရန္တိ၊ ဣတ္ထိယာရံဟူသည်ကား၊
 ဣတ္ထိသန္ဒ၊ မိန်းမ၏အသံကို၊ ဣတ္ထာလကံာရန္တိ၊ ဣတ္ထာလကံာရံဟူသည်
 ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ပဿာဝနာဘဏ္ဍာ၊ တန်ဆာဆင်ကြောင်းဖြစ်သော
 ဘဏ္ဍာကို၊ ပုရိသိန္ဒြိယာဒိသုပိ၊ ပုရိသိန္ဒြိယအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဂန္တိ၊ ဗဟိဒ္ဓါသံယောဂံဟူ
 သည်ကား၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သမာဂမံ၊ ပေါင်းဘော်
 ဖြင်းသို့၊ အတိဝတ္တတိတိ၊ အတိဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ အနုတိရတော၊ မဇ္ဈ
 ဂျောရ်အပ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝတ္ထာယ၊ ဆိုအပ်သော၊
 ဗလဝရိပဿနာယ၊ အားကြီးသော ဝိပဿနာဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယ
 မဂ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏၊ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊
 ဤသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇတရားဝဇ္ဇကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သာပေခေါတိ၊ သာပေခေါ ဟူသည်ကား၊
 သတဏ္ဏော၊ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဗဒ္ဓမ္မိတ္တောတိ၊ ပဋိဗဒ္ဓမ္မိတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ ဝိပါကေးဒါနကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး၌၊ ဗဒ္ဓမ္မိတ္တော၊ မွဲအပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္နိမိပေခေါတိ၊ သန္နိမိပေခေါဟူသည်ကား၊ နိဓာနပေ
 ခေါ၊ သိမီးခြင်း၌ငဲ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပေစွာတိ၊ ပေစွဟူသည်ကား၊
 ပရုလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ တံကမ္မံခေပေတွာတိ၊ တံ
 ကမ္မံခေပေတွာဟူသည်ကား၊ တံကမ္မဝိပါကံ၊ ထိုဒါနကုသိုလ်ကံ၏အကျိုး
 ကိုးခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဣဗ္ဗန္တိ၊ ဣဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဝိပါကိဗ္ဗံ၊ အကျိုးဟု
 ဆိုအပ်သောတန်ခိုးကို၊ ယသန္တိ၊ ယသံဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရ၊ သမ္ပဒေ၊
 အပြီအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အာမိပစ္စန္တိ၊ အာမိပစ္စံဟူသည်ကား၊ ဇေဋ္ဌဘာ
 ဝကရဏံ၊ အကြီးအကဲ၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကို၊ အာဂန္တောဣတ္ထတ္တန္တိ၊ အာ
 ဂန္တောဣတ္ထတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထဘာဝံ၊ ဤသို့သောအပြား၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဣမေပဉ္စဘူတေ၊ ဤငါးပါးသောခန္ဓာတို့သို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ တတြ၊ ပပတ္တိတော၊
 ထိုထိုတုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသည်၊ ဟေဋ္ဌာဂါမိယေဝ၊ အောက်ဖြစ်သော
 တုံသို့ လာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်းသောဟုဒါနန္တိ၊ သာဟုဒါနံဟူသည်ကား၊ ဧတံဒါနံ
 နာမ၊ ထိုဒါနမည်သည်ကား၊ သာဓုဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်း၏၊
 တာနိမဟာယညာနိတိ၊ တာနိမဟာယညာနိဟူသည်ကား၊ သပ္ပိနုဝနိတ

၇-သတ္တကနိပါတ် ၂-မဟာယညဝဂ်၊

၃၆၃

ဒမိမရဗဟုဏိတာဒိဟိ၊ ထောပတ်ဆီဦးနှိုးခင်းယျားတင်လဲအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပြီးဆုံးခြင်းကိုးကတောနိ၊ ပြုအပ်တုန်သော၊ တာနိမဟာဒါနာနိ၊
 ထိုကြီးစွာသော အလှူတို့သည်၊ ဗိတ္တာလင်္ကာရဗိတ္တပရိက္ခာရန္တိ၊ ဗိတ္တာ
 လင်္ကာရဗိတ္တပရိက္ခာရံဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဗိတ္တဿ၊ သမထ
 ဝိပဿနာဗိတ်၏၊ အလင်္ကာရဘူတဉ္စေတနံ၊ တန်ဆာဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊
 ပရိဝါရဘူတန္တိ၊ အခြံအရံဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မကာယိကာနံ ဒေဝါနံ
 သဟဗျတန္တိ၊ ဗြဟ္မကာယိကာနံ ဒေဝါနံ သဟဗျတံဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊
 ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ဒါနေန၊ ပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ ဥပပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့မတတ်ကောင်းသော်လည်း၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဒါနသည်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာဗိတ္တဿ၊ သမထ
 ဝိပဿနာဗိတ်၏၊ အလင်္ကာရဘူတံ၊ တန်ဆာသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဒါနာလင်္ကာတေန၊ ဒါနသည်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ တေန
 ဗိတ္တေန၊ ထိုကာမာဝစရ ကုသိုလ်ဗိတ်ဖြင့်၊ ဈာနဉ္စေတနံ၊ ဈာန်ကို လည်း
 ကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂန္တိ၊ အရိယမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ ဈာနေန၊ ဈာန်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မဘုံ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂါမိဟော
 တိတိ၊ အနာဂါမိဟောတိဟူသည်ကား၊ ဈာနာနာဂါမိ၊ ဈာန်ဖြင့်အောက်
 အောက်ဘုံသို့မလာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂန္တဇ္ဇုတ္တိန္တိ၊ အနာ
 ဂန္တဇ္ဇုတ္တိဟူသည်ကား၊ ဇ္ဇုတ္တဘာဝံ၊ ဤသို့သောအပြား၏ အဖြစ်သို့၊
 နအာဂတိံ၊ မလာမူ၍၊ ဥပရူပပတ္တိကောဝါ၊ အထက်အထက်ဖြစ်သော
 ဗြဟ္မာတို့၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ တတြူပပတ္တိကောဝါ၊
 ထိုမိမိတို့၏ဖြစ်ရာဖြစ်သောဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာဘုံ၌ပင်သျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 ၍၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေဘိအင်္ဂါ၊ ဣမေသုဒါနေသု၊ ဤခုနစ်ပါးသော
 ဒါနတို့တွင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောဒါနသည်၊ တဗျုတ္တရိယဒါနံ၊ တဗျာ
 လွန်ကဲသောဒါနမည်၏၊ ဇုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဒါနသည်၊ ဗိတ္တိကာ
 ဒါနံ၊ အရိအသေပြုခြင်းရှိသောဒါနမည်၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောဒါ
 နသည်၊ ဟိရာတ္တပ္ပဒါနံ၊ ဟိရိတြတ္တပ္ပပြဋ္ဌာန်းသော ဒါနမည်၏၊ စတုတ္ထံ၊
 ငွေ၊ ခဲမြောက်သောဒါနသည်၊ နိရဝသေသဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိပေးလှူသော
 ဒါနမည်၏၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောဒါနသည်၊ ဒက္ခိဏေယျဒါနံ၊ အလှူခံ
 ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သောဒါနမည်၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု
 မြောက်သောဒါနသည်၊ သောမနဿပဝိစာရဒါနံ၊ သောမနဿဖြစ်ခြင်းရှိ

၃၆၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ

သောဒါနမည်၏။ သတ္တဝံ၊ ခုံနစ်ချမြောက်သောဒါနသည်။ အလင်္ကာပရိဝါ
ရဒါနံနာမ၊ တန်ဆာအခြံအရံဖြစ်သောဒါနမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
တည်း။ ။

၁၀ ဒသမံ၊ ဒသမသုတ်ကို။ အဋ္ဌ၊ ပစ္ဆိမသေန၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိရိဝိတ္ထာဓေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍
ပြဦးအံ့။ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုဠဝသော၊ ပါကျွတ်ပြီးသည်ဖြစ်
၍။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုတော်မူ၍။ နေအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ပါးသောအဂ္ဂ
သာဝကတို့ကို။ ဩဟာယ၊ ရွှေ့ထား၍။ ဒက္ခိဏဂိရိ၊ ဒက္ခိဏဂိရိဓနပုဒ်သို့။
စာရိကံ၊ ဒေသစာရီသို့။ ဝဿိသေဝဓိ၊ လွှားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိက္ခမိ၊
ထွက်တော်မူ၏။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိ
သော၊ ရာဇဝဓမင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်
အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိစ၊ သူဌေးသည်လည်းကောင်း။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ
အမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာစ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်၎င်း။ အညေ၊
တပါးကုန်သော၊ ဗဟုဓနာစ၊ များသော လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒသ
ဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊ သု၊ မတတ်
နိုင်ကုန်။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး
သည်။ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊
မစွမ်းနိုင်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ စိန္တယမာနော၊
ကြံ့မြိုင်လျက်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကို။
ပုဏ္ဏာနာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မသည်။ သာမိ၊ သခင်၊ တေ၊
သခင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိတို့သည်။ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ ကိံ၊ နုခေါ၊
အဘယ်ကြောင့်။ နဝိပ္ပသန္နာနိ၊ မကြည်လင်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တိ၊
မေးလျှောက်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောကျွန်မ။ အာမ၊ ဩဝါဒဣန္ဒြိတို့
သည်မကြည်လင်ကုန်သည်မှန်၏။ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာရိကံ၊
ဒေသစာရီသွားခြင်းငှါ။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပုန၊ တ
ဖန်၊ သိစံ၊ လျှင်စွာ၊ အာဂန္တေယျဝါ၊ ကြွလာတော်မူလည်းကြွလာရာ၏။ န
အာဂန္တေယျဝါ၊ ကြွလာတော်မူလည်းကြွလာတော်မူရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ နုခေါသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း။ တေ၊
ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စိန္တယမာနော၊ ကြံ့မြိုင်လျက်၊ နိသိဒ္ဓော၊ နေ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ သဝေခိဝတ္တေယျ၊ အကပင်၍နစ်စေအံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံကရေယျာသိ၊ အဘပင်သို့ပြုရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တံသေဝံကို၊ ဘုရိသံ၊ တော်ထွန်သည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သာ၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောကျွန်မသည်၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နိဝတ္တယ၊ ပြန်နစ်တော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မေ၊ ငါ့ဘုရား၏၊ နိဝတ္တနပဋ္ဌယာ၊ ပြန်နစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တံသေဝံသည်၊ ကိံကရိဿတိ၊ အဘပင်သို့ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ပရာမိနဘာဝံ၊ သူတပါးနှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာယ၊ သိတော်မူ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိတေ၊ တစ်ခုသောအမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ပဉ္စဝိသာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ ရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပုဏ္ဏေ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောဒါယိကာမ၊ သာရသာရ၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဂါရုဝေန၊ တရားတော်၌ရှိသောသဖြင့်၊ ဧကပဒေ၊ ယေဝ၊ တစ်ခုသောပုန်၌ပင်လျှင်း၊ နိဝတ္တတိ၊ ပြန်နစ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မဂရုဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတောဓမ္မဂါရုဝေါတိ၊ ဓမ္မဂရုဘိက္ခဝေ၊ တထာဂတောဓမ္မဂါရုဝေါတိ၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဂရု၊ တရားကိုအလေးပြုတော်မူ၏၊ ဓမ္မဂါရုဝေါ၊ တရားတော်ကိုရှိသောခြင်းရှိတော်မူ၏၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဝတ္တတွာ၊ ပြန်နစ်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ နမဟာဝိဟာရံ၊ ဧဝံ၊ နိဝေသနာတံ၊ သို့၊ ပါဝိတိ၊ ငင်တော်မူ၏၊ မဟာဇနာ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပုဏ္ဏဝယ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောကျွန်မအား၊ သာရကာရသဟဿာနိ၊ ကောင်းချီးပေးခြင်းအထောက်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဗ္ဗိ၊ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသသိ၊ ဧဟာတော်မူ၏၊ ဧတု၊ ရာသီတိပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ အမတပါနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အဗျော်ကိုးဝိပိသု၊ သေသံ၊ ကြံကုန်၏၊ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောကျွန်မသည်၊ သေဗြံနာ၊ သုဌေးကြီးသည်၊ အနုညာတ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ နိဗ္ဗာနသယံ၊ ဘိက္ခု၊ နိမိဒကျောင်းသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

၃၆၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်မောဂ္ဂလာနိတို့ကို။ အာမန္တေ
တွားခေါ်၍။ အဟံ။ ငါသည်။ ယံဒိသံ။ အကြင်အရပ်သို့။ စာရိကာယ။ ဒေသ
စာရိတ္တညီလည်ခြင်းငှါ။ နိက္ခန္တော။ ထွက်တော်မူ၏။ တတ္ထံ။ ထိုအရပ်သို့။
အဟံ။ ငါသည်။ နဂန္ထာမိ။ မကြွသွားအံ့။ တုမှေ။ သင်တို့သည်။ တုမှာ
ကံ။ သင်တို့၏။ ပရိသာယ။ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ တံဒိသံ။ ထိုအရပ်
သို့။ စာရိကံ။ ဒေသစာရိကို။ ဂန္ထထ။ သွားကြ ကုန်လော။ ဣတိဝတွာ။
ဤသို့ဆို၍။ ဥပယျာဇေသိ။ လွှတ်လိုက်၏။ ဣမိသံ အဠုပ္ပတ္တိယံ။ ဤ
အဠုပ္ပတ္တိကြောင့်။ ဧကံသမယံ သာရိပုတ္တောတိ အာဒိ။ ဧကံ သမယံ
သာရိပုတ္တော ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ပုတ္တံ။ သို့အင်၏။ တတ္ထံ။ ထို
ဧကံသမယံ အစရှိသော ဝါကျ၌။ ဝေဠု ကဏ္ဍကီတိ။ ဝေဠု ကဏ္ဍကီ
ဟူသည်ကား။ ဝေဠုကဏ္ဍကနဂရဝါသိနိ။ ဝေဠုကဏ္ဍကအမည်ရှိသော
မြို့၌နေလေ့ရှိသော။ ကိရု။ ကြားဘူးသည်ကား။ တဿနဂရဿ။ ထိုမြို့၏။
ပါကာရဂုတ္တတ္ထာယ။ တံတိုင်းကို လုံခြုံစေခြင်းငှါ။ ပါကာရပရိယန္တေန။
တံတိုင်းအစွန့်ဖြင့်။ ဝေဠု။ ဝါးပင်တို့ကို။ ရောပိတာ။ ပိုက်ပျိုးအပ်ကုန်၏။
တေန။ ထိုကြောင့်။ အဿ။ ထိုမြို့အား။ ဝေဠုကဏ္ဍကန္တေဝနာမံ။ ဝေဠု
ကဏ္ဍကဟူသောအမည်သည်သာလျှင်။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ ပါရာယနန္တိ။ ပါရာ
ယနံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတပါရံ။ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကွင်းတ
ဘက်သို့။ အယနတော။ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ပါရာယနန္တိ။
ပါရာယနဟူ၍။ လဗ္ဗဝေါဟာရံ။ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ ဓမ္မံ။ တရားကို။
သရေနဘာသတိတိ။ သရေနဘာသတိဟူသည်ကား။ သတ္တဘူမကဿ။
တုံ့ဆုနစ်ဆင့်ရှိသော။ ပါသာဒဿ။ ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိတလေ။ အထက်ဖြစ်
သောအပြင်၌။ သုသံဝိဟိတာရက္ခေ။ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောအစောင့်
အရှောက်ရှိသော။ ဌာနေ။ အရပ်၌။ နိသိန္ဓေ။ နေလျက်။ သမာပတ္တိဗလေန။
ဗလသမာပတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧတ္တဘာဝံ။ ညဉ့်အဖို့ကို။ ဝိတိနာမေတွာ။ လွန်
စေ၍။ သမာပတ္တိတော။ ဗလသမာပတ်မှ။ ဝုဠာယ။ ထ၍။ ဣမံရတ္တာဝသေ
သံ။ ဤအကြွင်းဖြစ်သော ညဉ့်ကို။ ကတရာယ။ အဘယ်အမည်ရှိသော။
ရုတိယာ။ ဓမ္မံ။ လျော်ခြင်းဖြင့်။ ဝိတိနာမေဿာမိ။ လွန်စေအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့
စိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ ဓမ္မရုတိယာ။ တရား၌ဓမ္မံ။ လျော်ခြင်းဖြင့်။ ဝိတိနာမေဿာ
မိ။ လွန်စေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကတသန္နိဋ္ဌာနာ။ ပြုအပ်ပြီးသောဆုံးဖြတ်ခြင်း
ရှိသော။ တိဏိဗလောနိ။ သုံးပါးသောဖိုလ်တို့သို့။ ပတ္တာ။ ရောက်သော။ အရိ
ယသာဝိကာ။ အရိယာတပည့်မသည်။ အနုတေယျဂါယာသတပရိမာဏံ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၅-မဟာယညဝဂ်၊

၃၆၇

အခွဲနှင့်တကွဂါထာသုံးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပါရာယနသုတ္တံ၊ ပါရာယနသုတ်ဟံ၊ မရဇေန၊ ချိုမြိန်သာယာသော၊ သရဘညန၊ အသံဖြင့်ရွတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ အသောခေါ်ခေါ်တိ၊ အသောသိခေါဟူသည်ကား၊ အာကာသဋ္ဌကဝိမာနာနိ၊ ကောင်းကင်၌တည်သောဗိမာန်တို့ကို၊ ပရိဟရိတွာ၊ ဖောင်လွှဲ၍၊ တဿပါသာဒဿ၊ ထိုနန္ဒအမိ၏နေရာဖြစ်သောပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိဘာဝဂတန၊ အထက်အဖို့၌တည်သော၊ မဂ္ဂန၊ ခရီးဖြင့်၊ နရဝါဟနယာနံ၊ လှော်နိုးမဆောင်သော ယာဉ်ကို၊ အာရသျှ၊ တက်စီး၍၊ ဂစ္ဆိမာနော၊ သွားလျက်၊ အသောသိ၊ ကြား၏၊ ကထောပရိယောသာနံ၊ အာဂမယမာနောဓာဋ္ဌာယံတိ၊ ကထောပရိယောသာသာနံ၊ အာဂမယမာနောဓာဋ္ဌာယံဟူသည်ကား၊ တဏှ၊ အချင်းတို့၊ ဧသဧသောသဓဋ္ဌေါ၊ ဤအသံသည်၊ ကိံသဓဋ္ဌေါ၊ အဘတ်အသံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ နန္ဒမာတာယ၊ နန္ဒသတို့သား၏အမိဖြစ်သော၊ ဥပါဝိကာယ၊ ဒေါယိကာမ၏၊ သရဘညသဓဋ္ဌေါ၊ ပါဠိရွတ်သောအသံတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဩတရိတွာ၊ ယာဉ်မှသက်၍၊ ဣဒမဝေါစာတိ၊ ဣဒမဝေါစဟူသော၊ ဣဒဧသနာပရိယောသာနံ၊ ဤဒေသနာတော်၏အဆုံးကို၊ ဩလောကေန္တော၊ လင်္စလျက်၊ အဝိဒ္ဓုဋ္ဌာနေးမနိးမဝေးသောအရပ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သာဓုဘဂိနိတိ၊ သာဓုဘဂိနိဟူသည်ကား၊ ဘဂိနိ၊ နှစ်မ၊ တေးသင်သည်၊ သုဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာသင်ယူအပ်၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုကထိတာ၊ ကောင်းစွာဘာအပ်၏၊ ပါသာဏစေတီယေ၊ ကျောက်စေတီ၌၊ နိဝ္ဗိဒိတွာ၊ နေ၍၊ သောဠသန္တံ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ ပါရာယနိက၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပါရာယနိကသုတ်အစည်းအဝေး၌ဖြစ်ကုန်သောဝုဏ္ဏားတို့အား၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတဒိဝသေစ၊ ဟောတော်မူအပ်သောနေ့၌ လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈစ၊ ယနေ့၌ လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိ၊ မိုးစဉ်းသော၊ အန္တရံ၊ အထူးကို၊ နပဿပမိ၊ မမြင်းမရွှေ၊ အလယ်၌၊ ဘိန္နသုဝဏ္ဏိဝိယ၊ ပြတ်အပ်သောရွှေကဲ့သို့၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိဟေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားစကားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကူးတေးသင်သည်၊ ကထိတဉ္စ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားစကားသည်လည်း၊ သဒိသမေဝ၊ တူမျှသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို၊ ဒဒန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ကောပနေသောတဒြိမုခါတိဧဝံ၊ ကောပနေသောတဒြိမုခဟူသော

၃၆၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ဤစကားကို၊ ဘဒ္ဒိမုခ လဋ္ဌမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော လူလင်၊
သုသံဝိဟိတာရက္ခေ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့် အရှောက်ရှိ
သော၊ ဣမသ္မိဋ္ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊
သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သေသော၊ ဤကောင်းချိုးပေးဘူးသူကား၊
နာဂေါကိံ၊ နဂါးလော၊ သုပဏ္ဏောကိံ၊ ဝဋ္ဋုန်လော၊ ဒေဝေါကိံ၊ နတ်လော၊
မာရောကိံ၊ မာရ်လော၊ ဗြဟ္မာကိံ၊ ဗြဟ္မာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဝဏ္ဏပတ္တ
ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေတောင် သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ဝါတပါနံ၊ လေသောက် တံခါးကို၊
ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဝိဂတသာဓုန္တာ၊ ကင်းသောရှ်၊ ရှားခြင်းရှိသော၊ တိဏိ
မလာနိ၊ သုံးပါးသော၊ ဖိုလ်တို့သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သော၊ အရိယသမ္ပာဒကား၊
အရိယာတပည့်မသည်၊ ဝဿဝဏေန၊ ဝဿဝဏ် နတ်မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ ကထယမာနာ၊ စကားပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟံ
ဘဂိနံတေဘာတဘိ၊ အဟံဘဂိနံတေဘာတာ ဟူသည်ကား၊ သယံ၊
မိမိသည်၊ သောဓာပန္နတ္တာ၊ သောတာပန်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဂါမိ
အရိယသမ္ပာဒကား၊ အနာဂါမိဖြစ်သော အရိယာတပည့်မကို၊ ဇေဗ္ဗကံ၊
အကြီးဟူ၍၊ မညမာနေ၊ အောင်မေ့လျက်၊ ဘဂိနိတိ၊ ဘဂိနိဟူ၍၊ ဝေတွာ၊ ဆို
ပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တံ၊ ထိုနန္ဒသတို့သား၏အမိကို၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌
ဗြတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိအောက်၊ ကနိဋ္ဌံ၊
ငယ်၏ဟူ၍၊ မညမာနေ၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံပန၊ မိမိကိုယ်ကို
မူကား၊ နဝတိဝဿသတသဟံသာယုကတ္တာ၊ အနှစ်ကိုးသန်းအသက်
ရှည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟလ္လကတရံ၊ ကြီးမြတ်၏ဟူ၍၊ မညမာနေ၊
အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဘာတဘိ၊ ဘာတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာဓု
ဘဒ္ဒိမုခ၊ သာဓုဘဒ္ဒိမုခ ဟူသည်ကား၊ ဘဒ္ဒိမုခ၊ ကောင်းသောမျက်
နှာရှိသော ဒိုလုလင်၊ သာဓုသုန္ဓရံ၊ ကောင်း၏၊ တေ၊ ရှင်နတ်မင်း၏၊ အာဂ
မနံ၊ လာခြင်းသည်၊ သွာဂမနံသုအာဂမနံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း၊
အာဂန္တု၊ လာခြင်း၌၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သင့်သောအရာ၌၊ အာဂတော၊ လာ
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဣဒန္တေဟောတု အာတိထေပဿန္တိ၊ ဣဒန္တေဟောတု အာတိထေပသုံဟူ
သည်ကား၊ ဣမေဝ ငိုမ္မတာစာနံ၊ ဤတရားကို ရွတ်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊
တဝ၊ သင်နတ်မင်းအား၊ အတိယပဏ္ဏာကာရော၊ ဧည့်သည်တို့အား
ပြုအပ်သောလက်ဆောင်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊
အရှင်နတ်မင်းအား၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဣတော၊ ဤတရားတော်ကိုရွတ်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၅-မဟာယညဝဂ်၊

၃၆၆

ခြင်းထက်၊ ဥတ္တရိတရံ၊ အထူးသဖြင့်လွန်ကဲသော၊ ဒါတဗ္ဗံပေးကမ်း
 ဘွယ်ဖြစ်သောလက်ဆောင်ကို၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ နပဿာမိ၊ မမြင်း
 ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ နန္ဒသတို့သား၏အမိဖြစ်သောဒါပိ
 ကာမ၏ အလိုတည်း၊ ဧဝံစေဝမေဘိဿတိ အာတိထေယျန္တိ၊ ဧဝံစေဝ
 မေဘိဿတိအာတိထေယျံဟူသောစကားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပတ္တိ
 ဒါနံ၊ ထုသိုသ်အဖို့ကို ပေးခြင်းကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်း၍၊ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ တေ၊ အရှင်မအား၊ ဓမ္မကထိကသက္ကာရော၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အားပြုအပ်သောပူဇော်သကာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အနုတေဇ္ဇသေနိ
 ကောဠသတ၊ နိ၊ အဖွဲ့နှင့်တကွတထောင်သုံးရာသောကျိတို့ကို၊ နန္ဒသ
 လိနံ၊ သလေးစပါးတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်တွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 အယံဥပါသိကာ၊ ဤဒါယိကာမကြီးသည်၊ တိဋ္ဌကိ၊ တည်၏၊ တာဝ၊ ထို
 မျှလောက်၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ မာဂမိ'သု၊ မရောက်စေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်၍၊ ပတ္တမိ၊ သွား၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
 ကောဠာနံ၊ ကျိတို့၏၊ ဟေဋ္ဌိမတလံနာမ၊ အောက်အပြင် မည်သည်ကို၊
 ဒဋ္ဌ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ'သု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စေ၍၊ နန္ဒမာတာယ၊ နန္ဒသတို့သား၏ အမိ၏၊ ကောဠာဂါရိယ၊
 ကျိကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်၏၊ အကတပါတရာသောတိ၊ အကတပါတရာသောဟူသည်ကား၊
 အတုတ္ထ ပါတရာသော၊ မစားအပ်သေးသော နံနက်စာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပုညန္တိ၊ ပုည ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗစေတနာစ၊ ပုဗ္ဗစေတနာသည်လည်း
 ကောင်း၊ မုဉ္ဇစေတနာစ၊ မုဉ္ဇစေတနာသည်လည်းကောင်း၊ ပုညမဟိတိ၊
 ပုညမဟိဟူသည်ကား၊ အပရစေတနာ၊ အပရစေတနာတည်း၊ သုခါယ
 ဟောတူတိ၊ သုခါယဟောတုဟူသည်ကား၊ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊
 ဟိတတ္ထာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဒါနေ၊ အလျှံ၊ ဝဿဝဏဿ၊ ဝဿဝဏ် နတ်မင်းအား၊
 ပတ္တိ၊ အဖို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ပကရဏေ ဩကဿာတိ၊ ပကရဏေ
 ဩကဿ ဟူသည်ကား၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဩကဿ၊
 အယုတ်အားဖြင့် ဆွဲငင်၍၊ ပဿယာတိ၊ ပဿယ ဟူသည်ကား၊ အာ
 ကနိတွာ၊ ဆွဲငင်၍၊ အဘိဘဝိတွာ၊ ယွမ်းမိုး၍၊ ယက္ခယောနိန္တိ၊ ယက္ခယော
 နိ'ဟူသည်ကား၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာဘာဝံ၊ ဘုဗ္ဗဝိုးနတ်၏အဖြစ်ကို၊ တေနေဝ

ပုရိမေန အတ္တဘာဝေန ဥဒ္ဓဿေတိတိ၊ တေနောပုရိမေန အတ္တဘာဝေန ဥဒ္ဓဿေတိဟူသည်ကား။ ပုရိမသဒိသာနေဝ၊ ငှေးနည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သရိရုံ၊ ကိုယ်ကို၊ အလင်္ကာတပုဋိယက္ခော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သိရိဂတ္တသယနတလေ၊ အသရေရှိသော ဘိုက်ခန်းအိပ်ရာပြင်၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြု၏။ ဥပါသိကာပမ္ပိဒေသိတာတိ၊ ဥပါသိကာပမ္ပိဒေသိတာဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပါသိကာ၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်သော ဒါယိကာမတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပါသိကာဘာဝံ၊ ဥပါသိကာမ၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ကြားသိစေ၏။ ယာဝဒေတိ၊ ယာဝဒေဟူသည်ကား။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်လျှင်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣကိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ မဟာယညဝဂ္ဂေါ၊ မဟာယညဝဂ်တည်း။ ၊

ပဉ္စမော၊ ငှေးဦးစွာသော၊ ပဏ္ဍာသကော၊ ပဏ္ဍာသကသည်၊ သမက္ခော၊ ပြီးပြီ ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်- ၆-အဗျာကတဝဂ်။

၉၁ ဆဋ္ဌဿ၊ ဆဋ္ဌဝဂ်၏၊ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ အဗျာကတဝတ္ထု၊ သူတိ၊ အဗျာကတဝတ္ထု၊ သူဟူသည်ကား။ ဧကံသာဒိဝသေန၊ တခုသောအဖို့ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အကတိတဝတ္ထု၊ သု၊ မဆိုအပ်သောဝတ္ထုတို့၌ ဘာသာဂတောတိ၊ တတာဝဂတောဟူသည်ကား။ သန္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဒိဋ္ဌိဂတမေတန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဂတမေတံဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိမတ္တကံ၊ မိန္ဒာအယူမျှသာတည်း။ တာယဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုမိန္ဒာအယူဖြင့်၊ ဂဟိတသက္ခောနာမ၊ ယူအပ်သောသတ္တဝါမည်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပမ္ပိပဒန္တိ၊ ပမ္ပိပဒ်ဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ နဆန္တတိတိ၊ နဆန္တတိဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသော နကမ္ပတိအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း၊ တဏှာဂတန္တိ၊ တဏှာဂတံဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌိတဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော တဏှာတည်း။ သညာဂတဒိသုပိ၊ သညာဂတံအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း

ရှိ၏၊ ဟိသတ္တံ၊ ဖုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသညာဂတံ အစရှိသောဝုန်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိသညာဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်သွဉ်သော သညာသည်သာလျှင်၊ သညာဂတံ၊ သညာဂတမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိနိဿိတမာနောယဝ၊ ဒိဋ္ဌိကိုမှီသောမာနသည်သာလျှင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌိမညိတမေဝ၊ ဒိဋ္ဌိမညိတသည်သာလျှင်၊ မညိတံ၊ မညိတမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိပပဉ္စေဝ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပပဉ္စတရားသည်သာလျှင်၊ ပပဉ္စိတံ၊ ပပဉ္စိတမည်၏၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနမေဝ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနသည်သာလျှင်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိ၏၊ ဝိဇ္ဈတံ၊ ဇောကံပြန်စွာ၊ ပဋိသရဏတာဂေါယေဝ၊ ရှေးရှုမြင်သည်၏ အမြင်သည်သာလျှင်၊ ဝိပ္ပဋိသာရောနာမ၊ ဝိပ္ပဋိသာရမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌိဂတမေတံအစရှိသောဝုန်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိဂဟဏေန၊ ဒိဋ္ဌိကိုယူသဖြင့်၊ ဣသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆဲ နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါဂဟဏေန၊ ဒိဋ္ဌိနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါကို ယူသဖြင့်သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ပုရိသဂတိယောတိ၊ ပုရိသဂတိယောဟူသည်ကား၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဥာဏဂတိယော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊ အပစ္စယနိဗ္ဗာနံ၊ အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နောစဿာတိ၊ နောဝဿဟူသည်ကား၊ အတိတောလွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ အတ္တဘာဝနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အတ္တသောကို ဖြစ်စေ တတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နောစေအာဘိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့၊ နောစမေသိယာတိ၊ နောစမေသိယာဟူသည်ကား၊ ဇေတုဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ မော၊ ငါ့အား၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောသည်၊ နာမိယာ၊ မဖြစ်ငြားအံ့၊ နာဘိဿတိတိ၊ နာဘိဿတိဟူသည်ကား၊ ဇေတုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနာဂတတ္တဘာဝနိဗ္ဗတ္တကံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နာဘိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ နစမေဘိဿတိတိ၊ နစမေဘိဿတိဟူသည်ကား၊ အနာဂတော၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ မော၊ ငါ့အား၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နာဘိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ယဒတ္ထိယံဘူတန္တိ၊ ယဒတ္ထိယံဘူတံ ဟူသည်ကား၊ ဘူတံဖြစ်သော၊ ယံပစ္စုပ္ပန်ကုဉ္စပဉ္စကံ၊ အကြင်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိ၏။

၄၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

တံပဇာဟာမိတိဥပေက္ခပနိလတတိတိ၊တံပဇာဟာမိတိဥပေက္ခပနိလတ
တိဟူသည်ကား၊ တတ္ထံထိပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောခန္ဓာအပေါင်း၌၊ ဆန္ဒရာဂပ
ဟာနေန၊ပြင်းစွာတင်သောရောဂ်ကိုပယ်သဖြင့်၊ ပဇာဟာမိ၊ပယ်ဆုံးရှုတီး
၍သို့၊ ဝိပဿနုပေက္ခံ၊ ဝိပဿနာ၏အပင်းအသင်းကို၊ပနိလတတိ၊ရေ၏
ဘဝေနရုဇ္ဈတိတိ၊ ဘဝေနရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်
သော၊ခန္ဓပဉ္စကော၊ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌၊တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊
နရုဇ္ဈတိ၊မတပ်၊သမ္ဘဝေနရုဇ္ဈတိတိ၊ သမ္ဘဝေနရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊အနာ
ဂတော၊အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ခန္ဓပဉ္စကော၊ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌လည်း၊တ
ထေဝ၊ထိုရှေးနည်းအတူသလျှင်၊နရုဇ္ဈတိ၊မတပ်၊အတ္တုတ္တရိပဒံသန္တိတိ
အတ္တုတ္တရိပဒံသန္တိဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ သန္တိ၊ကိလေသာတို့
မှငြိမ်းသော၊နိဗ္ဗာနပဒံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ရောဂ်အပ်သောတရား
မည်သည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊ သမ္ပပညာယပဿတိတိ၊ သမ္ပပညာယပဿတိ
ဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုရောက်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သမာဝိပဿနာယ၊
ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမ္ပာ၊
ကောင်းစွာ၊ ပဿတိ၊ရှု၏၊ နသဗ္ဗေန သဗ္ဗန္တိ၊ နသဗ္ဗေန သဗ္ဗံ ဟူသည်
ကား၊ဧကစ္စာနံ၊အချို့တုန့်သော၊ ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့၏၊ အပ္ပဟိ
နတ္တာ၊မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သစ္စပုစ္ဆိန္ဒာဒကုဿ၊ သစ္စာတို့
ဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊တမဿ၊မောဟကို၊အဝိဒ္ဓံသိတုတ္တာ၊မပျက်သီးအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ခပ်သိမ်းသော အကြောင်းအရာ
ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကံတံ၊ မျက်မှောက်ပြုသည်၊န
ဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဟညမာနေတိ၊ဟညမာနေဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာသေန၊
ညှပ်ဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်စွ၍၊ မုဋ္ဌိကာယံ၊တူဖြင့်၊ ကောနိယမာနေ၊ ပုတ်
ခံတ်သည်ရှိသော်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊ အန္တရာပရိ နိဗ္ဗာယီဟူသည်
ကား၊ဥပပတ္တိသမနန္တရတော၊ပနိသခန္ဓ၏အခြားမဲ့မှ၊ပဉ္စာယ၊စ၍၊အာယု
နော၊အသက်၏၊ဝေမဏ္ဍိ၊အလယ်ကို၊အနတိတ္တမိတွာ၊မလွန်မူ၍၊ ဧတ္တန္တ
ရေ၊ဤပနိသခန္ဓ၏အခြားမဲ့မှအသက်အပိုင်းအခြား၏အတွင်း၌၊ ကိလေ
သပရိနိဗ္ဗာနေန၊ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊နိဗ္ဗုတော၊ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊အနုပဟဂ္ဂတလန္တိ၊အနုပဟဂ္ဂတလံဟူသည်ကား၊အာကာသတလံ
ကောင်းကင်အပြင်ကို၊အနုပဟဂ္ဂအနတိတ္တမိတွာ၊မလွန်မူ၍၊ဘူမိ၊မြေသို့၊
အပတွာ၊မရောက်မူ၍၊ အာကာသယေဝ၊ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာ
ယေယျ၊ငြိမ်းရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊

တိတိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ဣမာဟိဥပမာဟိ၊ဤဥပမာတို့ဖြင့်၊ တယော၊သုံး
ပါးကုန်သော၊အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဒသိ
တာ၊ပြအပ်ကုန်၏၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ ဟူသည်
ကား၊ အာယု၊အသက်၏၊ ဝေမဏ္ဍိ၊အလယ်ကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊
ပစ္ဆိမဒကာဒိုတံ၊အဆုံးဖြစ်သောအစွန်သို့၊အပတွာ၊မရောက်မူ၍၊ပရိနိဗ္ဗ
တော၊ကိလေသာမှငြိမ်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဥပဟစ္စတလန္တိ၊ဥပဟစ္စ
တလံဟူသည်ကား၊ဇလမာနာ၊ထွန်းတောက်လျက်၊ ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ အာ
ကာသတလံ၊ကောင်းကင်ပြင်ကို၊အတိက္ကမိတွာ၊လွန်၍၊ပထဝိတလေဝါ၊
မြေအပြင်၌မူလည်း၊ဥပဟရိတွာန၊ခတ်မိ၍၊ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ ပတိတမတ္တာ
ဝ၊ကျကာမျှဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာယေယျ၊ငြိမ်းရာ၏၊အသင်္ခါရေန၊ တိုက်
တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်၊အပ္ပယောဂေန၊လုံ့လမရှိသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ကိလေ
သာတို့ကို၊ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊
သသင်္ခါရေန၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်၊ သပ္ပယောဂေန၊လုံ့လရှိသဖြင့်၊
ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြု၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာ
ယိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ဂစ္ဆိဟူသည်ကား၊ နိရုဇကွံ၊အစောင့်အရှောက်
မရှိသော၊ အရညံ၊ တောကို၊ ဒါယန္တိ၊ ဒါယံဟူသည်ကား၊ သာရကွံ၊
အစောက်အရှောက်ရှိသော၊ အဘယတ္ထာယ၊ ဘေးမရှိစိမ့်သောဌာ၊ ဒိန္နံ၊
ပေးအပ်သော၊ အရညံ၊တောကို၊ သေသံ၊ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊
ဧတ္ထ၊ဤဒုတိယသုတ်၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ဣမသ္မိ၊သုက္ကဏ္ဍ၊ဤသုတ်၌၊ အရိယပုဂ္ဂလသဝ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
သာလျှင်၊ ကံထိတာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် ဒုတိယသုတ်၏
အဖွင့် အပြီးတည်း။

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ ဘိက္ခုနိယေတိ၊ ဘိက္ခုနိယေဟူ
သည်ကား၊မဟာပဇာပတိယာ၊မိလ္လေးတော်မဟာပဇာပတိ၏၊ပရိဝါရ၊
အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတား၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခု နိယော၊
ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဝိမုတ္တာတိ၊ဝိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ဝိမုတ္တိဟိ၊ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ဝိမုတ္တာ၊လွတ်ကုန်၏၊အနုပါဒိသေသာ
တိ၊အနုပါဒိသေသာဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနံ၊ဥပါဒါနိတရားကို၊ သေသံ၊
အကြွင်းကို၊အဋ္ဌပေတွာ၊မထားမူ၍၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ အနုဝသေ

၄၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

သာယံ။ အတြင်းမရှိကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်
 ၏၊ သဥပါဒိသေသေဝါသဥပါဒိသေသောတိ၊ သဥပါဒိသေသေဝါသဥပါ
 ဒိသေသောဟူသည်ကား၊ သဥပါဒါနသေသေ၊ ဥပါဒါနတရားအတြင်း
 ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဥပါဒါနသေသော၊
 ဥပါဒါနတရားအတြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတရသ္မိံ၊ ပိ၊ အနုပါဒိသေသောဝါဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တိသေသတိ၊ တိသေသဟူသည်ကား၊ ထေဇသေ၊
 ရှင်မပသ၊ ဓမ္မေလသနံ၊ မသေရ်၏၊ သမ္ဘိဝိဟာရိကဗြဟ္မာ၊ သမ္ဘိဝိဟာရိက
 တပဉ္စုဒ္ဓိဗြင်္သေသ၊ ဗြဟ္မာတည်း၊ အနုဗ္ဗေသေမိကဝနိယံ၊ အနုဗ္ဗေသေမိကဝနိ
 ဟူသည်ကား၊ ပရိပတ္တိယာ၊ ပရိပတ်အား၊ အနုဂလာသနိ၊ ကလျာ်ကုန်သော၊
 ဝိဝိတ္တာန၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော၊ အန္တိမပရိယန္တိမာနိ၊ အစွန့်၌ဖြစ်ကုန်သော
 ဣန္ဒြိယာနိတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊
 ဝိပဿနန္တိယာနိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ သမန္နာနယမာနော
 တိ၊ သမန္နာနယမာနောဟူသည်ကား၊ သမတ္တာကာရေ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော
 ဣန္ဒြိယတို့၏ မှသည်၏ အဖြစ်တည်း ဟူသော အခြင်းအရာ၌၊ ဥပယမာ
 နော၊ ထားသည်ဖြစ်၍၊ နဟိပနတေတိဣန္ဒံ၊ နဟိပနတေဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူသနည်း၊
 သတ္တမဿ၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော၊ ပုပ္ဖလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊
 ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်
 ယောက်မြောက်သော၊ သဒ္ဓါနုဿာရိပုပ္ဖလေ၊ သဒ္ဓါတရားသို့အစဉ်လိုက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏၊ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ကုရားသည်၊ ဗလဝရိပဿက ဝသေန၊ အားကြီးသော ဝိပဿနာကိုရှု
 တတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသတ္တမမြောက်သောသဒ္ဓါနုဿာရိ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နဟိပနမောဂ္ဂ
 လာနအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထေ၊ ထိုနဟိပနမောဂ္ဂလာန
 အစရှိသောစကား၌၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနန္တိ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ
 သံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ နိစ္စနိမိတ္တာနံ၊ မြဲသောနိမိတ်တို့၏၊ အနိင်္ဂတ္တန္တိ၊ အနိ
 မိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗလဝရိပဿနာသမာဓိ၊ အားကြီးသောဝိပဿနာ
 သမာဓိကို၊ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ မန္တရီတိ၊ မန္တရီဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ
 မန္တရီယုတ္တော၊ ငါးပါးသောမန္တရီနှင့်ယှဉ်သော၊ ကဒရိယောတိ၊ ကဒရိ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၆-အဗျာကထဝဂ်၊

၄၀၅

ယောဟု သည်ကား၊ ထဒ္ဓမန္တ မိယော၊ ခက်ထန်သောဝန်တိုခြင်းရှိ၏၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒိပျမာနံပိ၊ ပေးအပ်သည်ကိုလည်း၊ ဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏၊ အနုပ္ပဒါနရေတာတိ၊ အနုပ္ပဒါနရေတာဟူသည်ကား၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒမာနောဝ၊ ပေးလှူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ငှေမတိ၊ မွေ့လျော်၏၊ အနုကမ္မန္တာတိ၊ အနုကမ္မန္တာဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇယန္တေ၊ အမွှေးတီးငါတို့သည်၊ ကော၊ အဘယ်သူကို၊ အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ငြိုးမြှောက်အပ်သနည်းကလေး၊ အဘယ်သူ၏၊ ဒေယျဓမ္မံဝါ၊ လှူငွေပင်ဝငွေ၊ ကိမ္မူသသိ၊ ပဋိပ္ပလေဉ္စ၊ ခုနကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒန္တနု၊ ကြံသဖြင့်၊ အနုကမ္မမာနာ၊ သနားကုန်သည်ဖြစ်၍၊

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မနိမိတ္တံပိ၊ တရားတည်းဟူသော စောဒနာခြင်း၏ အကြောင်းကိုမူလည်း၊ ပုဂ္ဂလနိမိတ္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူသော စောဒနာခြင်း၏အကြောင်းကိုမူလည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွေ၍ဆိုဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဒေဝိတေ၊ ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဧကပဒံပိ၊ တခုသောပုဒ်ကိုလည်း၊ ဒုရက္ခတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သည်ကို၊ အနိယျာနိကံ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မနိမိတ္တံ၊ တရားနိမိတ်ကို၊ နသမနုပဿတိ၊ မြင်တော်မမူ၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဒုရက္ခတော၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်၏၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပဋိပ္ပရန္တံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် တည်သော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဂ္ဂလနိမိတ္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏နိမိတ်ကို၊ နသမနုပဿတိနာမ၊ မမြင်သည်မည်၏၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောသုညတ္တာခေါ် ပနဘိက္ခဝေသောဝကာနံနိဗ္ဗာနဂါမိနိ ပဋိပဒါအစရှိသောဝါကျတို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊

၆-၇ ဆဋ္ဌသတ္တမာနိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သတ္တမသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနာနော၊ ပေါ်လွင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ပစလာယမာနောတိ၊ ပစာလာယမာနောဟူသည်ကား၊ တံဂါမံ၊ ထိုကလ္လဝါလပုတ္တအမည်ရှိသောရွာကို၊ နိဿာ

၄၀၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ယ၊အဓိပြု၍၊ ကောသ္မိ၊တရသော။ ဝနသဇ္ဈော၊ တောအုပ်၌၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလျက်၊သတ္တာဟံ၊ရန်စိုက်ပတ်လုံး၊စက်
မေန၊စကြိုသည်၊ဝိရိယေန၊လုံ့လသည်၊နိဗ္ဗဝိတတ္ထာ၊နှိပ်စက်အပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလန္တဂတ္တော၊ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊စက်
မနကောဓိယံ၊စကြိုဦး၌၊ ပဓလယမာနော၊ မျက်လွှာတလှုပ်လှုပ်အိပ်ပျော်
လျက်၊နိသိန္နော၊နေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပဓလယသိနောတိ၊ပဓလယ
သိနောဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါယသိနု၊အိပ်သလော၊ ပနိဉ္စိတွာတိ၊ ပနိဉ္စိတွာ
ဟူသည်ကား၊ ပရိမဇ္ဇိတွာ၊သုတ်၍၊ အာလောကသညန္တိ၊ အာလောက
သည်ဟူသည်ကား၊ မိဒ္ဓမိနောဓန အာလောက သည်၊ ပိုက်မျဉ်းခြင်းကို
ပယ်ဖျောက်တတ်သောအလင်း၌ဖြစ်သောအမှတ်ကို၊ ဒိဝါသညန္တိ၊ဒိဝါ
သည်ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါသည်၊ နေ၌ဖြစ်သော အမှတ်ကို၊ ယထာဒိဝါ
တထာရတ္ထိန္တိ၊ ယထာဒိဝါတထာ ရတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ဒိဝါ၊နေအခါ၌၊
အာလောကသညာ၊ နေ၏အရောင်အလင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌိ
တာယထာ၊ ဆောက်တည်အပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ နံ၊ထိုနေ၏
အရောင်အလင်း၌ဖြစ်သောအမှတ်ကို၊ရတ္ထိဋ္ဌိ၊ညဉ့်၌လည်း၊အဓိဋ္ဌဟေယျာ
သိ၊ဆောက်တည်လော၊ ယထာရတ္ထိ တထာဒိဝါတိ၊ယထာရတ္ထိ တထာ
ဒိဝါဟူသည်ကား၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ရတ္ထိ ညဉ့်၌၊အာလောကသညာ၊
လ၏အရောင်အလင်း၌ဖြစ်သော အမှတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌိတာယထာ၊ ဆောက်
တည်အပ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊နံ၊ထိုလ၏အရောင်အလင်း၌ဖြစ်သော
အမှတ်ကို၊ဒိဝါဝိ၊နေ၌လည်း၊အဓိဋ္ဌဟေယျာသိ၊ဆောက်တည်လော၊သပ္ပတာ
သန္တိ၊ သပ္ပတာသိဟူသည်ကား၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏက္ကာယ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်
ဟူသောအကျိုး၌၊သဟေဝတာသံ၊အရောင်အလင်းနှင့်တကွသော၊ပစ္ဆိမ
ဝုရေတတာသည်တိ၊ ပစ္ဆိမဝုရေတတာသည်ဟူသည်ကား၊ ဝုရေတော၊
ရှေ့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတော၊နောက်၌ လည်းကောင်း၊အဘိဟရေတ
သည်ယ၊ ရှေးရှုဆောင်တတ်သောသည်ဖြစ်၊ သညာဝါ၊အမှတ်ရှိ၏၊
အန္တောဂဂေဟိဇ္ဈန္တိယေဟိတိ၊အန္တောဂဂေဟိဇ္ဈန္တိယေဟိဟူသည်ကား၊
ဗဟိ၊အပမျိုး၊အဝိက္ခိတ္တေဟိ၊မျှော်လင့်ကုန်သော၊အန္တော၊အရံးသို့၊အနုပ္ပ
ဝိဇ္ဇဟေဝ၊ အစဉ်စင်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ဣန္ဒြိယတို့ဖြင့်၊ မိဒ္ဓသုခန္တိ၊မိဒ္ဓသုခံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒါ
သုခံ၊အိပ်ခြင်း၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ ဣတ္ထကေန၊ ဤမျှအတိုင်း၊အရှည်ရှိ
သော၊ဌာနေနု၊ပဓလယသိနောတွံ၊မောဂ္ဂလာနအစရှိသောအရာဖြင့်၊ဘဂ

ဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရုဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊
မိစ္ဆာဝိနောဒနကပ္ပဋ္ဌာနံ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော
ကပ္ပဋ္ဌာနံကို၊ ကထေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သောဇ္ဈန္ဒိ၊ သောဇ္ဈာန် ဟူသည်
ကား၊ မနသောဇ္ဈာန်၊ မာန်တည်းဟူသောနှာမောင်းကို၊ ကိစ္စကရုဏိယာနိ
ဟိဇ္ဈေ၊ ကိစ္စကရုဏိယာနိဟူသောဤပါဌ၌၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ကတ္တဗ္ဗာနိ၊
ပြုအပ်သောအမှုတို့သည်၊ ကိစ္စာနိ၊ ကိစ္စမည်ကုန်၏၊ ဣတရောနိ၊ ဤမှတပါး
ကုန်သောမချွတ်မပြုအပ်ကုန်သောအမှုတို့သည်၊ ကရုဏိယာနိ၊ ကရုဏိ
ယာတို့မည်ကုန်၏၊ မဂ္ဂိဘာဝေါတိ၊ မဂ္ဂိဘာဝေါဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈေဇ
ယာ၊ တန်ခိုးမရှိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဒေါမနဿတော၊ နှလုံးမသာယာ
သည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနေန၊
ပစ္စလ္လာယသိနေတုံ၊ မောဂ္ဂလာန်အစရှိသော စကားအရာဖြင့်၊ သတ္ထာ၊
ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရုဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်အား၊ ဘိက္ခာ
စာရဝတ္တံ၊ ဆွမ်းခံဝတ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဘဿေ၊ စကားပြောခြင်း၌၊ ပရိယန္တကာရိတာယ၊ အပိုင်းအခြားကိုပြု
လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ သမာဒပေတုံ၊ ဆောက်တည်စေခြင်းငှါ၊ တဿ္ဿာတိ
ဟာဘိအာဒိ၊ တဿ္ဿာတိဟ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
တတ္ထေ၊ ထိုတဿ္ဿာတိဟအစရှိသောစကား၌၊ ဝိဂ္ဂါဟိကကဏ္ဍေန္တိ၊ ဝိဂ္ဂါဟိက
ကထံဟူသည်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိ
နည်းကို၊ နအာဇာနာသိ၊ မသိ၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တော၊ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဝိဂ္ဂါဟိကကထာ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ယူတတ်သော
စကားကို၊ မဟာမောဂ္ဂလာနာဘိအာဒိ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနာဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ ပါပမိတ္တသံသဂ္ဂဝိဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းနှင့်
ပေါင်းဖော်ခြင်းကို စွန့်စိမ့်သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိတ္တာဝ
တာနုခေါတိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါဟူသည်ကား၊ ကိတ္တကေနုနုခေါ၊ အဘယ်
မျှလောက်သော ဝုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါဖြင့်လျှင်၊ သံဝိက္ခေနတဏှာသင်္ခယာဝိ
မုတ္တောဟောတိတိ၊ သံဝိက္ခေနတဏှာသင်္ခယာဝိမုတ္တောဟောတိဟူသည်
ကား၊ တဏှာသင်္ခယသင်္ခယံ၊ တေ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာ
နေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိမုတ္တမိတ္တတာ၊
ဟ၊ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
တဏှာသင်္ခယာဝိမုတ္တောနာမ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌ညွတ်သည်မည်
သည်၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ် မျှလောက်သော ဝုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါဖြင့်၊

၉ နေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဝိမုတ္တမိတ္တတာ၊
ဟ၊ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
တဏှာသင်္ခယာဝိမုတ္တောနာမ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌ညွတ်သည်မည်
သည်၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ် မျှလောက်သော ဝုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါဖြင့်၊

၄၀၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသယံပဋိပတ္တိယသံ၊ အကြင်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ တဏှာသင်္ခယ
 ဝိမုတ္တော၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာဟုဆိုအပ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ တံပုဗ္ဗဘာ
 ဝပဋိပဒံ၊ ထိုပုဗ္ဗဘာဝပဋိပဒါကို၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒေသထ၊
 ဟောကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌောတိ၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌော
 ဟူသည်ကား၊ ခယဝယသင်္ခါတံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အတိတာ၊ လွန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အစ္စန္တံ၊
 အစ္စန္တမည်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အစ္စန္တာ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောအဆုံးကိုလွန်သော၊ နိဋ္ဌာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌော၊ အစ္စန္တနိဋ္ဌမည်
 ၏၊ ဧကန္တနိဋ္ဌော၊ စင်စစ်ပြီးဆုံးခြင်းရှိသည်၊ သတတနိဋ္ဌော၊ အမြဲပြီးဆုံး
 ခြင်းရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အစ္စန္တ
 မေသဝက္ခေမိတိ၊ အစ္စန္တယောဝက္ခေမိဟူသည်ကား၊ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်၊ ယော
 ဝက္ခေမိ၊ ယောဝလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိသည်၊ နိစ္စယောဝက္ခေမိ၊ အမြဲ
 ယောဝလေးပါးတို့ဖြင့်ဘေးမရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အစ္စန္တဗြဟ္မစာရိတိ၊ အစ္စန္တဗြဟ္မစာရိဟူသည်ကား၊ အစ္စန္တံ
 စင်စစ်၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ နိစ္စဗြဟ္မစာရိ၊
 အမြဲမြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အစ္စန္တံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောအဆုံးကိုလွန်သော၊ ပရိယောသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိမနယေန
 ဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အစ္စန္တပရိယောသာနာ၊ အစ္စန္တပရိယောသာန
 မည်၏၊ သေဋ္ဌောဒေဝမနုဿာနန္တံ၊ သေဋ္ဌောဒေဝမနုဿာနံဟူသည်ကား၊
 ဒေဝါနုစ္ဆ၊ နတ်တို့ထက်၎င်း၊ မနုဿာနန္တံ၊ လူတို့ထက်၎င်း၊ သေဋ္ဌောဥတ္တမေါ
 မြတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကိတ္တော
 ဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သံခေပေနော၊ အကျဉ်းအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ မေ၊ ဤအား၊ ကံထေ
 ထံ၊ ဆိုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ သဗ္ဗေဓမ္မာနာလံ
 အဘိနိဝေသာယာတိတ္ထေ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာနာလံ အဘိနိဝေသာယာဟူသော
 ဤပုန်နှုံးသဗ္ဗေဓမ္မာနာလံကုန်သော၊ ဓမ္မာနာမ၊ တရားတို့မည်သည်ကား၊
 ပဉ္စကုန္ဒာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာသုတ္တံ၊ ခန္ဓာသုတ္တံဟူသော

နှစ်ပါးသောအာယတနတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဓာတုယောစ၊
 တသ္မေ၊ နှစ်ပါးသောဓာတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော တရားတို့
 သည်၊ ဟဿာဒိဗ္ဗိဝသေန၊ တဏှာဒိဗ္ဗိ၏အတွင်းဖြင့်၊ အဘိနိဝေသာယ၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ၊ နာလံအသမတ္တာ၊ မတွင်းနိုင်ကုန်၊ နပရိယတ္တာ၊ မတွင်းနိုင်
 ကုန်၊ နသမတ္တာ၊ မပြည့်စုံကုန်၊ နယုတ္တာ၊ မသင့်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂဟိတာကာရေန၊ ယူအပ်သောအနိစ္စအစရှိသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတိဋ္ဌနတော၊ မတည်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာအာယတနဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတို့သည်၊
 နိစ္စာ၊ ခြံသော သဘောရှိကုန်၏၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိကုန်၏၊
 အတ္တာ၊ ကိုယ်ဟူသောသဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟိတာပိ၊ ယူအပ်
 ကုန်သော်လည်း၊ အနိစ္စာဝ၊ မမြဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အနတ္တာဝ၊ ကိုယ်မဟုတ်သောသဘောရှိကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဘိနိဝေသာယ၊ နိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် နှလုံးသွင်း
 ခြင်းငှါ၊ နာလံအသမတ္တာ၊ မတွင်းနိုင်ကုန်၊ အဘိဇာနာတိတိ၊ အဘိဇာနာတိ
 ဟူသည်ကား၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတဟိညာယ၊ ဥာတပရိညာဖြင့်၊ အဘိဇာနာတိ၊ အထူး
 အားဖြင့်သိ၏၊ ပရိဇာနာတိတိ၊ ပရိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ တထေဝ၊ ထို
 အထူးအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ တိရုဏ ပရိညာယ၊
 တိရုဏပရိညာဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ယံကိပ္ပိဝေဒနန္တိ၊ ယံကိပ္ပိ
 ဝေဒနံဟူသည်ကား၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊
 ပဉ္စဝိညာဏ သမ္ပယုတ္တန္တိ၊ ပဉ္စဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယံ
 ကိပ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊
 ဝေဒနာကို၊ အနုဘဝတိ၊ အစဉ်ခံစား၏၊ ဣမိနာ၊ ဤယံကိပ္ပိအစရှိသော
 ပါဠိဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရဿ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန်
 မထေရ်အား၊ ဝေဒနာဝသေန၊ ဝေဒနာ၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝိနိဝေဒတော၊
 နှစ်စေ၍၊ အရူပပရိဂ္ဂဟံ၊ နာမ်တရားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြတော်မူ၏၊ အနိစ္စာနုပဿတိ၊ အနိစ္စာနုပဿိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စတော၊
 မမြဲသောအားဖြင့်၊ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ ရှုတတ်၏၊ ဝိရာဂါ
 နုပဿတိတ္ထေ၊ ဝိရာဂါနုပဿိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝိရာဂါ၊ ဝိရာဂတို့သည်၊

၄၁၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ။

ခယဝိရာဂေါစ၊ ခယဝိရာဂလည်းကောင်း၊ အတ္တန္တဝိရာဂေါစ၊ အတ္တန္တဝိရာဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောဝိရာဂတို့တွင်း၊ သစ်၊ ရာနံ၊ သစ်၊ ရတို့၏၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို၊ ခယတော၊ ကုန်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပဿနာပိ၊ ရှုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပိ၊ အထူးသဖြင့် ရှုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တန္တဝိရာဂံ၊ စင်စစ်ရာဂ၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိရာဂတော၊ ရာဂကင်းသောအားဖြင့်၊ ဒဿနမဂ္ဂဉာဏန္တိ၊ မြင်သောမဂ်ဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂါနုပဿနာပိရာဂါ၊ နုပဿနာသည်၏၊ တရသယသမေဝိဂ္ဂုလော၊ ထိုနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရာဂါနုပဿနာမ၊ ဝိရာဂါနုပဿိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ တံ၊ ထိုဝိရာဂါနုပဿိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝိရာဂါနုပဿိတိ၊ ဝိရာဂါနုပဿိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဝိရာဂတော၊ ရာဂကင်းသောအားဖြင့်၊ အနုပဿန္တော၊ အဖန်တလဲလဲရှုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိရောဓာနုပဿိဌိပိ၊ နိရောဓာနုပဿိပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ နိရောဓောပိ၊ နိရောဓသည်လည်း၊ ခယနိရောဓော၊ ခယနိရောဓလည်းကောင်း၊ အတ္တန္တနိရောဓော၊ အတ္တန္တနိရောဓလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓောယေဝ၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိတိတ္ထေ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝေါဿဂ္ဂေါ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို၊ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောစ၊ ထိုဝေါဿဂ္ဂ သည်လည်း၊ ပရိစ္ဆာဂ ဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်း၊ ပရိစ္ဆာဂ ဝေါဿဂ္ဂေါတိ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂဟူသည်၊ ဝိပဿနာဝိပဿနာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုဝိပဿနာသည်၊ တဒင်္ဂဝသေန၊ တဒင်္ဂ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကိလေသေစ၊ ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓေစ၊ ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေါဿဇ္ဇတိ၊ စွန့်လွှတ်၏၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါတိ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂဟူသည်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုမဂ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ခန္ဓာနုဉ္စ၊ ခန္ဓာတို့အားလည်းကောင်း၊ ကိလေသာနုဉ္စ၊ ကိလေသာတို့အားလည်းကောင်း၊ ဝေါဿဇ္ဇနတောစ၊ စွန့်လွှတ်

တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊
 ပက္ခန္ဓနုခဏာ၊ ပြေးဝင်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သော၊ ထိုမဂ်
 သည်၊ ဝေါဿဂ္ဂေါယေဝ၊ ဝေါဿဂ္ဂမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခန္ဓေစ၊ ခန္ဓာ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စတေ၊ စွန့်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂေါ၊ ပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂမည်၏၊ နိရောဓာယ၊ သင်္ခါရတရား
 တို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနမာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊
 ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂေါ၊
 ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဥဘယဗ္ဗိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသောပရိစ္စာ
 ဂဝေါဿဂ္ဂပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂသည်လည်း၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ သမေတိ၊ ကောင်း
 စွာဖြစ်၏၊ တဒုဘယသမာပီ၊ ထိုပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂနှစ်ပါး
 ၌ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမာယပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာယ၊
 ဤပဋိနိဿဂ္ဂါ နုပဿနာ၌၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာမ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာမည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ချည်၍၊
 ဧဝံ၊ ဤပဋိပဒါနုပဿနာဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နကိဉ္စိလောကေ
 ဥပါဒိယသီဟိ၊ နကိဉ္စိလောကေဥပါဒိယ သီဟူသည်ကား၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခု
 သော၊ ကေမ္မိ၊ တစ်ခုလည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါရတ၊ သင်္ခါရ တရားကို၊
 တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း၊ နတဏှာ
 တံ၊ မစွဲယူ၊ နပရောမသတ၊ မှားသောအားဖြင့်မသုံးသပ်၊ အနုပါဒိယံနုပရိ
 တသ္မာတိတိ၊ အနုပါဒိယံနုပရိတသ္မာတိဟူသည်ကား၊ အတဏှာန္တော၊ မဂ္ဂ
 ယူသည်ဖြစ်၍၊ တဏှာပရိတသ္မာနာယ၊ တဏှာတည်းဟူသောမဂ်မော
 ခြင်းဖြင့်၊ နုပရိတသ္မာတိ၊ မမဂ်မော၊ ပစ္စတ္တံယေဝပရိနိဗ္ဗာယတိတိ၊ ပစ္စတ္တံ
 ယေဝပရိနိဗ္ဗာယတိဟူသည်ကား၊ သယမော၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ကိလေသ
 ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသ၏ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဝိဏာဇာ
 တိတိအာဒိနာ၊ ဝိဏာဇာတိဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ အသာ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပစ္စဝေက္ခနာ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝိဏာ
 သဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂပရိပဒံ၊ ပုဗ္ဗဘာဂပရိပဒါကို၊ ပုစ္ဆိ
 တော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဇ္ဇေနော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊

၄၀၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ၊

ကထေသိ၊ဟော၏။ ဣဒံပနသုတ္တံ၊ဤအဋ္ဌမသုတ်သည်ကား၊ ထေရေဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်အား၊ ဩဝါဒေါပိ၊ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော သုတ်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဝိပဿနာဝိ၊ဝိပဿနာသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်သည်၊ ဣမတ္ထိယေဝသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌ပင်လျှင်၊ ဝိဝေဒတော၊ ဝိဝေဒကင်း၍၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊ ၊

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ မာတိက္ခဝေပုညာနံဘာပိတ္ထာတိ၊မာတိက္ခဝေပုညာနံဘာပိတ္ထဟူသည်ကား၊ပုညာနံ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တ၊ပြုသောသင်တို့သည်၊တေသံ၊ထိုကောင်းမှုတို့မှ၊မာဘာပိတ္ထံ၊မကြောက်ကြကုန်လင့်၊ မေတ္တာမိတ္တံဘာဝေသိန္တိ၊ဣဒိနာ၊ မေတ္တာမိတ္တံဘာဝေသိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ တိကစတုက္ကန္တာနိကာယ၊ တိကဈာန်စတုက္ကဈာန်၌ဖြစ်သော၊မေတ္တာယ၊မေတ္တာနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏိတံ၊မြတ်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ဘာဝေသိ၊ပွားစေပြီ၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ဒေသတိ၊ပြု၏၊ သံဝဋ္ဌမာနသုခာဟန္တိပဒဿ၊ သံဝဋ္ဌမာနသုခာဟံဟူသောပုဒ်ကို၊သံဝဋ္ဌမာနသုအဟံတိပဒေန္တဒေါ၊သံဝဋ္ဌမာနသုအဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊သံဝဋ္ဌမာန၊ပျက်သည်ရှိသော်၊ သံဝဋ္ဌမာနေတိ၊သံဝဋ္ဌမာနဟူသည်ကား၊ ဈာယမာန၊လောင်သည်ရှိသော်၊ ဝိနဿန၊ပျက်စီးသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မိကောတိ၊ဓမ္မိကောဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ဆယ်ပါးသောကုသလကမ္မပထတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မရာဇာတိ၊ဓမ္မရာဇာဟူသောပုဒ်သည်၊ ဣမဿ၊ဤဓမ္မိကောဟူသောပုဒ်၏၊ ဝေဝစနံ၊ဝေဝစတည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဓမ္မေန၊တရားဖြင့်၊ လဒ္ဓုရန္တော၊ရအပ်သောမင်း၏အဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဓမ္မရာဇာ၊ဓမ္မရာဇာမည်၏၊စာတုရန္တောတိ၊စာတုရန္တောဟူသည်ကား၊ ပုရုတ္ထိမသမုဒ္ဓါဒိနံ၊အရှေ့သမုဒ္ဓရာအစရှိကုန်သော၊စတုန္တံ၊လေးပါးကုန်သော၊ သမုဒ္ဓါနံ၊သမုဒ္ဓရာတို့၏၊ ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုရန္တာယ၊သမုဒ္ဓရာလေးစင်း အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ပထဝိယာ၊မြေ၌၊ ဣဿရော၊အစိုးရသော၊ ဝိဇိတာဝိတိ၊ ဝိဇိတာဝိဟူသည်ကား၊ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊အောင်အပ်ပြီးသောစစ်မြေရှိသော၊တတ္ထိ၊ထိုစကြာမင်း၌၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ထာဝရိယံ၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဇနပဒတ္တာဝရိယပတ္တော၊

ဇနပဒတ္တာ ဝရိယပတ္တမည်၏။ ပရော သဟဿန္တိ၊ ပရောသဟဿံဟု
 သည်ကား။ အတိရေကသဟဿံ၊ တထောင်အလွန်ရှိသော၊ သူရာတိ၊ သူ
 ရာဟူသည်ကား။ အဘိရုနော၊ မကြောံတတ်ကုန်သော၊ ဝိရော်ဇ္ဈပါတိ၊ ဝိရော်
 ဇ္ဈပါဟူသည်ကား။ ဝိရုနံ၊ လုံ့လရှိကုန်သောသူတို့၏။ အင်္ဂံ၊ အကြောင်း
 တည်း။ ဝိရော်၊ လုံ့လရှိကုန်သောသူတို့၏အကြောင်း၊ ဧတံ၊ ဤဝိရော်ဟူ
 သောအမည်သည်။ ဝိရိယဿ၊ လုံ့လ၏နာမ်၊ အမည်တည်း။ ဧတသံ၊
 ထိုစကြာမင်း သားတော်တို့အား၊ ဝိရော်၊ ဝိရိယဟု ဆိုအပ်သော၊ ချပ်၊
 သဘောသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရော်ဇ္ဈပါ၊ ဝိရော်ဇ္ဈပါ
 မည်ကုန်၏။ ဝိရိယဇာတိကာ၊ ဝိရိယသဘောရှိကုန်၏။ ဝိရိယသဘာဝါ၊
 ဝိရိယသဘောရှိကုန်၏။ ဝိရိယမဟာဝိယ၊ ဝိရိယ ဖြင့်ပြီးသောကိုဝင်ရှိကုန်
 သကဲ့သို့၊ အကိလသုနေဝံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိကုန်၊ ဒိဝသံဝိ၊ တုနေပတ်လုံး
 လည်း၊ ပုဏ္ဏန္တာ၊ စစ်ထိုးကုန်သည်ရှိသော်၊ နကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဘောဟိ၊ ဖြစ်၏။ သာဂပရိယန္တန္တံ၊ သာဂပရိ
 ယန္တံဟူသည်ကား၊ စက္ကဝါဒပဗ္ဗတံ၊ စကြာဝဠာတောင်ကို၊ ဘိမံ၊ အပိုင်း
 အခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥတသမုဒ္ဒပရိယန္တံ၊ တည်သောသမုဒ္ဒရာအပိုင်း
 အခြားရှိသော၊ အဒဗ္ဘေနာတိ၊ အဒဗ္ဘေနဟူသည်ကား၊ ဓနဒဗ္ဘေနာပိ၊
 ဥစ္စာ ဒဏ်နှင့်၎င်း၊ သေဇ္ဇဘေဇ္ဇာ နုဿာသနေန၊ ဖြတ်ခြင်း ဖျက်ခြင်းဖြင့်
 ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော၊ သတ္တဒဗ္ဘေနပိ၊ လက်နက်ဒဏ်နှင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိနာယဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်၊ အသဗ္ဘေနာတိ၊ အသဗ္ဘေနဟူသည်ကား၊
 ဧကတောဓာရာဒိနံ၊ တဖက်သောအသွားရှိသောဓားအစရှိသော၊ ပရဝိ
 ဟေဋ္ဌနသဗ္ဘေနပိ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းခံကြောင်းဖြစ်သော လက်နက်နှင့်
 လည်း၊ ဝိနာယဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်၊ ဓမ္မေနာတိ၊ ဓမ္မေနဟူသည်ကား၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဟိ၊ လာတော်မူလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိရာဇူဟိ၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သောမင်းတို့သည်၊ သမ္ပဒိန္တိတာဝံ၊ ဝန်ခံအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 ပါဏော၊ သတ္တဝါကို၊ နဟန္တဗ္ဗော၊ မသတ်အပ်၊ ဣတိအာဗိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသော၊ ဓမ္မနေဝံ၊ တရားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 အပြားရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ အဘိဝိဇိနိတွာ၊ အောင်မြင်တော်မူ၍၊ သုခေ
 သိနောတိဣမိနာ၊ သုခေသိနောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သုခပရိယေသကေ၊
 သုခကိုရှာတတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အာမန္တေတံ၊ ခေါ်
 တော်မူ၏။ သုညဗြဟ္မပဂေါတိ၊ သုညဗြဟ္မပဂေါဟူသည်ကား၊ သုည
 ဗြဟ္မဝိသာနုပဂေါ၊ သတ္တဝါတို့မှဆိတ်သောဗြဟ္မာပြည်သို့ကပ်၏။ ပထဝီန္တံ

၂၂

၄၀၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ပထဝီဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာဓကရူပရိယတ္တံ၊ ဤယမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြား
ရှိသော၊ မဟာပထဝီ၊ မဟာပထဝီကို၊ အသာဟသေနာတိ၊ အသာဟ
သေန ဟူသည်ကား၊ သာဟသိကကမ္မေန၊ နိုင်သက် မူသော အမှုဖြင့်၊
နအနုသာသိ၊ မဆုံးမ၊ သမေနအနုသာသိန္တိ၊ သမေနအနုသာသိ ဟူသည်
ကား၊ သမေန၊ ညီညွတ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်
မူပြီ၊ တေဟတံသုဒ္ဓေသိတန္တိ၊ တေဟတံသုဒ္ဓေသိတံ ဟူသည်ကား၊
သင်္ဂါဟကေဟိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်တတ်ကုန်သော၊ မဟာကရုဏိကေ
ဟိ၊ ကြီးသောကရုဏာရှိကုန်သော၊ တေကိဗုဒ္ဓေဟိ၊ ထိုဘုရားတို့သည်၊
တ္ထေကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဧတံဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ သုဒ္ဓေသိတံ၊
ကောင်းစွာဟောအပ်၏၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏၊ ပုထဗျောတိ၊
ပုထဗျောဟူသည်ကား၊ ပုထဝီသာမိကော၊ မြေကြီးအရှင်တည်း။ ။

၁၀ စသမေဒသမသုတ်၌၊ ကေဝဇ္ဇာမညေမန္တဝိလောပေတိ၊ ကေဝဇ္ဇာ
မညေမန္တ ဝိလောပေဟူသည်ကား၊ ကေဝဇ္ဇာနံ၊ တင်္ဂါတို့၏၊ မန္တပန္နိံ၊
ငါးတောင်းကို၊ ဩတရိတွာ၊ ချစ်၊ ဌတဇ္ဇာနေ၊ တည်ရာ အရပ်၌၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဇာလ၊ ပိုက်ကွန်ကို၊ ဥဒကတော၊ ရေမှ၊ ဥက္ခိတ္တမတ္တ၊ ချီကာ
မျှဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မန္တဝါဟကာနံ၊ ငါးဖင်းသောသူတို့၏၊ မဟာသဒ္ဓေါ၊
သည်းစွာသောအသံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတင်္ဂါတို့၏ငါးတောင်း
ကိုချတည်ရာ အရပ်၌ ငါးဝယ်သောသူတို့၏ သည်းစွာသော အသံဖြစ်
ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ညော်၏၊ ဧတံ၊ ဤကေဝဇ္ဇာမညေမန္တ ဝိလောပေဟူသော
စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုဇာတာတံ၊ သုဇာတာဟူသည်ကား၊ ဝိသာ
ခါယကနိဋ္ဌာ၊ ဝိသာခါ၏ညီမတို့သည်၊ သာနေဝသသုအာဒိယတီတိ၊
သာနေဝသသုအာဒိယတံဟူသည်ကား၊ သသုယာ၊ ယောက္ခမမိန်းမသူ
အား၊ ကတ္တဗ္ဗဝတ္တံနာမပြုအပ်သောခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်းအစရှိသောဝတ်
မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ နှို၏၊ တံ၊ ထိုပြုအပ်သောခြေကိုဆုပ်နယ်ခြင်းအစရှိသော
ကျင့်ဝတ်ကို၊ နကဇောတိ၊ မပြု၊ သသုဘိဝိ၊ သသုဟူ၍လည်း၊ နံ၊ ထို
ယောက္ခားမိန်းမသူကို၊ နကဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ သသုရုံနအာဒိယတီတံ၊ သသု
ရုံနအာဒိယတံဟူသည်ကား၊ သသုရုသာ၊ ယောက္ခမ ယောက္ခားသူ၏၊
ဝစနံ၊ စကားကို၊ နကဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာဒရတာပပိ၊ မှီသေခြင်း
မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂပာဏေနာပိ၊ စကားကိုမနာယူ
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နအာဒိယတိနာမ၊ မယူသည်မည်၏၊ သေသေသုပိ၊

တြင်းသောဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေးသည်၊ သုဏိသာယ၊ ချေးမ၏၊ အာစာရံ၊ အကျင့်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုရတော၊ ရှေ့နှိုင်း၊ နိဿိ၊ နေ၏၊ သာပိသုဇာတာ၊ ထိုသုဇာတာအမည်ရှိသော ချေးမသည်လည်း၊ အယံသေဋ္ဌိ၊ ဤသုဋ္ဌေးကြီးသည်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေဿ၊ တိကို၊ နုခါ၊ ဆိုသည့်လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲကား၊ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမရှိ၊ ကထေဿ၊ ဝဇိတံ၊ နုခါ၊ ဆိုသည့်လော၊ ဣဝံ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဝတ္ထု၊ ပဋ္ဌာ၊ ချီးအပ်နှံချေးမရိုးမပေးသောအခါ၌၊ သန္တိ၊ အထံကို၊ သုဗလဋ္ဌိ၊ နာလုဏ်၊ အလုဏ်၊ ကဉ်၏၊ အက၊ ကိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသုဇာတာအမည်ရှိသောမိန်းမကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဇာတေ၊ သုဇာတာ၊ ဧဟိ၊ လာဟုည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ သိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ အဟိတာနုကမ္ပိနိတိ၊ အဟိတာနုကမ္ပိနိဟူသည်ကား၊ ဟိတာနုကမ္ပိနိ၊ အမီးအပွားဖြင့် အစဉ်စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အညေသူတိ၊ အညေသူဟူသည်ကား၊ ပရေရိသေသု၊ ပေးကျားတမီးတို့၌၊ အတိမညတိတိ၊ အတိမညတိဟူသည်ကား၊ ဩမာနာကိမာနဝသေန၊ ယုတ်သောမာန်မူခြင်း၊ အလွန်မာန်မူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတိမညတိ၊ မှတ်တင်၏၊ ဓနေနကိတဿာတိ၊ ဓနေနကိတဿဟူသည်ကား၊ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ကိတာ၊ ဝယ်အပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝဓာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ ဥဿုက္ကာ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ယံဇ္ဇုတ္တိယာဝိန္ဒတိ၊ သာမိကောဓနန္တိ၊ ယံဇ္ဇုတ္တိယာဝိန္ဒတိသာမိကောဓနံဟူသည်ကား၊ ဇ္ဇုတ္တိယာ၊ မိန်းမ၏၊ သာမိကော၊ အရှင်လင်သည်၊ ယံဓနံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို၊ လာတတိ၊ ရ၏၊ အပ္ပံပိတဿအပ္ပဟာတုပိစ္ဆတိတိ၊ အပ္ပံပိတဿ အပ္ပဟာတုပိစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အဿ၊ ထိုလင်ရှာ၍ရပြီးသောဥစ္စာ၌၊ တတေတိ၊ ထိုအနည်းငယ်သောဥစ္စာမှလည်း၊ အပဟရိတံ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ ဇ္ဇုတ္တိတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌၊ အာရောပိတဥက္ကလိယံ၊ တင်အပ်သောထမင်းအိုး၌၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗတဏှာ၊ ထတေတိ၊ ထည့်အပ်သောဆန်မှလည်း၊ ထောကေ၊ အနည်းငယ်သောဆန်တို့ကို၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ဟရိတုမေဝ၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏၊ အလသတိ၊ အလသဟူသည်ကား၊ နိသိန္ဒဌာနေ၊ ထိုင်နေမိရာအရပ်၌၊ နိသိန္ဒာဝ၊ ထိုင်သည်သာလျှင်၊ ဌိတဌာနေ၊ ရပ်ရာအရပ်၌၊ ဌိတာဝ၊ ရပ်သည်သာ

၄၁၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်နာဠကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

လျှင်းယောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖရုဿာတိ၊ ဖရုဿာဟူသည်ကား၊ ခရားပိတ်နှလုံး
 ကြမ်းကြုတ်၏။ ဒုရုတ္တဝါဒီနိတိ၊ ဒုရုတ္တဝါဒီဟူသည်ကား၊ ဒုတ္တဘသိတဝါ
 ဒီနိ၊ မကောင်းသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ ကက္ခန္ဓဝါဠကထမေဝ၊ ကြမ်း
 ကြုတ်ခက်သန့်သော၊ စကားကိုသာလျှင်းကထေသိ၊ ဆို၏။ ဥဠာယကာနံအ
 ဘိဘုယျဝတ္တတိတိဇ္ဈေ၊ ဥဠာယကာနံအဘိဘုယျဝတ္တတိဟူသောဤပါဌ
 ဌ်၊ ဥဠာယကာနန္တိ၊ ဥဠာယကာနံဟူ၍၊ ဗဟုဝစနဝသေန၊ ဗဟုဝစရိဘဝတ်
 ၍အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိရိယုဋ္ဌာနသမ္ပန္နော၊ ဝိရိယဟူသော လက္ခဏာခြင်းလုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ သာမိကော၊ လင်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုလင်၏။
 တံဥဠာနသမ္ပတ္တိ၊ ထိုလက္ခဏာခြင်းလုံ့လဖြင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အဘိဘဝိက္ခော၊
 လွှမ်းမိုး၍၊ ဟေဠာကတွာ၊ အောက်ပြု၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ ပမောဒတိတိ၊
 ပမောဒတိဟူသည်ကား၊ အာမောဒိတာပမောဒိတာ၊ အစဉ်ဝမ်းမြောက်တတ်
 အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ ကောလေယျကာတိ၊ ကောလေယျ
 ကာဟူသည်ကား၊ ကုလုပပန္နော၊ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပတိဗ္ဗတာတိ၊ ပတိဗ္ဗ
 တာဟူသည်ကား၊ ပတိဒေဝတာ၊ လင်တည်းဟူသောနတ်ရှိ၏။ ဝဇေဏ္ဍ
 တဇ္ဇိတာတိ၊ ဝဇေဏ္ဍ တဇ္ဇိတာ ဟူသည်ကား၊ ဒဏ္ဍကံ၊ ထွံတံကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဝဇေန၊ သတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့်၊ တဇ္ဇိတာ၊ ခြိမ်းချောက်အပ်
 ၍၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ဗာတေဿာမိ၊ သတ်အုံးဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
 ဒါသိယဝတ္တိမန္တိ၊ ဒါသိယဝတ္တိမံဟူသည်ကား၊ သာမိကဿ၊ လင်အား၊
 ဝတ္တပုရိကား၊ ဝတ်ကဲ့ပြည့်တတ်သော၊ ဒါသိ၊ ကျွန်မနှင့်တူသော မိန်းမ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓာတေ၊
 မှတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌၊
 ပာမိန္နသမိ၊ သည်၏။

၁၁ ကောဒေသမေ၊ ကောဒေသမ သုတ်၌၊ သပတ္တကန္တာတိ၊ သပတ္တ
 ကန္တာဟူသည်ကား၊ သပတ္တာနံဝေရိနံ၊ ရေနံသုတို့သည်၊ ကန္တာ၊ နှစ်သက်
 အပ်ကုန်သော၊ ပိယာ၊ ချစ်မြတ် နိုးအပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရေနံသုတို့
 သည်၊ ဣန္ဒြိတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ပတ္တိတာ၊ တောင့်တအပ်ကုန်
 သော၊ သပတ္တကာရဏာတိ၊ သပတ္တကာရဏာဟူသည်ကား၊ သပတ္တာ
 နံဝေရိနံ၊ ရေနံသုတို့၏၊ အတ္တကရဏာ၊ အစီးအပုံးဖြစ်ကုန်သော၊ ကောဓ
 ပရေတောတိ၊ ကောဓပရေတောဟူသည်ကား၊ ကောဓနုဂတော၊ အမျက်
 ဒေါသသည်အစဉ်လိုက်အပ်သည်၊ ပရုရုတ္တတာယာတိ၊ ပရုရုတ္တတာယာ

၇-သတ္တကနိပါတ်-၆-အဗျာကတဝဂ်၊

၄၁၇

ဟူသည်ကား၊ဗဟုအတ္ထဘူတာယ၊များစွာသောအကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းအလို၊
 ၄၊ဗဟုဟိတာယ၊များစွာသောအစီးအပွား၏အဖြစ်ဟူသောအလို၊၄၊အ
 နတ္ထံပီတိ၊အနတ္တံပီဟူသည်ကား၊အဝုဒ္ဓိစွဲ၊အစီးအပွားမဲ့ကိုလည်း၊အတ္ထော
 မေဂဟိတောတိ၊ အတ္ထောမေဂဟိတောဟူသည်ကား၊ မေးငါသည်၊ဝုဒ္ဓိ၊
 အစီးအပွားကို၊ ဂဟိတော၊ယူအပ်ပြီ၊ အထောအတ္တံဂဟေတွာနာတိ၊အ
 ထောအတ္တံဂဟေတွာနဟူသည်ကား၊ အထော၊ထိုမှတပါး၊ ဝုဇ္ဈိ၊စီးပွား
 ချမ်းသာကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ အနတ္တံအဓိပဇ္ဇတိတိ၊အနတ္တံအဓိပဇ္ဇတိဟူ
 သည်ကား၊မေးငါသည်၊ အနတ္ထော၊အကျိုးမဲ့ကို၊ ဂဟိတော၊ယူအပ်ပြီ၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗက္ခေတိ၊မှတ်၏၊ ဝဇ္ဇံကတွာနာတိ၊ဝဇ္ဇံကတွာနဟူသည်
 ကား၊ ပါဏာတိပါတကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတအမှုကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ကောဓ
 သမ္ပဒသမ္ပက္ခေတိ၊ကောဓသမ္ပဒသမ္ပက္ခေဟူသည်ကား၊ကောဓမဒေနေ၊
 အမျက်တည်းဟူသော ယစ်ခြင်းဖြင့်၊ မတ္တာ၊ယစ်သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊အာ
 ဒိန္နဂဟိတပရာမဋ္ဌော၊ ယူအပ် စွဲလမ်းအပ် မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်
 သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အာ
 ယသကျန္တိ၊အာယသကျဟူသည်ကား၊ အယသဘာဝံ၊အကျော်အစော
 မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အယသော၊ အကျော်အစောမရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အန္တရတော
 ဇာတန္တိ၊အန္တရတောဇာတံဟူသည်ကား၊ အန္တန္တရေ၊ကိုယ်၏အတွင်း
 ၌၊ဥပ္ပန္နံဖြစ်သော၊ အတ္တံနဇာနာတိတိ၊အတ္တံနဇာနာတိဟူသည်ကား၊ဝုဒ္ဓိ
 အတ္တံပွားခြင်းဟူသော အကျိုးကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဓမ္မံနပဿတိတိ၊
 ဓမ္မံနပဿတိ ဟူသည်ကား၊ သမထ ပိပဿနာဓမ္မံ၊ သမထ ပိပဿနာ
 တရားကို၊နပဿတိ၊မမြင်၊အန္တတမန္တိ၊အန္တတမံဟူသည်ကား၊အန္တဘာ
 ဝကရံ၊ရိက်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုထုတ်သော၊ တမံ၊အရိက်သည်၊ ဗလဝ
 တမံ၊ထူးထဲသောအရိက်သည်၊ သဟတေတိ၊သဟတေဟူသည်ကား၊
 အသိဘဝတိ၊နှိပ်စက်၏၊ ဒုဗ္ဗက္ခံတုန္တိ၊ ဒုဗ္ဗက္ခံတံဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗက္ခံ
 ဘာဝံ၊မျက်နှာမသာယာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နိတ္တေဇတံ၊အရှိန်အစော်မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ မုခတံ၊ အဆင်းမထွသော မျက်နှာရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ယတောပတာယတိတိ၊ ယတောပတာယတိ ဟူသည်ကား၊
 ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ နဝါစောဟောတိဂါရဝေါတိ၊နဝါ
 စောဟောတိဂါရဝေါဟူသည်ကား၊ဝေဓနဿပိ၊ဝေကား၏လည်း၊ဂရုဘာ
 ဝေါ၊လေးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊မမြင်၊ နဒိဝံဟောတိ၊ကိဉ္ဇနန္တိ၊

၄၁၈ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္ဆမတွဲ

နဒိပံဟောတိကိဉ္ဇနံ ဟူသည်ကား၊ ကာမိ၊ တရုံတချသော၊ ပတိဋ္ဌာနာမ၊
 တည်ရာမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတနိယာနိတိ၊ ပတနိယာနိဟူသည်
 ကား၊ တာပဇနကာနိ၊ ပူပနိခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိတိ၊
 ဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေဟိ၊ သမထဝိပဿနာတရား
 တို့မှ၊ အာရကာတိ၊ အာရကာဟူသည်ကား၊ ခုရေးဝေးကုန်သော၊ ပြာဟွ
 ဏန္တိ၊ ပြာဟွဏံဟူသည်ကား၊ ခီဏာသဝပြာဟွဏံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော
 အပဋ္ဌိအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ယာယမာတုဘတော
 တိ၊ ယာယမာတုဘတော ဟူသည်ကား၊ ယာယမာတရား အကြင်အမိ
 သည်၊ ဘတောပေါသိတော၊ မွေးမြူအပ်သော၊ ပါဏဒဒိ သန္တိန္တိ၊ ပါဏ
 ဒဒိ သန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတဒါယကံ၊ အသက်ကို ပေးတတ်သည်၊
 သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဟန္တိ ကုဋ္ဌေါ ပုထုတ္တာနန္တိ၊ ဟန္တိ ကုဋ္ဌေါ ပုထုတ္တာနံ
 ဟူသည်ကား၊ ကုဋ္ဌေါ၊ အမျက်ထွက်သော၊ ပုထုဇော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုထု
 နာနာကာရဏေဟိ၊ အထူးထူးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ဟန္တိ၊ သတ်ဖြတ်ကုန်၏၊ နာနာရူပေသုမုစ္ဆိတောတိ၊ နာနာရူပေ
 သုမုစ္ဆိတောဟူသည်ကား၊ နာနာရမ္မဏေသု၊ အထူးထူးသော အာရုံတို့၌၊
 အမိမုစ္ဆိတော၊ အလွန်မိန်းမောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရဇ္ဇု ယာဗဏ္ဍိယျန္တိ
 တိ၊ ရဇ္ဇု ယာဗဏ္ဍိယျန္တိ ဟူသည်ကား၊ ရဇ္ဇု ယာ၊ ကြိုးဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
 မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ပဗ္ဗတာမဝိကန္ဓရေတိ၊ ပဗ္ဗတာမဝိကန္ဓရေဟူသည်
 ကား၊ ပဗ္ဗတာကန္ဓရေဝိ၊ တောင်ချောက်၌လည်း၊ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ မရန္တိ၊ သေ
 ကုန်၏၊ ဘူနဟစ္စာနိတိ၊ ဘူနဟစ္စာနိဟူသည်ကား၊ ဘာတဝုဒ္ဓိနံ၊ အစီးအပွား
 ကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣတာယံတိပဒဿ၊ ဣတာယံဟူသောပုဒ်
 ၏၊ ဣတိအယန္တိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ဣတိအယံဟု ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
 ပြုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤအမျက်ဒေါသသည်၊ ကောဓျေပန၊ အမျက်သဘော
 ကြောင့်၊ သတ္တသဏ္ဌာနေ၊ သတ္တဝါတို့၏သဏ္ဌာန်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဒမေ
 နသမုစ္ဆိန္နေတိ၊ တံဒမေနသမုစ္ဆိန္နေဟူသည်ကား၊ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်
 ဒေါသကို၊ ဒမေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဝိဿန္ဓနာ၊ အဖြေတည်း၊ ပညာဝီရိယေ၊ နိဗ္ဗိယာတိ၊ ပညာဝီရိယေန
 နိဗ္ဗိယာ ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာ ပညာယစေတ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာသမ္ပယုတ္တန၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော၊ ကာယိ
 ကစေတသိကဝီရိယေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဝီရိယ စိတ်၌ဖြစ်သောဝီရိယ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသမ္မာနိဗ္ဗိယာ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမ္မာနိဗ္ဗိဖြင့်လည်း

၇-သတ္တကနိပါတ်-၆-အဗျာကတဝဂ်၊

၄၁၉

ကောင်း၊ တထေဝဓမ္မေသိက္ခေထာတိ၊ တထေဝဓမ္မေသိက္ခေထဟူသည်
 ကား၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ သမုန္တိန္ဒေယျယထာ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေပိ၊ သမထဝိပဿနာတို့
 ကိုလည်း၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ မာနောဒုမ္ပက္ခိယံအဟူတိ၊ မာနောဒုမ္ပက္ခိ
 ယံအဟူဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဒုမ္ပက္ခိဘာဝေါ၊ မျက်နှာမသာ
 သည်၏အဖြစ်သည်။ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအကျိုး
 ကိုးပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အနာယာသာတိ၊ အနာယာသာ
 ဟူသည်ကား၊ အနုပါယာသာ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဿု
 ကာတိ၊ အနုဿုကာ ဟူသည်ကား၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသော အရာ၌၊
 ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြသို့၊ အာနာပန္နံ၊ မရောက်သည် ဖြစ်၍၊ သေသံ၊
 အကြွင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနဇေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ အဗျာကတဝဂ္ဂေါ၊ အဗျာကတ
 ဝဂ်တည်း။ ၊

၇-သတ္တကနိပါတ်-၇-မဟာဝဂ်၊

၁ သတ္တမဿ၊ သတ္တမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဟတူပနိသောတိ၊
 ဟတူပနိသော ဟူသည်ကား၊ ဟတူပနိသော၊ ပျက်သောအကြောင်း
 ရှိသည်၊ ခိန္တပစ္စယော၊ ပျက်သောအကြောင်းရှိသည်၊ ယထာဘူတဉာဏ
 ဒဿနန္တိ၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ ဟူသည်ကား၊ တရူဇာဝိပဿနာ၊
 နုသောဝိပဿနာတည်း။ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါတိ၊ နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂေါဟူသည်ကား၊
 ဗလဝိပဿနာဇေဝ၊ အားကြီးသော ဝိပဿနာသည် လည်းကောင်း၊
 မဂ္ဂေါစ၊ အရှိယမဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဝိမုတ္တိ
 ဉာဏဒဿနံဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တိစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်
 သောဝိမုတ္တိသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခနာစ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်သည်
 လည်းကောင်း။ ၊

၂ နုတိယေ၊ နုတိယသုတ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသံသတ္တ
 သူရှိဟောပမဒေသနာ၊ ဤခုနစ်စင်းသော နေလျှင် ဥပမာရှိသောဒေသနာ
 သည်းတောဇောသံဝုဒ္ဓဒဿနဝသေန၊ မီးဖြင့်ပျက်ခြင်းကိုပြသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊ တဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊

၄၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

သံဝဋ္ဌာ၊ ပျက်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိသေသာ၊ သုံးပါးတုန်သော၊ သံ
ဝဋ္ဌသိမာ၊ ပျက်ခြင်းအပိုင်းအခြားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတုန်
သော၊ ကောလာဟလာနိ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်တို့ကို လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာဒိတောဝ၊ အစဉ်သာလျှင်၊ ဣမဿ
သုတ္တဿ၊ ဤသုရိယောပမသုတ်၏၊ အလံပုရေစာရိကကထာ၊ ဤရှေ့သွား
ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သာ၊ ထိုရှေ့သွားဖြစ်သောသုံး
ပါးသောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ
နိဒ္ဒေသေ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိနိဒ္ဒေသ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိတ္ထာရိတာဝ၊
ချဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေတဒဝေါစာတိ၊ ဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊
အနိစ္စကမ္မဋ္ဌာနိကာနံ၊ အနိစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းရှိတုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒိတိက္ခသတံနံ၊
ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလို အားဖြင့်၊ ဥပါဒိန္နက
အနုပါဒိန္နကာနံ၊ ဥပါဒိန္နကအနုပါဒိန္နကဖြစ်တုန်သော၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရ
တရားတို့၏၊ ဝိပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ပျက်ခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုး၌၊ အနိစ္စာဘိက္ခ
ဝေသင်္ခါရာတိအာဒိ၊ အနိစ္စာဘိက္ခဝေသင်္ခါရာဤသို့အစရှိသော၊ ဇေတံ၊
ဤသတ္တသုရိယောပမသုတ္တန်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအနိစ္စာ
ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ အစရှိသောပုဒ်၌၊ အနိစ္စာတိ၊ အနိစ္စာဟူသည်ကား၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊
အနိစ္စာ၊ အနိစ္စမည်ကုန်၏၊ သင်္ခါရာတိ၊ သင်္ခါရာဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိန္နက
အနုပါဒိန္နကာ၊ ဥပါဒိန္နကအနုပါဒိန္နကဖြစ်တုန်သော၊ သင်္ခါရဓမ္မာ၊ သင်္ခါ
ရတရားတို့သည်၊ အရဝါတိ၊ အရဝါဟူသည်ကား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အစိရဋ္ဌေန၊
မကြာမြင့်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ နရဝါ၊ မကြာမြင့်ကုန်၊ အနုဿာ
သိကာတိ၊ အနုဿာသိကာဟူသည်ကား၊ အဿာတဘာဝေန၊ သာယာ
အပ်သောသဘော၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဿာသရဟိတာ၊ သာယာအပ်
သော သဘောမှကင်းကုန်၏၊ အလမေဝါတိ၊ အလမေဝ ဟူသည်ကား၊
ယုတ္တမေဝ၊ သင့်မြတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဇ္ဈောဂါဋ္ဌောတိ၊ အဇ္ဈောဂါ
ဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ အနုပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏၊ အစ္စုပ္ပတောတိ၊
အစ္စုပ္ပတောဟူသည်ကား၊ ဥဒကဝိဋ္ဌိတော၊ ရေအပြင်မှ၊ ဥပ္ပတေ၊ ပေါ်၏၊
ဒေဝေါနဝဿတိတိ၊ ဒေဝေါနဝဿတိ ဟူသည်ကား၊ ပဌမံတာပံ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ ဥပကပ္ပနမေစောနာမ၊ ကမ္ဘာပျက်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သော မိဗ်း
မည်သည်ကား၊ ကောဋိသတသဟဿစက္ကဝါဋ္ဌေ၊ ကုရေတသိန်းသော
စကြာဝဠာ၌၊ ဧကမေစော၊ တပြိုင်နက်သောမိဗ်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊

၈

ဝဿိ၊ ရှာ၏၊ တဒါ၊ ထိုရိပ်စွာသောအခါ၌၊ နိက္ခိတ္တဗိဇ္ဇာ၊ ကြံချအပ်သော
မျိုးစေ့သည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ နုပဝိသတိ၊ မဝင်၊ တတော၊ ထို
အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဓမ္မကရဏော၊ ဓမ္မကရိုဏ်၌၊ နိရုဒ္ဓိယ၊ ပိတ်အပ်သကဲ့
သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဧကမိဒ္ဓု၊ တပေါက်မျှ
လည်း၊ ဒေဝေါ၊ ရိပ်စွာသည်၊ နဝဿတိ၊ မရွာ၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤဒေဝေါ
ဝဿတိ အစရှိသောစကားသည်၊ ဥပမာနံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော
စကားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနုဿန္တောပန၊ ပျက်စီးသည်ရှိသော်ကား၊
လောကော၊ ဩကာသလောကသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝိစိတော၊ အဝိစိ
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝုဇ္ဈော၊ အချည်းနှီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထို
အဝိစိငရဲမှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်၍၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿလော
ကေ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ တိရုစ္ဆာနေသု၊ တိရုစ္ဆာန်တို့၌၎င်း၊
နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တိရုစ္ဆာနေသု၊ တိရုစ္ဆာန်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တာဝိ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ပုတ္တဘာတိကေသု၊ သားညီတို့၌၊ မေတ္တံ
ချစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလတိတွာ၊ ရ၍၊ ကာလကံတာ၊ သေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာကာသေန၊
ကောင်းကင်ဖြင့်၊ စရန္တိယော၊ သွားကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊
ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ နဿဿတံ၊ မမြဲ၊ နနိဗ္ဗန္တံ၊ ပြတ်သည်မဟုတ်၊
မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကုန်လော၊ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၊ ဘာဝေ
ထ၊ ပွားကုန်လော၊ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကုန်လော၊ ဥပေက္ခံ၊
ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြား
ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်၊ မေတ္တာဒယော၊ မေတ္တာအစရှိသည်တို့
ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ တတော၊ ထိုလူ့ပြည်နတ်ပြည်မှ၊ ရုတာ၊ ရုဇေ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗိဇ္ဇ
ဂါမာတိဇ္ဈေ၊ ဗိဇ္ဇဂါမာဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဗိဇ္ဇဂါမောနာမ၊ ဗိဇ္ဇဂါမမည်
သည်၊ ပစ္ဆိမိဇာတာနိ၊ ငါးပါးသောမျိုးစေ့တို့တည်း၊ ဘူတဂါမောနာမ၊
ဘူတဂါမ မည်သည်ကား၊ ယံကိဉ္စ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ နိက္ခိတ္တမူလ
ပဏ္ဏံ၊ ထွက်သောအဖြစ်အရွက်ရှိသော၊ ဟရိတကံ၊ စိမ်းရှင်သောသစ်ပင်
တည်း၊ ဩသမိတိဏဝနပ္ပတယောတိဇ္ဈေ၊ ဩသမိတိဏဝနပ္ပတယော
ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဩသမိတိ၊ ဩသမိဟူသည်ကား၊ ဩသရေက္ခာ၊ ဆေး
ပင်တို့တည်း၊ တိဏာတိ၊ တိဏဟူသည်ကား၊ ဗဟိသာရာ၊ အပဉ္စအနှစ်ရှိ
ကုန်သော၊ တာလနာဋိကေရာဒယော၊ ထန်း အုန်း အစရှိသော သစ်ပင်တို့

၄၂၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

တည်း။ ဝနပ္ပတယောဝတိ။ ဝနပ္ပတယောဟူသည်ကား။ ဝနဇေဋ္ဌကရုက္ခာ။
တော၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသစ်ပင်တို့တည်း။ ကုန္ဒဒိယောဝတိ။ ကုန္ဒဒိ
ယောဟူသည်ကား။ ပဉ္စမဟာနဒိယော။ ငါးစင်းသောမြစ်ကြီးတို့ကို။ ဌပေ
တွာ။ ထား၍။ အဝေသသော။ ကြွင်းကုန်သော။ နိန္ဒဂါ။ မြစ်ငယ်တို့သည်။
ကုသုတ္တဝတိ။ ကုသုတ္တဝဟူသည်ကား။ သတ္တုချနစ်ပါးကုန်သော။ မဟာ
သဓဇ။ အိုင်ကြီးတို့ကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ အဝေသသော။ ကြွင်းကုန်သော။
ရဟဒါဒယော။ အိုင်ငယ်အစရှိသည်တို့တည်း။ ဒုတိယောသုရိယောဝတိ။ အာ
ဒိသု။ ဒုတိယောသုရိယော၍သို့အစရှိသည်တို့၌။ ဒုတိယသုရိယကာလေ။
နေနှစ်စင်းမြောက်ထွက်သောကာလ၌။ ဧကော။ တစင်းသောနေသည်။
ဥဒေတိ။ တက်၏။ ဧကော။ တစင်းသောနေသည်။ အတ္ထင်္ဂမေတိ။ ဝင်၏။
တတိယကာလေ။ နေသုံးစင်း မြောက် ထွက်သော ကာလ၌။ ဧကော။
တစင်းသောနေသည်။ ဥဒေတိ။ တက်၏။ ဧကော။ တစင်းသောနေသည်။
အတ္ထင်္ဂမေတိ။ ဝင်၏။ ဧကော။ တစင်းသောနေသည်။ မဇ္ဈေ။ အလည်၌။
ဟောဝတိ။ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထကာလေ။ နေလေးစင်းမြောက်ထွက်သောကာလ
၌။ စတုတ္ထလိကော။ လေးဦးသောအမျိုးရှိသော။ ဂါမေ။ ရွှေ၌။ စတ္တာရော။
လေးယောက်ကုန်သော။ ပိဏ္ဍစာရိကာ။ ဆွမ်းခံသွားကုန်သောရဟန်းတို့
သည်။ ဣဗ္ဗုဒ္ဓိပါရိယာ။ အိမ်တံခါးအစဉ်အားဖြင့်။ ဌိတာဝိယ။ တည်ကုန်
သကဲ့သို့။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စမာဒိကာလေပိ။ ငါးစင်းမြောက်သောနေ
အစရှိသည်တို့၏ထွက်သောကာလ၌လည်း။ ဧသေဝနယော။ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ ပလုဇ္ဇန္တိတိ။ ပလုဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား။ ဆိဇ္ဇိတွာဆိဇ္ဇိတွာ။ ပြတ်၍
ပြတ်၍။ ပတန္တိ။ ကျကုန်၏။ နေဝဆာရိကာပညာယတိနမသိတိ။ နေဝဆာရိ
ကာပညာယတိနမသိဟူသည်ကား။ စက္ကဝါဠမဟာပထဝီ။ စကြာဝဠာမြေ
ကြီး လည်းကောင်း။ သိနေရ ပဗ္ဗတ ရာဇာ။ မြင့်မိုရ်တောင် မင်းလည်း
ကောင်း။ ဟိမဝါးဟိမဝန္တာလည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတားစကြာဝဠာ
တောင်လည်းကောင်း။ ဆကာမသဂ္ဂါ။ ခြေထပ်သောကာမနတ်ပြည်တို့
လည်းကောင်း။ ပဌမဇ္ဈာနိကဗြဟ္မဇလောကာ။ ပဌမဈာန်တုံဟုဆိုအပ်သော
ဗြဟ္မပြည်တို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတ္တကေ။ ဤမျှသော။ ဌာနေ။
အရပ်သည်။ ဒဗ္ဗေ။ လောင်အပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တရာယ။ လက်ဖျတ်ဖြင့်။
ဝဟေတဗ္ဗမတ္တာပိ။ ယူလောက်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော။ ဆာရိကာဝါ။ ပြာ
သည်လည်းကောင်း။ အင်္ဂါရောဝါ။ မီးသွေးသည်လည်းကောင်း။ နပညာ
ယတိ။ မသင်ကောမန္တာသဒ္ဓါတာဝတိ။ ကောမန္တာသဒ္ဓါတရဟူသည်ကား။

ကော၊ အဘယံ သူသည်။ ကဿ၊ အဘယံ သူကို။ သန္တိပနတ္ထာယ၊ ယံကြည်
 မိန့်သောငှါ။ မဇ္ဈိတံ၊ တိုင်ပင်ခြင်းငှါ။ သမေတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း။ ကော
 ဝါ၊ အဘယံ သူသည် မူလည်း။ တဿ၊ ထိုသူအား။ သန္တိတံ၊ ယံကြည်နိုင်
 အံ့နည်း။ အညတြိဒ္ဓိဥပဒေဟိတိ၊ အညတြိဒ္ဓိဥပဒေဟိဟူသည်ကား၊ ဒိဥပ
 ဒေ၊ မြင်အပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အရိယသမာဝကော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော
 တပါးသော။ ကော၊ အဘယံ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သန္တိတံ၊ ယံကြည်နိုင်
 လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိတရာ
 ဂေါတိ၊ ဝိတရာဂေါဟူသည်ကား။ ဝိက္ခမ္ဘနဝသေန၊ ခွါသောအားဖြင့်၊
 ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသော၊ သာသနံ အာဇာနိံ သူတို့၊ သာသနံ
 အာဇာနိံ သူဟူသည်ကား။ အနုသိဋ္ဌိံ၊ ဆုံးမခြင်းကို၊ ဇာနိံ သုသိက္ခန္တိ၊
 ဖြဟ္မ လောက သဟ ဗျတာယ၊ ဖြဟ္မပြည်၌ တကွဖြစ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂံ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်သောမျှန်ကို၊ ပဋိပဋ္ဌိံ သုကျင့်ကုန်၏။ သမသမဂတိယော
 တိ၊ သသမဂတိယောဟူသည်ကား၊ နုတိယတ္တဘာဓေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
 အတ္တဘော၌၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမဂ
 တိကော၊ တူမျှသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ကေဝတိကော၊ တူသောအလားရှိ၏၊
 ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥတ္တရိမဂ္ဂံဘာဝေယျန္တိ၊
 ဥတ္တရိမဂ္ဂံဘာဝေယျံ ဟူသည်ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနတော၊ ပဌမချာန်မှ၊ ဥတ္တရိ၊
 အလွန်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနံ၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာန်
 သည်းအတ္ထိရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပဏိတံ၊ မြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေယျံ၊ ပွားစေရမူကား၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်း
 လေစွ၊ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စန္ဒေ၊
 ဟိ၊ စက္ခုတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိသော၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗုတော ဟူသည်ကား၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေယဝ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌ ပင်လျှင်၊
 ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာကုဋြင်းစေသဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း
 တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ဗုဒ္ဓေတွာ၊ ပြု၍၊
 သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဝိနိဝဇ္ဇေန္တေနံ
 စေသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနိစ္စကမ္မဋ္ဌာနိ
 ကာ၊ အနိစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကုန်သော၊ တေတိက္ခယ၊ ထိုဟောင်းတို့သည်၊
 ဒေသနာ နုသာရေန၊ ဒေသနာကို အစဉ် လျှောက်သဖြင့်၊ ပေသေတွာ၊
 စေ၍၊ နိသိန္နာသနေသုယေဝ၊ ထိုင်နေရာ အရပ်တို့၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊

၄၂၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲ၊

အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အပြီးတည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပစ္စန္တိ မန္တိ၊ ပစ္စန္တိ ခံဟူသည်ကား၊ ရဋ္ဌပရိယန္တေ၊ တိုင်းနိုင်ငံအစွန်၌၊ ရဋ္ဌာဝဿာနေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၏အဆုံး၌၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ တည်သော၊ မဇ္ဈိမဒေသ၊ မဇ္ဈိမအရပ်၌၊ နဂရဿပန၊ မြို့ကိုကား၊ ရက္ခဘက်စွံ၊ စောင့်ခြင်း ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသ၌တည်သော မြို့ကို၊ နဂဟိတံ၊ မယူအပ်၊ နဂရပရိက္ခာရေဟိပရိက္ခိတ္တန္တိ၊ နဂရပရိက္ခာရေဟိပရိက္ခိတ္တံဟူသည်ကား၊ နဂရလင်္ကာရေဟိ၊ မြို့တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၊ အကရုဏိယန္တိ၊ အကရုဏိယံဟူသည်ကား၊ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ အဋ္ဌပနိယံ၊ မထားအပ်၊ ဂန္တိရနေမိတိ၊ ဂန္တိရနေမိဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရအာဝါဓု၊ နက်သောတွင်းရှိသော၊ သုနိခါတာတိ၊ သုနိခါတာဟူသည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သန္နိသိဒါပိတာ၊ နစ်စေအပ်သော၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ တံတေသိကတ္တန္တံ၊ ထိုတုရုဏ်တိုင်ကို၊ ဣဋ္ဌကာဟိဝါ၊ အုတ်တို့ဖြင့်မူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သိလာဟိဝါ၊ ကျောက်တို့ဖြင့်မူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ခဒိရာဒိဟိ၊ ရှားအစရှိကုန်သော၊ သာရုရက္ခေဟိဝါ၊ အနှစ်ရှိသောသစ်သားတို့ဖြင့်မူလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုတံခါးတိုင်ကို၊ နဂရဂုတ္တတ္ထာယ၊ မြို့ကိုလုံခြုံစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပ၌၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အလင်္ကာရုတ္တာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသောသူတို့သည်၊ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုတံခါးတိုင်ကို၊ ဣဋ္ဌဏာမယံ၊ အုတ်ဖြင့်ပြီးသည်ကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသောသူတို့သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အာဝါဓု၊ တွင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ စယံ၊ အကျည်ကို၊ ဝိနိတွာ၊ မိ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဋ္ဌံသံ၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဓာယ၊ အင်္ဂတေဖြင့်၊ လိမ္မန္တိ၊ လိမ်းကျံကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်သည်၊ ဒန္တေဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်၊ အဘိဟတော၊ ထိုးခတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ နလေတိ၊ မတုန်ယှုပ်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုလိတ္တောနာမ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိလာထန္တာဒယောပိ၊ ကျောက်တိုင်အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ အဋ္ဌံသာဝေ၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကျောက်တိုင်အစရှိသည်တို့သည်၊ အဋ္ဌရတနာ၊ ရှစ်တောင်ရှိကုန်သည်၊ သုစေဟောန္တိ၊

အကလံ၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ စတုရတနမတ္ထံ၊ လေးတောင်အတိုင်းအရှည်၊ အာဝါဇေ၊ တွင်း၌၊ ပရိသတ်၊ ဝင်၏။ စတုရတနမတ္ထံ၊ လေးတောင် အတိုင်းအရှည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဠသရတနပိသတိရတနေ သု၊ တဆဲ့ခြောက်တောင်အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသောတံခါးတိုင်တို့၌လည်း ဇေယဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတံခါးတိုင်တို့၏။ ဥပဗ္ဗံ၊ ထက်ဝက်သည်။ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဗ္ဗံ၊ ထက်ဝက်သည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုတံခါးတိုင်တို့သည်။ ဂေါမုတ္တဝကံ၊ နွားသေးကောက်ကဲ့သို့ ကောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုတံခါးတိုင်တို့၏၊ အန္တရေသု၊ အတွင်းတို့၌၊ ပရိစသံ၊ အကျည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မံ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပန၊ ထိုတံခါးတိုင်တို့သည်ကား၊ ကတိတ္တကမ္မာဝ၊ ပြုအပ်သောဆန်းကြယ်သောပန်းအမှုရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ပဂ္ဂဟိတဓဇာဝ၊ ချီမြှောက်အပ်သောတံခွန်ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပရိက္ခာတိ၊ ပရိက္ခာဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌိတမာတိကား၊ တည်သောကျုံးတည်း၊ အနုပရိယာယပထောတိ၊ အနုပရိယာယပထောဟူသည်ကား၊ ပါကာရေဿ၊ တံတိုင်း၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်း၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂတေ၊ သွားသော၊ မဟာပထော၊ လှည့်လည်၍သွားသော ခရီးလမ်းမတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခရီးလမ်းမ၌၊ ဌိတာ၊ တည်သောသုရဲတို့သည်။ ဗဟိပါကာရေ၊ အပတ်တိုင်း၌၊ ဌိတေဟိ၊ တည်သောသုရဲတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယုဇ္ဈန္တိ၊ စစ်ထိုးကြကုန်၏။ သဿကန္တိ၊ သဿကံဟူသည်ကား၊ သရေတာမရောဒိနိဿဂ္ဂိယာဝရံ၊ မြွှား ခက်ခင်းအစရှိသောလွှတ်လိုက်အပ်သော လက်နက်တည်း၊ ဇေဝနိကန္တိ၊ ဇေဝနိကံဟူသည်ကား၊ ဇေဝတောဓာရာဒိ၊ တဖက်သောအသွားရှိသော လက်နက်အစရှိသော၊ သေသာဝရံ၊ ကြွင်းသောလက်နက်တည်း၊ ဟတ္ထာရောဟာတိ၊ ဟတ္ထာရောဟာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာစရိယ ဟတ္ထိဝေဇ္ဇ ဟတ္ထိ ဗန္ဓာဒယော၊ ဆင်ဆရာ ဆင်ဆေးသမား ဆင်ခြေစောင့်သောသူ အစရှိသည်တို့တည်း၊ အဿာရောဟာတိ၊ အဿာရောဟာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဿာစရိယ အဿဝေဇ္ဇ အဿဗန္ဓာဒယော၊ မြင်းဆရာ မြင်းဆေးသမား မြင်းခြေစောင့်သောသူ အစရှိသည်တို့တည်း၊ ရသိကာတိ၊

ရုထိကာ ဟူသည်ကား၊ ရုထာစရိယ ရုထ ယောဓံ ရုထ ရက္ခာဒယော၊
 ရုထားဆရာ ရုထားမီးသူရဲ ရုထား နပန်းစောင့်သောသူ အင်္ဂုတ္တိုသည်တို့
 တည်း၊ ခန္တဂဟာတိ၊ ခန္တဂဟာဟူသည်ကား၊ ခန္တအာစရိယားလေးဆရာ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဿာယားလေးသမားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 စေလကာတိ၊ စေလကာဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ယုဒ္ဓေ၊
 စစ်ထိုးရာ၌၊ ဗယဓဇံ၊ အောင်တံခွန်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ခိုင်၍၊ ယုရတော၊ ရှေ့
 မှ၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေလကာ၊ စေလကာမည်ကုန်
 ၍၊ စလကာတိ၊ စလကာဟူသည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ ရညောမင်း၏၊
 ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ အသုကမဟာ
 မတ္တဿ၊ ဤမည်သောအမတ်၏၊ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သေနာဗျူဟ ကာလော၊ စစ်ထိုးသည်ကို ရုံးရခြင်းကို
 ပြကုန်သောသတို့သင်၊ ပိဏ္ဍာဒါယိကာတိ၊ ပိဏ္ဍာဒါယိကာဟူသည်ကား၊
 သာဟသကမဟာယောမော၊ နှစ်လကမူဟဟသော သူရဲဌားဟူတည်း၊
 တေ၊ ထိုသူရဲကြီးတို့သည်၊ ပရသေနံ၊ တပါးသောစစ်သည်သို့၊ ပရိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ ပရသိသံ၊ သူတပါးဦးခေါင်းကို၊ ပိဏ္ဍမိဝ၊ ထင်းသီးခိုက်ကဲ့သို့၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဒယန္တိ ကိရ၊ ခုန်၍သွားနှိုင်းသတတ်၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ခုန်၍၊
 နိဂစ္ဆန္တိ ကိရ၊ ထွက်နှိုင်းကုန်သတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သင်္ဂါမမဇ္ဈေ၊ စစ်ထိုးရာအလယ်
 ၌၊ ယောဓာနံ၊ စစ်သည်တို့အား၊ ဘတ္တပါနိယံ၊ ထမင်း ရေကို၊ ဝဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ ပရိဝိသန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၍၊ တေနာမံ၊ ဤပိဏ္ဍဒါယိကဟူသော
 အမည်သည်၊ တေသံဝိ၊ ထိုသူတို့၏လည်း၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဥဂ္ဂါရာဇ၊
 ဗုတ္တတိ၊ ဥဂ္ဂါရာဇဗုတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတာ၊ ကျော်စောကုန်
 ကျော်စောကုန်သော၊ သင်္ဂါမဝစရာ၊ စစ်မြေအရပ်၌ကျင်လည်ကုန်သော
 ရာဇဗုတ္တာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ပက္ခန္တိနောတိ၊ ပက္ခန္တိနောဟူသည်ကား၊
 ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကဿ၊ အာဟာသု၏၊ သိသံဝါ၊ ဦးခေါင်းကို
 လည်းကောင်း၊ အာဝုဓံဝါ၊ လက်နက်ကို လည်းကောင်း၊ အာဟရာမ၊
 ဆောင်ရေကုန်အုံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိ
 သောသူ၏၊ သိသံဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဝုဓံဝါ၊ လက်နက်
 ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟရေထ၊ ဆောင်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုတ္တာ၊
 ဆိုအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေသို့၊ ပက္ခန္တိတွာ၊ ပြေးဝင်၍၊
 တထေဝ၊ ထိုဆိုတိုင်းသောဦးခေါင်းလက်နက်ကိုသာလျှင်၊ အာဟရန္တိ၊

ဆောင်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ပက္ခန္ဓန္တိ၊ ပြေးဝင်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပက္ခန္ဓိနော၊ ပက္ခန္ဓိမည်ကုန်၏။ မဟာနာဂါဝိယ၊ ဆင်ပြောင်
ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာနာဂါ၊
မဟာနာဂါမည်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤမဟာနာဂါဟူသော အမည်သည်၊ ဟတ္ထိ
အာဒိသုပ၊ ဆင်အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ အာဘိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ အာဂန္တန္တိ
သု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်၊ အနိဝတ္တိယောဓာနံ၊ မဆုတ်နစ်သောသူတို့၏
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သူရာတိ၊ သူရာဟူသည်ကား၊ ဧကန္တသုရာ၊
စင်စစ်ရဲကုန်သောသူတို့တည်း၊ ယေ၊ အကြင်အထည်းတည်းဖြစ်၍ရဲကုန်
သောသူတို့သည်၊ သဇာလိကာဝိ၊ ကာနွင့်တကွဖြစ်ကုန်၍လည်းကောင်း၊
သဝဇ္ဇိကာဝိ၊ ချပ်နွင့်တကွဖြစ်ကုန်၍လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊
တရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနှိုင်းကုန်၏။ စမ္ပယောမိနောတိ၊ စမ္ပ
ယောမိနောဟူသည်ကား၊ စမ္ပကဉ္စ၊ ကံဝါ၊ သားရေဖြင့်ပြီးသောသင်တိုင်း
သို့လည်း၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သရုပရိတ္တာဏစမ္ပဝါ၊ မြား၏အရံအတား
ဖြစ်သောသားရေဖြင့်ပြီးသောကာကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ ယုတ္တန္တိ၊
စစ်ထိုးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စမ္ပယောမိနော၊ စမ္ပယောမိတို့မည်
ကုန်၏။ ဒါသကပုတ္တာတိ၊ ဒါသကပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဗလဝသိနေဟာ၊
ပြင်းစွာချစ်အပ်ကုန်သော၊ စာရဒါသယောဓာ၊ အိမ်ပေါက်ကျွန်ဖြစ်သော
သင်္ခတိသသ်၊ ဒေါဂါဝိကာဝိ၊ ဒေါဂါဝိကာဏကုဏ်ကာ၊ ဒါဂေါကာ၊
တခါးစောင့်သူတည်း၊ ဝ၊ သနုလေပနသမ္ပန္နောတံ၊ ဝ၊ သနုလေပနသမ္ပန္နော
ဟူသည်ကား၊ သမ္ပပိဝရုပ္ပုစ္ဆိန္ဒာဒနေန၊ အလုံးစုံသော အပေါက်ကိုဖုံး
လွှမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါသနေန၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊
သုခာလေပန၊ အင်္ဂတေလိင်းကျံခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ
၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ခါဇျပါကာရသင်္ခါ၊ တေန၊ သစ်ငုတ်
အရံဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါသနေန၊ အရံနှင့်လည်းကောင်း၊ ဗာနမဋ္ဌေန၊ တခဲ
နက်မြေပြင်သော၊ သုခာလေပန၊ အင်္ဂတေလိင်းကျံခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဝုတ္တုဗာဓုပန္တိ၊ ရေပြည့်အိုးအစဉ်ကို၊ ဒေသတွာ၊
ပြု၍၊ ကတဝိတ္တပဂ္ဂဟိတဓဇော၊ ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်သောပန်းချီအမှု
ချီမြှောက်အပ်သော တံခွန်ရှိ၏။ တိဏကဋ္ဌောဒကန္တိ၊ တိဏကဋ္ဌောဒကံ
ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိအဿာဒိနံ၊ နာင်မြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဗာသတ္ထာ
ယ၊ အစာအလို့ငှါ၊ ဂေဟာနဉ္စ၊ အိမ်တို့ကိုလည်း၊ သာဒနုတ္ထာယ၊ ဖုံးလွှမ်း
ခြင်းအလို့ငှါ၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဌာနေသု

၄၂၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိသျ-ပဉ္စမတွဲ၊

အရပ်တို့၌၊ ဌဝိတတိတဉ္စ၊ ထားအပ်သောမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေဟ
ကရုဏာပစနာဒိနံ၊ အိမ်ကိုပြုလုပ်ခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ အာဟာရိတွားဆောင်၍၊ ဌဝိတကဋ္ဌဉ္စ၊ ထားအပ်သော
သစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယန္တရ်၊ ယန္တရားတို့ဖြင့်၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း
၍၊ ပေါက္ခရုဏီသု၊ ရေကန်တို့၌၊ ဌဝိတဥဒကဉ္စ၊ ထားအပ်သော ရေသည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိမိတံဟောတိတိ၊ သန္တိမိတံဟောကိဟူသည်ကား၊ ပဋိ
ကဉ္စေ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဌာနေသု၊
အရာတို့၌၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ နိမိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အတ္တန္တရာနံရတိယာတိ၊ အတ္တန္တရာနံရတိယာ ဟူသည်ကား၊ အန္တော
နဂရဝါသိနံ၊ မြို့တွင်း၌ နေကုန်သောသူတို့၏၊ တိအတ္ထာယ၊ ဓမ္မလျော်
ခြင်းအကျိုး၌၊ အပ္ပရိတ သာယာတိ၊ အပ္ပရိတသာယ ဟူသည်ကား၊
တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇနတ္ထာယ၊ မရောက်ခြင်း အကျိုး၌၊
သာလိယဝကန္တိ၊ သာလိယဝကံဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး
အပြားပြား ရှိကုန်သော၊ သာလိယောစေတ၊ သလေးတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ ယဝါစ၊ မယောတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိလမုဂ္ဂမာသာပရဏ္ဏန္တိ
တိလမုဂ္ဂမာသာပရဏ္ဏန္တိဟူသည်ကား၊ တိလမုဂ္ဂမာသောစ၊ နှင်းပဲ နောက်ပဲ
ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အပရဏ္ဏန္တု၊ ကြွင်းသောပဲသည်လည်းကောင်း၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ကမ္ပနာမ၊ ပြုဘွယ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နဂရသဒိ
သံ၊ မြို့နှင့်တူသော၊ အရိယသာဝကဉ္စ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊
နဂရပရိက္ခာရသဒိသေ၊ မြို့၏တန်ဆာနှင့်တူကုန်သော၊ သတ္တဓမ္မေစ၊ ခုနစ်
ပါးသောတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုအာဟာရသဒိသာနိ၊ လေးပါး
သောအာဟာရနှင့်တူကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာနိစ၊
ဈာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကေဒသသု၊ တဆဲ၊ တပါး
ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ
ထည့်သွင်း၍၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဝေတ္တဿာမိ၊ နစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို၊ ပကာသေတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ ဧဝ
မေဝခေါတိအာဒိ၊ ဧဝမေဝခေါဤသို့အစရှိသော၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အာ
ရံဉ္စ၊ အားထုတ် အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဧဝမေဝခေါ အစရှိသော စကား၌၊
သဒ္ဓမ္မေဟိတိ၊ သဒ္ဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ သုဓမ္မေဟိ၊ ကောင်းသောတရားတို့

နှင့်၊ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓေါဟူသည်ကား၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါယစေဝ၊ သက်ဝင်အပ်
သောဘုရားအစရှိသော ရတနာတို့၌ သက်ဝင်ခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊
ပစ္စက္ခသဒ္ဓါယစ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်လည်းကောင်း၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓေါဟောတိ အစရှိသောပါဌ်၌၊
ဒါနသီလဒီပလံ၊ ဒါနသီလအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊
ယုံကြည်၍၊ ဒါနာဒိပုညကရဏေန၊ ဒါနအစရှိသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊
သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါနာမ၊ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါမည်၏၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်
ဖြင့်၊ အာဂတသဒ္ဓါ၊ လာသောသဒ္ဓါတရားသည်၊ ပစ္စက္ခသဒ္ဓါနာမ၊ ပစ္စက္ခ
သဒ္ဓါမည်၏၊ ပဿဒသဒ္ဓါတိဝိ၊ ပဿဒသဒ္ဓါဟူ၍လည်း၊ သောဇေ၊ ဤ
ပစ္စက္ခသဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ တဿာ၊ ထိုသဒ္ဓါ၏၊ လက္ခဏာဒီဟိ၊ လက္ခဏာ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဘာဝေါ၊ ဝေဘန်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
သမ္ပက္ခန္ဓန လက္ခဏာစ မဟာရာဇ သဒ္ဓါ သမ္ပသီဒန လက္ခဏာ စာတိ၊
သမ္ပက္ခန္ဓန လက္ခဏာစ မဟာရာဇ သဒ္ဓါ သမ္ပသီဒန လက္ခဏာစ ဟူ၍၊
ဝစနတော၊ ဟောတော် မူသောကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသက်ဝင်အပ်သော
ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့၌ သက်ဝင် ကြည်ညိုခြင်းသည်၊
သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ၏၊ လက္ခဏံ နာမ၊ လက္ခဏာမည်၏၊ ပန၊ သဒ္ဓါ၏လက္ခဏာ
မှတပါး သဒ္ဓါ၏နိမိတ္တ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ တိဟိဘိက္ခဝေဋ္ဌာနေဟိ
သဒ္ဓေါပသန္နောဝေဒိတဗ္ဗော ကတမေဟိ တိဟိသီလဝန္တာနံ ဒဿနကာ
မောဟောတိတိအာဒိနာ၊ တိဟိဘိက္ခဝေ ဋ္ဌာနေဟိ သဒ္ဓေါပသန္နောဝေဒိ
တဗ္ဗော ကတမေဟိ တိဟိသီလဝန္တာနံ ဒဿနကာမောဟောတိ ဤသို့
အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော သီလဝန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမြင်းဌာအလိုရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်သည်၊ သဒ္ဓါ
ယ၊ သဒ္ဓါ၏၊ နိမိတ္တံ နာမ၊ ဝေသောအကြောင်းမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရား
နှင့်ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်း ရှိသော သူကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကတမေဟိတိဟိ၊ အတယ်သုံးပါးသော အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း၊ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းဌာအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊
သဒ္ဓါနိမိတ္တ၏အကြောင်းမှတပါး အာဟာရအကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကော
စာဟာရော သဒ္ဓါယ သဒ္ဓမ္မသဝနံ တိဿဝစနိယန္တိ၊ ကောစာဟာရော
သဒ္ဓါယ သဒ္ဓမ္မ သဝနံတိဿဝစနိယံဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောအပ်သော၊

၄၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ၊

အယံ၊ ဤသုတေသ်ကောင်းတို့၏ တရားကိုနာခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုသဒ္ဓါ
တရား၏၊ အာဟာရော၊ နိုးသောအကြောင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၏၊ အာဟာရော၊ နိုးသောအကြောင်းသည်။ ကောစ၊
အတယ်နည်း၊ သဒ္ဓဗ္ဗသဝနံ၊ သုတေသ် ကောင်းတို့၏ တရားကို နာခြင်း
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိ
တဿဘိက္ခဝေဘိက္ခုနော အယံအနုဓမ္မောဟောတိ ယံရူပေနိဗ္ဗိဒါဗဟု
လာဝိဟရိဿန္တိတိ၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော အယံအနု
ဓမ္မောဟောတိ ယံရူပေနိဗ္ဗိဒါဗဟုလာဝိဟရိဿန္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
အပ်သော၊ အယံ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာ၌ငြီးငွေ့ခြင်းများသည်ဖြစ်၍နေခြင်းသည်။
အဿ၊ ထိုသဒ္ဓါ၏၊ အနုဓမ္မောနာမ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား
အားလျော်သောသဘောမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿ၊
သဒ္ဓါယံကြည်၍ရဟန်းပြုသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ရူပေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌၊
နိဗ္ဗိဒါဗဟုလာ၊ ငြီးငွေ့ခြင်း များသည်ဖြစ်၍၊ လာဝိဟရိဿန္တိ၊ အကြင်
ကြောင့်နေကုန်လတ္တံ့၊ အယံ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာ၌ငြီးငွေ့ခြင်း များသည်ဖြစ်၍နေ
ခြင်းသည်၊ အနုဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော
သဘောမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါဗန္ဓတိပါထေယျံ (ပ) ဥပေခါ၊
သေတဒန္တဝါတိအာဒိသု၊ သဒ္ဓါဗန္ဓတိပါထေယျံ (ပ) ဥပေခါသေတဒန္တ
ဝါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သုတ္တေသုပန၊ သုတ်တို့၌ကား၊ ဧသော၊ ဤသဒ္ဓါ
ပဗ္ဗဇိတဿဘိက္ခဝေဘိက္ခုနော၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿဘိက္ခုနော၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဿဘိက္ခုနော
ရှိသည်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုကဿရေသတံ၊ များသောကိစ္စရှိ
သည်၏အဖြစ်ကိုးတာဝတံ၊ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာဝိတံ၊ ပြအပ်၏၊
သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာထုပ်ကို၊ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
သည်၊ သိရိဘောဂါနံ၊ အစိုးရခြင်းစည်းစိမ်တို့၏၊ အာသယော၊ တည်ရာ
ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဗုရိသဿ၊ လောကံျား၏၊ ဒုတိယာ၊ အဖော်သဟဲ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဩစံ၊ ဩစာလေးပါးကိုးတရား
တိ၊ ကူးမြောက်နိုင်၏၊ သဒ္ဓါဗိဇ္ဇာ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့၊ တပေါရုတ္တံ၊
အကျင့်တည်းဟူသော ချမ်းရေး၊ မဟာနာဂေါ၊ သုရားတည်းဟူသော
ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော နှာခောင်း
ရှိတော်မူ၏၊ ဥပေခါသေတဒန္တဝါ၊ တဩမန္တုတ္တုပေက္ခာတည်းဟူသော
ဖြူစင်သောအစွယ်ရှိတော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံနဂရောပမ
သုတ္တန္တေ၊ ဤမြို့သျှင်ဥပမာရှိသောသုတ်၌၊ ဧသော၊ ဤသဒ္ဓါကို၊ အစလေသုပ္ပတိ

ဦးတတယမထုန်မလှုပ်မြဲမြဲစွာတည်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေယျိကထမ္ဘသဒိဿ၊ တံခါးတိုင်နှင့်တူသည်ကို၊ ကဝ္ဗာ၊ ပြု၍၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ သဒ္ဓါပိကောတိ၊ သဒ္ဓါပိကောဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါသဒ္ဓါတရားကို၊ ဇေယျိကထမ္ဘ၊ တံခါးတိုင်ကို၊ ကဝ္ဗာ၊ ပြု၍၊ အရိယသဘဝကော၊ အရိယသဘဝကသည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်စွန့်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဟိရောတ္တပ္ပေဟိ၊ ဟိရိတြတ္တပ္ပတို့ဖြင့်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ န္ဒါရေသု၊ န္ဒါရတို့၌၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သော၊ ထိုသုံးပါးသော၊ န္ဒါရတို့၌၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိသိ၊ သကတ၊ ဤသက်၌၊ ဇကာဒသယ၊ ကနဲကပါးကုန်သော၊ ဌာနသု၊ အရာတူ၌၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တရလ၌၊ ပက္ခဝတ္ထာ၊ လည့်၍၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ၏၊ ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ကာလံဇာနာတိတိ၊ ကာလံဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံကာလော ဥဒ္ဓေသဿာတိ၊ အယံကာလော ဥဒ္ဓေသဿ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤအခါသည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားကို၊ ဥဂ္ဂဏှနကာလော၊ သင်ယူအပ်သောအခါတည်း၊ ပရိပုစ္ဆာယာတိ၊ ပရိပုစ္ဆာယ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနတ္ထံ၊ အနက်ဟုတ်သည် အနက်မဟုတ်သည်ကို၊ ကာရုဏာကာရဏံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊ ပရိပုစ္ဆနဿ၊ မေးခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ ယောဂဿာတိ၊ ယောဂဿဟူသည်ကား၊ ယောဂေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်း၌၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ပက္ခိပနဿ၊ လည့်သွင်းခြင်း၏၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနဿာတိ၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနဿဟူသည်ကား၊ နိဝီယနဿ၊ တယောက်အထည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်း၏၊ ဧကိဘာဝဿ၊ တယောက်ထည်း၏အဖြစ်၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မဗုဒ္ဓိပဇ္ဇာတိ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မဗုဒ္ဓိပဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သောလောကုတ္တရဓမ္မာနံ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့အား၊ အနုရူပဓမ္မံ၊ လျောက်ပတ်သောသဘောဟုဆိုအပ်သော၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဗ္ဗိပဒံ၊ ၅၊ အဖို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာတည်း ဟူသော အကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်၊ ဧဝံခေါ

၄၃၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ ဗုပ္ပလ ပရောပရညှဟောတိတိ၊ ဇေဝေါဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊
ဗုပ္ပလပရောပရညှဟောတိဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဗုပ္ပလသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပရောပရံ၊ တပါးသည်တပါးကို၊ ဘိက္ခမုဒုဘာဝံ၊
ထက်သည်နဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနနသမတ္ထောနာမ၊ သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမေသုတ်၌၊ ပန္နပလာသောတိ၊ ပန္နပလာသောဟူသည်
ကား၊ ပတိတပလာသော၊ ကြွေကျသော အရွက်ရှိသည်၊ ဇာလက ဇာ
တောတိ၊ ဇာလကဇာတော ဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇာတပတ္တ ဗုပ္ပဇာလော၊
ကောင်းစွာ ဖြစ်သော အရွက် တည်းဟူသော ကွန်ယက် အပွင့်တည်း
ဟူသော ကွန်ယက်ရှိသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ထိုအရွက်ကြွေကျ
သောပင်လတ်ကသစ်ပင်၏၊ ပတ္တဇာလဉ္စ၊ အရွက်တည်းဟူသော ကွန်
ယက်သည် လည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပဇာလဉ္စ၊ အပွင့် တည်းဟူသော ကွန်
ယက်သည် လည်းကောင်း၊ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်
၏၊ ခါရကဇာတောတိ၊ ခါရကဇာတော ဟူသည်ကား၊ ပါဠိဧက္ကံ၊ အသီး၊
သဉ္ဇာတေန၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်သော၊ သုဝိတတ္ထေန၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်
အပ်သော၊ ပတ္တဇာလကေနစ၊ အရွက် တည်းဟူသော ကွန်ယက်နှင့်
လည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပဇာလကေနစ၊ အပွင့် တည်းဟူသော ကွန်ယက်နှင့်
လည်းကောင်း၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ကုရုမလက၊ ဇာတောတိ၊
ကုရုမလက ဇာတော ဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇာတ မကုဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်သော အင်္ဂုရှိသည်၊ ကောသက ဇာတောတိ၊ ကောသကဇာတော
ဟူသည်ကား၊ အပိကသိတေဟိ၊ မပွင့်ကုန်သေးသော၊ မဟာကုန္တိ
ယံ၊ ကြီးစွာသော အင်္ဂုရှိကုန်သော၊ ဗုဇ္ဇေဟိ၊ အပွင့်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တော၊ ပြည့်စုံ၏၊ သဗ္ဗပါလိဗုလ္လောတိ၊ သဗ္ဗပါလိဗုလ္လော ဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုဗုဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာ
ပွင့်သည်၊ ဗိဗ္ဗေစက္ကာရော မာသေတိ၊ ဗိဗ္ဗေစက္ကာရောမာသေ ဟူသည်
ကား၊ ဗိဗ္ဗေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အာယုနာ၊ အသက်ဖြင့်၊ စက္ကာရောမာသေ၊
လေးလံတို့ပတ်လုံး၊ မနုဿဂဏနာယပန၊ လူတို့အရေအတွက်အားဖြင့်
ကား၊ တာနိ၊ ထိုနတ်၌ဖြစ်သောလေးလံတို့သည်၊ ဣဒဿဝဿသဟဿာ
နိ၊ အနှစ်တသောင်းနှစ်ထောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိစာရေန္တိ
တိ၊ ပရိစာရေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဣတော ဗိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊
ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ စာရေန္တိ၊ စက္ခုယံစေကုန်၏။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၇-မဟာဝဂ်၊

၄၃၃

ကိဋ္ဌန္တိ၊ ခြိုးတူးစေကုန်၏၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အပ္ပေယျာ၊ အနက်တည်း၊ အာဘာယ၊ ဖုရုံဟောတိတိ၊ အာဘာယ၊ ဖုရုံ
ဟောတိဟူသည်ကား၊ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော၊ ဌာနံ၊ ယူဇနာငါး
ဆယ်ရှိသောအရပ်သည်၊ ဩဘာသေန၊ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်၏အရောင်
ဖြင့်၊ ဖုရုံ၊ နို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ဝုပ္ပာနံ၊ ထိုပင်
လယ်ကသစ်ပွင့်တို့၏၊ ဗာလသုရိယသ၊ ထွက်သောနေ၏၊ အာဘာဝိယ၊
အရောင်ကဲ့သို့၊ အာဘာ၊ အရောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တာနိပန၊
အရွက်တို့သည်ကား၊ သတ္တပ္ပမာဏာနိ၊ ထီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ မဟာတုမ္မမတ္တာ၊ ကြီးစွာသော
ကွင်းစား၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရေဏု၊ ဝတ်မှုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ပါရိစ္ဆတ္တက၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ ဝုပ္ပိတေ၊ ပွင့်သည်ရှိသော်၊
အာရောဟနကိစ္စံဝါ၊ တက်ခြင်းကိစ္စသည်လည်းကောင်း၊ အကုသကံ၊ ချွန်း
တံချူသို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နမနကိစ္စံဝါ၊ ညွတ်စေခြင်းကိစ္စသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝုပ္ပာဟာရဏတ္ထံ၊ ပန်းကိုဆောင်ခြင်း၌၊ စင်္ကောဋကကိစ္စံဝါ၊ ပန်း
တောင်း၊ ကိစ္စသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကန္တနကဝါတော၊ ပန်း၏
အညွှန်းဖြတ်တတ်သောလေသည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊
ဝဏ္ဏတော၊ အညွှန်းကန္တတိ၊ ဖြတ်၏၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တနကဝါတော၊ ဖြတ်ပြီးသော
ပန်းပွင့်ကိုခံတတ်သောလေသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တတိ၊ ခံ၏၊ ပဝေသနကဝါတော၊
သုခမ္မာ၊ နတ်သဘင်သို့ သွင်းတတ်သောလေသည်၊ သုခမ္မာ၊ ဒေဝသဘံ၊
သုခမ္မာ၊ နတ်သဘင်သို့၊ ပဝေသတိ၊ သွင်း၏၊ သမ္ပုဋ္ဌနကဝါတော၊ တံမြက်
ထည်းတတ်သောလေသည်၊ ဝုရာဏဝုပ္ပာနိ၊ ဟောင်းနွမ်းသောပန်းတို့ကို၊
နိဟရတိ၊ ထုတ်၏၊ သန္တရဏဝါတော၊ ခင်းတတ်သောလေသည်၊ ပတ္တိ
ကဏ္ဍိကကေသရာနိ၊ ရွက်ချပ်ဝတ်မှုံတို့ကို၊ ရုဇ္ဈေန္တော၊ အစဉ်သည်စီ
❏ ထျက်၊ သန္တရတိ၊ ခင်း၏၊ မန္တဋ္ဌာနေ၊ အလယ်ဖြစ်သောအရပ်၌၊ ဓမ္မာသနံ၊
တရားဟောနေရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ တိယောဇနေန၊
သုံးယူဇနာရှိသော၊ သေတန္တုတ္တေန၊ တီးဖြူဖြင့်၊ ဓာရိယမာနေန၊ လောင်
လျက်၊ ယောဇနပ္ပမာဏော၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရတန
ပလ္လင်္ကော၊ ရတနာပလ္လင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုရတနာ
ပလ္လင်၏အခြားမဲ့၌၊ ဒေဝရညော၊ နတ်မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကဿ၊ သိကြား
၏၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ အတ္ထရိယတိ၊ ခင်းအပ်၏၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊
တေတ္ထိ၊ သာယ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောဂ်သော၊ ဒေဝဝုတ္တာနံ၊ နတ်သားတို့၏၊

၄၃၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပစ္စမတွဲ။

အာသနံ၊ နေရာကို၊ အတ္တရိယတိ၊ ခင်းအပ်၏။ တတေားထိုအရပ်မှ၊ အညေ
သံ၊ တပါးကုန်သော၊ မဟေသက္ခာနံ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်
တို့၏၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ အတ္တရိယတိ၊ ခင်းအပ်၏။ အညတရ၊ ဒေဝတာနံ၊
အမျိုးအမည်အနွယ်အားဖြင့်မထင်ရှားကုန်သောနတ်တို့၏။ ပုပ္ဖကဏ္ဍိကံ
ဝ၊ ပန်းချက်သည်သာလျှင်၊ အာသနံ၊ နေရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်၊ ဒေဝသင်္ခါနတ်၏သဘင်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိဒ္ဓန္တိ၊
နေကုန်၏။ ဝါတော၊ လေသည်၊ ပုပ္ဖဟိ၊ ပန်းတို့မှ၊ ရေဏုဝဋ္ဋိ၊ ပန်းဝတ်မှုကို၊
ဥပ္ပယောတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကဏ္ဍိကံ၊ အလွန်ကို၊ အာဟာရ၊ ထည့်
ခိုက်၍၊ နိပတမာနာ၊ ကျသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ တိဂါဝုတပ္ပမာဏံ၊
သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အတ္တတာဝံ၊ အတ္တတောကို၊ သာခါရံ၊
သပရိကမ္မသဗ္ဗိတံဝိယ၊ ချုပ်နေဖြင့် အပြေအပြစ် စီရင်သိသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ သုဝဏ္ဏရဏ္ဏဝိဇ္ဇရံဝိယ၊ ရွှေမျှန်ဖြင့်ဖြမ်းသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဧကကံ၊
တခုတခုသောပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပဟ
ရန္တာဝိ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကိဇ္ဇန္တိယေဝ၊ ကစားကုန်သည်
သာလျှင်တည်း၊ ပဟရဏကာလေဝိ၊ ပုတ်ခတ်သောအခါ၌လည်း၊ မဟာ
တုမ္ပပ္ပမာဏော၊ ကြီးသောကွင်းစားအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ရေဏု၊ ဝတ်မှု
သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဘာသမ္ပန္နေဟိ၊ အရောင်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဂန္ဓရဏ္ဏဟိ၊ နံ၊ သာမျှန်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗာတမနောဘရံရာဝံ
ဝိယ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဆေးခန်းခြင်းသိလာဖြင့် တပ်စွန်းခြင်းကဲ့သို့၊
ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာကိဇ္ဇော၊ ထိုကစားခြင်းသည်၊ စတုဟိမာ
ဧဟိ၊ လေးလံတို့ဖြင့်၊ ပရိယောသာနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂန္ဓတိ၊ ရောက်၏၊
အယမာနုဘာဝေါတိ၊ အယမာနုဘာဝေါဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤပင်လယ်
ကသစ်ပင်၏ထက်ဝန်းကျင်မှယူဇနာငါးဆယ်သောအရပ်တို့ကိုအရောင်
နှံ့ခြင်းလေကြေကိုယူဇနာတရာအနံ့ ထွက်သွားခြင်းသည်၊ အနုပရိတု၊
အစဉ်နှံ့ခြင်းငှါ၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါရိစ္ဆတ္တကေန၊ ပင်
လယ်ကသစ်ပွင့်ဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်
သော်ကား၊ တေန၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥပမေတွာ၊
နှိုင်းချိန်၍၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အရိယသ္မာဝကော၊ အရိယသုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ ဒေသတုကာမော၊ ပြလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်

၇-သတ္တကနိပါတ်-၇-မဟာဝဂ်၊ ၄၃၁

တေန၊ ထိုရုနစ်ယောက်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊
ဇေမေဝခေါတိအာဒိ၊ ဇေမေဝခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇေမေဝခေါအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယစေတတိတိ၊
ပဗ္ဗဇ္ဇာယစေတတိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေတိ၊ ကြံ၏၊ ဒေဝါနံဝါတိ၊ ဒေဝါနံစဟူသည်ကား၊ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံ
သာနတ်ဘုံ၏၊ ကောဝိဇ္ဇာရော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ ပဏ္ဍု၊ ပလာသော
ပိယ၊ ဖျော့တော့သောအရွက်ရှိသကဲ့သို့၊ တသ္မိံ၊ သံမယေ၊ ထိုရဟန်းပြုအံ့
ဟုစိတ်ကြံသောအခါ၌၊ အရိယသံဝဓံကံ၊ အရိယာတပည့်သည်၊ ပဏ္ဍု၊
ပလာသော၊ ဖျော့တော့သောအရွက်ရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယာဝံ၊ ဗြဟ္မလောကာသံရုကာရံ၊ သန္ဓေ၊ အဗ္ဗုဂ္ဂန္တတိတိ၊ ယာဝံ၊ ဗြဟ္မလော
ကာသံရုကာရံ၊ သန္ဓေ၊ အဗ္ဗုဂ္ဂန္တတိဟူသည်ကား၊ ပထဝီတလတော၊ ငြိ
အပြင်မှ၊ သာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ သာရကာရသန္ဓေန
ကောင်းချီးပေးသောအသံဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအသံသည်၊ ကေသဒ္ဓ
မေဝ၊ တပြိုင်နက်သောအသံသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယမာန
တာဝါတိ၊ အယမာနတာဝါဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏
ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်ကျော်စောသံတက်ခြင်းသည်၊ နိဏာသဝဿ၊ ကုန်
ပြီးသော အာသဝေါရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အနုမေဏာနုဘာ
ဝေါ၊ အစဉ်နဲ့ခြင်းအာနုဘော်တည်း၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ စတုပ္ပါရိ
သုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပ္ပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနိဿိတံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုမှီ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဝိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံသည်၊ ပဌမဇ္ဈာန
နိဿိတံ၊ ပဌမဈာန်ကိုမှီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ
နှင်းသဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါစ၊ မဂ်တို့သည်လည်း
ကောင်းတိဏ်းသုံးပါးကုန်သော၊ ဗလ္လာနိစ၊ ဖိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
အရဟတ္တမဂ္ဂသံနိဿိတာဒိ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုမှီကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
တုနိန္တိ၊ ဒေသနာယနာမ၊ ဒေသနာဖြင့် မည်သည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာတောဝါ၊
အောက် အဘို့အားဖြင့် ဖြစ်သော စတုပ္ပါရိ သုဒ္ဓိသီလအားဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဥပရိတောဝါ၊ အထက်အဘို့အားဖြင့်ဖြစ်သောဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဘတောဝါ၊ နှစ်ပါးစုံသောအဘို့အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣပန၊ ဤသုတ်
၌ကား၊ ဥဘယတော၊ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
ဟေ၊ ဤစတုပ္ပါရိသုဒ္ဓိသီလံပဗ္ဗဇ္ဇာနိဿိတံဟောတိအစရှိသောစကားကို၊

၄၃၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗျူဟာ

ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇပိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇတရားဝဇ္ဇကင်းရာတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စဘဝိဿန္တိတိ၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စဘဝိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယေသာသော၊ လွန်စွာ၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သည်၊ နိဗ္ဗဿ၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ သကမ္မာရဂတောတိတ္ထေ၊ သကမ္မာရဂတော ဟူသောဤပုဒ်၌၊ သကာရော၊ သသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မှသာ တည်း။ ကမ္မာရဂတောကမ္မာရုဒ္ဓနဂတော၊ ပန်းထိပ်သည်တို့၏ဗိုသို့ရောက် သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၇ ဘတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အနန္တယုတ္တဿာတိ၊ အနန္တယုတ္တဿ ဟူသည်ကား၊ နယုတ္တပုယုတ္တဿ၊ လွန်စွာအားမထုတ်သည်။ ပုတုတွာ၊ ဖြစ် ၍၊ ဝိဟာရတော၊ နေသောရဟန်းအား၊ သေယျထာပိတိက္ခဝေကုက္ကုဒ္ဓိယာ အဏ္ဏာနိတိဣမိနာ၊ သေယျထာပိတိက္ခဝေကုက္ကုဒ္ဓိယာ အဏ္ဏာနိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကဏ္ဍပက္ခသုက္ကပက္ခဝသေန၊ ကဏ္ဍပက္ခသုက္ကပက္ခ၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာဥပမာ၊ ဤဥပမာတို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ် ကုန်၏။ တာသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောဥပမာတို့တွင်၊ ကဏ္ဍပက္ခဥပမာ၊ ကဏ္ဍပက္ခ ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောဥပမာသည်။ အတ္တဿ၊ အနက်ကို၊ အသာမိ ကာ၊ မပြီးစေတတ်၊ ဣတရာ၊ ဤမှတစ်ပါးသောသုက္ကပက္ခ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ် သောဥပမာသည်။ အတ္တဿ၊ အနက်ကို၊ သာမိကာ၊ ပြီးစေတတ်၏။ ဣတိ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သုက္ကပက္ခပမာယ၊ သုက္ကပက္ခ ဥပမာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေယျထာတိ ဧသော သဒ္ဓေါ၊ သေယျထာဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဩပမတ္ထေ၊ ဥပမာ၏အဖြစ်ဟူ သောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ အပိတိ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ အပိဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ဘာဝနတ္ထေ၊ ထင်စွာပြုခြင်း ဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဥဘ ယေနာပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသေယျထာပိဟူသောပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤအ နက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ကုက္ကုဒ္ဓိယာအဏ္ဏာနိအဋ္ဌဝါ ဒသဝါ ခွါဒသဝါတိ ဧတ္ထပန၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာအဏ္ဏာနိအဋ္ဌဝါဒသဝါခွါဒသဝါဟူသောဤပါဌ်၌ကား

ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။ ဂုတ္တပ္ပကာရတော၊ ဟောတော်မူအပ်သောရှစ်
 လုံးဆယ်လုံးဆွဲနှစ်လုံးအောက်၊ ဦးနာဓိကာနိဝါ၊ အယုတ်အလွန် လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ အဗ္ဘာနိ၊ ကြက်ဥတို့သည်၊ ကိဗ္ဗာဝိဟောန္တိ၊ အကုလ်၍ကား
 ဖြစ်ကုန်၏ရှင်၊ ပနတထာမိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိကုန်သော်လည်း၊ ဝစနသိလိဋ္ဌတာ
 ယ၊ ကောင်းပြေပြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤအဋ္ဌဝါ ဒသဝါ ခွါဒသ
 ဝါဟူသောစကားကိုး ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဋ္ဌဝါ
 ဒသဝါ ခွါဒသဝါဟူဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်လောကော၊ လောက၌၊
 ဝစနံ၊ စကားသည်။ သိလိဋ္ဌံ၊ ပြေပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာနုဿုတိ၊
 တာနုဿုဟူသည်ကား၊ တာနံ၊ ထိုကြက်ဥတို့သည်၊ အဿုတဝေယျံ၊
 ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ကုက္ကု
 ဒ္ဓိယာ သမ္မာ အဓိ သယိတာနိတိ၊ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ သမ္မာ အဓိသယိတာနိ
 ဟူသည်ကား၊ ဇနေတ္တိယာ၊ အဓိရင်းဖြစ်သော၊ ယာကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ အကြင်
 ကြက်မသည်၊ ပက္ခေ၊ အတောင်နှစ်ဘက်တို့ကိုးပသာဇေတော၊ ဖြန့်၍၊ တေ
 သံ၊ ထိုကြက်ဥတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သယန္တိ ယာ၊ အိပ်သဖြင့်၊ သမ္မာအဓိ
 သယိတာနိ၊ ကောင်းစွာအထက်၌ဝပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမ္မာပရိသေ
 ဒိတာနိတိ၊ သမ္မာပရိသေဒိတာနိဟူသည်ကား၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါ
 မပြတ်၊ ဥတု၊ ကြက်၏အငွေ့ကို၊ ဂဏ္ဌာပေန္တိယာ၊ ယူစေသဖြင့်၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ သေဒိတာနိ၊ အငွေ့ကိုယူစေ
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥသ္မိကတာနိ၊ ကြက်၏အငွေ့ကိုလွှတ်အပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ သမ္မာပရိဘာဝိတာနိတိ၊ သမ္မာပရိဘာဝိတာနိဟူသည်ကား၊ ကာ
 လေနကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်
 မှ၊ ဘာဝိတာနိ၊ ထု အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုက္ကုဒ္ဓုဝန္တံ၊ ကျက်၏အနံ့ကိုး
 ဂါပာဝိတာနိ၊ ယူစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ တဿာကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မ၏၊ တိဝိခကိရိယ
 ကရုဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအမူအရာကိုပြုသဖြင့်၊ ဣမံအပ္ပမာဒံ၊ ဤ
 သို့သောမနေမလျော့ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ဣန္ဒြာ၊ အလိုသည်၊ ကိဗ္ဗာဝိနဥပ္ပန္နေယျ၊ အကုလ်၍မူလည်းမဖြစ်
 ငြားအံ့၊ အထခေါဘဗ္ဗာဝတေတိ၊ အထခေါဘဗ္ဗာဝတေ ဟူသည်ကား၊
 အထခေါ၊ ထိုသို့အလိုမဖြစ်သော်လည်း၊ တေကုက္ကုဒ္ဓု ပေါတကာ၊ ထို
 ကြက်ငယ်တို့သည်၊ ဂုတ္တနုယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သောတ္တိနာ၊
 ချမ်းသာသဖြင့်၊ အတိနိဗ္ဗိဇ္ဇိတု၊ ပေါက်ခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်

၄၃၀ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

သာလျှင်တည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တာယကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထိုကြက်မ
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေဟိအာကာရေဟိ၊ ထို
အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တာနိအဇ္ဈာနိ၊ ထိုအဥတို့သည်၊ ပရိပါလိယမာနာနိ၊
စောင့်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပူတိနိ၊ ဝပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
နသံ၊ ထိုကြက်ဥတို့၏၊ ယောပိအဇ္ဈသိနေဟော၊ အကြင်စိုသောအစေး
သည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုစိုသောအစေးသည်၊ ပရိယာဒါနံ၊ ခန်း
ခြောက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကပါလံ၊ ဥခွံသည်၊ တနုဏ်၊ ပါးသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဒနသိခါစ၊ ခြေသည်းဖျားတို့သည်လည်း၊ ကေခင်း၊ မှေ
တုဗ္ဗာဗ္ဗ၊ နှုတ်သည်းတို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ထွံ့ခိုင်မာသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပရိဏာမံ၊ ရှင်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
ကပါလသ၊ ဥခွံ၏၊ တနုတ္တာ၊ ပါးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊
အာလောကော၊ အရောင်သည်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သံကုဒ္ဓိတဟတ္ထပါဒါ၊ တွန့်သော
လက်ခြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်၌၊ ဝတ
ကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ မိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ သယိဒ္ဓာ၊ အိပ်ရာကုန်ငြိ၊ ဗဟိ၊
အပဉ္စ၊ အယဉ္ဇအာလောကော၊ ဤအရောင်အလင်းသည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပဖြစ်သောအရပ်၌၊ သုခဝိဟာ
ရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိက္ခ
မိတုကာမာ၊ ထွက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ကပါလံ၊
ဥခွံကို၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ပဟရန္တိ၊ ချောက်ကုန်၏၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပသာ
ရေန္တိ၊ ဆန့်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုကျောက်ခြင်းဆန့်ခြင်းကြောင့်၊ တံကပါ
ယံ၊ ထိုဥခွံသည်၊ ဧဝော၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတ၊
ထိုကြက်ငယ်တို့သည်၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ဝိရုနန္တော၊ ခါကုန်လျက်၊
တံခဏာနုရူပံ၊ ထိုခဏအားလျော်စွာ၊ ဝိရုနန္တော၊ မြည်ကုန်လျက်၊ နိက္ခမန္တိ
ယေဝ၊ ထွက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ နိက္ခမိတွာစ၊ ထွက်၍လည်း၊ ဝေ
မက္ခတ္တံ၊ ဂါမခေတ်ကို၊ ဥပသောဘယမာနာ၊ တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊
ဝိစရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဈဒံ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤ
စကားသည်၊ ဩဗ္ဗသမ္ပဒိပါဒနံ၊ ဥပမာနကိုဥပမေယျဖြင့်ပြီးစေကြောင်း
ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ တံ၊ ထိုဥပမာနဖြစ်သော အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အတ္ထေန၊ ဥပမေယျဖြစ်သောအနက်ဖြင့်၊ သံသန္တတွာ၊ နှိုးနှော၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဟိဝိက္ခာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿာကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊

ထိုကြက်မ၏အဇ္ဈောသုံးအဥတို့၌၊ တိပိဓကိရိယာကရဏံဝိယ၊ သုံးပါး
အပြားရှိသောအမူအရာကိုပြုခြင်းကဲ့သို့၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤယောဂါ
ဝစရဖြစ်သောရဟန်း၏၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုတ္တကာလော၊ အား
ထုတ်သောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏၊
တိပိဓကိရိယာ သမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အမူအရာကို ပြီးစေ
သဖြင့်၊ အဇ္ဈောနံ၊ အဥတို့၏၊ အယုတိဘာဝေါဝိယ၊ မရပ်သည်၏အဖြစ်ကဲ့
သို့၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုတ္တဿ၊ အားထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်း၏၊ တိပိဓာနုပဿနာဉာဏဿ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿနာ
ဉာဏ်၏၊ အပရိဟာနိ၊ မယုတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဿား
ထိုကြက်မ၏၊ တိပိဓကိရိယာ ကရဏေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော အမူ
အရာကိုပြုသဖြင့်၊ အဇ္ဈောနံ၊ အဥတို့၏၊ အလ္လသိနေဟပရိယာဒါနံဝိယ၊
ရိသောအစေး၏ ခန်းခြောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊
တိပိဓာနုပဿနာသမ္ပာဒနေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသောအနုပဿနာကိုပြီးစေ
သဖြင့်၊ ဘဝတ္ထယာနုဂတနိကန္တိယာ၊ ဘဝသုံးပါးကိုအစဉ်လိုက်တတ်
သောဓာဏ္ဍာ၏၊ ပရိယာဒါနံ၊ ခန်းခြောက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အဇ္ဈကပါလာနံ၊ ဥဉ္စတို့၏၊ တနုဘာဝေါဝိယ၊ ပါးသည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အဝိဇ္ဇဗ္ဗာကောသဿ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဉ္စ
၏၊ တနုဘာဝေါ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထုဒ္ဓ
ပေါတကာနံ၊ ကြက်ငယ်တို့၏၊ နုစတုဏ္ဏကာနံ၊ ခြေသည်းဖျား နှုတ်သည်း
ဖျားတို့၏၊ ထဒ္ဓဘာဝေါဝိယ၊ ခက်ထန်သောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ ဝိပဿနာဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ တိက္ခခရိပ္ပသန္တသုရဘာ
ဝေါ၊ ထက်သည်၏အဖြစ် ကြမ်းသည်၏အဖြစ် အထူးသဖြင့်ကြည်သည်
၏အဖြစ် ရဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထုဒ္ဓပေါတကာ
နံ၊ ကြက်ငယ်တို့၏၊ ပရိဏာမဂမနကာလောဝိယ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော
အခါကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိပဿနာဉာဏဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏
ပရိဏာမကောလော၊ ရင့်သောအခါကို၊ ဂတ္တဂ္ဂဟဏာကောလော၊ တိုက်ကိုယူ
သောအခါကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထုဒ္ဓပေါတကာနံ၊ ကြက်ငယ်
တို့၏၊ ပါဒနသိခါယဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မုစတုဏ္ဏကေန
ဝါ၊ နှုတ်သည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈကောသံ၊ ဥဉ္စကို၊ ပဒါလေတွာ၊
ပေါက်ခွံ၍၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ပပ္ဖောဇေတွာ၊ ခါ၍၊ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်း
သာစွာ၊ အဘိနိန္တိဒါကာလောဝိယ၊ ပေါက်သောအခါကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာ

ဥာဏာဇ္ဈော၊ ဝိပဿနာဥာဏ်တည်းဟူသောတိုက်ကို၊ ဂဏှာပေတွာယူ
စေ၍၊ ဝိစရန္တဿ၊ ထုည့်လည်သော၊ တဇ္ဇာတိကံ၊ ထိုဝိပဿနာကိုအား
ထုတ်ခြင်းအားလျောက်ပတ်သော၊ ဥတုသပ္ပါယံဝါ၊ လျောက်ပတ်သော
ဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနသပ္ပါယံဝါ၊ လျောက်ပတ်သောဘောဇန
ကိုလည်းကောင်း၊ ယုဂ္ဂလသပ္ပါယံဝါ၊ လျောက်ပတ်သောယုဂ္ဂုလကိုလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယံဝါ၊ လျောက်ပတ်သောတရားနာခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ လောဘိတွာ၊ ရှေး၊ ကောသနေ၊ တခုတည်းသောနေရာ၌၊ နိသိန္နဿ
ဝ၊ နေလျက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေန္တဿ၊ ပွားစေသော၊
တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ အနုပုဗ္ဗာမိဂတေန၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်
သော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသောဥဉ်ကို၊ ပဒါလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ အဘိညာပက္ခေ၊ အဘိညာဉ်
တည်းသောအတောင်တို့ကို၊ ပဗ္ဗောဇေတွာ၊ ခါ၍၊ သောတ္ထိနာ၊ ချင်းသာ
တွာ၊ အရဟတ္တပတ္တကာလော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောအခါကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ကုက္ကုဋုပေါတကာနံ၊ ကြက်ငယ်
တို့၏၊ ပရိဏတဘာဝံ၊ ရင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မာတာဝိ၊ အမိ
ဖြစ်သောကြက်မသည်လည်း၊ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥဉ်ကို၊ ဘိန္ဒုတိယထာ၊ ပေါ၊
ခွဲသကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တထာချပဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ်၏ရှင်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
သတ္ထာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဥတ္တိန္ဒသိနေဟမတ္တနော၊ ကုရဒသာ
ရဒိကံဝပါဏိနာ၊ သန္တိမဂ္ဂမေဝဗြူဟယ၊ နိဗ္ဗာနံသုဂတေနဒေသိတန္တိအာ
ဒိနာ၊ ဥတ္တိန္ဒသိနေဟမတ္တနော၊ ကုရဒသာရဒိကံဝပါဏိနာ၊ သန္တိမဂ္ဂမေဝ
ဗြူဟယ၊ နိဗ္ဗာနံသုဂတေနဒေသိတံ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊
ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇဏ္ဍ
ကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဉ်ကို၊ ပဟရုတိ၊ ပေါက်ခွံ၏၊ သာရဒိကံ၊
ကန်ခေါင်မုန်းလ၌ဖြစ်သော၊ ကုရဒံ၊ ကုရဒြောဩဝဉ်၊ ဝါဏိနာ၊ လက်
ဖြင့်၊ ဥတ္တိန္ဒသိဇ္ဇဝ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သိနေဟံ၊ အဝေးသဖွယ်
ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ဥတ္တိန္ဒ၊ မြတ်လော၊ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ သန္တိမဂ္ဂမေဝ၊ ငြိမ်းခြင်းအကြောင်းသာလျှင်
ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗြူဟယ၊ ပွားစေလော၊ သော၊ ထိုယောဂါ
ဝစရဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါတာ၏အဆုံး၌၊
အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောဥဉ်ကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ မြတ်၍၊ အရ

ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါသုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့ရောက်သော အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တေကုက္ကု၊ ဧဝေါတကာ၊ ထို
 ကြက်ငယ်တို့သည်၊ ဂါမက္ခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်ကို၊ ဥပသောဘယ၊ မာနာ၊
 တင့်တယ်စေကုန်လျက်၊ သတ္တံ၊ ထိုဂါမခေတ်၌၊ စရန္တိယထာ၊ သွားကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဝိမဟာဝိဇာသဝေါ၊ ဤရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်လည်း၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ဘဏံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံရှိ
 သော၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သံဃာ
 ရာမံ၊ သံဃအရံကို၊ ဥပသောဘယမာနာ၊ တင့်တယ်စေလျက်၊ ဝိစရတိ၊
 ထွဉ်းလည်၏။ ဖလဂဏ္ဍာသာတိ၊ ဖလဂဏ္ဍာသဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇကိဿ
 လက်သမား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုလက်သမားသည်၊ ဩလမ္ပက
 သင်္ခါတံ၊ တလွဲလွဲ ဆွဲသောချည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဖလံ၊ တမျဉ်းချည်ကို၊
 ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒါရုနံ၊ သစ်တို့၏၊ ဂဏ္ဍံ၊ အဖုအမြစ်ကို၊ ဟရတိ၊
 ထုတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဖလဂဏ္ဍာတိ၊ ဖလဂဏ္ဍာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဝါသိဇတေတိ၊ ဝါသိဇတေဟူသည်ကား၊ ဝါသိဇဏ္ဍကဿ၊
 ဝဲခွပ်ရိုးကို၊ ဝဟဏဋ္ဌာနန၊ ကိုင်ရာအရပ်၌၊ ဧတ္တကံဝါမေအဇ္ဇအာသဝါနံ
 ခိဏန္တိဧတ္ထ၊ ဧတ္တကံဝါမေအဇ္ဇအာသဝါနံခိဏံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံး၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း
 ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇသင်္ခေပန၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်ကိုပစ်ချ
 ကြောင်းဖြစ်သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသေန၊ ပါဠိသင်
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိပုဏ္ဏာယ၊ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ အသင်္ခအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဘတ္တပဒိုပတ္တိယာစ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗကာလံ၊ အခါမပြတ်၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား
 တို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိယမာနာနံ၊ ကုန်ကုန်သော၊
 နေသံ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့တွင်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော အာသ
 ဝေါတရားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ခိဏာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော
 အာသဝေါတရားသည်၊ ဟိပေဇာ၊ ယမန်နေ့က၊ ဝိဏံ၊ ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမာယဥပမာယ၊ ဤ
 ဥပမာဖြင့်၊ ဝိပဿနာနိသံသော၊ ဝိပဿနာ၏ အကျိုးအာနိသင်ကို၊ ခီဝိ
 တော၊ ပြအပ်၏။ ဟောမန္တိကေနာတိ၊ ဟောမန္တိကေန ဟူသည်ကား၊ ဟော

၄၄၂ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ

မန္တသမယေန။ ဆောင်းလ အခါ၌။ ပရိဟာယန္တိတိ၊ ပရိဟာယန္တိဟူ
သညကား။ ထိရဘာဝေန။ ဖြိုဖြိုသည့်၏ အဖြစ်မှ၊ ပရိဟာယန္တိယုတ်
ကုန်၏။ ဧဝမေဝခေါတိဧတ္ထ။ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ်၌။ မဟာသမုဒ္ဒေါ
ဣဝ။ မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်
၏။ နာဝါရိယ။ ထွေကဲ့သို့။ ယောဂါဝဇရေ။ ယောဂါဝဇရေ ဂုရုလင်ကို။
ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ နာဝါရိယ။ ထွေ၏။ မဟာသမုဒ္ဒေါ။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။
ပရိဟာယန္တိရိယ။ ထက်ဝန်းကျင်မှသွားသကဲ့သို့။ ဣမဿဘိက္ခုနော။ ဤ
ရဟန်း၏။ ဦးပဉ္စဝဿကာလေ။ ငါးဝါမပြည့်သေးသောကာလ၌။ အာစရိ
ယုပဏ္ဍာယာနံ။ ဆရာဥပဏ္ဍာယတ်တို့၏။ သန္တိကော။ အထံ၌။ ဝိစရေတံ။ ထည့်
လည်ခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ မဟာသမုဒ္ဒဥဒကေန။ မဟာသမုဒ္ဒရာရေ
သည်။ ခန္ဓမာနာနံ။ ခဲအပ်ကုန်သော။ ဗန္ဓနာနံ။ အဖွဲ့တို့၏။ တနူဘာဝေါရိယ။
ပါးသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ပဗ္ဗန္ဓာသင်္ခေပေန။ ရဟန်း
အသွင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓေသ ပရိယုတ္တံ။ ဧတိယေဝ။ ပါဠိသင်ခြင်း
အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် သာလျှင်။ သံယောဇနာနံ။ သံ
ယောဇဉ်တို့၏။ တနူဘာဝေါ။ ပါးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။
နာဝါရိယ။ ထွေကို။ ထလေ။ ကြည်းထက်၌။ ဥက္ခိတ္တကာလောရိယ။ ထားအပ်
သောအခါကဲ့သို့။ နိဿယမုတ္တကာဿ။ နိဿည်းလွတ်သော။ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်း၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အရုဉ္ဇေ။ တော၌။ ဝသ
နကာလော။ နေသောအခါကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဒိဝါပိ။ နေ့အခါ၌လည်း။
ဝါတာတပေန။ လေနေပူဖြင့်။ သံသုဿနံရိယ။ ခြောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဝိပဿ
နာဥာဏေန။ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်။ တဏှာသိနေဟဿ။ တဏှာတည်းဟူ
သောအစေး၏။ သံသုဿနံ။ ခြောက်ခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ရတ္တိံ။ ညဉ့်
၌။ ဟိမောဒကေန။ ဆီးနှင်းရေဖြင့်။ တေမနံရိယ။ စွတ်သကဲ့သို့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ နိဿယာ။ ငြိ၍။ ဥပ္ပန္နေန။ ဖြစ်သော။ ဝီတိပါမောဇ္ဇေန။ နှစ်
သက်ဝမ်းခြောက်ခြင်းဖြင့်။ ဝိတ္တတေမနံ။ စိတ်၏နှစ်သက်ခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏။ ရတ္တိဒိဝံ။ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဝါတာ တပေဟိစေဝ။ လေနေပူ
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဟိမောဒကေန။ ဆီး နှင်းရေဖြင့် လည်းကောင်း။
ပရိသုက္ခ ပရိတိန္ဒာနံ။ ခြောက်ကုန် စွတ်ကုန်သော။ ဗန္ဓနံ။ အဖွဲ့တို့၏။
ဒုလ္လဘ ဘာဝေါရိယ။ ရဲခဲသကဲ့သို့။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဝိပဿနာ
ဥာဏဝီတိပါမောဇ္ဇဟိ။ ဝိပဿနာဥာဏ် ဝီတိပါမောဇ္ဇတို့ဖြင့်။ သံယော
ဇနံ။ သံယောဇဉ်ကို။ ဘိယျာသော။ လွန်စွာ။ သံယောဇနာနံ။ သံယော

ဇဉ်တို့၏၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်၊ နုလ္လဘဘာဝေါ၊ ရခဲသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပါဝဿကမေဗောဝိယ၊ သည်းထန်စွာ ရှာသော မိဗင်းကြီးကဲ့သို့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ မေဃဝုပ္ပိဥဒကေန၊ မိဗင်းရေဖြင့်၊ နာဝါယ၊ လှေ၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ပူတိဘာဝေါဝိယ၊ ပုပ်သည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ချပသတ္တ ကာဒိ ဝသေန၊ ချပသတ္တက အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေန္တဿ၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဩကာယမာနေ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ ဥတုသပ္ပါယာဒိနိ၊ လျောက်ပတ်သောဥတုအစရှိသည်တို့ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ဧကပလ္လကေ န၊ တထက်ဝပ်တည်းဖြင့်၊ နိသိန္နဿ၊ နေသော၊ အာမုဒ္ဓဝိပဿကဿ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောရဟန်း၏၊ အရဟတ္တဖလသမိဂမော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ပူတိဗန္ဓနာယ၊ ပုပ်သော အဖွဲ့ရှိသော၊ နာဝါယ၊ လှေ၏၊ ကိပ္ပိကာလံ၊ ပိုးစဉ်းသောကာလပတ်လုံး၊ ဌာနံဝိယ၊ တည်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိဏသံယောဇနဿ၊ ကုန်ပြီးသောသံယောဇဉ် ရှိသော၊ အရဟတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အနုဂ္ဂ ဟန္တဿ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလျက်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အပိုင်း အခြားရှိသောကာလပတ်လုံး၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပူတိဗန္ဓ နာယ၊ ပုပ်သောအဖွဲ့ရှိသော၊ နာဝါယ၊ လှေ၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပဏ္ဏတ္တိကာဘာဂူပဂမောဝိယ၊ မပညပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥပါဒိန္န ကက္ခန္ဓဘေဒေန၊ ဥပါဒိန္နကန္ဓာ၏ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသာယ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရ နိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အပဏ္ဏတ္တိကာ ဘာဂူပဂမော၊ မပညပ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ် အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမါယဥပမာယ၊ ဤဥပမာဖြင့်၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယော ဇဉ်တို့၏၊ နုဗ္ဗလတာ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်၏။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမဖြစ်သောသုတ်ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ဖြစ် ခြင်းကြောင့်၊ ကတိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခေဿ၊ ထိုအဋ္ဌမသုတ်၏၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ စူဠေရာသံဃာဝု သုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ စူဠေရာသံဃာဝုသုတ်အဖွင့်၌၊ ဝိတ္တာမိတာဝေ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ပဿထနောတိ၊ ပဿထနောဟူသည်ကား၊ ပဿထနု၊

၄၄၄ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ရှုကုန်လော၊ အာလိင်္ဂတွာတိ၊ အာလိင်္ဂတွာဟူသည်ကား၊ ဥပဂူပိတွာ၊
 ဘက်၍၊ ဥပနိသိဒေယျာတိ၊ ဥပနိသိဒေယျဟူသည်ကား၊ သဒိပေ၊ အနီး၌၊
 နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိဒေယျ၊ နေရာ၏၊ ဥပနိပ္ပဇ္ဇေယျာတိ၊ ဥပနိပ္ပဇ္ဇေယျ ဟူ
 သည်ကား၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရာ၏၊ အာရောစယာသိတိ၊ အာ
 ရောစယာမိဟူသည်ကား၊ အာစိက္ခာမိ၊ ကြားအံ့၊ ပဋိဝေဒယာသိတိ၊ ပဋိဝေ
 ဒယာမိဟူသည်ကား၊ ပဋိဝေဒေတွာ နေပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ကထေမိ၊ ဟော
 အံ့၊ ဝါလရဇ္ဇုယာတိ၊ ဝါလရဇ္ဇုယာဟူသည်ကား၊ အသဝါလဂေါဝါလေ
 တိ၊ မြင်းမြီးနွားမြီးတို့ဖြင့်၊ ဝဠိတရဇ္ဇုယာ၊ ကျစ်အပ်သောကြိုးဖြင့်၊ ပစ္စော
 ရထိန္တိ၊ ပစ္စောရထိ ဟူသည်ကား၊ ဥရမဇ္ဈေးရင်လယ်၌၊ ဖေဏုဒ္ဒေဟကန္တိ၊
 ဖေဏုဒ္ဒေဟကံဟူသည်ကား၊ ဖေဏံ၊ အမြှုပ်ကို၊ ဥဒ္ဒေဟိတွာ၊ ထစေ၍၊
 ဥဿာဒေတွာဂါ၊ တက်စေ၍လည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အတ္တညန္တိ၊ အတ္တတ္ထံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိ
 ကသမ္ပရာယိကလောကီယလောကုတ္တရံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအကျိုး၊
 တမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုးလောကီလောကုတ္တရာအကျိုးဟုဆိုအပ်သော၊
 အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ပရတ္ထောဘယတ္ထသုဝိ၊ ပရတ္ထော ဘယတ္တတို့၌
 လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းသော၊ ယံ၊ အကြင်စကားသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ ဂူဇ္ဈေ ရာသံဃာသု သုတ္တဿ၊
 ဂူဇ္ဈေ ရာသံဃာသုသုတ်၏၊ အဋ္ဌပုတ္တိယံ၊ အဋ္ဌပုတ္တိ၌၊ ကထိတဇေဝ၊ ဆို
 အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒဉ္စသုတ္တံ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်
 ကိုလည်း၊ ကထေတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဂူဇ္ဈေ ရာသံဃာသုသုတ္တံ၊ ဂူဇ္ဈေ ရာသံဃာသု
 သုတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၆ နဝမံ၊ နဝမသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ပရိတ္တန္တိ၊ ပရိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ အပွဲ
 ထောက်နည်း၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏ အသက်သည်၊
 သရသပရိတ္တတာယဝိ၊ မိမိကိစ္စအားဖြင့်တိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ခဏပရိတ္တတာယဝိ၊ ခဏအားဖြင့် တိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဌိတိပရိတ္တတာယဝိ၊ တည်သည်၏ တိုသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တမေဝ၊ တိုသည်သာလျှင်တည်း၊ လဟု၊
 လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုတ္တနုတော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ လဟုကံ၊ လဟု

၇-သတ္တကနိပါတ်-၇-မဟာဝဂ်၊

၄၄၅

ကမည်၏။ မန္တယယဗောဓိန္ဒြိယ၊ မန္တယဗောဓိဟူသည်ကား၊ မန္တယ၊ ပညာ
ဖြင့်၊ ဗောဓိဗျူသိအပ်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဇာနိတဗျူသိအပ်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ ပဗ္ဗတေယျာတိ၊ ပဗ္ဗတေယျ
ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗတပွဘဝါ၊ တောင်သျှင်အမွန်ရှိသော၊ ဟာရဟာရိနိတိ၊
ဟာရဟာရိနိဟူသည်ကား၊ ဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ရုက္ခနဋ္ဌ
ဝေဠုအာဒိနိ၊ သစ်ပင်ကျူပင်ဝါးပင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဟရိတံ၊ ဆောင်
ခြင်းငှါ၊ သမတ္တာနိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဟာ
ဝဂ္ဂေ၊ မဟာဝဂ်တည်း။ ။

၇-သတ္တကနိပါတ်-၈-ဝိနယဝဂ်၊

၁ အဋ္ဌမဿ၊ အဋ္ဌမဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အာပတ္တိံ၊ ဇာနတ်တိတိ၊
အာပတ္တိံ၊ ဇာနတ်ဟူသည်ကား၊ အာပတ္တိံ၊ ယေဝ၊ အာပတ်ကိုသာလျှင်၊
အာပတ္တိ၊ အာပတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ သေသပဒေသုပိ၊
ကြွင်းသောအနာပတ္တိံ၊ ဇာနတ်အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊
ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သွာဂတာနိတိ၊ သွာဂတာနိဟူသည်
ကား၊ သုအာဂတာနိ၊ ကောင်းစွာလာကုန်သည်၊ သုပ္ပဂုဏာနိ၊ ကောင်းစွာ
လေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ သုဝိဘတ္တာနိတိ၊ သုဝိဘတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊
ကောဠာသတေ၊ အဖို့အရအားဖြင့်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိဘတ္တာနိ၊ ဝေဘန်
အပ်ကုန်သည်၊ သုပ္ပဝတ္တိနိတိ၊ သုပ္ပဝတ္တိနိဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇိတဋ္ဌာနေ၊
ဆင်ခြင်တိုင်းသောအရာ၌၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ပဝတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊
ဒဋ္ဌပ္ပဂုဏာနိ၊ ဖြည့်စွာလေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ သုဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ကောင်း
စွာဆုံးဖြတ် အပ်ကုန်သည်၊ သုတ္တသေသတိ၊ သုတ္တသေ ဟူသည်ကား၊
ဝိဘင်္ဂတေ၊ ဥဘတေ၊ ဝိဘင်းအားဖြင့်၊ အနုဗျဉ္ဇနသေသတိ၊ အနုဗျဉ္ဇနသေသ
ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓကပရိဝါရတေ၊ မဟာဝါခန္ဓက စူဠဝါခန္ဓက ပရိဝါရ
အားဖြင့်။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝိနယေခေါပနဋ္ဌိတောဟောတိတိ၊ ဝိန
ယေခေါပန ဋ္ဌိတောဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝိနယလက္ခဏေ၊ ဝိနည်းလက္ခ

၄၄၆ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဉ္စမတွဲ။

ဏာန္တံပတိဋ္ဌိတော၊ တညသညံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသံဟိရောတိ၊ အသံဟိရောဟူသည်ကား၊ ဂဟိတဂ္ဂဟဏံ၊ ယူအပ်ပြီးသောအယူကို၊ ဝိဿန္ဓာပေတု၊ စွန့်စေခြင်းငှါ၊ သံက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဇေကာတိ၊ ဇေကာဟူသည်ကား၊ အနုတိယော၊ အပေါ်မရှိ၊ ဝပကဋ္ဌောတိ၊ ဝပကဋ္ဌော ဟူသည်ကား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဂဏတော၊ အခြံအရံမှ၊ ဝိတ္တေန၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ ကိလေသံဟိ၊ ကိလေသတို့မှ၊ ဝပကဋ္ဌော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နုရိဘူတော၊ ဝေးသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ သတိအဝိပူဝါသေ၊ သတိ၏မကင်းခြင်း၌ဋ္ဌိတော၊ တညသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္တောတိ၊ ပဟိတတ္တောဟူသည်ကား၊ ပေသိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗဒါယာတိ၊ နိဗ္ဗဒါယဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗတ္ထာယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိရာဂါယာတိ၊ ဝိရာဂါယဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိရဇ္ဇနတ္ထာယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ နိရောဓာယာတိ၊ နိရောဓာယဟူသည်ကား၊ အပ္ပဝိတ္တကရုဏတ္ထာယ၊ မဖြစ်ခြင်းကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝပသမယာတိ၊ ဝပသမယဟူသည်ကား၊ ကိလေသဝပသမာယ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အပ္ပဝတ္တိယာ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အဘိညာယာတိ၊ အဘိညာယဟူသည်ကား၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ အဘိဇာနတ္ထာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗောဓာယာတိ၊ သဗ္ဗောဓာယဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသင်္ခါတဿ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗောဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိတတ်သောတရား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယာတိ၊ နိဗ္ဗာနာယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရုဏတ္ထာယ၊ ဗျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အဓိကရုဏာနိ၊ အဓိကရုဏာတို့ကို၊ သမေန္တိ၊ ဝပသမေန္တိ၊ ငြိမ်းစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိဓာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိကရုဏသမထာ၊ အဓိကရုဏသမထာ မည်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပုန္နာနန္တိ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပုန္နာနံ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နာနံဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ အဓိကရုဏာနန္တိ၊ အဓိကရုဏာနံ ဟူသည်ကား၊ ဝိဝါဒါ မိကရုဏံ၊ ဝိဝါဒါ မိကရုဏ်း လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါ မိကရုဏံ၊ အနုဝါဒါမိကရုဏ်းလည်းကောင်း၊ အာပတ္တာမိကရုဏံ၊ အာပတ္တာမိကရုဏ်းလည်းကောင်း၊ ကိစ္စာမိကရုဏံ၊ ကိစ္စာမိကရုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

စတုန္ဒရိလေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဗြဟ္မဒေဝိကရုဏ်းတို့ကို၊ သမထာယ
ဝပသမာယာတိ၊ သမထာယဝပသမာယဟူသည်ကား၊ သမထတ္ထဋ္ဌေဝ၊
ငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဝပသမတ္ထဋ္ဌ၊ အထူးသဖြင့်ငြိမ်းစေ
ခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုခါ ဝိနယော၊ သမ္ဗုခါ ဝိနည်းကို၊ ဧ၊
တဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏၊ (ပ)၊ တိဏဝတ္ထောရကောတိ၊ တိဏဝတ္ထောရကောဟူ
သည်ကား၊ တိဏဝတ္ထောရကောမစင်သဖြင့်ဖြင့် နှင့် နှင်းသကဲ့သို့ဖြစ်သော
ကံကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ
သမထာ၊ ဤသမထတို့ကို၊ ဧ၊ တဗ္ဗော၊ ပေးအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုခုနစ်ပါး
သောသမထတို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိနယဝံဝဏ္ဏနတော၊
ဝိနည်းအဖွင့်မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒီဃာနိ
ကဒယော၊ ဒီဃာနိကာပတ်၌၊ သင်္ဂီတိ သုတ္တ ဝဏ္ဏနာယံ၊ သင်္ဂီယနာတင်
သော သုတ်အဖွင့်၌၊ ဝိတ္တာရိတောယေဝ၊ ချဲ့အပ်သည် သာလျှင်တည်း၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ မန္တိမနိကာယေ၊ မန္တိမနိကာပတ်၌၊ သာမသုတ္တ ဝဏ္ဏနာယ
သာမသုတ်၏အဖွင့်၌၊ ဝိတ္တာရိတောယေဝ၊ ချဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝိနယ
ဝဂ္ဂေါ၊ ဝိနယဝဂ်တည်း၊ ၊

ဣတော၊ ဤဝိနယဝဂ်မှ၊ ပရာနိ၊ နေခံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တသုတ္တာနိ၊ ခုနစ်
သုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက် ရှိကုန်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤခုနစ်ပါးသော သုတ်တို့၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခု
သော၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဝုတ္တနယံနာမ၊ မဆိုအပ်သောနည်းမည်သည်၊
နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မနောရထပူရဏိယာ၊
နှလုံးကိုပြည့်စေသော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယအဋ္ဌကထာယ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ
အဋ္ဌကထာ၌၊ သတ္တကနိပါတ ဝဏ္ဏနာ၊ သတ္တကနိပါတ်၏ အဖွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

အင်္ဂုတ္တုရ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဉ္စမတွဲပြီး၏။ ၊

